

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **23**

Ljubljana, četrtek **10.3.2005**

Cena **1540 SIT**

ISSN **1318-0576**

Leto **XV**

DRŽAVNI ZBOR

770. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-A)

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 24. februarja 2005.

Št. 001-22-10/05

Ljubljana, dne 7. marca 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O JAVNIH USLUŽBENCIH (ZJU-A)

1. člen

V petem odstavku 83. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/02) se za besedilom »predstojnika vladne službe« doda besedilo », generalnega sekretarja v ministrstvu, predstojnika organa v sestavi ministrstva«, črta pa se besedilo »v prvih treh mesecih od nastopa funkcije funkcionarja, pristojnega za imenovanje oziroma predlaganje imenovanja.«.

Na koncu osmega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi: »Predstojnik lahko v soglasju z uradnikom iz tega odstavka namesto pravice do odpravnine uradniku zagotovi delovno mesto v istem ali drugem organu, na katerem se delo opravlja v nazivu iste stopnje, kot se opravlja delo na položaju, s katerega je bil uradnik razrešen.«.

2. člen

V prvem odstavku 193. člena se v drugem stavku besedilo »v dveh letih« nadomesti z besedilom »v treh letih«. Doda se nov tretji stavek, ki se glasi: »Šteje se, da izpolnjujejo pogoj glede strokovnega izpita po tem zakonu uradniki,

ki jim na dan, ko se začne uporabljati ta zakon, do izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, manjka manj kot tri leta delovne dobe.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

Določba drugega odstavka 1. člena tega zakona se ne uporablja za uradnike, ki so na položajih ob uveljavitvi tega zakona.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-05/98-20/20

Ljubljana, dne 24. februarja 2005.

EPA 103-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

771. Zakon o osnovni šoli (uradno prečiščeno besedilo) (ZOsn-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o osnovni šoli, ki obsega:

– Zakon o osnovni šoli – ZOsn (Uradni list RS, št. 12/96 z dne 29. 2. 1996),

– Zakon o spremembah Zakona o osnovni šoli – ZOsn-A (Uradni list RS, št. 33/97 z dne 6. 6. 1997),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli – ZOsn-B (Uradni list RS, št. 59/01 z dne 19. 7. 2001), in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli – ZOsn-C (Uradni list RS, št. 71/04 z dne 30. 6. 2004).

Št. 602-02/90-1/26

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1481-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N
O OSNOVNI ŠOLI
 (uradno prečiščeno besedilo)
 (ZOsN-UPB1)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja osnovnošolsko izobraževanje, ki ga izvajajo javne in zasebne osnovne šole ali se izvaja kot izobraževanje na domu.

2. člen

(cilji izobraževanja)

Cilji osnovnošolskega izobraževanja so:

- zagotavljanje splošne izobrazbe vsemu prebivalstvu,
- vzpodbujanje skladnega, spoznavnega, čustvenega, duhovnega in socialnega razvoja posameznika,
- razvijanje pismenosti ter sposobnosti za razumevanje, sporočanje in izražanje v slovenskem jeziku, na območjih, ki so opredeljena kot narodnostno mešana, pa tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku,
- vzpodbujanje zavesti o integriteti posameznika,
- razvijanje zavesti o državni pripadnosti in narodni identiteti in vedenja o zgodovini Slovenije in njeni kulturi,
- vzgajanje za obče kulturne in civilizacijske vrednote, ki izvirajo iz evropske tradicije,
- vzgajanje za medsebojno strpnost, spoštovanje drugačnosti in sodelovanje z drugimi, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin in s tem razvijanje sposobnosti za življenje v demokratični družbi,
- doseganje mednarodno primerljivih standardov znanja in pridobivanje znanj za nadaljevanje šolanja,
- pridobivanje splošnih in uporabnih znanj, ki omogočajo samostojno, učinkovito in ustvarjalno soočanje z družbenim in naravnim okoljem in razvijanje kritične moči razsojanja,
- razvijanje in ohranjanje lastne kulturne tradicije,
- seznanjanje z drugimi kulturami in učenje tujih jezikov,
- omogočanje osebnostnega razvoja učencev v skladu z njihovimi sposobnostmi in zakonitostmi razvoja,
- razvijanje nadarjenosti in usposabljanje za doživljanje umetniških del in za umetniško izražanje in
- oblikovanje in spodbujanje zdravega načina življenja in odgovornega odnosa do naravnega okolja.

3. člen

(trajanje)

Obvezno osnovnošolsko izobraževanje traja devet let. Z vstopom v 1. razred osnovne šole otrok pridobi status učenca.

Učenec zaključi osnovnošolsko izobraževanje, ko uspešno konča deveti razred.

Učenec izpolni osnovnošolsko obveznost po devetih letih izobraževanja.

4. člen

(izpolnitev osnovnošolske obveznosti)

Starši, skrbniki in druge osebe, pri katerih je otrok v oskrbi (v nadaljnjem besedilu: starši), morajo zagotoviti, da njihov otrok izpolni osnovnošolsko obveznost.

5. člen

(pravica do izbire oblik izobraževanja)

Starši imajo pravico izbrati osnovnošolsko izobraževanje svojih otrok v javni ali zasebni šoli ali kot izobraževanje na domu.

6. člen

(učni jezik)

Učni jezik v osnovni šoli je slovenski.

Učni jezik v osnovnih šolah v jeziku narodne skupnosti je italijanski, v dvojezičnih osnovnih šolah pa slovenski in madžarski.

V osnovnih šolah na območjih, kjer prebivajo pripadniki slovenskega naroda in pripadniki italijanske narodne skupnosti in so opredeljena kot narodno mešana območja, se učenci v šolah s slovenskim učnim jezikom obvezno učijo italijanski jezik, učenci v šolah z italijanskim učnim jezikom pa obvezno slovenski jezik.

7. člen

(varstvo pravic manjšin)

Varstvo posebnih pravic italijanske in madžarske narodne skupnosti na področju osnovnošolskega izobraževanja ureja zakon.

8. člen

(dopolnilno izobraževanje)

Za otroke slovenskih izseljencev in zdomcev se v državah, kjer prebivajo, v skladu z mednarodnimi pogodbami organizira pouk maternega jezika in kulture.

Za otroke slovenskih državljanov, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in katerih materni jezik ni slovenski jezik, se v skladu z mednarodnimi pogodbami organizira pouk njihovega maternega jezika in kulture, lahko pa se dodatno organizira tudi pouk slovenskega jezika.

9. člen

(pravice romske skupnosti)

Osnovnošolsko izobraževanje pripadnikov romske skupnosti v Republiki Sloveniji se izvaja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

10. člen

(tuji državljani)

Otroci, ki so tuji državljani oziroma osebe brez državljanstva in prebivajo v Republiki Sloveniji, imajo pravico do obveznega osnovnošolskega izobraževanja pod enakimi pogoji kot državljani Republike Slovenije.

Za otroke iz prejšnjega odstavka se organizira pouk maternega jezika in kulture v skladu z mednarodnimi pogodbami.

11. člen

(otroci s posebnimi potrebami)

Otrokom s posebnimi potrebami morajo biti zagotovljeni ustrezni pogoji za njihovo vzgojo in izobraževanje.

Otroci s posebnimi potrebami po tem zakonu so otroci z motnjami v duševnem razvoju, slepi in slabovidni otroci, gluhi in naglušni otroci, otroci z govornimi motnjami, gibalno ovirani otroci, dolgotrajno bolni otroci in otroci z motnjami vedenja in osebnosti, ki potrebujejo prilagojeno izvajanje izobraževalnih programov z dodatno strokovno pomočjo ali prilagojene izobraževalne programe oziroma posebni program vzgoje in izobraževanja, ter učenci z učnimi težavami in posebej nadarjeni učenci.

Otroci s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v izobraževalne programe s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo, v prilagojene izobraževalne programe ali v posebne programe vzgoje in izobraževanja, imajo pravico do individualiziranih programov vzgoje in izobraževanja.

Osnovna šola mora za izvajanje osnovnošolskega programa otrok s posebnimi potrebami zagotoviti strokovne delavce za pripravo, izvedbo in evalvacijo individualiziranih programov.

12. člen

(izobraževanje učencev s posebnimi potrebami)

Učenci s posebnimi potrebami, ki potrebujejo prilagojeno izvajanje izobraževalnih programov z dodatno strokovno pomočjo, prilagojene izobraževalne programe ali posebni program vzgoje in izobraževanja, se izobražujejo v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

Izobraževanje učencev z učnimi težavami se izvaja v skladu s tem zakonom tako, da jim šola prilagodi metode in oblike dela ter jim omogoči vključitev v dopolnilni pouk in druge oblike individualne in skupinske pomoči.

Izobraževanje posebej nadarjenih učencev se izvaja v skladu s tem zakonom tako, da jim šola prilagodi metode in oblike dela ter jim omogoči vključitev v dodatni pouk in druge oblike individualne in skupinske pomoči.

13. člen

(zdravstveno varstvo učencev)

Osnovna šola mora sodelovati z zdravstvenimi zavodi pri izvajanju zdravstvenega varstva učencev, zlasti pri izvedbi obveznih zdravniških pregledov za otroke, vpisane v prvi razred, rednih sistematičnih zdravstvenih pregledov v času šolanja in cepljenj.

II. PROGRAM IN ORGANIZACIJA DELA V OSNOVNI ŠOLI

1. Program osnovnošolskega izobraževanja

14. člen

(program osnovne šole)

Program osnovnošolskega izobraževanja obsega obvezni program in razširjeni program (v nadaljnjem besedilu: program osnovne šole).

15. člen

(obvezni program)

Obvezni program obsega obvezne predmete, izbirne predmete in ure oddelčne skupnosti.

16. člen

(obvezni predmeti)

Osnovna šola mora za vse učence izvajati pouk iz naslednjih obveznih predmetov: slovenskega jezika in italijanskega ali madžarskega jezika na narodno mešanih območjih, tujega jezika, zgodovine, zemljepisa, državlanske vzgoje in etike, matematike, kemije, biologije, fizike, likovne vzgoje, glasbene vzgoje, športne vzgoje, tehnične vzgoje in gospodinjstva.

Obvezni predmeti se lahko povezujejo in združujejo v predmetna področja.

17. člen

(izbirni predmeti)

Poleg obveznih predmetov mora osnovna šola za učence 7., 8. in 9. razreda izvajati pouk iz izbirnih predmetov družboslovno-humanističnega sklopa in naravoslovno-tehničnega sklopa.

Šola mora ponuditi pouk najmanj treh izbirnih predmetov iz posameznega sklopa. V okviru družboslovno-humanističnega sklopa mora šola ponuditi pouk tujega jezika, nekonfacionalni pouk o verstvih in etiki ter pouk retorike.

Učenec med izbirnimi predmeti izbere tri predmete, od tega največ dva predmeta iz posameznega sklopa.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa lahko učenec v 7., 8. in 9. razredu izbere le dva izbirna predmeta, od tega enega iz družboslovno-humanističnega in enega iz naravoslovno-tehničnega sklopa.

18. člen

(prilagojeni programi)

Za učence s posebnimi potrebami se lahko obvezni in izbirni predmeti določijo s prilagojenimi izobraževalnimi programi ali posebnim programom vzgoje in izobraževanja.

19. člen

(oddelčna skupnost)

Pri urah oddelčne skupnosti učenci skupaj z razrednikom obravnavajo vprašanja, povezana z delom in življenjem učencev.

20. člen

(razširjeni program)

Razširjeni program obsega podaljšano bivanje, jutranje varstvo, dodatni pouk, dopolnilni pouk in interesne dejavnosti ter šolo v naravi.

21. člen

(podaljšano bivanje)

Osnovna šola organizira podaljšano bivanje za učence od prvega do šestega razreda.

Za učence iz prvega odstavka 12. člena tega zakona lahko šola organizira podaljšano bivanje tudi od sedmega do devetega razreda, če je tako določeno z odločbo o usmeritvi.

V času podaljšanega bivanja se učenci učijo, opravljajo domače naloge in druge obveznosti in sodelujejo pri kulturnih, športnih, umetniških in drugih dejavnostih.

22. člen

(jutranje varstvo)

Osnovna šola organizira jutranje varstvo učencev prvega razreda.

23. člen

(dodatni pouk)

Dodatni pouk se organizira za učence, ki pri posameznih predmetih presegajo določene standarde znanja.

24. člen

(dopolnilni pouk)

Dopolnilni pouk se organizira za učence, ki potrebujejo pomoč pri učenju.

25. člen

(interesne dejavnosti)

Za razvijanje različnih interesov učencev osnovna šola organizira interesne dejavnosti, ki jih določi z letnim delovnim načrtom.

26. člen

(prostovoljnost razširjenega programa za učence)

V podaljšano bivanje, dodatni in dopolnilni pouk, interesne dejavnosti, ki jih organizira osnovna šola, jutranje varstvo in šolo v naravi, se učenci vključujejo prostovoljno.

27. člen

(druge dejavnosti)

Osnovna šola lahko organizira tudi druge dejavnosti, ki jih določi z letnim delovnim načrtom.

28. člen

(zasebne šole)

Zasebna šola določi program osnovne šole v skladu s svojimi akti.

Zasebna osnovna šola mora izvajati pouk iz naslednjih obveznih predmetov: slovenskega jezika in italijanskega oziroma madžarskega jezika na narodno mešanih območjih, matematike, tujega jezika, zgodovine, državlanske vzgoje in etike, športne vzgoje, vsaj enega naravoslovnega in enega družboslovnega predmeta in vsaj enega predmeta s področja umetnosti.

Zasebne šole, ki izvajajo program osnovne šole po posebnih pedagoških načelih (Steiner, Decroly, Montessori ipd.), lahko oblikujejo program osnovne šole ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena v skladu s temi načeli tako, da zagotovijo minimalna znanja, ki omogočajo zaključitev osnovnošolskega izobraževanja.

2. Predmetnik in učni načrt

29. člen

(predmetnik in učni načrt)

S predmetnikom se določijo letno in tedensko število ur pouka posameznih predmetov oziroma predmetnih področij, število ur oddelčne skupnosti in minimalno število ur, potrebnih za uresničevanje učnega načrta.

Z učnim načrtom se določijo vsebina predmetov ali predmetnih področij, standardi znanj in cilji pouka pri predmetih in predmetnih področjih.

30. člen

(zasebne šole)

Program zasebne osnovne šole mora pri predmetih iz drugega odstavka 28. člena tega zakona zagotavljati učenecem doseganje vsaj enakovrednega izobrazbenega standarda, kot ga zagotavlja program javne osnovne šole.

3. Načrtovanje dela v osnovni šoli

31. člen

(letni delovni načrt)

Z letnim delovnim načrtom se določijo vsebina, obseg in razporeditev vzgojno-izobraževalnega in drugega dela v skladu s predmetnikom in učnim načrtom in obseg, vsebina in razporeditev interesnih in drugih dejavnosti, ki jih izvaja šola. Določi se delo šolske svetovalne službe in drugih služb, delo šolske knjižnice, aktivnosti, s katerimi se šola vključuje v okolje, obseg dejavnosti, s katerimi šola zagotavlja zdrav razvoj učencev, oblike sodelovanja s starši, strokovno izpopolnjevanje učiteljev in drugih delavcev, sodelovanje z visokošolskimi zavodi, ki izobražujejo učitelje, raziskovalnimi inštitucijami, vzgojnimi posvetovalnicami oziroma svetovalnimi centri, sodelovanje z zunanjimi sodelavci in druge naloge, potrebne za uresničitev programa osnovne šole.

Letni delovni načrt sprejme svet osnovne šole v skladu z zakonom in drugimi predpisi najkasneje do konca meseca septembra v vsakem šolskem letu.

32. člen

(predstavitve šole)

Osnovna šola mora učencem in staršem v posebni publikaciji predstaviti pravice in dolžnosti učencev, značilnosti programa in organizacijo dela šole.

Obvezne dele publikacije določi minister, pristojen za šolstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

4. Organizacija osnovnošolskega izobraževanja

33. člen

(vzgojno-izobraževalna obdobja)

Osnovnošolsko izobraževanje se deli na tri vzgojno-izobraževalna obdobja (v nadaljnjem besedilu: obdobja).

Prvo obdobje traja od 1. do 3. razreda.

Drugo obdobje traja od 4. do 6. razreda.

Tretje obdobje traja od 7. do 9. razreda.

S prilagojenimi izobraževalnimi programi in s posebnim programom vzgoje in izobraževanja se za učence s posebnimi potrebami vzgojno-izobraževalna obdobja lahko določijo tudi drugače.

34. člen

(šolsko leto)

Šolsko leto se začne 1. septembra in konča 31. avgusta.

Šolsko leto se deli na ocenjevalna obdobja.

Pouk v šolskem letu traja največ 38 tednov po 5 dni v tednu.

Izjemoma lahko pouk v posameznem tednu traja 6 dni, če je tako določeno v letnem delovnem načrtu.

35. člen

(tedenska obveznost učencev)

Tedenska obveznost učencev po obveznem programu v prvem obdobju je lahko največ 22 ur pouka, v drugem obdobju največ 26 ur pouka in v tretjem obdobju največ 30 ur pouka. V šolah na narodno mešanih območjih se lahko tedenska obveznost učencev po obveznem programu v vseh obdobjih poveča za največ dve uri tedensko.

Ura pouka traja praviloma 45 minut.

36. člen

(šolski koledar)

Razporeditev pouka, pouka proste dneve in trajanje ter razporeditev šolskih počitnic v šolskem letu določi minister s šolskim koledarjem.

37. člen

(razredi, oddelki, učne skupine)

Osnovna šola izvaja vzgojno-izobraževalno delo po razredih, v oddelkih in učnih skupinah.

Razred je vzgojno-izobraževalna celota, ki v skladu s predmetnikom in učnim načrtom obsega učno snov enega šolskega leta.

Učenci posameznega razreda so razporejeni v oddelke.

Izjemoma so zaradi majhnega števila učenci dveh ali več razredov lahko razporejeni v en kombiniran oddelok.

Če zaradi majhnega števila učencev ni mogoče organizirati pouka po razredih in oddelkih – majhne osnovne šole, osnovne šole v zdravstvenih organizacijah in podobno, osnovna šola organizira individualno ali skupinsko vzgojno-izobraževalno delo z učenci.

Učenci enega ali več razredov ali oddelkov so pri vzgojno-izobraževalnem delu lahko razporejeni v učne skupine.

Standarde in normative za oblikovanje oddelkov in učnih skupin določi minister.

38. člen

(izvajanje vzgojno-izobraževalnega dela)

Vzgojno-izobraževalno delo v osnovni šoli obsega pouk in druge oblike organiziranega dela z učenci.

Vzgojno-izobraževalno delo v osnovni šoli opravljajo učitelji, svetovalni delavci in drugi strokovni delavci.

V prvem obdobju osnovne šole poučuje učitelj razrednega pouka.

V prvem razredu osnovne šole hkrati poučujeta učitelj razrednega pouka in vzgojitelj predšolskih otrok, izjemoma pa lahko tudi dva učitelja razrednega pouka. Drugi učitelj oziroma vzgojitelj predšolskih otrok poučuje polovico ur pouka.

Pri pouku vzgojnih predmetov lahko z učiteljem razrednega pouka sodeluje tudi učitelj predmetnega pouka.

V drugem obdobju poučuje:

– v 4. razredu učitelj razrednega pouka, tuji jezik in vzgojne predmete pa tudi predmetni učitelj, vendar ne več kot dva predmeta,

– v 5. razredu učitelj razrednega pouka, tuji jezik in vzgojne predmete pa tudi predmetni učitelj, vendar ne več kot tri predmete in

– v 6. razredu učitelj predmetnega pouka, lahko pa tudi učitelj razrednega pouka.

V tretjem obdobju osnovne šole poučujejo učitelji predmetnega pouka.

V oddelku, v katerega so vključeni učenci s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona, lahko poleg učitelja sodeluje strokovni delavec s specialno pedagoško izobrazbo.

V oddelkih podaljšanega bivanja izvajajo vzgojno-izobraževalno delo učitelji razrednega in predmetnega pouka, vzgojitelji predšolskih otrok, defektologi, pedagogi, psihologi in socialni pedagogi.

S prilagojenimi izobraževalnimi programi in s posebnim programom vzgoje in izobraževanja se za učence s posebnimi potrebami lahko določi tudi drugačno izvajanje vzgojno-izobraževalnega dela.

V šolah na narodno mešanih območjih lahko v prvem in drugem obdobju poučujejo slovenski jezik, italijanski jezik in madžarski jezik, ki se jih učenci učijo kot drugi jezik, tudi učitelji predmetnega pouka.

39. člen

(zasebne šole)

Določbe 33., 36., 37. in 38. člena, razen določbe osmega odstavka 38. člena tega zakona, niso obvezne za zasebne šole.

5. Organizacija pouka

40. člen

(nivojski pouk)

V 1., 2. in 3. razredu učitelj pri pouku diferencira delo z učenci glede na njihove zmožnosti (notranja diferenciacija).

V 4., 5., 6. in 7. razredu se delo pri pouku organizira kot temeljni in nivojski pouk, pri čemer se lahko nivojski pouk organizira le pri matematiki, slovenskem jeziku in tujem jeziku, in sicer največ v obsegu ene četrtine ur namenjenih tem predmetom (fleksibilna diferenciacija).

Temeljni pouk poteka na eni ravni zahtevnosti, nivojski pouk pa poteka na dveh ali več ravneh zahtevnosti.

V 8. in 9. razredu pri slovenskem jeziku, matematiki in pri tujem jeziku poteka nivojski pouk (zunanja diferenciacija)

Učenci se razporedijo po ravneh zahtevnosti ob koncu 7. razreda.

Podrobnejše pogoje za organizacijo nivojskega pouka predpiše minister.

41. člen

(prehajanje med nivoji)

Učenec lahko ob zaključku ocenjevalnih obdobji po posvetovanju s starši, učitelji in šolsko svetovalno službo spremeni raven zahtevnosti.

V 9. razredu učenec lahko spremeni raven zahtevnosti na podlagi ocen.

42. člen

(prilagojeni programi)

Nivojski pouk in prehajanje med nivoji ter tedenska obveznost učencev, povečana za največ dve uri tedensko se za učence, ki so vključeni v prilagojene izobraževalne programe, lahko določi s temi programi.

Določbe 40. in 41. člena tega zakona se ne uporabljajo za otroke s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v posebni program vzgoje in izobraževanja.

43. člen

(zasebne šole)

Določbe 40. in 41. člena tega zakona niso obvezne za zasebne osnovne šole.

III. VPIS

44. člen

(vpis)

Osnovna šola vpisuje otroke v prvi razred v mesecu februarju za naslednje šolsko leto.

45. člen

(pogoji za vpis)

Starši morajo v prvi razred osnovne šole vpisati otroke, ki bodo v koledarskem letu, v katerem bodo začeli obiskovati šolo, dopolnili starost 6 let.

Otroku se lahko pričetek šolanja na predlog staršev, zdravstvene službe ali komisije za usmerjanje odloži za eno leto, če se ugotovi, da otrok ni pripravljen za vstop v šolo.

46. člen

(ugotavljanje pripravljenosti)

Ob vpisu otroka v osnovno šolo se lahko na željo staršev ugotavlja pripravljenost otroka za vstop v šolo.

Če starši predlagajo odložitve šolanja, ker menijo, da njihov otrok ni pripravljen za vstop v šolo, oziroma če odložitve šolanja predlaga zdravstvena služba, je ugotavljanje pripravljenosti otroka za vstop v šolo obvezno.

Pripravljenost otroka za vstop v šolo ugotavlja komisija, ki jo imenuje ravnatelj. Komisijo sestavljajo šolski zdravnik, svetovalni delavec in vzgojitelj oziroma učitelj.

O ugotovitvah komisije morajo biti starši obveščeni najmanj tri mesece pred začetkom pouka.

Na odločitev komisije iz tretjega odstavka je možna pritožba na komisijo, ki jo imenuje minister.

47. člen

(odložitev šolanja)

Učencu se med šolskim letom v prvem razredu lahko na predlog šolske svetovalne službe, šolske zdravstvene službe ali komisije za usmerjanje v soglasju s starši iz zdravstvenih in drugih razlogov odloži šolanje za eno leto.

O odložitvi šolanja odloča komisija, ki jo imenuje ravnatelj. Komisijo sestavljajo šolski zdravnik, psiholog, pedagog, vzgojitelj ali učitelj.

Na odločitev komisije iz prejšnjega odstavka je možna pritožba na komisijo, ki jo imenuje minister.

48. člen

(šolski okoliš)

Starši imajo pravico vpisati otroka v javno osnovno šolo ali v zasebno osnovno šolo s koncesijo v šolskem okolišu, v katerem otrok stalno oziroma začasno prebiva, javna osnovna šola oziroma zasebna osnovna šola s koncesijo v tem okolišu, pa je dolžna na željo staršev otroka vpisati. V drugo osnovno šolo lahko starši vpišejo otroka, če ta šola s tem soglašata.

Seznam otrok iz šolskega okoliša, ki jih je javna ali zasebna šola s koncesijo dolžna vpisati v prvi razred, si šola pridobi iz evidence šoloobveznih otrok, ki jo vodi šolska uprava. Šolska uprava si pridobi podatke o šoloobveznih otrocih iz registra stalnega prebivalstva in razvida začasnega prebivališča.

Med šolanjem lahko učenec prestopi na drugo osnovno šolo, če ta šola s tem soglaša.

Če se učenec med šolanjem preseli v šolski okoliš druge osnovne šole, ima pravico dokončati šolanje na šoli, v katero je vpisan.

Če učenec želi prestopiti iz zasebne šole v javno šolo, ga je javna šola v šolskem okolišu, v katerem učenec stalno prebiva, dolžna sprejeti.

Določbe prvega odstavka tega člena niso obvezne za zasebne osnovne šole.

49. člen

(učenci s posebnimi potrebami)

Starši imajo pravico otroka s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona vpisati v osnovno šolo v šolskem okolišu, v katerem otrok stalno prebiva, razen če ta šola ne izpolnjuje pogojev in je zaradi tega otroku s pravnomočno odločbo o usmeritvi, ki jo izda pristojna šolska uprava, določena druga ustrezna osnovna šola.

IV. PRAVICE IN DOLŽNOSTI UČENCEV V OSNOVNI ŠOLI

50. člen

(obiskovanje pouka)

Učenec ima pravico obiskovati pouk in se udeleževati dejavnosti, ki jih organizira osnovna šola.

Učenec mora redno obiskovati pouk v okviru obveznega programa in izpolnjevati obveznosti in naloge, določene z akti osnovne šole.

51. člen

(vzporedno izobraževanje, perspektivni športniki)

Učencem, ki se vzporedno izobražujejo v glasbenih, baletnih in drugih šolah, ki izvajajo javno veljavne programe in perspektivnim športnikom se lahko prilagodi opravljanje obveznosti na način, ki ga določi minister.

52. člen

(oprostitev)

Učenec je iz zdravstvenih razlogov lahko oproščen sodelovanja pri posameznih oblikah vzgojno-izobraževalnega dela v šoli.

53. člen

(izostanki)

Starši morajo ob vsakem izostanku učenca šoli sporočiti vzrok izostanka.

Učenec lahko izostane od pouka, ne da bi starši sporočili vzrok izostanka, če njegov izostanek vnaprej napovejo, vendar ne več kot pet dni v šolskem letu.

Ravnatelj lahko na željo staršev iz opravičljivih razlogov dovoli učencu daljši izostanek od pouka.

54. člen

(prešolanje)

Učenec osnovne šole ne more biti izključen iz šole, dokler je šoloobvezen.

Če je iz učnih ali vzgojnih razlogov potrebno, lahko osnovna šola v soglasju ali na zahtevo staršev vključi učenca v drugo osnovno šolo, če ta s tem soglaša.

Če šola ne more zagotoviti prešolanja učenca, o tem odloči komisija, ki jo imenuje minister.

Komisija si mora pred odločitvijo o prešolanju učenca obvezno pridobiti mnenje staršev in ravnatelja osnovne šole, v katero naj bi se učenec prešolal.

Odločitev komisije je dokončna.

Učence s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona je mogoče vključiti v drugo osnovno šolo na podlagi odločbe o usmeritvi.

55. člen

(podaljšanje statusa učenca)

Učenec, ki v devetih letih ni končal osnovnošolskega izobraževanja, sme nadaljevati šolanje še 2 leti in tako obdrži status učenca.

Če učenec iz prvega odstavka tega člena z neprimernim odnosom ovira vzgojno-izobraževalno delo, lahko ravnatelj na predlog učiteljskega zbora ne glede na določilo prvega odstavka tega člena med šolskim letom oziroma ob koncu šolskega leta odloči, da učenec ne sme več obiskovati osnovne šole.

Učenec iz prvega odstavka tega člena obdrži status učenca tudi, če nadaljuje šolanje kot odrasel.

56. člen

(brezplačen prevoz)

Učenec ima pravico do brezplačnega prevoza, če je njegovo prebivališče oddaljeno več kot štiri kilometre od osnovne šole.

Učenec ima pravico do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njegovega prebivališča od osnovne šole v prvem razredu, v ostalih razredih pa, če pristojni organ za preventivo v cestnem prometu ugotovi, da je ogrožena varnost učenca na poti v šolo.

Učenec, ki obiskuje osnovno šolo zunaj šolskega okoliša, v katerem prebiva, ima pravico do povračila stroškov prevoza v višini, ki bi mu pripadala, če bi obiskoval osnovno šolo v šolskem okolišu, v katerem prebiva.

O načinu prevoza se osnovna šola dogovori s starši in lokalno skupnostjo.

Otroci s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona imajo pravico do brezplačnega prevoza ne glede na oddaljenost njihovega prebivališča od osnovne šole, če je tako določeno v odločbi o usmeritvi.

Če učencu ni mogoče zagotoviti prevoza, ima pravico do brezplačne oskrbe v kraju izobraževanja in pravico do brezplačnega prevoza domov ob pouka prostih dnevih.

Osnovna šola mora učencem, ki morajo čakati na organiziran prevoz, zagotoviti varstvo.

57. člen

(prehrana)

Osnovna šola za vse učence organizira vsaj en obrok hrane dnevno.

58. člen

(pohvale in nagrade)

Učence, ki se odlikujejo s svojim znanjem ali drugim delom, osnovna šola pohvali oziroma nagradi.

59. člen

(izvršilni predpis o pravicah in dolžnostih učencev)

Pravice in dolžnosti učencev, postopek uveljavljanja pravic, nagrajevanje in izrekanje ukrepov za kršitve podrobneje določi minister.

60. člen

(zasebne šole)

Določbi 58. in 59. člena tega zakona nista obvezni za zasebne šole.

V. PREVERJANJE, OCENJEVANJE IN NAPREDOVANJE
UČENCEV

1. Preverjanje in ocenjevanje

61. člen

(načini ocenjevanja)

Znanje učenca se v osnovni šoli ocenjuje opisno oziroma številčno.

V prvem obdobju osnovne šole se učenčevo znanje ocenjuje opisno.

V drugem obdobju osnovne šole se učenčevo znanje pri vseh predmetih ocenjuje številčno in opisno.

V tretjem obdobju osnovne šole se učenčevo znanje ocenjuje številčno.

62. člen

(obveščenost o oceni)

Učitelj omogoči učencu sodelovanje pri načrtovanju preverjanja in ocenjevanja znanja.

Učenec mora biti seznanjen z oceno.

63. člen

(obveščanje o uspehu)

Osnovna šola ob koncu vsakega ocenjevalnega obdobja starše pisno obvesti o učnem uspehu učenca.

V prvem razredu osnovne šole je obvestilo o učnem uspehu učenca med šolskim letom lahko tudi samo ustno.

Med šolskim letom dobijo starši obvestila o uspehu učenca. Ob zaključku razreda dobijo učenci spričevala, v katerih so ocene za posamezne predmete in ocena splošnega uspeha.

64. člen

(preverjanje znanja ob koncu obdobja)

Ob koncu obdobja se znanje učencev preverja z nacionalnimi preizkusi znanja, s katerimi se preverjajo standardi znanja, določeni z učnim načrtom.

Ob koncu prvega in drugega obdobja je preverjanje znanja iz prvega odstavka za učence prostovoljno, ob koncu tretjega obdobja pa je za vse učence obvezno.

Ob koncu prvega obdobja se preverja znanje učencev iz slovenskega jezika in matematike.

Ob koncu drugega obdobja se preverja znanje učencev iz slovenskega jezika, matematike in tujega jezika.

Znanje učencev ob koncu prvega in drugega obdobja po standardiziranem postopku preverja osnovna šola sama. Rezultati preverjanja znanja so dodatna informacija o doseženem znanju učencev.

Ob koncu tretjega obdobja šola po standardiziranem postopku v sodelovanju z zunanjimi ocenjevalci preverja znanje učencev iz slovenskega jezika, matematike in tujega jezika ali drugega obveznega predmeta (v nadaljnjem besedilu: zaključno preverjanje znanja).

Tuj jezik oziroma drug obvezni predmet izbere učenec.

Ne glede na določbe drugega, tretjega in petega odstavka tega člena se znanje učencev na narodno mešanih območjih preverja:

– ob koncu prvega obdobja iz slovenskega ali italijanskega oziroma madžarskega jezika in matematike,

– ob koncu drugega obdobja iz slovenskega ali italijanskega oziroma madžarskega jezika, matematike in tujega jezika in

– ob koncu tretjega obdobja iz slovenskega ali italijanskega oziroma madžarskega jezika, matematike in tujega jezika oziroma drugega obveznega predmeta.

Drugi in tretji odstavek tega člena nista obvezna za zasebne šole, ki izvajajo programe osnovne šole po posebnih pedagoških načelih.

65. člen

(namen preverjanja)

Rezultati preverjanja znanja ob koncu obdobja se lahko uporabljajo samo za namen, ki ga določa ta zakon.

66. člen

(organizacija preverjanja znanja)

Nacionalne preizkuse znanja pripravi Državni izpitni center.

67. člen

(prilagojeni programi)

S prilagojenimi izobraževalnimi programi in posebnim programom vzgoje in izobraževanja se lahko drugače določi način ocenjevanja ter preverjanje znanja ob koncu obdobja.

2. Ugovor na oceno

68. člen

(ugovor na oceno)

Če učenec in starši menijo, da je bil učenec ob koncu pouka v šolskem letu ali pri zaključnem preverjanju znanja nepravilno ocenjen, lahko starši v treh dneh po prejemu spričevala oziroma obvestila o doseženih ocenah na zaključnem preverjanju znanja pri ravnatelju vložijo obrazložen ugovor.

Ravnatelj najpozneje v treh dneh po prejemu ugovora imenuje komisijo. Med člani komisije mora biti vsaj en član, ki ni zaposlen v šoli.

Če komisija ugotovi, da je ocena učenca ob koncu pouka v šolskem letu neustrezna, učenca ponovno oceni. Ocena komisije je dokončna.

Če komisija ugotovi, da je pri ocenjevanju na zaključnem preverjanju znanja prišlo do pisne ali računske napake oziroma napake v metodologiji ocenjevanja, se postopek ocenjevanja ponovi. Ocena komisije je dokončna.

3. Napredovanje iz razreda v razred

69. člen

(napredovanje)

Učenci v prvem in drugem obdobju razredov ne ponavljajo.

Učenci v tretjem obdobju napredujejo v naslednji razred, če so ob koncu šolskega leta pozitivno ocenjeni iz vseh predmetov.

Ne glede na določbo prvega odstavka lahko učenec zaradi slabšega učnega uspeha, ki je posledica daljše odsotnosti, bolezni, preselitve, ali zaradi drugih opravičljivih razlogov ponavlja razred, če to zahtevajo njegovi starši oziroma ponavlja razred na predlog učitelja in šolske svetovalne službe v soglasju s starši.

70. člen

(popravni izpit)

Učenci, ki so v 7. in 8. razredu ob koncu pouka v šolskem letu negativno ocenjeni iz največ dveh predmetov, do konca šolskega leta opravljajo popravni izpit. Popravni izpit lahko opravljajo največ dvakrat v šolskem letu.

Učenci 9. razreda lahko opravljajo popravni izpit tudi iz več predmetov, iz katerih so ob koncu šolskega leta negativno ocenjeni. Popravni izpit lahko opravljajo večkrat, najmanj štirikrat v šolskem letu.

Če učenec popravnih izpitov ne opravi uspešno, ponavlja razred.

71. člen

(učenci s posebnimi potrebami)

Določbi 69. in 70. člena tega zakona ne veljata za učence, ki so vključeni v prilagojene izobraževalne programe ali v posebni program vzgoje in izobraževanja, če je tako določeno s temi programi.

72. člen

(uspešno dokončanje devetega razreda)

Učenec uspešno konča deveti razred, če ima pozitivne ocene iz vseh predmetov devetega razreda in uspešno opravi zaključno preverjanje znanja.

Če prilagojeni izobraževalni program ne določa zaključnega preverjanja znanja, učenci uspešno končajo izobraževanje po teh programih, če imajo pozitivne ocene iz vseh predmetov 9. razreda.

Učenci s posebnimi potrebami, ki so usmerjeni v posebni program vzgoje in izobraževanja, uspešno končajo izobraževanje na način kot je določeno s tem programom.

73. člen

(uspešno opravljeno zaključno preverjanje znanja)

Učenec uspešno opravi zaključno preverjanje znanja, če je pozitivno ocenjen iz vseh predmetov, iz katerih opravlja zaključno preverjanje znanja.

Učenec, ki je pri enem izmed predmetov, iz katerih opravlja zaključno preverjanje znanja, dosegel najmanj 80 odstotkov točk, potrebnih za pozitivno oceno pri tem predmetu, je pri tem predmetu pozitivno ocenjen, če:

- ima pozitivne ocene iz vseh predmetov devetega razreda in je vsaj pri enem izmed obveznih ali izbirnih predmetov na koncu devetega razreda dosegel najmanj oceno dobro ali

- je pri ostalih predmetih, iz katerih je opravil zaključno preverjanje znanja, pozitivno ocenjen in je vsaj pri enem izmed teh predmetov dosegel najmanj oceno dobro.

Učenec, ki je pri dveh izmed predmetov, iz katerih opravlja zaključno preverjanje znanja, dosegel najmanj 90 odstotkov točk, potrebnih za pozitivno oceno pri teh predmetih, je pri teh predmetih pozitivno ocenjen, če ima pozitivne ocene iz vseh predmetov devetega razreda in je vsaj pri dveh izmed obveznih ali izbirnih predmetov na koncu devetega razreda dosegel najmanj oceno dobro.

Osnovna šola učenca obvesti o doseženih ocenah pri zaključnem preverjanju znanja.

Osnovna šola o doseženih ocenah učenca na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena obvesti gimnazije in druge splošne srednje šole, če to zahtevajo kot pogoj za vpis.

74. člen

(ponovno zaključno preverjanje znanja)

Učenci imajo pravico do ponovnega zaključnega preverjanja znanja.

75. člen

(deseto leto izobraževanja)

Učenci, ki niso uspešno opravili zaključnega preverjanja znanja, se lahko pred ponovnim zaključnim preverjanjem znanja vključijo v deseto leto izobraževanja, ki ga organizira osnovna šola sama ali v sodelovanju z drugimi osnovnimi šolami.

V deseto leto izobraževanja se lahko vključijo tudi učenci, ki želijo izboljšati uspeh pri zaključnem preverjanju znanja, ter učenci s posebnimi potrebami, ki uspešno zaključijo osnovnošolsko izobraževanje in se ne vključijo v nadaljnje izobraževanje.

V izobraževanje po prejšnjem odstavku se lahko vključijo tudi učenci, ki uspešno končajo osnovnošolsko izobraževanje po programih, ki se izvajajo po posebnih pedagoških načelih (Steiner, Decroly, Montessori ipd.).

76. člen

(izpit)

Učenci, ki zaradi bolezni ali drugih utemeljenih razlogov ne morejo obiskovati pouka, lahko do konca šolskega leta opravljajo izpite iz posameznih predmetov.

O utemeljenosti razlogov iz prejšnjega odstavka odloča ravnatelj.

77. člen

(izpitna komisija)

Popravni izpit in razredni izpit opravlja učenec pred izpitno komisijo.

78. člen

(oprostitev)

Učenec, ki je iz zdravstvenih razlogov v celoti oproščen sodelovanja pri posameznem predmetu, se iz tega predmeta ne ocenjuje.

79. člen

(hitrejše napredovanje)

Učencem, ki dosegajo nadpovprečne rezultate v učenju, mora osnovna šola na predlog staršev, učiteljev ali šolske svetovalne službe omogočiti, da prej kot v devetih letih končajo osnovnošolsko izobraževanje in s tem izpolnijo osnovnošolsko obveznost.

O hitrejšem napredovanju učenca odloča učiteljski zbor v soglasju s starši.

80. člen

(izvršilni predpis o ocenjevanju in napredovanju učencev)

Podrobnejše določbe o preverjanju in ocenjevanju znanja in napredovanju učencev iz razreda v razred izda minister.

81. člen

(zasebne šole)

Določbe 61. do 63. člena, 69. in 70. člena ter 76. do 80. člena tega zakona niso obvezne za zasebne osnovne šole.

VI. SPRIČEVALA

82. člen

(spričevalo)

Osnovna šola izda učencu spričevalo ob koncu vsakega razreda. Spričevalo je javna listina.

Učencem, ki so vključeni v posebni program vzgoje in izobraževanja, se ob koncu šolskega leta izda potrdilo z opisno oceno napredka učenca po posameznih področjih.

83. člen

(vsebina spričeval)

Osnovna šola izda učencem od 1. do 3. razreda spričevala z opisnimi ocenami in učencem od 4. do 9. razreda spričevala s številčnimi ocenami.

84. člen

(zaključno spričevalo)

Osnovna šola izda učencem, ki zaključijo osnovnošolsko izobraževanje, zaključna spričevala.

V zaključno spričevalo se vpišejo učenčeve ocene iz 9. razreda; ocene pri predmetih, iz katerih je bilo opravljeno

zaključno preverjanje znanja, pa so v enakovrednem deležu sestavljene iz ocene predmeta v 9. razredu in ocene, dosežene pri zaključnem preverjanju znanja.

Učencem, ki so končali prilagojene izobraževalne programe iz drugega odstavka 72. člena, se v zaključno spričevalo vpišejo ocene iz 9. razreda.

Učencem, ki so končali posebni program vzgoje in izobraževanja, se izda zaključno potrdilo o izpolnjeni osnovnošolski obveznosti z opisno oceno dosežkov učenca.

85. člen

(potrdilo o izpolnjeni osnovnošolski obveznosti)

Učencu, ki je izpolnil osnovnošolsko obveznost, ni pa končal osnovnošolskega izobraževanja, osnovna šola izda potrdilo o izpolnjeni osnovnošolski obveznosti.

86. člen

(izvršilni predpis o šolski dokumentaciji)

Vsebinsko in obliko spričeval in drugih listin predpiše minister.

87. člen

(potrdilo, izdano v upravnem postopku)

V primerih, ko je spričevalo izgubljeno ali uničeno in ni ohranjen arhiv osnovne šole, ministrstvo, pristojno za šolstvo, v skladu z zakonom o splošnem upravnem postopku izda potrdilo, da je učenec obiskoval osnovno šolo.

VII. IZOBRAŽEVANJE NA DOMU

88. člen

(pravica do izobraževanja na domu)

Starši imajo pravico organizirati osnovnošolsko izobraževanje svojih otrok na domu.

89. člen

(uveljavitev pravice do izobraževanja na domu)

Starši morajo najmanj tri mesece pred pričetkom šolskega leta o izobraževanju na domu pisno obvestiti osnovno šolo, v kateri je otrok vpisan.

Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati: javno veljavni program, po katerem bo otrok opravljal osnovnošolsko izobraževanje na domu, ime in priimek otroka, kraj, kjer bo izobraževanje potekalo, in ime in priimek oseb(e), ki bo(do) otroka poučevala(e).

Osnovna šola vodi dokumentacijo o izobraževanju učenca na domu.

90. člen

(preverjanje znanja)

Z izobraževanjem na domu mora učenec pridobiti vsaj enakovreden izobrazbeni standard, kot ga zagotavlja obvezni program javne šole.

Učenec mora opravljati preverjanje znanja, na podlagi katerega se ugotovi doseženi standard znanja. Preverjanje znanja se opravlja ob koncu vsakega šolskega leta. Doseženi standard znanja preverja osnovna šola, na katero je učenec vpisan.

Za učence s posebnimi potrebami, ki se izobražujejo na domu po prilagojenih programih izobraževanja ali po posebnem programu vzgoje in izobraževanja, se preverjanje, na podlagi katerega se ugotovi doseženi standard znanja, določi s temi programi.

V prvih treh razredih se preverja znanje iz maternega jezika in matematike.

Od četrtega do šestega razreda se preverja znanje iz maternega jezika, matematike in prvega tujega jezika.

Od sedmega do devetega razreda se preverja znanje iz predmetov iz drugega odstavka 28. člena tega zakona.

Če učenec ne doseže standarda znanja za posamezni razred, ima pravico do ponovnega preverjanja znanja pred pričetkom naslednjega šolskega leta.

Če učenec ponovnega preverjanja znanja ne opravi uspešno, mora v naslednjem šolskem letu nadaljevati osnovnošolsko izobraževanje v javni ali zasebni osnovni šoli.

91. člen

(preverjanje znanja ob koncu obdobj)

Za preverjanje znanja ob koncu obdobj se uporablja določba 64. člena tega zakona.

Za učence s posebnimi potrebami, ki se izobražujejo na domu po prilagojenih izobraževalnih programih in po posebnem programu vzgoje in izobraževanja, se za preverjanje znanja ob koncu obdobj uporablja določba 67. člena tega zakona.

92. člen

(spričevalo o izobraževanju na domu)

Osnovna šola, na katero je učenec vpisan, izda učencu spričevalo o izobraževanju na domu. Spričevalo o izobraževanju na domu je javna listina.

Pri izdajanju spričeval o izobraževanju na domu se uporabljajo določbe od 83. do 87. člena tega zakona.

Za učence s posebnimi potrebami, ki se izobražujejo na domu po prilagojenih izobraževalnih programih ali po posebnem programu vzgoje in izobraževanja, se pri izdajanju spričeval uporabljajo določbe drugega odstavka 82. člena tega zakona ter tretjega in četrtega odstavka 84. člena tega zakona.

VIII. IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

93. člen

(izobraževanje odraslih)

Osnovnošolsko izobraževanje odraslih se izvaja po programu osnovne šole za odrasle.

Kot odrasli se lahko izobražujejo tisti, ki so izpolnili osnovnošolsko obveznost in niso zaključili osnovnošolskega izobraževanja.

Izobraževanje odraslih se izvaja v skladu s tem zakonom tako, da se prilagodijo organizacija, preverjanje, ocenjevanje, napredovanje in časovna razporeditev pouka.

Glede drugih pogojev za izvajanje osnovnega izobraževanja odraslih se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

IX. ZBIRANJE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

94. člen

(uporaba predpisov o varstvu osebnih podatkov)

Osnovna šola zbira, obdeluje, shranjuje, posreduje in uporablja podatke, vsebovane v zbirkah podatkov, ki jih vodi v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov, če s tem zakonom ni drugače določeno.

95. člen

(vrsta zbirk podatkov)

Osnovna šola vodi naslednje zbirke podatkov:

1. zbirko podatkov o učencih, vpisanih v osnovno šolo, in njihovih starših,
2. zbirko podatkov o napredovanju učencev, izdanih spričevalih in drugih listinah,
3. zbirko podatkov o gibalnih sposobnostih in morfoloških značilnostih učencev,

4. zbirko podatkov o učencih, ki potrebujejo pomoč oziroma svetovanje.

Zbirka podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka obsega:

– podatke o učencu: ime in priimek ter EMŠO, spol, datum, kraj in državo rojstva, prebivališče in državljanstvo, zdravstvene posebnosti, katerih poznavanje je nujno za učenčevo varnost in za delo z učenecem in

– podatke o starših: ime in priimek, naslov prebivališča, telefonska številka, na katero je mogoče posredovati nujna sporočila v času, ko je učenec v šoli.

Zbirka podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena obsega poleg podatkov iz prve alineje prejšnjega odstavka še podatke o napredovanju učenca, izdanih spričevalih in drugih listinah.

Zbirka podatkov iz 3. točke prvega odstavka tega člena obsega poleg podatkov iz prve alineje drugega odstavka tega člena še podatke o gibalnih sposobnostih in morfoloških značilnostih učenca, ki se nanašajo na: telesno višino, voluminoznost telesa, hitrost alternativnih gibov, eksplozivno moč, koordinacijo gibanja telesa, fizično vzdržljivost trupa, gibljivost, mišično vzdržljivost ramenskega obroča in rok, sprintersko hitrost in vzdržljivost v submaksimalnem kontinuiranem naprežanju.

Osební podatki iz 3. točke prvega odstavka tega člena se zbirajo v soglasju s starši oziroma skrbniki učencev.

Zbirka podatkov iz 4. točke prvega odstavka tega člena obsega poleg podatkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena še:

– družinsko in socialno anamnezo,
– razvojno anamnezo,
– diagnostične postopke,
– postopke strokovne pomoči in
– strokovna mnenja drugih inštitucij: centrov za socialno delo, zdravstvenih inštitucij domov, svetovalnih centrov oziroma vzgojnih posvetovalnic.

Osební podatki iz 4. točke se zbirajo v soglasju s starši učencev, razen v primeru, ko je učenec v družini ogrožen in ga je potrebno zavarovati.

Svetovalni delavci so podatke iz 4. točke dolžni varovati kot poklicno skrivnost. Te podatke so kot poklicno skrivnost dolžni varovati tudi drugi strokovni delavci, ki so jim podatki posredovani zaradi narave njihovega dela.

Evidenca šoloobveznih otrok, ki jo vodi šolska uprava v skladu z drugim odstavkom 48. člena tega zakona, obsega:

– podatke o otroku: ime in priimek ter EMŠO, datum rojstva, naslov prebivališča, ter
– podatke o starših: ime in priimek, naslov prebivališča.

Evidenca učencev, ki opravljajo zaključno preverjanje znanja, vsebuje:

– ime in priimek učenca in spol, datum, kraj ter državo rojstva,
– osnovno šolo, na kateri učenec opravlja zaključno preverjanje znanja, in oddelek razreda,
– šolsko leto, v katerem učenec opravlja zaključno preverjanje znanja,
– seznam predmetov, iz katerih učenec opravlja zaključno preverjanje znanja,
– ocene, dosežene na zaključnem preverjanju znanja.
Evidenco iz tega odstavka vodi Državni izpitni center.

96. člen

(način zbiranja podatkov)

Osnovna šola zbira podatke iz 1., 2., 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena neposredno od posameznikov, na katere se podatki nanašajo.

97. člen

(namen in uporaba zbirk podatkov)

Osební podatki učencev iz zbirk podatkov iz 95. člena se zbirajo, obdelujejo, shranjujejo in uporabljajo za potrebe obveznega izobraževanja in posredujejo ministrstvu, pristojnemu za šolstvo, za izvajanje z zakonom določenih nalog ter Državnemu izpitnemu centru za izvajanje zaključnega preverjanja znanja.

Za potrebe znanstveno-raziskovalnega dela in pri izdelavi statističnih analiz se smejo osebni podatki uporabljati in objavljati tako, da identiteta učenca ni razvidna.

98. člen

(shranjevanje zbirk podatkov)

Zbirke podatkov o učencu, napredovanju, izdanih spričevalih in drugih listinah se hranijo trajno, ostali podatki iz zbirk podatkov, ki jih vodi osnovna šola, pa se hranijo eno leto po zaključku šolanja učenca.

99. člen

(izvršilni predpis)

Podrobnejša navodila o načinu zbiranja podatkov, o delavcih šole, ki so pooblaščení za uporabo podatkov, vsebovanih v posameznih zbirkah, o načinu evidentiranja uporabe in posredovanja osebnih podatkov, o načinu njihovega uničenja po poteku roka uporabe in druge postopke in ukrepe zavarovanja podatkov predpiše minister.

X. NADZOR

100. člen

(nadzor)

Nadzor nad zakonitostjo dela osnovne šole in nadzor nad izvajanjem vzgojno-izobraževalnega dela se opravlja v skladu z zakonom o šolski inšpekciji.

XI. KAZENSKE DOLOČBE

101. člen

(odgovorna oseba)

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba osnovne šole, če:

– ne izvaja vzgojno-izobraževalnega dela v obsegu, ki ga določa predmetnik in učni načrt (29. in 30. člen tega zakona),
– ne izvaja vzgojno-izobraževalnega dela po letnem delovnem načrtu (31. člen tega zakona),
– za učence s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona ne izvaja vzgojno-izobraževalnega dela v skladu z odločbo o usmeritvi,
– v nasprotju s tem zakonom odkloni vpis otroka iz svojega šolskega okoliša oziroma če odkloni vpis otroka s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona, kot je določeno v odločbi o usmeritvi (48. in 49. člen tega zakona) ali
– ne vodi predpisanih zbirk podatkov (95. člen tega zakona).

102. člen

(starši)

Z denarno kaznijo od 10.000 tolarjev do 50.000 tolarjev se za prekršek kaznujejo starši, če:

– ne vpišejo otroka v osnovno šolo v skladu s 45. in 49. členom tega zakona, oziroma ne vpišejo otroka s posebnimi potrebami iz prvega odstavka 12. člena tega zakona v skladu z odločbo o usmeritvi v program ali
– ne zagotovijo otroku izpolnitve osnovnošolske obveznosti (4. člen tega zakona).

Zakon o osnovni šoli – ZOsn (Uradni list RS, št. 12/96) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

103. člen – upoštevan ZOsn-B

(izpopolnjevanje znanja)

Učitelji, ki bodo poučevali v prvem razredu osnovne šole in so si pridobili ustrezno izobrazbo po študijskih programih, ki so bili sprejeti pred uveljavitvijo tega zakona, morajo na podlagi posebnega programa za izpopolnjevanje izkazati znanje, potrebno za izvajanje programa osnovne šole po tem zakonu.

Če ni ustreznega visokošolskega programa za izpopolnjevanje iz prejšnjega odstavka, določi program za pridobitev znanja, potrebnega za izvajanje programa osnovne šole po tem zakonu, minister po predhodnem mnenju Sveta za visoko šolstvo Republike Slovenije.

V program iz prvega odstavka se lahko vključijo učitelji in vzgojitelji predšolskih otrok, ki v skladu s 146. členom zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) oziroma 56. členom zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 12/96 in 44/00) lahko opravljajo delo učitelja v prvem razredu osnovne šole oziroma vzgojitelja v vrtcu.

Vključevanje v program za izpopolnjevanje se prične zagotavljati v okviru nenehnega strokovnega izobraževanja in usposabljanja učiteljev najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

104. člen – upoštevan ZOsn-A

(predmetnik in učni načrt)

Predmetnik in učni načrt v skladu s tem zakonom določi pristojni organ najkasneje do 1. 9. 1998.

105. člen – upoštevana ZOsn-A in ZOsn-B

(postopno izvajanje programa)

Izvajanje programa osnovne šole po tem zakonu se uvaja postopoma.

V šolskih letih 1999/2000, 2000/2001 in 2001/2002 ter 2002/2003 se lahko uvede na osnovnih šolah, ki imajo dovolj prijavljenih učencev in izpolnjujejo kadrovske, prostorske in druge pogoje in imajo za izvajanje programa dovoljenje ministra.

Pogoje iz prejšnjega odstavka tega člena, postopek ugotavljanja izpolnjevanja pogojev in izdaje dovoljenja določi minister najkasneje do 1. 9. 1998.

Do začetka šolskega leta 2003/2004 morajo država in lokalne skupnosti zagotoviti pogoje za izvajanje osnovnošolskega izobraževanja po tem zakonu na vseh osnovnih šolah v državi.

106. člen – upoštevana ZOsn-A in ZOsn-B

(prostovoljen vpis)

Starši lahko vpišejo otroke, ki bodo v koledarskih letih 1999, 2000 in 2001 ter 2002 dopolnili 6 let, v 1. razred osnovne šole po tem zakonu prostovoljno.

Starši lahko vpišejo otroka po prejšnjem odstavku v skladu s 48. členom tega zakona.

107. člen – upoštevana ZOsn-A in ZOsn-B

(izvajanje pouka za učence 6. razreda)

V šolskih letih 1999/2000, 2000/2001 in 2001/2002 ter 2002/2003 se začne izvajati pouk po programu osnovne šole v skladu s tem zakonom za vse učence 6. razreda na šolah, ki imajo dovoljenje ministra in soglasje staršev.

V šolskem letu 2003/2004 se prične izvajati program iz prejšnjega odstavka za vse učence v državi, ki so vpisani v 6. razred osnovne šole.

108. člen – upoštevana ZOsn-A in ZOsn-B

(zaključno preverjanje znanja)

Učenci, ki so pričeli obiskovati 1. razred osnovne šole najkasneje v šolskem letu 1997/1998, opravljajo zaključno preverjanje znanja v skladu s tem zakonom prostovoljno.

Učenci, ki bodo pričeli obiskovati 1. razred v šolskem letu 1998/1999, obvezno opravljajo zaključno preverjanje znanja v skladu s tem zakonom.

109. člen

(izpolnitev osnovnošolske obveznosti)

Kdor je izpolnil osnovnošolsko obveznost po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, jo je izpolnil tudi v skladu s tem zakonom.

110. člen

(podzakonski predpisi)

Podzakonske predpise po tem zakonu sprejme minister v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

Do uveljavitve predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do sedaj veljavni izvršilni predpisi, razen določb, ki so v nasprotju s tem zakonom, in sicer:

- pravilnik o šolskem koledarju za osnovne šole (Uradni list SRS, št. 20/80, 24/81, 24/83, 36/85, 36/86 in Uradni list RS, št. 22/90, 24/91-I in 36/93),

- pravilnik o ocenjevanju in napredovanju učencev v osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 20/80, 1/82 in 38/89),

- pravilnik o pedagoški dokumentaciji v osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 20/80, 16/82, 7/87 in Uradni list RS, št. 44/92),

- pravilnik o dokumentaciji za nostrifikacijo v tujini pridobljenih šolskih spričeval (Uradni list SRS, št. 34/84 in 36/84),

- pravilnik o stalnem izobraževanju in izpopolnjevanju delavcev v vzgojno-varstvenih organizacijah in osnovnih šolah (Uradni list SRS, št. 20/80),

- sklep o sprejemu smernic za delo osnovnih šol in učnih načrtov za pouk fakultativnih predmetov (Uradni list SRS, št. 35/82) in

- sklep o delu programa življenja in dela osnovne šole (Uradni list SRS, št. 18/83).

111. člen – upoštevan ZOsn-B

(predpisi, ki prenehajo veljati)

Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati zakon o osnovni šoli (Uradni list SRS, št. 5/80, 29/86, 31/86 in Uradni list RS, št. 12/91-I) razen določb, ki so vezane na izvajanje programa življenja in dela osnovne šole in se uporabljajo za učence, ki se v ta program vpisujejo do šolskega leta 2003/2004 in prenehajo veljati, ko ti učenci zaključijo osnovnošolsko izobraževanje oziroma izpolnijo osnovnošolsko obveznost.

112. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o osnovni šoli – ZOsn-A (Uradni list RS, št. 33/97) vsebuje naslednjo končno določbo:

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli – ZOsn-B (Uradni list RS, št. 59/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

20. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli – ZOsn-C (Uradni list RS, št. 71/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

772. Zakon o sodiščih (uradno prečiščeno besedilo) (ZS-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o sodiščih, ki obsega:

- Zakon o sodiščih – ZS (Uradni list RS, št. 19/94 z dne 13. 4. 1995),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-A (Uradni list RS, št. 45/95 z dne 4. 8. 1995),
- Zakon o pravdnem postopku – ZPP (Uradni list RS, št. 26/99 z dne 15. 4. 1999),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o sodiščih – ZS-B (Uradni list RS, št. 38/99 z dne 21. 5. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-C (Uradni list RS, št. 28/2000 z dne 30. 3. 2000),
- Pomorski zakonik – PZ (Uradni list RS, št. 26/01 z dne 12. 4. 2001),
- Zakon o javnih uslužbencih – ZJU (Uradni list RS, št. 56/02 z dne 28. 6. 2002),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-D (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-D (Uradni list RS, št. 73/04 z dne 5. 7. 2004).

Št. 700-04/93-16/22

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1480-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

**ZAKON
O SODIŠČIH
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZS-UPB1)**

PRVI DEL

**1. poglavje
TEMELJNE DOLOČBE**

1. člen

Sodno oblast v Republiki Sloveniji izvajajo sodniki na sodiščih, ustanovljenih s tem ali z drugim zakonom.

Določbe prvega dela tega zakona veljajo za vsa sodišča v Republiki Sloveniji, razen za ustavno sodišče.

2. člen

Pravnomočno odločbo sodne oblasti mora spoštovati vsaka fizična in pravna oseba v Republiki Sloveniji.

Odločbe sodne oblasti vežejo sodišča in vse druge državne organe Republike Slovenije.

Imuniteto pred sodno oblastjo določajo ustava in pravila mednarodnega prava.

Izvršitve odločbe sodišča ne more ovirati odločba drugega državnega organa.

3. člen

Sodnik je pri opravljanju sodniške funkcije vezan na ustavo in zakon. V skladu z ustavo je vezan tudi na splošna načela mednarodnega prava in na ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe.

Če se civilnopravna zadeva ne da rešiti na temelju veljavnih predpisov, upošteva sodnik predpise, ki urejajo podobne primere. Če je rešitev zadeve kljub temu pravno dvomljiva, odloči v skladu s splošnimi načeli pravnega reda v državi. Pri tem ravna v skladu s pravnim izročilom in z utrujenimi spoznanji pravne vede.

Sodnik ravna vselej tako, kot bi imel pred seboj nedoločeno število primerov iste vrste.

Sodniki morajo o pravicah in dolžnostih ter o obtožbah odločati brez nepotrebnega odlašanja, neodvisno in nepristransko.

4. člen

Sredstva za delo sodišč se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

Plače sodnikov določa zakon.

5. člen

Sodišča poslujejo v slovenskem jeziku.

Na območjih, kjer živita avtohtoni italijanska in madžarska narodna skupnost, sodišča poslujejo tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, če stranka, ki živi na tem območju, uporablja italijanski oziroma madžarski jezik.

Kadar sodišče višje stopnje odloča o pravnih sredstvih v zadevah, v katerih je sodišče nižje stopnje vodilo postopek tudi v italijanskem oziroma madžarskem jeziku, izda odločbo tudi v prevodu v italijanski oziroma madžarski jezik.

Če sodišče višje stopnje pri odločanju po prejšnjem odstavku opravi obravnavo ali sejo senata, na kateri so navzoče stranke, uporablja določbe drugega odstavka tega člena.

Stroške, povezane z uporabo jezika pripadnikov italijanske in madžarske narodnosti pred sodišči, krije Republika Slovenija.

6. člen

Poslovanje sodišč urejata zakon in sodni red.

7. člen

Poslovanje sodišča vodi predsednik sodišča.

Za predsednika sodišča je lahko imenovan samo sodnik.

8. člen

Državljeni, ki so udeleženi pri izvajanju sodne oblasti, so v okvirih, ki jih določa zakon, v svojih pravicah in dolžnostih izenačeni s sodniki.

Udeležba pri izvajanju sodne oblasti je častna.

9. člen

Pooblastila in dolžnosti sodnega osebja, ki sodeluje pri izvajanju sodne oblasti, določa zakon.

Posebne dolžnosti ostalega sodnega osebja določa sodni red. Kolikor ni drugače določeno, se predpisi, ki ureja-

jo položaj in pravice delavcev v državnih organih, smiselno uporabljajo tudi za sodno osebje.

10. člen

Za zadeve pravosodne uprave je pristojno ministrstvo, pristojno za pravosodje.

11. člen

Sodišče višje stopnje lahko pri odločanju na podlagi vloženega pravnega sredstva usmerja pravno mnenje sodišča nižje stopnje v okvirih, ki jih določa procesni zakon.

Sodnik je pri uporabi prava neodvisen tudi v razmerju do sodišča višje stopnje, ki je v konkretni zadevi že izrazilo svoje pravno mnenje.

12. člen

Sodišče višje stopnje lahko zahteva od sodišča nižje stopnje na svojem območju podatke v zvezi z uporabo zakona, podatke o problemih, ki se pojavljajo pri sojenju, in druge podatke, potrebne za proučitev posameznih vprašanj, ki se pojavljajo pri njihovem delu.

Sodišče višje stopnje sme zaradi izvajanja nalog iz prejšnjega odstavka pregledati delo sodišča nižje stopnje na svojem območju.

V okviru izvajanja nalog iz prvega in drugega odstavka tega člena sme predsednik sodišča višje stopnje, v posebnih primerih pa tudi predsednik sodišča pred katerim se zadeva obravnava, zahtevati podatke v zvezi z uporabo zakona in pregledovati spise v zadevah, v katerih je že bilo pravno-močno odločeno, v drugih pa le izjemoma, če je to potrebno zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu.

13. člen

V zadevah iz sodne pristojnosti si dajejo sodišča medsebojno pravno pomoč. Drugim državnim organom oziroma nosilec javnih pooblastil dajejo sodišča pomoč z dajanjem podatkov, spisov in listin na vpogled, kadar zakon tako določa.

Državni organi in nosilci javnih pooblastil so dolžni dajati sodiščem pri izvajanju njihovih funkcij zahtevano pomoč, ki je brezplačna, razen, če zakon določa drugače.

Upravljalci zbirke osebnih in drugih varovanih podatkov, ki razpolagajo s podatki, ki so sodišču potrebni za ugotovitev dejstev v zvezi z vodenjem postopkov, so dolžni, na obrazloženo zahtevo sodnika, brezplačno posredovati zahtevane podatke.

1.a poglavje

VRSTNI RED REŠEVANJA ZADEV

13.a člen

Sodnik obravnava prednostne zadeve, ki so kot take določene z zakonom.

Sodnik pri določitvi vrstnega reda obravnavanja drugih zadev lahko upošteva, poleg časa pripada zadeve na sodišče, tudi vrsto, naravo in pomen zadeve.

2. poglavje ZAKONITI SODNIK

14. člen

Sodnik izvaja sodno oblast na enem ali več pravnih področjih, na katero oziroma katera je pred začetkom kolarskega leta razporejen z letnim razporedom dela.

15. člen

Na posameznem pravnem področju, na katero sta razporejena dva ali več sodnikov, se zadeve dodeljujejo posameznim sodnikom po dnevnem zaporedju vložitve začetnega procesnega akta, upošteva abecedni red začetnic priimkov sodnikov.

Če je na isti dan vloženih več začetnih procesnih aktov na istem pravnem področju ali pri vnaprej določenih vrstah zadev v okviru istega pravnega področja, se zadeve najprej razvrstijo po abecednem redu začetnic priimkov oziroma imen strank oziroma udeležencev, zoper katere je vložen procesni akt.

Zadeve, v katerih višja sodišča in Vrhovno sodišče Republike Slovenije odločajo o rednem ali izrednem pravnem sredstvu, se sodnikom dodeljujejo po dnevnem zaporedju prispelih spisov, upošteva abecedni red začetnic priimkov sodnikov.

16. člen

Na način, določen v prejšnjem členu, se dodeljujejo tudi zadeve, v katerih je sodnik po prevzemu zadeve izločen ali katerih ne more pravočasno obravnavati zaradi daljše odsotnosti.

17. člen

Sodni red določa podrobnejša pravila za dodeljevanje zadev.

S sodnim redom se podrobneje predpišejo zlasti pravila o dodeljevanju zadev v primerih, ko je več začetnih procesnih aktov vloženih zoper isto stranko, v primerih, ko je na isti dan ali v krajšem časovnem obdobju vloženih večje število začetnih procesnih aktov z bistveno enakim dejanskim in pravnim stanjem, v primerih, ko je zaradi obremenjenosti treba sodniku začasno ustaviti dodelitev novih zadev, in v drugih podobnih primerih ter pravila o načinu in vrstnem redu vabljenja sodnikov porotnikov zaradi udeležbe pri sojenju.

17.a člen

Na oglasni deski sodišča (v nadaljnjem besedilu: sodna deska) se objavi:

- razporeditev sodnikov po določbi 14. člena tega zakona;
- pravila dodeljevanja zadev po določbah tega poglavja in sodnega reda;
- razpored obravnav ter sej, o katerih se obveščajo stranke in pri katerih javnost po zakonu ali odločitvi sodišča ni izključena;
- druga sodna pisanja in razporedi narokov, za katere tako določa zakon;
- druge podatke, za katere tako določa zakon ali sodni red.

Razpored obravnav ter sej, o katerih se obveščajo stranke in pri katerih javnost po zakonu ali odločitvi sodišča ni izključena, obsega:

- opravilno številko in vrsto zadeve;
- datum in uro začetka obravnave ali seje, o katerih se obveščajo stranke;
- podatek o kraju in prostoru, kjer se bo opravila obravnava ali seja, o kateri se obveščajo stranke;
- osebno ime sodnika ali predsednika senata, ki obravnava zadevo;
- osebno ime stranke v postopku.

Podrobnejša pravila za objavo podatkov na sodni deski se določijo v sodnem redu.

Sodna deska je deska primerne velikosti, pritrjena na steno sodišča, ki je dostopna javnosti. Podatki na njej se lahko objavijo tudi v elektronski obliki na način, ki zagotavlja dostop javnosti.

Če se podatki, objavljeni na sodni deski in v elektronski obliki razlikujejo, se šteje, da so pravilni podatki, objavljeni na sodni deski.

Kjer drug zakon ali podzakonski predpis uporablja izraza »oglasna deska« oziroma »deska«, če se nanašata na sodno desko, pomenita sodno desko.

3. poglavje SODNI SVET

18. člen

Člani sodnega sveta se izvolijo za dobo petih let in po poteku te dobe ne morejo biti takoj ponovno izvoljeni.

Članu sodnega sveta, ki je bil izvoljen na nadomestnih volitvah zaradi predčasnega prenehanja mandata prejšnjega člana, poteče mandat z iztekom mandata sodnega sveta.

19. člen

Predsednika sodnega sveta izvolijo člani z dvotretjinsko večino glasov s tajnim glasovanjem.

20. člen

Volitve članov sodnega sveta razpiše predsednik državnega zbora najmanj tri mesece pred iztekom mandata članov sodnega sveta.

Če je treba zaradi predčasnega prenehanja mandata (2. do 4. točka prvega odstavka 27. člena) razpisati nadomestne volitve, jih predsednik državnega zbora razpiše najkasneje v enem mesecu po prenehanju mandata člana sodnega sveta.

Od razpisa volitev do dneva glasovanja mora poteči najmanj petdeset dni.

Kandidatna lista za člane sodnega sveta, ki jih predlaga predsednik republike, mora biti državnemu zboru predložena najkasneje dvajset dni pred dnevom glasovanja.

21. člen

Na kandidatni listi za izvolitev članov sodnega sveta, ki jih državni zbor voli na predlog predsednika republike, mora biti predlagano število kandidatov večje od števila članov, ki se jih voli, vendar največ dvakrat tolikšno, kot je število članov, ki se jih voli.

Volitve so tajne.

22. člen

Volitve članov sodnega sveta iz vrst sodnikov so neposredne in tajne.

Pravico voliti imajo vsi sodniki, ki na dan volitev opravljajo sodniško funkcijo in so vpisani v sodniški volilni imenik, ki vsebuje ime in priimek sodnika ter sodišče, na katerem dela.

Po enega člana sodnega sveta volijo sodniki, ki opravljajo sodniško funkcijo na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, na sodiščih položaja višjega sodišča, na sodiščih položaja okrožnega sodišča in na okrajnih sodiščih. Dva člana sodnega sveta volijo vsi sodniki iz prejšnjega odstavka.

Za člana sodnega sveta je lahko izvoljen vsak sodnik.

Pri kandidiranju članov sodnega sveta je treba upoštevati enakomerno zastopanost članov z območij vseh višjih sodišč v Republiki Sloveniji.

23. člen

Sodniški volilni imenik (v nadaljnjem besedilu: imenik) iz drugega odstavka prejšnjega člena vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje. Podatki za imenik se povzamejo iz centralne kadrovske evidence oziroma iz aktov o imenovanju.

Najpozneje deset dni po razpisu volitev ministrstvo, pristojno za pravosodje, pošlje imenik sodiščem.

Sodnik ima pravico vpogleda v imenik in pravico pisno zahtevati popravek, če sam ali kdo drug ni vpisan v imenik oziroma je vpisan kdo, ki po določbah tega zakona nima pravice voliti, ali če so napačno vpisani osebni podatki. Popravek lahko zahteva najmanj tri dni pred volitvami.

Če je zahteva za popravilo imenika utemeljena, ministrstvo imenik popravi, če meni da ni utemeljena, pa mora v dveh dneh od prejema zahteve za popravilo imenika izdati zavrnilno odločbo.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljeno sprožiti upravni spor pred pristojnim sodiščem v 24 urah po vročitvi odločbe. Sodišče mora odločiti v nadaljnjih osemindesetih urah.

24. člen

Na vsaki kandidatni listi za člana sodnega sveta iz tretjega odstavka 22. člena tega zakona mora biti večje število kandidatov, kot je število članov, ki se jih voli, vendar največ štirikrat tolikšno, kot je število članov, ki se jih voli.

Kandidate za člane sodnega sveta predlagajo sodniki pisno ali na sodniških zbori. Na kandidatno listo se uvrstijo kandidati, ki so jih predlagali najmanj trije sodniki. Če je število kandidatov večje, kot določa prejšnji odstavek, se uvrstijo na kandidatno listo tisti kandidati, ki jih je predlagalo največ sodnikov.

Kandidatne liste potrdi in objavi volilna komisija najmanj petnajst dni pred dnevom glasovanja.

25. člen

Volitve se opravijo na vseh sodiščih, katerih sodniki volijo člana sodnega sveta, na isti dan.

Za glasovanje na voliščih se smiselno uporabljajo določbe IX. poglavja zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 44/92), kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

Glasuje se osebno z glasovnico, na kateri se obkroži ime sodnika, katerega se voli.

Izvoljen je sodnik, ki je prejel največ glasov. Če sta dva kandidata ali več kandidatov prejela enako največje število glasov, se volitve glede njih ponovijo.

26. člen

Volitve članov sodnega sveta iz vrst sodnikov vodi volilna komisija, ki jo imenuje sodni svet.

Volilna komisija ima predsednika in štiri člane ter njihove namestnike. Za predsednika in namestnika predsednika volilne komisije se imenuje sodnik vrhovnega sodišča.

Volitve se opravljajo na voliščih. Volišča so na sedežih okrožnih sodišč in na sedežu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Na sedežih okrožnih sodišč volijo vsi sodniki, razen sodnikov vrhovnega sodišča.

Delo na voliščih opravljajo tričlanski volilni odbori, ki jih imenuje volilna komisija. Predsednik volilnega odbora je sodnik višjega sodišča. Predsednik volilnega odbora pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije je sodnik tega sodišča.

Volilna komisija določi obrazce za izvedbo volitev po določbah tega člena ter enotne standarde za volilni material in druge materialne pogoje za izvedbo volilnih opravil.

27. člen

Članu sodnega sveta preneha mandat:

1. s potekom dobe, za katero je izvoljen;

2. z odstopom;

3. članu, ki je sodnik, s prenehanjem ali razrešitvijo sodniške funkcije, ter z imenovanjem na sodniško mesto drugega položaja od položaja sodišč, katerih sodniki so ga izvolili;

4. članu, ki ni sodnik, če postane trajno nesposoben za opravljanje svoje funkcije ali če izgubi status, v zvezi s katerim je bil izvoljen.

Član sodnega sveta, ki mu je prenehal mandat po 1. točki prejšnjega odstavka, opravlja pravice in dolžnosti člana sodnega sveta do izvolitve novega člana.

Članu sodnega sveta preneha mandat po 2. točki prvega odstavka tega člena z dnem, ko sodni svet prejme njegovo pisno izjavo o odstopu, po 4. točki pa, ko ga državni zbor razreši.

V primerih iz prejšnjega odstavka sodni svet nemudoma obvesti predsednika državnega zbora, če je odstopil oziroma je bil razrešen član sodnega sveta, ki ga voli državni zbor, pa tudi predsednika republike.

28. člen

Sodni svet ima naslednje pristojnosti:

- predlaga državnemu zboru kandidate za izvolitev v sodniško funkcijo;
- predlaga državnemu zboru razrešitev sodnika;
- odloča o nezdružljivosti sodniške funkcije;
- daje mnenje k predlogu proračuna za sodišča in mnenje državnemu zboru o zakonih, ki urejajo položaj, pravice in dolžnosti sodnikov ter osebja sodišč;
- sprejme merila za najmanjši pričakovani obseg in merila za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe, pri čemer upošteva zlasti vrsto in težo zadev, način rešitve ter sodelovanje strokovnih sodelavcev, sodniških pomočnikov in drugega sodnega osebja, na območjih, kjer živita avtohtoni italijanska in madžarska narodna skupnost, pa tudi vodenje dvojezičnih postopkov;
- obravnava in odloča o utemeljenosti pritožbe sodnika, ki meni, da je bila kršena njegova zakonska pravica, kršen njegov neodvisni položaj ali neodvisnost sodstva;
- opravlja druge zadeve, če zakon tako določa.

Sodni svet odloča o predlogih za izvolitev sodnikov, o imenovanjih in napredovanjih sodnikov, o uvrstitvah v plačni razred, o predlogih za razrešitev sodnikov, o merilih za najmanjši pričakovani obseg in o merilih za kakovost dela sodnikov za oceno sodniške službe z dvotretjinsko večino vseh članov, če zakon ne določa drugače.

Na podlagi akta o sistemizaciji sodniških mest sodni svet spremlja, ugotavlja in analizira učinkovitost dela sodnikov in sodišč, o čemer vodi letno evidenco ter najmanj enkrat letno obvešča Vrhovno sodišče Republike Slovenije in ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Evidenca učinkovitosti dela sodišč zajema naslednje podatke: naziv sodišča, pripad zadev, rešene zadeve, nerešene zadeve in skupno število zadev v delu v določenem obdobju.

Minister, pristojen za pravosodje, daje predhodno mnenje k predlaganim merilom iz prvega odstavka tega člena.

Evidenca učinkovitosti dela sodnikov zajema naslednje podatke: ime in priimek sodnika ter podatke za identifikacijo iz kadrovske evidence, datum nastopa funkcije, datum prenehanja funkcije, število zadev v delu, število rešenih zadev, število zadev, v katerih je bila vložena pritožba, število potrjenih, spremenjenih ali razveljavljenih odločb, podatke o odsotnosti in druge podatke, ki pripomorejo k določitvi učinkovitosti.

Sodni svet je sodiščem na njihovo zahtevo dolžan posredovati podatke iz četrtega odstavka tega člena v zvezi z odločanjem o pravicah in dolžnostih iz sodniške službe, ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, pa za izvrševanje zadev pravosodne uprave.

Podatki, ki se nanašajo na posameznika, se hranijo petnajst let po dnevu prenehanja funkcije.

S poslovnikom, ki ga sodni svet sprejme z dvotretjinsko večino glasov, se uredi način odločanja v zadevah, ki niso zajete v drugem odstavku tega člena, ter druga vprašanja v zvezi z delom sodnega sveta.

29. člen

Članom sodnega sveta pripada za udeležbo na sejah sodnega sveta sejnina.

Strokovna in administrativna dela za sodni svet opravlja strokovna služba sodnega sveta.

Obseg finančnih sredstev za delo sodnega sveta in njegove strokovne službe se v okviru državnega proračuna Republike Slovenije zagotavlja pri neposrednem proračunskem uporabniku sodnem svetu.

4. poglavje
PERSONALNI SVETI

30. člen

Personalni sveti se oblikujejo pri okrožnih, višjih in vrhovnem sodišču.

Personalni svet vrhovnega sodišča je pristojen za oblikovanje mnenj o ustreznosti kandidatov za sodnike vrhovnega sodišča, za ocene sodniške službe za sodnike vrhovnega in višjih sodišč, za reševanje pritožb zoper ocene sodniške službe in za druga opravila, če tako določa zakon.

Personalni svet višjega sodišča je pristojen za oblikovanje mnenj o ustreznosti kandidatov za sodnike višjih sodišč, ocene sodniške službe za sodnike okrajnih in okrožnih sodišč in za druga opravila, ki se nanašajo na kadrovske in druge zadeve sodnikov višjega, okrožnega ali okrajnega sodišča, če tako določa zakon.

Personalni svet okrožnega sodišča je pristojen za oblikovanje mnenj o ustreznosti kandidatov za sodnike okrožnega in okrajnih sodišč z območja okrožnega sodišča in za druga opravila, če tako določa zakon.

31. člen

Personalni svet sestavljajo po položaju predsednik sodišča in določeno število članov, ki jih izvolijo sodniki izmed sebe.

Predsednika sodišča v njegovi odsotnosti nadomešča podpredsednik.

Pred oblikovanjem mnenja o ustreznosti kandidata za sodnika okrajnega sodišča, pridobi personalni svet mnenje predsednika okrajnega sodišča, pri katerem bo kandidat opravljal sodniško funkcijo.

32. člen

Predsednika personalnega sveta in njegovega namestnika izvolijo izmed sebe člani personalnega sveta z večino glasov s tajnim glasovanjem.

Personalni svet sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

33. člen

V personalne svete okrožnih sodišč izvolijo sodniki okrajnih in okrožnih sodišč, ki imajo skupaj več kot petdeset sodnikov, izmed sebe šest sodnikov, od tega tri okrajne, ki jih kandidirajo in volijo sodniki na okrajnih sodiščih, in tri okrožne, ki jih kandidirajo in volijo sodniki na okrožnem sodišču.

V personalne svete okrožnih sodišč izvolijo sodniki okrajnih in okrožnih sodišč, ki imajo manj kot petdeset sodnikov, izmed sebe štiri sodnike, od tega dva okrajna in dva okrožna sodnika.

Pri specializiranih sodiščih, ki imajo položaj okrožnih sodišč, so personalni sveti sestavljeni samo iz sodnikov specializiranega sodišča tega položaja in so sestavljeni iz predsednika sodišča in dveh članov, ki jih izvolijo sodniki izmed sebe.

V personalne svete višjih in vrhovnega sodišča izvolijo sodniki teh sodišč izmed sebe štiri sodnike.

Sodniki, ki so na delu na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, imajo pravico voliti člane personalnega sveta vrhovnega sodišča, ne morejo pa biti izvoljeni v personalni svet tega sodišča.

34. člen

Volitve članov personalnega sveta razpiše sodni svet najmanj tri mesece pred iztekom mandata članov personalnega sveta, ki so voljeni.

35. člen

Člani personalnih svetov se volijo za dobo štirih let na način in po postopku, ki ga ta zakon določa za volitve članov sodnega sveta izmed sodnikov. Podrobnejša navodila o načinu volitev sprejme sodni svet.

Članu personalnega sveta preneha mandat:

1. s potekom dobe, za katero je izvoljen;
2. z odstopom;
3. s prenehanjem ali razrešitvijo sodniške funkcije;
4. s prenehanjem opravljanja sodniške funkcije na sodišču, kjer jo je opravljal ob izvolitvi za člana personalnega sveta;
5. z izvolitvijo za člana sodnega sveta;
6. z dnem mirovanja sodniške funkcije po zakonu, ki ureja sodniško službo.

Član personalnega sveta, ki mu je prenehal mandat po 1. točki prejšnjega odstavka, opravlja pravice in dolžnosti člana personalnega sveta do izvolitve novega člana.

Članu personalnega sveta preneha mandat po 2. točki drugega odstavka tega člena z dnem, ko personalni svet prejme njegovo pisno izjavo o odstopu. O tem se nemudoma obvesti sodni svet.

Če članu personalnega sveta preneha mandat po 2., 3., 4., 5. in 6. točki drugega odstavka tega člena, postane član za preostanek mandatne dobe tisti kandidat z iste liste kandidatov, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen član, ki mu je prenehal mandat. Če kandidat v roku 8 dni na poziv predsednika sodnega sveta ne sporoči, da sprejema mandat, se ta pravica prenese na naslednjega kandidata. Če na listi ni naslednjega kandidata, se opravijo nadomestne volitve.

5. poglavje

SODNA OBLAST, SODNIKI, SODIŠČE

36. člen

Sodno oblast izvaja sodnik v skladu z zakonsko določeno pristojnostjo sodišča.

Sodnik opravlja sodniško funkcijo na sodišču, za katerega je kandidiral, in na sodniškem mestu, za katerega je bil izvoljen oziroma imenovan, če zakon ne določa drugače.

Pri opravljanju sodniške funkcije v zbornem sojenju imajo vsi v takšnem sojenju udeleženi sodniki enake pravice in enake dolžnosti. Zakon določa pravice procesnega vodstva sodnika, ki predseduje zbornemu sodišču (predsednik senata).

Pri opravljanju sodniške funkcije uporablja oseba ženskega spola naziv »sodnica«, oseba moškega spola naziv »sodnik«, skupaj s tem nazivom pa tudi ustrezen dodatek, ki kaže na njeno – njegovo sodniško mesto ali položaj.

37. člen

Sodišče je državni organ, pristojen za izvajanje sodne oblasti in za izvrševanje sodnih odločb.

Sodišče izvršuje sodne odločbe neposredno v zadevah in v primerih, ki jih določa zakon.

Sodišče izvršuje odločbe drugih državnih organov ali nosilcev javnih pooblastil, če zakon tako določa.

38. člen

Število sodniških mest na posameznem sodišču določi sodni svet na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, po predhodnem mnenju predsednika sodišča.

Pri določanju števila sodniških mest sodni svet upošteva:

- merila, ki jih predpiše minister, pristojen za pravosodje, pri čemer upošteva povprečno število zadev, ki jih rešujejo sodniki posamezne vrste in položaja sodišč v zadnjih treh letih pred letom, v katerem določi merila, ter utemeljeno pričakovane spremembe pripada zadev in
- povprečen pripad zadev pri posameznem sodišču v zadnjih treh letih pred letom, v katerem se odloča o številu mest.

Minister, pristojen za pravosodje, je dolžan usklajevati merila iz prejšnjega odstavka z gibanjem storilnosti sodnikov ter spremembami zahtevnosti in načina reševanja zadev. Rok in način usklajevanja se določi s podzakonskim aktom.

Sodni svet je dolžan preverjati ustreznost števila sodniških mest po merilih iz drugega odstavka tega člena in o svojih ugotovitvah obveščati ministrstvo, pristojno za pravosodje, ki lahko na tej podlagi predlaga spremembo števila sodniških mest.

Pri okrajnem sodišču na sedežu okrožnega sodišča se lahko določijo posebna sodniška mesta za sodnike, ki bodo na drugih sodiščih znotraj območja istega višjega sodišča nadomeščali odsotne sodnike, reševali izreden pripad zadev oziroma obravnavali zadeve v drugih utemeljenih primerih.

39. člen

Pogoje za izvolitev v sodniško funkcijo, pogoje za napredovanje sodnika, razloge prenehanja sodniške funkcije, razloge za razrešitev sodnika, pravice in dolžnosti, ki izvirajo iz sodniške službe, ter postopke za njihovo uveljavljanje določa zakon.

6. poglavje

SODNIKI NA DELU NA VRHOVNEM OZIROMA VIŠJEM SODIŠČU

40. člen

Sodniki, ki so v skladu z zakonom dodeljeni na delo na Vrhovno sodišče Republike Slovenije, sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti s poročanjem na sejah senatov vrhovnega sodišča ter z izdelavo sodnih odločb, pripravljajo na zahtevo predsednikov senatov vrhovnega sodišča zahtevnejša strokovna mnenja o posameznih pravnih vprašanjih, opravljajo po odredbi predsednika vrhovnega sodišča druga strokovno zahtevnejša dela, lahko pa tudi delo generalnega sekretarja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Sodniki iz prejšnjega odstavka ne morejo sodelovati pri odločanju o zadevah iz pristojnosti vrhovnega sodišča.

Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodnike, dodeljene na delo na višje sodišče.

7. poglavje

SODNIKI POROTNIKI, POROTNIKI

41. člen

Državljeni sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti kot sodniki porotniki pri okrožnih sodiščih.

42. člen

Za sodnika porotnika je lahko imenovan državljan Republike Slovenije, ki je dopolnil trideset let starosti, ki ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, in ki je zdravstveno ter osebnostno primeren za udeležbo pri izvajanju sodne oblasti ter aktivno obvlada slovenski jezik.

43. člen

Mandat sodnikov porotnikov traja pet let in so lahko ponovno imenovani.

44. člen

Predsednik višjega sodišča imenuje in razrešuje sodnike porotnike pri okrožnih sodiščih s sodnega območja višjega sodišča.

Pred ponovnim imenovanjem kandidatov za sodnike porotnike predsednik višjega sodišča pridobi mnenje predsednika pristojnega okrožnega sodišča o njihovem dotedanjem opravljanju dolžnosti sodnika porotnika.

45. člen

Kandidate za sodnike porotnike okrožnih sodišč lahko predlagajo predstavniški organi občin z območja sodišča, pri katerem bodo sodniki porotniki, lahko pa tudi interesne organizacije, ki so kot društva ali združenja registrirana in delujejo

na tem območju, razen političnih strank, ki neposredno ne morejo predlagati kandidatov.

Izmed predlaganih kandidatov imenuje predsednik višjega sodišča sodnike porotnike posameznega sodišča v sorazmerju s številom prebivalcev občine, ki je predlagala kandidate oziroma v sorazmerju s številom članov, ki jih imajo interesne organizacije.

Na območjih, kjer živita avtohtoni italijanska in madžarska narodna skupnost, imenuje predsednik višjega sodišča potrebno število sodnikov porotnikov, ki aktivno obvladajo italijanski oziroma madžarski jezik.

46. člen

Sodniki porotniki morajo biti imenovani pred potekom časa, za katerega so bili imenovani sodniki porotniki tekočega mandata.

Predsednik okrožnega sodišča mora najkasneje pet mesecev pred potekom mandata pozvati predstavniške organe občin in druge pristojne predlagatelje, da predlagajo kandidate za imenovanje, in določiti rok, do katerega je dovoljeno vložiti predloge. Poziv se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predlagatelji iz prejšnjega odstavka morajo predlogom priložiti dokazila, da kandidat izpolnjuje pogoje za imenovanje, ki jih določa zakon.

Predsednik okrožnega sodišča posreduje pravočasne in popolne predloge predsedniku višjega sodišča. Če je za sodnika porotnika predlagana oseba, ki je že doslej opravljala to funkcijo, priloži tudi mnenje iz drugega odstavka 44. člena tega zakona. Če od izteka roka iz drugega odstavka tega člena ni vloženi najmanj takšno število predlogov, kot je število mest sodnikov porotnikov, predsednik višjega sodišča presodi, ali bo potreben dodaten poziv predlagateljem za vložitev predlogov, ali pa bo imenoval sodnike porotnike oziroma porotnike izmed oseb, ki so že doslej opravljale to funkcijo in soglašajo s ponovnim imenovanjem.

V primeru iz prejšnjega odstavka predsednik višjega sodišča ni dolžan upoštevati določbe drugega odstavka prejšnjega člena.

47. člen

Če imenovanje sodnikov porotnikov ni opravljeno do izteka mandata, ostanejo prejšnji sodniki porotniki na dolžnosti do imenovanja sodnikov porotnikov novega mandata.

48. člen

Pred nastopom dolžnosti sodnik porotnik pred predsednikom višjega sodišča, ki ga je imenoval, izreče naslednjo prisego: »Prisegam, da bom pri sojenju spoštoval-a pravni red in da bom odločal-a po svoji vesti.«.

49. člen

Število sodnikov porotnikov pri posameznih sodiščih določi sodni svet na predlog ministra, pristojnega za pravosodje.

50. člen

Sodnikom porotnikom pripada za sodelovanje pri sojenju nagrada in povračilo stroškov po predpisih, ki jih sprejme minister, pristojen za pravosodje.

51. člen

Sodnik porotnik se razreši, če nevestno in neredno opravlja dolžnost sodnika porotnika.

Sodnik porotnik odgovarja za škodo, ki jo neposredno povzroči z nevestnim ali nerednim opravljanjem dolžnosti.

Sodniku porotniku preneha mandat:

1. če se odpove mandatu sodnika porotnika,
2. če izgubi državljanstvo Republike Slovenije,
3. če izgubi zdravstveno zmožnost za opravljanje dolžnosti sodnika porotnika,

4. če je pravomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Šteje se, da so razlogi iz 2. in 4. točke prejšnjega odstavka nastopili z dnem pravomočnosti odločbe pristojnega organa.

Odpoved mandatu učinkuje trideseti dan po prispetju k predsedniku višjega sodišča, ki je sodnika porotnika imenoval. Predsednik višjega sodišča o odpovedi takoj obvesti predsednika okrožnega sodišča.

V primeru iz prvega odstavka tega člena izda predsednik višjega sodišča na obrazložen predlog predsednika okrožnega sodišča odločbo o razrešitvi, v primerih iz tretjega odstavka tega člena pa ugotovitveno odločbo o prenehanju mandata sodnika porotnika.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka se sodnik porotnik lahko pritoži v roku osmih dni na ministrstvo, pristojno za pravosodje.

52. člen

Kadar zakon določa, da sodelujejo državljani pri izvajanju sodne oblasti kot porotniki, se glede njih uporabljajo določbe 42. ter 48. in 50. člena tega zakona.

8. poglavje

URADNIŠKA DELOVNA MESTA IN STROKOVNO TEHNIČNA DELOVNA MESTA

53. člen

Za opravljanje pravnega dela ima sodišče potrebno število sodniških pomočnikov, samostojnih sodniških pomočnikov in višjih sodniških pomočnikov. Sodniški pomočnik opravlja delo na uradniškem delovnem mestu pravosodni sodelavec, samostojni sodniški pomočnik na uradniškem delovnem mestu svetovalec v pravosodju, in višji sodniški pomočnik na uradniškem delovnem mestu višji svetovalec v pravosodju.

Za pogoje za zasedbo delovnega mesta v prejšnjem odstavku navedenih uradniških delovnih mest, za napredovanje v višji naziv in za ocenjevanje, se uporablja zakon, ki ureja položaj javnih uslužbencev. Za napredovanje v višji plačni razred se uporablja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

53.a člen

Sodniški pomočniki sprejemajo na zapisnik vloge ter izjave strank in po naročilu sodnika opravljajo manj zahtevna dela v zvezi s pripravo za glavno obravnavo oziroma za druga dejanja v postopku, pripravljajo obračun stroškov, izdelujejo osnutke odločb in opravljajo drugo delo v sodnem postopku po odredbi sodnika.

Samostojni sodniški pomočniki in višji sodniški pomočniki vodijo postopke in odločajo v zadevah sodnega registra, vodijo izvršilne postopke in izdajajo sklepe o dovolitvi izvršbe za izterjavo denarnih terjatev, sklepe o dovolitvi izvršbe na podlagi verodostojnih listin ter sklepe in odredbe o predujnih, varščinah in stroških postopka ter o sodnih taksah, odločajo na prvi stopnji o vpisih, o katerih po zakonu, ki ureja zemljiško knjigo, ne odloča sodnik posameznik zemljiškoknjžnega sodišča in odločajo v zapuščinskih zadevah zakonitega dedovanja, v katerih je predmet dedovanja le premično premoženje.

Samostojni sodniški pomočniki in višji sodniški pomočniki vodijo sodne pisarne in javne knjige kot organizacijske enote ter opravljajo druge zadeve v skladu z zakonom in sodnim redom.

Zoper odločitev, ki jo izda samostojni sodniški pomočnik oziroma višji sodniški pomočnik, je vselej dovoljeno pravno sredstvo.

O pravnem sredstvu iz prejšnjega odstavka odloči sodnik istega sodišča.

53.b člen

Pripravnništvo za sodniškega pomočnika traja devet mesecev, pripravništvo za samostojnega sodniškega pomočnika pa eno leto. Izvaja se na sodiščih s položajem okrajnih in okrožnih sodišč.

Pripravnik iz prejšnjega odstavka sklone delovno razmerje na sodišču, ki ima prosto delovno mesto za sodniškega pomočnika oziroma samostojnega sodniškega pomočnika, v skladu z določbami zakona, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

Del pripravništva, ki ga je kandidat za pripravnika iz prvega odstavka tega člena opravil kot sodniški pomočnik ali samostojni sodniški pomočnik v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit, v delu, ki ustreza predpisane programu pripravništva za sodniškega pomočnika oziroma samostojnega sodniškega pomočnika, lahko minister, pristojen za pravosodje, na prošnjo kandidata, prizna kot opravljenega.

Skupno število pripravniških delovnih mest za sodniške pomočnike in samostojne sodniške pomočnike letno določi minister, pristojen za pravosodje, glede na izkazane kadrovske potrebe po sodniških pomočnikih in samostojnih sodniških pomočnikih, o čemer predhodno pridobi mnenje predsednikov okrajnih in okrožnih sodišč.

Državni izpit za sodniškega pomočnika se opravlja po zaključenem pripravništvu.

Sodniški pomočnik oziroma samostojni sodniški pomočnik je dolžan po uspešno opravljenem državnem izpitu za sodniškega pomočnika ostati v delovnem razmerju na sodišču še najmanj za čas trajanja pripravništva, razen, če to ni možno iz razlogov na strani sodišča.

Če sodniški pomočnik oziroma samostojni sodniški pomočnik po opravljenem državnem izpitu za sodniškega pomočnika ne ostane v delovnem razmerju na sodišču, pa niso podani razlogi iz prejšnjega odstavka, je dolžan povrniti stroške izobraževanja v višini seštevka plač ter ostalih osebnih prejemkov v času pripravništva.

Vsebinsko, potek in program pripravništva za sodniškega pomočnika ter samostojnega sodniškega pomočnika ter vsebino in način opravljanja državnega izpita za sodniškega pomočnika oziroma samostojnega sodniškega pomočnika predpiše minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom.

54. člen

Sodišča imajo strokovne sodelavce, ki opravljajo svoje delo na uradniških delovnih mestih kot višji pravosodni svetovalci ali pravosodni svetniki.

Strokovni sodelavci v posameznih zadevah izven glavne obravnave zaslišujejo stranke, priče in izvedence, opravljajo zahtevnejše priprave za glavno obravnavo, poročajo na sejah senatov, izdelujejo osnutke sodnih odločb, pod vodstvom sodnika vodijo glavne obravnave, ter opravljajo drugo delo po odredbi sodnika.

Za pogoje za zasedbo delovnega mesta zgoraj navedenih uradniških delovnih mest, za napredovanje v višji naziv in za ocenjevanje se uporablja zakon, ki ureja položaj javnih uslužbencev. Za napredovanje v višji plačni razred se uporablja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Za strokovne sodelavce se smiselno uporabljajo določbe četrtega ter petega odstavka 53.a člena tega zakona.

55. člen

Pripravniki, ki se po pridobljenem strokovnem naslovu univerzitetni diplomirani pravnik na sodišču usposabljaajo za opravljanje pravniškega državnega izpita (v nadaljnjem besedilu: sodniški pripravnik) lahko spremljajo naroke, glavne obravnave ter seje senatov, izdelujejo osnutke sodnih odločb in drugih sodnih pisanj, sprejemajo na zapisnik vloge strank ter pišejo zapisnike.

56. člen

(prenehal veljati)

57. člen

(prenehal veljati)

58. člen

Pravica do stavke osebja iz prejšnjega člena je omejena.

V času stavke je osebje iz prejšnjega člena dolžno opravljati delo v razpisanih narokih, glavnih obravnavah oziroma javnih sejah ter poskrbeti za izdajo in odpravo vseh odločb v zakonitem roku. V postopkih, za katere je z zakonom določeno, da so hitri, oziroma v zadevah, ki so po zakonu oziroma naravi stvari nujne, je osebje dolžno poslovati tudi v času stavke.

59. člen

Število in vrste delovnih mest sodnega osebja za posamezna sodišča določi, glede na sprejet skupni kadrovski načrt za vsa sodišča, Vrhovno sodišče Republike Slovenije.

Merila za določitev števila delovnih mest iz prejšnjega odstavka določi in usklajuje minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom, glede na povprečno obremenitev in pričakovano storilnost za posamezno vrsto delovnih mest.

9. poglavje
SODNA UPRAVA

60. člen

V zadeve sodne uprave sodi odločanje in druga opravila, s katerimi se na podlagi zakona, sodnega reda in drugih predpisov zagotavljajo pogoji za redno izvajanje sodne oblasti.

V okviru sodne uprave in izvajanja nadzora nad njenim izvajanjem ni dovoljeno posegati v neodvisen položaj sodnika pri odločanju o zadevah, ki so mu dodeljene v reševanje.

Kadar je treba v zadevi sodne uprave odločiti o pravici, obveznosti ali pravni koristi osebe, se v postopku odločanja smiselno uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, če ni s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja sodniško službo, drugače določeno.

Če pride na sodišču do povečanega števila nerešenih zadev kot posledice nižje storilnosti od povprečne storilnosti sodišč iste vrste in iste stopnje, ali je po statističnih podatkih na sodišču izkazan zaostanek v višini pripada zadnjih dvanajst mesecev, mora predsednik sodišča v skladu s pooblastili v zakonu in sodnem redu sprejeti program reševanja teh zadev. Storilnost sodišč spremlja sodni svet, na podlagi podatkov sodne statistike.

Če kljub povečani storilnosti in ob preseganju meril za pričakovani obseg dela sodnikov ni mogoče zagotoviti sojenja brez nepotrebnega odlašanja, se lahko sodišču dodelijo dodatna finančna sredstva za reševanje teh zadev v skladu s sprejetim programom reševanja. O dodelitvi sredstev odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije.

Če z opisanimi ukrepi ni možno zmanjšati števila nerešenih zadev na razumno mero, se sodišču lahko poveča sistemizacija in odobrijo dodatne zaposlitve.

S sodnim redom se podrobneje predpišejo ustrezne evidence v sodni statistiki, s pomočjo katerih se ugotavlja storilnost in določijo drugi ukrepi za odpravljanje zaostankov ali nerešenih zadev.

61. člen

Zadeve sodne uprave so v pristojnosti predsednika sodišča, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Predsednika sodišča nadomešča podpredsednik, ki lahko po pooblastilu predsednika opravlja zadeve iz pristojnosti predsednika tudi v drugih primerih.

Za imenovanje in razrešitev podpredsednika sodišča se uporabljajo določbe tega zakona o predsedniku sodišča.

Če ostane sodišče brez predsednika in podpredsednika, se lahko za čas do šest mesecev za opravljanje dolžnosti predsednika imenuje sodnik enakega ali višjega položaja. Izjemoma se lahko imenovanje ponovi za nadaljnjih šest mesecev. Začasnega predsednika sodišča imenuje predsednik neposredno višjega sodišča, začasnega predsednika vrhovnega sodišča pa občna seja vrhovnega sodišča.

Za izvrševanje zadev sodne uprave ima lahko sodišče sekretarja sodišča, ki mora izpolnjevati pogoje za zasedbo delovnega mesta svetnik v pravosodju. Zahtevana strokovna izobrazba je univerzitetna ali visoka strokovna s specializacijo oziroma magisterijem pravne ali ekonomske smeri.

Vrhovno sodišče ima generalnega sekretarja, ki je funkcionar. Njegov položaj ureja odlok Državnega zbora Republike Slovenije, ki ureja uvrščanje funkcij v plačne razrede.

62. člen

Predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije imenuje državni zbor na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, po poprejšnjem mnenju sodnega sveta in občne seje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Predsednike ostalih sodišč imenuje minister, pristojen za pravosodje, na predlog sodnega sveta, za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Za predsednika sodišča je lahko imenovan sodnik sodišča enakega ali višjega položaja.

Prosto mesto predsednika sodišča razpiše sodni svet najmanj štiri mesece pred iztekom mandata oziroma največ 30 dni po prenehanju funkcije. Razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Razpisni rok ne sme biti krajši od 15 dni. Kandidati morajo prijaviti priložiti življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti in organizacijskih izkušenj po izvolitvi v sodniško funkcijo ter program dela sodišča.

Prijave, ki so bile vložene po izteku razpisnega roka in prijave kandidatov, ki do poteka razpisnega roka ne izpolnjujejo formalnih pogojev za imenovanje, sodni svet zavrže.

Če se na razpisano mesto prijavi več kandidatov, sodni svet izbere in poda ministru obrazložen predlog največ treh kandidatov, pri tem pa lahko navede, kateremu kandidatu daje prednost in to obrazloži. Predlog se vroči vsem prijavljenim kandidatom.

Zoper odločbo ministra, pristojnega za pravosodje, iz drugega odstavka tega člena in zoper sklep sodnega sveta iz šestega odstavka tega člena, je dovoljeno sprožiti upravni spor v roku 8 dni od dneva vročitve odločbe oziroma sklepa. Pristojno sodišče mora odločiti v upravnem sporu v roku 30 dni od prejema tožbe oziroma pritožbe zoper prvostopno odločbo.

Če je za predsednika sodišča imenovan sodnik, ki do imenovanja ni opravljal sodniške funkcije na tem sodišču, šteje imenovanje za predsednika sodišča hkrati za imenovanje na sodniško mesto tega sodišča. Po prenehanju oziroma razrešitvi s funkcije predsednika sodišča, se lahko tak sodnik vrne na sodniško mesto na sodišču, na katerem je opravljal sodniško funkcijo pred imenovanjem za predsednika sodišča. O premestitvi na zahtevo sodnika, odloči sodni svet.

63. člen

Predsedniku sodišča preneha funkcija:

1. če mu preneha ali je razrešen sodniške funkcije;
2. če je imenovan za sodnika ali predsednika drugega sodišča;
3. če se odpove funkciji predsednika sodišča;
4. po poteku mandata, če ni ponovno imenovan.

Funkcija predsednika sodišča iz razloga po 2. točki prejšnjega odstavka preneha z dnem učinkovanja imenovanja za sodnika ali predsednika drugega sodišča, iz razloga

po 3. točki prejšnjega odstavka pa trideseti dan po prispetju odpovedi na ministrstvo, pristojno za pravosodje.

64. člen

Predsednik sodišča se razreši funkcije predsednika:

1. če zadev sodne uprave ne opravlja v skladu s predpisi ali če jih ne opravlja pravočasno;
2. če s kršitvijo predpisov ali kako drugače okrne načelo neodvisnosti sodnikov pri sojenju;
3. če krši ali dopusti kršitev predpisov v zvezi z dodeljevanjem zadev (2. poglavje tega zakona).

Poročilo o kršitvah iz prejšnjega odstavka pripravi predsednik sodišča višje stopnje sam ali na zahtevo sodnega sveta oziroma ministra, pristojnega za pravosodje.

Predsedniku sodišča mora biti v postopku razrešitve dana možnost, da se pisno izjavi o vseh okoliščinah, ki zadevajo razrešitveni razlog, predsedniku Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pa, da neposredno pred Državnim zborom obrazloži svoje stališče.

O razrešitvi predsednika sodišča odloči minister, pristojen za pravosodje, ki mora pred odločitvijo zahtevati mnenje sodnega sveta.

Če sodni svet nasprotuje odločitvi o razrešitvi, mora minister, pristojen za pravosodje, zahtevati, da o razrešitvi odloči disciplinsko sodišče, ki je na drugi stopnji pristojno za disciplinski postopek zoper sodnika.

Ne glede na določbe četrtega in petega odstavka tega člena, odloči o razrešitvi predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije Državni zbor, na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, po poprejšnjem mnenju sodnega sveta in občne seje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

65. člen

Razrešitev predsednika sodišča ne vpliva na položaj, pravice, dolžnosti in odgovornosti, ki jih ima razrešeni kot sodnik.

66. člen

(črtan)

67. člen

Opravljanje zadev sodne uprave na prvostopnih sodiščih nadzoruje predsednik sodišča višje stopnje, na sodiščih vseh stopenj pa predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in minister, pristojen za pravosodje, ki izvaja službeni nadzor nad delom sodišč preko predsednikov sodišč višje stopnje oziroma predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Pri izvajanju nadzora sodne uprave lahko predsedniki sodišč višje stopnje zahtevajo pisna pojasnila in poročila o izvajanju posameznih nalog ter pregledujejo sodne spise.

Minister, pristojen za pravosodje, lahko izvaja nadzor nad delom sodišč preko predsednikov sodišč višje stopnje tako, da zahteva:

- predložitev podatkov o poslovanju sodišča ter o delu predsednika sodišča v zadevah sodne uprave;
- predložitev pisnih pojasnil in poročil o organizaciji in nadzoru dela na sodišču in izvajanju posameznih nalog sodne uprave.

Določbe prejšnjih odstavkov se ne nanašajo na nadzor nad opravljanjem zadev sodne uprave na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

68. člen

Sodni red določa pooblastila v zadevah sodne uprave, ki se nanašajo na vodenje notranjih organizacijskih enot sodišča z razčlenjeno organizacijo.

69. člen

Kadar sodni red določa, da vodi notranjo organizacijsko enoto sodnik, postavi in odstavi vodjo enote personalni svet na predlog predsednika sodišča.

70. člen

Okrožna in višja sodišča imajo službo za informatiko, vrhovno sodišče pa center za informatiko kot posebno organizacijsko enoto. Služba za informatiko okrožnega sodišča opravlja naloge tudi za potrebe okrajnih sodišč z območja okrožnega sodišča. Okrajna sodišča na sedežu sodnega okrožja imajo lahko samostojno službo za informatiko, več manjših okrajnih sodišč pa ima lahko skupno službo za informatiko.

Službo oziroma center za informatiko vodi predsednik sodišča ali po njem določen sodnik. Pri delu službe sodelujejo sodniki, ki jih določi predsednik sodišča, ter potrebno število strokovnih delavcev.

Sodniki so v času dela v službi lahko v celoti ali deloma oproščeni opravljanja drugega sodniškega dela.

Center za informatiko skrbi za izvajanje enotne tehnološke podpore poslovanja sodišč ter za pravni informacijski sistem sodišč.

Center za informatiko vodi sodnik, ki je določen, da vodi notranjo organizacijsko enoto za področje evidentiranja sodne prakse.

Strategijo razvoja računalniške podpore v poslovanju sodišč določa Svet uporabnikov za računalniško podprto informatizacijo sodišč na podlagi predhodnega mnenja Centra Vlade Republike Slovenije za informatiko in direktorja Centra za informatiko pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

Sestavo Sveta uporabnikov za računalniško podprto informatizacijo sodišč ter način in pogoje za njegovo delovanje določa sodni red.

71. člen

Letni razpored sodnikov na določena pravna področja določi personalni svet na predlog predsednika sodišča. Če personalni svet predlog zavrne, lahko predsednik sodišča zahteva, da o predlogu v roku 8 dni odloči personalni svet neposredno višjega sodišča.

Letni razpored mora biti določen in objavljen najkasneje do 15. decembra za naslednje koledarsko leto.

Spremembe letnega razporeda med letom so dovoljene, če se pri sodišču izprazni ali zasede eno ali več sodniških mest, če jih narekujejo spremembe v pripadu zadev in v drugih primerih, ki jih predvidi sodni red.

Spremembe iz prejšnjega odstavka ne morejo pričeti veljati prej kot v petih dneh po njihovi objavi. Spremembe se opravijo po enakem postopku kot sprejem.

72. člen

Stranka, ki meni, da sodišče krši njeno pravico do sojenja brez nepotrebnega odlašanja, lahko na predsednika sodišča, ki obravnava njeno zadevo, naslovi pritožbo zaradi kršitve pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (v nadaljnjem besedilu: nadzorstvena pritožba).

Če predsednik sodišča na podlagi navedb v nadzorstveni pritožbi in na podlagi drugih podatkov, kadar je to potrebno, meni, da niso spoštovana pravila o vrstnem redu reševanja zadev ali zakonski roki za razpis narokov ali izdelavo sodnih odločb, lahko zahteva od sodnika, ki mu je zadeva dodeljena v reševanje, da brez odlašanja izdela poročilo, lahko pa zahteva tudi vpogled v spis. Če ugotovi nepravilnosti, pisno opozori sodnika, lahko pa tudi odredi prednostno reševanje zadeve in določi rok za opravo ustreznih procesnih dejanj. Če ugotovi, da je razlog za kršitev v preobremenjenosti sodnika, lahko odredi predodelitev zadeve drugemu sodniku ali predodelitev drugih zadev oziroma izvedbo drugih ukrepov po zakonu, ki ureja sodniško službo. Če je nadzorstvena pritožba vložena v zvezi z zadevo, ki jo rešuje predsednik sodišča, jo slednji odstopi, skupaj s svojim poročilom, predsedniku neposredno višjega sodišča.

Če je nadzorstvena pritožba vložena pri predsedniku sodišča višje stopnje, jo ta odstopi predsedniku pristojnega sodišča in lahko zahteva, da ravna po določbah prejšnjega odstavka ter ga o ugotovitvah in morebitnih ukrepih obvesti.

Če predsednik sodišča višje stopnje na podlagi navedb v nadzorstveni pritožbi ter poročila sodnika in predsednika sodišča iz prejšnjih odstavkov ter drugih podatkov meni, da je kršena pravica do sojenja brez nepotrebnega odlašanja oziroma, da niso spoštovana pravila o vrstnem redu reševanja zadev ali zakonski rok za razpis narokov ali izdelavo sodnih odločb, odredi prednostno reševanje zadeve, lahko pa tudi določi rok za opravo ustreznih procesnih dejanj ter rok za pripravo poročila sodnika o opravljenih procesnih dejanjih, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od šestdesetih dni. Če ugotovi, da je razlog za kršitev v preobremenjenosti sodnika, lahko predlaga predsedniku sodišča, ki zadevo obravnava, predodelitev zadeve drugemu sodniku ali predodelitev drugih zadev oziroma izvedbo drugih ukrepov po zakonu, ki ureja sodniško službo.

Če je nadzorstvena pritožba vložena pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, jo minister odstopi predsedniku sodišča in lahko zahteva od njega, da ravna po določbah drugega odstavka tega člena in ga o ugotovitvah ter ukrepih obvesti.

Minister, pristojen za pravosodje, ter sodni svet lahko od predsednika sodišča zahtevata poročilo o vseh vloženih nadzorstvenih pritožbah v določenem obdobju ter o ukrepih, ki so bili v zvezi s tem sprejeti.

73. člen

V primerih iz prejšnjega člena lahko predsednik sodišča višje stopnje odredi sam ali na predlog ministrstva, pristojnega za pravosodje, pregled poslovanja sodišča v zadevi, v kateri se stranka pritožuje in o ugotovitvah, če je pregled opravljen na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, poroča ministru.

Pregled poslovanja iz prejšnjega odstavka lahko predsednik sodišča višje stopnje odredi tudi na obrazložen predlog disciplinskega tožilca ali disciplinskega sodišča, ki ju določa zakon, ki ureja sodniško službo.

9.a poglavje
VARNOST NA SODIŠČIH

73.a člen

Pogoje za organiziranje in delovanje varnostne službe za zagotovitev varnosti sodnikov, drugih sodnih oseb, strank in udeležencev v postopkih ter za zagotovitev nemotenega poslovanja sodišča, vzdrževanje reda na sodišču, varovanje sodnih zgradb, funkcionalnih zemljišč, parkirišč in drugih objektov in opreme ter za varovanje premoženja, določa Sodni red v skladu z zakonom, ki ureja zasebno varovanje.

73.b člen

Minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom predpiše varnostne standarde poslovanja sodišč.

10. poglavje
PRAVOSODNA UPRAVA

74. člen

V zadeve pravosodne uprave sodi zagotavljanje splošnih pogojev za uspešno izvajanje sodne oblasti, zlasti priprava zakonov in drugih predpisov s področja organizacije in poslovanja sodišč, skrb za izobraževanje in strokovno usposabljanje kadrov, izdajanje strokovne literature, zagotavljanje kadrovskih, materialnih, tehničnih in prostorskih pogojev, izvajanje mednarodne pravne pomoči, izvrševanje kazenskih sankcij, statistična in druga raziskovanja o poslovanju sodišč ter druge upravne naloge, ki jih določa zakon.

74.a člen

Minister, pristojen za pravosodje, ustanovi Center za izobraževanje v pravosodju (v nadaljnjem besedilu: CIP), ki skrbi za strokovno izpopolnjevanje ter usposabljanje za delo v pravosodnih organih.

Naloge CIP-a so:

- izvaja izobraževanje sodniških pripravnikov;
 - organizira in skrbi za izvedbo pravnih državnih izpitov;
 - organizira in skrbi za izvedbo drugih preizkusov znanja za potrebe v pravosodju;
 - organizira in skrbi za izvedbo različnih oblik stalnega izobraževanja sodnikov, strokovnih sodelavcev ter sodnega osebja;
 - izdaja strokovne publikacije.
- Za strokovno pomoč pri izvedbi nalog CIP-a se oblikuje strokovni svet, katerega člani so:
- dva predstavnika ministrstva, pristojnega za pravosodje;
 - en predstavnik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije;
 - en predstavnik Vrhovnega državnega tožilstva Republike Slovenije;
 - en predstavnik Državnega pravobranilstva Republike Slovenije;
 - en predstavnik Sodnega sveta Republike Slovenije;
 - en predstavnik Slovenskega sodniškega društva;
 - en predstavnik Društva državnih tožilcev Slovenije;
 - en predstavnik posamezne pravne fakultete v Republiki Sloveniji.

Delo strokovnega sveta vodi minister, pristojen za pravosodje, ali po njegovem pooblastilu državni sekretar.

Z aktom o ustanovitvi strokovnega sveta se določi sestava, naloge, način dela, sredstva in drugi pogoji za delo strokovnega sveta.

75. člen

Letni obseg finančnih sredstev za plače sodnikov in drugega osebja sodišč, za stroške poslovanja sodišč, za njihovo opremo in za zagotavljanje prostorskih pogojev se določi v proračunu.

Obseg finančnih sredstev za plače sodnikov in sodnega osebja ter za stroške poslovanja sodišč se v okviru državnega proračuna Republike Slovenije na podlagi finančnih načrtov posameznih sodišč zagotavlja pri proračunskem uporabniku Vrhovnega sodišča Republike Slovenije za vsa sodišča. Priprava finančnih načrtov, njihovo izvrševanje in spremljanje se izvaja po posameznih sodiščih. Sredstva za delo okrajnih sodišč na območju posameznega okrožnega sodišča se načrtujejo v okviru finančnega načrta tega sodišča, pri čemer se sredstva za delo okrajnih sodišč izkazujejo ločeno. Predlog finančnega načrta okrožnih sodišč za delo okrajnih sodišč pripravi predsednik okrožnega sodišča na predlog predsednika okrajnega sodišča najkasneje en mesec po sprejemu proračuna. Okrožna sodišča usklajujejo pripravo finančnih načrtov in porabo sredstev po posameznih okrajnih sodiščih glede na potrebe okrajnih sodišč in skupno zagotovljena sredstva v proračunu. Večja okrajna sodišča so lahko samostojni proračunski uporabniki, če tako določajo javno finančni predpisi. Vrhovno sodišče usklajuje pripravo finančnih načrtov in porabo sredstev po posameznih sodiščih glede na njihove finančne načrte in skupno zagotovljena sredstva v proračunu. Odredbodajalci za sredstva posameznih sodišč so predsedniki vrhovnega sodišča, predsedniki višjih in okrožnih sodišč.

V okviru državnega proračuna Republike Slovenije se obseg finančnih sredstev za opremo sodišč in za zagotavljanje prostorskih pogojev sodišč, z izjemo sredstev za najemna razmerja, oblikuje in zagotavlja pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, za informatizacijo sodišč pa pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

75.a člen

Predsednik okrožnega sodišča kot odredbodajalec po prejšnjem členu, lahko svoje pristojnosti za prevzemanje obveznosti, verifikacijo obveznosti, izdajo odredb za plačilo v

breme proračunskih sredstev organa in ugotavljanje pravice izterjave ter izdajanje nalogov za izterjavo v korist proračunskih sredstev, ki se nanašajo na posamezno okrajno sodišče, prenese na predsednika okrajnega sodišča.

Oseba iz prejšnjega odstavka, pooblaščenca za izdajo odredb za plačilo, je odredbodajalec.

V primeru prenosa pristojnosti iz prvega odstavka tega člena, pooblaščenca oseba odgovarja za zakonitost, namen-skost, učinkovitost in gospodarnost razpolaganja s proračunskimi sredstvi.

76. člen

V zadevah pravosodne uprave občuje ministrstvo, pristojno za pravosodje, s sodišči preko predsednikov sodišč. Neposredno s sodnikom lahko občuje samo v zadevah mednarodne pravne pomoči, v drugih zadevah pa le, kadar je tako določeno v zakonu ali sodnem redu.

77. člen

Za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog se lahko ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, dodeli eden ali več sodnikov.

Dodeljeni sodnik odgovarja za opravljanje nalog iz prejšnjega odstavka ministru, pristojnemu za pravosodje.

78. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi centralno kadrovske evidenco za sodnike, strokovne sodelavce, sodne referente, upravno tehnično in drugo osebje sodišč.

Centralna kadrovska evidenca zajema osebne podatke o imenu, datumu rojstva, stalnem prebivališču, šolanju, izobraževanju, znanju tujih jezikov ter druge podatke, ki jih določa zakon.

Podatke iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu sodišča na način, ki ga predpiše minister, pristojen za pravosodje.

79. člen

Oseba, katere podatki so vpisani v centralni kadrovske evidenci, ima vselej pravico zahtevati vpogled v podatke, ki se nanašajo nanjo in zahtevati popravek, če so podatki napačni.

Sodni svet lahko od ministrstva, pristojnega za pravosodje, zahteva vse podatke iz centralne kadrovske evidence, ki se nanašajo na sodnike.

Podatki iz centralne kadrovske evidence se lahko uporabijo le za izvajanje tega zakona in zakona, ki ureja položaj sodnikov oziroma drugega sodnega osebja.

11. poglavje SODNI RED

80. člen

S sodnim redom se določajo: notranja organizacija sodišč, način poslovanja sodišč v posameznih vrstah zadev, podrobnejša pravila o dodeljevanju zadev posameznim sodnikom, način poslovanja v primerih, ko stranka, priča ali oškodovanec uporablja pred sodiščem svoj jezik in pisavo, organizacija in poslovanje dežurne preiskovalne službe, poslovanje v zadevah sodne uprave in pisarniško tehnično poslovanje sodišč ter pravila o urejanju drugih vprašanj, kadar tako določa zakon.

81. člen

Sodni red predpiše minister, pristojen za pravosodje, po predhodno pridobljenem mnenju občne seje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

82. člen

Z namenom učinkovitega vodenja in preglednosti sodnih zadev, zaradi njihove evidence ter za statistično poroča-

nje vodijo sodišča vpisnike, imenike in pomožne knjige, ki vsebujejo osebne in druge podatke iz spisov.

Podatke iz prejšnjega odstavka lahko uporabljajo in posredujejo sodišča v skladu s svojimi zakonskimi pooblastili. Dostop do arhiviranih podatkov ima sodišče, ostali pa v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Podatki so trajni.

Podrobnejšo obliko in vsebino posameznih sodnih vpisnikov, imenikov, pomožnih knjig in tipiziranih obrazcev za poslovanje sodišč, za učinkovito vodenje postopkov ter za statistično poročanje, predpiše v skladu z zakonom minister, pristojen za pravosodje.

83. člen

Sodišča opravljajo naroke in odločajo v času od 15. julija do 15. avgusta (sodne počitnice) samo v nujnih zadevah.

Kot nujne zadeve v smislu prejšnjega odstavka se štejejo:

1. preiskave in sojenje v kazenskih zadevah, v katerih je obdolžencu odvzeta ali omejena prostost, ter v kazenskih zadevah tujcev, ki ne prebivajo v Republiki Sloveniji,
2. izdaja začasne odredbe,
3. nepravdne in izvršilne zadeve v zvezi z vzgojo in varstvom otrok ter preživninskimi obveznostmi, ki izhajajo iz zakona,
4. nepravdne zadeve o pridržanju oseb v psihiatričnih zdravstvenih organizacijah,
5. menični in čekovni protesti ter menične tožbe,
6. spori za objavo popravka objavljene informacije,
7. popis zapustnikovega premoženja,
8. zadeve prisilne poravnave in stečaja,
9. druge zadeve, za katere tako določa zakon.

Razen v zadevah iz prejšnjega odstavka, v času sodnih počitnic procesni roki ne tečejo, prav tako se ne vročajo sodna pisanja. Če je bilo sodno pisanje vročeno, začnejo teči procesni roki prvi naslednji dan, ko se iztečejo sodne počitnice.

12. poglavje

SODNI IZVEDENCI, SODNI CENILCI, SODNI TOLMAČI

84. člen

Sodni izvedenci so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid in mnenje glede strokovnih vprašanj, za katera tako določa zakon ali glede katerih sodišče oceni, da mu je pri njihovi presoji potrebna pomoč strokovnjaka.

Sodni cenilci so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da sodišču na njegovo zahtevo podajo izvid o gospodarskih lastnostih stvari ali pravice ter mnenje o njeni vrednosti oziroma o denarni vrednosti na njej povzročene škode.

Sodni tolmači so osebe, imenovane za neomejen čas s pravico in dolžnostjo, da na zahtevo sodišča tolmačijo na narokih oziroma prevajajo listine.

Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov, so dolžni sodni izvedenci in sodni cenilci po preteku petih let od dneva imenovanja in ob preteku vsakih nadaljnjih pet let, predložiti ministru, pristojnemu za pravosodje, dokazila o izpolnjevanju pogojev iz petega odstavka 87. člena tega zakona.

85. člen

Osebe, imenovane za sodnega izvedenca, sodnega cenilca ali sodnega tolmača, se smejo sklicevati na to svojo lastnost samo, kadar dajejo izvide in mnenja, cenitve, tolmačenja in prevode na zahtevo sodišča ali na zahtevo stranke zaradi uveljavljanja njenih pravic.

86. člen

Sodne izvedence, sodne cenilce in sodne tolmače imenuje minister, pristojen za pravosodje, za določeno področje

izvedenskega ali cenilskega dela oziroma za prevajanje govornih in pisnih besed iz ali v določen jezik ter tolmačenje govornice in znakov gluho-nemih.

87. člen

Za sodnega izvedenca je lahko imenovan, kdor:

1. je državljan Republike Slovenije in aktivno obvlada slovenski jezik,
2. je poslovno sposoben,
3. je osebnostno primeren,
4. ni bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega bi bil moralno neprimeren za opravljanje izvedenskega dela,
5. ima univerzitetno izobrazbo in ima ustrezno strokovno znanje ter praktične sposobnosti in izkušnje za določeno vrsto izvedenskega dela,
6. ima šest let delovnih izkušenj s področja, na katerem želi opravljati izvedensko delo,
7. ne opravlja dejavnosti, ki ni združljiva s sodnim izvedenštvom.

Ni osebnostno primeren za delo izvedenca, kdor se je ali se obnaša tako, da je mogoče na podlagi njegovega ravnanja utemeljeno sklepati, da izvedenskega dela ne bo opravljal pošteno in vestno.

Izjemoma je lahko imenovana za sodnega izvedenca oseba, ki ima visoko, višjo ali srednjo strokovno izobrazbo s področij, kjer primanjkuje sodnih izvedencev in ni kandidatov z ustrezno univerzitetno izobrazbo, prav tako je lahko izjemoma imenovana za sodnega izvedenca oseba, ki ne izpolnjuje pogoja iz šeste točke prvega odstavka tega člena, če gre za priznanega strokovnjaka s specialističnim, magistrskim ali doktorskim naslovom, vendar le za področja, kjer primanjkuje sodnih izvedencev.

Zaradi ugotavljanja pogoja strokovnega znanja in praktičnih sposobnosti za opravljanje izvedenskega dela minister, pristojen za pravosodje, zahteva od kandidata predložitev mnenja ustreznega državnega organa, zavoda oziroma strokovnega združenja ali druge institucije, lahko pa odredi tudi poseben preizkus strokovnosti pred komisijo, sestavljeno iz strokovnjakov s področja, na katerem bo oseba opravljala izvedensko delo. Člani komisije morajo imeti najmanj takšno strokovno izobrazbo kot kandidat za sodnega izvedenca.

Sodni izvedenci in sodni cenilci so se dolžni strokovno izpopolnjevati in sproti seznanjati zlasti z novimi dognanji in metodami v stroki ter aktivno sodelovati na posvetovanjih in strokovnih izobraževanjih, ki jih organizira pristojni državni organ, pooblaščen organizacija ali strokovno združenje. Minister, pristojen za pravosodje, lahko določi, da morajo sodni izvedenci iz posameznih strokovnih področij v določenem roku opraviti posebne preizkuse znanja glede novih dognanj in metod dela v stroki. Če se izvedenec ne prijavi k preizkusu, ali preizkusa ne opravi, se razreši.

Vsebinsko in način opravljanja preizkusa strokovnosti in posebnega preizkusa znanja predpiše minister, pristojen za pravosodje.

88. člen

Sodni izvedenci so imenovani z dnem, ko pred ministrom, pristojnim za pravosodje, izrečejo naslednjo prisego: »Prisegam pri svoji časti, da bom izvedensko delo opravljal-a po svoji vesti, nepristransko, v skladu s pravili znanosti in strokovnega znanja in da bom podajal-a svoje izvide in mnenja natančno in popolno.«

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi imenik sodnih izvedencev, ki obsega naslednje podatke: priimek in ime, znanstveni ali strokovni naslov, strokovno področje, za katerega je imenovan, datum imenovanja, poklic, datum in kraj rojstva, naslov stalnega ali začasnega bivališča, številko telefona in podatke o zaposlitvi.

Imenik sodnih izvedencev je javen v delu, ki obsega naslednje podatke: priimek in ime, znanstveni ali strokovni naslov, naslov stalnega ali začasnega bivališča, številko

telefona in strokovno področje, za katero je imenovan za izvedenca. Javni del imenika se uporablja za potrebe sodišč in drugih državnih organov v sodnih in drugih postopkih.

89. člen

Minister, pristojen za pravosodje, razreši sodnega izvedenca:

1. če sam zahteva razrešitev;
2. če ne izpolnjuje več pogojev iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona ali pogojev iz prvega odstavka 87. člena tega zakona;
3. če svojih dolžnosti ne opravlja redno in vestno;
4. če ravna v nasprotju z določilom 85. člena tega zakona;
5. če se ukvarja s pridobitno dejavnostjo, ki bi lahko vplivala na objektivno in od zunanjih vplivov neodvisno opravljanje te funkcije.

Nezdružljivost opravljanja pridobitne dejavnosti s sodnim izvedeništvom ugotavlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

90. člen

Sodni izvedenec ima pravico do nagrade za svoje izvedensko delo in pravico do povrnitve stroškov, ki jih je imel v zvezi z izvedenskim delom.

91. člen

Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše način imenovanja in razrešitve sodnih izvedencev ter tarifo za plačevanje storitev po prejšnjem členu.

92. člen

Določbe 87. do 91. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za sodne cenilce, določbe drugega in tretjega odstavka 88. člena tega zakona ter 89. do 91. člena tega zakona, razen 5. točke prvega odstavka 89. člena tega zakona, pa za sodne tolmače.

93. člen

Za sodnega tolmača je lahko imenovan, kdor je poleg izpolnjevanja pogojev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona uspešno opravil preizkus znanja za sodnega tolmača.

Izjemoma je lahko imenovana za sodnega tolmača oseba, z izobrazbo nižjo od zahtevane, če obvlada tuj jezik, za katerega primanjkuje sodnih tolmačev, ker gre za tuj jezik, ki se v postopkih pred državnimi organi Republike Slovenije redko uporablja.

Vsebinsko in način opravljanja preizkusa znanja iz prvega odstavka tega člena ter način poslovanja sodnega tolmača, kadar posluje po določbi tretjega odstavka 84. člena tega zakona, predpiše minister, pristojen za pravosodje.

94. člen

Sodni tolmač izreče pred ministrom, pristojnim za pravosodje, naslednjo prisego: »Prisegam, da bom svoje delo kot sodni tolmač opravljal-a vestno, natančno in po svojem najboljšem znanju.«.

95. člen

Če je zoper sodnega izvedenca, sodnega cenilca oziroma sodnega tolmača uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, minister, pristojen za pravosodje, sodnemu izvedencu, sodnemu cenilcu oziroma sodnemu tolmaču začasno prepove opravljati delo iz 84. člena tega zakona.

Začasna prepoved traja do pravnomočnosti odločbe, s katero se konča kazenski postopek.

Zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja dela je dovoljeno sprožiti upravni spor v osmih dneh od njene vročitve.

96. člen

Sredstva za plačilo stroškov in povračilo stroškov sodnih izvedencev, sodnih cenilcev oziroma sodnih tolmačev zagotavlja država v predračunu sodišča, če tako določa zakon.

Zakon določa, v katerih primerih in katera stranka ali drug udeleženec v postopku je dolžan povrniti sredstva, izplačana na podlagi prejšnjega odstavka.

DRUGI DEL

1. poglavje

VRSTE IN PRISTOJNOSTI SODIŠČ

97. člen

Sodno oblast izvajajo v Republiki Sloveniji sodniki na sodiščih iz prvega odstavka 98. člena tega zakona (sodišča s splošno pristojnostjo).

Na sodiščih, ustanovljenih za zadeve z določenih pravnih področij, se izvaja sodna oblast v okviru pristojnosti, ki je z zakonom izrecno določena (specializirana sodišča).

98. člen

V Republiki Sloveniji so:

1. okrajna sodišča,
2. okrožna sodišča,
3. višja sodišča,
4. Vrhovno sodišče Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vrhovno sodišče).

Specializirana sodišča, ustanovljena s posebnim zakonom, imajo, če zakon ne določa drugače:

1. položaj okrožnega sodišča tista sodišča prve stopnje, katerih pritožbena stopnja je specializirano višje sodišče;
2. položaj višjega sodišča tista sodišča druge stopnje, ki odločajo o pritožbah zoper odločbe specializiranih sodišč prve stopnje;
3. položaj višjega sodišča tista sodišča prve stopnje, katerih pritožbena stopnja je Vrhovno sodišče.

99. člen

Okrajna sodišča so pristojna:

I. v kazenskih zadevah:

1. za sojenje na prvi stopnji o kaznivih dejanjih, za katera je zagrožena denarna kazen ali kazen zapora do treh let, razen v zadevah kaznivih dejanj zoper čast in dobro ime, storjenih s tiskom, po radiu, televiziji ali z drugim sredstvom javnega obveščanja;
2. za opravljanje preiskovalnih dejanj glede kaznivih dejanj iz prejšnje točke;
3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon;

II. v civilnih zadevah za sojenje oziroma odločanje na prvi stopnji:

1. v pravnih zadevah v skladu z zakonom o pravnem postopku;
 2. v zapuščinskih in drugih nepravdnih zadevah, če zakon ne določa drugače ter za vodenje zemljiške knjige;
 3. v zadevah izvršbe in zavarovanja, če zakon ne določa drugače;
- III. za sojenje oziroma odločanje v drugih zadevah, kadar tako določa zakon;
- IV. za opravljanje zadev pravne pomoči, za katere ni po zakonu pristojno drugo sodišče.

100. člen

Pri okrajnem sodišču vodi postopek in sodi oziroma odloča sodnik posameznik.

101. člen

Okrožna sodišča so pristojna:

I. v kazenskih zadevah:

1. za sojenje na prvi stopnji o kaznivih dejanjih, za katera niso pristojna okrajna sodišča;
 2. za opravljanje preiskave oziroma preiskovalnih dejanj glede kaznivih dejanj iz prejšnje točke;
 3. za opravljanje predhodnega postopka in sojenje na prvi stopnji o kaznivih dejanjih mladoletnikov;
 4. za odločanje na prvi stopnji o izvršitvi kazenske sode tujega sodišča;
 5. za izvrševanje kazenskih sodb iz 1., 3. in 4. točke ter za izvrševanje kazenskih sodb okrajnih sodišč;
 6. za odločanje o dovolitvi posegov v človekove pravice in temeljne svoboščine;
 7. za odločanje v zunajobravnavnem senatu (tudi v kazenskih zadevah iz pristojnosti okrajnih sodišč);
 8. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon;
 9. za opravljanje nadzorstva glede zakonitega in pravnega ravnanja z obsojenci ter nadzorstva nad priporniki;
- II. v civilnih zadevah za sojenje oziroma odločanje na prvi stopnji:

1. v pravnih zadevah v skladu z zakonom o pravnem postopku;
 2. o priznanju tujih sodnih odločb;
 3. v zadevah prisilne poravnave in stečaja ter likvidacije, kadar je v pristojnosti sodišča, ter v sporih v zvezi z njimi;
 4. v sporih o pravicah intelektualne lastnine;
 5. o predlogih za izdajo začasnih odredb vloženih pred začetkom spora, o katerem bo sodišče odločalo po pravilih v gospodarskih sporih, oziroma zadevah, v katerih je dogovorjena arbitražna pristojnost ter o predlogih za izdajo začasnih odredb v zadevah v zvezi z intelektualno lastnino;
 6. v nepravdnih postopkih o zadevah, za katere tako določa zakon;
 - III. za vodenje sodnega registra;
 - IV. za sojenje oziroma odločanje v drugih zadevah, če tako določa zakon;
 - V. za opravljanje zadev pravne pomoči v zadevah iz točke I. do IV. in za opravljanje mednarodne pravne pomoči.
- O predlogih za dopustitev kontrole telefona, drugih komunikacijskih sredstev in občil ter kontrole pisem in drugih pošilk odloča predsednik okrožnega sodišča, na območju katerega je sedež predlagatelja, oziroma v njegovi odsotnosti podpredsednik.

102. člen

V zadevah iz prejšnjega člena vodi postopek in sodi oziroma odloča sodnik posameznik, razen če zakon določa, da sodi senat.

Kadar zakon določa, da v zadevah iz prejšnjega člena odloča senat, le-tega sestavljajo sodnik kot predsednik senata in dva sodnika porotnika kot člana senata, če zakon ne določa drugače.

Kadar zakon določa, da v zadevah iz prejšnjega člena odloča petčlanski senat, le-tega sestavljajo en sodnik kot predsednik senata ter en sodnik in trije sodniki porotniki kot člani senata, če zakon ne določa drugače.

103. člen

Okrožno sodišče, katerega sodno območje obsega tudi teritorialno morje Republike Slovenije, je poleg zadev iz 101. člena tega zakona pristojno za sojenje oziroma odločanje na prvi stopnji v vseh sporih, ki se nanašajo na ladje in plovbo po morju ter sporih, v katerih se uporablja pomorsko pravo, v sporih glede izkoriščanja morja in morskega dna ter za odločanje o vpisih v register ladij.

Za odločanje v sporih o pravicah intelektualne lastnine je na prvi stopnji krajevno izključno pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani, razen za spore med delodajalci in delavci v zvezi z izumi, oblikami teles, slikami, risbami in tehničnimi izboljšavami. (Opomba: glej tudi 992. člen PZ)

104. člen

Višja sodišča so pristojna:

1. za sojenje oziroma odločanje na drugi stopnji o pritožbah zoper odločbe okrajnih in okrožnih sodišč s svojega območja;
2. za odločanje v sporih o pristojnosti med okrajnimi oziroma okrožnimi sodišči s svojega območja in za odločanje o prenosu pristojnosti na drugo okrajno oziroma okrožno sodišče s svojega območja;
3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

105. člen

Višje sodišče sodi oziroma odloča v zadevah iz 1. in 2. točke prejšnjega člena v senatu, ki ga sestavlja en sodnik kot predsednik senata, sodnik – poročevalec in sodnik – član senata.

V zadevah iz 3. točke prejšnjega člena odloča sodnik posameznik. Če zakon določa, da zadeve opravlja senat, je ta sestavljen po določbi prejšnjega odstavka.

106. člen

Vrhovno sodišče je pristojno:

1. za sojenje oziroma odločanje na prvi stopnji v upravnih in računsko upravnih sporih, razen v zadevah, za katere zakon določa pristojnost drugega sodišča prve stopnje;
2. za sojenje na drugi stopnji o pritožbah zoper odločbe sodišča prve stopnje v zadevah iz prejšnje točke ter o pritožbah zoper odločbe sodišč prve stopnje, za katere tako določa zakon;
3. za sojenje na tretji stopnji o rednih pravnih sredstvih zoper odločbe sodišč druge stopnje;
4. za odločanje o izrednih pravnih sredstvih zoper odločbe sodišč, razen v primerih, ko je za odločanje o izrednem pravnem sredstvu pristojno drugo sodišče;
5. za odločanje v sporih o pristojnosti med nižjimi sodišči, razen v primerih, ko zakon določa, da je za odločanje o takšnem sporu pristojno drugo sodišče;
6. za odločanje o prenosu pristojnosti v primerih, ki jih določa zakon;
7. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

107. člen

Vrhovno sodišče odloča v senatu treh sodnikov, v senatu petih sodnikov pa, kadar zakon tako določa.

O pravnem sredstvu zoper odločbo iz prejšnjega odstavka, izdano v senatu petih sodnikov, odloča Vrhovno sodišče v senatu sedmih sodnikov, sicer pa v senatu petih sodnikov.

Za sestavo senata Vrhovnega sodišča se smiselno uporablja določba prvega odstavka 105. člena tega zakona.

108. člen

Vrhovno sodišče vodi evidenco sodne prakse sodišč Republike Slovenije in spremlja sodno prakso meddržavnih sodišč.

109. člen

Vrhovno sodišče skrbi za enotno sodno prakso.

Vrhovno sodišče Republike Slovenije vsako leto javno objavi poročilo o delu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije v preteklem letu, v katerem oceni izvajanje sodne oblasti.

110. člen

Občna seja Vrhovnega sodišča:

1. sprejema načelna pravna mnenja o vprašanjih, ki so pomembna za enotno uporabo zakonov;
2. sprejema pravna mnenja o vprašanjih sodne prakse;
3. odloča o pobudah za izdajo ali spremembo zakona;
4. sprejema letni razpored sodnikov;

5. določa način spremljanja sodne prakse na sodiščih;
6. opravlja druge zadeve iz pristojnosti Vrhovnega sodišča, če zakon tako določa.

Pravna mnenja iz prejšnjega odstavka so obvezna za senate Vrhovnega sodišča in se lahko spremenijo samo na novi občni seji.

111. člen

Občno sejo sestavljajo vsi sodniki Vrhovnega sodišča. Občna seja veljavno sklepa, če sta navzoči najmanj dve tretjini sodnikov. Sklep je sprejet, če zanj glasuje večina vseh sodnikov Vrhovnega sodišča in večina sodnikov oddelka, v katerega delovno področje sodi obravnavano vprašanje.

Občno sejo skliče predsednik Vrhovnega sodišča. Vodenje in način dela občne seje uredi poslovnik, ki je veljavno sprejet, če zanj glasujeta najmanj dve tretjini sodnikov Vrhovnega sodišča. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Obravnavanje in sprejem načelnega pravnega mnenja oziroma pravnega mnenja lahko predlaga oddelek Vrhovnega sodišča, v katerega pravno področje sodi vprašanje, na katero naj se nanaša načelno pravno mnenje oziroma pravno mnenje.

Predlog iz prejšnjega odstavka sprejme oddelek z večino glasov sodnikov tega oddelka.

2. poglavje

IZVRŠEVANJE ODLOČB USTAVNEGA SODIŠČA IN TUJIH SODIŠČ

112. člen

Če je pravnomočna sodba ali druga sodna odločba spremenjena z odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije, izdano na podlagi ustavne pritožbe, jo sodišče izvrši v skladu z odločbo ustavnega sodišča.

113. člen

Odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice izvrši pristojno sodišče Republike Slovenije neposredno samo, če tako določa ratificirana mednarodna pogodba.

113.a člen

Kadar je odločba sodišča odvisna od rešitve predhodnega vprašanja glede razlage oziroma glede veljavnosti ali razlage prava Evropskih skupnosti, lahko sodišče izda sklep, s katerim predhodno vprašanje odstopi v odločanje Sodišču Evropskih skupnosti, v skladu z mednarodno pogodbo, s katero Republika Slovenija prenaša izvrševanje dela suverenih pravic na institucije Evropske unije.

Kadar je odločba Vrhovnega sodišča ali odločba drugega sodišča, zoper katero stranke v postopku ne morejo vložiti rednega ali izrednega pravnega sredstva, odvisna od predhodne rešitve vprašanja glede razlage oziroma glede veljavnosti ali razlage prava Evropskih skupnosti, je Vrhovno sodišče oziroma drugo sodišče dolžno izdati sklep, v skladu z mednarodno pogodbo iz prejšnjega odstavka, s katerim predhodno vprašanje odstopi v odločanje Sodišču Evropskih skupnosti.

Postopek v zadevi, kjer je bil vložen predlog iz prvega ali drugega odstavka tega člena, sodišče s sklepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena prekine do prejema predhodne odločbe, s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja prekinitev postopka v zadevi, o kateri sodišče odloča. Zoper sklep o prekinitvi ni dovoljeno vložiti rednega ali izrednega pravnega sredstva.

Če je sodišče predhodno vprašanje odstopilo v odločanje Sodišču Evropskih skupnosti, sme s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja postopek v zadevi, o kateri sodišče odloča, do prejema odločbe o tem vprašanju opravljati samo tista procesna dejanja in sprejemati samo tiste odločitve, ki ne dopuščajo nobenega odlašanja, če niso vezane na

vprašanja, zaradi katerih je sodišče zaprosilo za predhodno odločanje, ali če ne urejajo dokončno pravnega razmerja.

Če sodišče ne sme več uporabljati določbe, ki je bila razlog za njegov odstop predhodnega vprašanja in če predhodna odločba Sodišča Evropskih skupnosti še ni bila sprejeta, mora odstopljeno predhodno vprašanje brez odlašanja umakniti, razen, če obstajajo zakonski razlogi za nadaljevanje postopka.

Predhodna odločba Sodišča Evropskih skupnosti je za sodišče obvezujoča.

Sodišča posredujejo izvod predhodnega vprašanja in odločbe Sodišča Evropskih skupnosti o predhodnem vprašanju brez odlašanja v vednost Vrhovnemu sodišču.

TRETJI DEL

1. poglavje

ORGANIZACIJA OKRAJNIH IN OKROŽNIH SODIŠČ

114. člen

V Republiki Sloveniji so:

1. Okrajno sodišče v Ajdovščini s sedežem v Ajdovščini – za območje sodnega okraja Ajdovščina,
2. Okrajno sodišče v Brežicah s sedežem v Brežicah – za območje sodnega okraja Brežice,
3. Okrajno sodišče v Celju s sedežem v Celju – za območje sodnih okrajev Celje in Laško,
4. Okrajno sodišče v Cerknici s sedežem v Cerknici – za območje sodnega okraja Cerknica,
5. Okrajno sodišče v Črnomlju s sedežem v Črnomlju – za območje sodnih okrajev Črnomelj in Metlika,
6. Okrajno sodišče v Domžalah s sedežem v Domžalah – za območje sodnega okraja Domžale,
7. Okrajno sodišče v Gornji Radgoni s sedežem v Gornji Radgoni – za območje sodnega okraja Gornja Radgona,
8. Okrajno sodišče v Grosupljem s sedežem v Grosupljem – za območje sodnega okraja Grosuplje,
9. Okrajno sodišče v Ilirski Bistrici s sedežem v Ilirski Bistrici – za območje sodnega okraja Ilirska Bistrica,
10. Okrajno sodišče v Idriji s sedežem v Idriji – za območje sodnega okraja Idrija,
11. Okrajno sodišče na Jesenicah s sedežem na Jesenicah – za območje sodnega okraja Jesenice,
12. Okrajno sodišče v Kamniku s sedežem v Kamniku – za območje sodnega okraja Kamnik,
13. Okrajno sodišče v Kočevju s sedežem v Kočevju – za območje sodnih okrajev Kočevje in Ribnica,
14. Okrajno sodišče v Kopru s sedežem v Kopru – za območje sodnega okraja Koper,
15. Okrajno sodišče v Kranju s sedežem v Kranju – za območje sodnih okrajev Kranj in Tržič,
16. Okrajno sodišče v Krškem s sedežem v Krškem – za območje sodnega okraja Krško,
17. Okrajno sodišče v Lenartu s sedežem v Lenartu – za območje sodnega okraja Lenart,
18. Okrajno sodišče v Lendavi s sedežem v Lendavi – za območje sodnega okraja Lendava,
19. Okrajno sodišče v Litiji s sedežem v Litiji – za območje sodnega okraja Litija,
20. Okrajno sodišče v Ljubljani s sedežem v Ljubljani – za območje sodnih okrajev Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška in Ljubljana Vič-Rudnik,
21. Okrajno sodišče v Ljutomeru – za območje sodnega okraja Ljutomer,
22. Okrajno sodišče v Mariboru s sedežem v Mariboru – za območje sodnih okrajev Maribor, Pesnica in Ruše,
23. Okrajno sodišče v Murski Soboti s sedežem v Murski Soboti – za območje sodnega okraja Murska Sobota,
24. Okrajno sodišče v Novi Gorici s sedežem v Novi Gorici – za območje sodnega okraja Nova Gorica,

25. Okrajno sodišče v Novem mestu s sedežem v Novem mestu – za območje sodnega okraja Novo mesto,
 26. Okrajno sodišče v Ormožu s sedežem v Ormožu – za območje sodnega okraja Ormož,
 27. Okrajno sodišče v Piranu s sedežem v Piranu – za območje sodnih okrajev Izola in Piran,
 28. Okrajno sodišče v Postojni s sedežem v Postojni – za območje sodnega okraja Postojna,
 29. Okrajno sodišče na Ptuj s sedežem na Ptuj – za območje sodnega okraja Ptuj,
 30. Okrajno sodišče v Radovljici s sedežem v Radovljici – za območje sodnega okraja Radovljica,
 31. Okrajno sodišče v Sevnici s sedežem v Sevnici – za območje sodnega okraja Sevnica,
 32. Okrajno sodišče v Sežani s sedežem v Sežani – za območje sodnega okraja Sežana,
 33. Okrajno sodišče v Slovenski Bistrici s sedežem v Slovenski Bistrici – za območje sodnega okraja Slovenska Bistrica,
 34. Okrajno sodišče v Slovenj Gradcu s sedežem v Slovenj Gradcu – za območje sodnih okrajev Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec,
 35. Okrajno sodišče v Slovenskih Konjicah s sedežem v Slovenskih Konjicah – za območje sodnega okraja Slovenske Konjice,
 36. Okrajno sodišče v Šentjurju pri Celju s sedežem v Šentjurju pri Celju – za območje sodnega okraja Šentjur pri Celju,
 37. Okrajno sodišče v Škofji Loki s sedežem v Škofji Loki – za območje sodnega okraja Škofja Loka,
 38. Okrajno sodišče v Šmarju pri Jelšah s sedežem v Šmarju pri Jelšah – za območje sodnega okraja Šmarje pri Jelšah,
 39. Okrajno sodišče v Tolminu s sedežem v Tolminu – za območje sodnega okraja Tolmin,
 40. Okrajno sodišče v Trbovljah s sedežem v Trbovljah – za območje sodnih okrajev Hrastnik, Trbovlje in Zagorje,
 41. Okrajno sodišče v Trebnjem s sedežem v Trebnjem – za območje sodnega okraja Trebnje,
 42. Okrajno sodišče v Velenju s sedežem v Velenju – za območje sodnih okrajev Mozirje in Velenje,
 43. Okrajno sodišče na Vrhniki s sedežem na Vrhniki – za območje sodnih okrajev Logatec in Vrhnika,
 44. Okrajno sodišče v Žalcu s sedežem v Žalcu – za območje sodnega okraja Žalec.

Za območje sodnega okraja se šteje po tem zakonu območje občine, določeno z zakonom o postopku za ustanovitve, združitve oziroma spremembo območja občine ter o območjih občin (Uradni list SRS, št. 28/80, 9/82, 27/84, 38/89 in Uradni list RS, št. 30/90).

Za območje sodnega okraja Koper se šteje po tem zakonu tudi teritorialno morje Republike Slovenije in vsa plovila, registrirana v Republiki Sloveniji, ki se nahajajo v mednarodnih vodah.

115. člen

V Republiki Sloveniji so:

1. Okrožno sodišče v Celju s sedežem v Celju – za območje sodnega okrožja Celje,
2. Okrožno sodišče v Kopru s sedežem v Kopru – za območje sodnega okrožja Koper,
3. Okrožno sodišče v Kranju s sedežem v Kranju – za območje sodnega okrožja Kranj,
4. Okrožno sodišče v Krškem s sedežem v Krškem – za območje sodnega okrožja Krško,
5. Okrožno sodišče v Ljubljani s sedežem v Ljubljani – za območje sodnega okrožja Ljubljana,
6. Okrožno sodišče v Mariboru s sedežem v Mariboru – za območje sodnega okrožja Maribor,
7. Okrožno sodišče v Murski Soboti s sedežem v Murski Soboti – za območje sodnega okrožja Murska Sobota,

8. Okrožno sodišče v Novi Gorici s sedežem v Novi Gorici – za območje sodnega okrožja Nova Gorica,
9. Okrožno sodišče v Novem mestu s sedežem v Novem mestu – za območje sodnega okrožja Novo mesto,
10. Okrožno sodišče na Ptuj s sedežem na Ptuj – za območje sodnega okrožja Ptuj;
11. Okrožno sodišče v Slovenj Gradcu s sedežem v Slovenj Gradcu – za območje sodnega okrožja Slovenj Gradec.

Za območje sodnega okrožja po tem zakonu se šteje območje, ki je bilo do uveljavitve tega zakona določeno kot območje temeljnega sodišča po 26. členu zakona o rednih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10/77, 4/82, 37/82, 7/86, 41/87, 24/88 in Uradni list RS, št. 8/90), kolikor ta zakon ne določa drugače.

Za območje sodnega okrožja Maribor se šteje območje, ki je po prejšnjem odstavku določeno za območje Temelnjega sodišča v Mariboru, razen območja občin Ptuj in Ormož, ki se šteje za območje sodnega okrožja Ptuj, in razen območja občin Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec, ki se šteje za območje sodnega okrožja Slovenj Gradec.

Za območje sodnega okrožja Novo mesto se šteje območje, ki je po drugem odstavku tega člena določeno za območje Temelnjega sodišča v Novem mestu, razen območja občin Brežice, Krško in Sevnica, ki se šteje za območje sodnega okrožja Krško.

Za območje sodnega okrožja Koper se šteje tudi teritorialno morje in plovila po določbi tretjega odstavka prejšnjega člena.

116. člen

V Republiki Sloveniji so:

1. Višje sodišče v Celju s sedežem v Celju,
2. Višje sodišče v Kopru s sedežem v Kopru,
3. Višje sodišče v Ljubljani s sedežem v Ljubljani,
4. Višje sodišče v Mariboru s sedežem v Mariboru.

Za območje Višjega sodišča v Celju se šteje sodno okrožje Celje, za območje Višjega sodišča v Kopru se šteje ta sodni okrožji Koper in Nova Gorica, za območje Višjega sodišča v Ljubljani se štejejo sodna okrožja Kranj, Krško, Ljubljana in Novo mesto, za območje Višjega sodišča v Mariboru pa sodna okrožja Maribor, Murska Sobota, Ptuj in Slovenj Gradec.

117. člen

Vrhovno sodišče ima sedež v Ljubljani.

Zakon o sodiščih – ZS (Uradni list RS, št. 19/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

2. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

1. oddelek

Posebne določbe za prve volitve članov sodnega sveta izmed sodnikov in prve volitve članov personalnih svetov

118. člen

Prve volitve članov sodnega sveta morajo biti razpisane petnajst dni po uveljavitvi tega zakona.

Volitve se izvedejo po določbah 3. poglavja prvega dela tega zakona, kolikor ni s temi posebnimi določbami drugače določeno.

119. člen

Pravico voliti in biti voljeni v sodni svet imajo sodniki, ki na dan volitev opravljajo sodniško funkcijo na sodiščih v Republiki Sloveniji in so vpisani v začasni sodniški volilni imenik, ki ga sestavi ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Glede pravice vpogleda in pravice zahtevati popravo imenika iz prejšnjega odstavka se uporablja določba 23. člena tega zakona.

Enega člana sodnega sveta volijo sodniki Vrhovnega sodišča, enega člana sodniki višjih sodišč in Sodišča združenega dela Republike Slovenije, dva člana sodniki temeljnih sodišč in sodišč združenega dela prve stopnje. Dva člana sodnega sveta volijo vsi sodniki iz prvega odstavka tega člena.

120. člen

Prve volitve članov personalnih svetov morajo biti razpisane v tridesetih dneh po uveljavitvi tega zakona.

Volitve se izvedejo po določbi 35. člena tega zakona, kolikor ni s temi posebnimi določbami drugače določeno.

V personalne svete temeljnih sodišč, ki imajo več kot petdeset sodnikov, izvolijo sodniki, ki na dan volitev opravljajo sodniško funkcijo na temeljnih sodiščih, izmed sebe šest sodnikov, sodniki drugih temeljnih sodišč pa štiri sodnike.

Prve volitve članov personalnih svetov sodišč združene ga dela prve stopnje se razpišejo z dnem, ko pričnejo z delom delovna in socialna sodišča.

Do konstituiranja personalnih svetov po prejšnjem odstavku opravljajo funkcijo personalnih svetov sodniki teh sodišč na zboru sodnikov.

121. člen

Sodni svet, izvoljen po določbah tega zakona, se konstituira na prvi seji sodnega sveta, ki jo skliče predsednik dotednjega sodnega sveta v petnajstih dneh po izvolitvi vseh članov sodnega sveta po določbah tega zakona.

Do izvolitve predsednika sodnega sveta vodi delo sodnega sveta najstarejši izvoljeni član sodnega sveta.

Če sodni svet iz prvega odstavka tega člena ni konstituiran do 29. marca 1994, se do njegovega konstituiranja podaljša mandat članom sodnega sveta, imenovanim po določbah zakona o rednih sodiščih.

2. oddelek

Prehodne in končna določba

122. člen

Okrožna in okrajna sodišča, ustanovljena s tem zakonom, začnejo z delom 1. januarja 1995.

Višja sodišča nadaljujejo z delom 1. januarja 1995 s pristojnostmi, ki jih imajo po tem zakonu.

Vrhovno sodišče nadaljuje z delom 1. januarja 1995 s pristojnostmi, ki jih ima po ustavi in zakonu.

Do uveljavitve spremembe sistema kaznivih ravnanj so okrožna sodišča pristojna za sojenje na prvi stopnji o gospodarskih prestopkih.

Do zagotovitve materialnih pogojev za delo v Cerknici deluje Okrajno sodišče v Cerknici s sedežem na Rakeku.

123. člen

S 1. januarjem 1995 prevzamejo okrožna sodišča vse zadeve temeljnih in višjih sodišč, za katere so stvarno pristojna po tem ali drugem zakonu.

S 1. januarjem 1995 prevzamejo okrajna sodišča vse zadeve temeljnih sodišč, za katere so stvarno pristojna po tem zakonu.

Arhive nekdanjih okrožnih sodišč prevzamejo okrožna sodišča iz tega zakona, arhive nekdanjih občinskih sodišč pa okrajna sodišča.

Podrobnejša navodila o načinu prevzema zadev in arhivov izda minister, pristojen za pravosodje.

124. člen

Sodniki temeljnih sodišč nadaljujejo z delom do izvolitve v trajno sodniško funkcijo oziroma do izteka mandata na okrajnih oziroma okrožnih sodiščih.

Sodnike iz prejšnjega odstavka razporedi na delo na okrožna oziroma okrajna sodišča sodni svet. Pri razporejanju upošteva praviloma naslednje:

1. sodnike, ki so v zadnjem letu pred uveljavitvijo tega zakona delali na zadevah, ki po tem zakonu sodijo v pristojnost okrajnih sodišč, razporedi na okrajna sodišča,

2. sodnike, ki so v zadnjem letu pred uveljavitvijo tega zakona delali na zadevah, ki po tem zakonu sodijo v pristojnost okrožnih sodišč, razporedi na okrožna sodišča,

3. sodnike, ki so v zadnjem letu pred uveljavitvijo tega zakona delali na zadevah, ki po tem zakonu sodijo deloma v pristojnost okrajnih, deloma v pristojnost okrožnih sodišč, razporedi na okrajna ali na okrožna sodišča v sorazmerju s številom določenih sodniških mest v teh sodiščih ter v sorazmerju z njihovo starostjo in dolžino dosedanjega opravljanja sodniške funkcije.

Razporeditev iz prejšnjega odstavka se opravi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, vendar najkasneje do 1. decembra 1994.

125. člen

Po 31. decembru 1994 nadaljujejo personalni sveti temeljnih sodišč z delom kot personalni sveti okrožnih sodišč.

126. člen

Do imenovanja sodnikov porotnikov po določbah tega zakona, opravljajo dolžnost sodnikov porotnikov pri okrožnih sodiščih sodniki porotniki, ki so ob uveljavitvi tega zakona opravljali dolžnost sodnikov porotnikov pri temeljnih sodiščih.

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha dolžnost sodnikom porotnikom pri višjih in Vrhovnem sodišču.

127. člen

Strokovne in administrativno-tehnične delavce temeljnih sodišč prevzamejo v delovno razmerje okrožna oziroma okrajna sodišča v sorazmerju z obsegom nanje prenešenih pristojnosti.

Prevzem delavcev iz prejšnjega odstavka se opravi po navodilih, ki jih izda minister, pristojen za pravosodje.

128. člen

Poslovni prostori, ki so ob dnevu uveljavitve tega zakona v uporabi temeljnih sodišč, postanejo last Republike Slovenije.

Poslovne prostore iz prejšnjega odstavka prevzamejo v uporabo okrožna oziroma okrajna sodišča, ustanovljena s tem zakonom, v skladu z navodili, ki jih izda minister, pristojen za pravosodje.

129. člen

Navodila iz četrtega odstavka 123., drugega odstavka 127. in drugega odstavka 128. člena tega zakona izda minister, pristojen za pravosodje, ko dobi mnenje predsednikov rednih sodišč in sodnega sveta.

130. člen

Sodni red predpiše minister, pristojen za pravosodje, najkasneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Do izdaje sodnega reda se za poslovanje sodišč uporabljajo določbe poslovnika za redna sodišča (Uradni list SRS, št. 26/78, 20/88 in 2/89), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

131. člen

Dokler ni oblikovana strokovna služba sodnega sveta po določbah tega zakona, opravlja strokovno in administrativno delo za sodni svet ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Dokler ministrstvo, pristojno za pravosodje, opravlja dela iz prejšnjega odstavka, se sredstva za delo sodnega sveta zagotavljajo v proračunu v okviru predračuna sredstev ministrstva, pristojnega za pravosodje.

132. člen

Predsedniki sodišč po določbah tega zakona morajo biti imenovani najkasneje do 31. decembra 1994. Za predsednika sodišča je lahko imenovan samo sodnik, ki je po določbah zakona izvoljen v trajno sodniško funkcijo.

Do imenovanja predsednikov sodišč po prejšnjem odstavku opravljajo funkcijo predsednikov predsedniki rednih sodišč, izvoljeni po dosedanjih predpisih.

Če predsedniki okrajnih in okrožnih sodišč niso imenovani do roka iz prvega odstavka tega člena, opravljajo funkcijo predsednikov okrožnih sodišč predsedniki temeljnih sodišč, funkcijo predstojnikov okrajnih sodišč pa vodje enot, ki so to funkcijo opravljali ob uveljavitvi tega zakona.

133. člen

Stalni sodni izvedenci in stalni sodni cenilci, imenovani po dosedanjih predpisih nadaljujejo z delom po določbah tega zakona kot sodni izvedenci in sodni cenilci, imenovani za območje Republike Slovenije.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona vzpostavi imenik sodnih izvedencev in sodnih cenilcev.

Stalni sodni tolmači, imenovani po dosedanjih predpisih, nadaljujejo z delom kot sodni tolmači po določbah tega zakona.

134. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o rednih sodiščih (Uradni list SRS, št. 10/77, 4/82, 37/82, 7/86, 41/87, 24/88 in Uradni list RS, št. 8/90), razen določb o organizaciji in pristojnosti temeljnih in višjih sodišč, ki prenehajo veljati 1. januarja 1995, in določb o razrešitvi sodnika, ki prenehajo veljati z dnem izteka mandatov sodnikov, ki sodniško funkcijo opravljajo ob uveljavitvi tega zakona.

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba 66. člena zakona o službi družbenega knjigovodstva (Uradni list SFRJ, št. 70/83, 16/86, 72/86, 74/87, 37/88, 61/88, 57/89, 79/90, 84/90 in 20/91 v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo temeljne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, Uradni list RS, št. 1/91-I) v delu, ki določa sestavo sodišča.

1. januarja 1995 se prenehajo uporabljati določbe zakona o pravnem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 36/80, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90 in 27/90 v zvezi s 4. členom ustavnega zakona iz prejšnjega odstavka) in zakona o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90 v zvezi s 4. členom ustavnega zakona iz prejšnjega odstavka) v delu, v katerem urejajo sestavo sodišča v nasprotju z določbami tega zakona.

135. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-A (Uradni list RS, št. 45/95) vsebuje naslednjo končno določbo:

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o sodiščih – ZS-B (Uradni list RS, št. 38/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-C (Uradni list RS, št. 28/2000) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

49. člen

Dosedanji predstojniki okrajnih sodišč in njihovi namestniki opravljajo svojo funkcijo kot predsedniki sodišč in njihovi namestniki do izteka svojega mandata.

50. člen

Sodni izvedenci in sodni cenilci imenovani do konca leta 1995, morajo dokazila iz 39. člena tega zakona prvič predložiti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Sodni izvedenci in sodni cenilci imenovani po dosedanjih prepisih, ki ne izpolnjujejo pogojev glede zahtevane izobrazbe po tem zakonu, lahko nadaljujejo svoje delo ob izpolnjevanju obveznosti iz 39. člena tega zakona.

51. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodiščih – ZS-D (Uradni list RS, št. 73/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Rok za ustanovitev CIP

36. člen

CIP in strokovni svet se ustanovita v roku enega leta po uveljavitvi tega zakona.

Preoblikovanje Centra za izobraževanje v pravosodju

37. člen

Z dnem začetka dela CIP-a po tem zakonu, preneha z delom Center za izobraževanje v pravosodju. Prevzem sredstev, pravic in obveznosti se uredi z aktom o ustanovitvi.

Izdaja predpisov

38. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonske akte iz drugega odstavka 38. člena, osmega odstavka 53.b člena in drugega odstavka 59. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Sodni svet sprejme merila skladno z 28. členom zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Do sprejema meril se uporabljajo merila, ki so veljala na dan uveljavitve tega zakona.

Začetek veljavnosti

39. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

773. Zakon o sodniški službi (uradno prečiščeno besedilo) (ZSS-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o sodniški službi, ki obsega:

– Zakon o sodniški službi – ZSS (Uradni list RS, št. 19/94 z dne 13. 4. 1994),
– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-A (Uradni list RS, št. 8/96 z dne 12. 2. 1996),
– Zakon o dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-B (Uradni list RS, št. 24/98 z dne 27. 3. 1998),
– Zakon o spremembi Zakona o sodniški službi – ZSS-C (Uradni list RS, št. 48/01 z dne 13. 6. 2001),
– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-D (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),
– Zakon o preprečevanju korupcije – ZPKor (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004) in
– Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o sodniški službi – ZSS-E (Uradni list RS, št. 71/04 z dne 30. 6. 2004).

Št. 700-01/93-24/37

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1482-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O SODNIŠKI SLUŽBI (uradno prečiščeno besedilo) (ZSS-UPB1)

I. poglavje TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Sodnica oziroma sodnik (v nadaljnjem besedilu: sodnik), izvoljen v sodniško funkcijo, dobi položaj, ki mu ga zagotavljajo ustava, zakon, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč in ta zakon.

Sodnik je v službenem razmerju z Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: sodniška služba).

2. člen

Sodnik mora pri uresničevanju svojih pravic vselej ravnati tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost sojenja ter ugled sodniške službe.

Sodnik se mora posvečati svoji službi s polno predanostjo in izpolnjevati svoje obveznosti po svojih najboljših močeh.

3. člen

Sodnik ne sme opravljati funkcij ali dejavnosti, ki so po določbi ustave ali po določbah tega zakona nezdržljive s sodniško funkcijo.

4. člen

Sodniku so zagotovljene pravica do napredovanja, do izobraževanja, do plače in druge pravice, ki izhajajo iz sodniške službe, in nikomur ni dovoljeno vanje posegati, razen v primerih in po postopkih, ki so določeni z zakonom.

Sodnik, ki meni, da je bila kakorkoli prizadeta njegova neodvisnost, lahko sodnemu svetu predlaga, da odpravi kršitev. Če sodni svet ugotovi, da je predlog utemeljen, lahko kršitev glede na njeno naravo odpravi oziroma zahteva ali predlaga njeno odpravo ter objavi svojo ugotovitev.

Sodnik je lahko s svojo pisno privolitvijo trajno premeščen na drugo sodišče ali drug organ (premetitev) ali začasno dodeljen na drugo sodišče ali drug organ (dodelitev).

Premestitev in dodelitev ne posegata v sodnikov položaj in sodnikovo plačo, ki ju ima sodnik na mestu, na katerega je imenovan.

Brez sodnikove privolitve je premetitev ali dodelitev dopustna samo v primerih in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

5. člen

Sodniku preneha funkcija v primerih in pod pogoji, ki jih določata ustava in ta zakon.

6. člen

V disciplinskih zadevah zoper sodnike odločajo disciplinska sodišča.

Sodnika ni mogoče obtožiti pred disciplinskim sodiščem za mnenje, ki ga je dal pri odločanju v sodišču.

II. poglavje

IZVOLITEV V SODNIŠKO FUNKCIJO IN IMENOVANJA V SODNIŠKI SLUŽBI

1. oddelek

Pogoji za izvolitev sodnika in imenovanje na sodniško mesto

7. člen

Za sodnika je lahko izvoljen, kdor izpolnjuje splošne pogoje za izvolitev in posebne pogoje za izvolitev oziroma imenovanje na sodniško mesto, ki jih določa ta zakon.

8. člen

Za sodnika je lahko izvoljen, kdor izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

1. da je državljan Republike Slovenije in aktivno obvlada slovenski jezik,
2. da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
3. da je dopolnil 30 let starosti,
4. da ima v Republiki Sloveniji pridobljen strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali v Republiki Sloveniji nostrificirano v tujini pridobljeno diplomu pravne fakultete,
5. da je opravil pravniški državni izpit,
6. da je osebnostno primeren za opravljanje sodniške funkcije.

Ni osebnostno primeren za opravljanje sodniške funkcije tisti, za katerega je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali obnašanja utemeljeno sklepati, da sodniške funkcije ne bo opravljal strokovno, pošteno ali vestno ali da kot sodnik ne bo varoval sodniškega ugleda, nepristranskosti in neodvisnosti sojenja ali je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je podan razlog za razrešitev sodnika (drugi odstavek 78. člena).

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sodniki, ki so sodili ali odločali v preiskovalnih in sodnih postopkih, v katerih so bile s sodbo kršene temeljne človekove pravice in svoboščine, po izteku svojega mandata ne izpolnjujejo pogojev za izvolitev v sodniško funkcijo.

9. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, je lahko izvoljena na sodniško mesto na okrajnem sodišču (okrajni sodnik), če ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

10. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, je lahko izvoljena na sodniško mesto na okrožnem sodišču (okrožni sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo v trajanju najmanj treh let ali ima najmanj

šest let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

11. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, je lahko izvoljena na sodniško mesto na višjem sodišču (višji sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo v trajanju najmanj šest let ali ima najmanj devet let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za višjega sodnika je lahko izvoljen tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, če je izvoljen najmanj v naziv docenta.

12. člen

Oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, je lahko izvoljena na sodniško mesto na vrhovnem sodišču (vrhovni sodnik), če je uspešno opravljala sodniško funkcijo v trajanju najmanj 15 let ali ima najmanj 20 let delovnih izkušenj na pravniških delih po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za vrhovnega sodnika je lahko izvoljen tudi univerzitetni učitelj prava, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, če je izvoljen najmanj v naziv izrednega profesorja.

13. člen

Za izvolitev na sodniško mesto na specializiranem sodišču veljajo posebni pogoji iz 9. do 11. člena tega zakona glede na položaj sodišča, določen v zakonu o sodiščih.

S sodniško funkcijo je glede delovnih izkušenj izenačeno opravljanje funkcije državnega tožilca, sodnika za prekrške in državnega pravobranilca ter poklic odvetnika in notarja.

14. člen

Sodnik izpolnjuje pogoje za imenovanje na višje sodniško mesto, če izpolnjuje pogoje, ki so s tem zakonom določeni za izvolitev na takšno sodniško mesto (10. do 12. člen), ter pogoje, ki so s tem zakonom določeni za napredovanje sodnika.

2. oddelek

Postopek za izvolitev oziroma imenovanje sodnika

15. člen

Prosta sodniška mesta razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, v petnajstih dneh od prejema predloga predsednika sodišča.

Razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Razpisni rok za prijave ne sme biti krajši od petnajst dni.

Kandidati, ki še niso bili izvoljeni v sodniško funkcijo, morajo prijavi priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, vsi kandidati pa tudi življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti po pridobljeni univerzitetni diplomi z dokazili in dokazila o izpolnjevanju posebnih pogojev za izvolitev na razpisano sodniško mesto.

Prijave, vložene po izteku razpisnega roka, in prijave, ki niso popolne, ministrstvo, pristojno za pravosodje, po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, zavrže s sklepom, zoper katerega je dovoljeno v osmih dneh sprožiti upravni spor. Pristojno sodišče mora o tožbi oziroma pritožbi odločiti v tridesetih dneh od njene vložitve. Postopek glede razpisanega prostega mesta se prekine do pravnomočnosti sodne odločbe.

16. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, posreduje v petnajstih dneh od prejema popolnih prijav personalnemu svetu, pristojnemu za sodišče, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto, vse prijave, ki jih ni zavrglo. Prijavam lahko priloži obrazloženo mnenje o posameznih kandidatih.

Prijavam kandidatov, ki že opravljajo sodniško funkcijo, ministrstvo, pristojno za pravosodje, priloži ustrezne podatke iz osebne evidence sodnika (72. člen) ter morebitne ugotovitve in obvestila, ki jih je pridobilo v zvezi z obravnavanjem nadzorstvenih pritožb strank. Prijavam kandidatov, ki prvič kandidirajo, ministrstvo, pristojno za pravosodje, priloži podatke o sodniškem pripravništvu in pravniškem državnem izpitu.

Personalni svet lahko posredovane podatke ustrezno dopolni oziroma preveri. Nato oblikuje obrazloženo mnenje o ustreznosti vsakega kandidata. Svoje mnenje in morebitno mnenje ministrstva, pristojnega za pravosodje, vroči kandidatu in predsedniku sodišča, pri katerem je razpisano prosto sodniško mesto. Kandidat in predsednik sodišča lahko na mnenji posredujeta obrazložene pripombe v osmih dneh od prejema mnenj.

Po prejemu pripomb oziroma izteku roka iz prejšnjega odstavka personalni svet oblikuje dokončno mnenje, ki ga z razpisnimi spisi in morebitnim mnenjem ministrstva, pristojnega za pravosodje, ter morebitnimi pripombami kandidata in predsednika sodišča pošlje sodnemu svetu.

Personalni svet lahko posebej navede, katere kandidate šteje za najbolj ustrezne za zasedbo prostega mesta in to obrazloži.

17. člen

Obrazložitev ocene ustreznosti kandidatov mora zajemati podatke o osebnih podatkih ter podatke in mnenje o strokovnem znanju in drugih sposobnostih, ki se zahtevajo za opravljanje sodniške funkcije (v nadaljnjem besedilu: strokovna usposobljenost).

Za osebo, ki kandidira za izvolitev v sodniško funkcijo, morajo podatki o strokovni usposobljenosti vsebovati tudi podatke o uspešnosti kandidata v času študija prava, podatke in oceno kandidatovega usposabljanja v času pripravništva ter oceno kandidatovega dela, če je v okviru opravljanja svojega dotedanjega poklica ali dela nastopal pred sodišči, za katera je pristojen personalni svet, če je kandidat že bil sodnik, pa tudi podatke iz osebne evidence sodnika. Sodni svet ima pravico zahtevati vpogled v osebni spis sodniškega pripravnika.

18. člen

Nepopolne prijave, ki jih ni zavrglo ministrstvo, pristojno za pravosodje, in prijave kandidatov, ki ne izpolnjujejo splošnih in posebnih pogojev za razpisano sodniško mesto, zavrže oziroma zavrne sodni svet s sklepom.

Sodni svet lahko v postopku izbire kandidatov zahteva od personalnega sveta, da dopolni obrazložitev mnenja o ustreznosti kandidatov ali da mnenje o ustreznosti kandidatov ponovno oblikuje, in pri tem pridobi ter upošteva še dodatne podatke in dokazila.

Sodni svet pri izbiri kandidata ni vezan na mnenje personalnega sveta o ustreznosti kandidata.

Sodni svet ni dolžan izbrati kandidata, ki sicer izpolnjuje formalne pogoje za razpisano sodniško mesto.

19. člen

Če sodni svet izbere kandidata, ki še ni izvoljen v sodniško funkcijo, ga je dolžan v skladu z določbami tega zakona predlagati državnemu zboru v izvolitev.

Če sodni svet opravi izbiro, predlaga državnemu zboru v izvolitev za vsako razpisano prosto sodniško mesto, za katerega je po opravljenem postopku izbire treba izvoliti sodnika, enega kandidata.

Če državni zbor ne izvoli kandidata iz prejšnjega odstavka, sodni svet lahko opravi ponovno izbiro med prijavljenimi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, in ravna v skladu z določbami tega zakona ali pa odloči, da se razpis sodniškega mesta ponovi.

20. člen

Šteje se, da je z izvolitvijo v sodniško funkcijo sodnik imenovan na razpisano sodniško mesto.

Ko sodni svet prejme akt o izvolitvi sodnika, odloči o uvrstitvi sodnika v plačilni razred, ki ustreza razpisanemu sodniškemu mestu.

21. člen

Če sodni svet izbere na sodniško mesto kandidata, ki je že izvoljen v sodniško funkcijo, ga imenuje na razpisano sodniško mesto in premesti na sodišče, pri katerem je to mesto razpisano.

Če gre za višje sodniško mesto, šteje imenovanje za napredovanje na višje sodniško mesto po 24. členu tega zakona.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka odloča o imenovanju kandidata na mesto vrhovnega sodnika in njegovi premestitvi državni zbor na predlog sodnega sveta.

Imenovanje na sodniško mesto se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Premestitev se opravi trideseti dan po pravnomočnosti odločbe o imenovanju. Ta rok lahko sodni svet na predlog sodnika ali predsednika sodišča iz posebej utemeljenih razlogov skrajša.

22. člen

Če je razpis prostega sodniškega mesta neuspešen, je ministrstvo, pristojno za pravosodje, dolžno v roku enega meseca ponoviti razpis.

23. člen

Sodnik nastopi sodniško službo z dnem, ko pred predsednikom državnega zbora izreče naslednjo prisego: »Prisegam, da bom sodniško funkcijo opravljal-a v skladu z ustavo in zakonom ter sodil-a po svoji vesti in nepristransko.«

3. oddelek

Sodniško napredovanje

24. člen

Z nastopom sodniške službe pridobi sodnik pravico do napredovanja v skladu s pogoji, ki jih določa ta zakon.

Napredovanje zajema napredovanje v plačilnih razredih, napredovanje na višje sodniško mesto in napredovanje na položaj svetnika.

O napredovanju v plačilnih razredih in napredovanju na položaj svetnika odloča sodni svet na predlog sodnika ali predsednika sodišča, po izvedenem postopku ugotavljanja strokovnosti in uspešnosti sodnika.

Če je bila pred odločanjem o napredovanju sodnika v višji plačilni razred zahtevana izdelava ocene sodniške službe, se do zaključka postopka izdelave ocene odločanje o napredovanju odloži.

Napredovanje na višje sodniško mesto se izvede po določbah 2. oddelka II. poglavja tega zakona.

25. člen

Zoper odločbo sodnega sveta o premestitvi oziroma imenovanju na sodniško mesto oziroma na položaj svetnika in zoper odločbo glede uvrstitve v plačilni razred se sodnik lahko pritoži v roku osmih dni od njenega prejema.

O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka odloča sodni svet z dvotretjinsko večino glasov vseh članov.

26. člen

Sodnik napreduje v višji plačilni razred vsaka tri leta v skladu z določbami tega zakona, razen v primeru, ko je za ta čas z oceno sodniškega dela ugotovljeno, da ne izpolnjuje pogojev za napredovanje, oziroma če tako določa pravnomočna sodba disciplinskega sodišča.

27. člen

Sodnik lahko napreduje na prvo naslednje višje sodniško mesto (okrožni, višji, vrhovni sodnik).

Sodnik lahko napreduje na višje sodniško mesto po drugem napredovanju v višji plačilni razred na istem sodniškem mestu, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

Položaj svetnika pridobi višji oziroma vrhovni sodnik pri tretjem napredovanju na tem mestu, če ta zakon ne določa drugače.

Položaj svetnika pridobi okrajni ali okrožni sodnik pri prvem napredovanju po dopolnjenem petinštiridesetem letu starosti, če je z oceno sodniške službe ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za hitrejšo napredovanje.

4. oddelek

Kriteriji za izbiro in napredovanje sodnika in postopek ocenjevanja sodniškega dela

28. člen

Sodni svet se mora pri izbiri kandidatov za sodniško službo in odločanju o napredovanju ravnati po kriterijih, ki jih določa ta zakon za ugotovitev, ali kandidat ima strokovno znanje in sposobnosti za opravljanje sodniške službe oziroma izpolnjuje pogoje za napredovanje.

Kriteriji iz prejšnjega odstavka obvezujejo tudi personalne svete.

29. člen

Ocena sodniške službe se sestavi ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

1. strokovno znanje, pri čemer se upošteva sodnikova strokovna dejavnost, specialistični in podiplomski študij ter dosežen ugled v pravni stroki;

2. delovne sposobnosti, pri čemer se upošteva doseženo razmerje med opravljenim in pričakovanim obsegom sodnikovega dela;

3. sposobnost razreševanja pravnih vprašanj, pri čemer se upošteva dosežena stopnja pravilnosti in zakonitosti sodnikovega odločanja, ugotovljena predvsem v postopkih s pravnimi sredstvi;

4. varovanje ugleda sodnika in sodišča, ki se ugotavlja iz načina vodenja postopkov, komuniciranja s strankami in drugimi organi, varovanja neodvisnosti, nepristranskosti, zanesljivosti in pokončnosti ter obnašanja v službi in zunaj nje;

5. sposobnost ustnega in pisnega izražanja, kakor izhaja iz spisov obravnavanih zadev, izdelanih odločb in sodnikovega strokovnega delovanja;

6. opravljeno dodatno delo pri izvrševanju sodne funkcije, pri odpravi in preprečitvi zaostankov, v okviru mentorstva, sodelovanje v zakonodajnih postopkih, pri izobraževanju in strokovnem izpopolnjevanju;

7. odnos do sodelavcev pri opravljanju sodniškega dela;

8. sposobnost opravljanja nalog vodstvenega mesta, če je sodnik imenovan na takšno mesto, kakor se kaže v rezultatih dela na področju, ki je sodniku zaupano.

Ocena sodniške službe mora vsebovati izpolnjevanje vseh kriterijev iz prejšnjega odstavka.

30. člen

Za kandidate, ki se prvič potegujejo za sodniško službo, se smiselno uporabljajo kriteriji iz prejšnjega člena.

31. člen

Za sodnike izdelata personalni svet oceno sodniške službe vsakih šest let, pred tem časom pa na zahtevo sodnega sveta, predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje ali sodnika samega.

Za sodnika se v prvih štirih letih opravljanja sodniške službe izdelata ocena sodniške službe vsaki dve leti.

Ocena sodniške službe se izdelava na podlagi podatkov iz osebnega spisa sodnika in drugih podatkov o izpolnjevanju kriterijev iz 29. člena tega zakona.

Osební spis sodnika se vodi v uradu predsednika sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, za predsednika sodišča pa v uradu predsednika sodišča neposredno višje stopnje. Če je sodnik premeščen na drugo sodišče, se osebni spis prenese v urad predsednika tega sodišča.

V osebni spis sodnika se po odredbi predsednika sodišča, predsednika sodišča višje stopnje, personalnega sveta, sodnega sveta ali na zahtevo sodnika vnašajo vsi podatki, pomembni za izdelavo ocene sodniške službe. Z vsebino vsakega vnosa se takoj seznani sodnik, na katerega se spis nanaša.

Podatke iz osebnega spisa lahko vpogledajo le osebe in organi iz prejšnjega odstavka, disciplinski tožilec in disciplinsko sodišče prve in druge stopnje zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč. Sodnik ima pravico do vpogleda v svoj osebni spis.

32. člen

Z oceno sodniške službe personalni svet ugotovi, da sodnik:

1. ne ustreza sodniški službi;
2. ne izpolnjuje pogojev za napredovanje;
3. izpolnjuje pogoje za napredovanje;
4. izpolnjuje pogoje za hitrejše napredovanje.

33. člen

Če iz ocene izhaja, da sodnik ne ustreza sodniški službi, mu sodniška funkcija preneha.

Oceno sodniške službe iz prejšnjega odstavka je treba pred njenim učinkovanjem predložiti v potrditev sodnemu svetu.

34. člen

Če iz ocene izhaja, da sodnik ne izpolnjuje pogojev za napredovanje, ne more biti imenovan na višje sodniško mesto ali na položaj svetnika in ne more biti uvrščen v višji plačilni razred, dokler ni z oceno ugotovljeno, da izpolnjuje pogoje za napredovanje.

Če po določbah tega zakona ni ovir za napredovanje, oziroma če iz ocene izhaja, da sodnik izpolnjuje pogoje za napredovanje, ga sodni svet v skladu s pogoji tega zakona uvrsti v višji plačilni razred oziroma imenuje na položaj svetnika.

Če iz ocene izhaja, da izpolnjuje pogoje za hitrejše napredovanje, sodnik:

- napreduje v plačilni razred, ki je po vrsti naslednji višji od plačilnega razreda, na katerega bi napredoval po 26. členu tega zakona;
- lahko napreduje na višje sodniško mesto že po prvem napredovanju v višji plačilni razred, ne glede na določbe 10., 11., 12. in prvega odstavka 27. člena tega zakona;
- napreduje na položaj svetnika višjega ali Vrhovnega sodišča Republike Slovenije že pri drugem napredovanju v višji plačilni razred oziroma na položaj svetnika okrajnega ali okrožnega sodišča v skladu s četrtem odstavkom 27. člena tega zakona.

35. člen

Personalni svet višjega sodišča izdelava oceno sodniške službe za okrajne in okrožne sodnike, ki opravljajo sodniško službo na okrajnih in okrožnih sodiščih na njegovem območju in za sodnike, ki so dodeljeni na višje sodišče.

Personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije izdelava oceno sodniške službe za višje sodnike in vrhovne sodnike.

Za sodnike, ki so dodeljeni na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, v strokovno službo sodnega sveta, v center za izobraževa-

nje in v ministrstvo, pristojno za pravosodje, izdelava oceno personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije v sodelovanju s predstojniki teh organov.

36. člen

Oceno sodniške službe pošlje personalni svet pisno in zaupno ocenjevanemu sodniku in predsedniku sodišča, na katerem sodnik opravlja sodniško službo, oceno za sodnika, ki je predsednik sodišča, predsedniku sodišča neposredno višje stopnje, za sodnika, ki je dodeljen po 71. členu tega zakona, pa predstojniku organa.

Ocenjevani sodnik, predsednik sodišča ali predstojnik organa, ki se z oceno ne strinja, se lahko pritoži v osmih dneh pri personalnem svetu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Ko odloča o pritožbi zoper oceno iz prvega odstavka 35. člena tega zakona, personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pritožbo zavrne, oceno spremeni ali pa jo razveljavi in zahteva od personalnega sveta višjega sodišča ponovno izdelavo ocene.

O pritožbi zoper oceno iz drugega odstavka 35. člena tega zakona odloča personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z večino glasov vseh članov. Po ponovni obravnavi ocene personalni svet oceno spremeni ali pa pritožbo zavrne.

III. poglavje SODNIŠKE DOLŽNOSTI IN NEZDRUŽLJIVOST SODNIŠKE FUNKCIJE

37. člen

Sodnik se mora vselej vesti tako, da varuje nepristranskost in neodvisnost sojenja, sodniški ugled in samostojnost sodne oblasti.

Sodnik ne sme ovirati delovanja sodišča zaradi uveljavljanja svojih pravic.

38. člen

Sodnik je dolžan ohraniti zase vse, kar je v okviru opravljanja službe zvedel o strankah in njihovih pravnih in dejanskih razmerjih, ter varovati tajnost vseh podatkov, do katerih javnost nima dostopa.

Sodnik se ne sme v javnosti vnaprej izražati o pravnih in dejanskih vprašanjih, ki so predmet zadeve, o katerih še ni pravnomočno odločeno, oziroma zadeve, v kateri je vloženo kakšno izredno pravno sredstvo.

39. člen

Sodnik ne sme sprejemati daril ali drugih koristi v zvezi s svojo službo. Prav tako ne sme sprejemati daril ali drugih koristi v zvezi s sodnikovo službo njegov zakonec in drugi družinski člani, sorodniki in druge osebe, ki živijo s sodnikom v skupnem gospodinjstvu.

40. člen

Če je sodnik izvoljen za predsednika republike, poslanca državnega zbora, sodnika ustavnega sodišča, sodnika mednarodnega sodišča ali na drugo mednarodno pravosodno funkcijo, predsednika vlade, varuha človekovih pravic oziroma njegovega namestnika, imenovan za ministra ali predsednika, namestnika predsednika oziroma člana komisije za preprečevanje korupcije, mu sodniška funkcija ter vse pravice in dolžnosti iz sodniške službe mirujejo.

Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi, če je sodnik izvoljen za poslanca evropskega parlamenta, evropskega varuha človekovih pravic, imenovan za člana Evropske komisije ali za člana mednarodne civilne misije.

41. člen

Sodnik ne sme opravljati odvetniških ali notarskih poslov oziroma gospodarske ali druge pridobitne dejavnosti.

Sodnik ne sme opravljati poslovdskih poslov in ne sme biti član upravnega ali nadzornega odbora gospodarske družbe ali druge pravne osebe, ki se ukvarja s pridobitno dejavnostjo.

42. člen

Sodnik ne sme sprejeti nobene zaposlitve ali dela, ki bi ga oviralo pri opravljanju službe ali nasprotovalo ugledu sodniške službe oziroma vzbujalo vtis, da pri opravljanju svoje službe ni nepristranski.

Sodnik sme opravljati pedagoška, znanstvena, publicistična, raziskovalna ali druga podobna dela v pravni stroki, če s tem ni ovirano opravljanje sodniške službe.

Za opravljanje del iz prejšnjega odstavka ali drugih del, ki jih sodnik lahko opravlja poleg sodniške službe, sodnik ne sme skleniti delovnega razmerja.

43. člen

O sprejemu dela, ki ga sodnik lahko opravlja poleg sodniške službe, mora sodnik predhodno pisno obvestiti predsednika sodišča, predsednik sodišča pa predsednika neposredno višjega sodišča.

Če predsednik sodišča meni, da gre za delo, ki ga sodnik po določbah tega zakona ne sme opravljati, predlaga sodnemu svetu, da odloči o nezdružljivosti dela s sodniško funkcijo, in o tem obvesti sodnika.

Če sodni svet odloči, da je delo nezdružljivo s sodniško funkcijo, ga sodniku prepove sprejeti.

43.a člen

Mentorske zadolžitve v skladu z zakonom, ki ureja praviški državni izpit in izobraževanje za sodniško službo, so sestavni del sodniške dolžnosti.

Za opravljanje mentorskih zadolžitev sodniku pripada dodatek k plači.

IV. poglavje SODNIŠKE PRAVICE

1. oddelek

Sodniška plača in nadomestila

44. člen

Sodnik ima pravico do plače, ki ustreza sodniškemu mestu oziroma položaju, na katerega je imenovan.

Sodniška plača se v času trajanja sodniške službe ne sme znižati, razen v primeru, ki ga določa ta zakon.

Sodniki so razvrščeni v tri plačilne skupine, znotraj katerih so določeni plačilni razredi, ki so izraženi v koeficientih.

V prvi plačilni skupini so okrajni in okrožni sodniki ter svetniki okrajnih sodišč.

V drugi plačilni skupini so svetniki okrožnih sodišč, višji sodniki in svetniki višjih sodišč.

V tretji plačilni skupini so vrhovni sodniki in svetniki vrhovnega sodišča.

45. člen

Osnova za obračun sodniške plače je enaka osnovi za obračun plače poslanca.

Osnova iz prejšnjega odstavka se glede na proračunske možnosti zniža za odstotek, ki ga določi državni zbor za plače poslancev, in se usklajuje na enak način, kot se usklajuje osnova za obračun plač poslancev državnega zbora.

46. člen

Sodniška plača se določi tako, da se osnova iz prejšnjega člena pomnoži s koeficientom plačilnega razreda in poveča za sodniški dodatek zaradi nezdružljivosti sodniške funkcije (v nadaljnjem besedilu: sodniški dodatek), skupni znesek pa poveča za odstotek za delovno dobo.

Sodniški dodatek znaša 50%.

Sodniška plača se poveča za 0,5% za vsako začeto leto delovne dobe, vendar največ za 20%. Odstotek 0,5% se za sodnice, ki imajo več kot petindvajset let delovne dobe, poveča še za 0,25% za vsako začeto leto nad petindvajset let.

Sodnikom, ki opravljajo dežurno preiskovalno službo, pripada poseben dodatek za delo, ki se po veljavnih predpisih šteje kot poseben delovni pogoji. Dodatek se obračuna na način, ki je določen za zagotavljanje sredstev za dodatke v delovnem času, ki je za delavca manj ugoden, organom, ki se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

Sodnikom, ki sodelujejo v programu reševanja zaostankov, za katerega so zagotovljena dodatna finančna sredstva po določbi petega odstavka 60. člena zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/2000 in 26/2001 – PZ), pripada iz teh sredstev dodatek k sodniški plači v višini 20% mesečno za vsak mesec sodelovanja, v katerem presežejo pričakovani obseg dela najmanj za eno petino, pod pogojem, da tako preseganje dosegajo v celotnem času sodelovanja oziroma najmanj eno leto, če je ta čas daljši.

Dodatki se obračunajo na sodniško plačo brez upoštevanja dodatka na delovno dobo in dodatka na vodstveno funkcijo, z upoštevanjem dejanskega trajanja manj ugodnega delovnega časa.

O izplačilu dodatkov odloča predsednik sodišča, pri katerem se izvaja program. Dodatek iz petega odstavka tega člena se obračunava in izplačuje po preteku sodelovanja v programu oziroma najmanj enkrat letno.

47. člen

Znotraj posameznih plačilnih skupin se določijo naslednji plačilni razredi:

I. skupina	II. skupina	III. skupina
2		
2,10		
2,20		
2,25		
2,32		
2,40	2,89	
2,56	3,02	3,31
2,73	3,14	3,43
2,94	3,47	3,72

Predsednikom sodišč se plača, določena po 46. členu tega zakona, poveča za dodatek na vodstveno funkcijo, ki znaša:

- za predsednika okrajnega sodišča 12%, razen za predsednika okrajnega sodišča v Ljubljani in Mariboru, ki znaša 14%;
- za predsednika okrožnega sodišča 16%;
- za predsednika višjega sodišča 16%;
- za predsednika vrhovnega sodišča 20%.

Sodnikom, ki poleg rednega sojenja vodijo oddelke sodišč z najmanj tremi sodniki, se plača, določena po 46. členu tega zakona, poveča za dodatek na vodstveno funkcijo, ki znaša 5%.

Vodjem zunanjih oddelkov delovnih in socialnega sodišča se plača, določena po 46. členu tega zakona, poveča za dodatek na vodstveno funkcijo, ki znaša 8%.

Podpredsedniku sodišča se plača, določena po 46. členu tega zakona, poveča za dodatek na vodstveno funkcijo, ki znaša 50% dodatka, določenega za predsednika sodišča.

Odločbo o določitvi dodatka za predsednika in podpredsednika sodišča izda sodni svet, za vodjo oddelka pa predsednik sodišča.

48. člen

Sodnik, ki je dodeljen na delo na vrhovno sodišče, se uvrsti v prvi naslednji plačilni razred od dotedanjega, vendar najmanj v plačilni razred 2,40.

49. člen

Okrajni sodnik se ob izvolitvi uvrsti v plačilni razred 2 in je lahko uvrščen največ v plačilni razred 2,73.

Okrožni sodnik se ob izvolitvi uvrsti v plačilni razred 2,25.

Višji ali vrhovni sodnik se ob izvolitvi uvrsti v prvi plačilni razred druge oziroma v prvi plačilni razred tretje plačilne skupine.

Okrajnega, okrožnega, višjega ali vrhovnega sodnika lahko sodni svet ob izvolitvi uvrsti iz posebej utemeljenih razlogov v višji plačilni razred.

Posebej utemeljeni razlogi iz prejšnjega odstavka so podani, kadar je kandidat pred izvolitvijo dalj časa opravljal pravno delo in si je s svojim delom pridobil visok strokovni ugled.

50. člen

Sodnik lahko na predlog personalnega sveta, ki je pristojen za oceno sodniške službe, iz posebej utemeljenih razlogov napreduje v naslednji višji plačilni razred tudi izven plačilne skupine, v katero je razvrščen po 44. členu tega zakona, če sodni svet tako odloči.

Posebej utemeljeni razlogi iz prejšnjega odstavka so podani, če so potekla najmanj tri leta od zadnjega napredovanja in sodnik izpolnjuje pogoje za hitrejše napredovanje, pa po določbah tega zakona ne bi mogel napredovati v višji plačilni razred.

Sodnik, ki napreduje na višje sodniško mesto, se uvrsti v plačilno skupino v skladu s 44. členom tega zakona in v plačilni razred, ki je po vrsti naslednji višji od plačilnega razreda, ki ga je imel sodnik na prejšnjem mestu.

Sodnik, ki napreduje na položaj svetnika, se uvrsti v najvišji plačilni razred v svoji plačilni skupini, razen svetnika okrožnega sodišča, ki se uvrsti v plačilni razred 3,14.

51. člen

Sodnika uvrsti v plačilni razred sodni svet. Če je uvrstitev v plačilni razred povezana z imenovanjem na višje sodniško mesto oziroma na položaj svetnika, je uvrstitev v plačilni razred sestavni del odločbe o imenovanju. Uvrstitve v plačilni razred se ne objavlja v Uradnem listu Republike Slovenije.

52. člen

Sodniška plača, določena po določbah tega poglavja, se lahko zmanjša le na podlagi pravnomočne sodbe disciplinskega sodišča ali odločbe pristojnega organa za čas, ko je sodnik začasno odstranjen iz sodniške službe ali je zoper njega odrejen pripor.

53. člen

Sodnik ima pravico do nadomestila plače v višini plače za čas letnega dopusta, izrednega plačanega dopusta in za prvih trideset dni zadržanosti z dela zaradi bolezni ali poškodbe.

54. člen

Predpisi o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem in drugem socialnem zavarovanju, ki veljajo za osebe v delovnem razmerju, se uporabljajo tudi za sodnike, če ni z zakonom drugače določeno.

Sodniška služba se šteje v delovno dobo.

55. člen

Sodnik ima pravico do drugih osebnih prejemkov in povračil:

1. povračila stroškov za prevoz na delo in z dela,
2. regresa za prehrano med delom,
3. regresa za letni dopust,
4. nadomestila za ločeno življenje,
5. povračila stroškov prevoza ob dela prostih dneh iz kraja, kjer ima službeno stanovanje, do kraja stalnega prebivališča in nazaj,
6. povračila stroškov selitve iz kraja stalnega prebivališča v kraj, kjer ima službeno stanovanje, in nazaj,
7. povračila stroškov za izobraževanje,
8. jubilejne nagrade,
9. odpravnine ob odhodu v pokoj.

56. člen

Sodnik ima pravico do povračila stroškov v zvezi s službenimi potovanji (dnevnice, stroški prevoza, stroški prenočevanja).

57. člen

Prejemki in povračila iz prejšnjih dveh členov se izplačujejo po predpisih, ki veljajo za poslance državnega zbora, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Izplačilo prejemkov in povračil, do katerih je sodnik upravičen, odobri predsednik sodišča.

2. oddelek Dopusti

58. člen

Sodnik ima pravico do letnega dopusta v trajanju do štirideset delovnih dni, vendar ne manj kot trideset delovnih dni.

Sodnik ima pravico do izrednega plačanega dopusta do sedem delovnih dni v posameznem koledarskem letu zaradi osebnih razlogov.

Če sodnik kandidira za poslanca ali predsednika republike, ima od dneva potrditve kandidature pravico do izrednega neplačanega dopusta za pripravo na volitve v trajanju trideset delovnih dni.

V drugih izjemnih primerih se lahko sodniku odobri izredni neplačani dopust do trideset dni v koledarskem letu.

Merila za trajanje dopusta ter primere in pogoje iz prejšnjih odstavkov določi minister, pristojen za pravosodje, v soglasju s sodnim svetom.

59. člen

Sodnik mora poskrbeti, da izkoristi letni dopust tako, da ne bo ovirano opravljanje sodniške službe. Večji del letnega dopusta izkoristi sodnik v času sodnih počitnic, razen v primeru, kadar po letnem razporedu opravlja sodniško službo v nujnih zadevah.

Sodnik napove čas izrabe večjega dela letnega dopusta najkasneje do 31. maja za tekoče leto, o spremembi časa izrabe pa pravočasno obvesti predsednika sodišča.

Če bi bilo zaradi napovedane izrabe ali spremembe izrabe letnega dopusta občutno ovirano redno izvajanje sodne oblasti, predsednik sodišča ne ugodi napovedani izrabi ali spremembi izrabe letnega dopusta.

Proti odločitvi predsednika sodišča se sodnik lahko pritoži v treh dneh. O pritožbi okrajnega, okrožnega in višjega sodnika odloči personalni svet višjega sodišča, o pritožbi vrhovnega sodnika pa personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Pritožba ne zadrži izvršitve odločitve.

60. člen

Izredni dopust sodnika odobri predsednik sodišča, za predsednika sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, za predsednika vrhovnega sodišča pa predsednik sodnega sveta.

Če predsednik sodišča zavrne zahtevo za odobritev izrednega dopusta, ima sodnik pravico, da se zoper odločitev v roku petih dni pritoži.

O pritožbi odloči personalni svet, ki je pristojen po četrtem odstavku prejšnjega člena.

3. oddelek Službeno oblačilo

61. člen

Sodniku pripada službeno oblačilo, to je sodniška toga.

Vrste službenih oblačil za sodnike na posameznih sodniških mestih oziroma položajih in način nošenja predpiše minister, pristojen za pravosodje.

4. oddelek Sodniško izobraževanje

62. člen

Sodniške štipendije se pod pogoji tega zakona podeljujejo sodnikom za podiplomski študij prava ter za specialistični študij prava v državi ali v tujini oziroma za strokovno usposabljanje na kakšnem drugem strokovnem področju, ki je povezano s sodniškim delom.

Sodniška štipendija predstavlja povračilo stroškov izobraževanja, vključno z nabavo potrebne strokovne literature, če mora sodnik v času izobraževanja bivati zunaj svojega stalnega prebivališča, pa tudi povračilo stroškov bivanja.

Sredstva za sodniške štipendije se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije v okviru sredstev ministrstva, pristojnega za pravosodje.

63. člen

Štipendije se podeljujejo na podlagi razpisa ministrstva, pristojnega za pravosodje, ki zbere prijave in jih s svojim mnenjem posreduje sodnemu svetu.

Sodni svet odloči, katerim najboljšim kandidatom se glede na letna razpoložljiva sredstva za štipendije dodelijo štipendije. Pred odločitvijo sodni svet pridobi mnenje predsednika sodišča, na katerem kandidat opravlja sodniško funkcijo, če gre za predsednika sodišča, pa predsednika sodišča neposredno višje stopnje.

Postopek in pogoje za podelitev štipendij predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Če izobraževanje zahteva sodnikovo odsotnost, ima sodnik, ki mu je štipendija podeljena, pravico do odsotnosti s pravico do nadomestila plače v višini plače, vendar največ trideset dni v koledarskem letu.

O odsotnosti odloča predsednik sodišča, za predsednika sodišča predsednik neposredno višjega sodišča, za predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije pa predsednik sodnega sveta.

Če predsednik sodišča zavrne zahtevo za odobritev odsotnosti, ima sodnik pravico, da se zoper odločitev v osmih dneh pritoži.

O pritožbi odloča personalni svet, ki je pristojen po četrtem odstavku 59. člena tega zakona.

64. člen

Sodnik ima pravico do udeležbe v izobraževalnih oblikah, na posvetovanjih ali na drugih srečanjih pravnih strokovnjakov.

V primerih iz prejšnjega odstavka ima sodnik pravico biti odsoten v času, ki je potreben za udeležbo, s pravico do nadomestila v višini plače in povračila stroškov po določbah tega zakona.

O udeležbi sodnika odloči na podlagi prijav sodnikov predsednik sodišča, ki mora skrbeti, da se sodniki z določenega pravnega področja enakomerno izmenjavajo v udeležbi izobraževalnih ali posvetovalnih oblik iz prvega odstavka tega člena.

65. člen

Pravico do odsotnosti po določbi četrtega odstavka 63. člena tega zakona s pravico do nadomestila v višini plače ima tudi sodnik, ki se na svoje stroške izobražuje na podiplomskem študiju prava ali v drugih oblikah usposabljanja po določbi prvega odstavka 62. člena tega zakona.

5. oddelek

Premestitev in dodelitev sodnika

66. člen

Sodnika se lahko na skupni predlog predsednikov obeh pristojnih sodišč po njegovi vnaprejšnji pisni privolitvi premesti na drugo sodišče istega ali nižjega položaja in pristojnosti.

Izjemoma je lahko sodnik premeščen na drugo sodišče brez njegove privolitve:

1. če se odpravi sodišče, v katerem sodnik opravlja sodniško službo;
2. če se bistveno za daljši čas zmanjša obseg dela sodišča, v katerem sodnik opravlja sodniško službo;
3. če se spremeni organizacija sodišč;
4. v drugih primerih, ko zakon tako določa.

V primerih iz prejšnjega odstavka je treba sodniku zagotoviti enako sodniško mesto in enak plačilni razred, ki ga je imel pred premestitvijo. Če to ni mogoče, se sodnika premesti na drugo sodišče, ima pa pravico zadržati svoj prejšnji sodniški položaj kot naziv in svoj prejšnji plačilni razred, če sta bila višja, in pravico do napredovanja, kot jo je imel pred premestitvijo.

O premestitvi sodnika po določbah prejšnjih odstavkov odloča oziroma jo, v primeru izrečenega disciplinskega sklepa, izvede sodni svet brez razpisa.

Šteje se, da je s premestitvijo sodnik imenovan na sodniško mesto pri sodišču, na katerega je premeščen.

O vseh drugih premestitvah sodni svet odloča na podlagi razpisa.

67. člen

Sodnik je lahko dodeljen, da opravlja sodniško službo na drugem sodišču istega ali nižjega položaja, za polni delovni čas ali za del polnega delovnega časa:

- največ za čas šestih mesecev, če je to potrebno, da se omogoči redno izvajanje sodne oblasti pri sodišču,
- največ za čas enega leta, če je to potrebno, da se odpravijo zaostanki pri delu sodišča,
- največ za čas dveh let, če na sodišču, na katerega je imenovan, zaradi začasnega zmanjšane pripada zadev, ne more dosegati pričakovanega obsega dela.

O dodelitvi odloča sodni svet na skupni predlog predsednikov obeh pristojnih sodišč po vnaprejšnji pisni privolitvi sodnika.

68. člen

Iz razlogov po prvem odstavku prejšnjega člena je lahko sodnik, tudi brez svoje privolitve, dodeljen za opravljanje sodniške službe na drugo sodišče za čas največ šestih mesecev. Ponovna dodelitev ni možna pred potekom enega leta od izteka prejšnje dodelitve.

Za dodelitev se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka prejšnjega člena.

O dodelitvi odloči predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, na predlog predsednika sodišča, na katero bo sodnik dodeljen, če to ni mogoče, pa na predlog predsednika sodišča višje stopnje.

Zoper odločitev se dodeljeni sodnik lahko pritoži v treh dneh od prejema odločbe. O pritožbi, ki ne zadrži izvršitve odločitve, odloči sodni svet v petnajstih dneh.

69. člen

Okrajni sodnik je lahko v prvih šestih letih opravljanja sodniške službe razporejen na posebno sodniško mesto za sodnike, ki bodo na drugih okrajnih sodiščih znotraj območja istega višjega sodišča nadomeščali odsotne sodnike, reševali izreden pripad zadev oziroma obravnavali zadeve v drugih utemeljenih primerih (drugi odstavek 38. člena zakona o sodiščih), za čas dveh let z možnostjo ponovne razporeditve (medokrajni sodnik).

Sodnika iz prejšnjega odstavka razporedi na mesto medokrajnega sodnika personalni svet okrožnega sodišča na predlog predsednika okrajnega sodišča, pri katerem so določena posebna sodniška mesta.

Zoper odločbo o razporeditvi na mesto medokrajnega sodnika se lahko sodnik pritoži na sodni svet v osmih dneh od prejema odločbe.

Predsednik pristojnega višjega sodišča sprejme odločitev o dodelitvi medokrajnega sodnika na drugo okrajno sodišče in o času dodelitve na predlog predsednika tega sodišča. Pri odločitvi upošteva predvsem razloge za dodelitev, pravno področje, čas trajanja sodniške službe, oddaljenost sodišča in uspešnost sodnika.

Zoper odločbo o dodelitvi se lahko dodeljeni sodnik pritoži v treh dneh od prejema odločbe. O pritožbi, ki ne zadrži izvršitve, odloča sodni svet v petnajstih dneh.

V času trajanja dodelitve lahko predsednik višjega sodišča dodeljenega sodnika delno ali v celoti oprosti opravljanja sodniške službe na sodišču, pri katerem je imenovan.

70. člen

Dodelitev po 67., 68., 69. in 71. členu tega zakona ne posega v sodnikov položaj in sodnikovo plačo, ki ju ima sodnik na mestu, na katerega je imenovan, razen če ta zakon določa drugače.

Že dodeljene zadeve, ki so določene kot zaostanek, se sodniku, dodeljenemu po 67., 68. in 69. členu tega zakona dodelijo na novo, ob upoštevanju načela zakonitega sodnika.

71. člen

Sodnik je lahko dodeljen na delo na Ustavno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, višje sodišče, v strokovno službo sodnega sveta, v center za izobraževanje v pravosodju ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih del na ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Poziv k prijavam za dodelitev in predviden čas dodelitve objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v petnajstih dneh od prejema predloga predstojnika organa iz prejšnjega odstavka.

O dodelitvi odloča sodni svet na predlog predstojnika organa, kateremu bo sodnik dodeljen. Sodni svet pred odločitvijo pridobi pisno privolitev sodnika in mnenje predsednika sodišča, kjer sodnik opravlja sodniško službo. Prijava sodnika na poziv k prijavam za dodelitev šteje za pisno privolitev iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

Dodelitev lahko traja največ tri leta, in se lahko s soglasjem dodeljenega sodnika ponovi.

V času dodelitve ima dodeljeni sodnik pravico do napredovanja na višje sodniško mesto oziroma položaj oziroma višji plačilni razred v skladu s tem zakonom, razen če ta zakon določa drugače.

71.a člen

Če se na poziv iz drugega odstavka prejšnjega člena ne prijavi nihče ali ni izbran noben kandidat, razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, prosto sodniško mesto za sodnika, ki bo takoj po izvolitvi dodeljen na podlagi prejšnjega člena, če tako skupaj predlagata predsednika sodišča, na katero bo sodnik imenovan, in predstojnik organa iz prvega odstavka prejšnjega člena, kateremu bo sodnik dodeljen.

Prosto sodniško mesto se razpiše v petnajstih dneh od prejema skupnega predloga.

Prijava kandidata na tako sodniško mesto šteje za pisno privolitev iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona.

V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je sodnik z izvolitvijo dodeljen za čas, ki je bil naveden v razpisu.

71.b člen

Osební spis za sodnika, dodeljenega po 71. členu tega zakona, se vodi v uradu oziroma kabinetu predstojnika organa, kateremu je dodeljen.

Pooblastila iz tega zakona v razmerju do sodnika, dodeljenega po 71. členu tega zakona, izvršujeta predstojnik organa, kateremu je sodnik dodeljen, in personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, za sodnike, dodeljene na višje sodišče, pa personalni svet višjega sodišča.

71.c člen

Sodnik, ki je dodeljen na višje sodišče ali Vrhovno sodišče Republike Slovenije, v strokovno službo sodnega sveta ali center za izobraževanje v pravosodju, je lahko v tem času v celoti ali deloma oproščen opravljanja sodniške službe.

O oprostitvi opravljanja sodniške službe odloča sodni svet.

Sodnik, ki je dodeljen na Ustavno sodišče Republike Slovenije ali za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog na ministrstvo, pristojno za pravosodje, obdrži pravico uporabljati naziv sodnik, vendar ne more hkrati opravljati sodniške službe in mu vse druge pravice in obveznosti iz sodniške službe mirujejo.

Sodniku iz prejšnjega odstavka pripada najmanj takšna plača, kot bi jo prejemal, če bi opravljal sodniško službo, varovane pa so tudi vse njegove pravice do napredovanja na višje sodniško mesto oziroma položaj oziroma višji plačilni razred po izteku dodelitve.

V. poglavje
OSEBNA EVIDENCA SODNIKOV

72. člen

Za potrebe izvajanja tega zakona ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi osebno evidenco sodnikov, ki zajema naslednje podatke:

1. osebne podatke,
2. odločbe o izvolitvi in imenovanju sodnika,
3. podatke o uspešnosti v času študija,
4. podatke o sodniškem pripravništvu,
5. ocene sodniške službe in podatke o učinkovitosti sodnikovega dela,
6. evidenco napredovanja,
7. disciplinske sklepe,
8. podatke o vloženih nadzorstvenih pritožbah.

Osební podatki zajemajo podatke o imenu in priimku, datumu rojstva, stalnem prebivališču, šolanju, izobraževanju in znanju tujih jezikov.

Podatki iz osebne evidence so tajni, razen podatkov iz 2. in 6. točke prvega odstavka tega člena.

Organi, ki so pristojni sprejemati odločitve, o katerih se po določbi prvega odstavka tega člena vodi osebna evidenca, so dolžni posredovati podatke ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, če podatki niso javno dostopni.

Predsedniki sodišč so dolžni ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, dvakrat letno posredovati podatke o obsegu sodnikovega dela, ki jih ministrstvo lahko uporablja za oblikovanje predloga za določitev števila sodniških mest in določitev števila sodnega osebja, za vodenje sodne statistike ter druge naloge pravosodne uprave, ki jih določa zakon.

Pravico do vpogleda v podatke osebne evidence ima sodnik, na katerega se podatki nanašajo, sodni svet, pristojni personalni svet, disciplinsko sodišče, disciplinski tožilec in predsednik sodišča zaradi izvajanja pooblastil po tem zakonu in zakonu, ki ureja organizacijo in pristojnost sodišč.

73. člen

Podatki iz 1., 5. in 7. točke prvega odstavka prejšnjega člena se pošiljajo in vračajo v zapečateni pisemski ovojnici z oznako »zaupno«.

VI. poglavje

PRENEHANJE SODNIŠKE FUNKCIJE IN RAZREŠITEV SODNIKA

1. oddelek

Prenehanje sodniške funkcije

74. člen

Sodniku preneha sodniška funkcija po zakonu:

1. z upokojitvijo, vendar najkasneje, ko dopolni 70 let starosti;

2. če izgubi državljanstvo Republike Slovenije;

3. če izgubi poslovno sposobnost ali zdravstveno zmožnost za opravljanje službe;

4. če se odpove sodniški službi s pisno vlogo, ki se pošlje sodnemu svetu po predsedniku sodišča;

5. če se odpravi sodišče in sodniku ni mogoče zagotoviti, da nadaljuje z opravljanjem sodniške službe v drugem sodišču;

6. če sodnik sprejeme funkcijo, začne opravljati dejavnost ali sklene delovno razmerje oziroma kljub prepovedi opravlja delo, ki ni združljivo s sodniško funkcijo (41. člen, tretji odstavek 42. člena in tretji odstavek 43. člena);

7. če iz ocene njegove službe izhaja, da ne ustreza sodniški službi (33. člen);

8. če mu je izrečena disciplinska sankcija prenehanja sodniške funkcije.

Šteje se, da je razlog iz 1. točke prejšnjega odstavka nastopil z iztekom leta, v katerem je sodnik dosegel starostno mejo za upokojitev, razlog iz 2., 3. in 8. točke prejšnjega odstavka z dnem pravnomočnosti odločbe pristojnega organa, razlog iz 5. točke prejšnjega odstavka z dnem prenehanja dela sodišča, razlog iz 7. točke prejšnjega odstavka pa z dnem, ko sodni svet potrdi oceno.

Sodniška funkcija iz razloga po 4. točki prvega odstavka tega člena preneha šestdeseti dan po prispetju sodnikove odpovedi na sodni svet, iz razloga po 6. točki prvega odstavka tega člena pa z dnem nastopa funkcije oziroma dela, ki ni združljivo s sodniško funkcijo.

75. člen

S prenehanjem sodniške funkcije iz razloga po 3. ali 5. točki prvega odstavka prejšnjega člena pridobi sodnik pravico do predčasne upokojitve, če izpolnjuje pogoje, ki jih za predčasno upokojitev določajo predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

76. člen

O nastopu razlogov iz prvega odstavka 74. člena tega zakona obvesti predsednik sodišča sodni svet, ki izda ugotovitveno odločbo o prenehanju sodniške funkcije.

2. oddelek

Razrešitev sodnika

77. člen

Če sodnik naklepno stori kaznivo dejanje z zlorabo sodniške funkcije, mora sodišče pravnomočno obsodilno sodbo poslati sodnemu svetu.

Sodni svet je v primeru iz prejšnjega odstavka dolžan brez odlašanja obvestiti državni zbor, ki sodnika razreši.

78. člen

Če je sodnik obsojen zaradi kaznivega dejanja na zaporno kazen, mora sodišče pravnomočno sodbo poslati sodnemu svetu.

Če je sodnik obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja na zaporno kazen, ki je daljša od šestih mesecev, sodni svet predlaga državnemu zboru, da sodnika razreši, o ostalih sodbah, s katerimi je sodnik obsojen za kaznivo dejanje, pa sodni svet državni zbor le obvesti.

Če je sodnik obsojen zaradi kaznivega dejanja na zaporno kazen, ki je krajša od šestih mesecev ali na neprostotno kazen, sodni svet predlaga državnemu zboru, da sodnika razreši, če gre za kaznivo dejanje, zaradi katerega je osebnostno neprimeren za opravljanje sodniške funkcije.

79. člen

Oseba, ki ji je prenehala sodniška funkcija iz razloga 7. točke prvega odstavka 74. člena tega zakona, oziroma oseba, ki je bila razrešena po določbah tega zakona, ne more kandidirati za izvolitev v sodniško funkcijo.

VI.a SLUŽBENI NADZOR SODNIKOVEGA DELA

79.a člen

Službeni nadzor sodnikovega dela opravlja predsednik sodišča in neposredno višje sodišče.

Neposredno višje sodišče opravlja nadzor po sodnikih, ki jih glede na delovno področje določi predsednik tega sodišča izmed sodnikov, ki so z letnim razporedom dela določeni za službeni nadzor.

Službeni nadzor obsega vse ukrepe, ki so potrebni za ugotavljanje izpolnjevanja sodniških dolžnosti po zakonu in sodnem redu ter za odpravljanje vzrokov za neustrezen obseg, kakovost in strokovnost dela ter zaostanke pri delu.

V okviru službenega nadzora se lahko pregledujejo spisi vseh sodniku dodeljenih zadev in zadev, v katerih je že bilo pravnomočno odločeno, pridobijo in analizirajo podatki o sodnikovem delu in opravi razgovor s sodnikom.

Pri službenem nadzoru se sodniku lahko izreče opozorilo in določi obdobje, po katerem bo službeni nadzor ponovljen.

Če se pri službenem nadzoru ali v zvezi z nadzorstveno pritožbo ugotovi, da je ogrožena ali kršena pravica do odločanja brez nepotrebnega odlašanja, se sodniku lahko odredi prednostno reševanje zadeve in določi rok, v katerem mora sodnik poročati o posameznih dejanjih v postopku.

V okviru službenega nadzora ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

79.b člen

Predsednik sodišča opravi službeni nadzor glede na lastne ugotovitve o sodnikovem delu ali na pobudo varuha človekovih pravic, obvezno pa na predlog predsednika neposredno višjega sodišča ali predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ministra, pristojnega za pravosodje, pristojnega personalnega sveta in sodnega sveta.

Neposredno višje sodišče opravi službeni nadzor glede na lastne ugotovitve o delu sodišča in o delu posameznih sodnikov v okviru odločanja o pravnih sredstvih ali na predlog predsednika sodišča ali predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ministra, pristojnega za pravosodje, pristojnega personalnega sveta in sodnega sveta.

Na zahtevo predsednika sodišča dokončno odloči o utemeljenosti predloga za službeni nadzor sodni svet.

79.c člen

O ugotovitvah in ukrepih službenega nadzora se sestavi zapisnik, ki se vroči pobudniku oziroma predlagatelju, sodniku, predsedniku sodišča, če nadzor opravi neposredno višje sodišče in pristojnemu personalnemu svetu ter shrani v sodnikovem osebem zapisu.

Sodnik, ki ne soglaša z ugotovitvami in ukrepi pri službenem nadzoru, lahko zahteva oceno sodniške službe v obsegu, ki ga je zajel službeni nadzor.

VII. poglavje
DISCIPLINSKI POSTOPKI IN ZAČASNA ODSTRANITEV
IZ SODNIŠKE SLUŽBE

1. oddelek

Disciplinska odgovornost, disciplinske kazni in zastaranje

80. člen

Sodniku ni mogoče izreči disciplinske sankcije, razen ob pogojih in po postopku, ki je predpisan v tem zakonu.

Disciplinski postopek je hiter.

Kazenska odgovornost in odgovornost za prekršek ne izključujeta disciplinske odgovornosti sodnika.

V okviru disciplinskega postopka ni dovoljeno posegati v neodvisnost sodnika pri opravljanju sodniške funkcije.

81. člen

Sodniku, ki je z naklepom ali iz malomarnosti kršil sodniške dolžnosti, ki so predpisane z zakonom in sodnim redom, ali neredno opravljal sodniško službo, se lahko izreče disciplinska sankcija.

Dejanja, ki pomenijo kršitev sodniške dolžnosti oziroma neredno opravljanje sodniške službe, so zlasti:

1. dejanje, ki ima zakonske znake kazniviga dejanja, storjenega pri opravljanju sodniške funkcije;
2. neizpolnitev ali neupravičena odklonitev izvršitve sodniške dolžnosti;
3. nevestno, nepravočasno, neustrezno ali malomarno opravljanje sodniške službe;
4. nezakonito ali nesmotno razpolaganje s sredstvi;
5. izdajanje uradne ali druge tajnosti, določene z zakonom ali sodnim redom;
6. zloraba položaja ali prekoračitev uradnih pooblastil;
7. zloraba pravice do odsotnosti z dela;
8. nedoseganje pričakovanih rezultatov dela več kot tri mesece zaporedoma iz neopravičenih razlogov;
9. kršitev z zakonom in sodnim redom določenega vrstnega reda oziroma prednostnega obravnavanja zadev;
10. opravljanje funkcij, dela ali dejavnosti, ki so po ustavi in zakonu nezdržljive s sodniško funkcijo;
11. opustitev obvestila predsedniku sodišča o sprejemu dela zaradi ocene nezdržljivosti s sodniško funkcijo;
12. opustitev sporočila o podanih zakonskih razlogih za izločitev sodnika ali nadaljevanje dela v zadevi, v kateri obstaja izločitveni razlog;
13. vnaprejšnje javno izražanje v sodni zadevi, o kateri še ni pravnomočno odločeno oziroma v kateri je vloženo izredno pravno sredstvo;
14. vedenje in ravnanje sodnika, ki je v nasprotju s sodniško neodvisnostjo ali s katerim se krši ugled sodniškega poklica;
15. neprimerno, nedostojno ali žaljivo obnašanje ali izražanje do posameznikov, državnih organov ter pravnih oseb v zvezi z opravljanjem sodniške službe ali zunaj nje;
16. oviranje delovanja sodišča zaradi uveljavljanja lastnih pravic;
17. sprejemanje daril ali drugih koristi v zvezi s sodniško službo;
18. nepredložitev ali nepravočasna predložitev podatkov o premoženjskem stanju;
19. kršitev ali opustitev mentorskih zadolžitev;
20. nespoštovanje izdanih odločb o premestiti ali dodelitvi sodnika;
21. onemogočanje ali oviranje izvajanja določb zakona o službenem nadzoru sodnikov dela in o nadzorstvenih pritožbah;

22. poslovanje s strankami, njihovimi pooblaščenici in drugimi osebami v nasprotju z določbami sodnega reda;
23. neupoštevanje ukrepov za redno in učinkovito izvajanje sodne oblasti;

24. kršitev ali opustitev ukrepov po programu za reševanje zaostanka pri sodišču;

25. neizpolnjevanje dolžnosti strokovnega izobraževanja;

26. kršitev predpisov o varstvu pri delu;

27. kršitev določb sodnega reda o uporabi službenega oblačila.

Težjo disciplinsko kršitev iz petega odstavka 83. člena tega zakona predstavljajo dejanja po 1., 2., 3., 5., 6., 8., 10., 12., 13., 17., 18., 20., 21., 23. in 24. točki prejšnjega odstavka.

Če sodni svet predlaga državnemu zboru razrešitev sodnika po drugem ali tretjem odstavku 78. člena tega zakona, pa ga državni zbor ne razreši, sodni svet poda pobudo za uvedbo disciplinskega postopka.

82. člen

Disciplinske sankcije po tem zakonu so:

1. pisni opomin;
2. ustavitev napredovanja;
3. znižanje plače;
4. premestitev na drugo sodišče;
5. prenehanje sodniške funkcije.

83. člen

Pisni opomin pomeni formalno grajo sodniku za disciplinsko kršitev, ki jo disciplinsko sodišče oceni kot lažjo, in se lahko izreče, če sodniku še ni bila izrečena disciplinska sankcija.

Ustavitev napredovanja se izreče za čas največ treh let.

Znižanje plače se izreče do višine 20% za čas do enega leta.

Premestitev na drugo sodišče za eno stopnjo nižjega položaja ali na drugo sodišče enakega položaja v drugem kraju, se lahko izreče za čas od šestih mesecev do treh let. Te sankcije ni mogoče izreči vrhovnemu sodniku.

Prenehanje sodniške funkcije se izreče sodniku, če zaradi težje disciplinske kršitve ni več primeren za opravljanje sodniške funkcije.

Pravnomočen sklep o izrečenih disciplinski sankciji se pošlje predsedniku sodišča, ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, in sodnemu svetu, ki je pristojen za izvršitev disciplinske sankcije iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

84. člen

Disciplinskega postopka zoper sodnika ni mogoče uvesti, ko pretečeta dve leti od dneva kršitve. Zastaralni rok začne teči s prenehanjem ravnanja ali opustitve, ki pomenita disciplinsko kršitev.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se lahko uvede disciplinski postopek zoper sodnika, ki je bil pravnomočno obsojen, najkasneje v treh mesecih od dneva pravnomočno-sti kazenske obsodilne odločbe.

Zastaranje pretrga vsako procesno dejanje pristojnega organa za pregon sodnika zaradi storjene disciplinske kršitve. Zastaranje se pretrga tudi, če sodnik v času, ko teče zastaralni rok, stori novo disciplinsko kršitev.

Disciplinski pregon zastara v vsakem primeru, ko pretečejo štiri leta od storitve disciplinske kršitve.

Izvršitev izrečene disciplinske sankcije zastara v šestih mesecih od pravnomočnosti sklepa.

85. člen

Kolikor ta zakon nima posebnih določb, se za disciplinsko odgovornost sodnikov smiselno uporabljajo določbe 11., 12., 13., 14. člena, prvega in drugega odstavka 15. člena, 16., 17., 18., 20. in 21. člena kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popravek in 23/99).

2. oddelek Disciplinski organi

86. člen

V disciplinskem postopku odloča disciplinsko sodišče prve stopnje in disciplinsko sodišče druge stopnje. Disciplinsko sodišče prve stopnje sestavlja osem sodnikov, in sicer dva vrhovna, dva višja, dva okrožna in dva okrajna sodnika. Eden od vrhovnih sodnikov je predsednik disciplinskega sodišča prve stopnje, drugi pa njegov namestnik, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

Disciplinsko sodišče prve stopnje odloča v posamezni zadevi v senatu treh sodnikov, v katerem mora biti najmanj en član z enakim položajem sodnika, kot ga ima sodnik, zoper katerega teče disciplinski postopek. Sestavo senata določi predsednik disciplinskega sodišča.

87. člen

Disciplinsko sodišče druge stopnje sestavlja pet vrhovnih sodnikov.

Disciplinsko sodišče druge stopnje ima predsednika in namestnika predsednika, ki nadomešča predsednika v njegovi odsotnosti.

O pritožbah zoper sklepe disciplinskega sodišča prve stopnje odloča senat, ki ga sestavljajo predsednik in dva sodnika. Sestavo senata določi predsednik disciplinskega sodišča druge stopnje.

88. člen

Predlog za disciplinsko kaznovanje vlaga in zastopa disciplinski tožilec, ki ga v njegovi odsotnosti nadomešča njegov namestnik; oba sta vrhovna sodnika.

89. člen

Disciplinske organe imenuje in razrešuje občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na predlog sodnega sveta za dobo dveh let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Sodniku disciplinskega sodišča in disciplinskemu tožilcu oziroma njegovemu namestniku preneha funkcija pred potekom mandata:

1. s prenehanjem sodniške funkcije ali z razrešitvijo sodnika;
2. če mu je izrečena disciplinska sankcija;
3. z imenovanjem na sodniško mesto drugega položaja.

Novo imenovanemu sodniku disciplinskega sodišča, disciplinskemu tožilcu ali njegovemu namestniku poteče mandat z iztekom mandata sodnika, disciplinskega tožilca ali namestnika, katerega je nadomestil.

Če disciplinsko sodišče ali disciplinski tožilec iz pravnih ali stvarnih razlogov ne more postopati, občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na predlog sodnega sveta imenuje nadomestnega sodnika disciplinskega sodišča ali tožilca za odločanje v posamezni zadevi.

89.a člen

Disciplinski organi imajo sedež pri Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, ki tudi zagotavlja finančna sredstva in ostale pogoje za njihovo delo.

3. oddelek Disciplinski postopek

90. člen

Če ta zakon nima posebnih določb, se v disciplinskem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, ki veljajo za skrajšani postopek pred okrajnim sodiščem, razen določb, ki se nanašajo na oškodovanca, na napoved pritožbe, na zahtevo za varstvo zakonitosti in na izredno omilitev kazni.

V disciplinskem postopku je javnost izključena, razen če sodnik v postopku izrecno nasprotuje izključitvi javnosti.

91. člen

Disciplinski postopek se uvede z vložitvijo predloga za opravo preiskovalnih dejanj ali z neposredno vložitvijo obrazloženega predloga za izrek disciplinske sankcije.

Pobudo za uvedbo disciplinskega postopka lahko poda jo predsednik sodišča, pri katerem sodnik opravlja sodniško službo, predsednik neposredno višjega sodišča, sodni svet in minister, pristojen za pravosodje.

Če disciplinski tožilec ne uvede postopka, je o razlogih dolžan obvestiti pobudnika. Če pobudnik vztraja pri pobudi, dokončno odloči o uvedbi postopka disciplinsko sodišče prve stopnje.

Ob vložitvi predloga za izrek disciplinske sankcije lahko predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede na značaj in težo očitane disciplinske kršitve izreče sodniku začasno odstranitev iz sodniške službe v skladu z določbami 95. do 100. člena tega zakona.

92. člen

Če je podan predlog za opravo posameznih preiskovalnih dejanj, jih opravi sodnik disciplinskega sodišča, ki ga določi predsednik disciplinskega sodišča.

93. člen

V disciplinskem postopku je lahko zagovornik tudi sodnik, ki ima pravico do povrnitve potrebnih izdatkov.

94. člen

V zapisnik o disciplinski obravnavi se vpišejo imena vseh prisotnih in bistvena vsebina poteka obravnave.

Predsednik senata lahko na predlog stranke ali po uradni dolžnosti odredi, naj se v zapisnik dobesedno vpišejo izjave, za katere misli, da so pomembne.

Na zahtevo stranke se v zapisnik vpiše tudi vprašanje, na katerega senat ni dovolil odgovora.

V zapisnik o disciplinski obravnavi se vnese celoten izrek disciplinskega sklepa.

Zapisnik o disciplinski obravnavi podpišejo predsednik senata, člani senata in zapisnikar.

4. oddelek

Začasna odstranitev iz sodniške službe

95. člen

Če je zoper sodnika uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja z zlorabo sodniške funkcije, mora predsednik vrhovnega sodišča sodniku izreči začasno odstranitev iz sodniške službe (v nadaljnjem besedilu: suspenz).

Če je zoper sodnika uveden kazenski postopek zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, zaradi katere je sodnik lahko razrešen, predsednik vrhovnega sodišča lahko izreče suspenz.

O suspenzu predsednika vrhovnega sodišča iz sodniške službe v primerih iz prejšnjih odstavkov odloči sodni svet.

96. člen

Zoper odločitev o suspenzu, ki mora biti obrazložena, se sodnik lahko pritoži v petnajstih dneh od prejema odločbe na sodni svet, predsednik vrhovnega sodišča pa na državni zbor.

Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

97. člen

Suspenz traja do dokončne odločitve pristojnega organa o razrešitvi sodnika.

Če se postopek pred kazenskim sodiščem konča tako, da ni podlage za razrešitev sodnika po tem zakonu, suspenz preneha z dnem izdaje odločbe, s katero se konča postopek na prvi stopnji, z dnem pravnomočnosti take odločbe pa se odpravi skupaj z vsemi njegovimi posledicami.

V primeru iz četrtega odstavka 91. člena tega zakona traja suspenz najdalj do dokončne odločitve pristojnega organa v disciplinskem postopku.

98. člen

V času suspenza prejema sodnik nadomestilo plače, ki je enako polovici plače, ki bi jo prejemal sodnik, če bi delal.

99. člen

Kadar je za odreditev pripora oziroma za začetek kazenskega postopka zoper sodnika potrebno dovoljenje državnega zbora, pristojno sodišče o tem, da je vložilo zahtevo za dovoljenje, obvesti sodni svet in ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Državni zbor odloči o dovoljenju po pridobitvi mnenja sodnega sveta.

100. člen

Sodišče, ki odredi pripor zoper sodnika, mora o tem nemudoma obvestiti predsednika sodišča, v katerem opravlja sodnik sodniško službo, sodni svet ter ministrstvo, pristojno za pravosodje.

Sodnik, ki je v priporu, ima pravico do nadomestila plače v enaki višini kot sodnik, ki je v suspenzu, če preživlja družino, sicer pa le v višini ene tretjine plače.

Zakon o sodniški službi – ZSS (Uradni list RS, št. 19/94) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VIII. poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

101. člen

Sodniki, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo sodniško funkcijo na rednih sodiščih in sodiščih združenega dela, imajo pravico pred iztekom svojega mandata prijaviti kandidaturu za sodniško mesto, ki ga zasedajo, za izvolitev v sodniško funkcijo po določbah tega zakona. Kandidaturo prijavijo ministrstvu, pristojnem za pravosodje.

V primeru iz prejšnjega odstavka se šteje, da se sodnik odpove svojemu mandatu, zaradi česar se njegovo sodniško mesto šteje za prosto in ga mora ministrstvo, pristojno za pravosodje, razpisati v petnajstih dneh po prejemu kandidature sodnika, ki mora vsebovati vse sestavine, ki se po določbah tega zakona zahtevajo za prijavo na prosto sodniško mesto.

Sodniku iz prvega odstavka tega člena preneha sedanjí mandat z dnem, ko državni zbor izvoli sodnika na podlagi razpisnega postopka iz prejšnjega odstavka. Sodnik iz prvega odstavka tega člena, ki ni bil izvoljen v trajno sodniško funkcijo, ima pravice, ki so jih dosedanji predpisi določali za sodnike, ki niso bili ponovno izvoljeni.

Pravica iz prvega odstavka tega člena gre tudi sodnikom, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo funkcijo predsednika sodišča, s tem da prijavijo kandidaturu za izvolitev v sodniško funkcijo po določbah tega zakona.

102. člen

Sodniki iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki ne kandidirajo za izvolitev v trajno sodniško funkcijo in do 1. januarja 1995 dopolnijo petintrideset let (moški) oziroma trideset let (ženske) pokojninske dobe, lahko uveljavljajo pravico do pokojnine s polno pokojninsko dobo, ne glede na pogoje, ki so določeni za pridobitev pokojnine po splošnih predpisih.

Sredstva za razliko med pokojnino po splošnih predpisih in po tem zakonu se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

103. člen

Prosta sodniška mesta sodnikov iz tretjega odstavka 8. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91) in sodnikov, ki po določbi prvega in drugega odstavka 8. člena tega ustavnega zakona nadaljujejo mandat, se razpišejo pet mesecev pred iztekom mandata sodnikov.

104. člen

Za sodnike iz prvega odstavka 101. člena tega zakona in prejšnjega člena, ki prijavijo kandidaturu na razpisano prosto sodniško mesto, zahteva sodni svet izdelavo ocene sodniškega dela. Ocena sodniškega dela je sestavni del prijave sodnika.

Ocena po prejšnjem odstavku je strokovna ocena sodniškega dela, ki jo za sodnike sodišč prve stopnje izdelajo pristojna višja sodišča, za sodnike višjih sodišč vrhovno sodišče, za sodnike vrhovnega sodišča pa to sodišče na občni seji. Strokovni oceni, ki se izdelava po kriterijih iz 29. člena tega zakona, je treba priložiti poročila o opravljenih inštruktažnih pregledih, ki so jih opravila pristojna sodišča in se nanašajo na delo sodnika.

Sodišča iz prejšnjega odstavka morajo predložiti sodnemu svetu oceno sodniškega dela v petnajstih dneh od zahteve.

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal pristojnost in organizacijo delovnih in socialnih sodišč, izdelava oceno sodniškega dela za sodnike Sodišča združenega dela Republike Slovenije to sodišče na občni seji.

Če se na sodniško mesto, ki je razpisano po drugem odstavku 101. člena ali 103. členu tega zakona, prijavi kot edini kandidat sodnik iz prvega odstavka tega člena in je ocena sodniškega dela iz drugega odstavka tega člena pozitivna, ga je sodni svet dolžan izbrati.

105. člen – upoštevana ZSS-A in ZSS-B

Z opravljanjem sodniške službe po določbah tega zakona je izenačeno opravljanje sodniške funkcije po dosedanjih predpisih, opravljanje funkcije državnega tožilca, sodnika za prekrške in javnega pravobranilca, poklic odvetnika, delo pravnega strokovnjaka v državnem organu, pri pravni ali fizični osebi ter delo višjih strokovnih sodelavcev.

Pogoj iz 3. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona izpolnjuje tudi, kdor bo 30 let starosti dopolnil do 31. decembra 1997.

Če se na razpis prostega sodniškega mesta na okrajnem sodišču ne prijavi kandidat, ki izpolnjuje pogoje iz 8. in 9. člena zakona, je do 31. 12. 1999 ne glede na pogoje iz 3. točke prvega odstavka 8. člena in 9. člena tega zakona, lahko za sodnika okrajnega sodišča izvoljena oseba, ki je dopolnila 27 let starosti in ima po opravljenem pravniškem državnem izpitu najmanj eno leto delovnih izkušenj na sodišču, ali najmanj tri leta delovnih izkušenj po opravljenem pravniškem državnem izpitu.

Za sodnika, izvoljenega pod pogoji iz prejšnjega odstavka tega člena se v prvih treh letih izdelava ocena sodniške službe za vsako leto.

Pogoj iz 4. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona izpolnjuje tudi, kdor je pred 25. junijem 1991 pridobil strokovni naslov diplomirani pravnik v kateri od republik bivše SFRJ.

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal pravniški državni izpit, se šteje, da izpolnjuje pogoj iz 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, kdor ima opravljen pravosodni izpit ali drug izpit, ki je po zakonu izenačen s pravosodnim izpitom.

106. člen

Pravice po tem zakonu se zagotavljajo sodnikom, ki so sodniško funkcijo opravljali ob uveljavitvi tega zakona, in ki so izvoljeni za sodnike po določbah tega zakona, z dnem nastopa sodniške službe, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Okrajni sodniki, ki so pred izvolitvijo za sodnika po določbah tega zakona najmanj petnajst let opravljali sodniško funkcijo, pridobijo hkrati z izvolitvijo pravico do naziva svetnika okrajnega sodišča in uvrstitve v ustrezní plačilni razred.

107. člen

Za sodnike, ki nadaljujejo funkcijo v smislu 8. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije, veljajo glede dolžnosti in pravic določbe tega zakona, razen določb petega oddelka IV. poglavja tega zakona ter določb prvega do tretjega oddelka VII. poglavja tega zakona. Po izteku mandata imajo, če niso izvoljeni v sodniško funkcijo po določbah tega zakona, pravice, ki so jih dosedanji predpisi določali za sodnike, ki niso bili ponovno izvoljeni.

Sodnika iz prejšnjega odstavka uvrsti sodni svet v plačilni razred, ki ustreza dosedanji dolžini opravljanja sodniške funkcije na sodišču, na katerem nadaljuje delo, ob smiselni uporabi določb tega zakona o napredovanju sodnika in ob upoštevanju razvrstitve po določbi 124. člena zakona o sodiščih.

Pri sodnikih temeljnih sodišč iz prvega odstavka tega člena, ki se razporedijo na okrajna in okrožna sodišča, se praviloma šteje za uvrstitev v plačilni razred po določbi prejšnjega odstavka čas prvih štirih let opravljanja sodniške funkcije sodnika temeljnega sodišča za čas opravljanja službe okrajnega sodnika, čas, ki presega štiri leta, pa za čas opravljanja sodniške službe okrožnega sodnika.

Za sodnike iz prvega odstavka tega člena se, razen v primeru iz prvega odstavka 101. člena tega zakona, uporabljajo določbe dosedanjih predpisov, ki se nanašajo na razrešitev sodnika.

108. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se za sodnike preneha uporabljati določba 36. člena zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92).

109. člen

Določbe tega zakona o plačah sodnikov se pričnejo uporabljati s 1. julijem 1994, za sodnike, ki pred tem dnem nastopijo sodniško službo po določbah tega zakona, pa z dnem, določenim v prvem odstavku 106. člena tega zakona.

Z datumom iz prejšnjega odstavka se za sodnike preneha uporabljati zakon o sodniških plačah in drugih prejemkih (Uradni list RS, št. 10/93).

110. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-A (Uradni list RS, št. 8/96) vsebuje naslednjo končno določbo:

13. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-B (Uradni list RS, št. 24/98 vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o sodniški službi – ZSS-C (Uradni list RS, št. 48/01) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi – ZSS-D (Uradni list RS, št. 67/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

71. člen

Vsi postopki za izvolitev in imenovanje sodnikov, za sodniško napredovanje in ocenjevanje sodniškega dela, za premestitev in dodelitev sodnika, za prenehanje in razrešitev sodnika ter disciplinski postopki, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

72. člen

Sodniki so dolžni sodnemu svetu predložiti podatke iz drugega odstavka 39. člena zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Rok za izdelavo ocene sodniške službe sodnikov svetnikov (prvi odstavek 31. člena zakona), začne teči z dnem uveljavitve tega zakona.

73. člen

Sodniki, ki so bili dodeljeni do uveljavitve tega zakona, nadaljujejo delo kot dodeljeni sodniki po določbah tega zakona.

Za sodnike, ki so bili do uveljavitve tega zakona dodeljeni brez določenega roka dodelitve, začne teči rok iz četrtega odstavka 71. člena zakona z dnem uveljavitve tega zakona.

Sodnik, ki je bil do uveljavitve tega zakona postavljen na mesto sekretarja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije na podlagi prvega odstavka 40. člena zakona o sodiščih, nadaljuje delo kot imenovani sekretar Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

74. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba tretjega odstavka 30. člena zakona o sodiščih, kolikor se nanaša na reševanje ugovorov zoper ocene sodniške službe.

75. člen

Podzakonski predpis iz petega odstavka 58. člena zakona izda minister, pristojen za pravosodje, v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

76. člen

Občna seja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije izvoli disciplinske organe po 89. členu zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

77. člen

Sodni svet uskladi sistemizacijo sodniških mest na posameznih sodiščih (38. člen zakona o sodiščih) z upošteva-

njem sodniških mest, zasadenih ali predvidenih za sodnike, dodeljene po 71. členu zakona, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

78. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o sodniški službi – ZSS-E (Uradni list RS, št. 71/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

774. Zakon o prekrških (uradno prečiščeno besedilo) (ZP-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o prekrških, ki obsega:

Zakon o prekrških – ZP-1 (Uradni list RS, št. 7/03 z dne 23. 1. 2003) in

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 716-01/89-1/64

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1493-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O PREKRŠKIH (uradno prečiščeno besedilo) (ZP-1-UPB1)

PRVI DEL MATERIALNOPRAVNE DOLOČBE

Prvo poglavje TEMELJNE DOLOČBE

Predpisovanje prekrškov in sankcij

1. člen

(1) Ta zakon določa splošne pogoje za predpisovanje prekrškov in sankcij zanje, splošne pogoje za odgovornost za prekrške, za izrekanje in za izvršitev sankcij za prekrške, postopek za prekrške ter organe in sodišča za odločanje o prekrških.

(2) Predpisi, s katerimi se v Republiki Sloveniji določajo prekrški, se lahko uporabljajo le v skladu s tem zakonom.

(3) Določbe prvega dela tega zakona (materialnopravne določbe) veljajo za vse prekrške po predpisih iz prejšnjega odstavka.

Meje sankcioniranja prekrškov

2. člen

(1) Nikomur ne sme biti izrečena sankcija za prekršek, če dejanje ni bilo z zakonom, uredbo ali odlokom samoupravne lokalne skupnosti določeno kot prekršek, preden je bilo storjeno, in če za tako dejanje ni bila predpisana sankcija za prekršek.

(2) Če se po storitvi prekrška enkrat ali večkrat spreminijo materialnopravne določbe tega zakona ali predpis, ki določa prekršek, se uporabi zakon ali predpis, ki je za storilca milejši.

Predpisi o prekrških

3. člen

(1) Prekrški se lahko določijo:

- z zakonom;
- z uredbo Vlade Republike Slovenije;
- z odlokom samoupravne lokalne skupnosti.

(2) Z uredbo Vlade Republike Slovenije se lahko določijo prekrški in sankcije zanje samo za kršitve določb uredbe.

(3) Z odlokom samoupravne lokalne skupnosti se smejo določiti prekrški in predpisati zanje globe samo v določenem znesku ter samo za kršitve predpisov, ki jih same izdajajo v okviru svojih pristojnosti, ter če jih zakon ali uredba še ne sankcionira.

Sankcije za prekršek

4. člen

(1) Za storjeni prekršek se ob pogojih iz tega zakona izreče predpisana sankcija ali opozorilo.

(2) Sankcije za prekrške so:

- globa;
- opomin;
- kazenske točke v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti voznškega dovoljenja;
- prepoved vožnje motornega vozila;
- izgon tujca iz države;
- odvzem predmetov;
- vzgojni ukrepi.

(3) Globa se predpiše in izreče kot glavna sankcija, opomin se izreče namesto globe, kazenske točke v cestnem prometu, prepoved vožnje motornega vozila, izgon tujca iz države in odvzem predmetov pa se predpišejo in izrečejo kot stranske sankcije.

(4) Kazenske točke v cestnem prometu in prepoved vožnje motornega vozila se izrečejo ob pogojih, določenih s tem zakonom, če so z zakonom za posamezni prekršek predpisane.

(5) Izgon tujca iz države in odvzem predmetov se izrečeta ob pogojih, določenih s tem zakonom, ali če tako določa zakon.

(6) Poleg globe se sme izreči ena ali več stranskih sankcij.

(7) Ob pogojih in na način, določen s tem zakonom, se lahko namesto uvedbe postopka o prekršku oziroma izdaje odločbe o prekršku storilcu prekrška izreče opozorilo.

(8) Ob pogojih, določenih s tem zakonom, se odvzame premoženjska korist, pridobljena s prekrškom.

(9) Mladoletnim storilcem prekrškov se izrekajo vzgojni ukrepi in druge sankcije, določene s tem zakonom.

Veljavnost predpisov

5. člen

(1) Predpisi o prekrških iz prve in druge alineje prvega odstavka 3. člena tega zakona veljajo na območju Republike Slovenije; predpisi o prekrških iz tretje alineje prvega odstavka 3. člena tega zakona pa na območju samoupravne lokalne skupnosti, ki jih je izdala.

(2) Predpisi o prekrških, ki veljajo na območju Republike Slovenije, se uporabijo tudi proti vsakomur, kdor stori prekršek na ladji, ki je vpisana v pristanišču na območju Republike Slovenije, ali na letalu, ki ima matično letališče v Republiki Sloveniji, medtem ko se nahajata izven njenega območja.

Drugo poglavje PREKRŠEK IN ODGOVORNOST ZANJ

Prekršek

6. člen

Prekršek je dejanje, ki pomeni kršitev zakona, uredbe vlade, odloka samoupravne, lokalne skupnosti, ki je kot tako določeno kot prekršek in je zanj predpisana sankcija za prekršek.

Domneva nedolžnosti

7. člen

Kdor je obdolžen prekrška, velja za nedolžnega, dokler njegova odgovornost ni ugotovljena s pravnomočno odločbo.

Uporaba določb kazenskega zakonika

8. člen

Kolikor ni v tem zakonu drugače določeno, se v postopku o prekršku smiselno uporabljajo določbe kazenskega zakonika glede silobrana, skrajne sile, sile in grožnje, neprištevnosti, naklepa, malomarnosti, dejanske in pravne zmožnosti, udeležbe pri kaznivem dejanju ter časa in kraja storitve kaznivega dejanja.

Odgovornost za prekršek

9. člen

(1) Za prekršek je odgovoren storilec, ki je storil prekršek iz malomarnosti ali z naklepom.

(2) Predpis o prekršku lahko določi, da je storilec odgovoren samo, če je prekršek storil z naklepom.

Poskus

10. člen

Storilec ni odgovoren za poskus prekrška.

Pomagač in napeljevalec

11. člen

Če gre za napeljevanje ali pomoč v posebno olajševalnih okoliščinah ali če do izvršitve prekrška ni prišlo, se sme napeljevalcu in pomagaču sankcija odpustiti.

Izključitev postopka o prekršku in sankcije

12. člen

(1) Zoper storilca, ki je bil v kazenskem postopku pravnomočno spoznan za krivega kaznivega dejanja, ki ima tudi znake prekrška, se ne vodi postopek za prekršek in se mu tudi ne izrekajo sankcije za prekrške.

(2) Zoper osebe, ki uživajo imunitetno pravico po mednarodnem pravu, se ne vodi postopek o prekršku in se jim tudi ne izrekajo sankcije za prekrške.

(3) O prekršku, ki ga stori oseba iz prejšnjega odstavka, prekrškovni organ obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

Odgovornost pravne osebe, njene odgovorne osebe in samostojnega podjetnika posameznika

13. člen

(1) Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne morejo biti odgovorne za prekršek, zakon pa lahko predpiše, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(2) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik sta lahko odgovorna za prekršek druge osebe, če je v predpisu o prekršku tako določeno.

(3) Pravna oseba, ki je v stečaju, je odgovorna za prekršek, ne glede na to, ali je bil storjen pred začetkom stečajnega postopka ali med njim, vendar pa se ji ne izreče globa, temveč le odvzem premoženjske koristi oziroma odvzem predmetov.

Odgovornost pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika, ki zaposluje druge osebe

14. člen

Za odgovornost pravne osebe in samostojnega podjetnika posameznika, ki zaposluje druge osebe, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, o pogojih, pod katerimi je pravna oseba odgovorna za kaznivo dejanje.

Odgovornost odgovorne osebe

15. člen

(1) Odgovorna oseba je odgovorna za tisti prekršek, ki ga stori pri opravljanju poslov, za katere je pooblaščen pri pravni osebi oziroma samostojnem podjetniku posamezniku, pri državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(2) Odgovorna oseba je odgovorna za prekršek, če je bil storjen z njenim dejanjem ali z opustitvijo dolžnega nadzorstva.

(3) Odgovornost odgovorne osebe ne preneha zaradi tega, ker ji je prenehalo delovno razmerje v pravni osebi oziroma pri samostojnem podjetniku posamezniku, v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ali ker je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik prenehal obstajati.

Način storitve prekrška

16. člen

(1) Prekršek je lahko storjen s storitvijo ali z opustitvijo.

(2) Prekršek je storjen z opustitvijo, če je storilec opustil dejanje, ki bi ga moral storiti.

Tretje poglavje SANKCIJE ZA PREKRŠEK

Globa

17. člen

(1) Globa se lahko predpiše v razponu ali v določenem znesku.

(2) Z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije se lahko predpiše globa v razponu:

- za posameznika od 10.000 do 300.000 tolarjev;
- za pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika od 100.000 do 30.000.000 tolarjev;
- za odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika in za odgovorno osebo v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti od 10.000 do 1.000.000 tolarjev.

(3) Globa, ki se predpisuje v določenem znesku, je lahko predpisana za posameznika in za odgovorno osebo

v določenem znesku do 150.000 tolarjev, za pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika pa v določenem znesku do 500.000 tolarjev.

(4) Za prekrške s področja davkov in carin se lahko z zakonom predpiše globa v večkratniku oziroma v odstotku od davka oziroma carine, ki bi jo bilo treba plačati, oziroma od vrednosti predmeta, v zvezi s katerim je bil storjen prekršek. Globa, določena v skladu s tem odstavkom, ki se izreče v postopku zaradi prekrška, ne sme biti višja od najvišjega zneska, določenega z drugim, tretjim oziroma petim odstavkom tega člena.

(5) Z zakonom se sme predpisati za najhujše kršitve s področja varstva naravnih bogastev, okolja in ohranjanja narave, s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, s področja varnosti in zdravja pri delu, dela in zaposlovanja na črno ter delovnih razmerij, s področja socialnega varstva, s področja davkov, financ, carin, varstva konkurence in državnih blagovnih rezerv za posamezne prekrške, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, trikrat višjo globo od tiste, ki je predvidena v drugem in tretjem odstavku tega člena.

(6) Z odlokom samoupravne lokalne skupnosti se lahko predpiše samo globa v določenem znesku:

– za posameznika in odgovorno osebo do 100.000 tolarjev;

– za pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika do 350.000 tolarjev.

(7) Globe, plačane za prekrške, so prihodek države. Globe, plačane za prekrške, ki so predpisani z odloki samoupravnih lokalnih skupnosti, in pravnomočno izrečene z odločbami prekrškovnih organov samoupravne lokalne skupnosti, so prihodek tiste samoupravne lokalne skupnosti, katere predpis je bil kršen.

Rok plačila globe

18. člen

(1) Če se izreče globa, se v odločbi oziroma sodbi o prekršku določi tudi rok, v katerem mora biti plačana. Ta rok ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši kot tri mesece.

(2) V opravičenih primerih se z odločbo oziroma sodbo o prekršku na predlog storilca dovoli, da se globa plača v obrokih. Z odločbo se določi tudi način odplačevanja in rok plačila. Ta rok ne sme biti daljši kot eno leto.

(3) Določila o roku za plačilo globe in o načinih prisilne izterjave veljajo tudi za stroške postopka.

Uklonilni zapor

19. člen

(1) Storilca, ki deloma ali v celoti ne plača globe v določenem roku, se prisili k plačilu tako, da se določi uklonilni zapor. O uklonilnem zaporu odloči sodišče s sklepom po uradni dolžnosti ali na predlog prekrškovnega organa. O svoji odločitvi in o izvršitvi uklonilnega zapora sodišče obvesti prekrškovni organ, ki je podal predlog za uklonilni zapor.

(2) Uklonilni zapor se ne more določiti, če je bil za prekršek izdan plačilni nalog. Uklonilni zapor se ne more določiti pred pravnomočnostjo odločbe o prekršku.

(3) Zoper sklep o uklonilnem zaporu je dovoljena pritožba na višje sodišče v osmih dneh od prejema sklepa. Sodišče prve stopnje pošlje pritožbo višjemu sodišču v treh dneh; to sodišče mora izdati odločbo v 15 dneh po tem, ko je dobilo spis. Pritožba zadrži izvršitev.

(4) Uklonilni zapor traja, dokler storilec ne plača globe, vendar najdlje 30 dni.

(5) Z izvršitvijo uklonilnega zapora ne preneha obveznost plačila globe.

(6) Storilec lahko do začetka izvrševanja uklonilnega zapora sodišču predlaga, da se plačilo globe nadomesti z opravo določene naloge v splošno korist ali v korist samoupravne lokalne skupnosti. Sodišče pri odločanju o predlogu upošteva vse okoliščine zadeve ter premoženjsko stanje in možnosti storilca za plačilo globe. Če sodišče predlogu ugodí, s sklepom odloži izvršitev uklonilnega zapora do izteka roka za opravo naloge. Če storilec opravi določene naloge, se uklonilni zapor ne izvrši in globa ne izterja. Sodišče v sklepu o določitvi uklonilnega zapora storilca pouči o pravici iz tega odstavka in ga obvesti o možnih nalogah na podlagi seznama, ki ga vodi v sodelovanju s pristojnimi organi.

(7) Obseg in vsebina nalog iz prejšnjega odstavka se določita v sorazmerju z izrečeno globo, v trajanju od treh do največ 30 delovnih dni. Rok za izvršitev nalog ne more biti krajši od enega in ne daljši od treh mesecev.

Prisilna izterjava globe

20. člen

(1) Če uklonilni zapor ni bil določen ali če storilec tudi po uklonilnem zaporu ne plača globe, se globa izterja prisilno.

(2) V postopku prisilne izterjave se uporabljajo določila šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena. Predlog za nadomestitev prisilne izterjave lahko storilec vloži do začetka neposrednih dejanj prisilne izterjave.

(3) Če pravna oseba ne plača globe v določenem roku, se globa izterja prisilno.

(4) Zakon lahko določi, da se storilcu, ki ne plača globe, ne izda ali ne podaljša dovoljenje v upravnem postopku ali ne izda potrdilo iz uradne evidence s tistega upravnega področja, na katerem je bil storjen prekršek. Tega ukrepa ni mogoče določiti za potrdila in druge listine o dejstvih, o katerih se vodijo uradne evidence na področju osebnih stanj.

Opomin

21. člen

(1) Opomin sme prekrškovni organ in sodišče izreči za prekršek, storjen v takih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega.

(2) Opomin se sme izreči tudi, če je prekršek v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost, ali je bila s prekrškom povzročena škoda, storilec pa je pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku izpolnil predpisano obveznost oziroma popravil ali povrnil povzročeno škodo.

Kazenske točke v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja

22. člen

(1) Kazenske točke v cestnem prometu se predpišejo v višini od ene do 18 točk za prekršek zoper varnost javnega prometa, s katerim je povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma z dejanjem nastane škodljiva posledica.

(2) Kazenske točke v cestnem prometu se izrečejo vozniku, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, izdano v Republiki Sloveniji, oziroma osebi, ki ji je začasno odvzeto vozniško dovoljenje.

(3) Če voznik v času treh let doseže ali preseže 18 kazenskih točk v cestnem prometu, mu sodišče izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja za vse kategorije motornih vozil, za katere je storilec imel dovoljenje, ko je storil prekršek, s katerim je dosegel predpisano število kazenskih točk. Izrek sankcije prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja ni dopusten, če pretečeta dve leti od pravnomočnosti odločbe o prekršku, s katero so bile izrečene kazenske točke v cestnem prometu, zaradi katerih je storilec dosegel število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja. Za izrek sankcije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o zastaranju izvršitve sankcije.

(4) Z zakonom je lahko določeno, da se posameznim vrstam voznikov izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja pri večjem ali manjšem številu kazenskih točk v cestnem prometu.

(5) V primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena vozniško dovoljenje preneha veljati s pravnomočnostjo odločbe, s katero je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

Prepoved vožnje motornega vozila

23. člen

(1) Za prekršek zoper varnost javnega prometa, s katerim je povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma z dejanjem nastane škodljiva posledica, se sme predpisati sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Sodišče izreče sankcijo iz prejšnjega odstavka v trajanju od enega meseca do enega leta, računajoč od dneva vpisa v vozniško dovoljenje. Čas, ko je bila storilcu vzeta prostost, se ne všteva v čas trajanja te sankcije.

(3) Če je sankcija iz prvega odstavka tega člena izrečena osebi, ki ima tuje dovoljenje za vožnjo motornega vozila, obsega ta sankcija prepoved vožnje motornega vozila določene vrste na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Če je storilcu izrečena stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu v številu, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, se ne more izreči oziroma izvršiti tudi stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila.

Izgon tujca iz države

24. člen

(1) Sodišče sme izreči tujcu sankcijo izгона iz Republike Slovenije, če je bila z dejanjem povzročena nevarnost za nastanek hude posledice oziroma je z dejanjem nastala škodljiva posledica.

(2) Izgon se izreče v trajanju od šest mesecev do petih let.

(3) Trajanje sankcije iz prejšnjega odstavka se šteje od dneva izvršitve sodbe o prekršku. Čas, ko je bila storilcu v postopku odvzeta prostost, se ne všteje v čas trajanja te sankcije.

Odvzem predmetov

25. člen

(1) Predmeti, ki so bili uporabljeni ali namenjeni za prekršek, ali pa so nastali s prekrškom, se smejo odvzeti, če so storilčeva last, ali če z njimi razpolaga pravna oseba, ki je storilec prekrška.

(2) Predmeti iz prejšnjega odstavka se smejo vzeti tudi, če niso storilčeva last, ali z njimi ne razpolaga pravna oseba, ki je storila prekršek, če to terjajo splošna varnost, varovanje življenja in zdravja ljudi, varstvo okolja in ohranjanje narave, gospodarska razmerja ali razlogi morale, kot tudi v drugih primerih, ki jih določa zakon. S tem pa ni prizadeta pravica drugih, terjati odškodnino od storilca.

(3) Z zakonom, ki določa prekršek, se sme določiti obvezen odvzem predmetov.

(4) S posebnim zakonom se lahko določi način izvršitve odvzema predmetov.

(5) V sodbi oziroma odločbi o prekršku se odloči, v skladu s posebnimi predpisi, ali naj se odvzeti predmeti uničijo, ali naj se izročijo ustreznemu organu oziroma organizaciji, ali pa prodajo.

(6) Odvzeti predmet, ki je bil uporabljen ali namenjen za prekršek, se lahko vrne lastniku po predhodnem delnem uničenju, s čimer se prepreči njegova ponovna uporaba za storitev prekrška.

Splošna pravila za odmero sankcije

26. člen

(1) Storilcu prekrška se odmeri sankcijo v mejah, ki so določene s predpisom za storjeni prekršek, glede na težo prekrška in storilčevo malomarnost ali naklep.

(2) Pri tem se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: stopnjo storilčeve odgovornosti za prekršek, nagibe, iz katerih je prekršek storil, stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine, okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, prejšnje življenje storilca, njegove osebne razmere, njegovo obnašanje po storjenem prekršku, zlasti, ali je poravnal škodo.

(3) Pri odmeri globe se upošteva tudi storilčevo premoženjsko stanje, višino njegove plače, njegove druge dohodke, njegovo premoženje in njegove družinske obveznosti, pri prekrških s področja davkov in carin pa tudi sorazmerje višine globe z višino prikrajšane dajatve.

(4) Sankcije, izrečene za prej storjeni prekršek, ni mogoče šteti za obteževalno okoliščino, če so od dneva, ko je postala odločba oziroma sodba o prekršku pravnomočna do storitve novega prekrška pretekla več kot tri leta.

(5) Pri odmeri globe pravni osebi in samostojnemu podjetniku posamezniku se upošteva gospodarsko moč in prej izrečene sankcije.

(6) Sodišče sme storilcu odmeriti sankcijo pod mejo, ki je predpisana, če tako določa zakon ali če ugotovi, da so podane posebne olajševalne okoliščine, ki utemeljujejo izrek milejše sankcije. Pri tem sme izreči globo do najnižje mere iz 17. člena tega zakona, število predpisanih kazenskih točk pa omiliti toliko, da storilec ne doseže števila kazenskih točk, za katere se izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(7) V primerih, ko je z zakonom tako določeno, se lahko storilcu prekrška odpusti globo in druge sankcije.

Stek

27. člen

(1) Če je storilec z enim dejanjem ali z več dejanji storil več prekrškov, o katerih še ni izdana odločba oziroma sodba, postopek pa teče pred istim organom oziroma sodiščem, se določi najprej sankcijo za vsak posamezni prekršek, nato pa se izrečejo kot enotna sankcija vse tako določene sankcije.

(2) Če so za prekrške, storjene v steku, določene sankcije iste vrste, se izreče enotna sankcija, ki je enaka njihovu seštevk, vendar enotna sankcija ne sme presegati dvakratne največje mere posamezne vrste sankcije po tem zakonu.

(3) Če seštevki določenih kazenskih točk doseže število točk, za katere je določeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, se v enotni sankciji izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

Četrto poglavje

ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI, PRIDOBLENE S PREKRŠKOM

Odvzem premoženjske koristi

28. člen

(1) Nihče ne more obdržati premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom ali zaradi njega.

(2) Korist iz prejšnjega odstavka se odvzame z odločbo oziroma sodbo, s katero je bil storilec spoznan za odgovornega oziroma je bil postopek ustavljen, ker je v zakonu določeno, da se storilcu ne izreče sankcija za storjeni prekršek, oziroma mu je bil izrečen vzgojni ukrep.

(3) Odvzem premoženjske koristi obsega odvzem denarja, predmetov in vsake druge premoženjske koristi, ki je bila pridobljena s prekrškom ali zaradi njega. Če to ni mogoče, se storilcu naloži, da mora plačati denarni znesek, ki ustreza pridobljeni premoženjski koristi. V opravičenih primerih se sme dovoliti, da se denarni znesek, ki ustreza pridobljeni premoženjski koristi, lahko plača tudi v obrokih, pri čemer pa rok plačila ne sme biti daljši od enega leta.

(4) Premoženjska korist se odvzame po vrednosti v času storitve prekrška. Če je z zakonom, s katerim je določen prekršek, to predpisano, se lahko namesto premoženjske koristi odvzame razlika v ceni.

(5) Glede odvzema premoženjske koristi, ki so jo druge osebe pridobile s prekrškom, se uporabljajo določbe kazenskega zakonika.

Peto poglavje

VZGOJNI UKREPI IN SANKCIJE ZA MLADOLETNIKE

Uporaba posebnih določb za mladoletnike

29. člen

V postopku proti mladoletnim storilcem prekrškov se uporabljajo določbe tega in dvanajstega poglavja, druge določbe tega zakona pa le, če v tem poglavju ni drugače določeno.

Izključitev odgovornosti otrok

30. člen

(1) Proti mladoletniku, ki ob storitvi prekrška še ni bil star 14 let (otrok), se ne smejo voditi postopki za prekrške in izreči sankcije za prekrške.

(2) O dejanju, ki ima vse znake prekrška in ga stori otrok, prekrškovni organ obvesti osebo, ki je dolžna skrbeti zanj, po potrebi pa tudi pristojni organ socialnega varstva.

Izrekanje sankcij mladoletnikom

31. člen

(1) Mladoletniku, ki je bil v času storitve prekrška že star 14 let, ni pa še dopolnil 16 let (mlajši mladoletnik), se smejo izreči le vzgojni ukrepi.

(2) Mladoletniku, ki je bil v času storitve prekrška že star 16 let, ni pa še dopolnil 18 let (starejši mladoletnik), se smejo izreči le vzgojni ukrepi, izjemoma pa se mu sme izreči globa.

(3) Ne glede na določbi prvega in drugega odstavka tega člena, se mladoletniku lahko ob vzgojnem ukrepu ali globi izrečeta tudi stranski sankciji odvzema predmetov in kazenskih točk v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti voznškega dovoljenja.

(4) Globa in stranske sankcije se v primeru iz 41. člena tega zakona izrečejo v mejah oziroma v višini, predpisani za tisti prekršek v steku, za katerega je predpisana najvišja zgornja meja globe oziroma najvišja globa, predpisana v določenem znesku.

Namen vzgojnih ukrepov za mladoletnike

32. člen

Namen vzgojnih ukrepov je, da se z nasveti in opozorili, z varstvom in pomočjo mladoletnim storilcem prekrškov, in z razvijanjem njihove osebne odgovornosti zagotovita njihova vzgoja in pravilen razvoj; namen drugih sankcij za mladoletnike pa tudi vplivati na mladoletne storilce prekrškov, da ne bi ponavljali prekrškov, kot tudi na druge mladoletnike, da ne bi delali prekrškov.

Vrste vzgojnih ukrepov

33. člen

(1) Mladoletnemu storilcu prekrška se lahko izrečejo naslednji vzgojni ukrepi:

- ukor;
- navodila in prepovedi;
- nadzorstvo.

(2) Mladoletnemu storilcu se sme izreči samo eden od ukrepov iz prejšnjega odstavka.

Izbira vzgojnega ukrepa

34. člen

Pri izbiri vzgojnega ukrepa je treba upoštevati mladoletnikovo starost, njegovo duševno razvitost, psihične lastnosti, njegova nagnjena, nagibe, iz katerih je storil prekršek, dotedanjo vzgojo, okolje in razmere, v katerih je živel, težo prekrška, ali mu je bil že prej izrečen vzgojni ukrep ali globa in vse druge okoliščine, ki vplivajo na to, da bo najbolj dosežen namen vzgojnega ukrepa.

Ukor

35. člen

(1) Ukori se izreče mladoletniku, kateremu ni potrebno izreči drugega vzgojnega ukrepa, zlasti pa, če je storil prekršek zaradi nepremišljenosti ali lahkomišelnosti.

(2) Ob izreku ukora se mladoletniku prikaže škodljivost njegovega ravnanja in se ga opozori, da v bodoče ne sme delati prekrškov.

Navodila in prepovedi

36. člen

(1) Sodišče izreče mladoletniku eno ali več navodil ali prepovedi, če je treba s primernimi ukrepi vplivati nanj in na njegovo vedenje.

(2) Sodišče lahko izreče mladoletniku naslednja navodila in prepovedi:

1. redno obiskovati šolo;
2. opraviti delo v korist humanitarnih organizacij ali samoupravne lokalne skupnosti;
3. opraviti preizkus znanja prometnih predpisov;
4. prepoved vožnje motornega vozila pod pogoji, pod katerimi je mogoče to sankcijo izreči polnoletnim;
5. obvezno obiskovanje vzgojne, poklicne, psihološke ali druge posvetovalnice.

(3) Pri izbiri in izrekanju navodil in prepovedi sodišče praviloma upošteva mladoletnikovo pripravljenost za sodelovanje.

(4) Navodila in prepovedi smejo trajati najdlje šest mesecev.

(5) Sodišče lahko navodila in prepovedi med izvrševanjem spremeni ali odpravi, če bo s tem bolje dosežen namen vzgojnih ukrepov.

(6) V okviru navodila iz 2. točke drugega odstavka tega člena sme sodišče določiti mladoletniku opravljanje del do največ štiridesetih ur v obdobju treh mesecev, in sicer tako, da ni moteno mladoletnikovo šolanje ali njegova zaposlitev.

(7) Navodila iz 1., 2. in 5. točke drugega odstavka tega člena pripravijo in njihovo izvajanje vodijo pooblaščen organi socialnega varstva, pri njihovem izvrševanju pa sodeluje sodnik.

(8) Spoštovanje navodil in prepovedi iz 3. točke in prepovedi iz 4. točke drugega odstavka tega člena nadzoruje policija. Če policija ugotovi, da mladoletnik prepovedi ne izpolnjuje, o tem obvesti sodišče.

(9) Pri izvrševanju navodil iz drugega odstavka tega člena se ne sme prizadeti mladoletnikovo osebno dostojanstvo.

(10) Če mladoletnik navodil ali prepovedi ne izpolnjuje, jih lahko sodišče nadomesti z izrekom vzgojnega ukrepa nadzorstva. Sodišče na to mladoletnika opozori, ko izreče navodila ali prepoved.

Nadzorstvo

37. člen

(1) Če mladoletnik potrebuje strokovno pomoč in nadzorstvo in je potrebno trajneje vplivati na njegovo vzgojo, prevzgojo in pravilen razvoj, mu sodišče izreče nadzorstvo staršev, posvojiteljev, rejnika ali skrbnika, ali organa socialnega varstva.

(2) Nadzorstvo staršev se izreče, če imajo starši, posvojitelji, rejnik ali skrbnik možnost izvrševati tako nadzorstvo.

(3) Če starši, posvojitelji, rejnik ali skrbnik nimajo take možnosti, se mladoletniku izreče nadzorstvo organa socialnega varstva.

(4) Nadzorstvo po določbi drugega ali tretjega odstavka tega člena sme trajati najdlje eno leto; po šestih mesecih izvrševanja tega ukrepa pa lahko sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog pooblaščenega organa socialnega varstva ustavi njegovo izvrševanje, če ugotovi, da je namen takega ukrepa že dosežen.

(5) Med izvrševanjem tega ukrepa ostane mladoletnik pri svojih starših, posvojiteljih, rejniku ali skrbniku.

Ustavitev izvrševanja vzgojnih ukrepov

38. člen

Če je preteklo od pravnomočnosti odločbe, s katero so bila izrečena navodila ali prepovedi ali ukrep nadzorstva, več kakor šest mesecev, pa se ukrep ni začel izvrševati, odloči sodišče, ali naj se izrečeni ukrep izvrši.

Globa

39. člen

(1) Starejšemu mladoletniku se izjemoma lahko izreče globa tedaj, če je v času storitve prekrška glede na svojo duševno razvitost mogel razumeti pomen prekrška, če so podani drugi pogoji za odgovornost za prekršek po določbah tega zakona, in če jo je po svojih premoženjskih razmerah zmožen plačati.

(2) Starejšemu mladoletniku sme sodišče izreči globo le zaradi hujših posledic prekrška ali večje stopnje odgovornosti za prekršek, če ne bi bilo upravičeno uporabiti vzgojni ukrep.

(3) Če starejši mladoletnik ne plača izrečene globe, se mu ne izreče klonilni zapor.

Izrekanje vzgojnih ukrepov polnoletnim storilcem za prekrške, ki so jih storili kot mladoletniki

40. člen

(1) Vzgojni ukrep razen ukrep nadzorstva, se lahko izreče tudi polnoletnemu za prekršek, ki ga je storil kot mladoletnik, če bi bilo to glede na naravo prekrška, glede na njegove osebne lastnosti in druge okoliščine smotno.

(2) Ob pogojih iz prejšnjega člena se sme izreči tudi globa in štranske sankcije.

(3) Če mladoletnik med postopkom postane polnoleten, se postopek o prekršku ustavi, če ne bi bilo smotno izreči vzgojnega ukrepa in niso izpolnjeni pogoji za izrek sankcij iz prejšnjega odstavka.

Izrek sankcije za prekrške v steku

41. člen

Če je storil mladoletnik več prekrškov v steku, presodi sodišče enotno vse prekrške in enotno izreče sankcijo.

Šesto poglavje ZASTARANJE

Zastaranje preгона

42. člen

(1) Postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu postopek o prekršku ne sme začeti ali nadaljevati.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku.

(4) Zastaranje se pretrga tudi, če stori storilec v času, ko teče zastaralni rok, enako hud ali hujši istovrstni prekršek.

Daljši rok za zastaranje

43. člen

Z zakonom, ki določa prekršek, se lahko predpiše za prekrške iz petega odstavka 17. člena tega zakona tudi daljši rok za zastaranje postopka o prekršku, kakor je predpisan s tem zakonom, vendar ne daljši od treh let.

Zastaranje izvršitve sankcije

44. člen

(1) Izrečene sankcije za prekršek se ne smejo začeti izvrševati, če pretečeta dve leti od dneva, ko je odločba, s katero je bila sankcija izrečena, postala pravnomočna.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu sankcije ne morejo izvrševati.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje sodišča ali organa, pristojnega za izvršitev, ki meri na izvršitev sankcije. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa se sankcije ne smejo začeti izvrševati po preteku štirih let od dneva, ko je odločba, s katero je bila sankcija izrečena, postala pravnomočna.

DRUGI DEL POSTOPEK O PREKRŠKIH

Sedmo poglavje SPLOŠNE DOLOČBE

Organi za odločanje o prekrških

45. člen

(1) O prekrških odločajo prekrškovni organi in sodišča.

(2) Prekrškovni organi so upravni in drugi državni organi in nosilci javnih pooblastil, ki izvajajo nadzorstvo nad izvrševanjem zakonov in uredb, s katerimi so določeni prekrški, in organi samoupravnih lokalnih skupnosti, ki so s posebnimi predpisi pooblašteni za odločanje o prekrških.

(3) Sodišča so sodišča za prekrške prve in druge stopnje.

(4) Vsi državni organi in nosilci javnih pooblastil morajo sodišču in prekrškovnim organom v postopku o prekršku dajati potrebno pomoč in podatke brezplačno, upravljalci zbirk osebnih podatkov pa brezplačno posredovati osebne podatke, ki so potrebni za ugotovitev dejstev v zvezi s postopkom in za izvršitev sankcij.

Odločba

46. člen

(1) O storitvi prekrška in o sankciji odločita prekrškovni organ oziroma sodišče z odločbo, zoper katero so dopustna pravna sredstva, ki jih določa ta zakon.

(2) Pomote v pisavi ali v številkah ali druge očitne pomote v odločbi lahko s sklepom popravi vsak čas po uradni dolžnosti ali na predlog udeležencev postopka prekrškovni organ ali sodišče, ki je odločbo izdalo.

(3) Popravke, ki so bili napravljeni potem, ko je bila odločba udeležencem že poslana, je treba sporočiti udeležencem v pisni obliki.

Stroški postopka

47. člen

Stroški postopka so izdatki, ki nastanejo v postopku za prekršek ali zaradi njega, in izdatki, nastali v zvezi z zavarovanjem potrebnih dokazov in hrambo zaseženih in odvzetih predmetov pred uvedbo postopka.

Opredelitve pojmov

48. člen

Posamezni izrazi, ki so uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

– »Kršitelj«, ki označuje kršiteljico in kršitelja, je tisti, zoper katerega je začel postopek o prekršku pred prekrškovnim organom;

– »Obdolženec«, ki označuje obdolženko in obdolženca, je tisti, proti kateremu je pred sodiščem vложен obdolžilni predlog;

– »Storilec«, ki označuje storilko in storilca, je splošni izraz za kršitelja, obdolženca in osebo, ki ji je bila izrečena sankcija za prekršek;

– »Oškodovanec«, ki označuje oškodovanko in oškodovanca, je tisti, čigar premoženjska ali osebna pravica je bila s prekrškom prekršena ali ogrožena.

Osmo poglavje

POSTOPEK ZA PREKRŠKE PREKRŠKOVNEGA ORGANA (HITRI POSTOPEK)

Pristojnost in pooblastilo za postopek

49. člen

(1) Za določitev pristojnosti prekrškovnih organov in spore o pristojnosti med prekrškovnimi organi se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Postopek pred prekrškovnim organom vodi in v njem odloča z zakonom ali podzakonskim aktom pooblaščen uradna oseba tega organa.

(3) Pooblaščen uradna oseba iz prejšnjega odstavka mora imeti za vodenje postopka in izdajo plačilnega naloga najmanj peto stopnjo izobrazbe, za izdajo odločbe o prekršku pa najmanj sedmo stopnjo izobrazbe. Imeti mora tudi opravljen preizkus znanja, ki zajema izvrševanje pooblastil po tem zakonu in poznavanje predpisov, katerih izvrševanje nadzoruje. Vlada Republike Slovenije predpiše vrsto izobrazbe in program strokovnega usposabljanja in preverjanja znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku. Za poznavanje predpisov, katerih izvrševanje nadzoruje, se uradni osebi prizna opravljen preizkus znanja, določen v teh predpisih.

Začetek postopka o prekršku

50. člen

(1) Postopek o prekršku se začne po uradni dolžnosti, ko opravi prekrškovni organ v okviru svoje pristojnosti v ta namen kakršnokoli dejanje, ali z vložitvijo pisnega predloga oškodovanca, državnega tožilca ali državnega organa, nosilca javnih pooblastil ali samoupravne lokalne skupnosti (predlagatelj).

(2) Predlog mora vsebovati podatke o kršitelju prekrška (osebno ime, enotno matično številko občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO), če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa ime in sedež ter matično številko, če teh ni, pa podatke, ki jih je lahko pridobil), opis prekrška in navedbo dejstev oziroma dokazov, ki kažejo na sum storitve prekrška.

(3) Predlog se vlož pri pristojnem prekrškovnem organu. Če je predlog vложен pri drugem organu, ga ta takoj odstopi pristojnemu prekrškovnemu organu in o tem obvesti predlagatelja.

Odločitev prekrškovnega organa

51. člen

(1) Prekrškovni organ po ugotovitvi pogojev za začetek postopka po uradni dolžnosti oziroma po prejemu predloga iz prejšnjega člena zbere dodatna obvestila in dokaze o prekršku.

(2) Če prekrškovni organ ugotovi, da so podani zakonski pogoji za izvedbo postopka o prekršku, ga mora izvesti in sam izdati odločbo o prekršku (hitri postopek).

(3) Če hitri postopek ni dovoljen, mora prekrškovni organ vložiti pri pristojnem sodišču obdolžilni predlog (redni sodni postopek).

(4) Prekrškovni organ odloči, da ne bo izdal odločbe o prekršku oziroma vložil obdolžilnega predloga:

– če iz zbranih dejstev in dokazov izhaja, da dejanje ni prekršek;

– če je pregon zastaral, ali so podani drugi razlogi, ki izključujejo pregon;

– če gre za prekršek neznatnega pomena, posebne okoliščine, nizka stopnja odgovornosti ali storilčeve osebne okoliščine pa kažejo, da postopek ne bi bil smotr.

(5) Odločitev iz prejšnjega odstavka in razlogi se zaznamujejo v spisu. O odločitvi, da ne bo izdal odločbe oziroma vložil obdolžilnega predloga in o razlogih mora prekrškovni organ v 30 dneh od odločitve pisno obvestiti predlagatelja.

Hitri postopek

52. člen

(1) O prekrških se odloča po hitrem postopku, razen v primerih, ko zakon določa drugače.

(2) Hitri postopek ni dovoljen:

– če je z dejanjem nastala telesna poškodba;

– če je za prekršek poleg globe predpisana stranska sankcija oziroma če prekrškovni organ ali predlagatelj postopka glede na naravo kršitve oceni, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije po tem zakonu;

– če je potrebno odločiti o premoženjsko pravnem zahtevku;

– proti mladoletnim storilcem prekrškov;

– za prekrške s področja obrambnih dolžnosti;

– v drugih primerih, ko je z zakonom tako določeno.

(3) Hitri postopek se lahko izvede tudi v primerih iz prejšnjega odstavka, če zakon tako določa. V hitrem postopku ni mogoče izreči stranske sankcije izгона tujca iz države.

(4) V hitrem postopku se storilcu izreče globa v znesku, v katerem je predpisana, če je predpisana v razponu, pa se

izreče najnižja predpisana mera globe, če z zakonom ni določeno drugače.

Opozorilo

53. člen

(1) Pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa lahko namesto izreka globe, kršitelja ustno opozori, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če pooblaščen uradna oseba oceni, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep.

(2) Pooblaščen uradna oseba iz prejšnjega odstavka na kraju samem kršitelju pred opozorilom predloži storjeni prekršek.

(3) Prekrškovni organ lahko vodi evidenco izrečenih opozoril, vendar pri tem ne sme obdelovati osebnih podatkov.

Prekršek neznatnega pomena

54. člen

Za prekršek neznatnega pomena šteje prekršek, za katerega je predpisana samo globa, ki je bil storjen v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega in pri katerem ni nastala oziroma ne bo nastala škodljiva posledica.

Postopek pred prekrškovnim organom

55. člen

(1) Prekrškovni organ po uradni dolžnosti brez odlaganja, hitro in enostavno ugotovi tista dejstva in zbere tiste dokaze, ki so potrebni za odločitev o prekršku.

(2) Prekrškovni organ pred izdajo odločbe o prekršku kršitelja, ki se ob ugotovitvi ali obravnavanju prekrška ni mogel izjaviti o prekršku in ni mogel biti poučen o pravicah iz tega odstavka, pisno obvesti o prekršku in pouči, da se lahko pisno izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška v roku petih dni od prejema obvestila ter da mora navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati.

Pisna odločba

56. člen

(1) Pisna odločba o prekršku mora imeti uvod, izrek, obrazložitev.

(2) Uvod odločbe o prekršku obsega naziv prekrškovnega organa, ki jo je izdal, osebno ime uradne osebe, ki je izdala odločbo o prekršku, osebno ime kršitelja in morebitnega zagovornika, firmo oziroma ime in sedež odgovorne pravne osebe ter označbo prekrška, ki je predmet postopka.

(3) Izrek odločbe o prekršku mora obsegati: osebne podatke kršitelja (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa ime in sedež ter matično številko, če teh ni, pa podatke o kršitelju, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku), kratek opis dejanja, s katerim je storjen prekršek (kraj in čas storitve, način storitve, ter odločilne okoliščine) in izrek, da je kršitelj storil prekršek, pravno opredelitev prekrška z navedbo predpisa, ki določa prekršek s številčno označbo njegovega člena ter znesek globe in rok, v katerem jo je treba plačati, morebitne izrečene stranske sankcije, odločitev o odvzemu premoženjske koristi, o premoženjsko pravnem zahtevku ter o plačilu stroškov postopka.

(4) V obrazložitvi odločbe o prekršku je treba kratko navesti izjavo kršitelja o dejanju ter dejstva in dokaze, na katere je prekrškovni organ oprl odločitev.

(5) Odločba o prekršku mora imeti opozorilo o uklonilnem zaporu, oziroma da se bo neplačana globa prisilno izterjala, o možnosti nadomestitve uklonilnega zapora oziroma

plačila z opravo določenih nalog, pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve, navedbo prekrškovnega organa pri katerem se pravno sredstvo vložijo, ter številko, datum, podpis pooblaščen uradne osebe in uradni pečat prekrškovnega organa, ki jo je izdal.

(6) Pouk o pravici do pravnega sredstva mora vsebovati opozorilo o zadržanju izvršitve sankcije, o pravici predlagati zadržanje izvršitve in opozorilo, da lahko sodišče na podlagi vloženih zahtev za sodno varstvo v rednem sodnem postopku ugotovi dejansko stanje drugače, kakor prekrškovni organ in da v tem primeru glede pravne opredelitve prekrška in glede izrečene sankcije ni vezano na odločitev prekrškovnega organa (tretji odstavek 65. člena).

(7) Pisna odločba o prekršku se vroči kršitelju in drugim osebam, ki imajo pravico do zahteve za sodno varstvo.

Plačilni nalog

57. člen

(1) Če pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa prekršek osebno zazna, ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav, izda in vroči kršitelju plačilni nalog takoj na kraju prekrška.

(2) Plačilni nalog, ki velja kot pisna odločba o prekršku, vsebuje: osebno ime ter naslov, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa ime in sedež ter matično številko, kraj in čas storitve prekrška, pravno opredelitev prekrška, znesek globe, številko računa za plačilo in pravni pouk, lahko pa tudi druge podatke v skladu s predpisi.

(3) Kršitelj je dolžan plačati globo, določeno po tem členu, v osmih dneh od prejema plačilnega naloga na račun organa, ki je določen v plačilnem nalogu, ali v tem roku vložiti zahtevo za sodno varstvo. Plačilni nalog vsebuje pouk o dolžnosti plačila globe oziroma pravici do zahteve za sodno varstvo v roku osmih dni in načinu njene vložitve.

(4) Kršitelj, ki plača globo v osmih dneh, plača le polovico izrečene globe. Pouk o tej pravici je del pravnega pouka na plačilnem nalogu.

(5) Če kršitelju plačilnega naloga ni mogoče vročiti takoj na kraju prekrška, se mu plačilni nalog vroči po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Če okoliščine to omogočajo, se kršitelju na kraju prekrška pusti tudi obvestilo o prekršku, ki vsebuje kraj in čas storitve ter pravno predeleto prekrška.

(6) Zahteva za sodno varstvo se vložijo pisno pri prekrškovnem organu, katerega pooblaščen uradna oseba je izdala plačilni nalog. Prekrškovni organ preizkusi zahtevo za sodno varstvo in odloči v skladu s 63. členom tega zakona. Če prekrškovni organ plačilnega naloga ne odpravi ali nadomesti z novim, pošlje pravočasno in dovoljeno zahtevo za sodno varstvo s plačilnim nalogom in opisom dejanskega stanja pristojnemu sodišču.

(7) V postopku, ki se konča z izdajo plačilnega naloga, se ne plačajo stroški postopka.

(8) Če kršitelj ne plača globe v predpisanem roku in v znesku, določenem v plačilnem nalogu, in ne vložijo zahteve za sodno varstvo, se pošlje plačilni nalog v izvršitev organu, ki je pristojen za izterjavo davkov, da globo prisilno izterja, brez predhodnega pisnega opomina. Enako ravna sodišče, če kršitelj ne plača globe in stroškov po pravomočnosti odločbe o zavrnjenju ali zavrnitvi zahteve za sodno varstvo zoper plačilni nalog. Pouk o prisilni izterjavi je sestavni del pravnega pouka na plačilnem nalogu.

(9) Kršitelj, ki bi se lahko z odhodom zaradi prebivanja v tujini izognil plačilu globe, mora plačati globo takoj na kraju prekrška. O plačani globi se izda potrdilo. Če kršitelj globe ne plača, se šteje, da je podal zahtevo za sodno varstvo in ga sme policist s plačilnim nalogom in opisom dejanskega stanja privedi pristojnemu sodišču oziroma izvesti vse potrebne

ukrepe po tem zakonu za zagotovitev njegove navzočnosti in uspešno izvedbo postopka o prekršku.

Smiselna uporaba zakona

58. člen

(1) Če v tem ali drugem zakonu ni drugače določeno, se v hitrem postopku glede pristojnosti, zastopanja, jezika v postopku, vlog, vabil, zapisnikov, odločb, pregledovanja in prepisovanja spisov, rokov in narokov, vročanja in izločitve uradnih oseb smiselno uporabljajo določila zakona o splošnem upravnem postopku.

(2) Za osebno in hišno preiskavo, zaseg in odvzem predmetov, privedbo, pridržanje in varščino, pravice oškodovanca v postopku, združitve in izločitve postopka, stroške postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o rednem sodnem postopku, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Hišno preiskavo sme odrediti le sodišče.

Deveto poglavje ZAHTEVA ZA SODNO VARSTVO

Pravica do zahteve za sodno varstvo

59. člen

(1) Zoper odločbo o prekršku, ki jo je na prvi stopnji izdal prekrškovni organ po hitrem postopku, se lahko vloži zahteva za sodno varstvo. Zahteva lahko vloži oseba, ki ji je bila izrečena sankcija, njen zakoniti zastopnik oziroma zagovornik ter lastnik odvzetih predmetov.

(2) Zahteva za sodno varstvo iz prejšnjega odstavka zadrži izvršitev odločbe o plačilu globe in stroškov postopka, razen če znesek z odločbo izrečene globe in stroškov postopka skupaj ne presega za posameznika 25.000 tolarjev, za pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika 500.000 tolarjev in za odgovorno osebo 50.000 tolarjev.

(3) Sodišče lahko na predlog vlagatelja vložen skupaj z zahtevo za sodno varstvo s posebnim sklepom zadrži izvršitev odločbe iz prejšnjega odstavka do njene pravnomočnosti, če vlagatelj zahteve izkaže, da bi mu zaradi izvršitve nastala nenadomestljiva škoda. Sklep se vroči vlagatelju po prekrškovnemu organu.

(4) Zoper sklep o zavrnitvi predloga iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(5) Kolikor v tem poglavju ni drugače določeno, se v postopku z zahtevo za sodno varstvo smiselno uporabljajo določbe pritožbenega postopka v rednem sodnem postopku.

Rok za vložitev zahteve za sodno varstvo in pristojnost

60. člen

(1) Zahteva za sodno varstvo se lahko vloži v osmih dneh od vročitve odločbe o prekršku, pisno pri pristojnem prekrškovnem organu.

(2) Za odločanje o zahtevi za sodno varstvo je krajevno pristojno sodišče prve stopnje, na območju katerega ima sedež prekrškovni organ, ki je izdal odločbo o prekršku.

Vsebina zahteve za sodno varstvo in njen umik

61. člen

(1) Zahteva za sodno varstvo mora vsebovati podatke in navedbe, ki so s tem zakonom določeni za pritožbo zoper odločbo o prekršku (153. člen tega zakona).

(2) Vlagatelj lahko zahtevo za sodno varstvo umakne do izdaje sodbe o prekršku. Umika zahteve ni mogoče preklicati.

(3) Šteje se, da je oseba, ki ji je bila izrečena globa, zahtevo za sodno varstvo umaknila, če ni prišla na zaslišanje

na sodišče, na katero je bila pravilno povabljen, izostanka pa ni opravičila.

Razlogi za vložitev zahteve za sodno varstvo

62. člen

Odločbo prekrškovnega organa je mogoče izpodbijati z zahtevo za sodno varstvo:

– če je bila z odločbo prekršena materialna določba tega zakona ali predpis, ki določa prekršek;

– če je bila storjena kršitev določb postopka, ker ni odločil pristojni organ, ker storilcu ni bila dana možnost, da se izjavi o prekršku, ker je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena ali je bila izločena, ker so bile kršene določbe o uporabi jezika v postopku, ker izrek odločbe ni razumljiv ali je sam s seboj v nasprotju ali ker odločba nima vseh predpisanih sestavin;

– zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, pri čemer se smejo v zahtevi navajati nova dejstva in predlagati novi dokazi le, če vlagatelj zahteve izkaže za verjetno, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v hitrem postopku;

– zaradi izrečenih sankcij, odvzema premoženjske koristi in stroškov postopka in odločitve o premoženjskopravnem zahtevku.

Odločanje prekrškovnega organa

63. člen

(1) Zahteva za sodno varstvo ni dovoljena, če jo je vložila oseba, ki je po tem zakonu nima pravice vložiti, ali če se ugotovi, da je zahteva umaknjena ali da je bila po umiku ponovno vložena, ali če zahteva po zakonu ni dovoljena.

(2) Nedovoljeno ali prepozno zahtevo za sodno varstvo prekrškovni organ zavrže s sklepom.

(3) Zoper sklep o zavrnitvi je dovoljena zahteva za sodno varstvo, za katero se ne uporablja določba prejšnjega odstavka.

(4) Prekrškovni organ po prejemu zahteve po potrebi glede na navedbe v zahtevi dopolni dokazni postopek.

(5) Če prekrškovni organ ugotovi, da je zahteva pravočasna in utemeljena, lahko odločbo o prekršku odpravi in ustavi postopek ali jo nadomesti z novo odločbo in o tem obvesti storilca in osebo, ki je vložila zahtevo za sodno varstvo oziroma vroči novo odločbo.

(6) Če prekrškovni organ odločbe ne odpravi ali nadomesti, jo s spisom in morebitnimi dodatnimi dokazi posreduje v odločitev pristojnemu sodišču.

Preizkus pravočasnosti in dovoljenosti zahteve pri sodišču

64. člen

Prepozno ali nedovoljeno zahtevo za sodno varstvo sodišče s sklepom zavrže, če tega ni storil prekrškovni organ.

Odločanje sodišča

65. člen

(1) Če sodišče spozna, da ni potrebno dopolnjevanje dokaznega postopka ter da niso podani razlogi iz 62. člena tega zakona, s sodbo zahtevo kot neutemeljeno zavrže.

(2) Če sodišče spozna, da so podane kršitve iz prve in druge alineje 62. člena tega zakona oziroma da je za pravilno in popolno ugotovitev dejanskega stanja potrebno dopolniti dokazni postopek, s sodbo odpravi odločbo o prekršku in samo odloči o prekršku po določbah, ki veljajo za redni sodni postopek o prekršku, pri čemer se odločba o prekršku šteje za obdolžilni predlog, prekrškovni organ pa ima položaj predlagatelja postopka.

(3) Če je sodišče v rednem sodnem postopku na podlagi dopolnjenega dokaznega postopka dejansko stanje ugotovilo

drugače, kakor prekrškovni organ, glede pravne opredelitve prekrška in glede izrečene sankcije ni vezano na odločitev prekrškovnega organa.

(4) Če sodišče spozna, da so bila odločilna dejstva v izpodbijani odločbi o prekršku pravilno ugotovljena, da pa je treba glede na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi zakona drugače odločiti glede sankcije, odvzema premoženjske koristi in stroškov postopka, ugotovi zahtevi in v tem delu spremeni odločbo o prekršku.

Pravica do pritožbe

66. člen

(1) Zoper sklep sodišča, s katerim je bila zahteva za sodno varstvo zavržena in zoper sodbo, s katero je bila na podlagi dopolnjenega dokaznega postopka odločba prekrškovnega organa spremenjena v škodo storilca, je dovoljena pritožba iz vseh razlogov, navedenih v 154. členu tega zakona.

(2) Zoper druge odločbe sodišča prve stopnje je pritožba dovoljena le, če je bila izrečena višja globa od najnižje predpisane mere za prekršek, stranska sankcija ali odvzem premoženjske koristi ali odločeno o premoženjskopravnem zahtevku. Vloži se lahko iz razlogov po 1., 2. in 4. točki 154. člena tega zakona, razen glede stroškov postopka.

(3) Pritožbo iz prejšnjih odstavkov lahko vložijo osebe iz prvega odstavka 59. člena tega zakona.

(4) Pritožbo se obravnava po določbah pritožbenega postopka v rednem sodnem postopku.

Deseto poglavje REDNI SODNI POSTOPEK

1. Temeljne določbe

Smiselna uporaba določb zakona o kazenskem postopku

67. člen

Kolikor s tem zakonom ni drugače določeno, se v rednem postopku smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o:

- jeziku v postopku,
- vlogah in zapisnikih,
- vročanju pisanj,
- rokih,
- zaslišanju obdolženca,
- zasliševanju prič,
- izvedenstvu,
- hišni in osebni preiskavi,
- zasegu in odvzemu predmetov,
- glavni obravnavi v skrajšanem postopku pred okrajnim sodiščem,
- hrambi in upravljanju zaseženih predmetov in začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi.

Načelo materialne resnice

68. člen

(1) Sodišče mora po resnici in popolnoma ugotoviti vsa dejstva, pomembna za izdajo zakonite sodbe o prekršku, razen v primeru obdolženčevega priznanja. Enako skrbno mora preiskati okoliščine in ugotoviti tako dejstva, ki obdolženca obremenjujejo, kakor tudi dejstva, ki so mu v korist.

(2) Sodišče mora poskrbeti, da nevednost ali nepoučenost obdolženca in drugih udeležencev v postopku ni v škodo pravicam, ki jim gredo v postopku.

Zaslišanje obdolženca

69. člen

(1) Preden se izda sodba o prekršku, mora biti obdolženec zaslišan o tistem, česar je obdolžen.

(2) Če pravilno povabljeni obdolženec ne pride k zaslišanju in izostanka ne opraviči, lahko sodišče izreče sodbo o prekršku tudi brez njegovega zaslišanja, kadar spozna, da zaslišanje ni potrebno za pravilno odločitev.

Postopek zoper pravno in odgovorno osebo

70. člen

(1) Zoper pravno osebo in odgovorno osebo se vodi praviloma enoten postopek.

(2) Če zaradi pravnih ali dejanskih ovir ni mogoče voditi postopka zoper odgovorno osebo, se vodi postopek le zoper pravno osebo.

(3) Če je pravna oseba prenehala obstajati, se vodi postopek le zoper odgovorno osebo.

(4) Določbe o postopku zoper pravno in odgovorno osebo smiselno veljajo tudi v postopku zoper samostojnega podjetnika posameznika in odgovorno osebo.

Prosta presoja dokazov

71. člen

Sodišče pri presoji dokazov ni vezano na nobena posebna formalna dokazna pravila in ne z njimi omejeno.

Prepoved zlorabe pravic

72. člen

Sodišče si mora prizadevati, da izvede postopek brez zavlačevanja in da onemogoči sleherno zlorabo pravic, ki gredo udeležencem v postopku.

Pridržanje obdolženca

73. člen

V postopku o prekršku se sme obdolženec pridržati, preden se izda sodba ali sklep o prekršku, če tako določa ta zakon.

Pritožba

74. člen

(1) Zoper sodbo o prekršku, izdano na prvi stopnji, oziroma sklep, izdan na prvi stopnji, je dovoljena pritožba na višje sodišče, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Zoper sodbo oziroma sklep višjega sodišča ni pritožbe.

Pravna pomoč

75. člen

Če je treba posamezno dejanje opraviti izven območja sodišča, ki vodi postopek o prekršku, lahko ta zaupa njegovo izvršitev drugemu sodišču.

Predhodno vprašanje

76. člen

(1) Če je uporaba predpisov o prekršku odvisna od predhodne odločitve o kakšnem pravnem vprašanju, ki je v pristojnosti kakšnega drugega organa, lahko sodišče, ki odloča v zadevi o prekršku, samo odloči tudi o tem vprašanju po določbah, ki veljajo za dokazovanje v postopku o prekršku. Odločitev o takšnem pravnem vprašanju v postopku o prekršku ima učinek samo za zadevo o prekršku, o kateri se je odločalo v tem postopku.

(2) Sodišče ne more odločati o predhodnem vprašanju glede obstoja zakonske zveze ali ugotovitve očetovstva, obstoja kaznivega dejanja ali glede kakšnega drugega pravnega vprašanja, če zakon tako določa.

(3) Glede obstoja kaznivega dejanja je sodišče vezano na pravnomočno sodbo sodišča, s katero je bil obdolženec spoznan za krivega kaznivega dejanja.

2. Krajevna pristojnost

Krajevna pristojnost sodišč

77. člen

(1) Za postopek je pristojno sodišče, na katerega območju je bil prekršek storjen.

(2) Za postopek o prekršku zoper tujo pravno osebo, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, je krajevno pristojno sodišče, na območju katerega je podružnica tuje pravne osebe; če tuja pravna oseba nima podružnice v Republiki Sloveniji, je za postopek o prekršku pristojno sodišče, na območju katerega je bil prekršek storjen.

(3) Če je bil prekršek storjen na domači ladji ali na domačem letalu, je za postopek pristojno tisto sodišče, na območju katerega je domače pristanišče oziroma domače letališče, v katerem se je končalo potovanje storilca. Če je storilec član posadke, je za postopek pristojno tisto sodišče, na območju katerega je matično pristanišče ladje oziroma matično letališče letala.

(4) Če je bil prekršek storjen s tiskom, je pristojno sodišče, na katerega območju je bil spis natisnjen. Če ta kraj ni znan ali je bil spis natisnjen v tujini, je pristojno sodišče, na katerega območju se tiskani spis razširja.

(5) Če je po zakonu odgovoren pisec spisa, je pristojno tudi sodišče kraja, v katerem ima pisec stalno prebivališče, ali sodišče kraja, v katerem se je pripetil dogodek, na katerega se spis nanaša.

(6) Določbe četrtega in petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če sta bila spis ali izjava objavljena po radiu ali televiziji, medmrežju in spletnih straneh.

(7) Za prekršek, ki ga je storila vojaška oseba ali vojaški obveznik, ki služi vojaški rok, je ob pogojih iz petega odstavka 110. člena tega zakona pristojno sodišče, na katerega območju je poveljstvo matične vojaške enote storilca.

(8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena je v primerih iz 108. do 110. člena tega zakona za postopek pristojno tudi sodišče, po katerega odredbi ali na katerega območju je bil storilec prijel ali pridržan oziroma h kateremu je bil priveden.

(9) Za izdajo odločbe o prenehanju veljavnosti voznškega dovoljenja je pristojno sodišče, ki je odločalo o prekršku, zaradi katerega je storilec dosegel število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja.

Pristojnost po stalnem oziroma začasnem prebivališču

78. člen

Če se pristojnost ne da določiti po kraju, kjer je bil prekršek, določen z zakonom, ali z uredbo Vlade Republike Slovenije, storjen, se določi po storilčevem stalnem oziroma začasnem prebivališču.

Če je pristojnih več sodišč

79. člen

Če sta po 77. in 78. členu tega zakona pristojni za postopek o prekršku dve ali več sodišč, vodi postopek tisto sodišče, ki ga je prvo začelo, če se postopek še ni začel, pa sodišče, pri katerem je bil najprej predlagan začetek postopka.

Pristojnost za udeležence

80. člen

(1) Sodišče, ki je pristojno za storilca, je pristojno tudi za udeležence. Zoper vse se praviloma vodi enoten postopek. Če je to smotno, sme pristojno sodišče ločiti postopek zoper posamezne udeležence.

(2) Če sta obdolžena pravna oseba in odgovorna oseba pravne osebe, je za oba storilca pristojno sodišče, ki je pristojno za pravno osebo.

Odstop zadeve

81. člen

Sodišče, ki je pristojno za storilca prekrška, določenega z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije, lahko izjemoma odstopi zadevo sodišču, na katerega območju storilec stalno ali začasno prebiva, če se bo tako lažje izvedel postopek.

Spor o pristojnosti

82. člen

(1) Sodišče mora po uradni dolžnosti paziti na krajevno pristojnost. Če spozna, da je za postopek pristojno kakšno drugo sodišče, mora zadevo brez odlašanja odstopiti temu sodišču.

(2) Če sodišče, kateremu je bila zadeva odstopljena po prejšnjem odstavku meni, da je pristojno tisto sodišče, ki mu je zadevo odstopilo, ali kakšno drugo sodišče, sproži postopek, da se odloči o sporu o pristojnosti.

Odločanje v sporu o pristojnosti

83. člen

(1) V sporu o pristojnosti med sodišči prve stopnje odloči višje sodišče.

(2) V sporu o pristojnosti med sodišči in prekrškovnimi organi odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije.

(3) Zoper sklep, s katerim je odločeno v sporu o pristojnosti, ni pritožbe.

(4) Dokler se ne odloči v sporu o pristojnosti, mora vsak organ opravljati tista dejanja v postopku o prekršku, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

3. Izločitev

Razlogi za izločitev

84. člen

Sodnik ne sme opravljati sodniške dolžnosti:

1. če je s prekrškom oškodovan;

2. če je z obdolžencem, zastopnikom pravne osebe, njunima zagovornikoma, predlagateljem, oškodovancem, njihovim zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem v zakonski zvezi, ali zunajzakonski skupnosti, ali je z njim v krvnem sorodstvu v ravni vrsti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti do četrtega kolena, ali v svaštvu do drugega kolena;

3. če je z obdolžencem, zastopnikom pravne osebe, njunima zagovornikoma, predlagateljem ali oškodovancem v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca;

4. če je v isti zadevi o prekršku opravljal kakšno dejanje v zvezi z odkrivanjem prekrška ali sodeloval v postopku kot predlagatelj, zastopnik pravne osebe, zagovornik, zakoniti zastopnik ali pooblaščenec oškodovanca oziroma predlagatelja, ali če je bil zaslišan kot priča ali kot izvedenec;

5. če je v isti zadevi sodeloval pri izdaji odločbe na prvi stopnji;

6. če so podane druge okoliščine, ki vzbujajo dvom o njegovi nepristranskosti.

Ravnanje ob izločitvi

85. člen

(1) Brž ko sodnik zve za kakšen razlog svoje izločitve iz 1. do 5. točke prejšnjega člena, mora prenehati z vsakim delom v tej zadevi in to sporočiti predsedniku sodišča, ki odredi, da se zadeva po pravilih sodnega reda dodeli drugemu sodniku. Če gre za izločitev predsednika sodišča, v tej zadevi kot predsednik odloča podpredsednik sodišča, če pa mora biti izločen tudi ta, si predsednik sodišča določi namestnika izmed sodnikov tega sodišča, če to ni mogoče, pa zahteva od predsednika višjega sodišča oziroma predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, naj mu določi namestnika.

(2) Če sodnik misli, da so podane kakšne druge okoliščine, ki opravičujejo njegovo izločitev (6. točka prejšnjega člena), sporoči to predsedniku sodišča, ki odloči o izločitvi. Do odločitve o izločitvi sme opravljati samo tista dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Kdo lahko zahteva izločitev

86. člen

(1) Izločitev lahko zahtevajo tudi obdolženec ali zastopnik obdolžene pravne osebe ali predlagatelj postopka takoj, ko izvejo za razlog izločitve, pa vse do izdaje sodbe o prekršku.

(2) Izločitev sodnika višjega sodišča lahko zahtevajo osebe iz prejšnjega odstavka v pritožbi zoper sodbo oziroma sklep, če so za izločitveni razlog izvedele po vložitvi pritožbe pa najkasneje do izdaje odločbe o pritožbi.

(3) Izločitev se lahko zahteva le glede poimensko določenega sodnika, ki postopa v zadevi, oziroma poimensko določenega sodnika višjega sodišča.

(4) V zahtevi za izločitev je treba navesti okoliščine, zaradi katerih naj bi bil podan kakšen zakonski razlog za izločitev. Razlogov, ki so že bili zavrnjeni na podlagi prejšnjih zahtev, ni dopustno znova uveljavljati.

Odločanje o izločitvi

87. člen

(1) O zahtevi za izločitev iz prejšnjega člena odloči predsednik sodišča.

(2) O izločitvi vseh sodnikov sodišča prve stopnje, predsednika sodišča prve stopnje in o izločitvi sodnika višjega sodišča odloča predsednik višjega sodišča, o izločitvi predsednika višjega sodišča pa odloča predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

(3) Preden se izda sklep o izločitvi, je treba dobiti izjavo sodnika oziroma predsednika sodišča, po potrebi pa se opravijo tudi druge poizvedbe.

(4) Zoper sklep, s katerim se ugotovi zahteva za izločitev, ni pritožbe. Sklep, s katerim se zahteva za izločitev zavrne, se lahko izpodbija samo v pritožbi zoper sodbo o prekršku.

Opravljanje dejanj

88. člen

Ko sodnik izve, da je zahtevana njegova izločitev, mora takoj prenehati z vsakim nadaljnjim delom v tisti zadevi; če gre za izločitev iz 6. točke 84. člena tega zakona, pa sme do odločitve o zahtevi opravljati samo tista dejanja, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Smiselna uporaba določb o izločitvi

89. člen

(1) Določbe o izločitvi sodnikov se uporabljajo smiselno tudi za zapisnikarje, tolmače, strokovnjake in za izvedence, če ni zanje določeno kaj drugega.

(2) O izločitvi zapisnikarjev, tolmačev, strokovnjakov in izvedencev odloča sodnik, ki vodi postopek o prekršku.

4. Obramba obdolženca

Pravice obdolženca

90. člen

(1) Obdolženec ima pravico, da se zagovarja, predlaga dokaze in daje druge predloge, da vložijo pritožbo in uporablja druga pravna sredstva.

(2) Obdolženca je treba pred prvim zaslišanjem poučiti, da ima pravico vzeti si zagovornika in da je zagovornik lahko navzoč pri njegovem zaslišanju.

(3) Zagovornika smejo najeti obdolžencu tudi njegov zakoniti zastopnik, zakonec oziroma oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik.

(4) Za zagovornika se sme vzeti samo odvetnik, njega pa lahko nadomešča odvetniški kandidat.

(5) Zagovornik mora predložiti organu, pred katerim teče postopek, pooblastilo. Obdolženec lahko da zagovorniku pooblastilo tudi ustno na zapisnik pri organu, pred katerim teče postopek.

Zastopanje pravne osebe

91. člen

(1) Pravno osebo zastopa v postopku njen zastopnik, ki je upravičen za vsadejanja, za katera je upravičen obdolženec.

(2) Pravna oseba sme imeti samo enega zastopnika.

(3) Vsaka pravna oseba v postopku mora imeti svojega zastopnika.

(4) Sodnik mora vsakokrat ugotoviti identiteto zastopnika pravne osebe in njegovo upravičenost za zastopanje.

Zastopnik pravne osebe

92. člen

(1) Zastopnik pravne osebe je tisti, ki jo je po zakonu, po aktu pristojnega državnega organa ali po statutu, aktu o ustanovitvi ali drugem splošnem aktu pravne osebe, upravičen zastopati.

(2) Zastopnik tuje obdolžene pravne osebe je tisti, ki vodi njeno podružnico v Republiki Sloveniji, če ni za njenega zastopnika določen kdo drug, oziroma tisti, ki je upravljal prevozno sredstvo, s katerim je bil storjen prekršek.

(3) Če pravno osebo ali podružnico tuje pravne osebe zastopa kolektivno več oseb, te izmed sebe določijo zastopnika. Če tega kljub pozivu sodnika ne storijo, ali v danem roku o tem pisno ne obvestijo sodnika, ga izmed njih določi sodnik.

(4) Zastopnik ali osebe, ki kolektivno zastopajo pravno osebo, lahko pooblastijo za zastopanje koga drugega. Pooblastilo mora biti dano pisno ali ustno na zapisnik pri sodniku.

(5) Če pravna oseba nima organa, ki bi bil pristojen določiti zastopnika, ali če v določenem roku ne obvesti sodišča, koga je določila za zastopnika, ga določi sodišče.

Prepoved zastopanja pravne osebe

93. člen

(1) Zastopnik pravne osebe ne more biti, kdor je v isti stvari povabljen za pričjo. V tem primeru pozove sodišče pravno osebo, da njen pristojni organ določi drugega zastopnika in v določenem roku o tem pisno obvesti sodnika.

(2) Zastopnik obdolžene pravne osebe tudi ne more biti odgovorna oseba, zoper katero se vodi postopek za isti pre-

kršek in ki navaja, da je ravnala po nalogu druge odgovorne osebe ali organa upravljanja.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena mora sodišče sporočiti to obdolženi pravni osebi oziroma podružnici tuje pravne osebe v Republiki Sloveniji, da določi drugega zastopnika.

(4) Sodišče mora vselej opozoriti obdolženo pravno osebo oziroma podružnico tuje pravne osebe v Republiki Sloveniji, da je njen zastopnik hkrati odgovorna oseba, zoper katero se vodi v isti zadevi postopek za prekršek.

Skupni zagovornik

94. člen

Obdolžena pravna oseba in obdolžena odgovorna oseba imata vsaka svojega zagovornika, lahko pa imata tudi skupnega zagovornika, če to dovoljujejo koristi obrambe vsakega izmed njiju.

5. Druge določbe

Oškodovanec in njegovo zastopanje

95. člen

(1) Oškodovanec ima pravico, da uveljavlja premoženjskopравни zahtevek, da predlaga dokaze in daje druge predloge, ter da izvršuje druge pravice, ki jih določa ta zakon.

(2) Če je oškodovanec mladoletnik ali oseba, ki ji je popolnoma odvzeta poslovna sposobnost, je njegov zakoniti zastopnik upravičen dajati vse izjave in opravljati vsa dejanja, ki jih je po tem zakonu upravičen dajati oziroma opravljati oškodovanec. Oškodovanec, ki je dopolnil šestnajst let, je upravičen dajati izjave in opravljati dejanja v postopku.

(3) Oškodovanec oziroma njegov zakoniti zastopnik smeta svoje pravice izvrševati tudi po pooblaščenju.

Vabilo

96. člen

(1) Kdor mora biti osebno navzoč pri postopku, se po vabi praviloma pisno. V vabilu je treba navesti ime sodišča, ki vabi; čas, kdaj naj povabljeni pride; zadevo, zaradi katere se vabi; kot kaj se vabi in opozorilo na posledice, če se vabilu ne bo odzval.

(2) V izjemnih primerih se sme vabilo opraviti tudi ustno; to se zaznamuje v spisu.

Odločbe

97. člen

V postopku o prekršku se izdajajo odločbe v obliki sodb in sklepov, če ta zakon ne določa, da se posamezne odločitve izdajajo v obliki odredb.

Ustna naznanitev odločitve

98. člen

(1) Odločitve se lahko naznanjajo obdolžencu ustno, če je navzoč.

(2) Ustno naznanitev je treba vselej zaznamovati v zapisniku ali v spisu. Zaznamek o ustni naznanitvi sodbe o prekršku obsega sestavne dele iz 135. člena tega zakona.

(3) Pri ustni naznanitvi odločitve je treba obdolženca opozoriti, da sme zahtevati njen prepis, in ga poučiti o pravici do pritožbe. Če obdolženec pri ustni naznanitvi zahteva, se mu izda prepis naznanjene odločitve. V tem primeru se rok za pritožbo šteje od dneva, ko mu je bil prepis vročen.

(4) Nenavzočim se naznanjajo odločitve z vročitvijo potrjenega prepisa. Tudi v tem primeru se rok za pritožbo šteje od dneva vročitve.

Odločanje višjega sodišča

99. člen

(1) Višje sodišče izdaja odločbe po ustnem posvetovanju in glasovanju članov senata. Odločitev je sprejeta, če je zanjo glasovala večina članov senata.

(2) Pri odločanju se najprej glasuje o predhodnih vprašanjih, nato pa o glavni stvari. Pri odločanju o glavni stvari se najprej glasuje, ali je obdolženec storil prekršek in ali je zanj odgovoren; nato pa se glasuje o sankcijah za prekršek, o stroških postopka, o premoženjskopravnem zahtevku in o drugih vprašanjih, o katerih je treba odločiti.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je poskrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne doseže večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za obdolženca najneugodnejši, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata; vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za obdolženca najugodnejši.

Posvetovanje in glasovanje

100. člen

(1) Posvetovanje in glasovanje je tajno.

(2) V prostoru, v katerem je posvetovanje in glasovanje, smejo biti le člani senata in zapisnikar.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

101. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju v postopku na drugi stopnji se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločitev.

(3) Ta zapisnik podpišejo vsi člani senata, od katerih je eden lahko hkrati tudi zapisnikar. Ločena mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v sam zapisnik.

(4) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, ko odloča o izrednem pravnem sredstvu.

Pregledovanje spisov

102. člen

(1) Predlagatelj postopka, obdolženec in njegov zakoniti zastopnik, zastopnik obdolžene pravne osebe, zagovornik, oškodovanec, njegov pooblaščenec in njegov zakoniti zastopnik imajo pravico pregledovati in prepisovati spise in si ogledati dokazne predmete.

(2) Če je postopek v teku, dovoljuje pregledovanje in prepisovanje spisov sodnik, ki vodi postopek, ko pa je postopek končan, dovoli to predsednik sodišča, ki je vodilo postopek oziroma delavec, ki ga on določi.

(3) Pregled in prepis posameznih spisov se sme odreči, če je bila javnost izključena z ustne obravnave. Zoper tak sklep je dovoljena pritožba, ki ne zadrži njegove izvršitve.

(4) Oškodovancu se sme odreči pregled in prepisovanje spisov in ogled predmetov, preden je bil zaslíšan kot priča.

6. Začetek in potek postopka

Predlagatelj postopka

103. člen

(1) Postopek o prekršku se začne na obdolžilni predlog prekrškovnega organa.

(2) Če prekrškovni organ ne začne postopka na predlog predlagateljev določenih s tem zakonom, lahko ti v 15 dneh po prejemu obvestila iz petega odstavka 51. člena tega zakona pristojnemu organu, ki po zakonu nadzoruje delo prekrškovnega organa predlagajo, da vloži obdolžilni predlog pred sodiščem. Odločitev tega organa je dokončna.

(3) Obdolžilni predlog lahko vloži tudi državni tožilec.

Prekršek, za katerega sodišče izve med postopkom

104. člen

Če sodišče med postopkom izve za prekršek, za katerega ni bil vložen predlog, sporoči to pristojnemu prekrškovnemu organu.

Obdolžilni predlog

105. člen

(1) Obdolžilni predlog mora biti pisen. Obdolžilni predlog se vloži v toliko izvodih, kolikor jih je treba za sodišče in za osebe, zoper katere je sprožen postopek o prekršku. Slednjim se vroči predlog hkrati z vabilom.

(2) Obdolžilni predlog mora vsebovati podatke o istovetnosti storilca (osebno ime, EMŠO, kraj rojstva, poklic, zaposlitev in naslov stalnega ali začasnega prebivališča za fizično osebo, če je fizična oseba tujec, pa namesto EMŠO njegove rojstne podatke, za pravno osebo firmo in sedež ter matično številko; za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi delo, ki ga opravlja), dejanski stan prekrška, čas in kraj storitve prekrška, predpis, ki določa prekršek, podatke o morebitni premoženjski koristi, dokaze, podatke o predlagatelju in podpis predlagatelja. Obdolžilni predlog za prekršek, za katerega se storilcu lahko izrečejo kazenske točke v cestnem prometu, mora vsebovati tudi podatke o vozniskem dovoljenju (številka vozniskega dovoljenja, upravna enota, ki ga je izdala, datum izdaje, kategorija motornih vozil, za katere je bilo vozniško dovoljenje izdano). Upravljalci zbirke osebnih podatkov so dolžni predlagatelju postopka na njegovo zahtevo brezplačno posredovati podatke, ki so potrebni za sestavo in vložitev obdolžilnega predloga. Če ni mogoče ugotoviti istovetnosti storilca prekrška, se v obdolžilnem predlogu namesto osebnih podatkov navede opis osebe in fotografija oziroma posnetek.

(3) Obdolžilni predlog zoper pravno osebo mora poleg sestavin, predpisanih v tem zakonu, vsebovati tudi firmo oziroma ime, s katerim pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu, ter njen sedež in podatke o odgovorni osebi.

Postopek z obdolžilnim predlogom

106. člen

(1) Ko sodišče prejme obdolžilni predlog, oceni, ali so podani pogoji za postopek. Če ugotovi, da je predlog nepopoln ali nerazumljiv, zahteva od predlagatelja postopka, naj ga v petnajstih dneh dopolni oziroma popravi. Če tega predlagatelj postopka v roku ne stori, sodišče s sklepom zavrže obdolžilni predlog.

(2) Če sodišče oceni, da so izpolnjeni pogoji za začetek postopka, izvede postopek o prekršku po uradni dolžnosti.

(3) Če sodišče ob obdolžilnem predlogu spozna, da ni pogojev za začetek postopka, s sodbo zavrže predlog, oškodovanca pa napoti, da lahko svoj premoženjskopравни zahtevek uveljavlja pred pristojnim sodiščem.

(4) Pogojev za začetek postopka ni:

– če dejanje ni prekršek;

– če je podana okoliščina, ki izključuje odgovornost za prekršek;

– če zaradi zastaranja postopek o prekršku ni več mogoč;

– če je obdolžilni predlog vložil nepristojni organ oziroma oseba;

– če je podan kakšen drug razlog, zaradi katerega po zakonu ni mogoče začeti postopka o prekršku.

Združitev in izločitev postopka

107. člen

(1) Če je obdolženec z enim dejanjem ali z več dejanji storil več prekrškov, o katerih še ni bila izdana sodba, za vse prekrške pa je pristojno isto sodišče, se izvede praviloma enoten postopek in izda ena sama sodba o prekršku. Enoten postopek se izvede praviloma tudi zoper pravno osebo in odgovorno osebo, zoper obdolženca, sostorilca, napeljevalca in pomagača, razen če so podani zakonski razlogi, da se postopek vodi samo zoper enega izmed njih.

(2) Sodišče lahko do izdaje sodbe o prekršku iz tehničnih razlogov ali zaradi smotrnosti odloči, da se postopek za posamezne prekrške ali zoper posamezne obdolžence, sostorilce, napeljevalce ali pomagače izloči iz enotnega postopka in dokonča posebej.

(3) O združitvi in izločitvi postopka izda sodišče sklep, zoper katerega ni pritožbe.

7. Ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo postopka o prekršku

Pridrzanje

108. člen

(1) Če je podan utemeljen sum, da je obdolženec storil prekršek, sme sodnik do izdaje sodbe o prekršku, odrediti njegovo pridržanje, če ni mogoče ugotoviti njegove istovetnosti ali če nima prebivališča v Republiki Sloveniji, upravičen pa je sum, da bo zbežal ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za hujši prekršek.

(2) Obdolženec, ki je pridržan, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščen o razlogih za pridržanje. Takoj mora biti tudi poučen, da ni dolžan ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga lahko svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o pridržanju obvestiti njegove najbližje oziroma delodajalca, če je tuj državljan pa na njegovo zahtevo tudi konzulat njegove države. Obdolžencu mora biti takoj, najkasneje pa v treh urah vročen pisni sklep o odreditvi pridržanja z navedbo razlogov za odvzem prostosti s pravnim poukom. Dokler traja pridržanje, ima obdolženec pravico do pritožbe zoper sklep, ki pa ne zadrži odvzema prostosti. O pritožbi mora odločiti senat pristojnega okrožnega sodišča (šesti odstavek 25. člena ZKP) v 48 urah.

(3) Če obdolženec ni bil poučen po prejšnjem odstavku tega člena ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo, dano v času, ko mu je bila vzeta prostost.

(4) Pridržanje sme trajati največ 24 ur od tiste ure, ko je bil obdolženec pridržan. V tem času ga je treba zaslišati in izdati sodbo o prekršku ali pa ga izpustiti.

(5) Za pridržanje obdolženca se smiselno uporabljajo določila zakona, ki ureja kazenski postopek o izvrševanju pripora, če s tem zakonom ni drugače določeno.

Pridržanje osebe pod vplivom alkohola ali drugih
psihoaktivnih snovi

109. člen

(1) Sodnik sme odrediti, da se pridrži storilec, ki ga pod vplivom alkohola ali drugih psihoaktivnih snovi zalotijo pri prekršku, če je nevarnost, da bo še naprej delal prekrške. Pridržati se sme, dokler se ne iztezni oziroma ni sposoben obvladovati svojega ravnanja, vendar največ 12 ur.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko pridržanje odredi tudi policist.

(3) Glede postopka za pridržanje in pravic pridržanega storilca se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pridržanju.

(4) Za osebo pod vplivom alkohola ali psihoaktivnih snovi se šteje oseba, za katero je to v skladu z zakonom ugotovljeno z uporabo ustreznih tehničnih sredstev in naprav, ali če iz njenega izhaja, ravnanja, psihofizičnega stanja ter drugih okoliščin izhaja, da ni zmožna obvladovati svojega ravnanja.

Privedba osebe, zalotene pri prekršku

110. člen

(1) Policisti smejo tudi brez odredbe sodnika, privedi tistega, ki so ga zalotili pri prekršku. To smejo storiti, če ni mogoče ugotoviti storilčeve istovetnosti, ali če ta nima prebivališča, ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za prekršek, ali če so okoliščine, ki opravičujejo oceno, da bo storilec nadaljeval s prekrškom, ali da ga bo ponovil. Storilca prekrška je treba v takem primeru privedi brez odlašanja k pristojnemu sodišču.

(2) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka storilec zaloten pri prekršku v času, ko sodišče ne dela, in če so okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bo pobegnil ali da bo nadaljeval s prekrškom ali prekršek ponovil, ga sme policist pridržati; pridržanje traja, dokler ni mogoče storilca privedi k pristojnemu sodišču, vendar pa najdalj 12 ur.

(3) Obdolženec, ki je pridržan, mora biti v materinem jeziku ali jeziku, ki ga razume, takoj obveščen o razlogih za pridržanje. Takoj mora biti tudi poučen, da ni dolžan ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga lahko svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njegovo zahtevo dolžan o pridržanju obvestiti njegove najbližje. Če traja pridržanje več kot tri ure, mora biti obdolženec s pisnim sklepom obveščen o razlogih za odvzem prostosti. Dokler traja pridržanje, ima obdolženec pravico do pritožbe zoper sklep, ki pa ne zadrži odvzema prostosti. O pritožbi mora odločiti senat pristojnega okrožnega sodišča v 48 urah.

(4) Če obdolženec ni bil poučen po prejšnjem odstavku tega člena ali ta pouk ni zapisan, sodišče ne sme opreti svoje odločbe na njegovo izpovedbo, dano v času, ko mu je bila vzeta prostost.

(5) Pooblastila, ki jih imajo po tem in prejšnjem členu policisti, imajo v primerih, ko je prekršek storila vojaška oseba v vojaškem objektu ali njegovem okolišu ali na območju vojaškega tabora ali na območju, kjer potekajo vojaške vaje, v vojaškem kopenskem vozilu, v vojaški ladji ali v vojaškem zračnem plovilu, pooblaščen osebe obveščevalno varnostne službe ministrstva, pristojnega za obrambo, in vojaške policije.

Obvestitev o pridržanju

111. člen

(1) Sodnik oziroma policist, ki je odredil pridržanje, mora na zahtevo pridržanega obvestiti o pridržanju njegovo družino. O pridržanju se obvesti na zahtevo pridržanega tudi njegovega delodajalca oziroma konzulat tuje države, če je treba kaj ukreniti za varstvo ali preskrbo otrok in drugih

družinskih članov, za katere skrbi pridržani, pa tudi pristojni organ socialnega varstva.

(2) O pridržanju vojaške osebe se po uradni dolžnosti obvesti vojaško enoto oziroma poveljstvo, kateremu vojaška oseba pripada.

Vštevjanje časa pridržanja

112. člen

(1) Čas, ko je bil obdolženec pridržan, preden je bila izdana sodba o prekršku, se obdolžencu všteje v globo. Pri tem se pridržanje, ki je trajalo 12 ur ali manj všteje v globo v višini 5.000 tolarjev. Pridržanje, ki je trajalo več kot 12 ur, pa šteje za 10.000 tolarjev globe.

(2) Obdolžencu, ki je bil med kazenskim postopkom v priporu, se všteje čas pripora v globo, izrečeno za prekršek, če ni bil obsojen za kaznivo dejanje, za isto dejanje pa mu je bila izrečena globa v postopku o prekršku, pri čemer se en dan pripora šteje za 10.000,00 tolarjev globe.

Varščina

113. člen

(1) Če se začne postopek o prekršku zoper obdolženca, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pa bi rad pred koncem postopka zapustil Republiko Slovenijo, ali če začasno prebiva v tujini, kakor tudi, ko se je bati, da bi se lahko z begom izognil odgovornosti za prekršek, sme sodnik na njegov predlog odločiti, da položi osebno ali kdo drug zanj varščino.

(2) Če je potrebno, zahteva sodnik od obdolženca, naj določi svojega pooblaščenca ali pooblaščenca za vročitve.

(3) Varščine ni mogoče določiti, preden obdolženec ni zaslišan.

(4) Varščina se vselej glasi na denarni znesek, ki se določi glede na težo prekrška, višino povzročene škode, osebne in družinske razmere obdolženca ter glede na premoženjske razmere tistega, ki jo daje. Varščina se lahko položi v gotovini, vrednostnih papirjih, dragocenostih ali v drugih premičnih stvarih večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti ali hraniti.

(5) Če je postopek z odločbo ustavljen, se položena varščina vrne.

(6) Če obdolženec pobegne ali se brez opravičenega razloga ne odzove vabilu, sodišče odloči, da gre varščina v proračun Republike Slovenije.

(7) Če storilec prekrška po pravnomočnosti sodbe o prekršku ne plača izrečene globe, ali ne poravnava povzročene škode ali stroškov postopka, se iz položene varščine poravnajo globa, ugotovljena škoda, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka, presežek pa se vrne.

(8) O položitvi varščine in njeni vrnitvi izda sodnik poseben sklep.

8. Dokazovanje

Zaslišanje obdolženca

114. člen

(1) Obdolženec se zasliši praviloma ustno. Obdolžencu se pove, česa je obdolžen, nato pa se vpraša, kaj lahko navede v svoj zagovor; pri tem se mu pove, da se ni dolžan zagovarjati in tudi ne odgovarjati na vprašanja, če pa se zagovarja, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati odgovornosti za prekršek. Pri zaslišanju se mu lahko dovoli, da uporablja svoje zapiske.

(2) Če se obdolženec noče zagovarjati ali noče odgovarjati na posamezna vprašanja, ga je treba poučiti, da si utegne s tem otežiti zbiranje dokazov za svojo obrambo.

(3) Ko se obdolženec prvič zasliši, ga je treba najprej vprašati za osebne podatke: osebno ime, dan, mesec, leto in kraj rojstva, poklic, zaposlitev, stanovanje, zakonsko stanje in

število otrok, državljanstvo, šolsko izobrazbo, premoženjske razmere, ali je že bil kdaj kaznovan za kaznivo dejanje ali za prekršek, kdaj in zakaj, ali je v kazenskem postopku, ali je zoper njega začel postopek še za kakšen drugi prekršek in če je mladoleten, kdo je njegov zakoniti zastopnik. Obdolženca je treba poučiti, da mora takoj sporočiti vsako spremembo naslova ali nameravano spremembo prebivališča, ter ga opozoriti na posledice po tem zakonu, če ne bo tako ravnal.

(4) Obdolženca se pouči, da je lahko navzoč pri izvajanju dokazov, in da ga bo sodišče na njegovo zahtevo povabilo k posameznim procesnim dejanjem.

(5) Pouk iz prejšnjih odstavkov tega člena in izjava se vpišeta v zapisnik.

(6) Sodnik lahko zahteva od obdolženca, naj poda svoj zagovor pisno, če spozna, da glede na pomen prekrška in podatke, ki so navedeni v predlogu, ni potrebno neposredno ustno zaslišanje, pri čemer lahko obdolženec odkloni pisni zagovor in zahteva ustno zaslišanje.

(7) V vabilu je treba obdolženca poučiti o njegovih pravicah in dolžnostih iz prvega, tretjega, četrtega in šestega odstavka tega člena.

Vabilo

115. člen

(1) Navzočnost obdolženca pri zaslišanju v postopku o prekršku se zagotovi z vabilom. Vabilo pošlje sodišče, ki vodi postopek o prekršku.

(2) Obdolžencu je treba v vabilu povedati, česa je obdolžen in ali se mora zaradi zaslišanja zgledati osebno ali pa sme podati svoj zagovor pisno. Obdolženca, ki je povabljen, da pride osebno, je treba v vabilu opomniti, da bo odrejena privedba, če se ne bo odzval vabilu. Če za pravilno odločitev ni nujno, da bi bil obdolženec zaslišan, ga je treba v vabilu opomniti, da bo sodba o prekršku izdana brez njegovega zaslišanja, če se vabilu ne bo odzval.

Privedba

116. člen

(1) Če se pravilno povabljeni obdolženec ne zgleda in vabilo in svojega izostanka ne opraviči, ali če mu ni bilo mogoče vročiti v redu vabila, iz okoliščin pa je očitno, da se mu obdolženec izmika, njegova navzočnost pa je potrebna za pravilno odločitev, se odredi privedba. Privedbo je mogoče odrediti samo v primeru, kadar je bilo v vabilu določeno, da se mora obdolženec osebno zgledati.

(2) Privedba se odredi pismeno. V odredbi je potrebno navesti osebno ime obdolženca, ki naj se privede, datum rojstva, prebivališče obdolženca, zadevo, v kateri se odreja privedba in razlog, zaradi katerega je odrejena privedba. Odredba mora imeti uradni pečat in podpis sodnika, ki je privedbo odredil. Izvršitev odredbe se prepusti policiji.

Zaslišanje zastopnika pravne osebe

117. člen

Za zaslišanje zastopnika obdolžene pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na zaslišanje obdolženca. Pred njegovim zaslišanjem je treba preveriti, ali je pooblaščen, da zastopa obdolženo pravno osebo.

Priznanje prekrška

118. člen

Če obdolženec prizna storitev prekrška in je priznanje jasno ter popolno, sodišču ni potrebno zbirati še drugih dokazov.

Zaslišanje prič

119. člen

Pričo zasliši sodišče, pri katerem se vodi postopek o prekršku, razen če priča ne živi na njegovem območju; v tem primeru opravi zaslišanje sodišče, na katerega območju priča prebiva.

Ogled

120. člen

(1) Če si je za ugotovitev ali razjasnitev kakšnega pomembnega dejstva potrebno kaj osebno ogledati, se opravi ogled.

(2) Sodišče, ki je odredilo ogled, določi, kdo naj se povabi k ogledu.

Izvedenstvo

121. člen

Po končanem izvedenskem delu, pri katerem nista bila navzoča, je treba obdolženca in oškodovanca obvestiti, da je bilo delo opravljeno in da lahko pregledata zapisnik oziroma pisni izvid in mnenje.

Psihiatrični pregled obdolženca

122. člen

Če nastane sum, da je pri obdolžencu zaradi trajne ali začasne duševne bolezni, začasnih duševnih motenj, duševne zaostalosti ali zaradi kake druge trajne ali hude duševne motenosti prištevnost izključena, se odredi psihiatrični pregled obdolženca.

Zaseg predmetov

123. člen

(1) Predmeti, ki se po prvem in drugem odstavku 25. člena tega zakona vzamejo, se smejo zaseči še pred izdajo sodbe o prekršku.

(2) Zaseg odredi z odredbo sodnik, ki vodi postopek o prekršku. Tistemu, ki se mu predmeti zasežejo, je treba izročiti overjen prepis odredbe.

(3) S predpisi, ki določajo prekrške, se lahko pooblastijo uradne osebe prekrškovnih organov, da smejo zaseči predmete iz prvega in drugega odstavka 25. člena tega zakona, kadar uradno zvedo za prekršek. Ti organi morajo zasežene predmete takoj oddati sodišču, ki je pristojno za postopek o prekršku, sodišče pa je dolžno zasežene predmete takoj sprejeti, če ni v predpisu o prekršku drugače določeno. Če predmeti niso v kraju omenjenega organa, mu morajo zaseg takoj naznaniti, obenem pa poskrbeti za hrambo predmetov, dokler sodišče, ki je pristojno za postopek o prekršku, ne izda odredbe o tem.

(4) Tistemu, ki se mu zasežejo predmeti, je treba dati potrdilo z natančnim popisom zaseženih predmetov.

(5) Če je predmet pokvarljiv ali je njegova hramba zvezana s prevelikimi stroški, odredi sodišče, ki je pristojno za postopek o prekršku, da se tak predmet proda.

(6) Sodišče, ki je pristojno za postopek o prekršku, lahko na ugovor prizadetega ali po uradni dolžnosti, odredi vrnitev zaseženih predmetov glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili zaseženi, razen če je od vzem predmetov po zakonu obvezen.

9. Prekinitev postopka

Prekinitev postopka

124. člen

(1) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku, s sklepom prekine postopek:

– če se ne ve za obdolženčevo prebivališče, če je obdolženec na begu, ali če je sicer nedosegljiv državnim organom, ali če je v tujini za nedoločen čas;

– če je obdolženec začasno duševno zbolel ali je pri njem nastala začasna duševna motnja.

(2) Pred prekinitvijo postopka se zberejo vsi dokazi o prekršku in o odgovornosti obdolženca, do katerih je mogoče priti.

(3) Prekinjeni postopek se nadaljuje, ko prenehajo razlogi, ki so povzročili prekinitev.

(4) O prekinitvi in nadaljevanju postopka se obvesti oškodovanca.

10. Ustna obravnava

Ustna obravnava

125. člen

(1) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku, določi ustno obravnavo, če je to potrebno za razjasnitev stvari.

(2) Na ustno obravnavo se povabijo obdolženec, njegov zagovornik, priče in po potrebi tudi izvedenec. Če je obdolžena pravna oseba, se na ustno obravnavo povabi njen zastopnik.

(3) Dan ustne obravnave se sporoči tudi predlagatelju postopka in oškodovancu.

Ustna obravnava v odsotnosti obdolženca

126. člen

(1) Sodnik, ki vodi postopek, lahko odloči, da bo ustna obravnava v odsotnosti obdolženca, ki je bil v redu povabljen, če je bil prej zaslišan, sodnik pa spozna, da njegova navzočnost ni nujna za pravilno ugotovitev stanja stvari. Pod enakimi pogoji je lahko ustna obravnava tudi v odsotnosti v redu povabljenega zastopnika obdolžene pravne osebe.

(2) Ustna obravnava se opravi tudi, če nanjo ne pride v redu povabljeni zagovornik obdolženca.

Javnost ustne obravnave

127. člen

(1) Ustna obravnava je javna.

(2) Na ustni obravnavi smejo biti navzoče polnoletne osebe.

(3) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku, lahko od začetka pa do konca ustne obravnave po uradni dolžnosti ali pa na predlog obdolženca, vselej pa po njegovem zaslišanju, odloči, da se izključi javnost celotne ali dela ustne obravnave, če je to potrebno za varovanje tajnosti, varstva javnega reda, morale, varstva osebnega ali družinskega življenja obdolženca ali oškodovanca ali koristi mladoletnika, ali če bi po mnenju sodnika javnost škodovala interesom pravičnosti.

(4) Izključitev javnosti ne velja za obdolženca, njegovega zakonitega zastopnika in zagovornika, zastopnika pravne osebe, predlagatelja postopka, oškodovanca, njegovega zakonitega zastopnika in njunega pooblaščenca.

(5) O izključitvi javnosti odloči sodnik s sklepom, ki mora biti obrazložen in javno razglašen.

(6) Sklep o izključitvi javnosti se sme izpodbijati samo v pritožbi zoper sodbo o prekršku.

Začetek ustne obravnave

128. člen

Ustna obravnava se začne z naznanitvijo glavne vsebine predmeta postopka. Nato se začne zaslišanje obdolženca; če sta obdolžena pravna oseba in odgovorna oseba, se zasliši najprej zastopnik pravne osebe, nato pa odgovorna oseba, nato se izvaja dokazni postopek z zaslišanjem prič, izvedencev in z izvedbo drugih dokazov.

Predlaganje dokazov na obravnavi

129. člen

(1) Obdolženec in njegov zagovornik, zastopnik in zagovornik obdolžene pravne osebe, predlagatelj postopka ter oškodovanec imajo pravico med obravnavo predlagati dokaze in dajati predloge, z dovoljenjem sodnika, ki vodi postopek, pa lahko postavljajo tudi vprašanja osebam, ki se zaslišujejo.

(2) Na ustni obravnavi pripada zadnja beseda vedno obdolžencu oziroma zastopniku obdolžene pravne osebe.

10.a Skrajšani postopek

Odločanje in izdaja sodbe v skrajšanem postopku

129.a člen

(1) Če sodnik, ki vodi postopek o prekršku, na podlagi obdolžilnega predloga ter vsebine dokazov, ki so priloženi obdolžilnemu predlogu, spozna, da je obdolženec storil prekršek, lahko odloči brez zaslišanja obdolženca.

(2) V skrajšanem postopku se smejo za prekršek izreči globa oziroma opomin, ob globi pa tudi stranske sankcije kazenskih točk v cestnem prometu, prepovedi vožnje motornih vozil in odvzema predmetov. Stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu se ne sme izreči v številu, za katero se po določbah tretjega in četrtega odstavka 22. člena tega zakona izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(3) Sodba, izdana v skrajšanem postopku, obsega sestavine iz 135. člena tega zakona. V obrazložitvi sodbe se navedejo le dokazi iz obdolžilnega predloga, katerih vsebina opravičuje odločanje po skrajšanem postopku, ter okoliščine, ki so bile upoštevane pri izbiri in odmeri sankcij.

(4) Obdolžencu se hkrati s sodbo, izdano v skrajšanem postopku, vroči tudi obdolžilni predlog.

(5) Proti sodbi, izdani v skrajšanem postopku, lahko vložijo obdolženec, njegov zakoniti zastopnik oziroma zagovornik ter predlagatelj postopka v osmih dneh od vročitve ugovor v korist obdolženca. Predlagatelj lahko vloži ugovor tudi v škodo obdolženca.

(6) Ugovor se vloži pisno. Vsebovati mora le navedbo sodbe, izdane v skrajšanem postopku, in podpis vložnika. Obdolženec in predlagatelj postopka se lahko odpovesta pravici do ugovora po prejemu sodbe, izdane v skrajšanem postopku, do konca roka za vložitev ugovora, vložen ugovor pa lahko umakneta do izdaje sklepa o razveljavitvi sodbe, izdane v skrajšanem postopku. Odpovedi pravici do ugovora in umika ugovora ni mogoče preklicati.

(7) Prepozen ali nedovoljen ugovor s sklepom zavrže sodišče, ki je izdalo sodbo o kaznovalnem nalogu. Proti sklepu, s katerim se ugovor zavrže, je dovoljena pritožba.

(8) Če je bil ugovor vložen pravočasno, sodišče s sklepom razveljavi sodbo, izdano v skrajšanem postopku, in nadaljuje redni sodni postopek.

(9) Če je bila sodba, izdana v skrajšanem postopku, razveljavljena le na ugovor v obdolženčevo korist, nova sodba o prekršku ne sme biti v škodo obdolžencu glede pravne presoje prekrška in sankcije za prekršek.

(10) V skrajšanem postopku ni mogoče odločati, če je vložena zahteva za sodno varstvo.

11. Redovna globa

Globa za kršitev postopka

130. člen

(1) Priči ali izvedencu, ki brez opravičenega razloga noče pričati oziroma opraviti izvedenskega dela, se izreče globa do 100.000 tolarjev.

(2) Če oseba iz prejšnjega odstavka globe ne plača, lahko sodnik, ki vodi postopek, odredi, da se globa prisilno izterja.

(3) Pritožba zoper sklep o globi ne zadrži njene izvršitve, sodnik pa lahko sklep o globi tudi prekliče.

Globa za nedostojno obnašanje

131. člen

(1) Kdor se med postopkom kljub opominu nedostojno obnaša ali ovira delo, se kaznuje z globo do 100.000 tolarjev.

(2) Pritožba zoper sklep o globi ne zadrži njene izvršitve, sodnik pa lahko sklep o globi tudi prekliče.

(3) Če se obdolženec kljub opominu nedostojno obnaša ali ovira delo, se sme odrediti, da se obdolženec odstrani iz prostora, v katerem se opravlja dejanje v postopku, ne sme pa se izreči globa.

12. Sodba o prekršku

Izdaja sodbe o prekršku

132. člen

(1) Postopek o prekršku na prvi stopnji se konča z izdajo sodbe o prekršku.

(2) Sodba o prekršku se sme nanašati samo na osebo, ki je obdolžena, in samo na dejanje, ki je predmet obdolžilnega predloga.

(3) Sodišče ni vezano na predlog predlagatelja postopka glede pravne presoje dejanja.

Dokazna ocena

133. člen

(1) Sodba o prekršku temelji na dokazih in dejstvih, ki so bila ugotovljena v postopku.

(2) Sodišče mora vestno pretehtati vsak dokaz posebej in v zvezi z drugimi dokazi, na podlagi takšne presoje pa ugotoviti, katero dejstvo se šteje za dokazano ali nedokazano.

Vrste sodb

134. člen

(1) S sodbo o prekršku se postopek ustavi, ali pa se obdolženec spozna za odgovornega in se mu izreče sankcija za prekršek.

(2) Če teče postopek zaradi več prekrškov, se v sodbi o prekršku navede, glede katerih prekrškov se postopek ustavi, za katere pa se obdolženec spozna za odgovornega in se mu izreče sankcija za prekršek.

Sestavine pisne sodbe

135. člen

(1) Pisna sodba o prekršku mora imeti uvod, izrek in obrazložitev.

(2) Uvod sodbe o prekršku obsega naziv sodišča, ki jo je izdalo, osebno ime sodnika, ki je izdal sodbo o prekršku, naziv oziroma osebno ime predlagatelja postopka in označbo obdolžilnega predloga, osebno ime obdolženca in zagovornika, firmo in sedež obdolžene pravne osebe ter prekršek, ki je predmet postopka.

(3) Izrek sodbe o prekršku mora obsegati obdolženčeve osebne podatke, za obdolženo pravno osebo pa firmo oziroma ime in sedež obdolžene pravne osebe in izrek, da je obdolženec odgovoren za prekršek, ter podatke iz 138. člena tega zakona.

(4) V obrazložitvi sodbe o prekršku se navedejo razlogi za vsako posamezno točko sodbe.

Sodba, s katero se postopek ustavi

136. člen

(1) Sodba o prekršku, s katero se postopek ustavi, se izda:

1. če dejanje ni prekršek;

2. če je bil obdolženec za isti prekršek že pravnomočno spoznan za odgovornega ali je bil postopek zanj ustavljen, razen če je bil ustavljen, ker je obdolžilni predlog podal neupravičeni predlagatelj (prvi in drugi odstavek 103. člena);

3. če obdolženec uživa imunitetno pravico po pravilih mednarodnega prava;

4. če je pregon zastaran;

5. če ni dokazano, da je prekršek storil obdolženec;

6. če obdolženec med postopkom umre;

7. če je v zakonu določeno, da se storilcu ne izreče sankcija za prekršek;

8. če so podane okoliščine, ki po tem zakonu izključujejo odgovornost za prekršek;

9. če obstojijo druge okoliščine, ki izključujejo postopek o prekršku.

(2) Sodišče ustavi postopek tudi, če predlagatelj postopka umakne predlog. Predlog se lahko umakne do izdaje sodbe o prekršku.

Odvzem predmetov

137. člen

(1) Predmeti, ki so bili zaseženi pred izdajo sodbe o prekršku (123. člen), se vrnejo glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili zaseženi, če se postopek ustavi oziroma če ni razlogov, da se odvzamejo.

(2) Predmeti, ki se po zakonu smejo ali morajo odvzeti, se odvzamejo tudi tedaj, kadar se postopek za prekrške ustavi ali če se storilcu prekrška izreče opomin, če zakon tako določa ali če to terjajo razlogi splošne varnosti, varovanja življenja in zdravja ljudi, varstva okolja, varnosti gospodarskih razmerij ali razlogi morale.

(3) O odvzemu predmetov po prejšnjem odstavku odloči sodišče, pred katerim je tekel postopek, v izreku sodbe. Če v sodbi taka odločitev manjka, sodišče izda o tem poseben sklep. Poseben sklep se izda tudi v primeru, če v sodbi, s katero je storilec spoznan za odgovornega, manjka taka odločitev.

(4) Overjen prepis sklepa iz prejšnjega odstavka se vroči tudi lastniku predmetov, če je ta znan. Če lastnik ni znan, se sklep pritrdi na sodno desko in se po preteku osmih dni šteje, da je bila opravljena vročitev tudi neznanemu lastniku.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ima lastnik predmetov pravico pritožbe, če misli, da za odvzem predmetov ni zakonite podlage.

Sodba, s katero se obdolženec spozna za odgovornega

138. člen

(1) S sodbo o prekršku, s katero se obdolženec spozna za odgovornega, se izreče:

– za kateri prekršek oziroma prekrške se obdolžencu izreka sankcija, dejanski stan prekrška in predpis o prekršku;

– sankcija, ki se izreče obdolžencu, oziroma odločitev, da se sankcija odpusti;

– sankcije za posamezne prekrške ter enotna sankcija, če gre za stek prekrškov;

– odločitev o odvzemu premoženjske koristi;

– odločitev o vstetju pridržanja in pripora;

– odločitev o stroških postopka;

– odločitev o premoženjskopravnem zahtevku.

(2) V sodbi o prekršku se določi rok, v katerem je treba plačati globa; navede se tudi opozorilo o uklonilnem zaporu, oziroma da se bo neplačana globa prisilno izterjala, o možno-

sti nadomestitve uklonilnega zapora oziroma plačila z opravo določenih nalog.

(3) Če je izrečen odvzem predmetov, je treba v sodbi o prekršku oziroma v sklepu iz tretjega odstavka prejšnjega člena tudi določiti, kako je treba ravnati z odvzetimi predmeti. Če odvzem predmetov ne obsega tistih predmetov, ki so bili zaseženi po 123. členu tega zakona, je treba v sodbi o prekršku odrediti, naj se ti predmeti vrnejo glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili odvzeti.

Obrazložitev

139. člen

V obrazložitvi sodbe o prekršku je treba kratko navesti, katera dejstva in iz katerih razlogov se štejejo za dokazana ali nedokazana in kateri razlogi so bili odločilni pri uporabi pravnih predpisov, zlasti pri ugotavljanju, ali sta podana prekršek in odgovornost obdolženca oziroma na čem temelji odločitev o ustavitvi postopka, okoliščine, ki so bile upoštevane pri izbiri in odmeri sankcij za prekrške, kot tudi podlage za odločitev o stroških postopka, o premoženjskoprnem zahtevku ter o odvzemu premoženjske koristi.

Pravni pouk in podpis

140. člen

(1) Pisna sodba o prekršku, ki se vroči obdolžencu in drugim osebam, ki imajo pravico pritožbe, mora obsegati pouk o pravici do pritožbe ter rok in način vložitev.

(2) Pisna sodba o prekršku mora imeti tudi številko, datum, podpis in uradni pečat sodišča, ki jo je izdalo.

13. Premoženjskopravni zahtevek

Premoženjskopravni predlog

141. člen

(1) Oškodovanec lahko v postopku o prekršku uveljavlja premoženjskopravni zahtevek glede vrnitve stvari, povrnitve škode ali razveljavitve pravnega posla.

(2) Predlog za uveljavitev premoženjskoprnega zahtevka se vloži pri sodišču, ki vodi postopek, poda pa se lahko najdlje do izdaje sodbe o prekršku na prvi stopnji.

(3) Tisti, ki je upravičen podati predlog, mora določno označiti zahtevek in navesti dokaze. Zahtevek ne more presegati zneska, do katerega je za obravnavo in razsojanje premoženjskoprnih zahtevkov pristojen sodnik posameznik v pravnem postopku.

Odločanje o premoženjskoprnem zahtevku

142. člen

(1) O premoženjskoprnem zahtevku odloča sodišče, ki vodi postopek o prekršku.

(2) Če se postopek konča s sodbo, s katero se obdolženec spozna za odgovornega za prekršek, lahko sodišče s sodbo o prekršku ugotovi zahtevku v mejah svoje pristojnosti v celoti, lahko pa mu ugotovi samo deloma in s presežkom napoti oškodovanca na pravdo. Oškodovanca napoti na pravdo tudi, če zneska škode ni mogoče ugotoviti, ali če bi se z njegovim ugotavljanjem preveč zavlekel postopek o prekršku. Oškodovanec se vedno napoti na pravdo, če se postopek o prekršku ustavi.

(3) Če se sodišče, ki vodi postopek o prekršku, izreče za nepristojno, napoti oškodovanca, naj svoj zahtevek uveljavlja pred pristojnim sodiščem.

14. Stroški postopka

Stroški postopka

143. člen

(1) Stroški postopka so:

1. izdatki za priče, izvedence, tolmače, ogleda ter hišne in osebne preiskave in hrambo odvzetih predmetov;
2. izdatki za privedbo obdolženca;
3. potni stroški uradnih oseb;
4. izdatki za zdravljenje obdolženca, dokler je pridržan, in stroški poroda;
5. potni stroški obdolženca;
6. povprečnina;
7. nagrada in potrebni izdatki zagovornika;
8. potrebni izdatki oškodovanca, njegovega zakonitega zastopnika in pooblaščenca.

(2) Povprečnina se določi v mejah zneskov, določenih s predpisom ministra, pristojnega za pravosodje, glede na trajanje in zamotanost postopka ter glede na gmotne razmere tistega, ki jo mora plačati.

(3) Stroški iz 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena se v postopku o prekršku izplačujejo vnaprej iz sredstev organa, ki vodi postopek o prekršku, pozneje pa se izterjajo od tistega, ki jih je po 144. členu tega zakona dolžan plačati.

(4) Stroški za prevajanje v slovenski, italijanski ali madžarski jezik, ki nastanejo z uporabo določb zakona o pravici pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti do uporabe svojega jezika, se ne zaračunajo tistim, ki so po določbah tega zakona dolžni povrniti stroške postopka o prekršku.

(5) Stroški za prevajanje se ne zaračunajo obdolžencu, če ne razume ali ne govori jezika, v katerem teče postopek o prekršku.

Kdo plača stroške postopka

144. člen

(1) Stroške postopka plača tisti, ki mu je bila izrečena sankcija za prekršek.

(2) Če je tekel postopek zaradi več prekrškov, tisti, ki mu je bila izrečena sankcija, ne trpi stroškov za tiste prekrške, glede katerih je bil postopek ustavljen, če se dajo ti stroški izločiti iz skupnih stroškov.

(3) Če je z isto odločbo izrečena sankcija več obdolžencem, se določi, kolikšen del stroškov plača vsak izmed njih, če tega ni mogoče določiti, plačajo vsi obdolženci nerazdelno plačilo stroškov postopka. Plačilo povprečnine se določi za vsakega obdolženca posebej.

(4) Stroški postopka, ki je bil ustavljen, bremenijo proračun.

(5) Sodišče, ki vodi postopek o prekršku, sme oprostiti obdolženca, ki mu je bila izrečena sankcija, povrnitve stroškov postopka iz prvega odstavka 143. člena tega zakona, razen nagrade in potrebnih izdatkov zagovornika, če bi bilo zaradi plačila stroškov ogroženo njegovo vzdrževanje ali vzdrževanje tistih, ki jih je dolžan preživljati.

(6) Kdor vedoma vloži krivo prijavo o prekršku, plača stroške postopka.

Sklep o stroških

145. člen

(1) V sodbi o prekršku se določi, kdo plača stroške in kolikšni so.

(2) Če za ugotovitev stroškov ni zadosti podatkov, se izda pozneje o stroških postopka poseben sklep.

(3) Zahtevek s podatki o višini stroškov postopka, ki je bil ustavljen, se lahko poda najpozneje v treh mesecih od dneva, ko je bila pravnomočna sodba ali sklep vročen tistemu, ki ima pravico podati takšen zahtevek.

Posebni stroški

146. člen

(1) Obdolženec, oškodovanec, zagovornik, zakoniti zastopnik, pooblaščenec, zastopnik obdolžene pravne osebe, priča, izvedenec in tolmač plačajo ne glede na izid postopka o prekršku stroške svoje privedbe, preložitve dejanja v postopku o prekršku in druge stroške, ki so jih povzročili po svoji krivdi, kot tudi ustrezen znesek povprečnine.

(2) O stroških iz prejšnjega odstavka se odloči s posebnim sklepom.

Stroški v postopku s pravnimi sredstvi

147. člen

(1) O plačilu stroškov, ki nastanejo pri višjem sodišču, odloča dokončno to sodišče v skladu z določbami 143. do 146. člena tega zakona.

(2) Povprečnina se ne določi, če je bilo z odločbo višjega sodišča odločeno v celoti ali deloma v obdolženčevo korist.

(3) Povprečnina se določi tudi, če je bila pritožba zavržena.

Stroški v postopku z izrednim pravnim sredstvom

148. člen

Glede plačila stroškov, ki nastanejo v postopku z izrednim pravnim sredstvom, se smiselno uporabljajo določbe 143. do 146. člena tega zakona.

Izdaja predpisov o stroških postopka

149. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda natančnejše predpise o stroških postopka o prekršku.

15. Pritožbeni postopek

Pritožba zoper sodbo o prekršku sodišča prve stopnje

150. člen

(1) Zoper sodbo o prekršku se lahko vloži pritožba na višje sodišče.

(2) Pritožbo v korist obdolženca lahko vložijo obdolženec oziroma njegov zagovornik, njegov zakonec ali oseba, ki živi z obdolžencem v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, zakoniti zastopnik, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra ali rejnik. Za pravno osebo lahko vloži pritožbo njen zastopnik oziroma njen zagovornik.

(3) Pritožbo lahko vloži tudi predlagatelj postopka. Predlagatelj se lahko pritoži tako v škodo, kot v korist obdolženca.

(4) Če je izrečena sankcija odvzema predmetov, ki niso last obdolženca, se sme lastnik predmetov pritožiti glede izreka o odvzemu predmetov.

(5) Zagovornik, zakonec ali oseba, ki živi z obdolžencem v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik v ravni vrsti, zakoniti zastopnik, posvojitelj, posvojenec, brat, sestra in rejnik obdolženca lahko vložijo pritožbo tudi brez njegovega posebnega dovoljenja, vendar ne proti njegovi volji. Rok za pritožbo teče tudi v tem primeru od dneva, ko je bil prepis sodbe vročen obdolžencu oziroma njegovemu zagovorniku.

(6) Pravico do pritožbe imajo tudi tisti, ki so jim bile izrečene redovne globe.

Rok in način vložitve pritožbe

151. člen

(1) Pritožba se vloži v osmih dneh po vročitvi sodbe.

(2) Rok za pritožbo zoper sodbo, ki je bila ustno naznanjena, začne teči z dnem naznanitve, razen če je udeleženec zahteval, da se mu pošlje prepis sodbe.

(3) Pritožba se vloži pisno pri sodišču, ki je izdalo sodbo o prekršku in v zadostnem številu izvodov za sodišče, ki vodi postopek, za predlagatelja, obdolženca in zagovornika, da se jim vroči.

Odpoved pravici do pritožbe in umik

152. člen

(1) Obdolženec in predlagatelj se lahko odpovesta pravici do pritožbe, takoj, če je bila sodba o prekršku razglašena v njuni navzočnosti ali po prejemu sodbe o prekršku do konca pritožbenega roka, vloženo pritožbo pa lahko umakneta do izdaje odločbe višjega sodišča.

(2) Odpovedi pritožbi in umika pritožbe ni mogoče preklicati.

Vsebina pritožbe

153. člen

Pritožba mora obsegati navedbo sodbe, proti kateri je podana, razlog za izpodbijanje, obrazložitev, predlog, naj se razveljavi ali spremeni in pritožnikov podpis.

Razlogi za pritožbo

154. člen

Sodba o prekršku se sme izpodbijati:

1. zaradi bistvene kršitve določb postopka o prekršku;
2. zaradi kršitve materialnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek;
3. zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja;
4. zaradi odločitve o sankcijah, o odvzemu premoženjske koristi, o stroških postopka o prekršku in o premoženjskopravnem zahtevku.

Bistvena kršitev določb postopka

155. člen

(1) Bistvena kršitev določb postopka o prekršku je podana:

1. če je v postopku sodelovala uradna oseba, ki bi morala biti izločena (84. člen) ali je s pravnomočno odločbo bila izločena (87. člen);
2. če je obdolžilni predlog podal nekdo, ki ne more biti predlagatelj;
3. če obdolženec v postopku o prekršku ni bil zaslišan pred izdajo sodbe o prekršku, razen v primerih iz drugega odstavka 69. člena ter prvega odstavka 129.a člena tega zakona;
4. če je bil obdolženec ali njegov zagovornik kljub svoji zahtevi na ustni obravnavi ali med izvajanjem drugih dejanj v postopku o prekršku prikrajšan za pravico uporabe svojega jezika oziroma jezika, ki ga razume in za pravice, da v svojem jeziku oziroma jeziku, ki ga razume spremlja potek ustne obravnave oziroma postopka;
5. če je bil zahtevek, podan v obdolžilnem predlogu, prekoračen;
6. če se sodba o prekršku opira na dokaz, ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali na dokaz, na katerega se po določbah tega zakona ne more opirati;
7. če je bila z novo sodbo o prekršku, izdano po razveljavitvi prejšnje sodbe prekršena določba devetega odstavka 129.a člena in enajstega odstavka 163. člena tega zakona;
8. če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje sam sebi ali razlogom sodbe; ali če sodba nima razlogov oziroma so razlogi nerazumljivi.

(2) Bistvena kršitev določb postopka o prekršku je podana tudi, če sodišče med postopkom ali ob izdaji sodbe ni uporabilo ali je nepravilno uporabilo kakšno drugo določbo

tega zakona, pa je to vplivalo ali bi moglo vplivati na zakonitost sodbe.

Kršitev materialnih določb zakona

156. člen

Kršitev materialnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, je podana, če je kršitev podana glede vprašanja:

1. ali je dejanje, zaradi katerega je zoper obdolženca začet postopek, prekršek;
2. ali so podane okoliščine, ki izključujejo odgovornost za prekršek;
3. ali so podane okoliščine, ki izključujejo postopek o prekršku, zlasti pa ali je pregon za prekršek zastaral in ali je o zadevi že pravnomočno odločeno;
4. ali je bil glede prekrška, ki je predmet obdolžilnega predloga uporabljen predpis, ki se ne bi smel uporabiti;
5. ali je bila z odločitvijo o sankcijah ali odvzemu premoženjske koristi prekoračena pravica, ki jo ima po zakonu sodišče;
6. ali so bile prekršene določbe o všetju pridržanja ali pripora.

Zmotna in nepopolna ugotovitev dejanskega stanja

157. člen

(1) Dejansko stanje je zmotno ugotovljeno, če je kakšno odločilno dejstvo zmotno ugotovljeno, ali če je iz ugotovljenih dejstev napravljen nepravilen sklep.

(2) Dejansko stanje je nepopolno ugotovljeno, če kakšno odločilno dejstvo sploh ni bilo ugotovljeno.

(3) Pri uveljavljanju zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja na podlagi novih dejstev in dokazov mora pritožnik verjetno izkazati, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljavljati v postopku na prvi stopnji. Ko se sklicuje na nova dejstva, mora navesti dokaze, s katerimi naj bi se ta dejstva dokazovala; ko se sklicuje na nove dokaze, pa mora navesti dejstva, ki jih s temi dokazi želi dokazati.

Izpodbijanje odločitve o sankciji

158. člen

(1) Sodba o prekršku se sme izpodbijati zaradi odločitve o sankciji tudi tedaj, če z njo sicer ni bila prekoračena zakonita pravica sodišča, ki vodi postopek, vendar to sodišče ni pravilno odmerilo sankcije glede na okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija večja ali manjša.

(2) Odločitev o sankciji se sme izpodbijati tudi zaradi tega, ker je sodišče prve stopnje nepravilno uporabilo določbe o opominu, o odpustitvi, neizreku ali o izključitvi sankcije ali ker teh določb ni uporabilo, čeprav so bili za to podani zakoniti pogoji.

(3) Odločitev o odvzemu premoženjske koristi se sme izpodbijati tudi, če sicer ne gre za kršitev materialnopравnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, pač pa je sodišče prve stopnje nepravilno izdalo to odločitev ali ni izreklo odvzema premoženjske koristi, čeprav so bili za to podani zakoniti pogoji.

(4) Odločitev o stroških postopka in o premoženjsko-pravnem zahtevku se sme izpodbijati, če je sodišče o teh vprašanih odločilo v nasprotju z določbami tega zakona.

Preizkus sodbe o prekršku

159. člen

Višje sodišče preizkusi sodbo o prekršku v tistem delu, v katerem se s pritožbo izpodbija, vendar mora vselej po uradni dolžnosti preizkusiti, ali je podana bistvena kršitev določb postopka o prekršku iz 1., 5., 6., 7. in 8. točke prvega odstavka 155. člena ter ali so bile v škodo obdolženca kršene

materialne določbe zakona ali predpisa, ki določa prekršek (156. člena tega zakona).

Omejeno sklicevanje na kršitve

160. člen

Na kršitev zakona iz 1. točke prvega odstavka 155. člena tega zakona se sme pritožnik sklicevati v pritožbi samo, če na kršitev ni mogel opozoriti med postopkom o prekršku, ali če je nanjo opozoril, pa je sodišče prve stopnje ni upoštevalo.

Prepozna ali nedovoljena pritožba

161. člen

(1) Pritožba je prepozna, če je vložena po poteku zakonskega roka.

(2) Pritožba je nedovoljena, če jo je podala oseba, ki nima pravice do pritožbe ali oseba, ki se je pritožbi odpovedala, če je bila pritožba umaknjena ali pa po umiku pritožbe ponovno vložena ali če pritožba po zakonu ni dovoljena.

(3) Prepozna ali nedovoljena pritožba zavrže s sklepom sodišče prve stopnje. Proti sklepu, s katerim je bila prepozna ali nedovoljena pritožba zavržena, ima pritožnik pravico do pritožbe na višje sodišče.

(4) Sodišče prve stopnje pošlje pravočasno pritožbo s spisom brez odlašanja višjemu sodišču.

Navedbe o novih dejstvih in dokazih

162. člen

O navedbah v pritožbi, ki se tičejo novih dokazov in novih dejstev, se lahko sodnik poročevalec prepriča preko sodišča, ki je izdalo sodbo o prekršku. Lahko pa si od tega sodišča preskrbi tudi poročilo o kršitvah določb postopka o prekršku.

Odločanje višjega sodišča o pritožbi

163. člen

(1) Višje sodišče s sklepom zavrže prepozno ali nedovoljeno pritožbo, če tega ni storilo sodišče prve stopnje.

(2) Višje sodišče lahko sodbo o prekršku potrdi, razveljavi ali spremeni.

(3) Višje sodišče zavrže pritožbo kot neutemeljeno in s sodbo potrdi sodbo sodišča prve stopnje, če ugotovi, da niso podani razlogi, zaradi katerih se sodba izpodbija in tudi ne takšne bistvene kršitve določb postopka, na katere je treba paziti po uradni dolžnosti (159. člen).

(4) Višje sodišče ugotovi pritožbi in s sklepom razveljavi sodbo o prekršku sodišča prve stopnje ali jo razveljavi po uradni dolžnosti ter zadevo vrne v novo odločitev, če ugotovi, da je podana bistvena kršitev določb postopka o prekršku, razen v primerih iz petega in sedmega odstavka tega člena ali če spozna, da bi moralo zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja sodišče prve stopnje postopek dopolniti ali izvesti nov postopek ter znova odločiti o isti zadevi.

(5) Če je podana bistvena kršitev določb postopka o prekršku iz 6. in 8. točke prvega odstavka 155. člena tega zakona, se sodba o prekršku sodišča prve stopnje ne sme razveljaviti, če bi bila razveljavitev iz tega razloga samo v škodo obdolženca.

(6) Višje sodišče s sklepom razveljavi sodbo o prekršku sodišča prve stopnje tudi, če sodba o prekršku sodišča prve stopnje ni bila izpodbijana zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, če nastane pri odločanju o pritožbi precejšen dvom o resničnosti odločilnih dejstev, ki so bila ugotovljena v sodbi o prekršku, zaradi česar misli, da je bilo dejansko stanje zmotno in nepopolno ugotovljeno v obdolženčevo škodo.

(7) Višje sodišče ugotovi pritožbi in s sodbo spremeni sodbo o prekršku sodišča prve stopnje ali jo spremeni po uradni dolžnosti, če ugotovi, da so bila odločilna dejstva v sodbi o prekršku sodišča prve stopnje pravilno ugotovljena, da pa je treba na ugotovljeno dejansko stanje ob pravilni uporabi predpisov izdati drugačno odločbo, glede na stanje stvari pa tudi v primeru kršitve iz 2., 5., 7. in 8. točke prvega odstavka 155. člena tega zakona. Višje sodišče s sodbo spremeni sodbo o prekršku sodišča prve stopnje tudi, če spozna, da je treba pri odmeri sankcij za prekrške oziroma odvzemu premoženjske koristi drugače presoјati upoštevane okoliščine.

(8) Višje sodišče lahko spremeni sodbo sodišča prve stopnje tudi takrat, kadar spozna, da je sodišče prve stopnje zmotno presodilo listine ali druge dokaze, ki jih ni samo izvedlo in je nanje oprlo sodbo.

(9) V primeru, ko je edini razlog za razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje zmotno ugotovljeno dejansko stanje in je za pravilno ugotovitev potrebna samo drugačna presoја že ugotovljenih dejstev, ne pa tudi izvedba novih dokazov, višje sodišče sodbe sodišča prve stopnje ne razveljavi, ampak ravna po sedmem odstavku tega člena.

(10) Če višje sodišče pri reševanju pritožbe ugotovi, da so razlogi, zaradi katerih je izdalo odločbo v korist obdolženca, v korist tudi kakšnemu drugemu obdolžencu, ki se ni pritožil ali se ni pritožil v tej smeri, ravna po uradni dolžnosti, kakor da bi se bil pritožil tudi ta.

(11) Če je pritožba vložena samo v korist obdolženca, se sodba o prekršku ne sme spremeniti v njegovo škodo.

Delna razveljavitev sodbe

164. člen

Višje sodišče sme razveljaviti sodbo sodišča prve stopnje samo deloma, če se dajo posamezni deli sodbe izločiti brez škode za pravilno odločitev.

Razširjen obseg pritožbe

165. člen

Pritožba zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ali zaradi kršitve materialnopravnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, podana v korist obdolženca, obsega tudi pritožbo zaradi odločitve o sankcijah in o odvzemu premoženjske koristi.

Oprava procesnih dejanj po opozorilu višjega sodišča

166. člen

(1) Sodišče prve stopnje mora opraviti vsa procesna dejanja in pretresti vsa sporna vprašanja, na katera je opozorilo višje sodišče v svoji odločbi.

(2) Pri izreku nove odločbe je sodišče prve stopnje vezano na prepoved, ki je predpisana v enajstem odstavku 163. člena tega zakona.

Odločba višjega sodišča

167. člen

(1) Za odločbo višjega sodišča o pritožbi se smiselno uporabljajo določbe 135., 136. in 138. člena ter drugi odstavek 140. člena tega zakona.

(2) V obrazložitvi odločbe oceni višje sodišče navedbe pritožbe in navede kršitve materialnopravnih določb tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

(3) Če višje sodišče razveljavi sodbo o prekršku sodišča prve stopnje zaradi bistvenih kršitev določb postopka o prekrških, je treba v obrazložitvi navesti, katere določbe so bile kršene in v čem je kršitev.

(4) Če se sodba o prekršku sodišča prve stopnje razveljavi zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega

stanja, je treba navesti, v čem so pomanjkljivosti pri ugotovitvi dejanskega stanja.

Reševanje drugih pritožb

168. člen

V skladu z določbami tega poglavja zakona je treba reševati tudi pritožbe zoper druge odločbe, izdane po tem zakonu v rednem sodnem postopku.

Enajsto poglavje Izredno pravno sredstvo

Zahteva za varstvo zakonitosti

169. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se lahko vloži zoper vsako odločbo, izdano na drugi stopnji oziroma vsako pravnomočno odločbo, če je prekršen ta zakon ali predpis, ki določa prekršek.

(2) Zahtevo za varstvo zakonitosti lahko vloži državni tožilec po uradni dolžnosti ali na pobudo osebe, ki ima pravico do pritožbe zoper sodbo o prekršku sodišča prve stopnje.

Odločanje o zahtevi za varstvo zakonitosti

170. člen

O zahtevi za varstvo zakonitosti odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov na nejavni seji.

Smiselna uporaba določb zakona o kazenskem postopku za postopek za varstvo zakonitosti

171. člen

Glede postopka za varstvo zakonitosti se smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o zahtevi za varstvo zakonitosti.

Dvanajsto poglavje Postopek proti mladoletnikom

Uporaba določb v postopku proti mladoletnikom

172. člen

Določbe tega poglavja se uporabljajo v postopku proti osebam, ki so storile prekršek kot mladoletniki, pa ob začetku postopka o prekršku še niso stare 19 let. Druge določbe tega zakona se uporabljajo, kolikor niso v nasprotju z določbami tega poglavja.

Organi v postopku proti mladoletnikom

173. člen

Organi, ki sodelujejo v postopku proti mladoletniku, ter drugi organi in zavodi, od katerih se zahtevajo poročila in predlogi, so dolžni hitro ukrepati, da bi se postopek čimprej dokončal.

Krajevna pristojnost

174. člen

Za postopek o prekršku proti mladoletniku je krajevno pristojen sodnik sodišča oziroma oddelka sodišča, na območju katerega mladoletnik stalno ali začasno prebiva.

Enoten postopek

175. člen

Če je kdo storil en prekršek kot mladoleten, drugega pa kot polnoleten, se opravi enoten postopek po določbah, ki veljajo za polnoletne.

Izločitev postopka proti mladoletniku

176. člen

(1) Če je mladoletnik sodeloval pri prekršku skupaj s polnoletnimi storilci, se postopek proti njemu izloči.

(2) Postopek proti mladoletniku se sme združiti s postopkom zoper polnoletne storilce in opraviti po splošnih določbah tega zakona samo, če je združitev postopka nujna za vsestransko razjasnitev stvari.

(3) Če se opravi enoten postopek proti mladoletniku in polnoletnim storilcem, se glede mladoletnika vselej uporabijo določbe tega poglavja.

Obvestitev o začetku postopka proti mladoletniku

177. člen

(1) O začetku postopka o prekršku proti mladoletniku obvesti sodišče starše, posvojitelja, rejnika oziroma skrbnika mladoletnika ter pooblaščen organ socialnega varstva, razen v primeru, ko je globa za prekršek predpisana v določenem znesku.

(2) V postopku proti mladoletnikom ima organ socialnega varstva poleg pravic, ki so mu izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločbo.

Vabilo mladoletnika

178. člen

(1) Mladoletnika vabi sodišče po starših oziroma zakonitem zastopniku, razen če to ni mogoče, ker je treba hitro ravnati, ali zaradi drugih okoliščin.

(2) Mladoletniku se ne smejo vročiti pisanja na ta način, da bi se pritrdila na oglasno desko sodišča.

(3) Ustno naznanjene odločbe se morajo mladoletniku vselej vročiti v overjenem prepisu.

Izključitev javnosti

179. člen

(1) Kadar se odloča v postopku o prekršku proti mladoletniku na ustni obravnavi, se javnost vselej izključi.

(2) Sodnik sodišča, ki vodi postopek o prekršku proti mladoletniku, sme dovoliti, da so na ustni obravnavi navzoče osebe, ki se ukvarjajo z varstvom in vzgojo mladoletnika ter znanstveni delavci.

(3) Sodišče, ki vodi postopek o prekršku proti mladoletniku, sme odrediti, naj se mladoletnik med izvedbo posameznih dokazov odstrani z ustne obravnave.

Obvezno zaslišanje

180. člen

(1) V postopku proti mladoletniku se sodba oziroma sklep o prekršku ne moreta izdati brez njegovega zaslišanja.

(2) Pri procesnih dejanjih, pri katerih je mladoletnik navzoč, zlasti pa pri njegovem zaslišanju, mora sodišče, ki vodi postopek, ravnati obzirno in upoštevati mladoletnikovo duševno razvitost, občutljivost in osebne lastnosti, da ne bi postopek škodljivo vplival na njegov razvoj.

Dolžnost pričevanja

181. člen

Nihče ne more biti oproščen dolžnosti pričevanja o okoliščinah, ki so potrebne za presojo mladoletnikove duševne razvitosti, ter za spoznanje njegove osebnosti in razmer, v katerih živi.

Ugotavljanje okoliščin

182. člen

(1) V postopku o prekršku proti mladoletniku je treba poleg dejstev, ki se nanašajo na prekršek, zlasti ugotoviti mladoletnikovo starost in okoliščine, ki so potrebne za presojo njegove duševne razvitosti, preučiti okolje in razmere, v katerih mladoletnik živi ter druge okoliščine, ki zadevajo njegovo osebnost.

(2) Da se ugotovijo te okoliščine, je treba zaslišati mladoletnikove starše, njegove skrbnike in druge, ki lahko dajo o njih potrebne podatke. O teh okoliščinah se zahteva po potrebi poročilo pooblaščenega organa socialnega varstva.

Pravice v postopku

183. člen

V postopku o prekršku proti mladoletniku imajo pooblaščen organ socialnega varstva in starši, posvojitelj, rejnik in skrbnik mladoletnika poleg pravic, ki so jim izrecno dane v tem poglavju, tudi pravico, seznaniti se s potekom postopka, dajati med postopkom predloge in opozarjati na dejstva in dokaze, ki so pomembni za pravilno odločitev.

Ustavitev postopka

184. člen

Če se med postopkom ugotovi, da mladoletnik ob storitvi prekrška še ni bil star 14 let, se postopek ustavi in o tem obvesti pooblaščen organ socialnega varstva.

Odločitev, da se postopek ne začne

185. člen

(1) Sodnik lahko odloči, da ne bo začel postopka proti mladoletniku, čeprav so dokazi, da je mladoletnik storil prekršek, če glede na naravo prekrška in okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, spozna, da postopek proti njemu ne bi bil smotrn.

(2) Sodnik, ki vodi postopek o prekršku proti mladoletniku, lahko s sklepom ustavi postopek, če med postopkom spozna, da mladoletniku ne bi bilo smotno izreči sankcije. V ta namen lahko zahteva poročila od mladoletnikovih staršev oziroma skrbnika ter od drugih oseb in ustanov.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena se obdolžilni predlog s sklepom zavrne. Sklep o zavrnitvi predloga in sklep o ustavitvi postopka iz prejšnjega odstavka se dostavi tudi pooblaščenemu organu socialnega varstva in mladoletnikovim staršem oziroma skrbniku, da storijo potrebne ukrepe v skladu z njihovimi pravicami in dolžnostmi.

(4) Mladoletniku se odločbe vročajo po starših.

Vsebina odločbe

186. člen

(1) Vzgojni ukrep izreče sodišče mladoletniku s sklepom o prekršku, v katerem navede samo, katero sankcijo mu izreče, ne izreče pa, da je mladoletnik odgovoren za prekršek, glede katerega je bil uveden postopek. V obrazložitvi sklepa opiše dejanje in navede okoliščine, ki opravičujejo izrečeno sankcijo.

(2) Sodba, s katero se izreče mladoletniku globa, mora biti izdana v obliki in s sestavnimi deli, ki so določeni za sodbo v rednem sodnem postopku.

Ni plačila stroškov postopka

187. člen

(1) Mladoletnik in oseba iz 172. člena tega zakona ne plača stroškov postopka o prekršku in se mu ne more v postopku o prekršku naložiti izpolnitev premoženjskoppravnega zahtevka, razen če mu je bila izrečena globa.

(2) Če ima mladoletnik lastne dohodke ali premoženje, se mu lahko naloži plačilo stroškov postopka o prekršku in izpolnitev premoženjsko pravnega zahtevka, tudi če se mu izreče le vzgojni ukrep.

Pritožba v mladoletnikovo korist

188. člen

Zoper sklep oziroma sodbo, s katero je mladoletniku izrečen vzgojni ukrep ali globa, se lahko osebe, ki imajo pravico do pritožbe zoper sodbo o prekršku, pritožijo v mladoletnikovo korist tudi proti njegovi volji.

Objava poteka postopka

189. člen

(1) Brez dovoljenja sodnika, ki vodi postopek o prekršku, se ne sme objaviti poteka postopka o prekršku proti mladoletniku in tudi ne odločba, ki je bila v njem izdana.

(2) Objaviti se sme samo tisti del postopka oziroma samo tisti del odločbe, ki ga je sodnik, ki vodi postopek o prekršku, dovolil objaviti, vendar pa se niti v tem primeru ne sme objaviti mladoletnikovega imena in ne drugih podatkov, iz katerih bi se dalo sklepati, za katerega mladoletnika gre.

Trinajsto poglavje

POSTOPEK ZA ODVZEM PREMOŽENJSKE KORISTI

Odvzem premoženjske koristi

190. člen

(1) Premoženjska korist, ki je bila dosežena s prekrškom, se ugotavlja v postopku o prekršku po uradni dolžnosti.

(2) Prekrškovni organ oziroma sodišče, ki vodi postopek o prekršku, mora med postopkom zbirati dokaze in raziskovati okoliščine, ki so pomembne za ugotovitev premoženjske koristi.

(3) Če uveljavlja oškodovanec premoženjskopравни zahtevek, naj se mu vrnejo stvari, ki so bile pridobljene s prekrškom, oziroma znesek, ki ustreza njegovi vrednosti, se ugotavlja premoženjska korist samo v tistem delu, ki ni zajet s premoženjskopravnim zahtevkom.

Odmera premoženjske koristi

191. člen

(1) Prekrškovni organ oziroma sodišče, ki vodi postopek o prekršku, lahko izjemoma odmeri znesek premoženjske koristi po prostem preudarku, če bi bilo njeno ugotavljanje povezano z nesorazmernimi težavami ali če bi se zaradi tega postopek preveč zavlekel.

(2) Če naj se odvzame premoženjska korist pravni osebi, se v odločbi oziroma sodbi ali sklepu o prekršku izreče samo odvzem premoženjske koristi. Znesek, ki se odvzame, se določi v posebnem postopku pred sodiščem z uporabo določb o odvzemu premoženjske koristi drugemu prejemniku koristi po zakonu, ki ureja kazenski postopek.

Izrek odvzema premoženjske koristi

192. člen

(1) Odvzem premoženjske koristi se izreče z odločbo o prekršku, s sodbo o prekršku oziroma s sklepom o prekršku, s katerim je bil izrečen vzgojni ukrep.

(2) V sodbi, odločbi oziroma sklepu o prekršku mora biti v izreku o odvzemu premoženjske koristi navedeno, kateri vrednostni predmet oziroma kolikšen denarni znesek se odvzame.

(3) V primeru, ko je s prekrškom pridobljena premoženjska korist javno znana (npr. parkirnina na javnih parkiriščih),

in ne presega 10.000 tolarjev, je odmera zneska premoženjske koristi obvezni sestavni del izreka odločbe oziroma sodbe ali sklepa o prekršku, ne glede na vrsto postopka.

(4) O odvzemu premoženjske koristi se lahko odloči tudi ločeno od izreka sankcije za prekršek, če bi se zaradi ugotavljanja premoženjske koristi preveč zavlekel postopek o prekršku.

Štirinajsto poglavje

POVRNITEV ŠKODE, REHABILITACIJA IN DRUGE PRAVICE OSEB, KI SO JIM BILE NEOPRAVIČENO IZREČENE SANKCIJE ALI JIM JE BILA NEUTEMELJENO VZETA PROSTOST

Pravica do povrnitve škode

193. člen

(1) Komur je bila v postopku o prekršku izrečena sankcija, ima pravico do povrnitve škode, ki jo je utrpel zaradi neopravičenega izreka sankcije, če je bila pravnomočna odločba oziroma sodba ali sklep o prekršku spremenjena ali razveljavljena in postopek zoper njega pravnomočno ustavljen zato, ker je bilo ugotovljeno, da dejanje ni prekršek, ali pa zato, ker so bili podani razlogi, ki izključujejo storilčevo odgovornost za prekršek. Pravico do povrnitve škode, ki obsega tudi neopravičeno plačano globo in stroške postopka, ima tudi tisti, ki jih je plačal ali zoper katerega je bila odločba izvršena pred pravnomočnostjo.

(2) Pravice do povrnitve škode iz prejšnjega odstavka nima tisti, ki je s svojim krivim priznanjem ali kako drugače povzročil izrek sankcije, razen če je bil v to prisiljen.

(3) Pri izreku sankcije za prekršek v steku se pravica do povrnitve škode lahko nanaša na posamezne prekrške, glede katerih so izpolnjeni pogoji za priznanje odškodnine.

(4) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od dneva, ko je postala sodba o ustavitvi postopka pravnomočna.

(5) Tožba za povrnitev škode se vloži zoper Republiko Slovenijo.

(6) Pred vložitvijo tožbe za povrnitev škode mora oškodovanec vložiti zahtevo na državno pravobranilstvo, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine. Če državno pravobranilstvo in oškodovanec ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od vložitve zahteve, lahko oškodovanec pri pristojnem sodišču vloži tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.

(7) Dokler pred državnim pravobranilstvom traja postopek iz prejšnjega odstavka, ne teče zastaranje pravice do povrnitve škode iz četrtega odstavka tega člena.

Dedovanje pravice do povrnitve škode

194. člen

(1) Dediči podedujejo samo oškodovančevo pravico do povrnitve premoženjske škode, če pa je oškodovanec že vložil zahtevek, lahko dediči nadaljujejo postopek le v mejah njegovega prejšnjega oškodninskega zahtevka.

(2) Oškodovančevi dediči po njegovi smrti nadaljujejo postopek za povrnitev škode oziroma začno postopek, če je oškodovanec umrl, preden je iztekel zastaralni rok, pa se zahtevku ni odpovedal.

Kdo ima pravico do povrnitve škode

195. člen

(1) Pravico do povrnitve škode ima tudi:

1. kdor je bil pridržan, ni pa bil zoper njega začel postopek o prekršku ali je bil ta postopek pravnomočno ustavljen;

2. komur je bila zaradi napake ali nezakonitega dela sodišča kakorkoli neutemeljeno vzeta prostost.

(2) Do povrnitve škode nima pravice, kdor je s svojim nedovoljenim dejanjem povzročil, da mu je bila vzeta prostost.

(3) V postopku za povrnitev škode v primerih iz prvega odstavka tega člena se primerno uporabljajo določbe tega poglavja.

Objava v sredstvih javnega obveščanja

196. člen

(1) Če je bil primer, na katerega se nanaša neopravičen izrek ali neutemeljen odvzem prostosti neke osebe, prikazan v sredstvu javnega obveščanja in je bilo s tem prizadeto njeno dobro ime, objavi sodišče, ki je odločalo o prekršku, na njeno zahtevo v časniku ali drugem sredstvu javnega obveščanja sporočilo o odločbi, iz katere izhaja neopravičenost prejšnje odločbe oziroma ukrepa. Če primer ni bil prikazan v sredstvu javnega obveščanja, pošlje na zahtevo te osebe tako sporočilo njenemu delodajalcu. Po smrti te osebe imajo to pravico njen zakonec, otroci, starši, bratje in sestre ter oseba, s katero je živela v zunajzakonski skupnosti.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka je dovoljena tudi, če ni bila zahtevana povrnitev škode.

(3) Zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena je treba podati v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o ustavitvi postopka pri sodišču, ki je vodilo postopek o prekršku na prvi stopnji. Pri odločanju o zahtevi se primerno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 193. člena tega zakona.

Priznanje delovne oziroma zavarovalne dobe

197. člen

(1) Osebi, ki ji je zaradi izvršitve neopravičeno izrečene sankcije ali neutemeljenega odvzema prostosti v postopku o prekršku prenehalo delovno razmerje ali lastnost zavarovanja pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se prizna delovna oziroma zavarovalna doba, kot da bi bila delala tisti čas, ki ga je zaradi neopravičenega izreka sankcije ali neutemeljenega odvzema prostosti izgubila.

(2) Pri vsakem odločanju o pravici na katero vpliva dolžina delovne oziroma zavarovalne dobe, upošteva pristojni organ dobo, priznana po prejšnjem odstavku.

(3) Če pristojni organ ne upošteva dobe, priznane po prvem odstavku tega člena, lahko oškodovanec zahteva, da pristojno sodišče ugotovi, da mu je ta čas po zakonu priznan. Tožba se vložijo zoper organ, ki ne priznava priznane dobe in zoper Republiko Slovenijo.

(4) Organu, pri katerem se uveljavlja pravica iz drugega odstavka tega člena, se izplača iz sredstev proračuna Republike Slovenije prispevek za čas, za katerega je bila po prvem odstavku tega člena doba priznana.

(5) Zavarovalna doba, priznana po prvem odstavku tega člena, se v celoti všteva v pokojninsko dobo.

Primerna uporaba določb

198. člen

Določbe tega poglavja se primerno uporabljajo tudi za zahtevek za povrnitev neopravičeno izrečene ali neopravičeno izterjane globe, odvzema premoženjske koristi, odvzema predmetov in izkupička od prodanih predmetov.

TRETJI DEL

Petnajsto poglavje IZVRŠITEV IN EVIDENCE ODLOČB

Pravnomočnost odločb

199. člen

Odločba organa za odločanje o prekršku (odločba, sodba oziroma sklep) postane pravnomočna, ko je ni možno več izpodbijati z zahtevo za sodno varstvo oziroma s pritožbo, ali če zoper njo ni pravnega sredstva.

Izvršitev odločbe

200. člen

(1) Odločba, izdana v postopku o prekršku, se izvrši, ko postane pravnomočna in ko za izvršitev ni zakonskih ovir, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Odločba, s katero je izrečena globa ali s katero je odločeno o stroških postopka ali prisojena odškodnina, se izvrši, ko preteče rok, ki je v njej določen za plačilo globe, stroškov postopka oziroma odškodnine.

(3) Če je storilec vložil zahtevo za sodno varstvo oziroma pritožbo, pa zahteva oziroma pritožba zadrži izvršitev ali če izvršitev zadrži sodišče, se šteje ta rok od dneva, ko je bila storilcu naznanjena odločba, s katero je bila izpodbijana odločba potrjena ali spremenjena.

(4) Na podlagi izvršljive odločbe o prekršku organ, pristojen za izterjavo, po uradni dolžnosti pridobi osebne podatke, potrebne za izterjavo.

Zavarovanje izvršitve

201. člen

(1) Če storilec ne more dokazati identitete ali nima stalnega prebivališča ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za hujši prekršek, lahko organ za postopek o prekršku, ki je na prvi stopnji izdal odločbo oziroma sodbo ali sklep o prekršku, obenem odloči, naj se odločba izvrši takoj, ne glede na pritožbo, če spozna, da bi storilec lahko onemogočil njeno izvršitev.

(2) Če sodišče izreče izgon tujca iz države kot stransko sankcijo, se tujcu lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena določi kraj, kjer mora prebivati do pravnomočnosti odločbe, vendar najdlje za čas 30 dni.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka pošlje sodišče prve stopnje pritožbo višjemu sodišču najkasneje v štirindvajsetih urah po poteku vseh pritožbenih rokov iz prvega odstavka 151. člena tega zakona; to sodišče mora izdati odločbo v 48 urah po tem, ko je dobilo spis.

(4) Če sodišče izreče globo, lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena, če obdolženec globe takoj ne plača, določi, da se takoj izterja, v primeru neizterljivosti pa odloči v skladu z določbami tega zakona o uklonilnem zaporu.

(5) Prekrškovni organ oziroma sodišče lahko obdolženca, če se je bati, da se bo ta med postopkom skril ali odšel neznano kam ali v tujino, začasno vzame potno listino. Pritožba zoper sklep o odvzemu potne listine ne zadrži njegove izvršitve.

(6) Ukrep iz prejšnjega odstavka tega člena izvrši policija.

Izvrševanje

202. člen

(1) Globo, sankcijo odvzema predmetov s plačilom denarnega zneska oziroma odvzem premoženjske koristi z odvzemu denarnega zneska in plačilo stroškov postopka, izrečenih z odločbo o prekršku prekrškovnega organa, izvrši

pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno izterjavo davkov.

(2) Za izvrševanje drugih stranskih sankcij, izrečenih z odločbo o prekršku prekrškovnega organa, in nalog v splošno korist ali v korist samoupravne lokalne skupnosti, se uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, če zakon ne določa drugače.

(3) Sankcije, odvzem premoženjske koristi in stroške postopka, izrečene s sodbo oziroma sklepom o prekršku, ter uklonilni zapor izvrši sodišče po določbah zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju denarne kazni oziroma kazni zopora, če z zakonom ni drugače določeno.

Evidence prekrškovnih organov

203. člen

(1) Prekrškovni organi morajo voditi evidenco o izdanih odločbah o prekrških.

(2) Evidenca iz prvega odstavka mora vsebovati zlasti:

- podatke o storilcu prekrška (osebno ime in EMŠO ter naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča za fizično osebo oziroma firmo in sedež ter enotno matično številko za pravno osebo, če je storilec tujec, pa namesto EMŠO njegove rojstne podatke);

- pravno opredelitev prekrška;

- številko in datum izdane odločbe o prekršku ter izrečeno sankcijo.

(3) Način vodenja evidence iz tega člena predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Evidence pravnomočnih odločb sodišč

204. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, vodi evidenco pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki obsega podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Način vodenja evidence iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Izbris

205. člen

Pravnomočne sodbe oziroma sklepi o prekrških ter opozorila in odločbe o prekrških se iz evidenc iz 203. in 204. člena izbrišejo po poteku treh let od dneva pravnomočnosti odločb oziroma od dneva izreka opozorila.

Zbirke podatkov, ki jih vodijo sodišča

206. člen

(1) Zaradi evidence zadev, ki jih obravnavajo, za učinkovito vodenje in preglednost postopkov ter za statistično poročanje vodijo sodišča naslednje zbirke podatkov (določene vpisnike in pomožne knjige):

- vpisnik za zadeve o prekrških na prvi stopnji;

- vpisnik za zadeve o prekrških na drugi stopnji;

- splošni vpisnik;

- vpisnik za zaupne, tajne in strogo tajne zadeve;

- vpisnik za vodenje skupne evidence o številu izrečenih kazenskih točk za posamezne storilce prekrškov, ki se vodi na višjem sodišču;

- vpisnik za prenehanja veljavnosti voznških dovoljenj na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk na prvi stopnji;

- vpisnik za prenehanja veljavnosti voznških dovoljenj na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk na drugi stopnji;

- seznam odvzetih predmetov;

- evidenco zapadle, neplačane globe, povprečnine, stroškov postopka, odvzete premoženjske koristi in kazni za kršitev postopka ter uklonilnih zaporov.

(2) Zbirke podatkov iz prejšnjega odstavka lahko vsebujejo naslednje osebne podatke:

- obdolženca oziroma kaznovanega: osebno ime, za poročene ženske tudi deklinski priimek, datum, kraj in občina rojstva, EMŠO, naslov stalnega prebivališča (stalnega, začasnega), državljanstvo, poklic, zaposlitev, ime in sedež pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika posameznika, podatki o voznškem dovoljenju (številka voznškega dovoljenja, upravna enota, ki ga je izdala, datum izdaje voznškega dovoljenja po opravljenem voznškem izpitu, kategorije motornih vozil, za katere je bilo voznško dovoljenje izdano).

- predlagatelja, drugih udeležencev v postopku, pošiljatelj vlog oziroma prevzemnikov: osebno ime, naslov prebivališča (stalnega, začasnega), ime in sedež pravne osebe oziroma samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Posamezne zbirke podatkov lahko vsebujejo tudi druge podatke, ki niso osebni, in so potrebni za doseg na mena iz prvega odstavka tega člena.

(4) Osebni in drugi podatki, ki se vpisujejo v zbirke podatkov, se pridobivajo iz podatkov v spisu, lahko pa tudi iz že obstoječih zbirk podatkov.

(5) Podatke iz evidenc lahko obdelujejo v času pet let po pravnomočnosti odločbe prekrškovni organi, sodišča, državna tožilstva, policija, drugi državni organi v okviru svojih pooblastil, stranke oziroma drugi udeleženci, ki so na podlagi procesnih zakonov upravičeni pregledovati in prepisovati spis v posamezni zadevi, ostali uporabniki pa le, če so za uporabo podatkov pooblašteni z zakonom.

(6) Dokumentarno gradivo, ki nastaja pri delu organov za postopek o prekrških v obliki vpisnikov, se hrani trajno. Dokumentarno gradivo, ki nastaja pri delu organov za postopek o prekrških v obliki določenih pomožnih knjig (seznam odvzetih predmetov, evidenca zapadle, neplačane globe, povprečnine, stroškov postopka, odvzete premoženjske koristi in kazni za kršitev postopka), se hrani pet let. Za hrambo in izločanje dokumentarnega gradiva se do izdaje novega predpisa uporabljajo določbe pravilnika o notranjem poslovanju organov za postopek o prekrških (Uradni list SRS, št. 18/86, 22/86-popr. in 16/88 ter Uradni list RS, št. 48/90, 35/98, 17/2000, 7/2001 in 105/2001).

(7) Minister, pristojen za pravosodje, podrobneje predpiše obliko in vsebino posameznih zbirk podatkov (določenih vpisnikov in pomožnih knjig iz prvega odstavka tega člena) pri organih za postopek o prekrških.

Vodenje skupne evidence kazenskih točk

207. člen

(1) Pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, se vodi skupna evidenca o številu izrečenih kazenskih točk za posamezne storilce prekrškov in pravnomočnih odločbah o prenehanju veljavnosti voznškega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: evidenca). Evidenca se vodi z namenom evidentiranja in obdelave podatkov o storilcih prekrškov, ki so jim bile za prekrške v cestnem prometu izrečene kazenske točke in števila izrečenih kazenskih točk, evidentiranja podatkov o tem, katerim voznikom je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk v cestnem prometu.

(2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je upravljalec evidence.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, obvesti pristojno sodišče o tem, da je storilec prekrška dosegel število kazenskih točk, zaradi katerega se izreče prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja.

(4) Kazenske točke v cestnem prometu se izbrišejo iz evidence po preteku treh let od pravnomočnosti odločbe, s katero so bile izrečene, če v tem času storilec ne doseže števila kazenskih točk, zaradi katerega se izreče prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja, oziroma če v roku iz tret-

jega odstavka 22. člena tega zakona ni bila izdana odločba. Če je bilo storilcu prekrška izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, se ob pravnomočnosti odločbe o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja izbrišejo vse do tedaj zbrane kazenske točke.

(5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše kazenske točke iz evidence po uradni dolžnosti takoj, ko izve za dejstvo, ki je podlaga za izbris vseh ali le določenega števila kazenskih točk. Po izbrisu kazenskih točk se izpisi iz evidence in odločbe, ki so podlaga za vpis v evidenco, vložijo v zbirko dokumentarnega gradiva. Izpisi in odločbe se hranijo pet let.

(6) Podatki iz evidence se dajejo samo na podlagi pisne prošnje posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če jih potrebuje za uveljavljanje svojih pravic. Za izpisek iz evidence se plača taksa v znesku, ki se plača za izdajo izpiskov iz kazenske evidence.

(7) Podrobnejša navodila o vodenju evidence iz prvega odstavka tega člena izda minister, pristojen za pravosodje.

ČETRTI DEL

Šestnajsto poglavje PRISTOJNOST IN ORGANIZACIJA SODIŠČ ZA PREKRŠKE

Splošna določba

208. člen

(1) V Republiki Sloveniji so za odločanje o prekrških pristojna:

- okrajna sodišča kot sodišča za prekrške prve stopnje;
- višja sodišča kot sodišča za prekrške druge stopnje.

(2) V zadevah, za katere je s tem zakonom določena pristojnost sodišč iz prejšnjega odstavka, sodijo sodniki teh sodišč.

Sodne počitnice

209. člen

V postopkih pred sodišči štejejo kot nujne zadeve, v katerih sodišča opravljajo naroke in odločajo tudi v času od 15. julija do 15. avgusta (83. člen zakona o sodiščih) zadeve, v katerih je storilec pridržan, zadeve, v katerih so udeleženi tujci, zadeve, v katerih je zaseženo hitro pokvarljivo blago ter zadeve iz 201. člena tega zakona.

Pristojnost okrajnih sodišč

210. člen

(1) Okrajna sodišča so pristojna:

- za odločanje o zahtevi za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku, ki jo je izdal prekrškovni organ;
- za odločanje o prekrških na prvi stopnji;
- za opravljanje zadev pravne pomoči v zadevah prekrškov;

- za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

(2) Okrajna sodišča zagotavljajo dežurstva za obravnavanje primerov iz 108. do 110. člena tega zakona.

(3) Za sodnike, ki opravljajo dežurstvo iz prejšnjega odstavka, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodniško službo, o dežurni preiskovalni službi.

Sodnik posameznik

211. člen

(1) Na okrajnem sodišču vodi postopek in odloča sodnik posameznik.

(2) Posamezna dejanja v postopku lahko opravlja strokovni sodelavec.

Pristojnost višjih sodišč

212. člen

Višja sodišča so pristojna:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe okrajnih sodišč, izdane po tem zakonu;
2. za odločanje v sporih o pristojnosti med okrajnimi sodišči v zadevah prekrškov;
3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

Sestava senatov

213. člen

(1) Višja sodišča odločajo v zadevah iz 1. in 2. točke prejšnjega člena tega zakona v senatu, ki ga sestavlja en sodnik kot predsednik senata, sodnik – poročevalec in sodnik – član senata.

(2) V zadevah iz 3. točke prejšnjega člena odloča sodnik posameznik. Če zakon določa, da zadeve opravlja senat, je ta sestavljen po določbi prejšnjega odstavka.

Posebna pristojnost

214. člen

(1) V postopku o prekršku v primerih kršitev davčnih, deviznih, carinskih in drugih finančnih predpisov je za vse zadeve iz pristojnosti okrajnih sodišč z območja posameznega okrožnega sodišča izključno krajevno pristojno tisto okrajno sodišče, ki ima sedež na sedežu okrožnega sodišča.

(2) Okrajno sodišče lahko v skladu z letnim razporedom dela opravlja obravnave ali druga dejanja v postopku tudi v krajih izven sedeža sodišča.

Zakon o prekrških – ZP-1 (Uradni list RS, št. 7/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PETI DEL

Sedemnajsto poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Začetek dela prekrškovnih organov in sodišč

215. člen

(1) Prekrškovni organi in sodišča, ki odločajo o prekrških po tem zakonu, začnejo z delom v zadevah prekrškov z dnem začetka uporabe tega zakona.

(2) Z dnem, ko začnejo z delom prekrškovni organi in sodišča po tem zakonu, prenehajo z delom sodniki za prekrške in Senat za prekrške Republike Slovenije, organi iz 2. točke prvega odstavka 258. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83-popr., 42/85, 2/86-popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 73/97 – odločba US, 87/97, 73/98, 31/2000 in 24/2001) pa nadaljujejo z delom kot prekrškovni organi.

(3) Do začetka dela prekrškovnih organov in sodišč po tem zakonu odločajo v zadevah prekrškov organi, ki vodijo postopek o prekrških po zakonu iz prejšnjega odstavka.

Prevzem zadev

216. člen

(1) Okrajna sodišča po začetku dela v zadevah prekrškov prevzamejo vse nerešene zadeve dosedanjih sodnikov za prekrške z območja svoje krajevne pristojnosti.

(2) Višja sodišča po začetku dela v zadevah prekrškov prevzamejo vse nerešene zadeve Senata za prekrške Republike Slovenije.

(3) Zadeve iz tega člena se v sodni statistiki izkažejo ločeno od ostalih zadev iz pristojnosti okrajnih in višjih sodišč.

(4) Prevzem zadev iz tega člena se opravi po navodilu ministra, pristojnega za pravosodje.

Mandat in položaj sodnikov

217. člen

(1) Sodniki za prekrške, ki ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov opravljajo trajno sodniško funkcijo v državnem organu z imenom sodnik za prekrške in izpolnjujejo pogoje po zakonu, ki ureja sodniško službo, nadaljujejo svoj trajni mandat kot okrajni sodniki na okrajnih sodiščih za območje tistega sodnega okraja, v katerem ima ta organ sedež.

(2) Sodniki za prekrške, ki ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov opravljajo trajno sodniško funkcijo v Senatu za prekrške Republike Slovenije in izpolnjujejo pogoje po zakonu, ki ureja sodniško službo, nadaljujejo svoj trajni mandat kot višji sodniki na višjih sodiščih. Na delo na posamezna višja sodišča jih razporedi sodni svet, pri čemer ustrezno upošteva zlasti število sistemiziranih in zasedenih mest višjih sodišč, potrebo po zagotovitvi enakomerne delovne obremenitve sodnikov višjih sodišč, oddaljenost kraja stalnega prebivališča posameznega sodnika od sedeža sodišča in njegovo željo za delo na določenem sodišču.

(3) Sodniki za prekrške, ki nadaljujejo z delom na sodiščih, ohranijo uvrstitev v plačilne razrede po sklepih sveta sodnikov za prekrške.

(4) Predstojnikom in namestnikom sodnikov za prekrške in Senata za prekrške Republike Slovenije preneha funkcija z začetkom dela sodišč v zadevah prekrškov.

(5) Sodni svet v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi sistemizacijo sodniških mest na posameznih sodiščih, ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov pa sodnike iz prvega in drugega odstavka tega člena razporedi na sodišča in jih uvrsti v ustrezne nazive in položaje v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja sodišča in sodniško službo. Pri tem upošteva čas opravljanja funkcije sodnika pri državnem organu z imenom sodnik za prekrške kot čas opravljanja sodniške službe okrajnega sodnika, čas opravljanja funkcije sodnika Senata za prekrške Republike Slovenije pa kot čas opravljanja sodniške službe višjega sodnika.

(6) Sodnikom za prekrške, ki ne izpolnjujejo pogojev za izvolitev v sodniško funkcijo po zakonu o sodniški službi, preneha sodniška funkcija in se razporedijo na delo, ki ustreza njihovi strokovnosti, izkušnjam in delovni sposobnosti.

Prevzem delavcev

218. člen

(1) Strokovne, administrativno tehnične in druge delavce, zaposlene v državnih organih z imenom sodnik za prekrške in na Senatu za prekrške Republike Slovenije, prevzamejo v delovno razmerje sodišča kot strokovne sodelavce, sodne referente, upravno tehnično in drugo sodno osebje. Delavce, ki vodijo skupno evidenco pravnoomočno izrečenih stranskih kazni, prevzame ministrstvo, pristojno za pravosodje.

(2) Prevzem in razporeditev delavcev iz prejšnjega odstavka se opravi po navodilih ministra, pristojnega za pravosodje.

Uporaba določb pravilnika o notranjem poslovanju

219. člen

Do sprememb in dopolnitev sodnega reda se za poslovanje sodišč v zadevah prekrškov uporabljajo določbe pravil-

nika o notranjem poslovanju organov za postopek o prekrških (Uradni list SRS, št. 18/86, 22/86-popr. in 16/88 ter Uradni list RS, št. 48/90, 35/98, 17/2000, 7/2001 in 105/2001).

Prevzem sredstev in arhivov

220. člen

(1) Poslovne prostore, opremo, finančna in druga sredstva, ki so ob začetku dela sodišč v zadevah prekrškov v uporabi državnih organov z imenom sodnik za prekrške oziroma Senat za prekrške Republike Slovenije, prevzamejo v uporabo okrajna sodišča oziroma višja sodišča.

(2) Arhive sodnikov za prekrške prevzamejo okrajna sodišča, arhive Senata za prekrške Republike Slovenije pa višja sodišča.

(3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, od Senata za prekrške Republike Slovenije prevzame skupno evidenco pravnoomočno izrečenih stranskih kazni.

(4) Arhive Sveta sodnikov za prekrške prevzame Sodni svet, razen zadev iz pristojnosti personalnih svetov, ki jih prevzamejo pristojni personalni sveti sodišč splošne pristojnosti.

(5) Prevzem se opravi po navodilu ministra, pristojnega za pravosodje.

Izdaja predpisov

221. člen

(1) Vlada izda predpis iz tretjega odstavka 49. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ministri v skladu s svojimi pristojnostmi po predpisih, ki urejajo delovna področja ministrstev, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona izdajo podzakonske akte, s katerimi za posamezna področja določijo pooblaščenice uradne osebe prekrškovnih organov, če niso že določene z zakonom ali podzakonskim aktom po drugem odstavku 49. člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonske akte iz tretjega odstavka 203. člena, drugega odstavka 204. člena, četrtega odstavka 216. člena, drugega odstavka 218. člena in petega odstavka 220. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Sodišča v treh mesecih po začetku dela v zadevah prekrškov v sodelovanju s pristojnimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil in organi samoupravnih lokalnih skupnosti oblikujejo seznam nalog iz šestega odstavka 19. člena tega zakona.

Dokončanje postopkov o prekrških

222. člen – upoštevana sprememba iz ZP-1A

(1) Postopki o prekrških, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnoomočno končani, se dokončajo in izrečene sankcije izvršijo po dosedanjih predpisih.

(2) Pravnoomočno izrečene sankcije, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bile izvršene, se izvršijo po dosedanjih predpisih.

(3) Za izvrševanje zapora, s katerim je bila nadomeščena v postopku o prekršku izrečena denarna kazen, se smiselno uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju kazni zapora.

Uskladitev določb, s katerimi so določeni prekrški

223. člen – upoštevana sprememba iz ZP-1A

(1) Predpise, s katerimi so določeni prekrški, pa niso v skladu s tem zakonom, je treba v treh letih po uveljavitvi tega zakona uskladiti s tem zakonom.

(2) Do uskladitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo sankcije iz teh predpisov. Predpisane denarne kazni veljajo kot predpisane globe, varstveni ukrepi

pa kot stranske sankcije iste vrste, stranska kazen prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja velja kot stranska sankcija kazenskih točk v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja, ki jo je mogoče izreči do števila 18, oziroma voznikom začetnikom do števila 7.

(3) Do uskladitve zakonov, ki urejajo varnost cestnega prometa, proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, orožje in prekrške zoper javni red in mir, z določbami tega zakona, se glede izrekanja kazni zapora uporabljajo določbe zakona iz drugega odstavka 215. člena tega zakona, za izvršitev kazni zapora pa določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju kazni zapora.

(4) Od dneva uveljavitve tega zakona se, razen za prekrške iz prejšnjega odstavka, ne more izreči kazen zapora. Če odločba o prekršku, s katero je bila izrečena kazen zapora, ki se po tem zakonu ne more izreči, do dneva uveljavitve tega zakona še ni postala pravnomočna, oziroma se izrečena kazen še ni izvršila, se izvrši s spremembo v denarno kazen s smiselno uporabo določb zakona iz drugega odstavka 215. člena tega zakona o načinu spremembe denarne kazni v zapor.

(5) Do uskladitve predpisov o deviznih in carinskih prekrških z določbami tega zakona so za te prekrške, ne glede na določbo drugega odstavka 52. člena tega zakona, pristojni prekrškovni organi v hitrem postopku, razen če gre za postopek proti mladoletnikom. Glede višine izrečene globe ne velja omejitev iz četrtega odstavka 52. člena tega zakona.

Prenehanje veljavnosti in uporaba zakonov

224. člen – upoštevana dopolnitev iz ZP-1A

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

– zakon o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83-popr., 42/85, 2/86-popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/93, 66/93, 35/97, 73/97 – odločba US, 87/97, 73/98, 31/2000 in 24/2001),

– zakon o začasni ureditvi organizacije in pristojnosti občinskih sodnikov za prekrške in občinskih javnih pravobranilcev (Uradni list RS, št. 82/94 in 20/97 – ZDPra) v delu, ki se nanaša na sodnike za prekrške.

(2) Določbe zakonov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, če ta zakon ne določa drugače.

Uveljavitev in začetek uporabe zakona

225. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2005.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2005.

775. Zakon o pomilostitvi (uradno prečiščeno besedilo) (ZPom-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o pomilostitvi, ki obsega:

– Zakon o pomilostitvi – ZPom (Uradni list RS, št. 45/95 z dne 4. 8. 1995) in

– Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o pomilostitvi – ZPom-A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 713-04/94-2/6

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 10-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O POMILOSTITVI (uradno prečiščeno besedilo) (ZPom-UPB1)

1. člen

Pomilostitev za kazniva dejanja, določena v zakonih Republike Slovenije, daje v skladu s tem zakonom predsednik republike.

Predsednik republike daje pomilostitev tudi za kazniva dejanja, določena s kazenskimi zakoni drugih držav, če je storilec državljan Republike Slovenije in če je tako določeno v mednarodnih pogodbah.

Predsednik republike ne more pomilostiti obsojenca, ki prestaja kazen zapora v Republiki Sloveniji po sodbi Mednarodnega kazenskega sodišča.

2. člen

S pomilostitvijo po tem zakonu se po imenu določeni osebi:

1. odpusti kazenski pregon ali popolnoma ali delno odpusti izvršitev kazni, izrečena kazen spremeni v milejšo ali v pogojno obsodbo ali izbriše obsodbo;

2. odpravi ali skrajša trajanje pravnih posledic obsodbe, določenih v zakonih Republike Slovenije.

3. člen

S pomilostitvijo se lahko kazenska sankcija spremeni le v okviru, kot ga določa splošni del Kazenskega zakonika Republike Slovenije.

4. člen

Postopek za pomilostitev se začne na prošnjo ali po uradni dolžnosti.

Postopek za pomilostitev z odpustitvijo kazenskega pregon se začne le po uradni dolžnosti.

5. člen

Postopek za pomilostitev po uradni dolžnosti začne minister, pristojen za pravosodje.

6. člen

Prošnjo za pomilostitev lahko vloži obsojenec, obsojenčev zakonec ali oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, krvni sorodnik obsojenca v ravni črti, brat, sestra, posvojitelj, posvojenec, rejnik ali skrbnik.

7. člen

Prošnja za pomilostitev se vloži pri sodišču, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji.

Če je prošnja za pomilostitev vložena pri kakem drugem organu, jo mora ta brez odlašanja poslati pristojnemu sodišču.

Obsojenec, ki prestaja kazen zapora, pošlje prošnjo za pomilostitev pristojnemu sodišču po upravniku zavoda za prestajanje kazni zapora.

8. člen

Prošnje za pomilostitev ni mogoče vložiti pred pravnomočnostjo sodbe.

Prošnja za pomilostitev se lahko ponovi po preteku šestih mesecev od dneva, ko je bilo odločeno o prejšnji pomilostitvi, oziroma po preteku enega leta, če je bila izrečena kazen zapora nad pet let in mora obsojenec prestati še nad pet let zapora.

9. člen

Predsednik senata oziroma sodnik posameznik zavrže s sklepom prošnjo za pomilostitev:

- če jo je vložila oseba, ki nima te pravice;
- če je vložena pred potekom roka iz drugega odstavka prejšnjega člena;
- če je vložena pred pravnomočnostjo sodbe;
- če pomilostitev po zakonu ni dopustna.

Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba. Glede pritožbe se smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o pritožbi zoper sklep.

10. člen

Predsednik senata oziroma sodnik posameznik s sklepom ustavi pomilostitveni postopek, če prosilec umakne prošnjo za pomilostitev ali če obsojenec v času, ko teče pomilostitveni postopek, umre.

11. člen

Sodišče v postopku za pomilostitev zahteva od pristojnih državnih organov, organov lokalnih skupnosti, organizacij in skupnosti podatke o obsojenčevih socialnih in premoženjskih razmerah, o njegovem življenju pred nastopom prestajanja kazni, o obnašanju med prestajanjem kazni in o drugih okoliščinah, pomembnih pri odločanju o pomilostitvi.

Če se prosilec sklicuje na določena dejstva ali okoliščine, ki utegnejo biti pomembne za odločitev o pomilostitvi, jih sodišče preveri.

12. člen

Prošnjo za pomilostitev pošlje sodišče skupaj s svojim obrazloženim mnenjem ministrstvu, pristojnemu za pravosodje.

Mnenje iz prejšnjega odstavka da sodišče v enaki sestavi, kot je odločalo pri sojenju na prvi stopnji.

13. člen

Mnenje o upravičenosti pomilostitve da tudi pristojni državni tožilec.

14. člen

V postopku za pomilostitev po uradni dolžnosti mnenje sodišča in pristojnega državnega tožilca o upravičenosti pomilostitve ni potrebno.

15. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko zahteva od državnih organov, organov lokalnih skupnosti, organizacij in skupnosti podatke, potrebne za odločitev o pomilostitvi.

16. člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, predloži predsedniku republike poročilo o navedbah prosilca, zbranih podatkih in mnenjih s predlogom ministra o pomilostitvi.

17. člen

Pomilostitveni postopek mora biti hiter.

Zakon o pomilostitvi – ZPom (Uradni list RS, št. 45/95) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

18. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona navodilo o delu sodišč v zvezi s pomilostitvenim postopkom.

Do uveljavitve navodila iz prejšnjega odstavka se uporablja Navodilo o delu sodišč v zvezi s pomilostitvenim postopkom (Uradni list SRS, št. 14/78).

19. člen

Prošnja za pomilostitev v zadevah, pravnomočno končanih do 1. 1. 1995, se vloži pri okrajnem oziroma okrožnem sodišču, na katerega je bil po zakonu prenesen arhiv temeljnega sodišča, ki je izreklo sodbo na prvi stopnji.

V zadevah iz prejšnjega odstavka da sodišče mnenje iz prvega odstavka 12. člena tega zakona v sestavi, v kateri bi odločalo pri sojenju na prvi stopnji po uveljavitvi zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in 70/94).

20. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o pomilostitvi (Uradni list SRS, št. 12/77).

21. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o pomilostitvi – ZPom-A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

776. Zakon o notariatu (uradno prečiščeno besedilo) (ZN-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o notariatu, ki obsega:

- Zakon o notariatu – ZN (Uradni list RS, št. 13/94 z dne 10. 3. 1994),
- Zakon o spremembi Zakona o notariatu – ZN-A (Uradni list RS, št. 48/94 z dne 5. 8. 1994), in
- Zakon o spremembah Zakona o notariatu – ZN-B (Uradni list RS, št. 82/94 z dne 30. 12. 1994),
- Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi dela petega odstavka 8. člena Zakona o notariatu, št. U-I-344/94-19 (Uradni list RS, št. 41/95 z dne 14. 7. 1995),
- Obligacijski zakonik – OZ (Uradni list RS, št. 83/01 z dne 25. 10. 2001) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-C (Uradni list RS, št. 73/04 z dne 5. 7. 2004).

Št. 740-01/92-3/31

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 9-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

Z A K O N
O NOTARIATU
 (uradno prečiščeno besedilo)
 (ZN-UPB1)

I. POGLAVJE
TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Notariat je javna služba, katere delovno področje in pooblastila določa zakon.

Notariat opravljajo notarji in notarke (v nadaljnjem besedilu: notariji), imenovani po tem zakonu, kot svobodni poklic.

Notarji opravljajo svojo poklicno dejavnost osebno, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

Pravice in dolžnosti notarjev ureja ta zakon.

2. člen

Notarji kot osebe javnega zaupanja sestavljajo po določbah tega zakona javne listine o pravnih poslih, izjavah volje oziroma dejstvih, iz katerih izvirajo pravice; prevzemajo listine v hrambo, denar in vrednostne papirje pa za izročitev tretjim osebam ali državnim organom; opravljajo po nalogu sodišč zadeve, ki se jim lahko odstopijo po zakonu.

3. člen

Notarske listine so: notarski zapisi, notarski zapisniki in notarska potrdila.

Notarske listine in njihovi odpravki so javne listine, če so bile upoštevane pri njihovem sestavljanju oziroma odpravljanju vse bistvene formalnosti, določene v tem zakonu.

4. člen

Notarski zapis je izvršilni naslov, če je v njem določena obveznost nekaj dati, storiti, opustiti ali trpeti, če je glede takšne obveznosti dovoljena poravnava in če zavezanec soglaša z neposredno izvršljivostjo notarskega zapisa.

5. člen

Notar sme na zahtevo strank sestavljati tudi zasebne listine. V nepravdnih zadevah pred sodišči in v nespornih stvareh pred drugimi državnimi organi sme zastopati stranke kot pooblaščenec, če so zadeve v neposredni zvezi s kakšno notarsko listino, sestavljeno pri njem.

Kadar opravlja zadeve iz prejšnjega odstavka, ima notar pravice in dolžnosti ter odgovarja kot odvetnik.

Notar ne sme zastopati stranke v postopku, v katerem se v celoti ali deloma izpodbija listina, pravni posel ali drugo dejanje, pri katerem je sodeloval kot notar v smislu 2. člena tega zakona.

6. člen

Notar mora opravljati zadeve iz 2. člena tega zakona pošteno in vestno v skladu s predpisi.

Notar odgovarja stranki za škodo, povzročeno s kršitvijo dolžnosti ali pooblastil, določenih s tem zakonom.

Notar sme odkloniti opravljanje zadev iz 2. člena tega zakona samo iz razlogov, navedenih v tem zakonu.

7. člen

Ob pogoju vzajemnosti ima notarska listina, izdana v tuji državi, v Republiki Sloveniji enako pravno veljavo kot notarska listina, izdana po tem zakonu.

Pod pogojem iz prejšnjega odstavka je tuji notarski zapis v Republiki Sloveniji izvršljiv neposredno, če se nanaša na pravice, ki niso v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije, in če vsebuje vse elemente, ki so za izvršljivost potrebni po tem zakonu.

II. POGLAVJE
IMENOVANJE IN RAZREŠITEV NOTARJEV

8. člen

Za notarja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je državljan Republike Slovenije,
2. da je poslovno sposoben in ima splošno zdravstveno zmožnost,
3. da ima v Republiki Sloveniji pridobljen strokovni naslov univerzitetni diplomirani pravnik ali v Republiki Sloveniji nostrificirano v tujini pridobljeno diplomu pravne fakultete,
4. da je opravil pravniški državni izpit,
5. da ima pet let praktičnih izkušenj kot univerzitetni diplomirani pravnik, od tega najmanj eno leto pri notarju in najmanj eno leto pri sodišču, odvetniku ali državnem pravobranilcu,
6. da je vreden javnega zaupanja za opravljanje notariata,
7. da aktivno obvlada slovenski jezik,
8. da ima opremo in prostore, ki so potrebni in primerni za opravljanje notariata,
9. da še ni dopolnil 64 let.

Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka je, ob pogoju pravne in dejanske vzajemnosti, lahko imenovan za notarja tudi tuj državljan, ki izpolnjuje ostale pogoje iz prejšnjega odstavka.

Šteje se, da pogoj iz 5. točke prvega odstavka tega člena izpolnjuje tudi oseba, ki je pravniško delo opravljala pri notarju, sodišču, odvetniku oziroma organu s funkcijami državnega pravobranilstva v tuji državi, če je takšno delo koristno za usposobljenost, ki jo zahteva opravljanje notariata v Republiki Sloveniji.

Šteje se, da pogoj iz 5. točke prvega odstavka tega člena izpolnjuje tudi oseba, ki je opravljala najmanj pet let poklic odvetnika ali funkcijo sodnika na pravdnem ali nepravdnem področju ali funkcijo državnega pravobranilca in oseba, ki je redni ali izredni profesor civilnega prava.

Pogoja iz 6. točke prvega odstavka tega člena ne izpolnjuje, kdor je v kazenskem postopku ali je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je moralno nevreden za opravljanje notariata, dokler se kazenska sankcija po zakonu ne izbriše, ali kdor se obnaša tako, da je mogoče na podlagi njegovega ravnanja utemeljeno sklepati, da ne bo pošteno in vestno opravljal notariata.

(Opomba: odločba US, št. U-I-344/94-19, Uradni list RS, št. 41/95 – razveljavitev petega odstavka 8. člena v delu, po katerem pogoja iz 6. točke prvega odstavka 8. člena zakona ne izpolnjuje, kdor je v kazenskem postopku.)

9. člen

Z notariatom je nezdružljivo opravljanje odvetništva ali katerekoli plačane službe oziroma funkcije.

Notarju ni dovoljeno opravljanje poslov, ki so nezdružljivi z ugledom in neoporečnostjo, ki ju zahteva opravljanje notariata, ali zaradi katerih bi bilo lahko okrnjeno zaupanje v notarjevo nepristranskost oziroma v verodostojnost po njem izdanih listin.

10. člen

Notarja imenuje na prosto notarsko mesto minister, pristojen za pravosodje. Pred imenovanjem notarja pridobi mnenje Notarske zbornice Slovenije o prijavljenih kandidatih.

Razpis prostega notarskega mesta objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v Uradnem listu Republike Slovenije.

Vloge za imenovanje na razpisano prosto notarsko mesto se vložijo pri ministrstvu.

Z nepopolnimi in prepozno vloženimi prijavami se ravna v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

Prijave, ki ne izpolnjujejo razpisnih pogojev, ministrstvo zavrne po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Minister, pristojen za pravosodje, lahko imenuje notarja na prosto mesto v drugem kraju brez razpisa. Pred imenovanjem notarja pridobi mnenje Notarske zbornice Slovenije.

Zoper odločbo o imenovanju notarja ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Postopek imenovanja na prosto notarsko mesto se prekine do pravnomočnosti sodne odločbe.

10.a člen

Minister, pristojen za pravosodje, opravi izbiro izmed kandidatov, ki izpolnjujejo zakonske pogoje za imenovanje, upoštevajoč zlasti naslednja merila:

- dosedanje strokovno delo ter
- dodatno strokovno usposobljenost in dodatna znanja.

11. člen

Število in sedeže notarskih mest določi ministrstvo tako, da pride najmanj eno notarsko mesto na območje okrajnega sodišča. Na območjih z večjo koncentracijo prebivalstva ter intenzivnejšim gospodarskim poslovanjem se glede na obseg notarskega poslovanja določi število notarskih mest tako, da pride najmanj po en notar na vsakih dvajset tisoč prebivalcev.

Število in sedeži notarskih mest iz prejšnjega odstavka se določijo na podlagi meril, ki jih določi ministrstvo.

12. člen

Notar sme opravljati svoje poslovanje za vse območje Republike Slovenije.

Sodišča smejo nalagati opravljanje zadev v smislu 2. člena tega zakona samo notarjem, ki imajo sedež na njihovem območju; če je teh več, pa po času naloga sodišča, upoštevaje abecedni red priimkov notarjev.

Notarske zapise pravnih poslov, sklenjenih za zavarovanje denarnih terjatev z zastavno pravico na nepremičninah, sestavi notar, ki ima sedež notarske pisarne na območju okrajnega sodišča, ki je pristojno za vpis zastavne pravice v zemljiško knjigo. Če je predmet obremenitve z zastavno pravico več nepremičnin, ki so vpisane v zemljiških knjigah večih sodišč, je pristojen notar s sedežem pisarne na območju tistega okrajnega sodišča, pri katerem je zemljiška knjiga, v katero je vpisana glavna nepremičnina. Pogoji iz tega odstavka izpolnjuje tudi notar, ki mu je v skladu z drugim odstavkom 20. člena tega zakona dovoljeno opravljanje poslovanja zunaj sedeža notarske pisarne.

Če notar zaradi omejitve poslovanja iz 22. člena tega zakona v posamezni zadevi ne sme poslovati, je za sestavo notarskega zapisa iz prejšnjega odstavka tega člena pristojen notar, ki ga določi predsednik Notarske zbornice Slovenije.

13. člen

Notar sestavlja notarske listine v slovenskem jeziku.

Na območjih, kjer je uradni jezik tudi italijanščina ali madžarščina, sestavlja notarske listine, če stranka uporablja italijanski ali madžarski jezik, v obeh uradnih jezikih.

V tujem jeziku, ki ni uradni jezik, lahko sestavi notar listino na zahtevo stranke le, če izpolnjuje pogoje za sodnega tolmača in če je listina namenjena uporabi v tujini.

Če stranke oziroma drugi udeleženci pri sestavljanju listine iz prejšnjega odstavka ne razumejo jezika, v katerem je listina sestavljena, mora listina vsebovati klavzulo, da jim je bila njena vsebina v celoti prevedena. Prevaja notar ali, na zahtevo stranke, sodni tolmač.

14. člen

Notar mora skleniti zavarovalno pogodbo za škodo, za katero je odgovoren strankam po obligacijskih predpisih.

Najnižjo zavarovalno vsoto določi v soglasju z ministrstvom Notarska zbornica Slovenije.

Notar je dolžan zavarovalno pogodbo iz prvega odstavka tega člena v 30 dneh uskladiti z zavarovalno vsoto iz prejšnjega odstavka.

15. člen

Pred prisego si mora notar priskrbeti pečat in žig. Pečat in žig morata vsebovati grb Republike Slovenije, ime in priimek notarja, naziv notarskega mesta in ime kraja, v katerem ima notar sedež.

Odtis pečata in žiga iz prejšnjega odstavka ter notarjev podpis overi predsednik okrožnega sodišča, na območju katerega ima notar sedež. Overjena odtisa pečata in žiga ter overjeni notarjev podpis deponira predsednik sodišča pri Notarski zbornici Slovenije.

16. člen

Potem, ko so opravljena dejanja iz 14. in 15. člena tega zakona, izreče notar prisego pred predsednikom višjega sodišča, na katerega območju je sedež notarskega mesta, na katero je notar imenovan.

Prisega se glasi: »Prisegam, da bom spoštoval pravni red Republike Slovenije in notariat opravljal vestno, pošteno in nepristransko.«

17. člen

Notarska zbornica Slovenije določi in objavi datum nastopa poslovanja notarja v Uradnem listu Republike Slovenije potem, ko prejme kopijo zapisnika o prisegi.

18. člen

Notar, ki je bil imenovan na notarsko mesto v drugem kraju, nastopi poslovanje na tem mestu potem, ko sta odtisa pečata in žiga ter overjen notarjev podpis deponirani po 15. členu tega zakona in ko Notarska zbornica Slovenije objavi začetek njegovega poslovanja na tem notarskem mestu v smislu prejšnjega člena.

19. člen

Notar se razreši:

1. če pisno izjavi, da ne želi več opravljati notariata;
2. če sprejme plačano službo oziroma funkcijo ali se vpiše v imenik odvetnikov (9. člen);
3. če je obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora šestih mesecev ali na hujšo kazen;
4. če mu je izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja notariata;
5. če opravlja posle, ki niso združljivi z ugledom in neporečnostjo, ki ju zahteva opravljanje notariata;
6. če brez utemeljenega razloga ne začne poslovati z dnem, ki je določen kot začetek nastopa poslovanja (17. člen);
7. če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje notariata;
8. če je disciplinsko kaznovan z ukrepom odvzema pravice opravljati notariat;
9. z upokojitvijo, vendar najkasneje, ko dopolni 70 let starosti.

Razrešitveni razlog iz prejšnjega odstavka nastopi v primeru iz:

- 1. točke prejšnjega odstavka z dnem, ko pisna izjava prispe k Notarski zbornici Slovenije,
- 2. točke prejšnjega odstavka z dnem nastopa službe oziroma funkcije oziroma z dnem vpisa v imenik odvetnikov,
- 3. in 4. točke prejšnjega odstavka s pravnomočnostjo sodbe,
- 6. točke prejšnjega odstavka z dnem, ko bi moral začeti poslovati,

– 8. točke prejšnjega odstavka s pravnomočnostjo odločbe disciplinskega organa,

– 9. točke prejšnjega odstavka z dnem upokojitve oziroma z iztekom leta, v katerem je notar dopolnil starost 70 let.

O nastopu razrešitvenega razloga iz 1., 2., 5., 6., 7. in 9. točke prvega odstavka tega člena obvesti Notarska zbornica Slovenije ministrstvo takoj, ko zanj zve, o nastopu razrešitvenega razloga iz 3., 4. in 8. točke pa ga obvesti sodišče oziroma disciplinsko sodišče, ki je sodbo oziroma odločbo izdalo.

Odločbo o razrešitvi notarja izda minister, pristojen za pravosodje. Zoper odločbo ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

III. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE O NOTARSKEM POSLOVANJU

20. člen

Notar mora imeti svojo pisarno v kraju, kjer je sedež njegovega notarskega mesta.

Notarska zbornica Slovenije lahko dovoli notarju periodično opravljanje poslovanja zunaj sedeža notarskega mesta, če tako narekujejo potrebe prebivalstva.

Uradne ure notarskih pisarn predpiše minister, pristojen za pravosodje.

Notar lahko na predlog stranke opravi uradno dejanje zunaj časa, določenega s predpisom iz prejšnjega odstavka, kot tudi ob praznikih ali dela prostih dnevih.

21. člen

Notar ne sme začeti poslovati pred dnem, ki je objavljen kot dan začetka njegovega poslovanja.

Notar, ki je nastopil poslovanje na novem notarskem mestu, mora z istim dnem prenehati poslovati na prejšnjem notarskem mestu.

22. člen

Notar ne sme sestavljati listin, iz katerih neposredno izhajajo pravice ali obveznosti zanj, za njegovega zakonca ali osebo, s katero živi v izvenzakonski življenjski skupnosti, za osebe, s katerimi je v sorodstvu v ravni črti do kateregakoli kolena, v stranski vrsti ali po svaštvu pa do drugega kolena, ali za osebe, katerim je posvojitelj, posvojenec, rejnik ali skrbnik, ali v zadevah, v katerih je zakoniti zastopnik kakšnega udeleženca ali njegov pooblaščenec.

Notarska listina, sestavljena v nasprotju s prejšnjim členom ali prvim odstavkom tega člena, nima pravnih učinkov javne listine.

23. člen

Notar ne sme opravljati zadev iz 2. člena tega zakona v poslih, ki so po zakonu nedopustni ali o katerih sumi, da jih stranke sklepajo samo navidezno ali zato, da bi se izognile zakonskim obveznostim ali da bi protipravno oškodovale tretjo osebo.

Prav tako notar ne sme poslovati z osebo, o kateri ve, da zaradi mladoletnosti ali iz drugega zakonskega razloga ni sposobna skleniti pravnega posla.

24. člen

Notar odkloni poslovanje v primerih, ki jih določa ta zakon.

O utemeljenosti odklonitve poslovanja na predlog stranke odloči Notarska zbornica Slovenije. Notar mora Notarski zbornici Slovenije na njeno zahtevo posredovati pisno pojasnilo o razlogih za odklonitev poslovanja.

Organ Notarske zbornice Slovenije, ki v skladu z njenim statutom odloča o utemeljenosti notarjeve odklonitve poslovanja, mora o tem odločiti v osmih dneh od prejema predloga.

Zoper odločbo Notarske zbornice Slovenije ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

24.a člen

Če notar pri sestavi listine o pravnem poslu ali pri overitvi podpisa na listini o pravnem poslu ugotovi, da zastopnik ni upravičen za zastopanje stranke pri sklenitvi pravnega posla ali, da so interesi zastopnika v nasprotju z interesi zastopane stranke, mora udeleženca notarskega opravila na to opozoriti ter jih poučiti o posledicah tako sklenjenega pravnega posla.

Če udeleženci vztrajajo pri zahtevi za sestavo notarske listine, mora notar zahtevi ugoditi ter na listini navesti, s kakšnimi pomanjkljivostmi in pravnimi posledicami je udeležence seznanil. Če udeleženci takšni zaznambi nasprotujejo, mora notar sestavo notarske listine odkloniti.

25. člen

Notar mora varovati kot tajnost podatke o osebah, dejstvih oziroma pravnih razmerjih, glede katerih sestavi notarski zapis, kolikor iz volje strank ali vsebine pravnega posla ne izhaja kaj drugega.

Predpisi o sodnih in upravnih postopkih določajo, kdaj in v kakšnem obsegu je notar dolžan dati podatke iz prejšnjega odstavka sodišču ali drugemu državnemu organu.

Dolžnost iz prvega odstavka tega člena veže tudi osebe, zaposlene pri notarju.

26. člen

Preiskava ali zaseg listin, ki so v hrambi pri notarju, ter denarja in vrednostnih papirjev, ki jih je notar prevzel zaradi predaje tretji osebi, kakor tudi notarjevih poslovnih knjig in drugih dokumentov notarske pisarne je dovoljena samo glede listin in predmetov, ki so izrecno navedeni v odredbi o preiskavi, izdani v kazenskem postopku.

Pri preiskavi notarske pisarne mora biti navzoč predstavnik Notarske zbornice Slovenije.

27. člen

Notar ne sme biti priprt v kazenskem postopku, ki je uveden proti njemu zaradi suma kaznivega dejanja, storjenega pri opravljanju notariata, brez poprejšnjega dovoljenja senata treh sodnikov višjega sodišča, na območju katerega se vodi postopek.

O odreditvi pripora sodišče obvesti Notarsko zbornico Slovenije.

28. člen

Pečat in žig iz 15. člena tega zakona sme notar uporabljati samo za dejanja, ki jih je opravil med poslovanjem.

Pečat in žig mora skrbno varovati pred dostopnostjo tretjim osebam. Če notarju pečat ali žig izgine ali ga izgubi, mora o tem brez odlašanja obvestiti Notarsko zbornico Slovenije.

Novi pečat in žig, ki se morata po obliki razlikovati od prejšnjih, notar lahko uporablja po overitvi odtisov po drugem odstavku 15. člena tega zakona.

Enako velja, če je treba spremeniti vsebino pečata in žiga zaradi spremembe notarjevega imena ali sedeža.

Če se prejšnji pečat ali žig najde ali spremeni, ga mora notar predati Notarski zbornici Slovenije, ki ga komisijsko uniči.

Če notar spremeni podpis, ga sme uporabljati šele potem, ko je overitev novega podpisa deponirana po drugem odstavku 15. člena tega zakona.

29. člen

V notarski listini mora notar verno in popolno zapisati izjave, podane pred njim, oziroma dejstva, ki jih je neposredno zaznal.

30. člen

Če je pri sestavljanju notarske listine sodeloval drugi notar, je enako odgovoren za spoštovanje predpisov.

V primeru iz prejšnjega odstavka vodi poslovanje tisti notar, na katerega so se obrnile za sestavo listine stranke. Ta notar listino sestavi, podpiše, pečati in hrani. Po določbah tega zakona o podpisih jo podpiše tudi drugi notar.

31. člen

Notarske listine so lahko v fizični ali elektronski obliki.

Notarske listine v fizični obliki morajo biti pisane na papir, ki glede formata in kakovosti ustreza standardom, določenim z aktom Notarske zbornice Slovenije. Notarske listine v fizični obliki smejo biti ročno izpisane s trajno obstojnim črnilom ali z napravami za pisanje besedil, ki omogočajo trajno obstojen zapis. Uporaba drugih postopkov zapisovanja je dovoljena le, če zagotavljajo enake značilnosti kot natipkana listina.

Notarske listine v elektronski obliki morajo izpolnjevati pogoje za zapis in hrambo podatkov v elektronski obliki glede nespremenljivosti, verodostojnosti in zanesljivosti shranjevanja, ki so določeni z zakonom.

32. člen

Prazna mesta v notarski listini v fizični obliki morajo biti izpolnjena s črtami.

Če obsega notarska listina v fizični ali elektronski obliki več strani, se morajo te označiti z zaporednimi števkami. Če je vpisana v vpisnik, se notarska listina označi tudi s številko in oznako vpisnika, pod katero je vpisana.

Zneski, datumi in druge številčne oznake v notarski listini v fizični ali elektronski obliki morajo biti izpisani tudi z besedami, razen številčnih oznak zemljiškoknjižnih vložkov oziroma parcel ter uradnih listov oziroma posameznih določb zakona ali drugega predpisa, na katerega se sklicuje listina.

33. člen

V notarski listini v fizični obliki ne sme biti besed ali znakov nad začetkom besedila, med vrsticami ali ob robu besedila. Vsaka beseda, znak ali podpis, ki se nahaja nad, ob ali med vrsticami besedila, se šteje za neobstoječ.

34. člen

V notarski listini v fizični obliki se ne sme ničesar izbrisati. Če je treba del besedila prečrtati, mora biti to storjeno tako, da prečrtani tekst ostane čitljiv.

Če je treba besedilo v listini v fizični obliki spremeniti ali ga dopolniti, se sme to storiti na koncu listine v fizični obliki, s tem da mora biti nedvoumno označeno, na kateri del besedila listine v fizični obliki se sprememba ali dostavek nanaša. Prav tako morata biti na koncu označena mesto in obseg besedila, ki je bilo črtano v smislu prejšnjega odstavka.

35. člen

Če obsega notarska listina v fizični obliki več pol, morajo biti vse pole prešite z jamstvenikom, oba konca le-tega pa na zadnji strani pritrjena s pečatnim voskom ali lepilnim trakom, pritrditvev pa zavarovana z notarskim žigom oziroma pečatom. Enako velja za listine, ki morajo biti po zakonu ali drugem predpisu priložene javni listini.

Če pooblastil in drugih prilog ni mogoče spojiti z notarsko listino v fizični obliki na način, določen v prejšnjem odstavku, morajo biti opremljene z zaznamkom, da so priloge, in poslovno številko listine. Število in vrsta takih prilog se zapiše na koncu notarske listine v fizični obliki pred podpis.

36. člen

Vsako stran notarske listine v fizični obliki parafirajo udeleženci in notar, ki je listino v fizični obliki sestavil.

Če udeleženec ne zna ali ne more pisati, parafirata namesto njega strani prič iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona.

Parafe ne smejo segati v besedilo listine v fizični obliki.

37. člen

Notarsko listino v fizični obliki na koncu lastnoročno podpiše notar, ki jo je sestavil, poleg podpisa pa pritisne svoj pečat ali žig.

Poleg notarja podpišejo na koncu listino v fizični obliki udeleženci. Priče jo podpišejo, če je njihovo sodelovanje pri sestavi listine po zakonu potrebno.

Če udeleženec ne zna ali ne more pisati, mora biti to v listini zapisano. V tem primeru morata pri sestavi listine sodelovati dve pismeni priči ali drugi notar, pred katerimi postavi udeleženec na listino svoj ročni znak, kar potrdita prič oziroma drugi notar s svojim podpisom.

Priči iz prejšnjega odstavka izbere udeleženec.

38. člen

Če na notarski listini v fizični obliki ni podpisa in pečata ali žiga notarja oziroma na notarski listini v elektronski obliki ni varnega elektronskega podpisa overjenega s kvalificiranim potrdilom notarja, ki je listino sestavil, takšna listina nima pravnega učinka javne listine.

Posledice ostalih kršitev določb 31. do 37. člena tega zakona za verodostojnost notarske listine oceni sodišče, če ta zakon ne določa drugače.

38.a člen

Uporabo notarske listine v elektronski obliki ter standarde, ki jih mora ta izpolnjevati v zvezi z zagotavljanjem enakih lastnosti glede nespremenljivosti, verodostojnosti in zanesljivosti shranjevanja, določi zakon.

Notarsko listino v elektronski obliki elektronsko podpiše notar in udeleženec ter priče, kadar je njihova udeležba potrebna, z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Tako podpisana listina je enakovredna notarski listini z lastnoročnim podpisom in žigom ali pečatom notarja in ima zato enako veljavnost.

Notarska zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, in ministrom, pristojnim za informacijsko družbo, izmed overiteljev, ki izdajajo kvalificirana potrdila, določi seznam overiteljev, ki ta potrdila izdajajo notarjem. Overitelji iz seznama vodijo evidenco izdanih kvalificiranih potrdil notarjem ločeno od drugih kvalificiranih potrdil.

IV. POGLAVJE

POSEBNE DOLOČBE O NOTARSKEM POSLOVANJU

Prvi oddelek

Način sestavljanja notarskih listin

39. člen

Preden začne notar sestavljati notarsko listino, mora ugotoviti osebno istovetnost strank in drugih udeležencev.

Osebno istovetnost ugotavlja na podlagi uradnih dokumentov (osebne izkaznice, potnega lista) oziroma če to ni mogoče, na kakršenkoli drug način, po katerem je istovetnost udeleženca mogoče nedvomno izkazati.

Način ugotovitve istovetnosti oseb, udeleženi pri sestavi notarske listine, mora biti vselej naveden v listini.

40. člen

Če je stranka gluha ali nema, mora notar zagotoviti, da ji je vsebina notarske listine v celoti znana in razumljiva.

Če je pri sestavljanju listine udeležena gluha ali nema stranka, ki ne zna brati, mora pri sestavljanju listine razen zapisnih prič sodelovati tudi oseba njenega zaupanja, ki je sposobna stranki podati celotno vsebino listine.

Okoliščine iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena mora notar zabeležiti v listini z navedbo o tem, na kakšen način je bila stranki vsebina listine predložena.

41. člen

Notarsko listino morajo stranke in drugi udeleženci podpisati vpričo notarja.

Če je listina podpisana brez prisotnosti notarja, mora oseba, ki jo je podpisala, podpis potrditi vpričo notarja kot lastnoročen. To potrdilo mora biti zapisano v listini, preden jo podpiše notar.

42. člen

Notar mora pred sestavo notarske listine strankam na razumljiv način opisati vsebino, pravne posledice nameravnega pravnega posla ali izjave volje, ter jih izrecno opozoriti na znana in običajna tveganja v zvezi s sklenitvijo takšnega pravnega posla ali izjave volje. Notar mora stranke opozoriti tudi na morebitne druge okoliščine v zvezi z nameravanim pravnim poslom, če jih pozna, razen podatkov, ki jih je notar v skladu s 25. členom tega zakona dolžan varovati kot tajnost. Stranke mora tudi odvrčati od nejasnih, nerazumljivih ali dvoumnih izjav ter jih izrecno opozoriti na možne pravne posledice takšnih izjav. Če stranke pri svojih izjavah vztrajajo, jih mora vnesti v notarsko listino, ob tem pa navesti tudi opozorila, dana strankam v zvezi z njimi.

Drugi oddelek

Notarski zapisi o pravnih poslih

1. Vsebina notarskega zapisa

43. člen

Notarski zapis mora vsebovati:

1. priimek in ime notarja, navedbo, da nastopa kot notar, in njegov sedež;
2. priimek in ime, rojstne podatke in prebivališče udeležencev pravnega posla, njihovih pooblaščenecv, zapisnih prič in tolmačev; če so udeleženci pravnega posla pravne osebe, pa njihovo ime in sedež ter ime in priimek predstavnika ali pooblaščenca;
3. navedbo o načinu ugotovitve istovetnosti oseb iz prejšnje točke;
4. vsebino pravnega posla, navedbo pooblastil ali prilog;
5. navedbo, da je notar udeležencem notarski zapis prebral in da so udeleženci notarski zapis odobrili;
6. datum, uro in kraj sestave notarskega zapisa;
7. podpise oseb, navedenih v 1. in 2. točki, ter pečat ali žig notarja, ki je sestavil notarski zapis.

Notar je dolžan pred sestavo notarskega zapisa stranke pozvati, da predložijo morebitne listine, ki predstavljajo del celovitega pravnega posla ali več pravnih poslov med istimi strankami, ki zasledujejo enak poslovni namen kot pravni posel, ki bi bil zapisan v notarskem zapisu ali so z njim v drugačni pravni povezavi (povezani pravni posli).

Če stranke predložijo listine iz prejšnjega odstavka ali če notar na drug način ugotovi, da gre za povezane pravne posle, mora stranke posebej opozoriti na pravne posledice tako povezanih poslov.

Prepisi listin iz drugega odstavka tega člena, ki jih predložijo udeleženci pravnega posla ali s katerimi razpolaga notar, se priložijo notarskemu zapisu.

Če notar ugotovi, da listine o povezanih pravnih poslih obstajajo, udeleženci pa zavrnejo predložitev teh listin, mora notar sestavo notarskega zapisa odkloniti.

Če je pri sestavljanju notarskega zapisa sodeloval eden ali več drugih notarjev, mora vsebovati zapis podatke iz 1. točke prvega odstavka tega člena tudi o tem notarju ter njegov podpis.

Če se notarski zapis pozneje dopolni, popravi ali spremeni z drugim notarskim zapisom, se mora to zabeležiti v obliki uradnega zaznamka na izvirniku prejšnjega notarskega zapisa, oziroma če je ta izročen, na njegovem overjenem prepisu, ki ga hrani notar.

44. člen

Udeleženci smejo dodati notarskemu zapisu pooblastila in druge priloge v izvirniku ali prepisu. Le-te mora izdajatelj potrditi v notarskem zapisu, sicer ne dobijo večje verodostojnosti, kot bi jo imele sicer.

Priloge, ki jih udeleženci še niso podpisali in ki niso javne listine, morajo podpisati udeleženci, morebitne zapisne priče in notar.

45. člen

Notarski zapis, pri katerem niso upoštevane določbe 5. in 7. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona, nima pravnega učinka javne listine.

Sodišče oceni glede na okoliščine primera, koliko kršitve določb od 1. do 4. in 6. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona ukinjajo ali zmanjšujejo verodostojnost notarskega zapisa.

46. člen

Oporoka, sestavljena v obliki notarskega zapisa po ustni izjavi sporočitelja, in pisna oporoka, ki jo oporočitelj izroči notarju z notarskim zapisom, imata enake pravne učinke kot sodna oporoka.

Oporočitelju mora notar izdati potrdilo o tem, da se pri notarju hrani njegova oporoka.

47. člen

V obliki notarskega zapisa morajo biti sklenjeni naslednji pravni posli:

1. pogodbe o urejanju premoženjskih razmerij med zakoncem,
2. pogodbe o razpolaganju s premoženjem oseb, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost,
3. sporazumi o odpovedi neuvedenemu dedovanju,
4. drugi pravni posli, za katere zakon določa, da morajo biti sklenjeni v obliki notarskega zapisa.

48. člen

Pravni posli iz prejšnjega člena, ki niso sklenjeni v obliki notarskega zapisa, niso veljavni.

2. Potrjevanje zasebnih listin

49. člen

Udeleženci pravnega posla lahko potrdijo listino o pravnem poslu pri notarju. Tako potrjena listina o pravnem poslu ima lastnost notarskega zapisa in je pod pogoji, določenimi v 4. členu tega zakona, neposredno izvršljiva.

Listino, ki vsebuje zemljiškoknjižno dovolilo in listino, na podlagi katere se pridobi lastninska ali kakšna druga stvarna pravica na nepremičnini, sme notar potrditi samo, če listino sestavi notar ali odvetnik.

Sestavlja vec listine iz prejšnjega odstavka mora listino podpisati in žigosati s svojim žigom.

Notar mora listino iz prejšnjega odstavka potrditi, kolikor ni zadržkov po 23., 24.a členu in če je ravnal v skladu z 42. členom tega zakona.

50. člen

Če zasebna listina iz 49. člena tega zakona po zunanji obliki ustreza predpisom o notarski listini (31. do 35. člen) in po vsebini določbam 2., 4. in 6. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona, jo notar potrdi tako, da sestavi notarski zapis, ki vsebuje navedbe iz 1., 3. in 5. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona, navedbo o pozivu iz dru-

gega odstavka 43. člena tega zakona, opozorilo iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona, opozorila strankam, če so potrebna v skladu z 42. členom tega zakona, ter njihove izjave v zvezi z opozorili. Zasebna listina se pripoji notarskemu zapisu kot njegov sestavni del.

Pri potrjevanju zasebne listine po prejšnjem odstavku se uporablja četrti in peti odstavek 43. člena tega zakona.

Notarski zapis in pripojeno zasebno listino podpišejo osebe iz 2. točke prvega odstavka 43. člena tega zakona in notar, ki na notarski zapis odtisne svoj žig ali pečat.

3. Zapisne priče in tolmač

51. člen

Pri sestavljanju notarskih zapisov morata sodelovati dve zapisni priči:

1. če se sklepajo pravni posli iz 3. točke 47. člena tega zakona, darilna pogodba za primer smrti ali sestavlja oporoka;

2. če kateri od udeležencev pravnega posla ne obvlada uradnega jezika;

3. če je kateri od udeležencev pravnega posla slep, gluh, nem ali gluhonem;

4. če je kateri od udeležencev nepismen oziroma če ne obvlada pisave, v kateri je sestavljena listina.

V ostalih primerih presodi notar oziroma udeleženci, ali je pri sestavljanju notarskega zapisa potrebno tudi sodelovanje prič.

Namesto zapisnih prič sme sodelovati pri sestavljanju zapisa drugi notar.

52. člen

Zapisne priče so lahko osebe, ki so polnoletne, pismene in ki obvladajo uradni jezik.

Če zapisna priča notarju ni osebno znana, mora ugotoviti njeno istovetnost na način, določen v drugem in tretjem odstavku 39. člena tega zakona.

53. člen

Kot zapisne priče ne smejo sodelovati osebe:

1. ki so po procesnih zakonih odvezane dolžnosti pričevanja;

2. ki so pri notarju v delovnem razmerju;

3. ki imajo iz pravnega posla, o katerem se sestavlja notarski zapis, kakršnekoli pravice oziroma koristi;

4. ki so z udeležencem pravnega posla ali z osebami, za katere izhaja iz notarskega zapisa kakšna pravica, ali z notarjem, ki sestavlja listino, v razmerju, navedenem v prvem odstavku 22. člena tega zakona.

54. člen

Če zakon ne določa drugače, morajo biti zapisne priče oziroma drugi notar navzoče najkasneje takrat, ko notar bere udeležencem vsebino notarskega zapisa in ko ga le-ti podpisujejo.

Če udeleženci pravnega posla izrecno zahtevajo in če zapisni priči nista potrebni iz razlogov po 2. oziroma 3. točki prvega odstavka 51. člena tega zakona, se smeta zapisni priči odstraniti za čas, ko se notarski zapis bere; v tem primeru morajo udeleženci podpisati notarski zapis vpricho zapisnih prič in izrecno izjaviti, da jim je njegova vsebina v celoti znana in da se ujema z njihovo voljo. Vse to je treba v notarskem zapisu posebej navesti.

55. člen

Če kateri od udeležencev ne obvlada uradnega jezika (2. točka prvega odstavka 51. člena) ali če tako zahteva stranka (četrti odstavek 13. člena), mora pri sestavi notarskega zapisa sodelovati tudi sodni tolmač.

Tolmač je lahko tudi oseba, zaposlena pri notarju, če ima sicer vse lastnosti zapisne priče.

Tolmač ni potreben, če notar in zapisni priči oziroma drugi notar obvladajo jezik udeleženca iz 2. točke prvega odstavka 51. člena tega zakona.

Sodelovanje tolmača mora biti v notarskem zapisu izrecno navedeno.

56. člen

Določbe prvega, drugega in četrtega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporabljajo tudi, kadar v primeru obveznega sodelovanja zapisnih prič (prvi odstavek 51. člena) udeleženci izrecno želijo, da sodeluje zapisna priča, ki ne obvlada uradnega jezika oziroma jezika udeleženca (2. točka prvega odstavka 51. člena).

4. Hramba notarskih zapisov

57. člen

Če zakon ne določa drugače, hrani notarske zapise notar, ki jih je sestavil, udeležencem pa se izdajajo odpravki.

58. člen

Razen v primerih, določenih v tem zakonu, sme notar izročiti izvornik notarskega zapisa samo sodišču ali Notarski zbornici Slovenije in sicer le na podlagi pisne odredbe oziroma naloga ter proti pisnemu potrdilu o prejemu.

Izročitev po določbi prejšnjega odstavka je lahko samo začasna. Na mesto izročene listine vloži notar uradni zaznamek o predmetu, udeležencih, datumu sestave in poslovni številki notarskega zapisa ter o datumu, ko je bil zapis poslan oziroma izročen. Uradnemu zaznamku pripoji odredbo oziroma nalogo, na podlagi katerega je bil zapis izročen, ter potrdilo o prejemu.

Če nastane potreba izročiti odpravek notarskega zapisa, mora organ, pri katerem se zapis začasno nahaja, brez odlašanja omogočiti notarju, da odpravek izdela.

59. člen

Določbe 57. in 58. člena tega zakona se uporabljajo tudi za druge notarske listine, ki jih je dolžan hraniti notar na podlagi predpisov ali na izrecno zahtevo stranke, navedeno v notarski listini.

Tretji oddelek

Potrjevanje dejstev in izjav

60. člen

Notar je pooblaščen za izdajanje potrdil o dejstvih in zapisnike o izjavah, navedenih v tem oddelku.

Ta potrdila in zapisniki imajo pravne učinke javne listine, če so sestavljena po določbah 61. do 70. člena tega zakona.

Notar je pristojen za overjanje prepisov in podpisov, kolikor ni z zakonom določena pristojnost državnega organa ali druge uradne osebe.

Overjanje prepisov

61. člen

Notar sme potrditi, da se prepis listine ujema z izvirkom, če obvlada jezik, v katerem je listina spisana, razen če notar s preslikavo naredi fizično ali elektronsko kopijo listine.

Prepis se mora ujemati z listino v vseh njenih pisnih podrobnostih, tudi v pravopisu, ločilih, okrajšavah besed in pisnih napakah. Če so posamezna mesta v listini spremenjena, dopolnjena, izbrisana ali prečrtana, je treba to v potrdilu o overitvi navesti. Prav tako je treba navesti, da je listina raztrgana, poškodovana ali sicer po zunanem videzu sumljiva.

Notar potrdi prepis listine potem, ko ga primerja z izvirkom in ko ugotovi, da se prepis natančno ujema z njim.

Poleg te ugotovitve v potrdilu navede, da gre za prepis listine, ki ga je stranka označila za izvirnik, ali da gre za prepis overjenega oziroma navadnega prepisa listine; na kakšen način in s kakšnim sredstvom je listina spisana; s kakšnimi pečati ter koleki je opremljena; kje se po njegovi vednosti ali po strankinem zatrdilu nahaja izvirnik.

Če je na listini kakšna pripomba ali klavzula, se mora tudi ta vnesti v prepis.

Če se overja prepis dela listine ali izpisek iz listine, mora biti iz prepisa razvidno, kateri deli izvirnika so ostali neprepisani.

Overitve prepisov se ne vpisujejo v notarski vpisnik.

62. člen

Ob overjanju izpiskov iz družbenih ali poslovnih knjig mora notar primerjati izpisek z zadevnimi postavkami izvirne knjige ter v overitveni klavzuli navesti, da se izpisek natančno ujema z njimi.

Overitve izpiskov iz prejšnjega odstavka se ne vpisujejo v notarski vpisnik.

Overjanje prevodov

63. člen

Notar sme overiti skladnost prevoda z izvirnikom samo, če ima status sodnega tolmača po predpisih, ki urejajo imenovanje sodnih tolmačev, za jezik, v katerega je listina prevedena iz uradnega jezika ali obratno. Prevod overi, če ga je opravil sam ali če ga je preizkusil in ga spoznal za pravilnega.

Izvirnik in prevod morata biti združena na isti listini; če to ni mogoče, se prevod pripoji izvirniku, kot določa drugi odstavek 35. člena tega zakona.

Overitve prevodov se ne vpisujejo v notarski vpisnik.

Overjanje podpisov

64. člen

Notar sme potrditi, da je stranka vpričo njega lastnoročno ali varno elektronsko podpisala listino ali dala nanjo svoj ročni znak, ali da je podpis ali ročni znak, ki je že na listini, vpričo njega priznala kot svojega.

Pri overitvi varnega elektronskega podpisa notar preveri veljavnost kvalificiranega potrdila, kot to določata zakon in notranja pravila overitelja.

Overitev se vpiše na izvirno listino v fizični obliki z navedbo, kako je bila ugotovljena istovetnost ter ugotovitvijo, da je podpis ali ročni znak pristen. Overitvena klavzula vsebuje opravilno številko vpisnika ter datum, notarjev podpis in pečat.

Overitev se doda k listini v elektronski obliki z navedbo, kako je bila ugotovljena istovetnost ter veljavnost elektronskega podpisa, opravilno številko vpisnika in datumom, in jo notar skupaj z listino varno elektronsko podpiše.

Pred overitvijo podpisa lastnika na zasebni listini, s katero se nepremičnina odtuji ali obremeni, je notar dolžan pogodbene stranke, ki so prisotne pri overitvi, opozoriti, da je za vsebino listine notar odgovoren le, če jo sestavi v obliki notarskega zapisa.

Ko notar overi podpis na zasebni listini, s katero se nepremičnina odtuji ali obremeni, v njej navede opozorilo iz prejšnjega odstavka.

Pri overjanju podpisa se mora notar seznaniti z vsebino listine samo toliko, kolikor je to potrebno, da izpolni rubrike vpisnika o overitvah in potrdilih. Notar ni odgovoren za vsebino listine in ni dolžan ugotavljati, ali stranke smejo skleniti posel, na katerega se listina nanaša. Določbe 23. člena tega zakona se glede overitev podpisov po notarju ne uporabljajo.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa mora notar upoštevati vsebino listine, kolikor predpis veže overitev podpisa na izpolnitev določenih pogojev.

64.a člen

Preden notar overi podpis na pooblastilu za sklenitev pravnega posla, katerega predmet je nepremičnina, mora pooblastitelja natančno opozoriti na pravne posledice, ki lahko izhajajo iz takšnega pooblastila.

Pooblastilo iz prejšnjega odstavka mora obsegati navedbo pravnih poslov z bistvenimi elementi, navedbo obsega premoženja pooblastitelja, na katero se nanašajo pravni posli, ki jih lahko sklepa pooblaščenec ter navedbo obveznosti pooblaščenca, da bo pooblastitelja predhodno seznanjal s posli, ki jih bo sklepal v okviru pooblastila. Na pooblastilo notar navede opozorilo o pravnih posledicah sklenitve pravnega posla.

Če pooblastilo iz prvega odstavka tega člena ni sestavljeno v skladu s prejšnjim odstavkom, notar odkloni overitev podpisa.

Notar odkloni overitev podpisa tudi, če ugotovi, da v zvezi s pravnimi posli, navedenimi v pooblastilu, obstaja nasprotje interesov med pooblastiteljem in pooblaščencom.

65. člen

Če overja podpis zastopnikov državnih organov, oseb, ki izvajajo javna pooblastila, gospodarskih družb in drugih pravnih subjektov, ki se vpisujejo v sodni register, sme notar to potrditi v overitveni klavzuli samo, kadar mu je znano, da je oseba, ki podpisuje, zastopnik te osebe ali če je to poprej ugotovil.

Notar lahko overi podpise zakonitih zastopnikov državnih organov, oseb, ki izvajajo javna pooblastila, gospodarskih družb in drugih pravnih subjektov, ki se vpisujejo v sodni register, na podlagi podpisov in odtisov pečatov, ki jih zakoniti zastopniki pri tem uporabljajo. Ti podpisi in odtisi pečatov morajo biti deponirani pri Notarski zbornici Slovenije. Podpisi in odtisi pečatov se deponirajo neposredno pri Notarski zbornici Slovenije ali preko izbranega notarja.

Notarska zbornica Slovenije posreduje podpise in odtise pečatov, deponirane v skladu s prejšnjim odstavkom, vsem notarjem na območju Republike Slovenije.

Notar lahko overi podpise oseb, pooblaščenih za zastopanje gospodarskih družb, tudi na podlagi pri njem deponiranih podpisov in odtisov pečatov.

Potrditev časa, ko je bila listina predložena na vpogled

66. člen

Čas, ko je bila listina predložena na vpogled notarju ali vpričo njega tretji osebi, se potrdi na listini z navedbo dneva, meseca in leta ter, na zahtevo stranke, tudi ure.

Če stranka zahteva, se mora ugotoviti istovetnost osebe, ki je listino predložila na vpogled, in osebe, kateri je listina predložena. V tem primeru se potrditveni klavzuli dodajo navedbe o načinu ugotovitve osebne istovetnosti iz 39. člena tega zakona.

Potrditev, da oseba živi, in potrditev drugih dejstev

67. člen

Notar sme potrditi, da določena oseba živi, če jo pozna osebno ali če je njena istovetnost ugotovljena po določbi 39. člena tega zakona.

V izvirniku notarskega potrdila, ki se izroči stranki, mora notar potrditi, da je bila oseba pri njem, ter navesti dan, mesec in leto, na zahtevo stranke pa tudi uro, ko se je to zgodilo, in način ugotovitve istovetnosti osebe, na katero se nanaša potrdilo.

68. člen

Na zahtevo stranke sme notar potrditi tudi druga dejstva, kot so: seznanitev druge stranke z opominom, z odpovedjo,

s ponudbo ali z drugo izjavo, ki jo daje stranka z namenom doseči kakšen pravni učinek, seznanitev s ponudbo plačila, prevzemom ali izročitvijo listine ali drugih stvari, dejstva v zvezi z dražbo, žrebanjem ter stanji, za katera je izvedel notar sam ali s pomočjo strokovnjakov.

V izvirniku notarskega potrdila iz prejšnjega odstavka notar navede kraj in čas, v katerem se je zgodilo ali ugotovilo obravnavano dejstvo, osebna imena in naslove strank ter drugih udeležencev in natančen popis tega, kar se je zgodilo v pričo njega, ali dejstva, ki jih je neposredno ugotovil.

Vsebinsko izjav strank, ki jih podajajo z namenom doseči kakšen pravni učinek ter druge izjave strank notar zapiše v obliki notarskega zapisnika, v katerem navede kraj in čas sprejema izjave, osebno ime in naslov stranke ter namen podaje izjave. Zapisnik podpiše stranka, ki je izjavo podala, in notar.

Potrjevanje sklepov organov upravljanja

69. člen

Če je notar poklican, da bi potrdil sklepe organov upravljanja podjetij, zadrug ali drugih pravnih oseb, mora navesti v zapisniku dan in čas seje, opisati potek seje, kolikor je to pomembno za presojo pravilnosti postopkov, ter zapisati sklepe, ki so bili na seji sprejeti. Prav tako mora izpričati druga dejstva, kadar tako zahteva zakon.

Zapisnik podpiše tudi oseba, ki je predsedovala seji organa.

Na zahtevo kateregakoli udeleženca seje mora notar ugotoviti tudi osebno istovetnost predsedujočega in drugih udeležencev seje ter to navesti v zapisniku.

Protesti

70. člen

Proteste menic in čekov izdaja notar po določbah zakona o menici oziroma zakona o čeku.

Popis in cenitev premoženja ter zavarovanje zapuščine

71. člen

Notar lahko opravi popis in cenitev zapustnikovega premoženja, če tako odloči zapuščinsko sodišče. Popis in cenitev opravlja notar po določbah zakona o dedovanju.

Kadar je potrebno zavarovati zapuščino po določbah zakona o dedovanju, se zapustnikovo premoženje ali njegov del izroči v hrambo notarju, če tako odloči zapuščinsko sodišče.

Četrti oddelek

Izdajanje odpravkov, potrdil, prepisov in izpiskov

72. člen

Odpravke, potrdila, prepise in izpiske izdaja notar oziroma njegov namestnik, pri katerem so listine v hrambi.

Če je bil izročen izvirnik notarskega zapisa, se o njem ne sme več izdati odpravek, ampak samo prepis.

Odpravki in prepisi notarskih zapisov o pravnih poslih med živimi

73. člen

Če ni določeno v notarskem zapisu kaj drugega, se sme izdati odpravek notarskega zapisa samo:

1. osebam, ki so sklenile v svojem imenu pravni posel, obsežen v listini;
2. osebam, v katerih imenu je bil ta pravni posel sklenjen;
3. osebam, v katerih korist je bil ta pravni posel sklenjen;

4. pravnim naslednikom oseb iz 1., 2. in 3. točke.

74. člen

Od izvršljivega notarskega zapisa se sme izdati, razen v primerih, navedenih v naslednjem odstavku, vsaki izmed oseb iz prejšnjega člena samo en odpravek.

Ponovni odpravek takega zapisa se lahko izda samo:

1. če pristanejo na to vse osebe iz 1. in 2. točke prejšnjega člena ali njihovi pravni nasledniki; pristanek se zaznamuje v notarskem zapisu, podpisanem od stranke ali s posebno overjeno listino, ki se priloži notarskemu zapisu;
2. če je bil prej izdani odpravek zaradi pomanjkljivosti notarju vrnjen ali če je amortiziran;
3. če sodišče, na katerega območju ima notar sedež, na strankin predlog izda sklep, s katerim dovoli izdajo ponovnega odpravka. Tak sklep izda sodišče, če stranka izkaže za verjetno, da ji je ponovni odpravek potreben. Zoper sklep, s katerim se dovoli izdaja ponovnega odpravka, ni pritožbe.

75. člen

Od neizvršljivega notarskega zapisa sme notar izdati ponovni odpravek stranki, ki izkaže za verjetno, da ji je ponovni odpravek potreben. Če notar ne ugodi strankini zahtevi, lahko stranka vloži predlog za izdajo ponovnega odpravka pri pristojnem sodišču (3. točka drugega odstavka 74. člena).

76. člen

Če se izda ponovni odpravek, je treba v overitveni klavzuli označiti, kateri odpravek po vrsti je ta, in razlog, iz katerega je bil ponovni odpravek izdan.

77. člen

Overjeni in navadni prepisi notarskega zapisa se izdajajo osebam iz 73. člena tega zakona in njihovim zakonitim zastopnikom kadarkoli to zahtevajo, prav tako se jim ob vsakem času dovoli vpogled teh listin, drugim osebam pa samo, če izkažejo pravni interes ali če jim to dovolijo osebe iz 73. člena tega zakona.

Odpravki in prepisi notarskih zapisov o oporokah

78. člen

Odpravki ali prepisi oporok se smejo izdati, če ni v notarskem zapisu določeno drugače, dokler zapustnik živi, samo njemu samemu ali osebi, ki jo zapustnik pooblasti z overjenim pooblastilom. Po zapustnikovi smrti se smejo taki odpravki ali prepisi izdati po razglasitvi oporoke. Dan razglasitve se zaznamuje na odpravku ali prepisu.

Potrdila in izpiski

79. člen

O zapisnikih in vpisih v vpisnik se izdajajo potrdila; kot popolna ali kot izpiski.

Za ponovno izdajanje potrdil velja določba 74. člena tega zakona.

80. člen

Če obsega notarski zapis več samostojnih pravnih poslov, se sme na zahtevo upravičene osebe izdati namesto popolnega odpravka izpisek, ki se nanaša na posamezni pravni posel.

Od izvršljivih notarskih zapisov se sme izdati samo popoln odpravek; izpisek ni izvršljiv.

V izpisku je treba navesti, kateri deli notarske listine so izpuščeni.

80.a člen

Notarji izdajajo overjene izpiske iz javnih knjig glede na vzpostavljeno informacijsko povezavo.

Vsebina in oblika odpravkov in prepisov

81. člen

Odpravek in prepis se morata z izvirnikom dobesedno ujemati. Spremembe in dopolnitve, izvršene v izvirniku notarske listine po določbi 34. člena tega zakona, je v odpravku in prepisu dopustno vstaviti v besedilo na mesto, kamor spadajo.

Overitvena klavzula

82. člen

Vsak odpravek se mora overiti. Odpravkom izvršljivih notarskih zapisov se morajo priložiti prepisi prilog tega zapisa. Overitvena klavzula mora obsegati tudi priloge.

83. člen

Overitvena klavzula se vpiše na koncu odpravka ter mora vsebovati: potrdilo, da se ta odpravek ujema z izvirnikom, označbo iz 76. člena tega zakona, navedbo prilog iz prejšnjega člena, navedbo, za koga je ta odpravek sestavljen, ter navedbo kraja in časa izdaje odpravka s podpisom in pečatom notarja.

84. člen

Odpravek notarskega zapisa nima pravnega učinka javne listine, če ni potrjena soglasnost odpravka z izvirnikom ali če ni na njem podpisa in pečata notarja.

Posledice ostalih kršitev določb 81. do 83. člena tega zakona za verodostojnost odpravka oceni sodišče.

Zaznamek o izdajanju odpravkov

85. člen

Ko se izda odpravek, notar zaznamuje na izvirniku ali poli, prišiti k izvirniku, kdaj in komu je bil odpravek izdan. Če se izda ponovni odpravek, navede tudi razlog, iz katerega je bil odpravek ponovno izdan.

Odpravek, ki ga je stranka vrnila (2. točka drugega odstavka 74. člena), se priloži izvirniku. Na odpravku se zaznamuje, da je bil vrnjen in da nima pravnega učinka javne listine.

Zaznamek podpiše notar.

Potrdilo o obstoju notarskega zapisa

86. člen

Osebam, upravičenim zahtevati prepis (77. in 78. člen), se na njihovo zahtevo izda potrdilo, da je pri notarju notarski zapis ali izjava poslednje volje.

Potrdilo o izvršljivosti notarskega zapisa

86.a člen

Na zahtevo stranke je notar, ki je sestavil notarski zapis, dolžan na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L št. 12 z dne 16. 1. 2001, v nadaljnjem besedilu: uredba) izdati potrdilo o izvršljivosti tega notarskega zapisa.

Potrdilo iz prejšnjega odstavka se izda na standardnem obrazcu iz Priloge VI k uredbi.

Notar potrdi izvršljivost pod pogoji iz 4. člena tega zakona in pod pogoji določenimi v drugem do četrtem odstavku 20. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 51/98, 89/99 – ZPPGPS, 11/01 – ZRacS-1, 75/02, 87/02 – SPZ in 16/04).

Peti oddelek

Prevzemanje listin, denarja in vrednostnih papirjev v hrambo in izročitev

Hramba listin

87. člen

Notar je dolžan prevzeti v hrambo listine vsake vrste.

Ob prevzemu listine sestavi notar zapisnik, ki mora vsebovati kraj in čas prevzema, priimek in ime, poklic in prebivališče tistega, ki je listino predal (deponenta), označbo listine, v kakšen namen je bila položena in komu naj se izroči, podpis deponenta ter podpis in uradni pečat notarja.

Listina se lahko pošlje notarju s pismom, ki nadomešča zapisnik.

Notar izda stranki o prevzemu listine potrdilo.

Notar ugotovi istovetnost osebe, kateri izroči prevzeto listino, v skladu z 39. členom tega zakona. Prejemnik potrdi prejem listine na zapisniku o prevzemu.

Hramba denarja in vrednostnih papirjev

88. člen

Gotovino, menice, čeke in druge vrednostne papirje je notar dolžan prevzeti samo, če so mu ob sestavljanju notarskega zapisa predani z namenom, da jih izroči določeni osebi ali državnemu organu.

Če ni prevzem zaznamovan v notarskem zapisu, se ob prevzemu sestavi zapisnik, ki mora vsebovati številko v knjigi pologov, kraj in čas prevzema, natančen opis in vrednost prevzetih stvari, ime, priimek ter naslov deponenta in njegovo izjavo, kako ravnati s prevzetimi stvarmi.

Gotovina in vrednostni papirji se lahko notarju pošljejo s pismom, ki nadomešča zapisnik.

Notar izda stranki o prevzemu potrdilo.

89. člen

Prevzeti denar in vrednostne papirje hrani notar v posebnem ovoju, na katerem zapiše predmet in strankino ime.

Prevzeti denar in vrednostne papirje mora notar nemudoma izročiti osebi, ki so ji namenjeni, ob poprejšnji ugotovitvi istovetnosti prejemnika (39. člen).

Prejemnik potrdi prejem na zapisniku o prevzemu ali v knjigi pologov.

90. člen

Če notar ne more izvršiti predaje v določenem roku, če rok ni določen pa v štirinajstih dneh od dneva prevzema, mora stranki nemudoma vrniti prevzete stvari, ali jih, če to ni mogoče, predati v hrambo sodišču in o tem obvestiti deponenta.

91. člen

Položitev pri notarju nima pravnih učinkov sodnega depozita.

92. člen

Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi za primere, kadar prevzame notar po nalogu sodišča zapuščinske listine, denar, vrednostne papirje ali dragocenosti.

V. POGLAVJE

HRAMBA LISTIN IN VODENJE KNJIG

93. člen

Notar mora listine, ki jih je sestavil sam ali ki jih je prevzel od strank ali ki mu jih je zaupala Notarska zbornica Slovenije, hraniti, urejeno po zaporedju vpisov v poslovne

knjige, na varnem mestu v svoji pisarni ali v bančnem sefu, ločeno od drugih spisov.

Če sta listino sestavila dva ali več notarjev, jo mora hraniti notar, ki jo je pečatil (drugi odstavek 30. člena).

94. člen

Ko notar izve, da je oseba, katere oporoka je med njegovimi spisi, umrla ali je proglašena za mrtvo, mora poslati pristojnemu zapuščinskemu sodišču izvirnik oporoke ali notarskega zapisa o položitvi pisne oporoke in o tem napraviti zaznamek v spisu, kjer je bil hranjen izvirnik.

95. člen

Minister, pristojen za pravosodje, s predpisom natančneje določi vrste vpisnikov in knjig, ki jih mora voditi notar, njihovo vsebino ter način vodenja in overjanja vpisnikov in knjig.

Minister, pristojen za pravosodje, predpiše roke hrambe in pogoje ter način uničevanja notarskih zapisov, drugih notarskih spisov ter vpisnikov, knjig in evidenc, ki se vodijo po določbah tega zakona in predpisih iz prejšnjega odstavka.

VI. POGLAVJE NOTARSKI ARHIV

96. člen

Ko prejme odločbo iz četrtega odstavka 19. člena tega zakona, mora notar brez odlašanja izročiti Notarski zbornici Slovenije vse listine, spise, vpisnike in knjige ter druge evidence skupaj z notarskim pečatom in žigom ter denarjem, vrednostnimi papirji in dragocenostmi po stanju, v kakršnem se nahajajo na dan prejema odločbe.

Dokumentacijo in predmete iz prejšnjega odstavka (notarski arhiv) zapisniško prevzame tričlanska komisija, ki jo sestavljajo člani organov Notarske zbornice Slovenije.

Poleg notarja lahko sodeluje pri prevzemu delavec Notarske zbornice Slovenije, ki ga določi njen predsednik.

97. člen

Po določbah prejšnjega člena je treba ravnati tudi, ko notar umre. V tem primeru je zavezanec za izročitev notarjev zakonec oziroma osebe, ki so notarjevi zakoniti dediči.

Če med osebami iz prejšnjega odstavka ni soglasja o tem, katera bo izročila notarski arhiv, ali če se zavezana oseba izročitvi upira, odredi pristojno zapuščinsko sodišče, kar je treba, da se notarski arhiv zavaruje in da ga Notarska zbornica Slovenije lahko prevzame.

98. člen

Notarska zbornica Slovenije določi, katere listine, spisi, knjige in predmeti iz notarskega arhiva se zaupajo v hrambo in poslovanje notarju, ki je imenovan na mesto notarja iz prvega odstavka 96. člena oziroma prvega odstavka 97. člena tega zakona, ter katere listine, spisi in druga dokumentacija iz notarskega arhiva se vložijo v arhiv zbornice.

Notarska zbornica Slovenije lahko določi, da se notarski arhiv v celoti ali deloma začasno, do zasedbe notarskega mesta iz prejšnjega odstavka, zaupa v hrambo in poslovanje drugemu notarju.

Za predajo notarskega arhiva v smislu prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 96. člena tega zakona.

99. člen

Glede izdajanja izvirnikov ali odpravkov listin, ki so vložene v arhiv Notarske zbornice Slovenije, se smiselno uporabljajo določbe IV. poglavja tega zakona, s tem da vlogo poslujočega notarja opravlja predsednik zbornice ali od njega pooblaščen notar, ki je član organa upravljanja zbornice.

VII. POGLAVJE NOTARSKI KANDIDATI, NOTARSKI PRIPRAVNIKI IN NADOMEŠČANJE NOTARJEV

100. člen

Univerzitetni diplomirani pravnik, ki izpolnjuje pogoje iz 1., 2., 3., 4. in 7. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, se lahko zaradi pridobitve pogojev za samostojno opravljanje notariata usposablja pri notarju kot notarski kandidat.

Notar je dolžan omogočiti notarskemu kandidatu usposabljanje na vseh področjih notarskega poslovanja.

Pri notarju je lahko zaposlen in se usposablja en notarski kandidat.

101. člen

Prosto mesto notarskega kandidata na predlog notarja razpiše Notarska zbornica Slovenije. Rok za prijavo ne sme biti krajši od 15 dni. Poleg dokazil o izpolnjevanju pogojev iz 100. člena tega zakona je kandidat dolžan prijavi na razpis priložiti svoj življenjepis.

Izbiro med prijavljenimi kandidati opravi Notarska zbornica Slovenije v soglasju z notarjem, pri katerem je prosto mesto notarskega kandidata. Notarska zbornica Slovenije imenuje izbranega kandidata za notarskega kandidata in ga vpiše v imenik notarskih kandidatov.

Zoper odločbo o imenovanju notarskega kandidata ni pritožbe, dovoljen pa je upravni spor.

Notarski kandidat lahko začne opravljati prakso v notariatu, ko je vpisan v imenik notarskih kandidatov, ki ga vodi Notarska zbornica Slovenije.

Pred vpisom v imenik notarski kandidat poda prisego iz drugega odstavka 16. člena tega zakona pred predsednikom Notarske zbornice Slovenije in overi svoj podpis po določbi drugega odstavka 15. člena tega zakona.

101.a člen

Kdor je zaposlen pri notarju v skladu z določbami tega zakona in zakona o pravniškem državnem izpitu in se usposablja za pridobitev pravice opravljati pravniški državni izpit, ima položaj notarskega pripravnika.

Notarski pripravnik lahko začne opravljati prakso pri notarju, ko je vpisan v imenik notarskih pripravnikov.

O vpisu v imenik iz prejšnjega odstavka odloča Notarska zbornica Slovenije. Zoper odločitev ni pritožbe.

Ob vpisu v imenik notarskih pripravnikov izda zbornica notarskemu pripravniku izkaznico.

101.b člen

Notarsko pripravniško prakso zagotavlja Notarska zbornica Slovenije.

Čas, ko notarski pripravnik opravlja prakso pri notarju, se števa v obvezno enoletno prakso, ki je določena kot eden od pogojev za imenovanje za notarja (5. točka prvega odstavka 8. člena).

101.c člen

Notarski pripravnik se izbriše iz imenika notarskih pripravnikov:

1. če izjavi, da ne želi več opravljati prakse pri notarju;
 2. če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje prakse pri notarju;
 3. če brez opravičenega razloga več kot en mesec ne opravlja prakse pri notarju;
 4. ko poteče čas, ki je določen za usposabljanje pri notarju;
 5. če mu je izrečen disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati prakso pri notarju.
- Izbris iz razloga po 5. točki prejšnjega odstavka se opravi na podlagi pravnomočne odločbe disciplinskega organa.

102. člen

Notarski kandidat sme namesto notarja, pri katerem je zaposlen, opravljati vse posle notarja, ne sme pa sestavljati notarskih zapisov in notarskih zapisnikov iz 69. člena tega zakona.

Zapisnike o poslih ter druge listine podpisuje z imenom in dostavkom »notarski kandidat«. Notar na vsaki listini, z izjemo overitev po 61., 62. in 64. členu tega zakona in protestov menice, potrdi s podpisom, da je listino pregledal.

Posli notarskega kandidata, opravljeni po določbah prvega in drugega odstavka tega člena, se štejejo za uradno poslovanje notarja, pri katerem je kandidat zaposlen. Notar odgovarja zanje odškodninsko.

103. člen

Če je notar na dopustu, zdravstveno ali drugače dlje časa zadržan ali če je suspendiran, ga mora nadomeščati v njegovem uradnem poslovanju drugi notar (začasni namestnik).

Začasnega namestnika določi notar. Če tega ne stori pred začetkom odsotnosti ali če tega ne more storiti, ga določi predsednik Notarske zbornice Slovenije.

Začasni namestnik nadomešča notarja v primeru njegove zadržanosti, daljše od enega delovnega dneva.

V primerih iz prvega odstavka tega člena lahko v času, določenem v prejšnjem odstavku, notarja nadomešča notarski kandidat, če izpolnjuje pogoj iz 5. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona (notarski namestnik). Notarskega namestnika določi notar.

O vsakem nadomeščanju mora notar obvestiti Notarsko zbornico Slovenije. Če notar iz zdravstvenih ali drugih razlogov ne more obvestiti Notarske zbornice Slovenije o nadomeščanju, notarski namestnik ne sme začeti z nadomeščanjem, dokler nadomeščanja ne odobri predsednik Notarske zbornice Slovenije.

104. člen

Začasni namestnik vodi notarsko pisarno v imenu in za račun odsotnega notarja, ter uporablja pečat in žig nadomeščenega notarja.

Če začasni namestnik in notar medsebojnega razmerja v zvezi z nadomeščanjem ne uredita sporazumno, posreduje pred vložitvijo tožbe predsednik Notarske zbornice Slovenije.

105. člen

Notarski namestnik, ne glede na prvi odstavek 102. člena tega zakona, opravlja vse posle nadomeščenega notarja s polnim pravnim učinkom kot njegov namestnik, uporablja pa pečat in žig nadomeščenega notarja.

105.a člen

Notarska zbornica Slovenije vodi evidenco odsotnosti notarjev po prvem odstavku 103. člena tega zakona.

Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- zaporedno številko vpisa,
- priimek in ime notarja in sedež notarskega mesta,
- čas odsotnosti,
- razlog odsotnosti,
- priimek in ime namestnika.

Podatki iz evidence se hranijo trajno.

Če Notarska zbornica Slovenije ugotovi, da je začasni namestnik ali notarski namestnik nadomeščal notarja v nasprotju s 103. členom tega zakona, opravi pregled poslovanja notarja zaradi ugotovitve obsega kršitve in obvesti disciplinskega tožilca o svojih ugotovitvah.

VIII. POGLAVJE
NOTARSKA ZBORNICA SLOVENIJE

106. člen

Notarji, imenovani po tem zakonu, se obvezno združujejo v Notarsko zbornico Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica).

Zbornica je pravna oseba s pooblastili, določenimi z zakonom, in ima pravico uporabljati v pečatu in listinah grb Republike Slovenije.

Sedež zbornice je v Ljubljani.

107. člen

Zbornica skrbi za ugled, verodostojnost in razvoj notariata ter zastopa interese notarjev, notarskih kandidatov in notarskih pripravnikov.

Zbornica določa tarifo o nagrajevanju notarjev v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

Minister, pristojen za pravosodje, lahko zaradi sprememb zahtevnosti posameznih opravil iz delovnega področja notarjev, sprememb predpisov oziroma iz drugih utemeljenih razlogov zbornici predlaga spremembo notarske tarife.

Zbornica se mora o predlogu ministra, pristojnega za pravosodje, opredeliti in nanj odgovoriti v 30 dneh. Če zbornica v 30 dneh ne odgovori na predlog, ali se s predlogom ne strinja, v nadaljnjih 30 dneh pa ni doseženo soglasje med zbornico in ministrom, pristojnim za pravosodje, lahko minister, pristojen za pravosodje, predlaga Vladi Republike Slovenije naj določi notarsko tarifo v delu, v katerem je bila predlagana njena sprememba.

Zbornica enkrat letno poroča ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, o svojem delovanju in delovanju notarjev.

Poročilo iz prejšnjega odstavka mora Notarska zbornica Slovenije predložiti najkasneje do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto.

Obseg ter vsebino poročila iz petega odstavka tega člena z navodilom določi minister, pristojen za pravosodje.

108. člen

Zadeve zbornice opravljajo skupščina zbornice, njen izvršni in nadzorni odbor ter predsednik zbornice.

Skupščina zbornice sprejema statut zbornice in druge splošne akte, s katerimi ureja organizacijo in poslovanje zbornice in njenih organov ter zadeve iz njene pristojnosti. Skupščina voli izvršni in nadzorni odbor ter predsednika zbornice.

K statutu zbornice ter k njegovim spremembam in dopolnitvam daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

Pri delu skupščine zbornice sodelujejo notarski kandidati, ki imajo pravico voliti svoje predstavnike v izvršni odbor sorazmerno številu notarskih kandidatov.

VIII.a POGLAVJE
CENTRALNI REGISTER OPOROK

108.a člen

Zbornica vodi centralni register oporok.

Centralni register oporok se vodi kot informatizirana baza podatkov.

Akt, ki ureja način dostopa in upravičence za dostop do centralnega registra oporok izda zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

108.b člen

Centralni register oporok vsebuje podatke o oporokah, sestavljenih v obliki notarskega zapisa, o oporokah, ki so shranjene pri notarju, o oporokah, ki jih sestavi odvetnik ali so mu izročene v hrambo, o sodnih oporokah in oporokah, izročenih v hrambo sodišču na podlagi določil zakona, ki ureja dedovanje.

Notar, ki sestavi oporoko v obliki notarskega zapisa ali notar, ki sprejme oporoko v hrambo, posreduje zbornici zahtevo za vpis v centralni register oporok najkasneje v 15 dneh potem, ko je sestavil oporoko ali prejel oporoko v hrambo.

Sodišče, ki sestavi sodno oporoko ali prejme v hrambo oporoko v skladu z določili zakona, ki ureja dedovanje, posreduje zbornici zahtevo za vpis v centralni register oporok najkasneje v 15 dneh potem, ko je bila sestavljena sodna oporoka ali je bila prejeta oporoka v hrambo pri sodišču.

Odvetnik, ki sestavi oporoko ali prejme v hrambo oporoko, sestavljeno v skladu z določili zakona, ki ureja dedovanje, posreduje zbornici zahtevo za vpis v centralni register oporok najkasneje v 15 dneh potem, ko je bila oporoka sestavljena ali je bila prejeta v hrambo pri odvetniku.

Osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena v zahtevi za vpis v centralni register oporok navedejo podatke iz 108.c člena tega zakona, s katerimi razpolagajo.

108.c člen

Centralni register oporok vsebuje naslednje podatke:

- zaporedna številka in datum vpisa,
- ime in priimek oporočitelja (za poročeno žensko tudi deklinirani priimek),
- EMŠO in kraj rojstva oporočitelja oziroma datum, kraj in država rojstva za oporočitelja, ki je tuj državljan,
- naslov oporočitelja,
- datum, naveden na oporoki,
- priimek in ime ter naslov notarja, ki hrani oporoko, oziroma ime in naslov druge osebe ali naziv in naslov organa, ki hrani oporoko,
- vrsto oporoke,
- vsaka sprememba, preklic ali razveljavitev oporoke, če je narejena v obliki, za katero je vpis v register oporok obvezen po zakonu,
- datum vrnitve oporoke oporočitelju,
- podatek o smrti oporočitelja ter
- podatek o tem, kdo je vpogledal v register.

108.č člen

Dokler je oporočitelj živ, je vpis v register oporok taje.

Podatke iz centralnega registra oporok lahko po smrti oporočitelja dobi sodišče in oseba, ki izkaže za to upravičen interes.

Podatki v centralnem registru oporok se hranijo trajno.

IX. POGLAVJE

NADZOR NAD OPRAVLJANJEM NOTARIATA IN DISCIPLINSKA ODGOVORNOST NOTARJEV

109. člen

Nadzor nad zakonitostjo opravljanja notariata opravlja ministrstvo.

V okviru pooblastila iz prejšnjega odstavka ministrstvo lahko:

- odredi pregled poslovanja notarja, notarskega namestnika ali začasnega namestnika;
- samo opravi pregled poslovanja notarja, notarskega namestnika ali začasnega namestnika;
- predlaga uvedbo disciplinskega postopka zoper notarja, notarskega kandidata ali notarskega pripravnika;
- opravlja pregled poslovanja zbornice, njenega izvršnega odbora in predsednika ter arhiva;
- odreja druge ukrepe, za katere ima pooblastilo v zakonu.

Pregled iz druge alineje prejšnjega odstavka opravijo uradniki ministrstva, ki so univerzitetni diplomirani pravniki z opravljenim pravnikiškim državnim izpitom, pri čemer ti lahko:

- pregledajo poslovne listine, evidence, spise in stvari v hrambi;

– zahtevajo od notarja vse potrebne podatke o njegovem poslovanju in zaposlenih osebah (osebna imena, izobrazba, delovna doba).

O opravljenem pregledu iz prejšnjega odstavka sestavijo uradniki poročilo, katerega izvod se posreduje notarju. Ugotovitve iz poročila se lahko uporabijo za izvrševanje zakonitih pristojnosti ali obveznosti ministrstva.

110. člen

Nadzor nad zakonitostjo opravljanja notariata v zvezi z zadevami, ki jih notarju zaupa sodišče ali drug državni organ, ima predsednik višjega sodišča, na katerega območju je sedež notarskega mesta.

Predsednik višjega sodišča lahko:

- odredi pregled poslovanja notarja, notarskega namestnika ali začasnega namestnika v zadevah iz prejšnjega odstavka;
- predlaga ministrstvu odreditev pregleda celotnega poslovanja notarja, notarskega namestnika oziroma začasnega namestnika;
- predlaga uvedbo disciplinskega postopka zoper notarja, notarskega kandidata ali notarskega pripravnika.

111. člen

Neposredni nadzor nad poslovanjem notarja oziroma začasnega namestnika opravlja zbornica.

V okviru pooblastila iz prejšnjega odstavka sme zbornica po vnaprejšnjem obvestilu ali brez njega pregledovati notarske spise, vpisnike in druge evidence, poslovanje z listinami, prevzetimi v hrambo, ter poslovanje s prevzetim tujim denarjem, vrednostnimi papirji in dragocenostmi, ter notarju naložiti, kar je treba, da poslovanje uskladi s predpisi oziroma dokumentacijo spravi v red.

112. člen

Notar, notarski kandidat in notarski pripravnik so disciplinsko odgovorni, če pri poslovanju kršijo določbe tega zakona oziroma drugih predpisov ali če s katerimkoli svojim ravnanjem krnijo ugled ali verodostojnost notariata.

113. člen

V disciplinskem postopku proti notarju, notarskemu kandidatu ali notarskemu pripravniku se lahko izrečejo naslednji disciplinski ukrepi:

1. disciplinski ukrepi za lažje kršitve opravljanja notariata ali prakse:
 - opomin;
 - denarna kazen, ki ni manjša od 250 točk in ne večja od 5.000 točk po notarski tarifi;
2. disciplinski ukrepi za hujše kršitve opravljanja notariata ali prakse:
 - denarna kazen, ki ni manjša od 500 točk in ne večja od 10.000 točk po notarski tarifi;
 - odvzem pravice opravljati notariat za dobo do pet let oziroma odvzem pravice opravljati prakso za dobo do treh let;
 - trajen odvzem pravice opravljati notariat.

113.a člen

Vrste disciplinskih kršitev pri opravljanju notariata ali prakse so:

1. Lažje disciplinske kršitve:
 - neizpolnjevanje dolžnosti strokovnega izobraževanja;
 - neprimerno ali žaljivo obnašanje pri opravljanju notarskega poklica ali prakse;
 - opustitev vodenja poslovanja v skladu z določbami pravilnika o poslovanju notarja;
 - odmera pristojbine za notarsko storitev v nasprotju z veljavno notarsko tarifo;

– nevestno opravljanje dolžnosti začasnega namestnika ali notarskega namestnika;

– neplačevanje redne članarine in drugih prispevkov Notarski zbornici Slovenije brez opravičenih razlogov;

– kršitve zakona o notariatu, ki nimajo škodljivih posledic za stranke ali druge udeležence pravnega posla;

– neupravičena odklonitev notarske storitve; šteje se, da je odklonitev neupravičena, če notar storitve ne opravi kljub dokončni odločbi iz 24. člena tega zakona, s katero je odločeno, da odklonitev poslovanja ni utemeljena.

2. Hujše disciplinske kršitve:

– pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje v zvezi z opravljanjem notariata ali prakse;

– pravnomočna obsodba za naklepno kaznivo dejanje na kazen najmanj šestih mesecev zapora;

– poslovanje v nasprotju z zakonom o notariatu, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranke ali druge udeležence pravnega posla;

– poslovanje v zadevah v katerih nima zakonskih pooblastil;

– opustitev dolžnosti, določene v 42. členu tega zakona, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

– prekršitev dolžnosti varovanja poslovne tajnosti;

– opravljanje druge plačane službe ali funkcije poleg notarskega poklica ali opravljanje poslov, ki so nezdružljivi z opravljanjem notariata;

– sestava nične listine;

– zastopanje stranke v postopku, v katerem po določbah zakona o notariatu notar ne sme prevzeti zastopanja;

– sestavljanje notarskih listin v tujem jeziku, ki ni uradni jezik na območju, kjer ima notar sedež, če nima statusa sodnega tolmača;

– overitev prevoda listine brez statusa sodnega tolmača, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranke ali druge udeležence pravnega posla;

– poslovanje v nasprotju z določbami pravilnika, ki ureja poslovanje notarja, če zaradi tega nastanejo škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

– neizvršitev odredb sodišča po 12. členu tega zakona, če nastanejo zaradi tega škodljive posledice za stranko ali druge udeležence pravnega posla;

– neupravičeno zadrževanje denarja in vrednostnih papirjev, ki so bili notarju predani zaradi izročitve določeni osebi ali državnemu organu;

– ponavljanje disciplinskih kršitev, za katere mu je že bil pravnomočno izrečen ukrep opomina ali denarne kazni in je na podlagi njegovega obnašanja ali ravnanja utemeljeno sklepati, da ne bo vestno in pošteno opravljal notarskega poklica ali prakse pri notarju;

– opustitev obvestila Notarski zbornici Slovenije pred začetkom odsotnosti o vsakem primeru nadomeščanja po notarskem namestniku v skladu s 103. členom tega zakona.

113.b člen

Če se kot disciplinski ukrep izreče denarna kazen, se določi tudi rok plačila, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 6 mesecev.

113.c člen

Za hujšo disciplinsko kršitev iz prve alineje 113.a člena, storjeno naklepno, in za hujšo disciplinsko kršitev iz druge alineje 113.a člena tega zakona, se mora izreči disciplinski ukrep trajnega odvzema pravice opravljati notariat.

113.č člen

Izvršitev disciplinskega ukrepa odvzema pravice opravljati notariat se lahko odloži za dobo enega leta s pogojem, da obdolženec v tej dobi ne stori dejanja, ki pomeni kršitev dolžnosti pri opravljanju notarskega poklica.

Če je izrečen disciplinski ukrep odvzema pravice opravljati notariat, se za hujše disciplinske kršitve iz prve in druge alineje 113.a člena tega zakona izvršitev disciplinskega ukrepa ne more odložiti.

113.d člen

Pri izrekanju disciplinskih ukrepov se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na vrsto ukrepa in višino denarne kazni, zlasti pa teža kršitve in njene posledice, stopnjo odgovornosti, prejšnje delo in vedenje obdolženca in morebitni prej izrečeni disciplinski ukrep.

Pri izrekanju disciplinskega ukrepa denarne kazni se upošteva tudi premoženjsko stanje obdolženca.

113.e člen

Pregon disciplinskih kršitev zastara v treh letih od dneva kršitve.

Če je disciplinska kršitev hkrati kaznivo dejanje, zastara pregon v enakem roku, kot ga določa zakon za zastaranje pregona za kaznivo dejanje.

Izvršitev disciplinskega ukrepa zastara v dveh letih od dneva pravnomočnosti odločbe, s katero je bil ukrep izrečen.

113.f člen

Zastaranje pregona disciplinske kršitve pretrga prijava disciplinske kršitve disciplinskemu tožilcu in vsako opravilo v postopku pred disciplinsko komisijo ali disciplinskim sodiščem.

Zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa se pretrga z dejanji, s katerimi se pretrga zastaranje po določbah Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94-popr., 23/99, 110/02-ZDT in 40/04).

Pregon disciplinske kršitve in izvršitev disciplinskega ukrepa zastarata v vsakem primeru, ko preteče dvakrat toliko časa, kolikor je določeno za zastaranje pregona disciplinske kršitve oziroma za zastaranje izvršitve disciplinskega ukrepa.

114. člen

(črtan)

115. člen

Če je uveden disciplinski postopek zaradi kršitev, zaradi katerih se sme izreči ukrep odvzema pravice opravljati notariat oziroma prakso, lahko disciplinski organ notarju, notar-skemu kandidatu ali notarskemu pripravniku izreče začasno prepoved opravljati notariat oziroma prakso pri notarju.

V primeru iz prejšnjega odstavka lahko notarju, notar-skemu kandidatu ali notarskemu pripravniku izreče začasno prepoved opravljati notariat oziroma prakso pri notarju tudi minister, pristojen za pravosodje.

Začasna prepoved lahko traja do konca disciplinskega postopka, vendar največ eno leto.

116. člen

V disciplinskih zadevah zoper notarja, notarskega kandidata in notarskega pripravnika odloča disciplinska komisija, razen v zadevah, v katerih je po določbah tega zakona pristojno odločati disciplinsko sodišče.

Pred disciplinsko komisijo in disciplinskim sodiščem zastopa obtožbo disciplinski tožilec, ki ga izvoli skupščina zbornice.

Predsednika in člane disciplinskih komisij prve in druge stopnje ter disciplinskega tožilca izvoli skupščina zbornice iz vrst notarjev za čas, ki ga določa statut zbornice.

Natančnejše določbe o disciplinskih organih iz prejšnjega odstavka in njihovi sestavi določa statut zbornice.

117. člen

V disciplinskih zadevah zaradi kršitev, zaradi katerih je mogoče odvzeti pravico opravljati notariat oziroma prakso pri notarju, odloča disciplinsko sodišče v senatu, ki ga sestavljata dva notarja, dva sodnika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in univerzitetni diplomirani pravnik s pravniškim državnim izpitom, ki ga imenuje minister, pristojen za pravosodje. Predsednik senata je sodnik.

Zoper odločitev disciplinskega sodišča iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu petih sodnikov.

V postopku pred disciplinskim sodiščem se uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku, kolikor ta zakon ne določa drugače.

118. člen

Sodnika, člana senata disciplinskega sodišča, se določita vnaprej z letnim razporedom dela Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Notarje, člane senata, izvoli skupščina zbornice za čas dveh let.

Člani senata disciplinskega sodišča imajo namestnike, ki opravljajo funkcijo članov, kadar je ti zaradi izločitvenih ali drugih opravičenih razlogov ne morejo opravljati. Namestniki se določijo oziroma volijo na enak način kot člani senata.

Člani senata iz vrst notarjev in njihovi namestniki ne morejo opravljati nobenih drugih funkcij v organih zbornice.

119. člen

Disciplinski tožilec zahteva uvedbo disciplinskega postopka, če je obveščen o dejstvih in dokazih, na podlagi katerih je mogoče utemeljeno sumiti, da je notar, notarski kandidat oziroma notarski pripravnik kršil določbe tega zakona ali okril ugled notariata.

Disciplinski tožilec mora v zahtevi za uvedbo postopka opredeliti kršitev ter navesti dejstva in predlagati dokaze, ki naj se izvedejo za njihovo ugotovitev.

Na predlog predsednika višjega sodišča ali ministra, pristojnega za pravosodje, je disciplinski tožilec dolžan zahtevati uvedbo disciplinskega postopka pred disciplinskim sodiščem.

120. člen

Ko disciplinska komisija prve stopnje prejme zahtevo disciplinskega tožilca za uvedbo disciplinskega postopka, jo pošlje notarju, notarskemu kandidatu oziroma notarskemu pripravniku, zoper katerega je zahteva vložena, da v petnajstih dneh odgovori na navedbe v zahtevi.

Po prejemu odgovora na zahtevo oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka predsednik disciplinske komisije po potrebi odredi, da se opravi predhodna preiskava.

121. člen

Disciplinska komisija prve stopnje odloči po opravljeni ustni obravnavi.

Ustna obravnava ni javna, razen kadar to notar, notarski kandidat ali notarski pripravnik, zoper katerega teče disciplinski postopek, izrecno zahteva.

122. člen

Zoper odločbo disciplinske komisije prve stopnje je dovoljena pritožba v roku petnajstih dni.

Pritožbo lahko vložita notar, notarski kandidat oziroma notarski pripravnik, ki je v disciplinskem postopku, in disciplinski tožilec.

O pritožbi odloča disciplinska komisija druge stopnje brez ustne obravnave.

123. člen

Podrobnejše določbe o postopku pred disciplinsko komisijo ureja statut zbornice.

Odločbe disciplinskih organov so izvršljive.

Sredstva od vplačanih denarnih kazni se uporabljajo za namene, določene s statutom zbornice.

X. POGLAVJE
MIROVANJE POSLOVANJA

124. člen

Notarju, ki je izvoljen ali imenovan v državno funkcijo, ki zahteva poklicno opravljanje, v času opravljanja te funkcije opravljanje notariata miruje.

Opravljanje notariata miruje tudi notarju, ki mu je bila izrečena kazen zopora v trajanju do šest mesecev, ter notarju, ki mu je bila izrečena začasna prepoved opravljati notariat (prvi odstavek 115. člena), za čas, dokler ti ukrepi trajajo.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi začasnega namestnika v smislu 103. člena tega zakona predsednik zbornice.

Začasni namestnik iz prejšnjega odstavka vodi poslovanje in podpisuje listine v svojem imenu in za svoj račun.

**Zakon o notariatu – ZN (Uradni list RS, št. 13/94)
vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:**XI. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

125. člen

Minister, pristojen za pravosodje, določi število in sedeže notarskih mest ter razpiše najmanj trideset prostih notarskih mest najkasneje tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

Prvih trideset notarjev imenuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje. Preden minister, pristojen za pravosodje, poda takšen predlog, pridobi mnenje tričlanske komisije, v katero imenujejo ministrstvo, pristojno za pravosodje, Vrhovno sodišče Republike Slovenije in Odvetniška zbornica Slovenije vsak po enega člana.

126. člen

Dokler ne bodo podane možnosti za izpolnjevanje pogoja o dveletnem pravniškem delu pri notarju (5. točka prvega odstavka 8. člena), se lahko imenuje za notarja tudi oseba, ki tega pogoja ne izpolnjuje.

Določba prejšnjega odstavka se uporablja do 31. decembra 1997.

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal enotno usposabljanje diplomiranih pravnikov in pravniški državni izpit, se šteje, da izpolnjuje pogoj iz 4. točke prvega odstavka 8. člena tega zakona, kdor ima opravljen pravosodni izpit ali drug izpit, ki je po zakonu izenačen s pravosodnim izpitom.

127. člen

Notarska zbornica Slovenije se konstituira in začne veljavno delovati potem, ko je po tem zakonu imenovanih prvih trideset notarjev.

Prvo sejo skupščine zbornice skliče najstarejši izmed notarjev iz prejšnjega odstavka.

Odločitve oziroma dejanja iz pristojnosti zbornice po drugem odstavku 14. člena, drugem odstavku 15. člena in prvem odstavku 17. člena ter drugem odstavku 107. člena tega zakona opravlja do konstituiranja organov zbornice minister, pristojen za pravosodje.

Začasno tarifo o nagrajevanju notarjev predpiše minister, pristojen za pravosodje, najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

128. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal organizacijo sodišč, se šteje, da ima položaj, ki ga ima po tem zakonu okrožno sodišče, temeljno sodišče, položaj, ki ga ima po tem zakonu okrajno sodišče, pa enota temeljnega sodišča.

129. člen

Določbe 47. člena in 60. do 71. člena tega zakona se uporabljajo od 1. junija 1995.

1. junija 1995 prenehajo veljati:

– drugi in tretji odstavek 107. člena, četrti in peti odstavek 117. člena, tretji in četrti odstavek 137. člena zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78);

– drugi stavek drugega odstavka 58. člena in drugi odstavek 62. člena zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 15/76 in 1/89);

– prvi in drugi odstavek 2. člena in 17. člen zakona o overitvi podpisov, pisave in prepisov (Uradni list SRS, št. 29/72).

1. junija 1995 se preneha uporabljati 69. člen zakona o menici (Uradni list FLRJ, št. 104/46 in Uradni list SFRJ, št. 16/65, 54/70 in 57/89).

130. člen

Za dokončanje zadev, ki so do 31. maja 1995 predložene pristojnim sodiščem oziroma upravnim organom, so pristojni ti organi.

131. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o notariatu – ZN-A (Uradni list RS, št. 48/94) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah Zakona o notariatu – ZN-B (Uradni list RS, št. 82/94) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu – ZN-C (Uradni list RS, št. 73/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

63. člen

Notarska zbornica Slovenije vzpostavi centralni register oporok kot informatizirano bazo podatkov v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Notarska zbornica Slovenije objavi sklep o vzpostavitvi centralnega registra oporok v Uradnem listu Republike Slovenije.

Sodišča, notarji in odvetniki posredujejo Notarski zbornici Slovenije podatke o oporokah, ki se v skladu s tem zakonom vpisujejo v centralni register oporok, s katerimi razpolagajo v enem mesecu od uveljavitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

Z dnem, ko začne veljati sklep o vzpostavitvi registra iz drugega odstavka tega člena neha veljati 161. člen Zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 15/76 in 23/78, ter Uradni list RS, št. 13/94 – ZN, 40/94 – odločba US, 82/94 – ZN-A, 117/2000 – odločba US, 67/01 in 83/01-OZ).

64. člen

Notarska zbornica Slovenije vzpostavi evidenco iz 105.a člena zakona v tridesetih dneh od uveljavitve tega zakona.

65. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski predpis iz sedmega odstavka 107. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

66. člen

9. točka prvega in šesta alineja drugega odstavka 19. člena zakona se pričeta uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

Tretji odstavek 100. člena zakona, ki se nanaša na omejitev števila notarskih kandidatov se prične uporabljati dve leti po uveljavitvi tega zakona.

67. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se prenehajo uporabljati določbe 36., 38., 39., 40., 41., 42. in 43. člena Statuta Notarske zbornice Slovenije.

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati 52. člen Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/2000, 30/01 – ZODPM-C in 25/04) v delu, ki se nanaša na notarske overitve.

68. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

777. Zakon o orožju (uradno prečiščeno besedilo) (ZOro-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o orožju, ki obsega:

– Zakon o orožju – ZOro-1 (Uradni list RS, št. 61/2000 z dne 6. 7. 2000) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o orožju – ZOro-1-A (Uradni list RS, št. 73/04 z dne 5. 7. 2004).

Št. 213-05/90-1/78

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 8-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O OROŽJU (uradno prečiščeno besedilo) (ZOro-1-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Namen zakona

Ta zakon ureja pravice in obveznosti posameznikov, pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov (v

nadaljevanju: podjetnik) v zvezi z orožjem, z namenom varovanja življenja, zdravja in varnosti ljudi ter javnega reda.

2. člen

Pojem orožja

Orožje po tem zakonu je predmet, izdelan ali prilagojen tako, da lahko pod pritiskom zraka, smodnikovih ali drugih plinov ali drugega potisnega sredstva izstreljuje krogle, šibe ali druge izstrelke, oziroma razpršuje pline, tekočino ali drugo substanco in drugi predmeti, ki so po svojem bistvu namenjeni zlasti:

- da z neposrednim učinkovanjem preprečijo ali zmanjšajo napad ali nevarnost;
- za lov;
- za športno streljanje.

3. člen

Razvrstitev in kategorizacija orožja

Orožje po tem zakonu se razvršča v naslednje kategorije:

Kategorija A:

1. eksplozivni vojaški izstrelki in lanserji;
2. avtomatsko strelno orožje;
3. orožje, prikrito v druge predmete;
4. strelivo z eksplozivnim ali vnetljivim učinkom in nedelaborirani izstrelki za tako strelivo;
5. strelivo za pištole in revolverje s kroglo, ki ima razširni (ekspanzijski) učinek in krogle za tako strelivo, razen streliva za lovsko ali športno orožje za osebe, ki imajo pravico do tega orožja;
6. vojaško orožje;
7. eksplozivno orožje in njegovi deli;
8. hladno orožje;
9. posebna oprema za orožje;
10. orožje, ki je izdelano ali predelano brez dovoljenja za promet z orožjem, razen orožja iz 4. in 7. točke kategorije D.

Kategorija B:

1. polavtomatsko ali repetirno kratkocevno strelno orožje;
2. enostrelno kratkocevno orožje s centralno udarno iglo;
3. enostrelno kratkocevno orožje za strelivo z robnim vžigom, s skupno dolžino do 28 centimetrov;
4. polavtomatsko dolgocevno strelno orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za več kot tri naboje;
5. polavtomatsko dolgocevno strelno orožje z nabojnikom in ležiščem naboja za največ tri naboje, pri katerem je nabojnik snemljiv, oziroma ni gotovo, ali je orožje takšne konstrukcije, da ga je mogoče z običajnim orodjem predelati v več kot tristrelno orožje z enim polnjenjem;
6. repetirno in polavtomatsko dolgocevno strelno orožje z gladko cevjo dolžine do 60 centimetrov;
7. polavtomatsko strelno orožje za civilno uporabo, ki je podobno avtomatskemu strelnemu orožju.

Kategorija C:

1. repetirno dolgocevno strelno orožje, ki ni zajeto v 6. točki kategorije B;
2. dolgocevno orožje z eno ali več enostrelnimi risanimi cevmi;
3. polavtomatsko dolgocevno strelno orožje, ki ni zajeto v točkah 4 do 7 kategorije B;
4. enostrelno kratkocevno orožje za strelivo z robnim vžigom in s skupno dolžino nad 28 centimetrov.

Kategorija D:

1. enostrelno dolgocevno orožje z eno ali več gladkimi cevmi,

2. plinsko orožje,
3. reprodukcije strelnega orožja, pri katerem se ne uporablja enovitega naboja,
4. možnarji,
5. staro orožje,
6. zračno orožje,
7. orožje s tetivo,
8. električni paralizatorji,
9. razpršilci.

Orožje iz prejšnjega odstavka se glede pravic in obveznosti posameznikov, pravnih oseb in podjetnikov razvršča:

- iz kategorije A in iz kategorije B 7. točka v prepovedano orožje;
 - iz kategorije B 1. točka do vključno 6. točke ter iz kategorije C in iz kategorije D 1. točka v dovoljeno orožje, za katerega je potrebno predhodno dovoljenje;
 - iz kategorije D 2. točka do vključno 5. točke v dovoljeno orožje, ki ga je potrebno prijaviti;
 - iz kategorije D 6. točka do vključno 9. točke v drugo dovoljeno orožje, za katero ni potrebno posebno dovoljenje.
- Za orožje se šteje tudi strelivo, deli streliva in deli orožja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Ne šteje se za orožje po tem zakonu:

1. dekorativno orožje;
2. imitacije orožja;
3. orožje, ki je trajno onespособljeno za uporabo s tehničnimi postopki, ki jih določi pristojno ministrstvo, za to orožje se smiselno uporablja tretji odstavek 8. člena in 24. člen tega zakona;
4. orožje, ki je namenjeno za alarm, signaliziranje, reševanje življenj, omamljanje in klanje živali, lov s harpuno, v industrijske ali tehnične namene, kratkocevno orožje kalibra 6 mm za izstreljevanje pirotehničnih izdelkov in strelivo za takšne vrste orožja;
5. strelivo za orožje iz 6. in 7. točke kategorije D, sam izstrelak (krogle, šibe) in tulec brez netilke.

4. člen

Opredelitev izrazov

Posamezni izrazi, uporabljeni v prejšnjem členu, imajo v tem zakonu naslednji pomen:

1. Prepovedano orožje je orožje, katerega promet, nabava in posest posameznikom, pravnim osebam in podjetnikom posameznikom niso dovoljeni, razen, če s tem zakonom ni drugače določeno.

2. Dovoljeno orožje je orožje, katerega promet, nabava in posest posameznikom, pravnim osebam in podjetnikom posameznikom je dovoljena pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

3. Kratkocevno strelno orožje je orožje, pri katerem cev ni daljša od 30 centimetrov, ali katerega skupna dolžina ne presega 60 centimetrov.

4. Dolgocevno strelno orožje je orožje, pri katerem je cev daljša od 30 centimetrov, ali njegova skupna dolžina presega 60 centimetrov.

5. Avtomatsko strelno orožje je orožje, ki se po vsakem strelu avtomatsko napolni in lahko z enkratnim potegom sprožilca izstrelji več kot en naboj.

6. Vojasško orožje je orožje in strelivo, ki se nabavlja in uporablja po posebnih predpisih in katerega promet posameznikom ni dovoljen ali je omejen.

7. Polavtomatsko strelno orožje je orožje, ki se po vsakem strelu avtomatsko napolni, vendar lahko z enkratnim potegom na sprožilec izstrelji le en naboj.

8. Repetirno strelno orožje je orožje, ki ga je po strelu mogoče ročno ponovno napolniti z novim nabojem iz nabojnika ali vrtljivega bobna z repetirnim mehanizmom.

9. Enostrelno orožje je orožje brez nabojnika, ki se pred vsakim strelom napolni z ročno vstavitvijo naboja v ležišče naboja v cevi ali pred cevjo.

10. Strelivo je stvar, ki se uporablja za polnjenje orožja in streljanje.

11. Strelivo s prebojnim učinkom je namenjeno za vojaško uporabo, pri katerem je izstrelek praviloma oplaščen in ima trdo prebojno jedro.

12. Strelivo z eksplozivnim učinkom je namenjeno za vojaško uporabo, pri katerem vsebuje izstrelek polnitev, ki ob udarcu eksplodira.

13. Strelivo z vnetljivim učinkom je namenjeno za vojaško uporabo, pri katerem vsebuje izstrelek kemično zmes, ki se vname pri dotiku z zrakom ali ob udarcu.

14. Strelivo z ekspanzijskim učinkom ima delno oplaščene krogle ali kroglice z votlim vrhom.

15. Enovit naboj sestavlja: netilka, pogonski smodnik in izstrelek, ki jih združuje tulec.

16. Eksplozivno orožje so vse vrste bomb, min, granat ali drugih sredstev ali naprav, polnjenih z eksplozivnimi snovmi ali vžigalnimi sredstvi, pri katerih prihaja z zunanjim ali notranjim delovanjem do sproščanja energije in eksplozije. Za eksplozivno orožje se štejejo tudi deli eksplozivnega orožja in sicer delujoči vžigalniki, eksplozivna polnitev in traserji.

17. Reprodukcijsko strelno orožje je funkcionalna kopija različnega strelnega orožja, ki se polni skozi cev ali bobnič posamično s smodnikom in izstrelkom ter ne uporablja enovitega naboja.

18. Plinsko orožje so pištole in revolverji, ki izstreljujejo ali razpršujejo snovi v smeri cevi za onesposobitev posameznika.

19. Staro orožje je strelno orožje, ki je izdelano pred letom 1871 in strelno orožje na sprednje polnjenje, izdelano pred letom 1893.

20. Hladno orožje so boksarji, bodala, buzdovani, gumi-jevke in drugi predmeti, ki so prirejeni za napad.

21. Zračno orožje je kratko ali dolgocevnno orožje, ki pod pritiskom zraka ali plinov izstreljuje zrna, kroglice ali druge izstrelke.

22. Orožje s tetivo so loki, samostreli, frače in druge naprave, ki s pomočjo napete tetive, vzmeti ali drugega potisnega sredstva izstreljujejo puščice ali druge izstrelke.

23. Deli orožja so cev, zaklep, zaklepišče in vrtljivi boben.

24. Posebna oprema za orožje so naprave za dušenje zvoka, cevi z zunanjim navojem na ustju cevi ali drugimi nastavki, namenjenimi izključno namestitvi dušilca in teleskopski namerilniki z napravo za elektronsko ojačevanje svetlobe ali z infrardečo napravo, če so izdelani tako, da se pritrdijo na orožje.

25. Deli streliva so tulec z netilko, netilka in pogonski smodnik.

26. Strelivo je ločeno od orožja, ko je izprazen bobnič ali ležišče naboja v cevi in prazen nabojnik, v primeru polnega nabojnika le ta izvlečen, strelivo oziroma nabojnik s strelivom pa se fizično ne dotika orožja.

27. Električni paralizatorji so ročne naprave, ki s pomočjo visoke električne napetosti človeka začasno onesposobijo.

28. Razpršilci so naprave, ki s pomočjo stisnjenega plina razpršujejo dražljive snovi, ki človeka začasno onesposobijo ali škodujejo njegovemu zdravju.

29. Možnarji so priprave za pokanje s črnim smodnikom.

30. Dekorativno orožje so predmeti, ki so izdelani v dekorativne namene in jih ni mogoče uporabiti ali predelati v strelno orožje.

31. Imitacija orožja so predmeti, ki so po zunanem izgledu podobni ali enaki orožju, vendar jih ni mogoče uporabiti ali predelati v strelno orožje.

5. člen

Varnostno, lovsko in športno orožje

Varnostno orožje je kratkocevnno in dolgocevnno strelno orožje različnih kalibrov. Minister, pristojen za notranje zadeve, določi vrste in dovoljene kalibre.

Lovsko orožje je strelno orožje, kategorij B, C in D, s katerim se sme loviti divjad po predpisih o lovstvu.

Športno orožje je strelno orožje kategorij B, C in D, ki ga, vključno s kalibri, določi minister, pristojen za notranje zadeve, na predlog ministra, pristojnega za šport.

6. člen

Uporaba predpisov o nevarnih snoveh

Za naprave, predmete in strelivo iz 4. člena tega zakona, ki vsebujejo nevarne snovi, veljajo poleg določb tega zakona tudi predpisi, ki urejajo nevarne snovi.

7. člen

Pooblastilo

Vlada Republike Slovenije lahko prepove ali omeji nabavo, posest, vnos, uvoz, izvoz in nošenje posameznih novih vrst orožja ali nabavo, posest, vnos, uvoz in izvoz posameznih novih vrst streliva, ki zaradi svoje sestave, učinkovanja ali načina delovanja pomenijo posebno veliko nevarnost za življenje in zdravje ljudi, premoženje ali varnost države.

8. člen

Nošenje in prenos orožja

Nošenje orožja po tem zakonu pomeni, da ima posameznik orožje, pripravljeno za uporabo, pri sebi.

Za nošenje orožja po tem zakonu se ne šteje, če ima posameznik orožje pri sebi v svojih stanovanjskih prostorih, oziroma znotraj svojih ograjenih nepremičnin, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Za prenos orožja po tem zakonu se šteje, če orožje ni pripravljeno za uporabo in je zaprto v embalaži, pri čemer mora biti strelivo ločeno od orožja, prenos pa je potreben iz upravičenih razlogov.

Posameznik sme nositi orožje, če ima pri sebi orožni list, oziroma ga sme prenašati, če ima pri sebi ustrezno drugo orožno listino in listino o istovetnosti, ki jo je izdal državni organ in je opremljena s fotografijo.

Kdor nosi ali prenaša orožje, mora na zahtevo policista pokazati orožno listino, ki upravičuje nošenje oziroma posest orožja.

9. člen

Orožje državnih organov

Določbe tega zakona ne veljajo za orožje, ki ga po posebnih predpisih nabavljajo in imajo v posesti državni organi.

II. OROŽNE LISTINE

10. člen

Vrste orožnih listin

Orožne listine po tem zakonu so:

- dovoljenje za nabavo orožja;
- dovoljenje za nabavo streliva;
- orožni list;
- dovoljenje za posest orožja;
- orožni posestni list;
- pooblastilo za nošenje orožja;
- pooblastilo za prenos orožja;
- dovoljenje za zbiranje orožja;
- priglasitveni list.

Orožne listine so tudi druge listine za orožje, izdane na podlagi mednarodnih pogodb.

11. člen

Pravice in obveznosti, ki izhajajo iz orožnih listin

Dovoljenje za nabavo orožja dovoljuje posameznikom, pravnim osebam in podjetnikom (v nadaljevanju: oseba) nabavo orožja in se izda z veljavnostjo šestih mesecev. Če imetnik ne izkoristi dovoljenja, ga mora v roku osmih dni po prenehanju njegove veljavnosti vrniti upravni enoti, na območju katere ima stalno prebivališče oziroma svoj sedež. Nabavo orožja mora imetnik dovoljenja prigrasiti pristojnemu organu v roku osmih dni po njegovi nabavi, da orožje registrira in da zaprosi za izdajo orožne listine za posest oziroma nošenje orožja.

Dovoljenje za nabavo streliva dovoljuje osebi nabavo streliva in se izda z veljavnostjo šestih mesecev.

Orožni list dovoljuje posamezniku posest in nošenje vpisanega kosa orožja in se izda za lovsko in športno orožje z veljavnostjo dvajsetih let, za varnostno orožje pa z veljavnostjo desetih let, po preteku veljavnosti dovoljuje orožni list posamezniku posest orožja brez pravice nošenja in prenašanja.

Dovoljenje za posest orožja dovoljuje posamezniku posest posameznega kosa orožja brez pravice nošenja in se izda s trajno veljavnostjo.

Orožni posestni list dovoljuje pravnim osebam in podjetnikom posest orožja, ki ga pod pogoji iz tega zakona in posebnih predpisov lahko zaupajo posameznikom.

Pooblastilo za nošenje orožja dovoljuje posamezniku, da na podlagi orožnega posestnega lista nosi posamezen kos orožja, ki mu je zaupan. To pooblastilo izda imetnik orožnega posestnega lista z veljavnostjo petih let od potrditve pristojnega organa. Ob vsakem prenehanju razloga za izdajo pooblastila za nošenje orožja sta pravna oseba in podjetnik dolžna takoj odvzeti pooblastilo posamezniku in v osmih dneh o tem obvestiti pristojni organ.

Pooblastilo za prenos orožja dovoljuje posamezniku, da na podlagi orožnega posestnega lista prenaša orožje, ki mu je zaupano. To pooblastilo izda imetnik orožnega posestnega lista z veljavnostjo petih let od potrditve pristojnega organa. Ob vsakem prenehanju razloga za izdajo pooblastila za prenos orožja je pravna oseba dolžna takoj odvzeti pooblastilo posamezniku in v osmih dneh o tem obvestiti pristojni organ.

Dovoljenje za zbiranje orožja dovoljuje osebi zbiranje orožja brez pravice nošenja in se izda s trajno veljavnostjo.

Priglasitveni list dovoljuje posamezniku posest posameznega kosa orožja kategorije D brez pravice nošenja. Priglasitveni list izda oseba, ki je po tem zakonu pooblaščen za promet z orožjem, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Orožne listine se izdajo na obrazcih, ki jih predpiše minister, pristojen za notranje zadeve. Obrazec orožnega lista in obrazec vloge za izdajo orožnega lista izdeluje podjetje ali organizacija, ki jo pooblasti minister, pristojen za notranje zadeve.

Pri podaljšanju veljavnosti oziroma zamenjavi orožnega lista, pristojni organ preveri izpolnjevanje pogojev iz 2. in 3. točke 14. člena tega zakona.

III. POSTOPEK ZA IZDAJO OROŽNIH LISTIN

12. člen

Pristojnost

Upravne in nadzorstvene ukrepe ter odločbe v upravnem postopku, ki so povezane z uresničevanjem pravic in dolžnosti po tem zakonu, izdaja na prvi stopnji upravna enota, na območju katere ima oseba stalno prebivališče ali sedež (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ).

13. člen

Vloga

Vloga za izdajo orožne listine se vloži pri pristojnem organu. Vloga za izdajo orožnega lista posameznik vloži pri pristojnem organu osebno.

14. člen

Pogoji za izdajo orožne listine posamezniku

Posamezniku se izda orožna listina za orožje kategorij B in C ter za orožje iz 1. do 5. točke kategorije D v skladu s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz orožne listine in ob upoštevanju pogojev iz tega člena.

Pristojni organ izda posamezniku dovoljenje za nabavo orožja, dovoljenje za nabavo streliva, orožni list in dovoljenje za posest orožja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je dopolnil 18 let;
2. da ni zadržkov javnega reda;
3. da je zanesljiv;
4. da ima upravičen razlog za izdajo orožne listine;
5. da ima opravljen zdravniški pregled;
6. da je opravil preizkus znanja o ravnanju z orožjem.

Ne glede na prejšnji odstavek se orožna listina ne izda posamezniku, ki je uveljavil pravico do ugovora vesti po posebnih predpisih.

Pristojni organ izda posamezniku, ki že ima orožni list ali dovoljenje za posest orožja za lovsko ali športno orožje, istovrstno orožno listino za praviloma največ pet kosov lovskega ali športnega orožja, pri čemer se šteje, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

Pristojni organ potrdi posamezniku pooblastilo za nošenje orožja, če so izpolnjeni pogoji iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka tega člena.

Pristojni organ potrdi posamezniku pooblastilo za prenos orožja, če so izpolnjeni pogoji iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka tega člena.

Pristojni organ izda posamezniku dovoljenje za zbiranje orožja, če so izpolnjeni pogoji iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka tega člena ter pogoji za hrambo orožja po tretjem odstavku 25. člena tega zakona.

Pristojni organ izda posamezniku, ki v tujini nabavi orožje iz 2. do 5. točke kategorije D priglasitveni list, če je dopolnil starost 21 let in izpolnjuje pogoje iz 2. in 6. točke drugega odstavka tega člena.

15. člen

Zadržki javnega reda

Zadržki javnega reda so podani (2. točka drugega odstavka 14. člena tega zakona):

– če je posameznik pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje z elementi nasilja, ki se preganja po uradni dolžnosti;

– če je posameznik s pravnomočno odločbo obsojen za prekršek zoper javni red in mir z elementi nasilja.

Če zoper posameznika iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka teče kazenski postopek ali postopek za prekršek z elementi nasilja, se odločitev, ali oseba izpolnjuje pogoje, odloži do pravnomočnosti sodbe oziroma odločbe v tem postopku.

16. člen

Zanesljivost

Posameznik je zanesljiv (3. točka drugega odstavka 14. člena tega zakona), če se na podlagi ugotovljenih dejstev lahko sklepa, da orožja ne bo zlorabljal ali ga neprevidno, nestrokovno ter malomarno uporabljal in shranjeval, ali ga prepuščal osebi, ki ni upravičena do posesti orožja.

Posameznik v nobenem primeru ni zanesljiv, če:

– je pravnomočno obsojen za naklepno kaznivo dejanje, zaradi katerega je neprimeren za posedovanje oziroma

rokovanje z orožjem ali je od njega mogoče pričakovati, da bo orožje zlorabil;

- mu je bila odvzeta poslovna sposobnost;
- je odvisen od alkohola ali mamil;
- okoliščine, v katerih živi, kažejo, da ni primeren za posedovanje orožja.

17. člen

Upravičen razlog za izdajo orožne listine

Posameznik ima upravičen razlog (4. točka drugega odstavka 14. člena tega zakona) za izdajo orožne listine, če:

- dokaže, da je njegova osebna varnost ogrožena v tolikšni meri, da bi za zagotovitev le-te potreboval varnostno orožje;
 - predloži dokazilo, da je upravičen do lovskega orožja po predpisih o lovstvu;
 - predloži dokazilo o članstvu v strelski športni organizaciji;
 - predloži dokaze o podaritvi ali dedovanju orožja.
- Šteje se, da je izpolnjen upravičen razlog za izdajo orožne listine, če posameznik poseduje dovoljenje za zbiranje orožja.

18. člen

Zdravniški pregled

Posameznik opravi zdravniški pregled (5. točka drugega odstavka 14. člena tega zakona) v zdravstvenem zavodu ali pri zasebnem zdravniku, ki je pooblaščen za izdajo spričevala o izpolnjevanju zdravstvenih pogojev za posest ali nošenje orožja.

Posameznik, ki se ne strinja z zdravniškim spričevalom iz prejšnjega odstavka, lahko zahteva ponovni zdravniški pregled pred posebno zdravniško komisijo. Mnenje te komisije je dokončno.

Zdravniško spričevalo velja eno leto.

Stroške zdravniškega pregleda plača posameznik.

Minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, izda podrobnejše predpise o zdravstvenih pogojih, ki jih mora izpolnjevati oseba za posest ali nošenje orožja, o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati zdravstveni zavodi oziroma zasebni zdravniki in o načinu in postopku izdajanja zdravniških spričeval. Minister, pristojen za zdravstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, pooblasti zdravstvene zavode oziroma zasebne zdravnike za opravljanje takšnih zdravniških pregledov in imenuje posebno zdravniško komisijo iz drugega odstavka tega člena.

19. člen

Preizkus znanja o ravnanju z orožjem

Znanje o ravnanju z orožjem (6. točka drugega odstavka 14. člena tega zakona) se dokazuje s potrdilom o opravljenem preizkusu.

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše program in način izvedbe teoretičnega in praktičnega preizkusa ter določi izvajalce usposabljanja.

Stroške preizkusa plača posameznik.

Šteje se, da ima opravljen preizkus znanja o ravnanju z orožjem posameznik, ki je opravil preizkus znanja o ravnanju z orožjem v skladu s predpisi, ki urejajo nošenje orožja v državnih organih, član lovske družine in drugi posamezniki z opravljenim lovskim izpitom ter varnostnik, ki je opravil preizkus znanja o ravnanju z orožjem v skladu s predpisi o zasebnem varovanju in o obveznem organiziranju službe varovanja.

20. člen

Predložitev dokazil

Posameznik mora pri zbiranju dokazil aktivno sodelovati in v roku treh mesecev predložiti dokazila iz 17., 18.

19. člena tega zakona, sicer velja, da je umaknil vlogo za izdajo orožne listine.

21. člen

Pogoji za izdajo orožne listine gospodarskim družbam, podjetnikom in drugim pravnim osebam

Gospodarskim družbam, podjetnikom in drugim pravnim osebam se lahko izda dovoljenje za nabavo orožja oziroma orožni posestni list za varnostno orožje, če opravljajo službo varovanja po predpisih o zasebnem varovanju in obveznem organiziranju službe varovanja in izkažejo upravičen razlog za nabavo orožja.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se dovoljenje za nabavo orožja, dovoljenje za nabavo streliva oziroma orožni posestni list lahko izda pravnim osebam in podjetnikom, če odgovorne osebe pravne osebe oziroma podjetniki izpolnjujejo pogoje iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona, če izkažejo upravičen razlog za nabavo orožja B, C kategorije in iz 1. do 5. točke D kategorije in se ukvarjajo s filmsko, gledališko ali muzejsko dejavnostjo, s športnim streljanjem, lovstvom ali gojitvijo divjadi.

Pravnim osebam in podjetnikom se lahko izda dovoljenje za zbiranje orožja kategorij B, C in iz 1. do 5. točke kategorije D, če odgovorne osebe pravne osebe ali podjetniki izpolnjujejo pogoje iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona in če pravne osebe in podjetniki izpolnjujejo pogoje za hrambo orožja iz prvega odstavka 26. člena tega zakona.

IV. RAVNANJE Z OROŽJEM

22. člen

Splošno pravilo

Vsakdo mora z orožjem in strelivom ravnati s posebno skrbnostjo.

Posebna skrbnost pri ravnanju z orožjem se kaže v njegovi pravilni in strokovni uporabi, nošenju, prenašanju in hrambi ter prizadevanju, da je orožje v brezhibnem stanju.

23. člen

Pravila nošenja orožja

Orožje se mora nositi tako, da ne ogroža osebne varnosti ali varnosti koga drugega.

Varnostno orožje, ki ga nosijo varnostniki pri opravljanju službe varovanja po predpisih o zasebnem varovanju in obveznem organiziranju službe varovanja, smejo nositi le med opravljanjem službe, izven tega časa orožja ni dovoljeno nositi.

Lovsko orožje se sme nositi in uporabljati samo v lovišču in na strelišču, izven lovišča oziroma strelišča pa se mora prenašati.

Športno orožje se sme nositi in uporabljati samo na strelišču, izven strelišča pa se mora prenašati.

Zračno orožje in orožje s tetivo se lahko nosi in uporablja na strelišču ali tako zavarovanem kraju, da niso ogroženi ljudje ali premoženje.

Ob pogojih iz prejšnjega odstavka lahko uporabljajo zračno orožje in orožje s tetivo tudi mladoletniki pod nadzorstvom polnoletne osebe.

24. člen

Prepoved nošenja in prenašanja orožja

Orožja ni dovoljeno nositi ali prenašati na javnih krajih na način, ki vznemirja ljudi, ali tako, da ga ljudje opazijo.

Orožja ni dovoljeno nositi ali prenašati, kjer je to izrecno prepovedano.

Posameznik ne sme nositi ali prenašati orožja, kadar je pod vplivom alkohola ali mamil, oziroma v takem psihičnem stanju, da očitno ni več zanesljiv.

25. člen

Hramba orožja – posameznik

Posameznik mora orožje, ki ga ima v posesti, hraniti tako, da ne pride v roke neupravičeni osebi.

Orožje se mora hraniti zaklenjeno in sicer ločeno od streliva, razen če sta orožje in strelivo shranjena v ognjevarni omari, sefu ali v posebej zavarovanem prostoru.

Posameznik, ki zbira orožje po določbah tega zakona, ga mora hraniti v posebej za to določenem prostoru, ki je tehnično varovan in v zaklenjeni vitrini ali sefu.

26. člen

Hramba orožja – druge osebe

Pravne osebe in podjetniki iz 21. člena tega zakona morajo orožje in strelivo hraniti v prostoru, ki je tehnično varovan in v železnih ognjevarnih omarah oziroma sefih. Orožje in strelivo se mora praviloma hraniti v prostorih, kjer ima pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik svoj sedež.

Osebe iz prejšnjega odstavka morajo o orožju in strelivu voditi evidenco in imenovati odgovorno osebo, ki skrbi za hrambo, nošenje ter prenos orožja in streliva. O vsaki spremembi odgovorne osebe mora biti v roku osmih dni po nastali spremembi obveščen pristojni organ.

Odgovorna oseba mora omogočiti policistu oziroma inšpektorju iz 80. člena tega zakona, da preveri, kako hrani orožje in v pogled v evidence.

27. člen

Oddaja orožja v hrambo

Posameznik, ki ne more zagotoviti pogojev za varno hrambo, ali če odpotuje za več kot tri mesece z naslova svojega stalnega ali začasnega prebivališča, orožja in streliva pa ne odnese s seboj, ju mora oddati v hrambo osebi, ki izpolnjuje za to pogoje, vendar največ za dobo treh let. V roku osmih dni po oddaji orožja in streliva v hrambo mora to pisno priglasiti pristojnemu organu, ki mu o tem izda potrdilo.

28. člen

Zbiranje orožja

Osebe, ki imajo dovoljenje za zbiranje orožja lahko zbirajo posamezno orožje kategorije B, C in D. Izjemoma lahko zbirajo tudi drugo kratkocevno in dolgocevno strelno orožje s posamičnim polnjenjem, repetirnim mehanizmom, polavtomatsko in avtomatsko orožje ter hladno orožje iz kategorije A.

Orožje kategorije A iz prejšnjega odstavka je dovoljeno zbirati le, če se da na podlagi znanih dejstev ugotoviti, da se ne izdeluje več in da ga ne uporabljajo obrambne sile ali policija, ali če je trajno onespособljeno.

Osebe lahko poleg orožja zbirajo tudi strelivo za orožje.

Orožje in strelivo kategorije A iz prvega in tretjega odstavka tega člena je prepovedano nositi in uporabljati kot orožje. Izjemoma je dovoljeno tako orožje uporabiti na primernem strelišču, v znanstvene ali raziskovalne namene, po predhodnem dovoljenju pristojnega organa.

O izpolnjevanju pogojev za orožje in strelivo iz drugega in tretjega odstavka tega člena si mora oseba na svoje stroške pridobiti strokovno mnenje komisije, ki jo imenuje minister, pristojen za notranje zadeve.

Osebe, ki na podlagi orožne listine posedujejo orožje in strelivo kategorije A, lahko tako orožje odsvojijo osebi, ki ima dovoljenje za nabavo take vrste orožja ali streliva. Po odsvojitvi morajo ravnati v skladu s tretjim odstavkom 42. člena tega zakona.

29. člen

Muzeji

Ne glede na določbe prvega odstavka 28. člena tega zakona, smejo muzeji nabavljati, posedovati in razstavljati vsa orožja iz kategorije A.

V muzejih mora biti orožje shranjeno v prostorih, ki so tehnično varovani in razstavljeno tako, da ga ni mogoče odtujiti.

30. člen

Izdaja predpisov

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda natančnejše predpise o tehničnih pogojih varovanja, ki jih morajo izpolnjevati osebe iz tretjega odstavka 25. člena ter 26. in 29. člena tega zakona.

31. člen

Sprememba osebnega imena, prebivališča, firme ali sedeža

Oseba, ki ima orožno listino in spremeni osebno ime, stalno prebivališče, firmo oziroma sedež, mora, v roku osmih dni po nastali spremembi, predložiti pristojnemu organu orožno listino, da vanjo in v evidence vpiše nastale spremembe.

32. člen

Popravilo in predelava orožja

Kdor da popraviti oziroma predelati orožje, tako da zamenja njegov del oziroma spremeni tehnične lastnosti orožja, mora to v roku osmih dni po nastali spremembi prijaviti pristojnemu organu, da v orožne listine in v evidence vpiše vse nastale spremembe.

33. člen

Pogrešitev orožja ali orožnih listin

Kdor pogreši orožje ali orožno listino, mora o tem nemudoma obvestiti najbližjo policijsko postajo, v roku osmih dni pa tudi pristojni organ.

34. člen

Najdba orožja ali streliva

Kdor najde ali izve za orožje ali strelivo, za katerega domneva, da je izgubljeno ali skrito, ga mora nemudoma izročiti najbližji policijski postaji, oziroma jo o tem obvestiti.

Najdeno orožje hrani policija, ki z njim nadalje postopa v skladu s predpisi, ki urejajo stvarno pravna razmerja.

Najditelju, ki je na orožju pridobil lastninsko pravico, se lahko na njegovo prošnjo, ki mora biti podana v roku enega meseca po pridobitvi lastninske pravice, izda orožna lista, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 14. člena tega zakona. Če najditelj ne zaprosi za izdajo orožne listine ali če je njegova prošnja zavrnjena, ravna pristojni organ v skladu z 61. členom tega zakona.

Ne glede na določbo drugega odstavka, se prepovedano orožje izroči brez odškodnine ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve.

V. PROMET Z OROŽJEM

35. člen

Splošna določba in pomen izrazov

Promet z orožjem po tem zakonu pomeni proizvodnjo, popravilo, predelavo, trgovino, menjavo, posojanje, darovanje in dedovanje orožja, streliva in delov orožja, pri čemer imajo posamezni izrazi naslednji pomen:

1. Proizvodnja orožja pomeni izdelavo novega orožja ali delov orožja.

2. Proizvodnja streliva pomeni njegovo izdelavo in ponovno polnjenje. Za proizvodnjo streliva se ne šteje polnjenje streliva za lastne potrebe posameznikov za orožje, za katero jim je izdan orožni list.

3. Popravilo orožja pomeni odstranjevanje napak, zamenjavo ali vgraditev originalnih delov orožja.

4. Predelava orožja pomeni skrajševanje ali podaljševanje orožja, spremembo kalibra orožja, zamenjavo ali vgraditev delov orožja in drugo spreminjanje orožja, ki vpliva na njegovo delovanje in tehnične lastnosti.

5. Trgovina z orožjem pomeni nakup orožja, streliva in delov orožja za nadaljnjo prodajo na debelo in drobno, posredovanje pri nakupu in prodaji, njihovo skladiščenje in hrambo.

6. Menjava orožja pomeni, da se vsak pogodbenik zavezuje, da bo svojemu sopogodbenu izročil orožje iste vrste, tako, da bo ta na njem pridobil lastninsko pravico.

7. Posojanje orožja pomeni izročitev orožja v posest za določen čas osebi, ki ima za to vrsto orožja orožno listino.

8. Darovanje orožja pomeni izročitev orožja drugi osebi v last ali posest brez plačila ali drugega nadomestila, na podlagi darilnega dokumenta.

9. Dedovanje orožja pomeni pridobitev lastninske pravice na orožju, strelivu in delih orožja po predpisih o dedovanju.

36. člen

Pogoji za promet z orožjem

S prometom z orožjem, razen pod točko 7., 8. in 9. iz prejšnjega člena tega zakona, se lahko ukvarjajo gospodarske družbe in podjetniki, ki izpolnjujejo splošne pogoje za poslovanje gospodarske družbe in posebne pogoje po tem zakonu (v nadaljevanju: trgovec).

37. člen

Osební pogoji

Odgovorna oseba trgovca in pri njem zaposleni posamezniki, ki opravljajo neposredna dela v zvezi s prometom ter prevozom orožja in streliva, morajo poleg splošnih pogojev, določenih s predpisi o delovnih razmerjih, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da so državljani Republike Slovenije;
- da izpolnjujejo pogoje iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona.

O izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, potrdilo, ki ga mora odgovorna oseba in posameznik, ki opravlja neposredna dela v zvezi s prometom ter prevozom orožja in streliva pokazati na zahtevo policistu oziroma inšpektorju iz 80. člena tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odvzame izdano potrdilo iz prejšnjega odstavka, če odgovorna oseba oziroma posameznik, ki opravlja neposredna dela v zvezi s prometom ter prevozom orožja ne izpolnjuje več pogojev iz 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona.

Odgovorna oseba mora omogočiti policistu oziroma inšpektorju iz 80. člena tega zakona, da preveri hrambo orožja in vpogled v evidence ter ostalo dokumentacijo o orožju.

Potrdilo iz drugega odstavka tega člena se izda na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

38. člen

Tehnični pogoji

Prostori, namenjeni za promet z orožjem, morajo biti tehnično varovani, tako da je onemogočen dostop nepooblaščenih oseb.

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše podrobnejše pogoje o načinu varovanja objektov oziroma prostorov, v katerih se izvajajo dejavnosti iz prejšnjega odstavka.

39. člen

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti

Trgovec lahko prične opravljati svojo dejavnost, ko dobi dovoljenje ministra, pristojnega za notranje zadeve.

Trgovec mora v roku osmih dni pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, o vsaki statusni spremembi, spremembi odgovorne osebe in o spremembah pri njem zaposlenih posameznikov, ki opravljajo neposredna dela v zvezi s prometom ter prevozom orožja in streliva.

Če trgovec spremeni svojo dejavnost, mora pridobiti novo dovoljenje, v primeru, da preneha z dejavnostjo, pa mora v roku osmih dni izročiti pristojnemu organu izdana dovoljenja in evidence, ki jih mora voditi po tem zakonu.

40. člen

Posebne dolžnosti trgovca

Trgovec sme dajati v promet le orožje, strelivo in dele orožja, ki so preizkušeni, žigosani oziroma označeni po predpisih o preizkušanju in žigosanju oziroma o označevanju ročnega strelnega orožja in streliva, razen za orožje iz 4. in 5. točke kategorije D.

Orožje, strelivo in deli orožja se lahko prodajo le osebi, ki ima orožno listino za nabavo take vrste orožja, streliva in delov orožja. Prav tako se lahko sprejme v hrambo le orožje, za katero je izdana ustrezna orožna lista.

Ne glede na določila prejšnjega odstavka sme trgovec prodati do dva kosa orožja iz 2. in 3. točke kategorije D:

- imetniku orožnega lista, dovoljenja za posest, pooblastila za nošenje orožja in dovoljenja za zbiranje orožja;
- osebam, ki v skladu z 69. členom tega zakona posejdujejo dovoljenje za iznos orožja.

V vseh primerih sme trgovec prodati orožje iz 2. do 5. točke kategorije D le posamezniku, ki je dopolnil starost 21 let in izpolnjuje pogoje iz 2. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona. Orožje sme izročiti posamezniku, ko mu ta na vpogled predloži javno listino s fotografijo, ki jo je izdal državni organ in predloži dokazila, da ne obstajajo zadržki iz 15. člena tega zakona ter dokazilo, da je opravil preizkus znanja o ravnanju z orožjem v skladu z 19. členom tega zakona.

Osebi, mlajši od 21 let, sme trgovec prodati orožje iz 2. do 5. točke kategorije D le na podlagi dovoljenja za nabavo orožja, ki ga je izdal pristojni organ v skladu s 14. členom tega zakona.

O prodanem orožju kategorij B, C in 1. točke D kategorije ter drugem orožju mora trgovec kupcu izdati posebno potrdilo. O prodanem orožju iz 2. do 5. točke kategorije D pa izda priglasitveni list in o tem takoj, najkasneje pa v roku osmih dni obvesti pristojni organ, kjer ima kupec stalno prebivališče. Obliko in vsebino potrdil ter način obveščanja pristojnega organa predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

41. člen

Odvzem dovoljenja

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odvzame dovoljenje, če trgovec ne izpolnjuje več pogojev, določenih s tem zakonom.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko odvzame dovoljenje trgovcu, ki ravna v nasprotju z določbami drugega odstavka 39. člena ter 40. in 77. člena tega zakona.

Po pravnomočnosti odločbe mora trgovec v roku osmih dni izročiti pristojnemu organu vse evidence, ki jih mora voditi po tem zakonu.

42. člen

Odsvojitve orožja

Kdor ima v posesti orožje in strelivo kategorij B, C in 1. točke D kategorije po določbah tega zakona, ju lahko odsvoji osebi, ki ima dovoljenje za nabavo take vrste orožja ali streliva.

Kdor ima v posesti orožje iz 2. do 5. točke kategorije D po določbah tega zakona, ga lahko odsvoji le preko trgovca, ki je po tem zakonu pooblaščen za trgovino z orožjem.

O odsvojitvi orožja mora oseba v roku osmih dni obvestiti pristojni organ in mu izročiti orožno listino.

43. člen

Prenehanje razlogov za posest orožja

Pravne osebe in podjetniki, ki imajo v posesti orožje po 21. členu tega zakona, pa je razlog za posest prenehal, morajo najkasneje v osmih dneh o tem obvestiti pristojni organ ter najkasneje v roku treh mesecev orožje prodati, v nasprotnem primeru ravna pristojni organ v skladu z drugim odstavkom 58. člena in tretjim odstavkom 61. člena tega zakona.

44. člen

Posojanje orožja

Posameznik sme orožje posoditi samo posamezniku, ki ima orožni list za vrsto orožja, ki se posoja.

Varnostnega orožja se ne sme posojati.

Osebe, ki imajo dovoljenje za zbiranje orožja, lahko iz svoje zbirke posodijo orožje brez streliva le muzeju in osebam, ki se ukvarjajo s filmsko ali gledališko dejavnostjo, če imajo za to dovoljenje pristojnega organa.

Strelske organizacije lahko zaupajo orožje v uporabo le svojim članom za čas, dokler trajajo strelske vaje ali tekmovanje na strelišču. Za prenos orožja na strelišče oziroma z enega na drugo strelišče izda strelska organizacija svojemu članu, ki ima katerokoli veljavno orožno listino iz 3., 4., 6. ali 8. alinee 10. člena tega zakona, posebno potrdilo za prenos orožja. Članu, ki nima ene izmed navedenih orožnih listin, pa strelska organizacija izda pooblastilo za prenos orožja.

Lovske organizacije, ki upravljajo lovišče, lahko dajo posameznikom v uporabo lovsko orožje za čas trajanja lova na območju tega lovišča in pod njenim nadzorom.

Lovska organizacija izda posamezniku posebno potrdilo, ki ga mora imeti pri sebi.

Obliko in vsebino posebnega potrdila iz četrtega in šestega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

45. člen

Souporaba orožja

Na podlagi pisnega soglasja lastnika se lahko za isto orožje izda orožni list največ trem posameznikom.

Souporaba varnostnega orožja je prepovedana.

46. člen

Dedovanje

V primeru smrti lastnika orožja mora dedič ali oseba, s katero je zapustnik živel oziroma pri katerem se nahaja zapustnikovo orožje, v roku treh mesecev izročiti orožje, strelivo in orožne listine pristojnemu organu, ki izda o tem potrdilo.

Dediču, ki je orožje podedoval, se lahko na njegovo prošnjo, ki mora biti podana v roku enega meseca po pravnomočnosti sklepa o dedovanju, izda orožna lista, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 14. člena tega zakona. Dedič lahko v tem roku orožje tudi onespособi ali odsvoji v skladu z določbami tega zakona, ali ga brezplačno izroči pristojnemu organu v uničenje.

Če dedič ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, ali če je njegova prošnja zavrnjena, odvzame pristojni organ orožje z odločbo in z orožjem ravna v skladu z 61. členom tega zakona.

V postopku izdaje dovoljenja za posest orožja, dokazuje dedič izpolnjevanje pogoja znanja o ravnanju z orožjem s potrdilom o obiskovanju teoretičnega dela usposabljanja pri izvajalcu usposabljanja iz 19. člena tega zakona. Za takšno

orožje ne sme posedovati ali nabavljati streliva. Ta prepoved se vpiše v orožno listino.

47. člen

Nabava streliva

Posameznik lahko nabavlja strelivo za lovsko, športno ali varnostno orožje na podlagi orožnega lista za to orožje.

Izjemoma lahko pristojni organ izda dovoljenje za nabavo streliva posamezniku, ki ima orožno listino za orožje, ki je preizkušeno in žigosano po predpisih o preizkušanju in žigosanju oziroma označevanju ročnega strelnega orožja in streliva.

Pravna oseba in podjetnik posameznik lahko nabavlja to strelivo za lovsko, športno ali varnostno orožje na podlagi orožnega posestnega lista za to orožje.

48. člen

Drugo orožje iz kategorije D

Polnoletni posamezniki, pravne osebe in podjetniki lahko brez posebnega dovoljenja nabavljajo in imajo v posesti orožje iz 6. do 9. točke kategorije D.

Staro orožje in možnarji se lahko uporabljajo za kulturne in druge prireditve, prepovedano pa jih je uporabljati kot orožje in za njih nabavljati ali pripravljati strelivo.

Če pristojni organ ali trgovec ne moreta ugotoviti letnice izdelave orožja, ga na stroške stranke pošlje v strokovno mnenje komisiji, ki jo imenuje minister, pristojen za notranje zadeve.

49. člen

Orožje za omamljanje živali

Ne glede na določbo 4. točke tretjega odstavka 3. člena tega zakona lahko orožje in strelivo za omamljanje živali nabavljajo in imajo v posesti, na podlagi dovoljenja za nabavo, le osebe, ki ga potrebujejo za opravljanje te dejavnosti.

Za promet z orožjem in strelivom za omamljanje živali se smiselno uporabljajo določbe 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41. in prvega odstavka 42. člena tega zakona.

VI. CIVILNA STRELIŠČA

50. člen

Pojem

Strelišče po tem zakonu (civilno strelišče) je objekt, namenjen športno rekreativnemu streljanju, ki izpolnjuje tehnične in varnostne pogoje za uporabo varnostnega, lovskega in športnega orožja.

Na strelišču se lahko izvaja dejavnost, ki obsega streljanje z orožjem določene vrste in kalibra, prepustitev takega orožja za streljanje ter oskrbo in hrambo takega orožja in streliva.

Določila tega zakona o civilnih streliščih ne veljajo za lovška strelišča, ki jih lovske organizacije v okviru lovišča uporabljajo za pristrelitev in preskus lovskega orožja svojih članov po lovskih predpisih.

51. člen

Dovoljenje

Pravna oseba in podjetnik (v nadaljevanju: upravljalec strelišča) lahko pričneta izvajati svojo dejavnost, ko dobita dovoljenje ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

Upravljalec strelišča mora v roku osmih dni pisno obvestiti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, o vsaki statusni spremembi, spremembi odgovorne osebe in o spremembah pri njem zaposlenih posameznikov, ki neposredno ravna z orožjem in strelivom.

Če upravljalec strelišča spremeni svojo dejavnost, se izda novo dovoljenje, v primeru, da preneha z dejavnostjo,

pa mora v roku osmih dni izročiti pristojnemu organu izdana dovoljenja in evidence, ki jih mora voditi po tem zakonu.

52. člen

Pogoji za izdajo dovoljenja

Dovoljenje iz prejšnjega člena tega zakona se izda, če so izpolnjeni splošni pogoji za poslovanje, če strelišče izpolnjuje pogoje po predpisih o gradnji objektov in posebne pogoje po tem zakonu.

53. člen

Osební pogoji

Odgovorna oseba pravne osebe in podjetnik iz 51. člena tega zakona in pri njem zaposleni posamezniki, ki neposredno ravna z orožjem in strelivom, morajo poleg splošnih pogojev, določenih s predpisi o delovnih razmerjih, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da so državljani Republike Slovenije;
- da izpolnjujejo pogoje iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona.

O izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, potrdilo, ki ga mora odgovorna oseba in posameznik, ki neposredno ravna z orožjem in strelivom, pokazati na zahtevo policistu oziroma inšpektorju iz 80. člena tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odvzame izdano potrdilo iz prejšnjega odstavka, če odgovorna oseba oziroma posameznik, ki neposredno ravna z orožjem in strelivom ne izpolnjuje več pogojev iz 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona.

Odgovorna oseba iz prvega odstavka tega člena mora omogočiti policistu oziroma inšpektorju iz 80. člena tega zakona, da preveri hrambo orožja in vpogled v evidence ter ostalo dokumentacijo o orožju.

Potrdilo iz drugega odstavka tega člena se izda na obzračju, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

54. člen

Tehnični pogoji

Prostori in naprave, kjer se neposredno opravlja dejavnost strelišča, morajo biti ustrezno varovani pred dostopom nepooblaščenih oseb.

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše podrobnejše pogoje o načinu varovanja objektov, prostorov in naprav, v katerih se opravlja dejavnost strelišča.

55. člen

Odgovornost za škodo in zavarovanje za odgovornost

Upravljalac strelišča je odgovoren za vso škodo, ki nastane iz dejavnosti strelišča.

Upravljalac strelišča odgovarja za škodo, ki nastane z opustitvijo dolžnosti, ki jih ima kot upravljalac strelišča po tem zakonu. Upravljalac strelišča mora pred začetkom poslovanja skleniti zavarovalno pogodbo za škodo, za katero je odgovoren.

Najnižjo zavarovalno vsoto, za katero mora upravljalac strelišča skleniti zavarovalno pogodbo, določi minister, pristojen za notranje zadeve, z aktom, ki se objavi v Uradnem listu.

56. člen

Izvajanje streljanja

Na strelišču lahko izvaja streljanje posameznik, ki ima orožni list ali dovoljenje za posest orožja, z orožjem iz 2. in 3. točke kategorije D pa tudi posameznik, ki ima za tako orožje priglasitveni list.

Posameznik, ki ne izpolnjuje pogoja iz prejšnjega odstavka, lahko izvaja streljanje le pod nadzorom upravljalca strelišča ali pooblaščenega delavca strelišča.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, smejo polnoletni člani strelskih društev izvajati streljanje samostojno, mladoletni člani teh društev pa pod nadzorom inštruktorjev, trenerjev ali odgovornih oseb strelišča.

Upravljalac strelišča ali pooblaščen delavec strelišča odredi izvajanje streljanja oziroma prepustitev orožja posamezniku, ki je pod vplivom alkohola ali mamil oziroma če njegovo telesno in duševno stanje očitno kaže na to, da ne bo varno uporabljal orožja.

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše podrobnejše predpise o redu na strelišču in drugih pogojih streljanja.

57. člen

Odvzem dovoljenja

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, odvzame upravljalcu strelišča dovoljenje, če upravljalac ali strelišče ne izpolnjuje več pogojev, določenih s tem zakonom.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko odvzame dovoljenje tudi upravljalcu strelišča, ki ravna v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom prejšnjega člena ter 77. členom tega zakona.

Po pravnomočnosti odločbe mora upravljalac strelišča v roku osmih dni izročiti pristojnemu organu vse evidence, ki jih mora voditi po tem zakonu.

VII. ODVZEM OROŽJA IN OROŽNIH LISTIN

58. člen

Odvzem orožja

Pristojni organ odvzame orožje in orožne listine posamezniku, ki ne izpolnjuje več pogojev iz 2. do 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona, gospodarski družbi in podjetniku pa, če ne izpolnjuje več pogojev iz 21. člena tega zakona.

Pristojni organ lahko odvzame orožje in orožne listine osebi, ki ravna v nasprotju z določbo 22. člena tega zakona.

Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

59. člen

Izjema

Lovska družina ali strelska organizacija mora v 30 dneh sporočiti pristojnemu organu vsako prenehanje članstva v družini ali organizaciji.

Pristojni organ odvzame posamezniku, ki mu je prenehalo članstvo v lovski družini ali strelski organizaciji, orožni list za lovsko ali športno orožje, razen če se je vključil v drugo lovsko družino ali strelsko organizacijo.

Na prošnjo posameznika iz prejšnjega odstavka lahko pristojni organ izda dovoljenje za posest takega orožja. Dovoljenje za posest lovskega orožja se ne izda posamezniku, ki mu je prenehalo članstvo v lovski družini, ker ni opravil lovskega izpita.

60. člen

Vrnitev orožja

Pristojni organ vrne orožje in orožne listine, če:

- posameznik v roku treh mesecev predloži zdravniško spričevalo iz 18. člena tega zakona;
- pravna oseba ali podjetnik v roku treh mesecev izpolni pogoj iz 21. člena tega zakona.

61. člen

Ravnanje z odvzetim orožjem

Pristojni organ po pravnomočnosti odločbe o odvzemu orožja in orožnih listin pozove lastnika, da v treh mesecih najde kupca za odvzeto orožje in strelivo. Če lastnik v tem

roku ne najde kupca, pristojni organ izroči odvzeto orožje in strelivo trgovcu, ki je pooblaščen za promet z orožjem, da ga proda.

Za prodano orožje pripada lastniku dosežena cena, zmanjšana za stroške, ki so nastali pri prodaji orožja oziroma streliva.

Če trgovec orožja v šestih mesecih ne proda, ga mora v osmih dneh vrniti pristojnemu organu, ki o tem obvesti lastnika. Na lastnikove stroške pristojni organ orožje izroči v onesposobitev oziroma ga izroči ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve.

Minister, pristojen za notranje zadeve, imenuje posebno komisijo, ki odloči o nadaljnjem ravnanju s tem orožjem in strelivom.

Če orožja iz tega člena ni mogoče prodati, lastniku orožja ne pripada odškodnina.

VIII. ZASEG OROŽJA IN OROŽNIH LISTIN

62. člen

Zaseg orožja

Brez predhodne odločbe pristojnega organa policist na kraju samem zaseže:

- prepovedano orožje;
- orožje, za katero oseba nima orožne listine;
- orožje, za katero obstaja sum, da je posameznik z njim storil prekršek zoper javni red in mir ali kaznivo dejanje;
- orožje, ki ga posameznik nosi ali prenaša v nasprotju z določbami 8. člena tega zakona.

63. člen

Začasen zaseg

Policist lahko brez predhodne odločbe pristojnega organa začasno zaseže orožje, strelivo in orožne listine, če obstaja sum, da posameznik ni več zanesljiv v smislu 3. točke drugega odstavka 14. člena, ali če prenaša orožje v nasprotju s 24. členom tega zakona.

Začasno zaseženo orožje in orožne listine policijska postaja takoj pošlje pristojnemu organu. Če pristojni organ v roku treh mesecev ugotovi, da zoper posameznika ni bil podan predlog sodniku za prekrške ali kazenska ovadba, oziroma da ne obstajajo razlogi za odvzem orožja in orožnih listin po tem zakonu, ga vrne lastniku.

64. člen

Postopek z zaseženim orožjem, strelivom in orožnimi listinami

Z zaseženim orožjem se postopa v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek oziroma postopek o prekršku.

Zasežene orožne listine se izročijo pristojnemu organu oziroma se ga o zasegu orožja obvesti, če je zaseženo samo orožje, za katero je izdana orožna listina.

Prepovedano orožje, odvzeto v postopku o prekršku ali kazenskem postopku se lahko uniči, ali podari v javno korist, v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek oziroma postopek o prekršku.

Dovoljeno orožje, odvzeto v postopku o prekršku ali kazenskem postopku se lahko proda, uniči, podari v javno korist ali onesposobljeno vrne lastniku orožja, v skladu s predpisi, ki urejajo kazenski postopek oziroma postopek o prekršku.

Če je v postopku o prekršku ali v kazenskem postopku izrečena stranska sankcija odvzema orožja oziroma streliva, odvzame pristojni organ osebi tudi orožno listino.

IX. TUJCI

65. člen

Splošna določba

Tujec, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje oziroma ima dovoljenje za začasno prebivanje za čas najmanj enega leta brez prekinitev v Republiki Sloveniji, je glede nabave, posesti in nošenja orožja izenačen z državljanji Republike Slovenije, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

66. člen

Uporaba predpisov o nadzoru državne meje

Za vnos in iznos orožja preko državne meje se uporabljajo predpisi o nadzoru državne meje, kolikor ni s tem zakonom ali mednarodno pogodbo drugače določeno.

67. člen

Vnos orožja

Posamezniki, državljanji članic Evropske unije, smejo vnesti orožje v Republiko Slovenijo, če ga imajo registrirane ga v evropskem orožnem listu, njegov vnos pa je predhodno dovolil pristojni organ. Za tranzit orožja je potrebno dovoljenje pristojnega organa glede na kraj vstopa v Republiko Slovenijo. Vloga za izdajo dovoljenja se lahko vloži tudi na slovenskem diplomatsko konzularnem predstavništvu v državi, kjer ima posameznik prebivališče.

Dovoljenje se izda za dobo enega leta in se vpiše v evropski orožni list. Dovoljenje se lahko podaljša, in sicer za eno leto.

Dovoljenje se ne izda, če obstajajo razlogi javnega reda ali varnosti države.

Dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ne potrebujejo:

- lovci do treh kosov orožja in streliva zanj,
- športni strelci do treh kosov športnega orožja in streliva zanj,

če je to orožje registrirano v evropskem orožnem listu in lahko posameznik dokaže, da je namen njegovega potovanja lovsko ali športno udejstvovanje oziroma tekmovanje.

68. člen

Nošenje in prenašanje orožja

Tujec, državljan članice Evropske unije, ki ima orožje vpisano v evropskem orožnem listu, sme v Republiki Sloveniji nositi in prenašati to orožje v skladu z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami in tem zakonom.

Na zahtevo tujca, državljana članice Evropske unije, ki ima dovoljenje za prebivanje na območju Republike Slovenije, izda pristojni organ evropski orožni list pod pogojem, da za zaproseno orožje že ima orožni list po tem zakonu.

Za odvzem in zaseg orožja, orožnih listin in evropskega orožnega lista se uporabljajo določbe tega zakona.

Minister, pristojen za notranje zadeve, določi obliko obrazca evropskega orožnega lista.

69. člen

Iznos orožja

Na vlogo posameznika izda pristojni organ dovoljenje za iznos orožja iz Republike Slovenije v drugo državo članico Evropske unije. To dovoljenje se izda, če ima posameznik ustrezno orožno listino po tem zakonu in če obstaja za iznos orožja predhodno privoljenje države članice Evropske unije, v katero se orožje iznaša, če je to potrebno.

Na vlogo trgovca izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, dovoljenje za iznos orožja tujemu trgovcu, ki ima sedež v državi članici Evropske unije, če obstaja za iznos orožja predhodno privoljenje države članice Evropske unije, v katero se orožje iznaša, če je to potrebno. To dovoljenje se izda za čas največ treh let. Za vsak iznos orožja mora stranka zaprositi za prevozno dovoljenje.

Dovoljenje iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne izda, če obstajajo razlogi javnega reda ali varnosti države.

Obrazec dovoljenja za iznos orožja in prevoznega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

70. člen

Predhodna privolitve

Minister, pristojen za notranje zadeve, je pooblaščen, da določi, katero orožje se sme vnesti ali iznesti brez predhodne privolitve.

71. člen

Predložitev dokumentacije

Tujec in odgovorna oseba pravne osebe s sedežem v drugi državi Evropske unije mora na zahtevo policista, pristojnega organa in mejnih organov predložiti listine, s katerimi dokazuje svojo pravico do vnosa, nošenja in iznosa orožja.

IX.a PRENOS, VNOS IN IZNOS OROŽJA ALI STRELIVA ČEZ DRŽAVNO MEJO

71.a člen

Prenos orožja čez državno mejo

Posamezniki smejo prenašati čez državno mejo samo orožje in strelivo tiste vrste, ki se sme nabavljati in imeti v posesti.

Posamezniki smejo prenašati orožje ali strelivo čez državno mejo samo na mednarodnih mejnih prehodih, na mejnih prehodih za meddržavni in obmejni prehod pa le, če je tako določeno z mednarodno pogodbo.

71.b člen

Pogoji za prenos orožja čez državno mejo

Tujci in državljani članic Evropske unije s prebivališčem izven Evropske unije, ki prihajajo na lov ali strelska tekmovanja, lahko prenašajo orožje ali strelivo čez državno mejo, ko pridobijo dovoljenje za vnos in iznos orožja, ki ga izda organ Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev. Dovoljenje se izda pod pogojem, da oseba:

1. predloži veljavno orožno listino, ki jo je izdal organ države, kjer ima bivališče, oziroma potrdilo tega organa, da za orožje v matični državi ne potrebuje orožne listine,

2. izkaže upravičen razlog za prenos orožja ali streliva,

3. predloži soglasje za prenos orožja preko ozemlja držav članic Evropske unije.

Če za lovsko ali športno orožje oziroma strelivo iz prejšnjega odstavka ni izdano dovoljenje za vnos in iznos od pristojnega organa, ga lahko pod enakimi pogoji izda organ, ki opravlja mejno kontrolo.

71.c člen

Priglasitev orožja in streliva

Posamezniki morajo orožje in strelivo ob prestopu državne meje takoj priglasiti organu, ki opravlja mejno kontrolo. Ni potrebno priglasiti orožja iz 6., 7., 8. in 9. točke kategorije D.

Če posamezniki ne priglasijo orožja ali streliva organu, ki opravlja mejno kontrolo, se orožje, strelivo in listine zasežejo.

Orožje in strelivo se do konca postopka o prekršku ali kazenskega postopka hrani pri ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, odvzete listine pa se odstopi organu, ki je listino izdal, oziroma tujemu predstavništvu v Republiki Sloveniji.

71.d člen

Vnos in iznos orožja ali streliva

Organ, ki opravlja mejno kontrolo, potrdi vnos oziroma iznos na novo nabavljenega orožja ali streliva, za katerega je potrebno dovoljenje za nabavo in vnos, na prilogi dovoljenja za nabavo in o tem obvesti pristojni organ, ki je dovoljenje izdal.

Trgovec, ki je pooblaščen za promet z orožjem ali strelivom, oziroma posameznik, ki proda orožje ali strelivo, za katerega je potrebno dovoljenje za nabavo in iznos, mora orožje in strelivo pripeljati do državne meje in ga izročiti imetniku dovoljenja za nabavo v navzočnosti organa, ki opravlja mejno kontrolo.

Če posamezniki orožje ali strelivo na mejnem prehodu priglasijo organu, ki opravlja mejno kontrolo, nimajo pa dovoljenja pristojnega organa za nabavo ali je to poteklo, se orožje, strelivo in listino zaseže in na lastnikove stroške pošlje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve. Lastnik lahko v osmih dneh od zasega zaprosi pristojni organ za ustrezno dovoljenje za nabavo in vnos orožja.

Če lastnik ne zaprosi za dovoljenje za nabavo in vnos orožja ali streliva oziroma mu je izdana negativna odločba, pristojni organ ravna z orožjem ali strelivom kot z zaseženim v skladu z 64. členom tega zakona.

Osebam, ki imajo bivališče ali sedež na ozemlju članic Evropske unije, lahko organ, ki opravlja mejno kontrolo, dovoli vnos in tranzit na novo nabavljenega orožja ali streliva, za katerega je po predpisih države, kjer prebivajo ali imajo sedež potrebno dovoljenje, preko državne meje, če osebe posedujejo dovoljenje za orožja ali streliva, izdano od pristojnega organa v državi, kjer imajo bivališče ali sedež. Organ mejne kontrole o vnosu orožja ali streliva izda potrdilo. Obliko in vsebino potrdila predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

71.e člen

Promet z orožjem čez državno mejo

Državni organi, podjetja in druge organizacije ter tuji prevozniki smejo opravljati uvoz, izvoz ali tranzit orožja preko državne meje z dovoljenjem ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, po predhodnem mnenju ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, in ministrstva, pristojnega za obrambo.

Državni organi smejo za lastne potrebe uvoziti posebno opremo za orožje ter prepevedano orožje in strelivo, ki ni vojaško, z dovoljenjem ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, po predhodnem mnenju ministrstva, pristojnega za obrambo.

Za uvoz izvoz in tranzit streliva se uporabljajo določbe zakona o eksplozivih.

Vloga za izdajo dovoljenja za uvoz, izvoz ali tranzit orožja ali streliva mora vsebovati:

- ime in sedež pravne osebe ali podjetnika,
- matično številko pravne osebe ali podjetnika,
- količino orožja,
- ime, znamko, oznako in kaliber orožja,
- ime proizvajalca orožja,
- kategorizacijo orožja skladu s 3. členom tega zakona,
- ime in naslov prodajalca ali pošiljatelja orožja ter ime in naslov kupca ali prejemnika,
- namen uvoza oziroma izvoza,
- način prevoza,
- ime in priimek voznika ter znamko in registrsko številko vozila,
- čas uvoza, izvoza ali tranzita,
- vstopni oziroma izstopni mejni prehod ter prevozno pot,
- uvozno ali tranzitno dovoljenje države, v katero se orožje izvažata ali skozi katero poteka.

Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo orožje vnesti oziroma iznesti na mejnem prehodu, ki je naveden v dovoljenju, ob prestopu meje pa morajo orožje nemudoma priglasiti organu mejne kontrole in mu predložiti specifikacijo, ki omogoča identifikacijo orožja.

71.f člen

Orožje članov tujih misij in konzulatov

Člani tujih misij, konzulatov in mednarodnih organizacij s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v Republiki Sloveniji uživajo diplomatsko imuniteto in imajo veljavno orožno listino, izdano od pristojnega organa države katere državljani so, lahko ob pogoju vzajemnosti vnesejo športno in lovsko orožje in ga v skladu z določbami tega zakona posedujejo oziroma prenašajo ali nosijo na ozemlju Republike Slovenije.

Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko ob pogoju vzajemnosti nabavljajo in vnašajo orožje ali strelivo, za katerega je potrebno dovoljenje za nabavo, preko državne meje na podlagi izdanega dovoljenja za nabavo orožja ali streliva.

Orožje iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo osebe pri vnosu priglasiti organu mejne kontrole in v roku osem dni po vnosu v Republiko Slovenijo pridobiti ustrezno orožno listino.

Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, izda navodilo o načinu in vrsti izdajanja orožnih listin članom tujih misij in konzulatov.

Določbe tega člena ne veljajo za častne konzularne funkcionarje.

71.g člen

Hramba vnesenega lovskega orožja ali streliva

Posameznik, ki po določbah tega zakona vnese lovsko orožje in strelivo zanj na ozemlje Republike Slovenije, lahko do tri kose orožja odda za dobo največ 6 mesecev v hrambo oseb, ki ima stalno bivališče oziroma sedež na ozemlju Republike Slovenije in izpolnjuje pogoje za hrambo takega orožja. Pred izročitvijo orožja ali streliva v hrambo mora posameznik to pisno priglasiti pristojnemu organu, ki mu o tem izda potrdilo.

71.h člen

Uporaba carinskih predpisov

Priglasitev orožja organom mejne kontrole ne izključuje prijave orožja carinskim organom in uporabe carinskih predpisov.

X. EVIDENCE

72. člen

Splošno določilo

Zaradi zagotovitve podatkov o imetnikih orožja in pregleda nad stanjem orožja morajo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pristojni organ in osebe voditi evidenco o orožju in orožnih listinah, na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

Za zbiranje, obdelovanje, shranjevanje, posredovanje in uporabo podatkov iz evidenc po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in pristojni organ zbirajo osebne in druge podatke neposredno od osebe, na katero se ti podatki nanašajo, in od drugih oseb, ali iz že obstoječih zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, pristojnega organa in evidenc, ki jih na podlagi zakonov vodijo in upravljajo drugi upravjalci.

Pri zbiranju osebnih in drugih podatkov od drugih oseb ali iz že obstoječih zbirk podatkov ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in pristojni organ iz prejšnjega odstavka nista o tem dolžna obvestiti osebe, na katero se ti podatki nanašajo.

Gospodarske družbe in podjetniki zbirajo osebne in druge podatke neposredno od osebe, na katero se ti nanašajo. Pri tem imajo pravico, da preverijo istovetnost posameznika z vpogledom v dokument, ki dokazuje njegovo istovetnost.

V skladu s tem zakonom lahko osebne podatke iz evidenc o orožju in orožnih listinah uporabljajo in pridobivajo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija in pristojni organ pri izvrševanju z zakonom določenih nalog in pooblaščen delavci pravnih oseb ali podjetnikov, ki zbirajo in vodijo podatke za te evidence ter drugi uporabniki, če imajo zakonsko podlago, ali če gre za posredovanje podatkov v skladu z mednarodno pogodbo.

73. člen

Skupne določbe

Evidence o orožju in orožnih listinah vsebujejo podatke, ki se nanašajo na:

- osebo,
- orožje,
- listine.

Podatki, ki se nanašajo na posameznika, so:

1. priimek in ime;
2. EMŠO oziroma EMŠT ali rojstni datum, če ta ni določena;
3. rojstni kraj;
4. stalno oziroma začasno prebivališče;
5. državljanstvo;
6. vrsta, številka, datum izdaje, veljavnost orožne listine in ime organa, ki jo je izdal;
7. podatki o spremembah (vrsta, datum).

Podatki, ki se nanašajo na pravno osebo in samostojnega podjetnika posameznika, so:

1. enotna identifikacijska številka;
2. firma oziroma ime;
3. sedež in naslov;
4. dejavnost;
5. datum začetka dejavnosti oziroma izdaje dovoljenja;
6. ime in priimek zastopnika oziroma odgovorne osebe;
7. podatki o spremembah (vrsta, datum);
8. podatki o vpisu (organ, datum, zaporedna številka).

Podatki, ki se nanašajo na orožje, so:

1. vrsta,
2. znamka in tip,
3. kaliber,
4. tovarniška številka,
5. količina,
6. status orožja,
7. datum prejema, datum prodaje,
8. številka knjigovodske listine,
9. datum izdelave, popravila, predelave,
10. način pridobitve.

Podatki, ki se nanašajo na orožne listine, so podatki o vrsti in številu izdanih orožnih listin.

74. člen

Evidence ministrstva

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve vodi:

- centralno evidenco izdanih orožnih listin,
- evidenco izdanih dovoljenj trgovcem,
- evidenco izdanih dovoljenj upravljalcem strelišč,
- evidenco izdanih dovoljenj za iznos orožja za trgova.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke o osebi in orožju ter podatke o registrski številki osebne izkaznice ali potnega lista oziroma drugi listini o istovetnosti, podatke o vpisu (organ, datum in zaporedna številka vpisa), datum vloge ter podpis prosilca in njegovo fotografijo.

Centralna evidenca izdanih orožnih listin je zbir evidenc izdanih orožnih listin, ki jih vodijo pristojni organi.

75. člen

Evidence pristojnega organa

Pristojni organ vodi:

- evidenco o izdanih orožnih listinah,
- evidenco o izdanih orožnih listinah na podlagi mednarodnih pogodb,
- evidenco o odvzetem, zaseženem, izgubljenem in najdenem orožju in orožnih listinah,
- evidenco izdanih dovoljenj za iznos in vnos orožja posameznika,
- evidenco o tranzitu orožja.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke o osebi in orožju ter podatke o registrski številki osebne izkaznice ali potnega lista oziroma drugi listini o istovetnosti, podatke o vpisu (organ, datum in zaporedna številka vpisa), datum vloge ter podpis prosilca in njegovo fotografijo.

Pristojni organ vodi evidence iz tega člena na centralnem računalniku ministrstva, pristojnega za notranje zadeve.

76. člen

Evidence oseb

Gospodarske družbe, samostojni podjetnik posameznik in druge pravne osebe, osebe, ki imajo dovoljenje za zbiranje orožja ter strelske in lovske organizacije vodijo:

- evidenco o nabavljenem orožju,
- evidenco o orožju in strelivu, danem v uporabo,
- evidenco o uporabljenem strelivu,
- evidenco izdanih potrdil.

Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo podatke o osebi in orožju.

77. člen

Evidence trgovca z orožjem in upravljalca strelišča

Trgovec z orožjem vodi:

- evidenco o izdelanem, popravljenem, predelanem in spremenjenem orožju,
- evidenco o nakupu orožja za nadaljnjo prodajo,
- evidenco o skladiščenju in hrambi orožja,
- evidenco o prodaji orožja na debelo in drobno,
- evidenco o izdanih prigrasitvenih listih in potrdilih.

Upravljalec strelišča vodi:

- evidenco o izvajanju streljanja,
- evidenco o prepustitvi orožja v uporabo,
- evidenco o oskrbi s strelivom,
- evidenco o hrambi orožja.

Evidence iz prvega in drugega odstavka tega člena vsebujejo podatke o osebi in orožju.

78. člen

Čas hrambe

Evidence po tem zakonu se hranijo še pet let po prenehanju razloga za njihovo vodenje.

Po poteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo.

79. člen

Pooblastilo

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše način in obliko vodenja evidenc o orožju in orožnih listinah.

XI. INŠPEKCIJSKI NADZOR

80. člen

Pristojnost

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

V ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, opravljajo inšpekcijski nadzor delavci s posebnimi pooblastili – inšpektorji za orožje (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

Inšpektor samostojno opravlja naloge inšpekcijskega nadzora, izdaja odločbe in sklepe v upravnem postopku in odreja druge ukrepe, za katere je pooblaščen. Za izvajanje svojih nalog lahko inšpektor zahteva pomoč policije, carine in drugih inšpekcijskih organov.

Inšpektor opravlja nadzor nad izvrševanjem določb tega zakona tako, da pri pravnih osebah in podjetnikih posameznikih, ki posedujejo orožje, se ukvarjajo s prometom orožja ali dejavnostjo strelišča:

- preverja statusne zadeve;
- preverja izpolnjevanje splošnih pogojev za posest ali promet z orožjem oziroma dejavnost strelišča po tem zakonu;
- preverja ustreznost poslovnih prostorov namenjenih za promet z orožjem;
- preverja ustreznost skladišč orožja in streliva ter prostore, kjer je shranjeno orožje in strelivo;
- ugotavlja istovetnost odgovornih oseb in oseb, ki delajo neposredna dela z orožjem ter preverja, ali te osebe izpolnjujejo pogoje za opravljanje dela, predpisane s tem zakonom;
- opravi pregled predpisanih evidenc in ostalo dokumentacijo, ki se nanaša na orožje in strelivo, na kupce orožja in streliva ter na osebe, ki jim je bilo orožje zaupano;
- pri izvajanju inšpekcijskega nadzora sodeluje z državnimi organi in organizacijami ter organizacijami z javnimi pooblastili.

Pravne osebe in podjetniki posamezniki, ki posedujejo orožje, se ukvarjajo s prometom orožja ali dejavnostjo strelišča, njihove odgovorne osebe, osebe, ki jim je bilo orožje zaupano ali osebe, ki opravljajo neposredna dela z orožjem, morajo inšpektorju omogočiti nemoten nadzor.

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda predpise za opravljanja inšpekcije na področju orožja. Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za inšpektorja in za opravljanje inšpekcijskega nadzora uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor in zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

80.a člen

Pogoji, službena izkaznica in strokovni izpit

Inšpektor mora imeti univerzitetno izobrazbo pravne ali druge družboslovne smeri, najmanj pet let ustreznih delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja.

Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzora se izkazuje s službeno izkaznico in značko. Obrazec izkaznice in značke ter postopek za njuno izdajo predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja.

80.b člen

Inšpekcijski ukrepi

Inšpektor ima poleg splošnih pooblastil določenih v zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, pravico in dolžnost:

- določiti rok za odpravo pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti pri izvajanju predpisov o orožju;
- začasno prepovedati opravljanje dejavnosti prometa z orožjem oziroma dejavnosti strelišča za čas, ki ga določi kot rok za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;

- prepovedati, da opravlja neposredno delo z orožjem oseba, ki ne izpolnjuje pogojev predpisanih s tem zakonom;
- napotiti odgovorno osebo ali delavca, ki opravlja neposredna dela z orožjem na ponovno opravljanje preizkusa znanja o ravnanju z orožjem;
- predlagati pristojnemu organu odvzem orožnih listin, dovoljenja za promet z orožjem oziroma dejavnost strelišča;
- zahtevati od odgovorne osebe pisna pojasnila v zvezi s predmetom nadzora;
- izvesti postopke v skladu z zakonom o prekrških;
- podati ovadbo pristojnim organom za kazniva dejanja, ki se preganjajo po uradni dolžnosti.

Pritožba zoper izrečeno prepoved iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve. O pritožbi odloči minister, pristojen za notranje zadeve, v tridesetih dneh od dneva njene vložitve.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

81. člen

Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

1. prenaša orožje v nasprotju s tretjim odstavkom 8. člena;
2. nosi ali prenaša orožje brez orožne listine (četrti odstavek 8. člena);
3. na zahtevo policista ne pokaže orožne listine (peti odstavek 8. člena);
4. poseduje orožje in strelivo brez ustrezne orožne listine (10. člen);
5. nosi orožje v nasprotju s pravili nošenja orožja (23. člen);
6. ne upošteva prepovedi nošenja in prenašanja orožja (24. člen);
7. hrani orožje v nasprotju s pravili o hrambi orožja (25. člen);
8. orožja ne odda v hrambo ali ki tega v roku ne prihlasi pristojnemu organu (27. člen);
9. zbira orožje ali strelivo, ki ga ni dovoljeno zbirati (28. člen);
10. odsvoji orožje ali strelivo osebi, ki nima dovoljenja za nabavo take vrste orožja ali streliva, oziroma ne odsvoji orožja iz 2. do 5. točke kategorije D preko trgovca, ki je po tem zakonu pooblaščen za trgovino z orožjem (prvi in drugi odstavek 42. člena);
11. posoja orožje v nasprotju s pravili posojanja orožja (44. člen);
12. souporablja orožje v nasprotju s pravilom o souporabi orožja (drugi odstavek 45. člena);
13. nabavlja strelivo v nasprotju s pravili o nabavi streliva (47. člen);
14. proda, nabavi ali ima v posesti orožje za omamljanje živali v nasprotju z 49. členom;
15. vnaša orožje v nasprotju s 67. členom;
16. iznaša orožje v nasprotju s 69. členom;
17. na zahtevo ne predloži dokumentacije (71. člen);
18. ne vodi predpisanih evidenc in jih ne hrani predpisan čas (76. in 78. člen);
19. nabavlja ali poseduje prepovedano orožje (1. točka 4. člena);

20. nosi ali prenaša onesposobljeno orožje v nasprotju s 3. točko četrtega odstavka 3. člena;

21. nosi orožje po preteku veljavnosti orožnega lista (tretji odstavek 11. člena);

22. nosi ali uporablja orožje in strelivo, ki ga zbira oziroma poseduje ali nabavlja strelivo za orožje, za katero ga ne sme posedovati ali nabavljati (tretji odstavek 28. člena in četrti odstavek 14. člena);

23. na zahtevo organa, ki je pristojen za nadzorstvo ne pokaže potrdila o izpolnjevanju pogojev (drugi odstavek 38. in 53. člena);

24. prenaša preko državne meje orožje ali strelivo, ki ga ni dovoljeno nabavljati, imeti v posesti ali nositi (prvi odstavek 71.a člena);

25. ne prenaša orožje ali streliva preko mednarodnega mejnega prehoda (drugi odstavek 71.a člena);

26. ob prestopu državne meje orožja ali streliva ne prihlasi organu, ki opravlja mejno kontrolo (prvi odstavek 71.c člena);

27. ne prihlasi pristojnemu organu hrambo orožja in streliva (71.g člen);

28. ne omogoči nemotenega nadzora inšpektorju (peti odstavek 80. člena).

Za prekrške iz 4., 6., 10., 11., 13., 14., 15., 19., 24. in 26. točke prejšnjega odstavka se izreče tudi stranska sankcija odvzema orožja in streliva. Stranska sankcija se izreče tudi, če orožje ali strelivo ni storilčeva last.

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

1. pristojnemu organu v roku ne predloži orožne listine zaradi vpisa spremembe osebnega imena ali stalnega prebivališča (31. člen);
2. pristojnemu organu v roku ne prijavi popravila ali predelave orožja (32. člen);
3. ne obvesti policijske postaje in pristojnega organa o pogrešitvi orožja oziroma orožnih listin (33. člen);
4. ne obvesti policijske postaje o najdbi orožja (34. člen);
5. v roku ne obvesti pristojnega organa o odsvojitvi ali mu ne izroči orožne listine (tretji odstavek 42. člena);
6. uporablja staro orožje in možnarje v nasprotju z 48. členom;
7. ne obvesti v predpisanem roku pristojnega organa, da je nabavil orožje, oziroma v predpisanem roku ne vrne dovoljenja za nabavo orožja, če orožja ni nabavil (prvi odstavek 11. člena).

82. člen

Z globo od 200.000 do 2.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

1. poseduje orožje in strelivo brez ustrezne orožne listine (10. člen);
2. ob vsakem prenehanju razloga za izdajo pooblastila za nošenje orožja ne odvzame pooblastila posamezniku ali o tem ne obvesti pristojnega organa v osmih dneh (šesti odstavek 11. člena);
3. dopušča nošenje orožja v nasprotju s pravili nošenja orožja (23. člen);
4. ne upošteva prepovedi nošenja in prenašanja orožja (24. člen);
5. hrani orožje v nasprotju s pravili o hrambi orožja (26. člen);
6. zbira orožje ali strelivo, ki ga ni dovoljeno zbirati (28. člen);
7. razstavlja orožje tako, da je možna odtujitev (drugi odstavek 29. člena);
8. prične s prometom z orožjem, preden dobi dovoljenje (prvi odstavek 39. člena);
9. ravna v nasprotju s posebnimi dolžnostmi trgovca (40. člen);
10. odsvoji orožje ali strelivo osebi, ki nima dovoljenja za nabavo take vrste orožja ali streliva, oziroma ne odsvoji orožja iz 2. do 5. točke kategorije D preko trgovca, ki je po tem zakonu pooblaščen za trgovino z orožjem (prvi in drugi odstavek 42. člena);
11. po prenehanju razloga za posest orožja o tem ne obvesti pristojnega organa ali tega orožja v roku ne proda (43. člen);

12. posoja orožje v nasprotju s pravili posojanja orožja (44. člen);

13. nabavlja strelivo v nasprotju s pravili o nabavi streliva (47. člen);

14. prodaja, nabavi ali ima v posesti orožje za omamljanje živali v nasprotju z 49. členom;

15. prične z dejavnostjo strelišča, preden dobi dovoljenje (prvi odstavek 51. člena);

16. dopušča izvajanje streljanja v nasprotju s 56. členom;

17. iznaša orožje v nasprotju z 69. členom;

18. na zahtevo ne predloži dokumentacije (71. člen);

19. ne vodi predpisanih evidenc in jih ne hrani predviden čas (76., 77. in 78. člen);

20. nabavlja ali poseduje prepovedano orožje (1. točka 4. člena);

21. dopusti nošenje ali prenašanje onesposobljenega orožja v nasprotju s 3. točko četrtega odstavka 3. člena;

22. opravlja uvoz, izvoz ali tranzit orožja preko državne meje brez dovoljenja ministrstva, pristojnega za notranje zadeve (prvi odstavek 71.e člena);

23. ne omogoči nemotenega nadzora inšpektorju (peti odstavek 80. člena).

Za prekrške iz 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 13., 20. in 22. točke prejšnjega odstavka se izreče tudi stranska sankcija odvzema orožja in streliva. Stranska sankcija se izreče tudi, če orožje ali strelivo ni storilčeva last.

Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:

1. pristojnemu organu v roku ne predloži orožne listine zaradi vpisa spremembe firme oziroma sedeža (31. člen);

2. pristojnemu organu v roku ne prijavi popravila ali predelave orožja (32. člen);

3. ne obvesti policijske postaje in pristojnega organa o pogršitvi orožja oziroma orožnih listin (33. člen);

4. ne obvesti policijske postaje o najdbi orožja (34. člen);

5. ne obvesti ministrstva pristojnega za notranje zadeve, o statusni spremembi (drugi odstavek 39. člena in drugi odstavek 51. člena);

6. uporablja staro orožje in možnarje v nasprotju z 48. členom;

7. v roku ne prijavi prenehanja članstva (prvi odstavek 59. člena);

8. ne obvesti v predpisanem roku pristojnega organa, da je nabavil orožje oziroma v predpisanem roku ne vrne dovoljenja za nabavo orožja, če orožja ni nabavil (prvi odstavek 11. člena);

9. dopusti, da se nosi ali uporablja orožje in strelivo, ki ga zbira (tretji odstavek 28. člena);

10. ne obvesti ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, o statusni spremembi ali spremembi odgovorne osebe oziroma spremembah posameznikov, ki opravljajo neposredna dela z orožjem ali strelivom (drugi odstavek 39. in 51. člena);

11. vnese ali iznese orožje na mejnem prehodu, ki ni naveden v dovoljenju, ali ne priglasi orožja organu mejne kontrole (tretji odstavek 71.e člena).

Z globo od 50.000 do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba iz 26., 37. in 53. člena tega zakona, ki stori dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena.

83. člen

Z globo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek podjetnik posameznik, ki:

1. na zahtevo policista ne pokaže orožne listine (peti odstavek 8. člena);

2. poseduje orožje in strelivo brez ustrezne orožne listine (10. člen);

3. vsakem prenehanju razloga za izdajo pooblastila za nošenje orožja ne odvzame pooblastila posamezniku ali o tem ne obvesti pristojnega organa v 8 dneh (šesti odstavek 11. člena);

4. dopušča nošenje orožja v nasprotju s pravili nošenja orožja (23. člen);

5. ne upošteva prepovedi nošenja orožja (24. člen);

6. hrani orožje v nasprotju s pravili o hrambi orožja (26. člen);

7. zbira orožje ali strelivo, ki ga ni dovoljeno zbirati (28. člen);

8. prične s prometom z orožjem, preden dobi dovoljenje (prvi odstavek 39. člena);

9. ravna v nasprotju s posebnimi dolžnostmi trgovca (40. člen);

10. odsvoji orožje ali strelivo osebi, ki nima dovoljenja za nabavo take vrste orožja ali streliva, oziroma ne odsvoji orožja iz 2. do 5. točke kategorije D preko trgovca, ki je po zakonu pooblaščen za trgovino z orožjem (prvi in drugi odstavek 42. člena);

11. po prenehanju razloga za posest orožja o tem ne obvesti pristojnega organa ali tega orožja v roku ne prodaja (43. člen);

12. posoja orožje v nasprotju s pravili posojanja orožja (44. člen);

13. nabavlja strelivo v nasprotju s pravili o nabavi streliva (47. člen);

14. prodaja, nabavi ali ima v posesti orožje za omamljanje živali v nasprotju z 49. členom;

15. prične z dejavnostjo strelišča, preden dobi dovoljenje (prvi odstavek 51. člena);

16. dopušča izvajanje streljanja v nasprotju s 56. členom;

17. iznaša orožje v nasprotju z 69. členom;

18. ne vodi predpisanih evidenc in jih ne hrani predviden čas (76., 77. in 78. člen);

19. nabavlja ali poseduje prepovedano orožje (1. točka 4. člena);

20. dopusti nošenje ali prenašanje onesposobljenega orožja v nasprotju s 3. točko četrtega odstavka 3. člena;

21. opravlja uvoz, izvoz ali tranzit orožja preko državne meje brez dovoljenja ministrstva, pristojnega za notranje zadeve (prvi odstavek 71.e člena);

22. dopusti, da se nosi ali uporablja orožje in strelivo, ki ga zbira (tretji odstavek 28. člena);

23. ne obvesti ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, o statusni spremembi ali spremembi odgovorne osebe oziroma spremembah posameznikov, ki opravljajo neposredna dela z orožjem ali strelivom (drugi odstavek 39. in 51. člena);

24. vnese ali iznese orožje na mejnem prehodu, ki ni naveden v dovoljenju, ali ne priglasi orožja organu mejne kontrole (tretji odstavek 71.e člena);

25. ne omogoči nemotenega nadzora inšpektorju (peti odstavek 80. člena).

Za prekrške iz 2., 4., 5., 6., 7., 8., 13., 19. in 21. točke prejšnjega odstavka se izreče tudi stranska sankcija odvzema orožja in streliva. Stranska sankcija se izreče tudi, če orožje ali strelivo ni storilčeva last.

Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik, ki:

1. pristojnemu organu v roku ne predloži orožne listine zaradi vpisa spremembe firme oziroma sedeža (31. člen);

2. pristojnemu organu v roku ne prijavi popravila ali predelave orožja (32. člen);

3. ne obvesti policijske postaje in pristojnega organa o pogršitvi orožja oziroma orožnih listin (33. člen);

4. ne obvesti policijske postaje o najdbi orožja (34. člen);

5. ne obvesti ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, o statusni spremembi (drugi odstavek 39. člena in drugi odstavek 51. člena);

6. uporablja staro orožje in možnarje v nasprotju z 48. členom;

7. ne obvesti v predpisanem roku pristojnega organa, da je nabavil orožje, oziroma v predpisanem roku ne vrne dovoljenja za nabavo orožja, če orožja ni nabavil (prvi odstavek 11. člena).

Za prekrška iz 4. in 6. točke prejšnjega odstavka se lahko izreče tudi stranska sankcija odvzema orožja in streliva.

Z globo od 50.000 do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba iz 26., 37. in 53. člena tega zakona, zaposlena pri podjetniku posamezniku, ki stori dejanje iz prvega ali tretjega odstavka tega člena.

Zakon o orožju – ZOro-1 (Uradni list RS, št. 61/2000) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

84. člen

Zamenjava listin za posest oziroma nošenje orožja in pridobitev orožnih listin

Imetniki listin za posest ali nošenje orožja, izdanih na podlagi zakona o orožju (Uradni list SRS, št. 17/81 – prečiščeno besedilo in št. 44/90), morajo v roku dveh let po uveljavitvi tega zakona zamenjati te listine za ustrezno orožno listino po tem zakonu.

Listine, ki so bile izdane po zakonu o orožju za staro orožje, se za orožje, izdelano pred letom 1871 in za orožje na sprednje polnjenje, izdelano pred letom 1893, nadomestijo s priglasitvenim listom, za orožje, izdelano od leta 1871 dalje in za orožje na sprednje polnjenje, izdelano po letu 1893, pa se izda dovoljenje za zbiranje orožja po tem zakonu.

Imetniku, ki poseduje orožje brez veljavne listine za posest ali nošenje orožja, se sme v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati ustrezna orožna listina po tem zakonu, razen orožnega lista, pod pogojem, da orožje ne izvira iz kaznivega dejanja, in če imetnik izpolnjuje pogoje iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena tega zakona.

Ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka tega člena se orožnih listin ne izda za orožje kategorije A, razen če gre za registriranega zbiratelja orožja oziroma muzejsko zbirko.

Če orožne listine ni mogoče izdati, se z orožjem kategorij B in C ravna, kot da gre za odvzeto orožje, orožje kategorije A pa se pošlje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve.

85. člen

Rok za izdajo predpisov

Podzakonski predpisi za izvedbo tega zakona morajo biti izdani v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

86. člen

Uskladitev poslovanja

Gospodarske družbe, podjetniki in druge pravne osebe morajo uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona najpozneje v roku šestih mesecev po sprejetju predpisov.

87. člen – upoštevana sprememba iz ZOro-1A

Uporaba nekaterih določb

Določbe 67., 68., 69., 70. in 71. člena tega zakona se začnejo uporabljati z uveljavitvijo tega zakona.

Z uveljavitvijo tega zakona prenehata veljati za državljane Evropske unije prva alineja 37. člena in prva alineja 53. člena tega zakona.

88. člen

Prenehanje veljavnosti

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o orožju (Uradni list SRS, št. 17/81 – prečiščeno besedilo in Uradni list RS, št. 44/90).

89. člen

Začetek veljavnosti

Ta zakon začne veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o orožju – ZOro-1A (Uradni list RS, št. 73/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

30. člen

Po uveljavitvi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma smejo posamezniki, v skladu z določili 67. in 68. člena tega zakona, prenašati orožje ali strelivo v Republiki Slovenijo na notranji meji.

31. člen

Imetniku, ki poseduje orožje brez veljavne listine za posest ali nošenje orožja, se sme v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona izdati ustrezna orožna listina po Zakonu o orožju (Uradni list RS, št. 61/2000), razen orožnega lista, pod pogojem, da orožje ne izvira iz kaznivega dejanja, in če imetnik izpolnjuje pogoje iz 1., 2., 3., 5. in 6. točke drugega odstavka 14. člena Zakona o orožju.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se orožnih listin ne izda za orožje kategorije A, razen če gre za registriranega zbiratelja orožja oziroma muzejsko zbirko.

Če orožne listine ni mogoče izdati, se z orožjem kategorij B in C ravna, kot da gre za odvzeto orožje, orožje kategorije A pa se pošlje ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve.

32. člen

Vojni veterani vojne za Slovenijo iz šeste alineje 2. člena Zakona o vojnih veteranih (Uradni list RS, št. 63/95, 108/99 in 76/03), lahko v obdobju desetih let po uveljavitvi tega zakona, pridobijo orožno listino, če izpolnjujejo pogoje iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke 14. člena tega zakona ter posedujejo veljavno izkaznico vojnega veterana.

33. člen

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ, ki sta opravljala nadzor nad izvajanjem zakona o orožju, do uveljavitve tega zakona, nadaljujeta s svojim delom do imenovanja v inšpektorja, vendar najdlje dve leti od uveljavitve tega zakona.

34. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka 81. člena Zakona o orožju in drugega odstavka 25. člena tega zakona, denarna kazen v razponu od 50.000 do 150.000 tolarjev,

2. posameznika, ki stori prekršek iz tretjega odstavka 81. člena Zakona o orožju in petega odstavka 25. člena tega zakona, denarna kazen v razponu od 10.000 do 100.000 tolarjev,

3. pravno osebo, ki stori prekršek iz prvega odstavka 82. člena Zakona o orožju in drugega odstavka 26. čle-

na tega zakona, denarna kazen v razponu od 200.000 do 2.000.000 tolarjev,

4. pravno osebo, ki stori prekršek iz tretjega odstavka 82. člena Zakona o orožju in petega odstavka 26. člena tega zakona, denarna kazen v razponu od 100.000 do 1.000.000 tolarjev,

5. z denarno kaznijo od 50.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba 26., 37. in 53. člena Zakona o orožju, ki stori prekršek iz prvega in tretjega odstavka 82. člena Zakona o orožju ter prekršek iz drugega in petega odstavka 26. člena tega zakona,

6. samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka 83. člena Zakona o orožju in drugega odstavka 27. člena tega zakona, denarna kazen v razponu od 100.000 do 1.000.000 tolarjev,

7. samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz tretjega odstavka 83. člena Zakona o orožju in petega odstavka 27. člena tega zakona, denarna kazen v razponu od 100.000 do 500.000 tolarjev.

35. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati določbe od 34. do 42. člena, 44. do 46. člena, 6. in 7. točke prvega odstavka, drugega in tretjega odstavka 58. člena, 13. in 14. točke prvega odstavka in drugega odstavka 59. člena Zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 1/91).

36. člen

Začetek veljavnosti

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

778. Zakon o zdravstveni dejavnosti (uradno prečiščeno besedilo) (ZZDej-UPB2)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki obsega:

- Zakon o zdravstveni dejavnosti – ZZDej (Uradni list RS, št. 9/92 z dne 21. 2. 1992),
- Popravek Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 26/92 z dne 29. 5. 1992),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-G (Uradni list RS, št. 13/93 z dne 12. 3. 1993),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-B (Uradni list RS, št. 37/95 z dne 30. 6. 1995),
- Zakon o spremembi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-C (Uradni list RS, št. 8/96 z dne 12. 12. 1996),
- Zakon o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-D (Uradni list RS, št. 90/99 z dne 5. 11. 1999),
- Zakon o zdravniški službi – ZZdrS (Uradni list RS, št. 98/99 z dne 3. 12. 1999),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-E (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000),
- Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno – ZPDZC (Uradni list RS, št. 36/2000 z dne 26. 4. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-F (Uradni list RS, št. 45/01 z dne 7. 6. 2001),
- Zakon o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije – ZOZPEU (Uradni list RS, št. 86/02 z dne 11. 10. 2002)

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenija o razveljavitvi 87.a člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, št. U-I-137/01-23 (Uradni list RS, št. 135/03 z dne 31. 12. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-G (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004) in

– Zakon o dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-H (Uradni list RS, št. 80/04 z dne 23. 7. 2004).

Št. 501-01/91-1/71

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1499-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI (uradno prečiščeno besedilo) (ZZDej-UPB2)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Zdravstvena dejavnost obsega ukrepe in aktivnosti, ki jih po medicinski doktrini in ob uporabi medicinske tehnologije opravljajo zdravstveni delavci oziroma delavke in zdravstveni sodelavci oziroma sodelavke pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev.

Ta zakon ureja vsebino in opravljanje zdravstvene dejavnosti, javno zdravstveno službo ter povezovanje zdravstvenih organizacij in zdravstvenih delavcev oziroma delavk v zbornice in združenja.

2. člen

Zdravstvena dejavnost se opravlja na primarni, sekundarni in terciarni ravni.

Zdravstvena dejavnost na primarni ravni obsega osnovno zdravstveno dejavnost in lekarniško dejavnost.

Zdravstvena dejavnost na sekundarni ravni obsega specialistično ambulantno in bolnišnično dejavnost.

Zdravstvena dejavnost na terciarni ravni obsega opravljanje dejavnosti klinik, kliničnih inštitutov ali kliničnih oddelkov ter drugih pooblaščenih zdravstvenih zavodov.

Kot posebna specialistična dejavnost se na sekundarni in terciarni ravni opravlja socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost.

3. člen

Zdravstveno dejavnost lahko opravljajo na podlagi dovoljenja ministrstva, pristojnega za zdravje, domače in tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Zdravstveno dejavnost kot javno službo pod enakimi pogoji opravljajo javni zdravstveni zavodi ter druge pravne in fizične osebe na podlagi koncesije.

Dejavnost klinik, kliničnih inštitutov ali kliničnih oddelkov, socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost, lekarniška dejavnost, preskrba s krvjo, krvnimi pripravki in z organi za presajanje ter mrliško pregledna služba se opravljajo samo kot javna služba.

4. člen

Zdravstvena dejavnost kot javna služba se opravlja v okviru mreže javne zdravstvene službe.

Merila za postavitev mreže javne zdravstvene službe se določijo s planom zdravstvenega varstva Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: plan zdravstvenega varstva) ob upoštevanju:

- zdravstvenega stanja, števila, starostne in socialne strukture prebivalcev,
- enakih pogojev oziroma možnosti za uporabo zdravstvenih storitev,
- potrebnega obsega posamezne dejavnosti iz 2. člena tega zakona,
- stopnje urbanizacije območij, specifičnosti poselitve in dostopnosti na demografsko ogroženih območjih ter stanja onesnaženosti okolja in
- gospodarskih možnosti.

5. člen

Mrežo javne zdravstvene službe na primarni ravni določa in zagotavlja občina oziroma mesto.

Republika Slovenija sodeluje pri zagotavljanju mreže javne zdravstvene službe na primarni ravni na demografsko ogroženih območjih v skladu s planom zdravstvenega varstva.

Republika Slovenija izjemoma določa in zagotavlja na primarni ravni mrežo javne zdravstvene službe za zdravstveno varstvo študentov.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni in terciarni ravni zagotavlja Republika Slovenija.

Mrežo javne zdravstvene službe na sekundarni ravni določa Republika Slovenija po predhodnem mnenju zainteresiranih občin oziroma mesta.

Pri zagotavljanju ustreznih prostorov lahko zasebni zdravstveni delavec kandidira za prostore javne zdravstvene službe. Če za iste prostore kandidirata javni zdravstveni zavod in zasebni zdravstveni delavec, jih ustanovitelj dodeli tistemu, ki ponudi boljše pogoje.

6. člen

Javna zdravstvena služba mora biti organizirana tako, da je vsem prebivalcem Republike Slovenije zagotovljena vedno dostopna nujna medicinska pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi in preskrbo z nujnimi zdravili, čimprej in čimbližje njihovemu nastanku in med transportom.

Pogoje in način izvajanja nujne medicinske pomoči ter izvajanje v posebnih pogojih se uredi s posebnimi predpisi.

II. VSEBINA IN ORGANIZACIJSKE OBLIKE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

Zdravstvena dejavnost na primarni ravni

7. člen

Osnovna zdravstvena dejavnost obsega:

- spremljanje zdravstvenega stanja prebivalcev in predlaganje ukrepov za varovanje, krepitev in izboljšanje zdravja ter preprečevanje, odkrivanje, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov in poškodovancev;
- preventivno zdravstveno varstvo rizičnih skupin in drugih prebivalcev v skladu s programom preventivnega zdravstvenega varstva in z mednarodnimi konvencijami;
- zdravstveno vzgojo ter svetovanje za ohranitev in krepitev zdravja;
- preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje ustnih in zobnih bolezni ter rehabilitacijo;
- zdravstveno rehabilitacijo otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju;
- patronažne obiske, zdravstveno nego, zdravljenje in rehabilitacijo bolnikov na domu ter oskrbovancev v socialnovarstvenih in drugih zavodih;
- nujno medicinsko pomoč in reševalno službo, če ta ni organizirana pri bolnišnici;

- zdravstvene preglede športnikov;
- zdravstvene preglede nabornikov;
- ugotavljanje začasne nezmožnosti za delo;
- diagnostične in terapevtske storitve.

Naloga zdravstvenih delavcev v osnovni zdravstveni dejavnosti na posameznem območju je tudi povezovanje in sodelovanje z drugimi zdravstvenimi ter s socialnovarstvenimi, vzgojnoizobraževalnimi in drugimi zavodi, podjetji, organizacijami ter posamezniki za oblikovanje in izvajanje programov za krepitev, ohranitev in povrnitev zdravja.

8. člen

Osnovno zdravstveno dejavnost opravljajo zdravstveni domovi, zdravstvene postaje in zasebni zdravstveni delavci.

V okviru osnovne zdravstvene dejavnosti opravljajo socialnovarstveni zavodi in zavodi za usposabljanje in izobraževanje otrok in mladostnikov z motnjami v duševnem in telesnem razvoju zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo za svoje oskrbovance.

Zavodi iz prejšnjega odstavka lahko organizirajo za svoje varovance tudi drugo osnovno zdravstveno dejavnost in specialistično konziliarno dejavnost v skladu z naravo dejavnosti zavoda in z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveno nego in drugo osnovno zdravstveno dejavnost lahko v skladu z mrežo javne zdravstvene službe organizirajo za svoje varovance tudi kazenski in vzgojni zavodi.

9. člen

Zdravstveni dom je zdravstveni zavod, ki ima organizirano najmanj preventivno zdravstveno varstvo vseh skupin prebivalcev, nujno medicinsko pomoč, splošno medicino, zdravstveno varstvo žensk, otrok in mladine, patronažno varstvo ter laboratorijsko in drugo diagnostiko. Na svojem območju zdravstveni dom zagotavlja tudi družinsko medicino ter preventivno in kurativno zobozdravstvo, medicino dela ter fizioterapijo, če opravljanje teh dejavnosti ni drugače urejeno. Zdravstveni dom zagotavlja tudi reševalno službo, če ta služba ni organizirana v bolnišnici.

Zdravstveni dom za študente skrbi za zdravje študentov in ima organizirano preventivno in kurativno zdravstveno dejavnost splošne medicine, zobozdravstva, specialistično-ambulantne dejavnosti, laboratorijsko in drugo diagnostiko ter terapijo za potrebe študentov. Druge zdravstvene dejavnosti lahko izvaja sam ali v dogovoru z drugimi zdravstvenimi zavodi v skladu z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveni dom za študente se lahko ustanovi kot samostojni zavod ali organizira kot enota zdravstvenega doma.

Zdravstveni dom lahko izvaja tudi specialistično ambulantno dejavnost za področja, ki niso vezana na bolnišnično zdravljenje, v skladu z mrežo javne zdravstvene službe.

Zdravstveni dom se ustanovi za območje občine, več občin ali mesta ob upoštevanju zbolewnosti prebivalstva, naseljenosti in prometnih povezav.

10. člen

V zdravstveni postaji se izvaja najmanj nujna medicinska pomoč, splošna medicina in zdravstveno varstvo otrok in mladine oziroma družinska medicina ter osnovne diagnostične preiskave. Za zagotavljanje drugih dejavnosti iz prvega odstavka 7. člena tega zakona se zdravstvena postaja povezuje z najbližjim zdravstvenim domom.

11. člen

Delodajalci lahko organizirajo opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti za svoje delavce v obratnih ambulantah. Obratna ambulanta zagotavlja najmanj nujno medicinsko pomoč in medicino dela.

12. člen

Če v občini ali mestu ni zdravstvenega doma, mora občina oziroma mesto v sodelovanju z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije zagotoviti izvajanje preventivnih in drugih programov v osnovnem zdravstvenem varstvu s pogodbo z drugim zdravstvenim domom, zdravstveno postajo ali z zasebnimi zdravstvenimi delavci, ki opravljajo javno zdravstveno službo na podlagi koncesije.

Zdravstvena dejavnost na sekundarni ravni

Specialistična ambulantna dejavnost

13. člen

Specialistična ambulantna dejavnost kot nadaljevanje oziroma dopolnitev osnovne zdravstvene dejavnosti obsega poglobljeno diagnostiko, zdravljenje bolezni ali bolezenskih stanj ter izvajanje ambulantne rehabilitacije.

Specialistično ambulantno dejavnost opravljajo bolnišnice, zdravilišča ali zasebni zdravniki specialisti posameznih strok.

Zdravniki, ki opravljajo specialistično ambulantno dejavnost kot zasebni zdravniki ali v specialistični dejavnosti v zdravstvenem domu ali v zdravilišču, se v strokovnih in organizacijskih vprašanjih povezujejo z ustrežno bolnišnico.

14. člen

Specialistična ambulantna dejavnost mora imeti za svoje potrebe organizirano ustrezno laboratorijsko in drugo diagnostično dejavnost.

Specialistična bolnišnična dejavnost

15. člen

Specialistična bolnišnična dejavnost obsega poglobljeno diagnostiko, zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo, zdravstveno nego, nastanitev in prehrano v splošnih in specialnih bolnišnicah.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka opravlja bolnišnica, ki mora imeti v svoji sestavi poleg posteljnih zmogljivosti enote za:

- specialistično ambulantno zdravljenje;
- nujno medicinsko pomoč;
- anesteziološka dejavnost z reanimacijo;
- laboratorijsko, rentgensko in drugo diagnostiko v skladu s svojo strokovno usmeritvijo;

– preskrbo z zdravili.

Bolnišnica mora imeti zagotovljeno:

- reševalno službo;
- ambulantno medicinsko rehabilitacijo;
- preskrbo s krvjo in krvnimi pripravki, če to zahteva narava njenega dela (oddelek za transfuzijo krvi);
- patoanatomsko dejavnost.

Bolnišnica lahko opravlja tudi dispanzersko dejavnost s področja pulmologije, nevropsihiatrije, dermatovenerologije in ginekologije, če te dejavnosti niso organizirane v osnovni zdravstveni dejavnosti.

16. člen

Po svojem namenu so bolnišnice splošne in specialne.

Splošna bolnišnica je zdravstveni zavod za zdravljenje več vrst bolezni, ki ima specialistično ambulantno dejavnost in posteljne zmogljivosti najmanj za področje interne medicine, kirurgije, pediatrije in ginekologije ali porodniške dejavnosti.

Specialna bolnišnica je zdravstveni zavod za specialistično ambulantno in bolnišnično zdravljenje določene bolezni oziroma določene skupine prebivalcev, ki mora izpolnjevati vse pogoje za bolnišnico, le da ima posteljne, diagnostične in druge zmogljivosti prilagojene svojemu namenu.

Zdravstvena dejavnost na terciarni ravni

17. člen

Dejavnost klinik, kliničnih inštitutov ali kliničnih oddelkov obsega znanstvenoraziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo za medicinsko fakulteto in druge visoke in višje šole ter opravljanje najzahtevnejših zdravstvenih storitev na ambulantni ali bolnišnični način, ki jih zaradi strokovne, kadrovske, tehnološke in organizacijske zahtevnosti ni možno niti ni smotno opravljati na nižjih ravneh.

Zdravstvene storitve oziroma programe, ki se opravljajo na terciarni ravni, določi ministrstvo, pristojno za zdravje.

V okviru svoje dejavnosti klinike, klinični inštituti ali klinični oddelki opravljajo najzahtevnejše specialistično ambulantno in bolnišnično zdravljenje, oblikujejo doktrino stopenske diagnostike in zdravljenja na svojem področju ter jo posredujejo drugim bolnišnicam, zdravnikom in drugim zdravstvenim delavcem. Klinike, klinični inštituti ali klinični oddelki sodelujejo s pristojnimi zbornicami pri oblikovanju in izvajajo podiplomsko izobraževanje zdravnikov, zobozdravnikov, drugih zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev z visoko izobrazbo.

18. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko na predlog Medicinske fakultete, Fakultete za farmacijo ali Visoke šole za zdravstvo, glede na matičnost področja, bolnišnici oziroma njenemu oddelku podeli naziv klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek, če ta izpolnjuje pedagoške, raziskovalne, strokovne, kadrovske in druge pogoje, ki jih predpiše minister, pristojen za zdravje.

Medicinska fakulteta, Fakulteta za farmacijo ali Visoka šola za zdravstvo, glede na matičnost področja, lahko predlaga za naziv klinika oziroma klinični inštitut za posamezno medicinsko stroko po eno bolnišnico oziroma njen oddelek. Če bolnišnica ali oddelek bolnišnice izvaja samo ožji del stroke, lahko Medicinska fakulteta, Fakulteta za farmacijo ali Visoka šola za zdravstvo, glede na matičnost področja, tako bolnišnico ali oddelek bolnišnice predlaga za naziv klinični oddelek za to področje.

Za pridobitev naziva klinični oddelek veljajo enaki pogoji kot za pridobitev naziva klinika iz prvega odstavka tega člena. Klinični oddelek je kot oddelek, ki pokriva ožji del stroke, pri delitvi dela zavezan odločitvam klinike kot nosilki posamezne medicinske stroke.

Če bolnišnica oziroma njen oddelek ne izpolnjuje več predpisanih pogojev iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo, pristojno za zdravje, odvzame naziv.

Druga zdravstvena dejavnost

Zdraviliška zdravstvena dejavnost

19. člen

Zdraviliška zdravstvena dejavnost obsega preventivno varstvo ter specialistično ambulantno in bolnišnično rehabilitacijo s souporabo naravnih zdravilnih sredstev.

Dejavnost iz prejšnjega odstavka izvajajo naravna zdravilišča, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določi minister, pristojen za zdravje.

Lekarniška dejavnost ter preskrba z ortopedskimi in drugimi pripomočki

20. člen

Lekarniška dejavnost se izvaja v skladu s posebnim zakonom.

Preskrbo z ortopedskimi in drugimi pripomočki opravljajo podjetja, zavodi in zasebniki. Inštitut za rehabilitacijo oblikuje doktrino na tem področju in spremlja njeno izvajanje.

Preskrba s krvjo in krvnimi pripravki ter z organi za presajanje

21. člen

Preskrbo s krvjo in krvnimi pripravki zagotavljajo v sodelovanju s humanitarnimi organizacijami Zavod Republike Slovenije za transfuzijo krvi in oddelki za transfuzijo krvi pri bolnišnicah. Zavod Republike Slovenije za transfuzijo krvi oblikuje doktrino, spremlja njeno izvajanje in strokovno povezuje oddelke za transfuzijo krvi pri bolnišnicah.

Preskrbo z organi za presajanje ureja poseben zakon.

Socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost

22. člen

Socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost obsega:

- proučevanje in spremljanje zdravstvenega stanja in drugih razmer, ki vplivajo na zdravje prebivalstva, ter spremljanje izvajanja ukrepov za odkrivanje in odpravljanje zdravju škodljivih ekoloških in drugih dejavnikov ter ukrepov za krepitev, ohranitev in povrnitev zdravja ljudi;
- pripravljane strokovnih podlag za razvoj in organizacijo zdravstvene dejavnosti in za učinkovito zdravstveno ekonomiko ter upravljanje pri uresničevanju zdravstvenega varstva;
- strokovno izobraževalno, znanstvenoraziskovalno in strokovno publicistično delo na tem področju;
- načrtovanje, predlaganje in usklajevanje ukrepov in postopkov za napredek zdravstvene vzgoje in zdravstvene kulture prebivalstva;
- sodelovanje pri oblikovanju in izvajanju zdravstvenega in zdravstveno-ekološkega informacijskega sistema.

23. člen

Za izvajanje nalog iz prejšnjega člena se za območje Republike Slovenije ustanovi Inštitut za varovanje zdravja, za območje več občin pa območni zavodi za zdravstveno varstvo.

Inštitut za varovanje zdravja in območni zavodi za zdravstveno varstvo so dolžni izvajati socialnomedicinsko, higiensko, epidemiološko in zdravstveno-ekološko dejavnost z uporabo sodobnih metod, postopkov in opreme na področju biostatističnih, epidemioloških, higienskih, ekoloških, socioloških, ekonomskih, organizacijskih in drugih ved ter zagotoviti ustrezno laboratorijsko podporo in pogoje za terensko delo. Inštitut vodi baze podatkov in evidence s področja zdravstvenega in socialnega varstva v skladu s posebnim zakonom.

24. člen

Inštitut za varovanje zdravja opravlja znanstvenoraziskovalno in vzgojnoizobraževalno delo na svojem področju, pripravlja strokovne podlage za načrtovanje zdravstvenega varstva, za sprejemanje odločitev s tega področja in za strokovne naloge iz pristojnosti zdravniške zbornice; opravlja strokovne naloge za Svet za zdravje in za Republiški sanitarni inšpektorat ter se v zvezi s svojo dejavnostjo povezuje z drugimi zavodi na terciarni ravni.

Inštitut usklajuje in predlaga ter v sodelovanju z območnimi zavodi za zdravstveno varstvo izvaja program socialnomedicinske, higienske, epidemiološke in zdravstveno-ekološke dejavnosti za območje Republike Slovenije.

Pri uresničevanju svojega programa sodelujejo Inštitut za varovanje zdravja in območni zavodi za zdravstveno varstvo ter ustrezni inštituti medicinske fakultete kot enoten strokovno tehnološki sistem na podlagi metodološke in vsebinske poenotenosti.

Občasno opravljanje zdravstvenih storitev

24.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, ki zdravstveno dejavnost opravlja na območju druge države članice Evropske unije in želi v Republiki Sloveniji občasno opravljati zdravstvene storitve, mora pred začetkom občasnega opravljanja zdravstvenih storitev to prijaviti na ministrstvu, pristojnem za zdravje, oziroma pristojni zbornici ali združenju, če ima pristojna zbornica ali združenje javno pooblastilo za vodenje registra. Pisna prijava mora vsebovati:

- osebno ime, datum in kraj rojstva, državljanstvo;
- vrsto, čas in kraj opravljanja zdravstvenih storitev;
- potrdilo o zakonitem opravljanju zdravstvene dejavnosti v drugi državi članici Evropske unije;
- potrdilo o izobrazbi in usposobljenosti za opravljanje zdravstvene dejavnosti;
- navedbo začasnega prebivališča, v primeru, da nara-va opravljanja zdravstvene storitve zahteva začasno bivanje na ozemlju Republike Slovenije.

Zdravstveni delavec lahko opravi prijavo opravljanja zdravstvene storitve po opravljeni storitvi, če je bila storitev nujna, razlog pa mora navesti v prijavi.

Potrdila iz prvega odstavka tega člena ob predložitvi ne smejo biti starejša od 12 mesecev in se predložijo v prevodu, njihov izvirnik pa na vpogled.

Po prejemu popolne prijave se zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, začasno vpiše v register zdravstvenih delavcev.

Zdravstveni delavec, državljan druge države članice Evropske unije, opravlja zdravstvene storitve z enakimi pravicami in obveznostmi kot državljan Republike Slovenije.

III. ZDRAVSTVENI ZAVODI

25. člen

Javni zdravstveni zavod na primarni ravni se lahko ustanovi, spremeni ali razširi dejavnost ali preneha le s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje in po predhodnem mnenju Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije je potrebno tudi za ustanovitev, spremembo ali razširitev dejavnosti in za prenehanje javnih zdravstvenih zavodov, ki opravljajo zdravstvene storitve na sekundarni in terciarni ravni.

26. člen

Strokovne in tehnične pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod, ter postopek njihove verifikacije in preverjanja predpiše minister, pristojen za zdravje, ekološke pogoje pa v sodelovanju z ministrom, pristojnim za varstvo okolja.

27. člen

Ustanovitelj zdravstvenega zavoda mora zagotoviti ustrezne materialne pogoje za delo zavoda in za razširitev zmogljivosti.

28. člen

Zdravstveni zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki:

- ustanovitelja,
- delavcev zavoda,
- zavarovancev oziroma drugih uporabnikov.

Svet javnega zdravstvenega zavoda, ki opravlja dejavnost na sekundarni ravni, sestavljajo tudi predstavniki občin oziroma mesta, na katerih območju zavod opravlja dejavnost.

Predstavnike uporabnikov imenuje Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, če zdravstveni zavod opravlja zdravstvene storitve na njegov račun.

Sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi.

29. člen

Direktorja zdravstvenega zavoda imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem ustanovitelja.

Direktor zdravstvenega zavoda mora imeti visoko strokovno izobrazbo in najmanj 5 let delovnih izkušenj.

Če poslovodna funkcija in funkcija vodenja strokovnega dela zavoda nista ločeni, mora imeti direktor visoko strokovno izobrazbo ustrezne zdravstvene smeri.

Če sta poslovodna funkcija in funkcija strokovnega vodenja zdravstvenega zavoda ločeni, vodi strokovno delo zdravstvenega zavoda strokovni vodja, ki mora imeti visoko izobrazbo ustrezne zdravstvene smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj.

30. člen

Kolegijski strokovni organ zdravstvenega zavoda je strokovni svet. Naloge, sestavo in način oblikovanja strokovnega sveta določa statut zavoda.

31. člen

Sredstva za delo pridobiva zdravstveni zavod:

- iz sredstev ustanovitelja v skladu z aktom o ustanovitvi,
- s plačili za storitve,
- po pogodbi z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- po pogodbi z ministrstvom, pristojnim za zdravje, za naloge, ki se na podlagi zakona financirajo iz republiškega proračuna,
- iz drugih virov na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom zavoda.

32. člen

Minister, pristojen za zdravje, s soglasjem ministra, pristojnega za izobraževanje, predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati zdravstveni zavod za opravljanje praktičnega pouka za učence in študente medicinske fakultete in drugih zdravstvenih šol.

Zavodu, ki izpolnjuje predpisane pogoje za dejavnost iz prejšnjega odstavka, ministrstvo, pristojno za zdravje, podeli naziv učni zavod.

33. člen

Zdravstveni zavod iz prejšnjega člena je dolžan omogočiti praktični pouk učencem in študentom.

Postopek izobraževanja in način opravljanja vzgojnoizobraževalnih storitev določi minister, pristojen za izobraževanje, s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje.

Medsebojne pravice in obveznosti pri praktičnem zdravstvenem izobraževanju določita zdravstveni in izobraževalni zavod s pogodbo.

34. člen

Minister, pristojen za zdravje, predpiše, v sodelovanju s pristojno zbornico oziroma strokovnim združenjem, pogoje, ki jih mora za izvajanje pripravništva in specializacije zdravstvenih delavcev in sodelavcev, razen za zdravnike, izpolnjevati zdravstveni zavod.

Zdravstveni zavodi, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, so dolžni sprejeti na usposabljanje in zaposliti pripravnike in sekundarije oziroma sprejeti na usposabljanje specializante.

Zdravstveni zavod sprejme na usposabljanje kot pripravnike zaposlene v zdravstveni negi in druge zdravstvene delavce po kolektivni pogodbi, če ima z normativi predvidena prosta delovna mesta. Sredstva za plačilo osebnih dohodkov, prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje zagotavlja proračun Republike Slovenije.

Normative iz tretjega in četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za zdravje.

IV. ZASEBNA ZDRAVSTVENA DEJAVNOST

35. člen

Zasebni zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec (v nadaljnjem besedilu: zasebni zdravstveni delavec) lahko opravlja zasebno zdravstveno dejavnost pod naslednjimi pogoji:

- da ima zahtevano izobrazbo za opravljanje predvidene dejavnosti in je usposobljen za samostojno delo v skladu s 64. in 66. členom tega zakona,
- da ni v delovnem razmerju,
- da mu ni s pravomočno sodbo sodišča prepovedano opravljanje zdravstvene službe oziroma poklica,
- da ima zagotovljene ustrezne prostore, opremo in, če zahteva narava dela, tudi ustrezne kadre,
- da pridobi mnenje pristojne zbornice ali strokovnega združenja.

Potrdilo iz tretje alineje prejšnjega odstavka ne sme biti starejše od 3 mesecev.

Šteje se, da ima zasebni zdravstveni delavec zagotovljene ustrezne prostore in opremo tudi, če sklene pogodbo o najemu oziroma uporabi z ustreznim zdravstvenim zavodom oziroma drugo pravno ali fizično osebo.

Zdravstveni delavec, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, lahko prične opravljati zasebno zdravstveno dejavnost z dnem izdaje odločbe o vpisu v register zasebnih zdravstvenih delavcev.

Strokovne, tehnične in druge pogoje za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti in vodenje registra zasebnih zdravstvenih delavcev predpiše minister, pristojen za zdravje.

36. člen

Zasebni zdravnik mora poleg drugih zdravstvenih storitev svojim bolnikom v skladu z naravo svoje dejavnosti zagotavljati tudi stalno dostopno nujno medicinsko pomoč, reševalni prevoz, laboratorijske in druge diagnostične in terapevtske postopke. V ta namen se povezuje in sodeluje z najbližjim zdravstvenim domom, drugimi zdravstvenimi zavodi ali z drugimi zasebnimi zdravstvenimi delavci.

Za opravljanje zahtevnejše ali obsežnejše dejavnosti se zasebni zdravniki lahko povezujejo v zdravniške zadrughe.

37. člen

Zasebni zdravstveni delavec lahko omogoči opravljanje praktičnega pouka učencem in študentom ter pripravništva, sekundariata in specializacije v skladu s svojo dejavnostjo in, izjemoma opravlja tudi zdravnik, ki opravlja zasebno zdravstveno dejavnost na podlagi koncesije.

38. člen

Zasebne zdravstvene dejavnosti ni mogoče opravljati na naslednjih področjih:

- preskrba s krvjo, krvnimi pripravki, odvzem in hranjenje človeških organov za presajanje,
- socialnomedicinska, higienska, epidemiološka in zdravstveno-ekološka dejavnost,
- patoanatomska dejavnost.

Mrliško pregledno službo lahko na podlagi pooblastila občinskega upravnega organa, pristojnega za zdravstvo, izjemoma opravlja tudi zdravnik, ki opravlja zasebno zdravstveno dejavnost na podlagi koncesije.

39. člen

Izbris iz registra zasebnih zdravstvenih delavcev se opravi, če zasebni zdravstveni delavec:

- ne začne opravljati dejavnosti v enem letu po vpisu v register,
- odjavi opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti,
- umre,
- mu je s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje dejavnosti oziroma poklica,
- opravlja dejavnost v nasprotju z vpisom v register,
- se ugotovi, da več ne izpolnjuje predpisanih pogojev za opravljanje dejavnosti.

40. člen

Ministrstvo, pristojno za zdravje, vodi register zasebnih zdravstvenih delavcev, ki vsebuje osebne podatke zdravstvenega delavca, izobrazbo, vrsto dejavnosti, sedež in obseg dejavnosti ter datum začetka dejavnosti.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, izda odločbo o vpisu v register oziroma o izbrisu iz registra.

Zoper odločbo o vpisu in izbrisu iz registra ni pritožbe. (Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

V. KONCESIJA ZA OPRAVLJANJE JAVNE SLUŽBE
V ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

41. člen

Javno službo v zdravstveni dejavnosti lahko opravljajo na podlagi koncesije domače in tuje pravne in fizične osebe, če izpolnjujejo s tem zakonom določene pogoje.

Zasebni zdravstveni delavec mora zahtevo iz druge alinee 35. člena tega zakona izpolniti ob začetku izvajanja koncesije.

42. člen

Koncesijo za opravljanje javne službe v osnovni zdravstveni dejavnosti podeli z odločbo občinski oziroma mestni upravni organ, pristojen za zdravstvo, s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje.

Koncesijo za opravljanje javne službe v drugih zdravstvenih dejavnostih podeli z odločbo ministrstvo, pristojno za zdravje.

V postopku odločanja morajo organi iz prejšnjih odstavkov pridobiti mnenje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in pristojne zbornice ali strokovnega združenja.

43. člen

S pogodbo o koncesiji koncedent in koncesionar uredita razmerja v zvezi z opravljanjem javne službe in pogoje, pod katerimi mora koncesionar opravljati javno službo.

S pogodbo o koncesiji se podrobneje določijo predvsem:

- vrsta zdravstvene dejavnosti,
- obseg izvajanja javne službe,
- začetek izvajanja koncesije,
- rok za odpoved koncesije,
- sredstva, ki jih za opravljanje javne službe zagotavlja koncedent.

44. člen

Kadar se ugotovi, da koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi, odločbo o koncesiji ter pogodbo o koncesiji, mu koncedent določi rok za odpravo pomanjklivosti.

Če koncesionar ugotovljenih pomanjklivosti ne odpravi v določenem roku, se koncesija odvzame z odločbo.

V primeru odvzema koncesije je koncedent dolžan poskrbeti, da bolnike pod enakimi pogoji sprejme v zdravljenje drug zdravstveni zavod ali zasebni zdravstveni delavec, ki opravlja javno službo.

VI. OPRAVLJANJE ZDRAVSTVENE DEJAVNOSTI

45. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci opravljajo zdravstveno dejavnost v skladu s sprejeto zdravstveno doktrino in s kodeksom medicinske deontologije oziroma z drugimi strokovnimi in etičnimi kodeksi. Pri opravljanju svojega dela morajo obravnavati vse ljudi pod enakimi pogoji na enak način in spoštovati njihove ustavne in zakonske pravice. Edino merilo prednosti je nujnost zdravstvenega posega.

46. člen

Storitve s področja osnovne zdravstvene dejavnosti opravlja osebni zdravnik s svojimi sodelavci. Ta lahko napoti bolnika tudi k drugim zdravnikom in usklajuje njihove nasvete, vodi pa tudi bolnikovo zdravstveno dokumentacijo. V razmerju do osebnega zdravnika so vsi drugi zdravniki, ki sodelujejo pri zdravstveni obravnavi posameznika na sekundarni in terciarni ravni, napotni zdravniki.

Izvajanje storitev napotnega zdravnika je praviloma časovno omejeno in vezano na napotitev osebnega zdravnika. Le izjemoma, kadar določena kronična bolezen na podlagi strokovnih kriterijev zahteva trajen nadzor na specialistični ravni, lahko napotni zdravnik prevzame bolnika v stalno zdravstveno oskrbo. O tem se mora dogovoriti z bolnikovim osebnim zdravnikom, ki ga mora tudi redno obveščati o bolnikovem zdravstvenem stanju in svojih ukrepih.

47. člen

Vsakdo ima pod enakimi pogoji in v skladu z zakonom pravico:

- do proste izbire zdravnika in zdravstvenega zavoda;
 - do posvetovanja z ustreznimi specialisti, ki si jih sam izbere, oziroma da zahteva konziliarni pregled;
 - izvedeti za diagnozo svoje bolezni in za obseg, način, kakovost ter predvideno trajanje zdravljenja;
 - dati soglasje za kakršen koli medicinski poseg in da je predhodno obveščen o vseh možnih metodah diagnosticiranja in zdravljenja ter njihovih posledicah in učinkih;
 - odkloniti predlagane medicinske posege;
 - do vpogleda v zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša na njegovo zdravstveno stanje, razen če zdravnik oceni, da bi to škodljivo vplivalo na bolnikovo zdravstveno stanje;
 - zahtevati, da zdravstveni delavci in njihovi sodelavci brez njegove izrecne privolitve nikomur ne posredujejo podatkov o njegovem zdravstvenem stanju;
 - zahtevati premestitev v drug zdravstveni zavod;
 - do ugovora na pristojni organ nadzora, če meni, da niso bila uporabljena dovolj učinkovita sredstva za njegovo zdravljenje ali da so bila kršena etična načela;
 - da se seznani s stroški zdravljenja in da zahteva obrazložitev računa za zdravstvene storitve;
 - do povračila škode zaradi neustreznega zdravljenja.
- Za otroke do 15. leta starosti in za osebe pod skrbništvom uveljavljajo pravice iz prejšnjega odstavka njihovi starši oziroma skrbniki.

48. člen

Brez predhodnega soglasja bolnika se nujni medicinski poseg lahko opravi le, če bolnik zaradi svojega zdravstvenega stanja o tem ne more odločiti.

49. člen

Bolnika, ki zaradi duševne bolezni ogroža svoje življenje ali življenje drugih ljudi ali povzroča veliko škodo sebi ali drugim, je mogoče napotiti in sprejeti na zdravljenje v psihiatrično bolnišnico tudi brez njegove privolitve.

O sprejemu bolnika iz prejšnjega odstavka v psihiatrično bolnišnico mora pooblaščen oseba bolnišnice najkasneje v 48 urah po sprejemu obvestiti pristojno sodišče.

Zdravnik, ki bolnika iz prvega odstavka tega člena pošilja v psihiatrično bolnišnico, sme zahtevati pomoč pristojnih organov za notranje zadeve, če ugotovi, da je zaradi bolnikovega ravnanja neposredno ogrožena varnost ljudi.

50. člen

Vsakdo, ki svoje zdravljenje zaupa zdravstvenemu delavcu je ustrezno svojemu zdravstvenemu stanju dolžan:

- zdravstvenemu delavcu navesti resnične podatke o svojem zdravstvenem stanju;
- ravnati se po navodilih zdravstvenega delavca;
- aktivno sodelovati pri varovanju, krepitvi in povrnitvi lastnega zdravja.

Če bolnik ne izpolnjuje pogojev in dolžnosti iz prejšnjega odstavka, mu zdravstveni delavec lahko odkloni pomoč, razen nujne medicinske pomoči.

51. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci so dolžni varovati kot poklicno skrivnost podatke o zdravstvenem stanju posameznika in o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka so dolžni varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz prvega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim ljudem oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkriti posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnosti varovanja poklicne skrivnosti lahko zdravstvenega delavca ali zdravstvenega sodelavca razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.

Podatke o zdravstvenem stanju bolnika lahko daje bolnikovim ožjim sorodnikom ali skrbniku le zdravnik, ki bolnika zdravi.

V primeru premestitve ali preselitve bolnika ali če bolnik izbere drugega zdravnika, je potrebno vso pomembno zdravstveno dokumentacijo o bolniku predati zdravniku, ki nadaljuje zdravljenje.

52. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci ne smejo zapustiti delovnega mesta, dokler ne dobijo nadomestitve, čeprav je njihov delovni čas potekel, če bi to pomenilo nevarnost za zdravje ljudi.

V času stavke morajo zdravstveni delavci zagotavljati bolnikom nujno medicinsko pomoč, nego in oskrbo.

52.a člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci v mreži javne zdravstvene službe delajo v enakomerno ali neenakomerno razporejenem delovnem času. Pri neenakomerni razporeditvi ter začasni prerazporeditvi delovnega časa se upošteva polni delovni čas kot povprečna delovna obveznost v obdobju, ki ne sme biti daljša od štirih mesecev.

Kadar je delo zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev ozko povezano z delom zdravnika, se začetek njihovega delovnega časa prilagodi delovnemu času zdravnika.

V zunajbolnišnični dejavnosti, namenjeni storitvam za uporabnike, mora najmanj petina delovnega časa potekati po 16. uri.

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki delajo na delovnih mestih v ambulantah ali v tehnološko zahtevnih diagnostičnih, terapevtskih in rehabilitacijskih enotah ter operacijskih dvoranah, se zaradi čim večje izkoriščenosti prostorov in opreme na delo lahko razporejajo v izmenah. Če delo na takih delovnih mestih traja 12 ali več ur dnevno, se lahko prične pred 8. uro zjutraj. Seznam takih delovnih mest določi delodajalec.

Za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce, ki opravljajo delo v okviru mreže javne zdravstvene službe kot zasebni zdravstveni delavci s koncesijo, se delovni čas določi v koncesijski pogodbi.

52.b člen

Delo preko polnega delovnega časa ne sme presegati v povprečju osem ur tedensko.

Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljša od štirih mesecev, pri čemer se pri izračunu povprečja ne upoštevata letni dopust in odsotnost z dela zaradi bolezni.

V primeru pisnega soglasja zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca lahko delo preko polnega delovnega časa presega omejitev iz tega člena. Zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca, ki s tem ne soglašata, delodajalec ne sme oškodovati. Iz soglasja mora biti razvidno tedensko število nadur, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ter rok veljavnosti soglasja.

Delodajalec vodi posebno evidenco o izvajanju dela preko polnega delovnega časa zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, ki so podali soglasje po prejšnjem odstavku. Evidenco mora na podlagi zahteve predložiti pristojnim nadzornim organom in reprezentativnim sindikatom.

52.c člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec ima pravico do dnevnega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 12 ur in do tedenskega počitka v trajanju nepretrgoma najmanj 24 ur.

Če je to potrebno zaradi zagotavljanja zdravstvenega varstva v dogovorjenem obsegu, se lahko minimalno trajanje dnevnega in tedenskega počitka zagotavlja kot povprečje v obdobju dveh mesecev.

Zaradi zagotavljanja dežurstva lahko delovni čas zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca traja nepretrgoma največ 32 ur, od tega lahko traja delo v okviru polnega delovnega časa največ 10 ur v enem delovnem dnevu, v dveh zaporednih delovnih dneh pa največ 16 ur. Za delovni čas, ki nepretrgoma traja več kot 16 ur, je potrebno pisno soglasje zdravstvenega delavca in zdravstvenega sodelavca. Iz soglasja mora biti razvidno trajanje nepretrganega dela, s katerim še soglašata zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ter rok veljavnosti soglasja.

53. člen

Dežurstvo je posebna oblika dela, sestavljena iz ur prisotnosti na delovnem mestu – neefektivne ure, in ur opravljanja storitev – efektivne ure. Vse ure v dežurstvu se s stališča pravice do odmorov in počitkov štejejo v delovni čas. Plačilo za efektivne in neefektivne ure je različno in se uredi s kolektivno pogodbo.

Plačilo za dežurstvo se vštevja v osnovo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Stalna pripravljenost pomeni dosegljivost izven delovnega mesta po telefonu ali s pomočjo drugih sredstev, z namenom, da je zagotovljena možnost svetovanja in v primeru potrebe prihod na delovno mesto. Najdaljši sprejemljivi čas prihoda na delovno mesto določi delodajalec. Plačilo za ure pripravljenosti se uredi s kolektivno pogodbo. Ure pripravljenosti se ne štejejo v delovni čas.

Zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci, ki opravljajo javno zdravstveno službo, morajo glede na naravo dejavnosti zagotoviti stalno dostopno nujno medicinsko pomoč.

Neprekinjena nujna medicinska pomoč iz prejšnjega odstavka se zagotavlja s polnim delovnim časom, dežurstvom, pripravljenostjo ali kombinacijami teh oblik dela.

54. člen

Zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci so dolžni voditi zdravstveno dokumentacijo in druge evidence v skladu s posebnim zakonom. V ta namen se zdravstveni zavodi in zasebni zdravstveni delavci vključujejo v enoten in usklajen informacijski sistem.

Kadar se osebni podatki o zdravstvenem stanju uporabljajo v znanstvenoraziskovalne namene, se morajo uporabljati na način, ki onemogoča razpoznavo osebe, na katero se nanašajo. To velja tudi za objavo rezultatov znanstveno-raziskovalnega dela.

55. člen

Zdravstveni delavec lahko samostojno opravlja vsako delo, za katero ima ustrezno izobrazbo in je zanj usposobljen ter ima na razpolago ustrezno opremo. Za svoje delo prevzema etično, strokovno, kazensko in materialno odgovornost.

56. člen

Zdravstveni delavec lahko odkloni zdravstveni poseg, če sodi, da ni v skladu z njegovo vestjo in z mednarodnimi pravili medicinske etike.

Zdravstveni delavec mora o svojem ugovoru vesti obvestiti zdravstveni zavod. Zdravstveni zavod mora to upoštevati, vendar bolnikom zagotoviti možnost za nemoteno uveljavljanje pravic s področja zdravstvenega varstva.

Zdravstveni delavec ne sme odkloniti nujne medicinske pomoči.

57. člen

Preskušanje še nepreverjenih metod preprečevanja, odkrivanja, zdravljenja in rehabilitacije ter preskušanja zdravil in opravljanja drugih biomedicinskih raziskav je dovoljeno le s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje ter s pisnim soglasjem bolnika, za mladoletne osebe in osebe pod skrbništvom pa s pisnim soglasjem staršev oziroma skrbnika.

58. člen

Zdravstveni delavci smejo uporabljati samo preverjene in strokovno neoporečne dopolnilne tradicionalne in alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne škodujejo zdravju ljudi in jih odobri ministrstvo, pristojno za zdravje, s soglasjem medicinsko-etične komisije.

59. člen

Po tem zakonu so dovoljene samo tiste dopolnilne tradicionalne in alternativne oblike diagnostike, zdravljenja in rehabilitacije, ki ne škodujejo zdravju ljudi.

Pogoje za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka in postopek za njeno odobritev določi minister, pristojen za zdravje.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena izdaja in odvzema ministrstvo, pristojno za zdravje.

Izvajalec dejavnosti iz prvega odstavka tega člena mora o svojem delu voditi dokumentacijo, ki jo določi minister, pristojen za zdravje.

60. člen

Za dajanje soglasij k zasnovi znanstvenoraziskovalnih projektov ter za proučevanje vprašanj iz 57., 58. in 59. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za zdravje, oblikuje medicinsko-etično komisijo, ki jo sestavljajo priznani strokovnjaki in zdravstveni delavci.

Sestavo, pristojnosti in način dela komisije določi minister, pristojen za zdravje.

61. člen

Za vsako umrlo osebo je treba ugotoviti čas in vzrok smrti, kar lahko opravi le za to pooblaščen zdravnik.

Bolnik, ki umre v zdravstvenem zavodu ali pri zasebnem zdravstvenem delavcu, mora biti obduciran. Strokovni vodja zdravstvenega zavoda ali oddelka lahko po svoji presoji ali na željo svojcev odloči, da se obdukcija opusti, če je vzrok smrti nesporen in če zdravnik, ki je umrlega zdravil, s tem soglaša.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše natančnejše pogoje in način opravljanja mrlškopregledne službe.

VII. ZDRAVSTVENI DELAVCI IN ZDRAVSTVENI SODELAVCI

62. člen

Zdravstveno dejavnost lahko opravljajo zdravstveni delavci, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljeni za samostojno opravljanje dela v svojem poklicu in izpolnjujejo druge pogoje (kvalifikacija), določene s tem zakonom in z drugimi predpisi.

Določene strokovne naloge s področja zdravstvenega varstva opravljajo tudi zdravstveni sodelavci z ustrezno strokovno izobrazbo nezdravstvene smeri.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše seznam poklicev za zdravstveno dejavnost, v katerem so določeni poklici zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, njihovo delovno področje in stopnje zahtevnosti dela na področju zdravstvene dejavnosti.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

63. člen

Zdravstveni delavec in zdravstveni sodelavec, ki opravlja svoje delo v neposrednem stiku z bolniki, mora obvladati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

Izpolnjevanje pogoja iz prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom izobraževalnega zavoda.

(Opomba: glej tudi prvi odstavek 6. člena ZOZPEU)

64. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci razen zdravnikov smejo samostojno opravljati delo v zdravstveni dejavnosti po končani pripravniški dobi in opravljenem strokovnem izpitu.

Pripravnništvo traja za zdravstvene delavce s srednjo strokovno izobrazbo šest mesecev, z višjo strokovno izobrazbo devet mesecev in z visoko strokovno izobrazbo, razen za zdravnika, 12 mesecev. Zdravnik opravlja program pripravništva v času sekundariata ne glede na drugi odstavek 97. člena tega zakona.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše vsebino pripravništva ter program in postopek opravljanja strokovnega izpita.

Strokovni izpit za zdravnike in zobozdravnike vsebuje poznavanje urgentne medicine in predpisov s področja zdravstvenega varstva. Zdravniki ga lahko opravljajo kadar koli v poteku sekundariata, najprej pa po končanih šestih mesecih usposabljanja.

Ne glede na prvi odstavek tega člena smejo delo v zdravstveni dejavnosti samostojno opravljati:

– diplomirana medicinska sestra oziroma diplomirani zdravstvenik (v nadaljnjem besedilu: diplomirana medicinska sestra) in diplomirana babica oziroma diplomirani babičar (v nadaljnjem besedilu: diplomirana babica) po končanem najmanj triletnem ali 4.600 ur trajajočem študiju s teoretičnim in praktičnim izobraževanjem,

– magistra oziroma magister farmacije (v nadaljnjem besedilu: magister farmacije) po končanem najmanj petletnem trajajočem univerzitetnem študiju, ki obsega najmanj 4 leta teoretičnega in praktičnega izobraževanja in najmanj

šestmesečno praktično usposabljanje v lekarni ali v bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice ter ima opravljen strokovni izpit.

Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka morajo biti za samostojno opravljanje dela v zdravstveni dejavnosti izvajalci posameznih zdravstvenih poklicev oziroma s posameznih področij vpisani v register in imeti veljavno licenco. Poklice in področja, za katere velja to določilo, v posebnem seznamu določi minister, pristojen za zdravje, pri čemer poleg načela smotnosti upošteva zahtevano stopnjo izobrazbe in odgovornost za odločitve, ki vplivajo na zdravstveno obravnavo, ter razvoj medicinske doktrine in medicinske tehnologije pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju bolnikov in poškodovancev. Nalogi vodenja registra in podeljevanja licenc lahko minister, pristojen za zdravje, podeli zbornici ali strokovnemu združenju.

Licenca se podeli za določen čas – za dobo sedmih let, podaljšati pa jo je možno na podlagi dokazil o strokovni usposobljenosti za nadaljnje delo. V primeru ugotovljenih večjih strokovnih napak je možen odvzem licence. Podrobnejše določbe o načinu, organih, evidenci in postopku pri odločanju o podelitvi, podaljšanju in odvzemu licence se določijo v pravilniku, ki ga za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce v poklicih ali dejavnostih, za katere je javno pooblastilo za to podeljeno pristojni zbornici ali strokovnemu združenju, sprejme pristojna zbornica ali strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravje.

V registru iz šestega odstavka tega člena se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime,
- datum in kraj rojstva,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- državljanstvo,
- podatki o diplomi, strokovnem izpitu, specializaciji in pridobljenih dodatnih znanjih,
- datum in področje pridobljenih znanstvenih in pedagoških nazivov,
- članstvo v domačih in tujih strokovnih združenjih,
- izjava o uveljavljanju pravice do ugovora vesti,
- drugi podatki, ki so potrebni za opravljanje nalog in javnih pooblastil.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS in prvi odstavek 6. člena ZOZPEU)

65. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci opravljajo pripravništvo, zdravniki pa sekundariat v zdravstvenih zavodih ali pri zasebnih zdravstvenih delavcih.

Pripravništvo in sekundariat lahko opravlja tudi oseba, ki ni v delovnem razmerju, pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

66. člen

Zdravnik se po diplomi na medicinski fakulteti zaposli kot sekundarij pod vodstvom mentorja. Po uspešno opravljenem strokovnem izpitu nadaljuje z opravljanjem sekundariata ali pa se zaposli kot specializant pod vodstvom mentorja.

Sekundariat traja dve leti in se konča s preskusom usposobljenosti. Za samostojno delo z bolniki je zdravnik usposobljen po uspešno opravljenem preskusu usposobljenosti oziroma po opravljenem specialističnem izpitu.

Vsebinsko in potek sekundariata s preskusom usposobljenosti predpiše zdravniška zbornica v sodelovanju z zdravstvenimi zavodi in medicinsko fakulteto s pravilnikom, ki ga sprejme v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

Preskus usposobljenosti vključuje preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

67. člen

Na podlagi uspešno opravljenega preskusa usposobljenosti oziroma strokovnega ali specialističnega izpita izda zdravniška zbornica zdravniku in zobozdravniku dovoljenje za samostojno delo.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

68. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci z višjo ali visoko strokovno izobrazbo ali z univerzitetno izobrazbo se za opravljanje zahtevnejših nalog zdravstvene dejavnosti specializirajo na posameznih ožjih zdravstvenih strokovnih področjih.

Vrste, trajanje in vsebino specializacije, postopek opravljanja specialističnega izpita ter imenovanje izpitne komisije za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce v poklicih ali dejavnostih, za katere je javno pooblastilo za to podeljeno pristojni zbornici ali strokovnemu združenju, določi pristojna zbornica ali strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, za druge zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce pa minister, pristojen za zdravje.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

69. člen

Zdravniku, zobozdravniku ali magistru farmacije odobri specializacijo pristojna zbornica na predlog zdravstvenega zavoda oziroma, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca, na njegov predlog.

Drugemu zdravstvenemu delavcu in zdravstvenemu sodelavcu z visoko strokovno izobrazbo odobri specializacijo ministrstvo, pristojno za zdravje, na predlog zdravstvenega zavoda oziroma, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca, na njegov predlog.

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem z višjo strokovno izobrazbo odobri specializacijo delodajalec, če gre za zasebnega zdravstvenega delavca pa ministrstvo, pristojno za zdravje.

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem ne glede na stopnjo izobrazbe, ki niso zaposleni, odobri specializacijo ministrstvo, pristojno za zdravje.

Pri odobranju specializacij se upoštevajo kadrovske normativi, določeni s planom zdravstvenega varstva.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

Strokovno izpopolnjevanje

70. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci imajo pravico in dolžnost strokovnega izpopolnjevanja, zato jim mora zavod omogočiti:

- stalno spremljanje razvoja zdravstvenih ved;
- občasno praktično izpopolnjevanje v ustreznih zdravstvenih zavodih;
- občasno preverjanje teoretičnega in praktičnega znanja.

Vsebinsko, roke in postopke strokovnega izpopolnjevanja, razen za zdravnike in zobozdravnike, določi minister, pristojen za zdravje.

71. člen

(prenehal veljati)

Strokovno napredovanje

72. člen

Zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem z visoko izobrazbo lahko za aktivni prispevek na strokovnem,

pedagoškem oziroma raziskovalnem področju ministrstvo, pristojno za zdravje, na predlog Zdravstvenega sveta podeli naziv svetnik ali višji svetnik.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše pogoje ter postopek za podelitev nazivov iz prejšnjega odstavka.

Nagrade in priznanja

73. člen

Za dolgoletno in uspešno zdravstvenovzgojno, organizacijsko in strokovno delo se lahko zdravniku ali zobozdravniku podeli naziv primarij.

Republika Slovenija podeljuje zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem nagrade in priznanja kot posebna družbena priznanja za izjemne uspehe širšega družbenega pomena, ki prispevajo k uspešnosti in učinkovitosti zdravstvenega varstva.

Minister, pristojen za zdravje, predpiše natančnejše pogoje za podeljevanje naziva primarij ter nagrad in priznanj iz prejšnjega odstavka, sestavo komisije in postopek za podeljevanje.

VII.A ZDRAVSTVENI DELAVEC, DRŽAVLJAN DRŽAVE ČLANICE EVROPSKE UNIJE, KI IMA V DRŽAVI ČLANICI EVROPSKE UNIJE PRIDOBLENO KVALIFIKACIJO MAGISTER FARMACIJE, DIPLOMIRANA MEDICINSKA SESTRA ALI DIPLOMIRANA BABICA

73.a člen

Zdravstveni delavec, državljan države članice Evropske unije, ki ima v Evropski uniji pridobljeno kvalifikacijo magister farmacije, diplomirana medicinska sestra ali diplomirana babica, je posameznik, ki je takšno kvalifikacijo pridobil v katerikoli od držav članic Evropske unije ali v državi, s katero je Evropska unija sklenila pogodbo o vzajemnem priznavanju kvalifikacij. Če je bila posamezniku takšna kvalifikacija priznana v kateri od držav članic Evropske unije ali državi pogodbenici, je posameznik upravičen, da se njegova dokazila in listine obravnavajo po postopku priznavanja kvalifikacij državljanom držav članic Evropske unije v Republiki Sloveniji.

Minister, pristojen za zdravje, objavi sezname dokazil kvalifikacij za zdravstvene delavce iz tega poglavja. Potrdila o pridobljenih kvalifikacijah v Republiki Sloveniji iz prejšnjega odstavka izdaja ministrstvo, pristojno za zdravje. Vrsto in postopek izdajanja potrdil podrobneje predpiše minister.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, z namenom zbiranja podatkov za izvrševanje pristojnosti po tem zakonu, vodi register zdravstvenih delavcev iz prvega odstavka tega člena, ki obsega naslednje podatke:

- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča;
- državljanstvo;
- vrsto kvalifikacije;
- datum in kraj izdaje diplome ali drugega dokazila o kvalifikaciji;

- ali gre za občasno opravljanje zdravstvenih storitev.

Podatki iz prejšnjega odstavka se hranijo 30 let po vpisu zadnjega podatka v register in se nato arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

VIII. STROKOVNI ORGANI

74. člen

Strokovno doktrino o krepitvi zdravja, preprečevanju, ugotavljanju, zdravljenju, zdravstveni negi in rehabilitaciji zbolelih, poškodovanih in oseb z motnjami v telesnem in duševnem razvoju oblikujejo razširjeni strokovni kolegiji. Razširjeni strokovni kolegij je najvišji strokovni organ na po-

sameznem področju, ki usklajuje predloge klinik, strokovnih združenj in zbornic, visokošolskih zavodov, zdravstvenih zavodov ter posameznih strokovnjakov.

Razširjeni strokovni kolegiji se oblikujejo pri klinikah, inštitutih in drugih zdravstvenih zavodih, ki jih določi minister, pristojen za zdravje, na predlog klinik, strokovnih združenj in visokošolskih zavodov, ki izvajajo programe za zdravstvene delavce. Razširjene strokovne kolegije sestavljajo svetniki, višji svetniki, fakultetni učitelji in drugi priznani strokovnjaki na področju zdravstvenega varstva.

75. člen

Strokovne predloge razširjenih strokovnih kolegijev, ki vplivajo na vsebino in obseg zdravstvenega varstva, s tem pa na zdravstveno politiko in financiranje zdravstvenega varstva, obravnava in potrjuje zdravstveni svet kot najvišji strokovno usklajevalni organ na področju zdravstvenega varstva. Zdravstveni svet oblikuje vsebino zdravstvenih programov s stališča njihove izvedljivosti, enakomernega razvoja vseh strok in načela enake dostopnosti. Od razširjenih strokovnih kolegijev lahko zahteva, da strokovno doktrino prilagodijo ekonomskim možnostim države ali da predlagajo izvajanje programov po prioritetah in v omejenem obsegu. Zdravstveni svet se oblikuje pri ministrstvu, pristojnem za zdravje, iz predstavnikov zdravstvene stroke, iz vrst svetnikov, višjih svetnikov, fakultetnih učiteljev in drugih priznanih strokovnjakov s področja zdravstvenega varstva, zdravstvene ekonomike in organizacije zdravstvenega varstva.

Zdravstveni svet:

- spremlja sistemska, razvojna in kadrovska vprašanja zdravstvenega varstva ter predlaga ukrepe z opredelitvijo prednostnih nalog;
- spremlja zdravstvene potrebe v Republiki Sloveniji in predlaga zdravstvene programe;
- sodeluje pri pripravi plana zdravstvenega varstva ter kadrovskih in delovnih normativov;
- spremlja preskrbo z zdravili in predlaga ukrepe;
- obravnava druga pomembna vprašanja zdravstvenega varstva.

Zdravstveni svet v sodelovanju z medicinsko fakulteto in drugimi zavodi predlaga in spremlja izvajanje:

- programa preventivnega zdravstvenega varstva posameznih skupin prebivalstva v Republiki Sloveniji;
- programa razvojnoraziskovalnih nalog s področja zdravstvenega varstva, ki so pomembne za vso Republiko Slovenijo;
- programa socialnomedicinske, higienske, epidemiološke in zdravstveno-ekološke dejavnosti, ki jo opravlja Inštitut za varovanje zdravja;
- programa celovite zdravstvene vzgoje in zdravstveno-prosvetne dejavnosti za prebivalstvo Republike Slovenije.

Sestavo, način imenovanja in način dela Zdravstvenega sveta določi minister, pristojen za zdravje. K imenovanju članov Zdravstvenega sveta daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

IX. NADZORSTVO

76. člen

Za zagotovitev strokovnosti dela zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev ter zavodov se organizirajo in izvajajo naslednje vrste nadzora:

1. interni strokovni nadzor, ki ga izvajajo zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci s samonadzorom in odgovorni za strokovnost dela v zavodu;

2. strokovni nadzor s svetovanjem, ki ga kot javno pooblastilo izvaja pristojna zbornica ali strokovno združenje v sodelovanju s klinikami, kliničnimi inštituti ali kliničnimi oddelki in drugimi zavodi;

3. upravni nadzor, ki ga izvaja ministrstvo, pristojno za zdravje;

4. nadzor, ki ga izvaja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Zdravstveni zavod in zasebni zdravstveni delavec morata omogočiti opravljanje nadzora iz prejšnjega odstavka.

77. člen

Interni strokovni nadzor se izvaja na podlagi splošnega akta zdravstvenega zavoda.

78. člen

Strokovni nadzor s svetovanjem izvaja pristojna zbornica ali strokovno združenje v sodelovanju s klinikami, inštituti in drugimi zavodi in v skladu s posebnim programom, ki ga sprejme zbornica oziroma strokovno združenje s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje.

Pristojna zbornica oziroma strokovno združenje opravi strokovni nadzor s svetovanjem tudi na predlog zavarovane osebe, delodajalca, zdravstvenega delavca oziroma zavoda ali na drug predlog.

Način izvajanja strokovnega nadzora s svetovanjem za posamezno poklicno skupino predpiše pristojna zbornica oziroma strokovno združenje v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje.

79. člen

O strokovnem nadzoru iz prejšnjega člena mora biti najkasneje v 15 dneh po pregledu sestavljen ugotovitveni zapisnik s predlogi ukrepov in rokov za odpravo morebitnih pomanjkljivosti. Zapisnik se pošlje zdravstvenemu zavodu oziroma zasebnemu zdravstvenemu delavcu ter ministrstvu, pristojnemu za zdravje; kadar gre za strokovni pregled izven programa, pa tudi predlagatelju.

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo večje pomanjkljivosti, pristojna zbornica oziroma strokovno združenje zahteva dodatno strokovno izpopolnjevanje delavcev, za katere se ugotovi pomanjkljiva usposobljenost ter o tem obvesti ministrstvo, pristojno za zdravje.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, lahko v primeru iz prejšnjega odstavka odredi ustrezne ukrepe, in sicer:

- zahteva odpravo organizacijskih, materialnih in drugih pomanjkljivosti, ki pogojujejo neustrezno kvaliteto ali strokovnost dela in določi rok za odpravo pomanjkljivosti;
- začasno, dokler niso odpravljene ugotovljene pomanjkljivosti, prepove dejavnost zdravstvenega zavoda, njegove enote ali zasebnega zdravstvenega delavca.

79.a člen

V primeru, da za posamezne poklicne skupine zdravstvenih delavcev ni organizirane pristojne zbornice ali strokovnega združenja z javnim pooblastilom v skladu s tem zakonom, opravlja strokovni nadzor ministrstvo, pristojno za zdravje.

Način izvajanja strokovnega nadzora s svetovanjem iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za zdravje.

80. člen

Upravni nadzor nad zakonitostjo dela zdravstvenih zavodov in zasebnih zdravstvenih delavcev izvaja ministrstvo, pristojno za zdravje, na podlagi programa ali na predlog bolnika, njegovega svojca ali skrbnika, zdravstvenega zavoda, delodajalca, pristojne zbornice, sodišča ali po lastni presoji. Minister, pristojen za zdravje, določi način izvajanja upravnega nadzora.

Če se pri upravnem nadzoru ugotovijo nepravilnosti, izda ministrstvo, pristojno za zdravje, odločbo, s katero določi ukrepe in roke za odpravo nepravilnosti.

81. člen

Uradna oseba, ki opravlja upravni nadzor, lahko izjemoma odredi začasni ukrep, da se prepreči neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali za zdravstvene razmere.

Proti začasnim ukrepom ima zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec v osmih dneh pravico pritožbe na ministrstvo, pristojno za zdravje. Pritožba ne zadrži izvršitve ukrepov.

Če se pri pregledu ugotovi, da zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec zavoda ali zasebni zdravstveni delavec ni sposoben opravljati nalog, ki so mu zaupane, se o tem obvesti pristojno zbornico in delodajalca.

82. člen

Strokovni nadzor se financira iz republiškega proračuna.

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo nepravilnosti, poravnava stroške nadzora zdravstveni zavod oziroma zasebni zdravstveni delavec, pri katerem so bile nepravilnosti ugotovljene.

83. člen

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije nadzira izpolnjevanje pogodb, ki jih je sklenil za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

X. ZDRUŽENJA IN ZBORNICE

84. člen

Zdravstveni zavodi in druge pravne osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, ter zasebni zdravstveni delavci se lahko povezujejo v združenja zdravstvenih zavodov zaradi:

- sodelovanja pri oblikovanju izhodišč za določanje cen zdravstvenih storitev in sklepanju pogodb o izvajanju in financiranju zdravstvene dejavnosti;
- sodelovanja pri sklepanju kolektivnih pogodb;
- uresničevanja drugih skupnih interesov.

85. člen

(prenehal veljati)

86. člen

Naloge, ki jih opravlja zbornica kot javna pooblastila, se financirajo iz sredstev republiškega proračuna.

(Opomba: glej tudi prvi odstavek 91. člena ZZdrS)

87. člen

Glede na interes zdravstvenih delavcev iz posamezne poklicne skupine se lahko ustanovijo poklicne zbornice ali strokovna združenja.

Zbornica oziroma strokovno združenje iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ki se ustanovi in deluje po Zakonu o društvih, če ta zakon ne določa drugače.

87.a člen

(razveljavljen)

87.b člen

V zbornico ali strokovno združenje iz 87. člena tega zakona se lahko, glede na interes, vključujejo tudi pravne osebe. Ime zbornice oziroma strokovnega združenja mora vsebovati tudi besedo »zbornica« ali »strokovno združenje«.

87.c člen

Zbornica ali strokovno združenje, ki mu minister, pristojen za zdravje, podeli pooblastilo, opravlja kot javno pooblastilo naslednje naloge:

- vodi register izvajalcev posamezne zdravstvene dejavnosti;

– izdaja potrdila o vpisu in izbrisu iz registra za zasebne izvajalce;

– izvaja strokovni nadzor s svetovanjem;

– izdaja, podaljšuje in odvzema licence izvajalcem posamezne zdravstvene dejavnosti;

– načrtuje specializacije in specialistične izpite;

– v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, izda pravilnike, s katerimi podrobneje uredi področje, na katerem izvaja naloge javnega pooblastila;

– v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, določa priporočene tarife za izvajalce.

Pri izvajanju nalog iz tega člena zbornica ali strokovno združenje upošteva zakon, ki ureja splošni upravni postopek in zakon, ki ureja upravni spor. Zoper odločitev zbornice oziroma strokovnega združenja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za zdravje.

Izvajanje nalog, ki jih zbornica oziroma strokovno združenje opravlja kot javno pooblastilo, nadzira ministrstvo, pristojno za zdravje.

87.d člen

Zbornica ali strokovno združenje ministru, pristojnemu za zdravje, lahko poda pobudo z obrazloženim interesom za izvajanje javnih pooblastil. Minister, pristojen za zdravje, ob upoštevanju javnega interesa ter načela racionalne rabe javnega premoženja odloči o pobudi v roku enega meseca od njenega prejema. Začetek postopka podelitve javnega pooblastila se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Izbira se opravi na javnem natečaju ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja javna naročila, o javnem razpisu.

87.e člen

Zbornica ali strokovno združenje, kateremu se podeli javno pooblastilo, mora ob prijavi v postopek podelitve javnega pooblastila izpolnjevati najmanj naslednja merila:

– imeti mora včlanjenih najmanj 60% vseh zdravstvenih delavcev, ki izvajajo naloge s področja delovanja zbornice ali strokovnega združenja;

– delovati mora na področju zagotavljanja strokovnosti in kakovosti v posameznem poklicu oziroma na področju, ki ga pokriva;

– delovati mora na področju celotne države;

– imeti mora usposobljene kadre za izvajanje javnih pooblastil;

– imeti mora vzpostavljeno vso infrastrukturo za učinkovito izvajanje javnih pooblastil;

– podati mora izračun stroškov izvajanja javnih pooblastil.

Minister, pristojen za zdravje, glede na izpolnjevanje meril izda odločbo v upravnem postopku, s katero posamezni zbornici oziroma strokovnemu združenju podeli pooblastilo za opravljanje vseh ali posameznih nalog iz 87.c člena.

Odločba o dodelitvi javnih pooblastil se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

87.f člen

Minister, pristojen za zdravje, lahko podeljeno javno pooblastilo omeji ali odvzame, če ugotovi, da izvajalec ne izpolnjuje dodeljenih javnih pooblastil, in jih začne izvajati v okviru ministrstva, pristojnega za zdravje, ali jih dodeli drugi organizaciji v skladu s postopkom iz tega zakona.

Odločba o odvzemu javnega pooblastila se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

88. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki opravlja zdravstveno dejavnost brez dovoljenja (3. člen).

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

89. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zdravstveni zavod če:

1. ne zagotovi nujne medicinske pomoči (prvi odstavek 6. člena);

2. razširi oziroma spremeni dejavnost ali preneha z delom brez soglasja pristojnega organa (25. člen);

3. ne izpolnjuje pogojev iz 26. člena tega zakona;

4. ne omogoči praktičnega pouka učencev in študentov (33. člen);

5. izvaja pripravništvo ali sekundariat ali specializacijo in ne izpolnjuje predpisanih pogojev (prvi odstavek 34. člena);

6. ne sprejme na usposabljanje pripravnika, sekundarja ali specializanta (drugi odstavek 34. člena);

7. bolniku omejuje ali krati pravice iz 47. člena tega zakona;

8. opravi nujni medicinski poseg brez predhodnega soglasja bolnika (48. člen);

9. krši dolžnost varovanja poklicne skrivnosti (51. člen);

10. dopusti, da so zdravstveni delavci zapustili delovno mesto brez nadomestitve in je to povzročilo nevarnost za življenje in zdravje ljudi (52. člen);

11. zdravstvenemu delavcu naloži delo, za katero ni usposobljen oziroma nima ustrezne opreme (55. člen);

12. brez soglasja pristojnega upravnega organa preskuša nepreverjene metode preprečevanja, odkrivanja, zdravljenja in rehabilitacije ter zdravila (57. člen);

13. ne opravi predpisane obdukcije (61. člen);

14. zdravstvenim delavcem in zdravstvenim sodelavcem omejuje pravice do strokovnega izpopolnjevanja (70. člen);

15. onemogoča ali ovira nadzor (76. člen);

16. pravočasno ne uresniči predpisanih ukrepov, ki jih zahteva nadzor (79. in 81. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba zdravstvenega zavoda, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz 1., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. in 16. točke prvega odstavka tega člena tudi zasebni zdravstveni delavec.

(Opomba: glej tudi drugi odstavek 91. člena ZZdrS)

90. člen

(prenehal veljati)

91. člen

(prenehal veljati)

Zakon o zdravstveni dejavnosti – ZZDej (Uradni list RS, št. 9/92) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

92. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prevzame Republika Slovenija pravice in obveznosti ustanovitelja javnih zavodov, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni in terciarni ravni in na primarni ravni za študente.

Premoženje v javni lastnini, s katerim upravljajo zavodi iz prejšnjega odstavka, postane z dnem uveljavitve tega zakona lastnina Republike Slovenije, razen objektov iz 66. člena Zakona o zavodih.

Republika Slovenija lahko pravice ustanovitelja prenese na širšo lokalno skupnost.

93. člen

Obstoječi zdravstveni zavodi in naravna zdravilišča morajo uskladiti svojo organiziranost in delovanje s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, v enem letu po uveljavitvi tega zakona opravi verifikacijo vseh obstoječih zdravstvenih zavodov in naravnih zdravilišč ter preveri izpolnjevanje pogojev za naziv klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek.

94. člen

Do sprejema plana zdravstvenega varstva deluje mreža javne zdravstvene službe največ v obstoječem obsegu.

Do sprejema meril za mrežo javne zdravstvene službe ni dovoljeno investirati v nove prostorske zmogljivosti.

95. člen

Ustanovitelji javnih zavodov, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, so dolžni v šestih mesecih od sprejema plana zdravstvenega varstva odločiti, kateri javni zavodi nadaljujejo z delom kot javni zdravstveni zavodi.

Zdravstveni zavodi, drugi zavodi in organizacije, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in so pridobili pravico javnosti po Zakonu o zavodih, ter druge pravne osebe, ki opravljajo zdravstveno dejavnost kot javno službo, si morajo v roku iz prejšnjega odstavka pridobiti koncesijo za opravljanje javne službe, sicer jim po tem roku preneha pravica za opravljanje javne službe.

96. člen

Delavci, ki opravljajo zdravstvene storitve in jim je bila po prej veljavnih predpisih priznana strokovna izobrazba oziroma so si strokovno izobrazbo pridobili v ustreznih zdravstvenih šolah in jim je bil priznan temu ustrezen naziv oziroma imajo naziv po 145. členu Zakona o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80, 45/82, 42/85 in Uradni list RS, št. 8/90), obdržijo svoj naziv in lahko opravljajo zdravstvene storitve, za katere se zahteva strokovna izobrazba, ki jo imajo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

97. člen

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki so opravili pripravništvo, strokovni izpit in specializacijo do uveljavitve tega zakona, obdržijo dosedanje strokovne nazive.

Zdravniki, ki so začeli opravljati pripravništvo pred uveljavitvijo tega zakona, in zdravniki, ki bodo končali študij medicine po 5-letnem programu, vendar najdlje do 31. 12. 1995, dokončajo pripravništvo in opravijo strokovni izpit po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci, ki so ob uveljavitvi tega zakona na specializaciji, nadaljujejo specializacijo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

98. člen

Obveznost sekundariata nastopi za zdravnike, ki bodo opravili pripravništvo in strokovni izpit po preteku 12 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Zdravniki, ki so opravili strokovni izpit in začeli samostojno delati pred uveljavitvijo določbe iz prejšnjega odstavka, niso dolžni opraviti sekundariata.

Obveznost iz prvega odstavka 71. člena nastopi za vse zdravnike in zobozdravnike najkasneje 24 mesecev po uveljavitvi tega zakona in se začne izvajati po programu, ki ga sprejme pristojna zbornica s soglasjem ministrstva, pristojnega za zdravje.

99. člen

Zdravniška zbornica se ustanovi najpozneje šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

Za izdelavo in vodenje registra zdravnikov in zobozdravnikov iz 85. člena tega zakona, posreduje medicinska

fakulteta na zahtevo zdravniške zbornice podatke o strokovni izobrazbi zdravnikov in zobozdravnikov.

Zavodi, organizacije in drugi organi posredujejo zdravniški zbornici na njeno zahtevo podatke o zdravnikih in zobozdravnikih ter njihovem delu, ki jih zbornica potrebuje za izvajanje svojih nalog.

Javna pooblastila, ki jih določa ta zakon, začne zbornica izvajati, ko da k določbam statuta soglasje Vlada Republike Slovenije in ko ministrstvo, pristojno za zdravje, ugotovi, da so izpolnjeni strokovni, kadrovski in materialni pogoji za prevzem posameznega javnega pooblastila.

Do prevzema javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka opravlja te naloge ministrstvo, pristojno za zdravje.

100. člen

Minister, pristojen za zdravje, sprejme izvršilne predpise po tem zakonu v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, postavi register iz 40. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

101. člen

Do sprejema posebnega zakona iz prvega odstavka 54. člena tega zakona se uporablja Zakon o evidencah na področju zdravstva (Uradni list SFRJ, št. 22/78 in 18/88) s tem, da se vodijo posebne zbirke podatkov za bolnike s sladkorno boleznijo, tuberkulozo, rakom in duševno boleznijo v skladu z 18. členom zakona.

102. člen

Do sprejema izvršilnih predpisov iz prvega odstavka 100. člena tega zakona se uporabljajo izvršilni predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

103. člen

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

- Zakon o zdravstvenem varstvu (Uradni list SRS, št. 1/80, 45/82, 42/85 in Uradni list RS, št. 8/90) v delu, ki se nanaša na zdravstvene organizacije in zdravstvene delavce,
- Zakon o Zavodu SR Slovenije za zdravstveno varstvo (Uradni list SRS, št. 8/73),
- Zakon o nagradah in priznanjih dr. Jožeta Potrča (Uradni list SRS, št. 11/84).

104. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-B (Uradni list RS, št. 37/95) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-C (Uradni list RS, št. 8/96) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-D (Uradni list RS, št. 90/99) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-E (Uradni list RS, št. 31/2000) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

3. člen

Izvršilni predpis iz prvega odstavka 18. člena zakona minister, pristojen za zdravstvo, sprejme v roku 3 mesecev od uveljavitve tega zakona. Do takrat se uporablja Pravilnik o pogojih za pridobitev naziva klinika oziroma inštitut (Uradni list RS, št. 7/95, 54/96 in 51/98) v tistem delu, ki ni bil razveljavljen z odločbo ustavnega sodišča.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-F (Uradni list RS, št. 45/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

13. člen

Minister, pristojen za zdravstvo, sprejme predpis iz drugega odstavka 79.a člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

14. člen

Poklicne zbornice, ki že delujejo na področju zdravstvene dejavnosti in niso ustanovljene na podlagi drugega zakona, morajo uskladiti svoje delovanje z določbami tega zakona v roku osmih mesecev od dneva uveljavitve tega zakona.

15. člen

Do prevzema javnega pooblastila strokovnega nadzora s svetovanjem iz 87.a člena tega zakona opravlja to nalogo ministrstvo, pristojno za zdravstvo.

16. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-G (Uradni list RS, št. 2/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Ne glede na določbo 4. člena tega zakona lahko v obdobju do 31. julija 2004 traja delo preko polnega delovnega časa v povprečju največ 15 ur tedensko. Izjemoma lahko v tem obdobju traja delo preko polnega delovnega časa dalj, vendar ne več kot 25 ur tedensko, če delodajalec za opravljanje dela ni mogel zaposliti novega zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ker se ni nihče prijavil na objavo prostega delovnega mesta ali ni nihče izpolnjeval pogojev za zaposlitev. Časovna omejitev tedenskega delovnega časa preko polnega delovnega časa se upošteva kot povprečna omejitev v določenem časovnem obdobju, ki ne sme biti daljše od štirih mesecev. Na zahtevo reprezentativnega sindikata je delodajalec dolžan izstaviti dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izjemno prekoračitev omejitve dela preko polnega delovnega časa iz tega člena.

10. člen

Diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica, ki je začela opravljati pripravništvo pred uveljavitvijo tega zakona, in diplomirana medicinska sestra in diplomirana babica, ki bo končala študij po triletnem programu, ki obsega 2.250 ur, opravi pripravništvo in strokovni izpit po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, vendar najdlje do 31. 12. 2009.

11. člen

Diplomirani medicinski sestri in diplomirani babici, ki je diplomo pridobila po študijskem programu, ki je obsegal 2.250 ur, ima končano pripravništvo in opravljen strokovni izpit, se prizna enaka kvalifikacija kot tisti, ki konča študij skladno s 7. členom tega zakona.

Višji medicinski sestri, višjemu zdravstvenemu tehniku oziroma višjemu medicinskemu tehniku, ki je diplomo pridobila oziroma pridobil po prej veljavnih študijskih programih, ima končano pripravništvo, opravljen strokovni izpit in tri leta opravljanja svojega poklica v zadnjih petih letih, se prizna enaka kvalifikacija kot tisti oziroma tistemu, ki konča študij skladno s 7. členom tega zakona, in lahko samostojno opravlja delo v zdravstveni dejavnosti.

12. člen

Kvalifikacija magister farmacije iz 7. člena tega zakona se prizna tudi tistim, ki:

– so strokovni naslov magister farmacije pridobili po prej veljavnih oziroma še veljavnem študijskem programu ter so opravili oziroma začeli opravljati pripravništvo in strokovni izpit pred 1. 5. 2004;

– diplomirajo do 30. 4. 2004 in opravijo skrajšan program praktičnega usposabljanja, ki vsebinsko ustreza šestmesečnemu pripravništvu v lekarni ali bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice, ter opravijo strokovni izpit;

– diplomirajo po 30. 4. 2004, vendar najpozneje do 31. 12. 2010, in opravijo šestmesečno obvezno pripravništvo v lekarni ali bolnišnici pod vodstvom farmacevtskega oddelka bolnišnice in strokovni izpit.

13. člen

Minister izda predpis in objavi seznime iz 8. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona, register pa se vzpostavi z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

14. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se v podnaslovu 2. člena Zakona o opravljanju zdravstvenih poklicev v Republiki Sloveniji za državljane drugih držav članic Evropske unije (Uradni list RS, št. 86/02) besedi »splošni pogoji« nadomesti z besedama »splošen pogoj«, besedilo »Pogoja za opravljanje poklica iz prejšnjega člena sta: 1.« se nadomesti z besedilom »Pogoj za opravljanje poklica iz prejšnjega člena je«, črta se 2. točka, v 4. členu pa se beseda »pogojev« nadomesti z besedo »pogoja«.

Podzakonske akte, izdane na podlagi zakona o zdravstveni dejavnosti, ki urejajo pripravništvo, strokovni izpit in specializacije, je potrebno uskladiti z določbami tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

15. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določbi 2. in 8. člena tega zakona pa se začneta uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

Zakon o dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – ZZDej-H (Uradni list RS, št. 80/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

779. Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (uradno prečiščeno besedilo) (ZZVR-1-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin, ki obsega:

- Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin – ZZVR-1 (Uradni list RS, št. 45/01 z dne 7. 6. 2001),
- Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),
- Zakon o spremembah, dopolnitvah in razveljavitvi določenih zakonov na področju kmetijstva in gozdarstva – ZdZPKG (Uradni list RS, št. 45/04 z dne 29. 4. 2004) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin – ZZVR-1A (Uradni list RS, št. 86/04 z dne 5. 8. 2004).

Št. 511-01/94-1/9

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1491-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

**ZAKON
O ZDRAVSTVENEM VARSTVU RASTLIN
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZZVR-1-UPB1)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon določa zdravstveno varstvo rastlin; biotično varstvo rastlin; pridobivanje, izmenjavo podatkov in informacijski sistem; stroške in odškodnine; javno službo zdravstvenega varstva rastlin; določa organe, ki so odgovorni za uresničevanje tega zakona in inšpekcijsko nadzorstvo ter ureja ukrepe in obveznosti v zvezi s pojavom, preprečevanjem vnosa in širjenja ter zatiranjem škodljivih organizmov na rastlinah, rastlinskih proizvodih in nadzorovanih predmetih v skladu z:

- Direktivo Sveta št. 2000/29/ES o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL L št. 169 z dne 10. 7. 2000) s spremembami,
- Direktivo Komisije št. 2001/32/ES o priznavanju varovanih območij v Skupnosti, izpostavljenih posebni nevarnosti za zdravstveno varstvo rastlin (UL L št. 127 z dne 9. 5. 2001) s spremembami,
- Direktivo Komisije št. 92/70/EGS o določitvi podrobnih pravil za popise, ki se opravijo za priznanje varovanih

območij v Skupnosti (UL L št. 250 z dne 29. 8. 1992) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 93/51/EGS o predpisih za premeščanje nekaterih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov prek varovanega območja (UL L št. 205 z dne 17. 8. 1993) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 92/90/EGS o obveznostih pridelovalcev in uvoznikov rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov in podrobnostih za njihovo registracijo (UL L št. 344 z dne 26. 11. 1992) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 92/105/EGS o določanju stopnje standardizacije za rastlinske potne liste, ki se uporabljajo za premeščanje nekaterih rastlin, rastlinskih proizvodov ali drugih predmetov znotraj Skupnosti, in določanju podrobnih postopkov za izdajo takih rastlinskih potnih listov ter pogojev in podrobnih postopkov za njihovo zamenjavo (UL L št. 4 z dne 8. 1. 1993) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 93/50/EGS o določitvi nekaterih rastlin, ki niso navedene v delu A Priloge V Direktive Sveta 77/93/EGS in katerih proizvajalci, skladišča ali distribucijski centri na pridelovalnih območjih teh rastlin se navedejo v uradnem registru (UL L št. 205 z dne 17. 8. 1993) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 94/3/ES o postopku obveščanja o zadržanju pošiljke ali škodljivega organizma, ki predstavlja neposredno fitosanitarno nevarnost, iz tretjih držav (UL L št. 32 z dne 5. 2. 1994) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 95/44/ES o določitvi pogojev, pod katerimi je mogoče nekatere škodljive organizme, rastline, rastlinske proizvode in druge predmete, iz Priloge I do V Direktive Sveta 77/93/EGS, vnesti ali jih premeščati znotraj Skupnosti oziroma na nekaterih njenih varovanih območjih v preskusne ali znanstvene namene in za delo pri žlahtnjenju (UL L št. 184 z dne 3. 8. 1995) s spremembami,

– Direktivo Komisije št. 98/22/ES o minimalnih pogojih za opravljanje zdravstvenih pregledov rastlin v Skupnosti in sicer tistih rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov, ki prihajajo iz tretjih držav in za katere se zdravstveni pregledi opravljajo na mestih pregledov, ki niso v namembnem kraju (UL L št. 126 z dne 28. 4. 1998) s spremembami,

– Uredbo Komisije št. 1040/2002/ES o podrobnih pravilih za izvajanje določb v zvezi z dodeljevanjem finančnega prispevka Skupnosti za obvladovanje zdravstvenega varstva rastlin in o razveljavitvi Uredbe št. 2051/97/ES (UL L št. 157 z dne 15. 6. 2002), s spremembami,

– Uredbo Komisije št. 998/2002/ES o podrobnih pravilih za izvajanje določb glede dodelitve finančnih prispevkov Skupnosti za države članice z namenom krepitve infrastrukture za zdravstvene preglede rastlin in rastlinskih proizvodov iz tretjih držav (UL L št. 152 z dne 12. 6. 2002) s spremembami,

– Uredbo Sveta št. 2913/92/EGS (UL L št. 302 z dne 19. 10. 1992) s spremembami, o carinskem zakoniku Skupnosti,

– Uredbo Komisije št. 2454/93/EGS o določbah za izvajanje Uredbe Sveta št. 2913/92/EGS o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993) s spremembami.

2. člen

(namen)

Zdravstveno varstvo rastlin je namenjeno:

- varstvu rastlin in rastlinskih proizvodov pred škodljivimi organizmi;
- preprečevanju vnosa in širjenja ter zatiranju škodljivih organizmov z zagotavljanjem fitosanitarnih ukrepov;
- ugotavljanju in določanju škodljivih organizmov;
- omogočanju optimalne pridelave rastlin in trgovanja z njimi;
- varovanju okolja z izvajanjem stalnega nadzora škodljivih organizmov, z uvajanjem biotičnega varstva rastlin in z opazovalno napovedovalno dejavnostjo;

– usmerjanju in spremljanju razvoja dejavnosti za varovanje zdravja rastlin;
– skrbi za izobraževanje in osveščanje prebivalstva o varovanju zdravja rastlin.

2.a člen

(naloge)

Za uresničevanje namenov zdravstvenega varstva rastlin iz prejšnjega člena se izvajajo zlasti naslednje temeljne naloge:

- stalni zdravstveni nadzor rastočih rastlin, vključno z obdelanimi površinami (polja, nasadi, drevesnice, rastlinjaki, laboratoriji, in podobno), prostoživečimi rastlinami ter rastlinami v skladiščih ali med prevozom;
- spremljanje škodljivih organizmov in izvajanje ocen nevarnosti škodljivih organizmov ter njihovo obvladovanje;
- fitosanitarni nadzor vnosa organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihove-
mu širjenju v Skupnosti,
- fitosanitarni nadzor zaradi izvoza pošiljk rastlin, za katere so predpisane posebne zahteve zaradi varovanja zdravja rastlin;
- izvajanje posebnega nadzora škodljivih organizmov, zlasti fitosanitarnih pregledov, načrtovanega spremljanja zdravstvenega stanja rastlin in sistematičnih raziskav;
- fitosanitarno potrjevanje, zlasti opravljanje fitosanitarnih pregledov rastlin in rastlinskih proizvodov na ozemlju Republike Slovenije zaradi izdajanja fitosanitarnih spričeval, rastlinskih potnih listov in drugih uradnih dokumentov;
- fitosanitarno ukrepanje;
- inšpekcijsko nadzorstvo v zvezi z zagotavljanjem zdravstvenega stanja rastlin;
- opravljanje drugih nalog, določenih v tem zakonu in drugih predpisih.

2.b člen

(odgovorni uradni organi)

Naloge iz prejšnjega člena opravljajo odgovorni uradni organi v Republiki Sloveniji:

- ministrstvo, pristojno za zdravstveno varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo),
- osrednji odgovorni uradni organ za zdravstveno varstvo rastlin, ustanovljen z uredbo vlade, izdano na podlagi zakona, ki ureja državno upravo (v nadaljnjem besedilu: Uprava),
- pristojni organ za inšpekcijsko nadzorstvo,
- pravne osebe na podlagi javnega pooblastila iz 68. člena tega zakona,
- pristojni carinski organ.

Kadar odgovorni uradni organi iz druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka ter izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin iz 60. člena tega zakona opravljajo naloge iz prejšnjega člena, se štejejo za uradno državno organizacijo za varstvo rastlin po mednarodni konvenciji, ki ureja varstvo rastlin.

Organi iz prvega odstavka tega člena pri opravljanju nalog iz prejšnjega člena uporabljajo posebno označbo, s katero izkazujejo, da te naloge opravljajo kot uradna državna organizacija. Obliko označbe in način njene uporabe določi minister, pristojen za zdravstveno varstvo rastlin.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Zdravstveno varstvo rastlin je varovanje zdravja rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov pred škodljivimi organizmi s pomočjo fitosanitarnih ukrepov.
2. Rastline so žive rastline in določeni živi deli takih rastlin, vključno s semeni.

Za žive dele rastlin se štejejo:

- plodovi v botaničnem smislu, razen tistih, ki so konzervirani z globokim zamrzovanjem,
- vrtnine, razen tistih, ki so konzervirane z globokim zamrzovanjem,
- gomolji, čebulice, korenike in drugi podzemni organi za razmnoževanje,
- rezano cvetje,
- veje z listi ali iglicami,
- posekana drevesa z ohranjenimi listi ali iglicami,
- listi, listje,
- tkivne kulture,
- živ cvetni prah,
- cepiči za okuliranje, potaknjenci, cepiči,
- katerikoli drug del rastlin, ki bi lahko bil določen po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive Sveta št. 2000/29/ES (UL L št. 169 z dne 10. 7. 2000) z vsemi spremembami.

Seme pomeni seme v botaničnem pomenu, razen tistega, ki ni namenjeno setvi.

3. Rastlinski proizvodi so proizvodi rastlinskega izvora, nepredelani ali obdelani s preprostimi postopki in ki niso rastline iz prejšnje točke. Za rastlinski proizvod se šteje tudi les, če je v celoti ali delno ohranil svojo naravno okroglo površino, z lubjem ali brez njega, ali če gre za sekance, iveri, žagovino, lesne odpadke ali ostanke in če se uporabi pri prevozu kakršnih koli predmetov v obliki pregradnega materiala, podpornega lesa ali palet v primeru, da pomeni nevarnost za zdravje rastlin.

4. Saditev je namestitev rastlin, da bi zagotovili njihovo nadaljnjo rast in generativno ali vegetativno razmnoževanje.

5. Rastline za saditev so:

- rastline, ki so že posajene in bodo ostale posajene ali bodo presajene,
- rastline, ki še niso posajene, a so namenjene saditvi.

6. Škodljivi organizmi pomenijo katerokoli vrsto, sev ali biotip rastline, živali ali patogenega povzročitelja, ki so škodljivi rastlinam ali rastlinskim proizvodom.

7. Nadzorovani predmeti so zemljišča, skladišni prostor, embalaža, prevozno sredstvo, zabojnik, zemlja ali kateri koli drug organizem, predmet ali snov, ki lahko vsebuje ali širi škodljive organizme in ki zahteva uvedbo fitosanitarnih ukrepov.

8. Pošiljka je količina blaga, ki jo spremlja en sam dokument, potreben za carinske ali druge formalnosti, kot na primer eno samo fitosanitarno spričevalo ali en sam alternativni dokument ali žig. Pošiljko lahko sestavlja ena ali več partij.

9. Fitosanitarni ukrep je zakonodajni, upravni ali drug postopek, ki se izvede v skladu s tem zakonom, da se prepreči vnos oziroma širjenje škodljivih organizmov.

10. Fitosanitarni predpis pomeni ta zakon in vse predpise, izdane na njegovi podlagi, ter mednarodne pogodbe s področja zdravstvenega varstva rastlin, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

11. Država porekla pomeni državo, v kateri so bile pridelane rastline, iz katerih so rastlinski proizvodi.

12. Premeščanje je vsako premikanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov izven mesta pridelave na ozemlju Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnosti).

13. Mesto pridelave je posest ali skupina zemljišč, ki je posamezna pridelovalna enota z vsemi pripadajočimi objekti, stroji in opremo.

14. Vnos iz tretjih držav je vnos pošiljke in škodljivih organizmov na carinsko območje Skupnosti, ne glede na to, kakšna raba ali uporaba je bila v skladu s tem zakonom in v skladu s carinskimi predpisi dovoljena za rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete, razen vnosa zaradi tranzita.

15. Vnos škodljivega organizma je tudi vsak vstop škodljivega organizma na območje, kjer še ni navzoč ali je navzoč v omejenem obsegu.

16. Izvoz je vsak iznos pošiljk s carinskega območja Skupnosti in zajema tudi ponovni izvoz ter začasni izvoz.

17. Tranzit je vsako premeščanje blaga pod carinskim nadzorom z enega mesta na drugega na carinskem območju Skupnosti, kot je določeno v 91. členu Uredbe Sveta št. 2913/92/EGS (UL L, št. 302 z dne 19. 10. 1992) o carinskem zakoniku Skupnosti.

18. Fitosanitarno spričevalo je potrdilo o zdravstvenem stanju pošiljke, ki ga izda pristojni organ za zdravstveno varstvo rastlin, praviloma v državi porekla in spremlja pošiljko, ki se vnaša iz tretjih držav, izvaža ali prevaža v tranzitu.

19. Fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz je potrdilo o zdravstvenem stanju pošiljke, ki ga izda pristojni organ za zdravstveno varstvo rastlin države, v katero se je pošiljka vnesla iz tretjih držav oziroma se je skladiščila, ponovno pakirala ali razdeljevala in spremlja pošiljko, ki se ponovno izvaža.

20. Rastlinski potni list je uradna etiketa ali druga uradna oznaka, ki potrjuje, da rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti, ki se premeščajo na ozemlju Skupnosti, izpolnjujejo zahteve zdravstvenega varstva rastlin, v skladu s predpisi Skupnosti, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

21. Imetniki rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov (v nadaljnjem besedilu: imetniki) so fizične in pravne osebe, ki so njihovi lastniki oziroma se ukvarjajo z njihovo pridelavo, predelavo, gospodarjenjem, prodajo ali drugo uporabo.

22. Stalni nadzor škodljivih organizmov je uradni postopek zbiranja in shranjevanja podatkov o navzočnosti škodljivih organizmov ali njihovi odsotnosti, na podlagi fitosanitarnih pregledov, spremljanja zdravstvenega stanja, sistematičnih raziskav ali drugih postopkov ter na podlagi drugih razpoložljivih virov.

23. Fitosanitarni pregled je pregled listin, pregled istovetnosti in zdravstveni pregled rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov z namenom, da se ugotovi navzočnost škodljivih organizmov oziroma skladnost s fitosanitarnimi predpisi.

24. Inšpekcijsko spremljanje zdravstvenega stanja je stalni inšpekcijski postopek preverjanja zdravstvenega stanja rastlin.

25. Uradni vzorec je vzorec, ki ga odvzame pristojni inšpektor oziroma druga uradna oseba po tem zakonu.

26. Tretje države so države, ki niso države članice Evropske unije.

27. Vstopno mesto je mesto, kjer so rastline, rastlinski proizvodi in drugi nadzorovani predmeti prvič vneseni na carinsko območje Skupnosti:

- letališče v primeru zračnega prevoza,
- pristanišče v primeru pomorskega ali rečnega prevoza,
- postaja v primeru železniškega prevoza ter
- mesto carinskega urada, odgovornega za območje, kjer se prečka meja Skupnosti, v primeru kateregakoli drugega prevoza.

28. Uradni organ vstopnega mesta je odgovorni uradni organ v državi članici, pristojen za fitosanitarne preglede na vstopnem mestu.

29. Uradni organ namembnega območja je odgovorni uradni organ v državi članici, pristojen za fitosanitarne preglede na vstopnem mestu, kjer je carinski urad namembnega območja.

30. Carinski urad vstopnega mesta je urad vstopnega mesta iz 27. točke tega člena.

31. Carinski urad namembnega območja je urad namembnega območja iz tretje točke 340.b člena Uredbe Komisije št. 2454/93/EGS (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993).

32. Carinsko odobrena raba ali uporaba je carinsko odobrena raba ali uporaba iz 15. točke 4. člena Uredbe Sveta št. 2913/92/EGS (UL L št. 302 z dne 19. 10. 1992) o uvedbi carinskega zakonika skupnosti (v nadaljnjem besedilu: carinski zakonik Skupnosti).

33. Seznami škodljivih organizmov ter seznami rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, so seznami iz prilog Direktive Sveta št. 2000/29/ES (UL L št. 169 z dne 10. 7. 2000) s spremembami (v nadaljnjem besedilu: direktiva), in sicer:

- seznam I.A je seznam iz priloge I, del A;
- seznam I.B je seznam iz priloge I, del B;
- seznam II.A je seznam iz priloge II, del A;
- seznam II.B je seznam iz priloge II, del B;
- seznam III.A je seznam iz priloge III, del A;
- seznam III.B je seznam iz priloge III, del B;
- seznam IV.A je seznam iz priloge IV, del A;
- seznam IV.B je seznam iz priloge IV, del B;
- seznam V.A je seznam iz priloge V, del A;
- seznam V.B je seznam iz priloge V, del B;
- seznam VI. je seznam iz priloge VI.

34. Uradna oseba je po tem zakonu tudi oseba, ki je zaposlena v odgovornem uradnem organu, ki izvaja naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu s tem zakonom.

3.a člen

(uradna izjava ali ukrep)

Šteje se, da je izjava ali ukrep uraden, če ga dajo ali sprejmejo:

– uradne državne organizacije za varstvo rastlin tretje države ali v njihovem imenu drugi javni uslužbenci, ki so strokovno usposobljeni in pooblašteni, za dajanje izjav ali odrejanje ukrepov v zvezi z izdajo fitosanitarnih spričeval in fitosanitarnih spričeval za ponovni izvoz ali njihove elektronske inačice,

– javni uslužbenci, ki so zaposleni v enem od odgovornih uradnih organov države članice, in drugi izvajalci javnih pooblastil, če nimajo osebnih koristi od rezultatov ukrepov, ki jih sprejmejo, in če so za to usposobljeni, v vseh drugih primerih.

Republika Slovenija zagotavlja usposabljanje javnih uslužbencev oziroma izvajalcev javnih pooblastil iz druge alineje prejšnjega odstavka za pravilno uporabo predpisov, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

Uprava v skladu s programom in smernicami, sprejetimi po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, sprejme program usposabljanja oseb iz tega člena.

II. ZDRAVSTVENO VARSTVO RASTLIN

4. člen

(izvajalci zdravstvenega varstva rastlin)

Zdravstveno varstvo rastlin je pravica in obveznost Republike Slovenije, njenih organov ter izvajalcev javnih pooblastil, izvajalcev javne službe zdravstvenega varstva rastlin in imetnikov (v nadaljnjem besedilu: izvajalci zdravstvenega varstva rastlin).

5. člen

(obveznosti organov Republike Slovenije in izvajalcev javne službe)

Organi Republike Slovenije in izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin morajo izvajati oziroma sodelovati pri izvajanju stalnega nadzora rastlin, rastlinskih proizvodov, zemljišč, prostorov za skladiščenje, predelavo in hrambo rastlin in rastlinskih proizvodov, sredstev za prevoz rastlin in rastlinskih proizvodov ter drugih nadzorovanih predmetov, z namenom ugotavljanja in poročanja o pojavu in širjenju škodljivih organizmov ter njihovega zatiranja.

O vseh novih ali nepričakovanih pojavih škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A morajo izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin nemudoma obvestiti pristojnega inšpektorja in upravo.

Na področju zdravstvenega varstva rastlin v gozdarstvu so organi Republike Slovenije in izvajalci javne službe dolžni ravnati v skladu s tem zakonom in v skladu s predpisi, ki urejajo področje gozdarstva.

6. člen

(obveznosti imetnikov)

Imetniki morajo pregledovati gojene rastline, vključno z obdelovalnimi površinami (polja, nasadi, drevesnice, vrtovi, rastlinjaki), prostorastoče rastline, prostore za skladiščenje, predelavo in hrambo rastlin in rastlinskih proizvodov, sredstva za prevoz rastlin in rastlinskih proizvodov ter druge nadzorovane predmete, ki jih imajo v lasti ali drugi uporabi oziroma jih obdelujejo ali uporabljajo, z namenom ugotavljanja pojava in širjenja škodljivih organizmov.

O vseh novih ali nepričakovanih pojavih škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A morajo imetniki nemudoma obvestiti pristojnega inšpektorja oziroma izvajalce javne službe zdravstvenega varstva rastlin, ki o tem obvestijo upravo. Izvajati morajo ukrepe za preprečevanje širjenja oziroma zatiranje škodljivih organizmov, ki jih določi uprava.

Če imetnik ne izvede ukrepov iz prejšnjega odstavka, pristojni inšpektor odredi njihovo izvedbo na stroške imetnika.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena morajo imetniki, ki so lastniki, ali drugi uporabniki gozdov, o vseh novih ali nepričakovanih pojavih škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A iz drugega odstavka 7. člena tega zakona, nemudoma obvestiti javno gozdarsko službo, določeno v zakonu, ki ureja varstvo gozdov, ki o tem obvesti upravo.

Obveznost obveščanja iz tega člena velja tudi za katerokoli drugo osebo, ki zaradi narave svojega dela sumi ali opazi nov ali nepričakovan pojav škodljivih organizmov.

III. PREPREČEVANJE VNOSA IN ŠIRJENJA TER ZATIRANJE ŠKODLJIVIH ORGANIZMOV

1. Skupne določbe

A) Škodljivi organizmi, rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti

7. člen

(sezname škodljivih organizmov)

Škodljivi organizmi se glede na nevarnost za zdravje in obstoj posameznih vrst rastlin ter glede na nevarnost povzročitve velike ekonomske škode razvrstijo v seznane. Za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov se izvaja stalni nadzor škodljivih organizmov ter ukrepi po tem zakonu.

Škodljivi organizmi, ki se štejejo za posebej nevarne rastlinam in rastlinskim proizvodom, so razvrščeni v naslednje seznane:

- seznam I.A in seznam II.A, ki se nanašata na celotno ozemlje Skupnosti;
- seznam I.B in seznam II.B, ki se nanašata na določena varovana območja.

Ukrepe za preprečevanje vnosa, širjenja ter za zatiranje škodljivih organizmov iz tega člena predpiše minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

8. člen

(sezname rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti, s katerimi se lahko prenašajo škodljivi organizmi iz drugega odstavka prejšnjega člena in ki pomenijo nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin, so razvrščeni v naslednje seznane:

- seznam III.A, ki se nanaša na prepoved vnosa;
- seznam III.B, ki se nanaša na prepoved vnosa v določena varovana območja;
- seznam IV.A, ki se nanaša na posebne fitosanitarne zahteve, ki morajo biti izpolnjene za vnos in premeščanje;
- seznam IV.B, ki se nanaša na posebne fitosanitarne zahteve, ki morajo biti izpolnjene za vnos na določena varovana območja in premeščanje po njih;
- seznam V.A, ki se nanaša na obvezen uradni zdravstveni pregled, vsebuje:

a) seznam V.A, oddelek I, ki določa namestitve rastlinskega potnega lista,

b) seznam V.A, oddelek II, ki določa namestitve rastlinskega potnega lista za določena varovana območja;

– seznam V.B, ki se nanaša na obvezen uradni zdravstveni pregled preden je dovoljen vstop v Skupnost, vsebuje:

a) seznam V.B, oddelek I, ki se nanaša na prenos škodljivih organizmov, pomembnih za vso Skupnost,

b) seznam V.B, oddelek II, ki se nanaša na prenos škodljivih organizmov, pomembnih za določena varovana območja;

– seznam VI, ki se nanaša na rastline in rastlinske proizvode, za katere se lahko uporabijo posebni ukrepi.

Ukrepe za rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznamov iz prejšnjega odstavka predpiše minister, v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

9. člen

(pojav škodljivega organizma)

Če se na ozemlju Republike Slovenije pojavi škodljiv organizem s seznamov I.A in II.A, oziroma s seznamov I.B ali II.B, za katerega je Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) priznala Republiki Sloveniji status varovanega območja, ali se pojavijo simptomi na rastlini, rastlinskih proizvodih ali nadzorovanih predmetih, na podlagi katerih se sumi na okužbo s škodljivim organizmom s seznamov I.A, II.A, I.B ali II.B, morajo izvajalci zdravstvenega varstva rastlin o tem takoj na predpisan način obvestiti Upravo.

Imetnik mora zavarovati rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete ter preprečiti stik z drugimi rastlinami, rastlinskimi proizvodi in nadzorovanimi predmeti na način, ki ga določi pristojni inšpektor ali uradna oseba, ki je izvajalec javnega pooblastila po tem zakonu.

Način obveščanja iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

10. člen

(ugotovitev škodljivega organizma)

V primeru suma iz prvega odstavka prejšnjega člena se odvzame uradni vzorec in pošlje v laboratorij, ki opravlja diagnostične preiskave. Ta potrdi ali ovrže sum na okužbo s škodljivim organizmom in poskusi ugotoviti vzrok okužbe. Ob tem mora zagotoviti tak način ravnanja z uradnim vzorcem, da ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov ter da zagotovi identiteto vzorca.

Diagnostične preiskave iz prejšnjega odstavka opravlja laboratorij, ki mu je dodeljeno javno pooblastilo iz prvega oziroma drugega odstavka 68. člena tega zakona, za izvajanje nalog iz 5. točke 76. člena tega zakona.

Ko je ugotovljena okužba s škodljivim organizmom s seznamov I.A in II.A oziroma na varovanem območju s seznamov I.B in II.B, pristojni inšpektor odredi uničenje ali drugačno odstranitev, tretiranje in druge predpisane ukrepe. Nadaljnje ukrepe za obvladovanje žarišča okužbe lahko pristojni inšpektor odredi na podlagi vizualnih znamenj brez odvzema vzorcev.

Uprava določi obseg žarišča okužbe. O pojavu in nevarnosti škodljivega organizma ter o obsegu obvesti organizacije, službe in imetnike rastlin ter jih seznani z najpomembnejšimi ukrepi, s katerimi lahko preprečujejo okužbo s škodljivimi organizmi.

Minister predpiše ukrepe iz tretjega odstavka tega člena.

11. člen

(objavljanje podatkov o škodljivih organizmih)

Uprava na predpisan način vodi evidence o pojavih in ugotovitvah škodljivih organizmov in druge potrebne evidence o stalnem nadzoru, z namenom obveščanja na državni in mednarodni ravni.

Podrobnejšo vsebino, obliko in način vodenja evidenc iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Podatke o pojavu na novo odkritega škodljivega organizma s seznamov I.A in II.A v Republiki Sloveniji se lahko daje ali objavlja le na predpisan način.

Prepovedano je dajati ali objavljati podatke o pojavu na novo odkritega škodljivega organizma s seznamov I.A in II.A v Republiki Sloveniji brez odobritve uprave.

Minister izda predpis iz tretjega odstavka tega člena.

12. člen

(posebno nadzorovano območje)

Posebno nadzorovano območje je okuženo ali ogroženo ali neokuženo območje, na katerem se na predpisan način zagotavlja zdravstveno varstvo rastlin.

Ko se ugotovi škodljivi organizem in dokler traja nevarnost zaradi njegove navzočnosti, pristojni inšpektor, glede na vrsto škodljivega organizma, označi mesto okužbe, odredi predpisane ukrepe ter obvešča imetnike na mestu okužbe na predpisan način.

Meje okuženega, ogroženega in neokuženega območja, ukrepe za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje škodljivih organizmov, pogoje za prenehanje odrejenih ukrepov in način obveščanja predpiše minister.

13. člen

(varovano območje)

Območje, kjer eden ali več škodljivih organizmov niso ustaljeni, kljub ugodnim razmeram za naselitev ali območje, v katerem obstaja nevarnost, da se bodo določeni škodljivi organizmi ob ugodnih ekoloških razmerah naselili na določenih rastlinah, kljub dejstvu, da ti organizmi niso ustaljeni, se lahko določi kot varovano območje.

Šteje se, da je škodljivi organizem na varovanem območju ustaljen, če je znano, da se tam pojavlja in niso bili uvedeni nobeni fitosanitarni ukrepi za njegovo izkoreninjenje ali, če so se takšni ukrepi izkazali za neučinkovite v obdobju vsaj dveh zaporednih let.

Na območju, kjer eden ali več škodljivih organizmov niso ustaljeni, kljub ugodnim razmeram za naselitev in je bilo na predpisan način priznано kot varovano območje, mora uprava na predpisan način izvajati oziroma zagotoviti izvajanje rednih in sistematičnih raziskav o navzočnosti organizmov, glede katerih je bilo varovano območje priznано.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše varovana območja, podrobnejše pogoje za izvajanje sistematičnih raziskav in seznam varovanih območij.

B) Prepovedi in omejitve

14. člen

(prepoved vnosa in širjenja škodljivih organizmov)

Prepovedan je vnos in širjenje škodljivih organizmov s seznamov I.A in II.A.

Na varovanem območju sta prepovedana tudi vnos in širjenje škodljivega organizma s seznamov I.B in II.B, za katerega je območje priznано kot varovano.

Za vnos iz prvega in drugega odstavka tega člena se šteje vsak nameren ali nenameren vstop škodljivih organizmov na ozemlje Republike Slovenije iz tretje države ali iz druge države članice.

Vnos in širjenje drugih vrst škodljivih organizmov se lahko prepove ali omeji, če obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin na ozemlju Skupnosti, in sicer za:

- organizme, za katere se utemeljeno sumi, da so škodljivi za rastline ali rastlinske proizvode, pa niso navedeni v seznamih I.A, I.B, II.A in II.B,

- organizme navedene v seznamu II.A in II.B, ki se pojavljajo na drugih rastlinah ali rastlinskih proizvodih, kot so navedeni v seznamu II.A in II.B, in za katere se utemeljeno sumi, da so škodljivi za rastline ali rastlinske proizvode,

- organizme, ki so navedeni v seznamih I.A, I.B, II.A in II.B, ki so v izoliranem stanju in za katere se šteje, da so škodljivi v tem stanju za rastline ali rastlinske proizvode.

V skladu s 75. členom tega zakona predstojnik uprave z odločbo določi nujne ukrepe za preprečevanje ali omejitev vnosa in širjenja drugih vrst škodljivih organizmov iz prejšnjega odstavka.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše ukrepe za preprečevanje ali omejitev vnosa in širjenja drugih vrst škodljivih organizmov iz četrtega odstavka tega člena.

15. člen

(prepoved vnosa in premeščanja rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov)

Prepovedan je vnos rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.A.

Na varovano območje je prepovedan tudi vnos rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.B, na katere se varovano območje nanaša.

Če niso izpolnjene predpisane fitosanitarne zahteve, je prepovedan vnos in premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama IV.A.

Če niso izpolnjene predpisane fitosanitarne zahteve, je na varovana območja prepovedan tudi vnos in premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama IV.B, na katere se varovano območje nanaša.

16. člen

(izjema za poskusno in raziskovalno delo ter žlahtnjenje)

Ne glede na določbe 14. in 15. člena tega zakona lahko znanstvene in raziskovalne organizacije vnesejo iz tretjih držav ali premeščajo škodljive organizme s seznamov I.A, II.A, I.B in II.B ter rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznamov III.A, III.B, IV.A in IV.B, če:

- jih uporabijo za poskusne, raziskovalne ali razvojne namene ali za delo pri žlahtnjenju rastlin;

- izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne in tehnične usposobljenosti, kar ugotovi uprava z odločbo v upravnem postopku;

- imajo uvozno dovoljenje.

Uvozno dovoljenje iz prejšnjega odstavka izda uprava na podlagi vloge organizacije iz prejšnjega odstavka.

Vloga vsebuje zlasti:

- podatke o vlagatelju (firma in sedež),

- podatke o škodljivih organizmih ali rastlinah, rastlinskih proizvodih in nadzorovanih predmetih.

Uprava vodi evidenco o vnosih iz prvega odstavka tega člena.

Minister, v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše pogoje glede strokovne in tehnične usposobljenosti, podrobnejšo vsebino vloge in obrazec uvoznega dovoljenja iz tega člena.

17. člen

(izjeme za vnos)

Ne glede na določbe 14. in 15. člena tega zakona lahko Uprava v skladu s predpisanimi pogoji in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov, v posameznih primerih dovoli izjemen vnos rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki se gojijo ali uporabljajo v neposredni bližini državne meje, če so namenjeni uporabi v Republiki Sloveniji v neposredni bližini te državne meje.

Ne glede na določbe 14. in 15. člena tega zakona lahko Uprava, v skladu z odločitvijo, sprejeto po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, v posameznih primerih dovoli:

- vnos rastlin v primeru blage okužbe s škodljivimi organizmi, razen rastlin za saditev;
- vnos rastlin za saditev, v primeru določenih toleranc za škodljive organizme iz oddelka II seznama II.A, ki velja le za rastline, ki so bile predhodno izbrane v dogovoru s pristojnim organom za zdravstveno varstvo rastlin države članice in na podlagi ustrezne analize nevarnosti škodljivih organizmov.

Uprava vodi evidenco o izjemnih vnosih iz tega člena.

Podrobnejše pogoje za izjemen vnos rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

18. člen

(izjeme)

Če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov v Skupnosti se določbe 14. in 15. člena tega zakona ne uporabljajo:

- za pošiljke, ki so v tranzitu, in sicer preko ozemlja tretje države ali med dvema tretjima državama preko ozemlja Skupnosti, ne da bi se spremenil njihov carinski status;
- za majhne količine rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, vključno z živili ali krmo, če jih uporabi lastnik ali prejemnik za neindustrijske ali nekomercialne namene ali za uživanje med prevozom.

Za majhne količine se štejejo zlasti sadje in sveže vrtnine, razen krompirja, rezano cvetje oziroma šopki, seme v izvornem pakiranju, razen semenskega krompirja, okrasne čebulice, novoletne jelke brez korenin, sobne rastline v lončkih, balkonske rastline, ki so namenjene izključno za samooskrbo končnemu potrošniku, v količinah, ki jih predpiše minister.

C) Register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov

19. člen

(register)

S pridelavo, predelavo, vnosom iz tretjih držav in distribucijo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznamov V.A in V.B, se lahko ukvarjajo samo pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za opravljanje registrirane oziroma prijavljene dejavnosti in so vpisane v register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih nadzorovanih predmetov (v nadaljnjem besedilu: register) iz tega zakona.

Vpis v register je obvezen za naslednje zavezanke:

- pridelovalce, predelovalce in distributerje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.A;
 - uvoznike rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B;
 - pridelovalce določenih rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki niso navedeni na seznamu V.A, ter zbirne in distribucijske centre na območju pridelave.
- Register vzpostavi in vodi uprava.

20. člen

(vpis v register)

Zavezanci iz prejšnjega člena morajo biti za vpis v register strokovno usposobljeni za zdravstveno varstvo rastlin ali zagotoviti strokovno usposobljeno odgovorno osebo (v nadaljnjem besedilu: odgovorna oseba za zdravstveno varstvo rastlin) za izvajanje obveznosti iz 22. člena tega zakona. Podrobnejše kriterije glede strokovne usposobljenosti predpiše minister.

Vlogo za vpis v register morajo zavezanci podati pri upravi na predpisanem obrazcu.

Vloga mora vsebovati zlasti:

- identifikacijske podatke vlagatelja: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež; odgovorno osebo; davčno številko; matično številko poslovnega subjekta oziroma KMG-MID številko kmetijskega gospodarstva in številko subjekta iz Registra kmetijskih gospodarstev, pravno organizacijsko obliko; vrsto dejavnosti;
- identifikacijske podatke odgovorne osebe za zdravstveno varstvo rastlin vlagatelja: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ter davčno številko in enotno matično številko občana.

Obrazec in podrobnejšo vsebino vloge iz drugega in tretjega odstavka tega člena predpiše minister.

Odločbo o vpisu v register izda uprava najkasneje v treh mesecih po prejemu popolne vloge.

Če zavezanec preneha izpolnjevati predpisane pogoje iz prvega odstavka tega člena ali ne izpolnjuje obveznosti iz 22. člena tega zakona, uprava po uradni dolžnosti izda odločbo o izbrisu iz registra. Pritožba zoper odločbo o izbrisu iz registra ne zadrži njene izvršitve.

Zavezanec se lahko ponovno vpiše v register, če izpolnjuje predpisane pogoje in obveznosti iz prejšnjega odstavka, vendar ne prej kot v treh mesecih po pravnomočnosti odločbe o izbrisu iz registra.

21. člen

(vsebina registra)

Register vsebuje zlasti naslednje podatke:

- neponovljivo registrsko številko oziroma KMG-MID številko kmetijskega gospodarstva in številko subjekta;
 - osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež;
 - odgovorno osebo pravne osebe;
 - pravno organizacijsko obliko;
 - davčno številko;
 - matično številko poslovnega subjekta;
 - vrsto dejavnosti;
 - kmetijska zemljišča v uporabi po parcelah in vrstah rabe;
 - odgovorno osebo za zdravstveno varstvo rastlin.
- Register se lahko vodi v elektronski obliki.
- Podrobnejšo vsebino in način vodenja registra predpiše minister.

22. člen

(obveznosti zavezancev iz registra)

Zavezanci iz registra morajo zlasti:

- voditi natančne podatke o pridelavi, predelavi in prometu rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predme-

tov, ki jih kupujejo za skladiščenje ali sajenje na posestvu, jih pridelujejo ali jih odpošiljajo drugam in te listine hraniti najmanj eno leto;

– voditi in sproti dopolnjevati načrt mest, kjer se rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti gojijo, pridelujejo, skladiščijo, shranjujejo ali uporabljajo;

– opravljati redne vizualne zdravstvene preglede rastlin na predpisan način;

– omogočiti dostop pristojnemu inšpektorju za opravljanje pregledov rastlin, prostorov in listin ter jemanje uradnih vzorcev;

– nemudoma obvestiti upravo oziroma pristojnega inšpektorja o vseh nenavadnih pojavih in izbruhih škodljivih organizmov, simptomih ali drugih posebnostih na rastlinah ter o pridelavi in pojavu prepovedanih rastlinskih vrst;

– prijaviti upravi v predpisanem roku vse spremembe podatkov, ki se vodijo v registru;

– vsako leto do predpisanega roka prijaviti pristojnemu inšpektorju obseg in mesto pridelave oziroma predelave rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov;

– sodelovati z upravo in s pristojnim inšpektorjem pri zagotavljanju zdravstvenega varstva rastlin.

Minister predpiše način izvajanja zdravstvenih pregledov, roke, vsebino in način posredovanja podatkov iz prejšnjega odstavka.

23. člen

(izjeme)

Ne glede na prvi in drugi odstavek 19. člena tega zakona so od vpisa v register izvzeti majhni pridelovalci oziroma predelovalci, če je njihova celotna pridelava oziroma predelava in prodaja rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov namenjena za samooskrbo oziroma za končno uporabo fizičnih oseb na lokalnem trgu, ki se poklicno ne ukvarjajo z rastlinsko pridelavo in predelavo in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše podrobnejše kriterije za določitev majhnih pridelovalcev oziroma predelovalcev in obsega lokalnega trga.

2. Vnos iz tretjih držav, izvoz in tranzit pošiljk

A) Vnos iz tretjih držav

24. člen

(vstopno mesto)

Pošiljke, za katere je obvezen fitosanitarni pregled, se lahko vnašajo iz tretjih držav le čez določena vstopna mesta, kjer sta carinski urad in fitosanitarna inšpekcija.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se pošiljke lesenega pakirnega materiala lahko vnašajo iz tretjih držav tudi čez vstopna mesta, kjer je samo carinski urad.

Vstopna mesta za izvajanje fitosanitarnega pregleda po tem zakonu iz prvega odstavka tega člena morajo izpolnjevati predpisane pogoje.

Za izpolnjevanje predpisanih pogojev za vstopna mesta iz prejšnjega odstavka Republika Slovenija zagotavlja finančna sredstva v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

Vlada v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše minimalne pogoje iz tretjega odstavka tega člena in določi vstopna mesta.

25. člen

(vnos iz tretjih držav)

Za pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov s seznama V.B, ki se vnašajo iz tretje države na carinsko območje Skupnosti, velja od trenutka njihovega

vstopa carinski nadzor v skladu s carinskim zakonikom Skupnosti in tudi nadzor odgovornih uradnih organov iz druge, tretje in četrte alinee 2.b člena tega zakona.

Za pošiljke iz prejšnjega odstavka je obvezen fitosanitarni pregled, ki ga na vstopnem mestu opravi fitosanitarni inšpektor, razen pregleda lesenega pakirnega materiala, ki ga lahko opravi pristojni carinski organ.

S fitosanitarnim pregledom pošiljke se ugotavlja zlasti, če:

– pošiljko spremlja veljavno fitosanitarno spričevalo ali fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz ali drug alternativni dokument oziroma žig;

– je pošiljka istovetna z navedbami v dokumentih iz prejšnje alinee;

– pošiljka ni okužena s škodljivimi organizmi s seznama I.A in seznama II.A;

– pošiljka ne vsebuje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama III.A;

– pošiljka izpolnjuje posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.A in, kjer je potrebno, če je izpolnjena dopolnilna izjava o izpolnjevanju teh zahtev.

Fitosanitarni pregled se lahko opravi tudi pri pošiljkah, ki niso na seznamu V.B, če fitosanitarni inšpektor ali pristojni carinski organ sumi, da obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin ali dvom o istovetnosti pošiljke.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše podrobnejšo vsebino fitosanitarnega pregleda iz tega člena, preverjanje dokumentov in istovetnosti ter postopke za opravljanje zdravstvenih pregledov.

25.a člen

(fitosanitarno spričevalo)

Pošiljke iz prvega odstavka prejšnjega člena mora spremljati izvirno fitosanitarno spričevalo ali izjemoma njegova uradno overjena kopija oziroma elektronska inačica fitosanitarnega spričevala.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se izjemoma lahko dovoli, da pošiljko spremlja izvirni alternativni dokument ali žig.

Fitosanitarno spričevalo izda odgovorni uradni organ države porekla. Kadar so posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.A oziroma IV.B izpolnjene za posamezne vrste pošiljk v državi pošiljateljici, ki ni država porekla, lahko ta izda fitosanitarno spričevalo.

Za pošiljke iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki so bile po izdaji izvirnega fitosanitarnega spričevala v državi porekla odposlane, skladiščene, ponovno pakirane ali razdeljene v drugi državi, ki ni država porekla, je potrebno, da izvirno fitosanitarno spričevalo ali njegovo overjeno kopijo spremlja fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz, izdano v tej drugi državi. Če pa so bile te pošiljke predhodno zaporedoma vnesene iz tretjih držav v več različnih držav in je bilo izdano več kot eno fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz, jih morajo poleg izvirnega fitosanitarnega spričevala ali njegove overjene kopije spremljati tudi vsa fitosanitarna spričevala za ponovni izvoz ali njihove overjene kopije.

Fitosanitarno spričevalo ali fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz se izda v najmanj enem uradnem jeziku Skupnosti in skladno z mednarodno konvencijo, ki ureja varstvo rastlin, ne glede na to ali je tretja država izvoza ali ponovnega izvoza njena podpisnica.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše izjeme iz prvega in drugega odstavka tega člena in posamezne vrste pošiljk iz tretjega odstavka tega člena.

25.b člen

(zmanjšana pogostnost pregledov)

Pogostnost fitosanitarnih pregledov določenih pošiljk iz prvega odstavka 25. člena tega zakona se lahko zmanjša, razen pregleda listin.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše pošiljke in pogostnost preverjanja istovetnosti in zdravstvenih pregledov teh pošiljk

26. člen

(vnos iz tretjih držav v varovano območje)

Pošiljke s seznama V.B.II, ki se vnašajo iz tretjih držav v varovana območja, morajo poleg pogojev, določenih v 25. členu tega zakona, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da niso okužene s škodljivimi organizmi s seznamov I.B in II.B;
- da ne vsebujejo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznamoma III.B;
- da izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznamoma IV.B.

27. člen

(poskusno in raziskovalno delo ter žlahtnjenje)

Pošiljke s seznama V.B, ki se vnašajo iz tretjih držav in so namenjene za poskusno, raziskovalno ali razvojno delo ali za delo pri žlahtnjenju rastlin, morajo biti fitosanitarno pregledane in jih mora spremljati uvozno dovoljenje iz 16. člena tega zakona in fitosanitarno spričevalo države porekla.

28. člen

(posebnosti)

Če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov, lahko uprava pod pogoji iz 17. člena tega zakona dovoli vnos rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B, ki se gojijo ali uporabljajo v neposredni bližini državne meje, iz tretjih držav, brez fitosanitarnega spričevala in fitosanitarnega pregleda, če so namenjeni uporabi v neposredni bližini te državne meje.

29. člen

(izjeme)

Majhne količine rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B se v skladu z 18. členom tega zakona lahko vnašajo iz tretjih držav brez fitosanitarnega spričevala in fitosanitarnega pregleda, razen tistih, ki so na seznamu III.A ali III.B.

30. člen

(dolžnosti uvoznikov in carinskih delavcev)

Uvozniki, prevozniki oziroma osebe, ki pošiljke iz prvega odstavka 25. člena tega zakona vnašajo iz tretjih držav v Skupnost, morajo o prispetju teh pošiljk, ki se vnašajo iz tretjih držav ali pretovarjajo med prevozom, obvestiti fitosanitarnega inšpektorja.

Carinski delavci ne smejo začeti s postopkom za začetek carinsko dovoljene rabe ali uporabe, razen tranzita, dokler fitosanitarni inšpektor ne opravi fitosanitarnega pregleda pošiljk iz prejšnjega odstavka in z odločbo dovoli vnos iz tretjih držav.

Na pošiljkah, ki se vnašajo iz tretjih držav, morajo uvozniki izvajati ukrepe, ki jih odredi fitosanitarni inšpektor.

Posameznikom, ki prinesejo rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete v Skupnost brez fitosanitarnega spričevala ali so rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti na seznamu III.A ali III.B, razen majhnih količin iz 18. člena tega zakona, carinski delavci prepovejo njihov vnos iz tretjih držav in jih izročijo fitosanitarnemu inšpektorju, ki odredi predpisane ukrepe v skladu s tretjim odstavkom 10. člena tega zakona.

31. člen

(postopek ob vnosu iz tretjih držav)

Fitosanitarni pregled pošiljk iz prvega odstavka 25. člena tega zakona se opravi na prvem vstopnem mestu v Skupnosti, kjer se opravljajo druge uvozne administrativne formalnosti, vključno s carinskimi.

Uvoznik mora vložiti prijavo za uvedbo fitosanitarnega in carinskega postopka iz prejšnjega odstavka.

Če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov, se pregled istovetnosti in zdravstveni pregled pošiljke lahko opravi tudi na uradno določenih mestih v notranjosti države ali v drugi državi članici, pod carinskim nadzorom.

Uradni organ vstopnega mesta lahko po dogovoru z uradnim organom namembnega območja odloči, da se preverjanje istovetnosti ali zdravstvene preglede pošiljk iz prvega odstavka 25. člena tega zakona delno ali v celoti opravi na mestu, ki ni vstopno mesto. V tem primeru mora pošiljko spremljati dokument, ki potrjuje, da se med prevozom do mesta, ki ni vstopno mesto, ohrani istovetnost in zdravstveno stanje rastlin vse do zaključka carinskega postopka.

Če dogovora iz prejšnjega odstavka ni, se ta pregled opravi na vstopnem mestu ali drugem odobrenem mestu države članice, v kateri je to vstopno mesto.

Mesta za fitosanitarne preglede v Republiki Sloveniji, ki niso vstopna mesta, s skupno odločbo določita Uprava in pristojni carinski organ na zahtevo uvoznika.

Komisija lahko kadarkoli vpogleda v seznam mest iz prejšnjega odstavka, ki ga vodi Uprava.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše:

- minimalne pogoje za opravljanje pregledov istovetnosti in zdravstvenih pregledov pošiljk na mestu, ki ni vstopno mesto ter mesta, ki niso vstopna mesta iz tretjega odstavka tega člena;
- obrazec prijave in dokument, ki spremlja pošiljko iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena;
- način sodelovanja med uradnim organom vstopnega mesta, uradnim organom namembnega območja, carinskim uradom vstopnega mesta in carinskim uradom namembnega območja;
- ukrepe za ohranjanje istovetnosti partij in pošiljk in za varstvo pred širjenjem škodljivih organizmov do zaključka carinskih postopkov.

32. člen

(potrditev ali zavrnitev vnosa iz tretjih držav)

Če so izpolnjeni pogoji iz 25. oziroma 26. člena tega zakona, fitosanitarni inšpektor po opravljenem pregledu z odločbo dovoli vnos pošiljke iz tretjih držav in označi fitosanitarno spričevalo ali fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz z vstopnim datumom in žigom fitosanitarne inšpekcije.

Če pogoji oziroma eden od pogojev iz 25. oziroma 26. člena tega zakona niso izpolnjeni, fitosanitarni inšpektor zadrži pošiljko in odredi enega od naslednjih ukrepov:

- uvedbo karantene do rezultatov uradnih ali diagnostičnih preiskav iz 10. člena tega zakona,
- odstranitev okuženega dela pošiljke,
- zavrnitev vnosa celotne ali dela pošiljke v Skupnost,
- premeštev v namembni kraj izven Skupnosti pod uradnim nadzorom skladno z ustreznim carinskim postopkom med njihovim premeščanjem po Skupnosti,
- ustrezno tretiranje, ali
- uničenje.

V primeru ukrepov iz tretje, četrte in šeste alineje prejšnjega odstavka fitosanitarni inšpektor označi fitosanitarno spričevalo ali fitosanitarno spričevalo za ponovni izvoz z rdečim trikotnim žigom, s čimer spričevali postaneta neveljavni.

Če se s fitosanitarnim pregledom ugotovi, da je del pošiljke okužen s škodljivimi organizmi s seznamov I.A, I.B,

II.A ali II.B, se lahko dovoli vnos preostalega dela pošiljke iz tretjih držav, če ni suma na okužbo tega dela pošiljke in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov.

Minister predpiše velikost žiga iz tretjega odstavka tega člena in podatke v njem ter v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, način obveščanja o zadržanih pošiljkah.

33. člen

(druge pošiljke, ki se vnašajo iz tretjih držav)

Če iz spremnih listin drugih pošiljk, ki se vnašajo iz tretjih držav, izhaja, da ne vsebujejo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.B, lahko fitosanitarni inšpektor opravi fitosanitarni pregled, če obstaja utemeljen sum glede istovetnosti pošiljke oziroma če obstaja nevarnost širjenja škodljivih organizmov.

Če po opravljenem fitosanitarnem pregledu fitosanitarni inšpektor še dvomi o istovetnosti pošiljke, zlasti glede rodu, vrste ali izvora, se šteje, da pošiljka vsebuje rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznama V.B.

33.a člen

(carinski organi)

Če pristojni carinski organ pri opravljanju rednega nadzora najde pošiljko iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, ki ni prijavljena, ali pošiljko iz četrtega odstavka 25. člena tega zakona, ali če pošiljka vsebuje rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznama III.A, zadrži pošiljko in o tem obvesti pristojnega fitosanitarnega inšpektorja, ki opravi fitosanitarni pregled in odredi ukrepe iz 32. člena tega zakona.

Pristojni carinski organ, ki opravlja preglede iz drugega odstavka 25. člena tega zakona, za pošiljke, ki izpolnjujejo pogoje iz prve oziroma druge alineje tretjega odstavka 25. člena tega zakona, po opravljenem pregledu dovoli vnos pošiljke iz tretjih držav in označi uvozni dokument z vstopnim datumom in žigom. Če pogoji niso izpolnjeni ali obstaja sum o izpolnjevanju pogojev tretje, četrte ali pete alineje tretjega odstavka 25. člena tega zakona, zadrži pošiljko in obvesti pristojnega fitosanitarnega inšpektorja, ki opravi fitosanitarni pregled in odredi ukrepe iz 32. člena tega zakona.

34. člen

(črtan)

B) Izvoz

35. člen

(postopek ob izvozu)

Če za pošiljke, ki se izvažajo in so po poreklu iz Republike Slovenije, država, v katero se izvažajo, zahteva fitosanitarno spričevalo, fitosanitarni inšpektor pred izdajo fitosanitarnega spričevala opravi fitosanitarni pregled pošiljke, da zagotovi izpolnjevanje predpisanih fitosanitarnih zahtev države, v katero se pošiljka izvažajo.

Če za pošiljke, ki se izvažajo in po poreklu niso iz Republike Slovenije, ampak so se v Republiki Sloveniji skladiščile, ponovno pakirale ali razdeljevale, država, v katero se te pošiljke izvažajo, zahteva fitosanitarno spričevalo, fitosanitarni inšpektor pred izdajo fitosanitarnega spričevala za ponovni izvoz opravi fitosanitarni pregled pošiljk, da zagotovi izpolnjevanje predpisanih fitosanitarnih zahtev države uvoznice.

Izdaja fitosanitarnega spričevala se šteje za uradno dejanje ali ukrep, ki ga opravi fitosanitarni inšpektor, s katerim se potrjuje, da so izpolnjene določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

Minister predpiše v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, način izdaje, obliko in vsebino fitosanitarnega spričevala in fitosanitarnega spričevala za ponovni izvoz.

36. člen

(dolžnosti izvoznikov)

Izvoznik mora podati vlogo za izdajo fitosanitarnega spričevala pri fitosanitarnem inšpektorju v roku, ki ga predpiše minister.

Vloga za izdajo fitosanitarnega spričevala mora vsebovati zlasti:

- identifikacijske podatke vlagatelja: osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež;
- podatke o pošiljki.

Podrobnejšo vsebino vloge iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Izvozniki morajo izvajati ukrepe, ki jih med fitosanitarnim pregledom pošiljk, namenjenih za izvoz, odredi fitosanitarni inšpektor.

C) Tranzit

37. člen

(tranzit pošiljk)

Za pošiljke, ki so v tranzitu, ni obvezen fitosanitarni pregled v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona.

Pošiljka iz prejšnjega odstavka mora biti pakirana tako, da ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov in ne sme biti razdeljena ali združena z drugimi pošiljkami ali prepakirana na carinskem območju Skupnosti.

Če pošiljka ni pakirana v skladu s prejšnjim odstavkom ali če se jo pretovarja, je obvezen fitosanitarni pregled v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona.

Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko ob utemeljenem sumu na nevarnost vnosa in širjenja škodljivih organizmov, minister predpiše za določene pošiljke v tranzitu način ravnanja s pošiljko, obvezen fitosanitarni pregled, način pregleda in določi ukrepe.

3. Premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov

38. člen

(premeščanje)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.A, oddelek I in semena s seznama IV.A se lahko premeščajo le, če je na njih ali na njihovi embalaži nameščen rastlinski potni list ali je priložen prevoznemu sredstvu.

Pošiljke s seznama V.A, ki se premeščajo in so namenjene za poskusno, raziskovalno ali razvojno delo ali za delo pri žlahtnjenju rastlin, morajo biti fitosanitarno pregledane in jih mora spremljati rastlinski potni list.

39. člen

(premeščanje v varovano območje)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.A, oddelek II in semena s seznama IV.A se lahko premeščajo v ali znotraj varovanega območja le, če je na njih ali na njihovi embalaži nameščen rastlinski potni list, ki je veljaven za varovano območje, ali je priložen prevoznemu sredstvu in so izpolnjeni pogoji za premeščanje, ki jih podrobneje predpiše minister.

Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov skozi varovano območja ali iz varovanih območij pod pogoji, ki jih predpiše minister.

40. člen

(izjeme)

Pri semenu s seznama IV.A se za rastlinske potne liste štejejo dokumenti, izdani v skladu s predpisi, ki urejajo trženje uradno potrjenega semenskega materiala kmetijskih rastlin, če dokazujejo izpolnjevanje zahtev s seznama IV.A in

če je tako določeno v skladu s predpisom ali aktom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

Ne glede na prvi odstavek 38. člena tega zakona se, če ni nevarnosti širjenja škodljivih organizmov, brez rastlinskega potnega lista lahko premešča majhna količina rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov s seznama V.A in seme s seznama IV.A, če je namenjena porabi med prevozom, samooskrbi oziroma končni prodaji fizičnim osebam, ki niso tržni pridelovalci, na lokalnem trgu oziroma če jo premeščajo pridelovalci oziroma predelovalci, kateri so lahko izvzeti iz vpisa v register v skladu s 23. členom tega zakona.

41. člen

(pridelava, predelava, uporaba)

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti s seznama V.A, oddelek I, ki jih pridelujejo, predelujejo ali uporabljajo zavezanci za vpis v register in so namenjeni premeščanju, morajo biti fitosanitarno pregledani, da se ugotovi zlasti, da:

- niso okuženi s škodljivimi organizmi s seznamov I.A in II.A;
- izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.A.

Rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti iz seznama V.A, oddelek II, ki so namenjeni premeščanju v varovano območje, morajo biti fitosanitarno pregledani za namene iz prejšnjega odstavka in da se ugotovi:

- da niso okuženi s škodljivimi organizmi s seznamov I.B in II.B;
- da izpolnjujejo posebne fitosanitarne zahteve s seznama IV.B.

Fitosanitarni pregledi iz prvega in drugega odstavka tega člena, se opravljajo redno, najmanj v predpisanih časovnih obdobjih oziroma najmanj enkrat letno in vsaj vizualno.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se za zagotavljanje zdravstvenega varstva rastlin lahko izvajajo:

- naključni fitosanitarni pregledi ne glede na poreklo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov kadarkoli in povsod tam, kjer se premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo ali drugače uporabljajo, kot tudi v prostorih kupcev,

– uradna vzorčenja in testiranja vzorcev, da se ugotovi, ali rastline, rastlinski proizvodi in nadzorovani predmeti izpolnjujejo predpisane zahteve iz tega zakona.

Kadar pogoji za izdajo rastlinskega potnega lista niso izpolnjeni, pristojni inšpektor odredi naslednje ukrepe v skladu s tretjim odstavkom 10. člena tega zakona:

- ustrezno tretiranje, ki mu sledi izdaja rastlinskega potnega lista, če se šteje, da so pogoji izpolnjeni zaradi tretiranja,
- dovoljenje za premeščanje pod uradnim nadzorom v območja, kjer ne predstavljajo dodatne nevarnosti,
- dovoljenje za premeščanje pod uradnim nadzorom na mesta za industrijsko predelavo,
- uničenje.

Če se med fitosanitarnimi pregledi ugotovi škodljivi organizem s seznama I.A, oddelek I ali seznama II.A, oddelek I, pristojni inšpektor prepove premeščanje zadevnih rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov ter odredi ukrepe iz prejšnjega odstavka.

Če se med fitosanitarnimi pregledi ugotovi škodljivi organizem s seznama I.A, oddelek II ali seznama II.A, oddelek II oziroma da niso izpolnjene posebne zahteve s seznama IV.A, oddelek II, pristojni inšpektor za okuženi del rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov odredi ukrepe iz petega odstavka tega člena.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše podrobnejši način fitosanitarnega pregleda iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ter ukrepe iz tega člena.

42. člen

(rastlinski potni listi)

Rastlinski potni list pomeni uradno etiketo, ki jo pripravi odgovorni uradni organ v državi članici in je lahko standardizirana na ravni Skupnosti za različne vrste rastlin ali rastlinskih proizvodov.

Rastlinske potne liste se izdaja za rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznama V.A.

Rastlinske potne liste izdajajo za pridelane ali predelane rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete s seznama V.A, ki so fitosanitarno pregledani v skladu s prejšnjim členom:

- zavezanci za vpis v register iz prve in druge alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: upravičenci), če imajo za to dovoljenje Uprave, ali
- izvajalci javnih pooblastil iz 68. člena tega zakona, ali
- Uprava, v primeru, da zavezanci iz 19. člena tega zakona ne pridobijo ali ne morejo pridobiti dovoljenja za izdajo rastlinskih potnih listov.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše stopnjo standardizacije rastlinskega potnega lista in druge vrste uradnih oznak za posebne vrste proizvodov iz prvega odstavka tega člena ter izdajanje rastlinskih potnih listov iz drugega odstavka tega člena.

43. člen

(dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov)

Uprava izda upravičencem dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so vpisani v register iz 19. člena tega zakona;
- da so strokovno usposobljeni za zdravstveno varstvo rastlin ali da zagotovijo strokovno usposobljeno odgovorno osebo za zdravstveno varstvo rastlin, ki skrbi za izvajanje obveznosti iz 49. člena tega zakona, ki je v delovnem ali pogodbenem razmerju z upravičencem;
- da imajo zapisnik pristojnega inšpektorja o izpolnjevanju obveznosti iz 22. člena tega zakona.

Vloga za pridobitev dovoljenja za izdajo rastlinskih potnih listov morajo upravičenci vložiti pri upravi na predpisnem obrazcu.

Vloga mora vsebovati poleg podatkov iz 20. člena tega zakona še zlasti:

- podatke o vrsti pridelave, predelave, prodaje oziroma vnosu rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz tretjih držav;
- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Šteje se, da je oseba iz druge alineje prvega odstavka tega člena strokovno usposobljena, če ima predpisano izobrazbo in potrdilo o temeljnem znanju o škodljivih organizmih, njihovem obvladovanju in predpisih o zdravstvenem varstvu rastlin, pridobljeno na tečajih, za katere uprava potrdi program in izvajalca.

V primeru, da je odgovorna oseba za zdravstveno varstvo rastlin v pogodbenem razmerju z upravičencem, mora upravičenec vlogi priložiti kopijo pogodbe, ki mora vsebovati natančno določene obveznosti odgovorne osebe za zdravstveno varstvo rastlin.

Obrazec in podrobnejšo vsebino vloge iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter pogoje glede izobrazbe in obrazec potrdila o temeljnem znanju iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister.

Dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov izda pristojnik uprave v upravnem postopku najkasneje v treh mesecih po prejemu popolne vloge, če so izpolnjeni predpisani pogoji.

Če upravičenec preneha izpolnjevati predpisane pogoje za izdajanje rastlinskih potnih listov, se dovoljenje na predlog upravičenca ali po uradni dolžnosti razveljavi.

43.a člen

(dovoljenje za izdajo drugih uradnih oznak)

Za izdajanje drugih uradnih oznak za posebne vrste proizvodov, ki se štejejo za rastlinski potni list, izda Uprava upravičencem dovoljenje, če izpolnjujejo pogoje iz prve in druge alineje prvega odstavka prejšnjega člena in imajo zapisnik pooblaščenih uradnih oseb o izpolnjevanju obveznosti iz prve, četrte, pete in šeste alineje 22. člena tega zakona.

Za izdajo dovoljenj za druge uradne oznake se smiselno uporablja drugi, tretji, četrti, peti, sedmi in osmi odstavek prejšnjega člena.

Minister predpiše obrazec in podrobnejšo vsebino vloge za izdajo dovoljenj drugih uradnih oznak, pogoje glede strokovne usposobljenosti in v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, vrste rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov za posebno označevanje, tehnične zahteve za obrate in namestitvev oznak.

44. člen

(evidenca odgovornih oseb za zdravstveno varstvo rastlin za izdajo rastlinskih potnih listov)

Uprava vzpostavi in vodi evidenco odgovornih oseb za zdravstveno varstvo rastlin za izdajo rastlinskih potnih listov.

V evidenci se na enoten način vodijo zlasti osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež odgovorne osebe za zdravstveno varstvo rastlin ter osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča upravičenca, ki je zagotovil to odgovorno osebo.

Podrobnejše podatke in način vodenja evidence iz prvega in drugega odstavka tega člena predpiše minister.

45. člen

(vrste rastlinskih potnih listov)

Vrste rastlinskih potnih listov so:

- rastlinski potni list;
- nadomestni rastlinski potni list (z oznako RP);
- rastlinski potni list za varovana območja (z oznako ZP).

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše obliko in vsebino rastlinskih potnih listov.

46. člen

(izdaja rastlinskih potnih listov za neokužene rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete)

Če se s fitosanitarnim pregledom ugotovi, da je del rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki jih pridelujejo, predelujejo ali uporabljajo registrirani pridelovalci oziroma predelovalci, ali je kakor koli drugače navzoč v njihovih prostorih, okužen s škodljivimi organizmi s seznamov I.A, I.B, II.A ali II.B, se lahko izda rastlinski potni list za preostale rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete, če ni suma, da so okuženi in če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov.

47. člen

(nadomestni rastlinski potni list)

Če se pošiljka razdeli ali sestavi iz več različnih posamičnih pošiljk, ki jih že spremlja rastlinski potni list, se mora za novo pošiljko izdati nadomestni rastlinski potni list.

Če se v primerih iz prejšnjega odstavka spremeni zdravstveno stanje pošiljke, se lahko izda nadomestni rastlinski potni list le po opravljenem fitosanitarnem pregledu.

48. člen

(zamenjava fitosanitarnega spričevala z rastlinskim potnim listom)

Po opravljenem fitosanitarnem pregledu pošiljk, ki se vnašajo iz tretjih držav in jih mora spremljati fitosanitarno spričevalo ter so navedene s seznamu V.A, fitosanitarni inšpektor dovoli premeščanje pošiljke, vnesene iz tretjih držav, v notranjost države s fitosanitarnim spričevalom, na katerem je navedeno, da nadomešča rastlinski potni list.

Če se pošiljka s seznamu V.A, ki jo spremlja fitosanitarno spričevalo, premešča v druge države članice, se mora za pošiljko izdati rastlinski potni list.

Če se pošiljka s seznamu V.A, ki jo spremlja fitosanitarno spričevalo razdeli ali sestavi iz več drugih različnih, posamičnih pošiljk, se mora za novo pošiljko izdati rastlinski potni list.

Če se v primerih iz prejšnjega odstavka spremeni zdravstveno stanje pošiljke, vnesene iz tretjih držav, se lahko izda rastlinski potni list le po opravljenem fitosanitarnem pregledu.

49. člen

(obveznosti pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev pri izdaji rastlinskih potnih listov)

Pridelovalci, predelovalci, uvozniki in distributerji rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz prve in druge alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona morajo poleg obveznosti iz 22. člena tega zakona tudi:

- prijaviti upravi v predpisanem roku vse spremembe glede pogojev za izdajo rastlinskih potnih listov;
- poskrbeti za izdajo rastlinskih potnih listov v skladu s tem zakonom;
- obveščati pristojnega inšpektorja v predpisanih rokih o nameravanem premeščanju rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v varovano območje;
- izpolnjevati rastlinske potne liste v skladu s predpisano vsebino in oznakami;
- hraniti listine in voditi evidenco glede izdaje vseh vrst rastlinskih potnih listov;
- poskrbeti za namestitvev rastlinskih potnih listov na način, ki onemogoča ponovno uporabo rastlinskih potnih listov.

Način in roke prijav ter rok hrambe listin iz prejšnjega odstavka predpiše minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

50. člen

(obveznosti kupcev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov)

Kupci rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki se ukvarjajo z njihovo tržno pridelavo oziroma predelavo, morajo kot končni uporabniki hraniti vse vrste rastlinskih potnih listov v skladu s predpisanim rokom.

Rok hrambe iz prejšnjega odstavka predpiše minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

Kupci iz prvega odstavka tega člena morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti dostop do rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov na katerikoli stopnji v pridelavi ali predelavi ali na trgu ter omogočiti fitosanitarni pregled, vključno s pregledom listin.

IV. BIOTIČNO VARSTVO RASTLIN

51. člen

(biotično varstvo rastlin)

Biotično varstvo rastlin je način obvladovanja škodljivih organizmov v kmetijstvu in gozdarstvu, ki uporablja žive na-

ravne sovražnike, antagoniste ali kompetitorje ali njihove produkte in druge organizme, ki se morejo sami razmnoževati.

52. člen

(domorodne vrste organizmov)

Domorodna vrsta organizma je tista vrsta, ki je v določenem ekosistemu naravno navzoča.

Vnos, gojenje ali uporaba domorodnih vrst organizmov za namen biotičnega varstva rastlin v zavarovanih prostorih in na prostem je dovoljena, če so izpolnjeni predpisani pogoji glede strokovne in tehnične usposobljenosti, ki jih predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

53. člen

(tujerodne vrste organizmov)

Tujerodna vrsta organizma je tista vrsta, ki jo naseli človek in v določenem ekosistemu pred naselitvijo ni bila navzoča.

Za namen biotičnega varstva rastlin v zavarovanih prostorih in na prostem, je dovoljeno uporabljati le tiste tujerodne vrste organizmov, ki so na seznamu, ki ga objavi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

Uprava izda dovoljenje za vnos in uporabo tujerodnih vrst organizmov iz prejšnjega odstavka s soglasjem ministrstva, pristojnega za ohranjanje narave, na podlagi ugotovitve, da poseg v naravo ne ogroža naravnega ravnovesja ali biotske raznovrstnosti, v skladu s predpisi na področju ohranjanja narave.

Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se lahko izjemoma izda dovoljenje za vnos in uporabo tujerodnih vrst organizmov za namen biotičnega varstva rastlin za znanstvene in raziskovalne organizacije, če jih uporabijo za poskusne, raziskovalne ali razvojne namene. Dovoljenje se izda na način iz prejšnjega odstavka.

Za pridobitev dovoljenja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora vlagatelj izpolnjevati tudi predpisane pogoje glede prostorov, opreme in kadrov.

Vlogo za izdajo dovoljenja iz tretjega in četrtega odstavka tega člena morajo vlagatelji podati pri upravi. Vloga mora vsebovati zlasti naslednje podatke:

- osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo in sedež;
- odgovorno osebo;
- vrsto dejavnosti;
- vrsto in način uporabe glede na ciljni škodljivi organizem;
- program naselitve in seznam prejemnikov;
- oceno tveganja za naravo;
- dokazila, da je organizem dovoljeno uporabljati vsaj v treh ekološko primerljivih evropskih državah;
- dokazila, da je organizem namenjen uporabi za biotično varstvo rastlin;
- dokazila, da so izpolnjeni drugi predpisani pogoji za uporabo.

Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave, predpiše podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino vloge iz prejšnjega odstavka.

Uprava vodi evidenco o vnosu in uporabi tujerodnih vrst organizmov iz tega člena.

V. PRIDOBIVANJE, UPORABA TER IZMENJAVA PODATKOV IN INFORMACIJ

54. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

Zaradi analiziranja in sprejemanja ukrepov zdravstvenega varstva rastlin lahko uprava za vodenje in vzdrževanje

podatkovnih zbirk na podlagi tega zakona, pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblašteni organi, zlasti iz:

- registra kmetijskih gospodarstev in evidence subjektov;
- evidence pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih pridelkov oziroma živil;
- katastra dejanske rabe kmetijskih zemljišč;
- registra prostorskih enot;
- davčnega registra (davčna številka);
- centralnega registra prebivalstva (osebno ime, enotna matična številka občana in naslov stalnega ali začasnega prebivališča);
- zemljiškega katastra (parcelna številka, meja parcele, površina, lastnik, upravljalec, najemnik);
- zemljiške knjige (lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah);
- poslovnega registra Republike Slovenije;
- zbirk statističnih podatkov s področja kmetijstva in gozdarstva v agregatni obliki;
- zbirk carinskih podatkov o vnosu iz tretjih držav in izvozu rastlin in rastlinskih proizvodov;
- zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije in zakupnikov teh zemljišč);
- zbirk podatkov Hidrometeorološkega zavoda Republike Slovenije.

Uprava lahko uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in digitalne ortofoto načrte.

Uprava skladno s svojimi pristojnostmi povezuje svoje zbirke podatkov z vsemi zbirkami podatkov, ki se vodijo na ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo in gozdarstvo.

Registri, evidence in druge zbirke podatkov, ki jih po tem zakonu vzpostavi in vodi uprava, se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

Način povezovanja z drugimi zbirkami podatkov in način pridobivanja podatkov iz drugih zbirk podatkov predpiše minister v soglasju z ministrom pristojnim za posamezno zbirko podatkov, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo podatkov.

55. člen

(posredovanje podatkov)

Uprava lahko posreduje podatke iz svojih registrov in zbirk podatkov drugim državnim organom in organom lokalnih skupnosti, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog ter pooblaščenim organizacijam in izvajalcem javnih služb, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog s področja zdravstvenega varstva rastlin.

Upravljalci zbirk podatkov, kart in digitalnih ortofoto načrtov iz prejšnjega člena posredujejo upravi podatke brezplačno, zaračunavajo pa lahko neposredne materialne stroške. Podatke iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravljalci zbirk podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Izpise iz zbirk podatkov, ki se vodijo v skladu s tem zakonom in ki ne vsebujejo osebnih podatkov, lahko proti plačilu stroškov posredovanja pridobi oseba, ki za to izkaže pravni interes. Ta sme dobljene podatke uporabljati samo za namene, za katere so ji bili dani in jih ne sme spreminjati ali posredovati drugim osebam.

56. člen

(informacijski sistem)

Izvajalci zdravstvenega varstva rastlin morajo voditi in redno dopolnjevati predpisane evidence, registre in baze podatkov, ki so povezani v informacijski sistem.

Uprava zagotovi vzpostavitev in povezovanje informacijskega sistema iz prejšnjega odstavka z informacijskim

sistemom ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo, ter z mednarodnimi informacijskimi sistemi na področju zdravstvenega varstva rastlin.

Način povezovanja, pogoje vodenja registrov, evidenc in baz podatkov predpiše minister.

57. člen

(mednarodna izmenjava podatkov in informacij)

Na mednarodni ravni uprava izmenjuje zlasti naslednje podatke in informacije:

- o osrednjem odgovornem organu;
- o seznamu vstopnih mest, skozi katera se lahko vnašajo pošiljke iz tretjih držav v Skupnost;
- o seznamih škodljivih organizmov, ki so predmet nadzora;
- o navzočnosti ali pojavi škodljivih organizmov s seznamov, predpisanih po tem zakonu, na delu svojega ozemlja, kjer njihova navzočnost prej ni bila znana, ter o uvedenih ukrepih;
- o pojavi, izbruhu ali širjenju škodljivih organizmov, ki predstavljajo potencialno nevarnost;
- o vsakem pojavu škodljivega organizma v varovanem območju, glede katerega je bilo varovano območje priznано;
- o ugotovitvah sistematičnih raziskav v varovanem območju;
- o predpisih, ki so bili izdani na podlagi tega zakona;
- o primerih, ko so bile pošiljke rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov zadržani zaradi neizpolnjevanja fitosanitarnih zahtev;
- o drugih podatkih in informacijah s področja tega zakona, na zahtevo mednarodnih organov in organizacij.

Podatki in informacije se posredujejo v skladu z mednarodnimi konvencijami in sporazumi, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

VI. STROŠKI, PRISTOJBINE IN SOFINANCIRANJE PROGRAMOV

58. člen

(stroški)

Vse stroške preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki so bile opravljene na zahtevo pristojnega inšpektorja ali odgovornega uradnega organa zaradi ugotovitve zdravstvenega stanja rastlin, v primeru, kadar je izvid analize neugoden za imetnika, plača imetnik, pri katerem so bili vzeti uradni vzorci, razen če ni drugače predpisano.

Vse stroške ukrepov po tem zakonu, nastale zaradi zagotavljanja zdravstvenega varstva rastlin, nosi imetnik.

Stroške tečajev strokovnega usposabljanja za pridobitev dovoljenja za izdajo rastlinskih potnih listov plača vlagatelj.

58.a člen

(pristojbine)

Za izdajo predpisanega spričevala in potrdila o zdravstveni ustreznosti ter fitosanitarne preglede plača vlagatelj pristojbino.

Pristojbina iz prejšnjega odstavka je prihodek proračuna Republike Slovenije in se vplačuje na poseben vplačilni račun, določen v skladu s predpisi, ki urejajo način vplačevanja in razporejanja javnofinančnih prihodkov.

Minister predpiše višino pristojbine glede na vrsto in količino rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz seznama V.A.

Za pošiljke iz prvega odstavka 25. člena tega zakona minister predpiše višino pristojbine glede na vrsto in količino rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v

skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive.

58.b člen

(programi zdravstvenega varstva rastlin)

Sofinanciranje programov zdravstvenega varstva rastlin, ki jih odobri Komisija, se izvaja v skladu z direktivo in Uredbama Komisije 1040/2002/ES (UL L, št. 157 z dne 15. 6. 2002), s spremembami in 998/2002/ES (UL L, št. 152 z dne 12. 6. 2002) s spremembami.

VII. ODŠKODNINE

59. člen

(odškodnina)

Imetnik, ki se ukvarja s pridelavo oziroma predelavo rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ima pravico do odškodnine, če:

- takoj, ko ugotovi ali sumi o pojavi škodljivega organizma s seznamov I.A in II.A ali v primeru varovanega območja s seznamov I.B in II.B, ali organizmov, ki niso navedeni na teh seznamih, pa predstavljajo nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin na ozemlju Republike Slovenije, glede katerih določa ukrepe za zatiranje in preprečevanje širjenja predstojnik Uprave na podlagi izdelane ocene nevarnosti škodljivega organizma, obvesti pristojnega inšpektorja ali Upravo,
- je izvršil vse predpisane in odrejene ukrepe za zdravstveno varstvo rastlin.

Odškodnina se plača iz proračuna Republike Slovenije.

Odškodnina iz prejšnjega odstavka se ne plača, če se škodljivi organizem pojavi pri vnosu rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v Republiko Slovenijo.

Postopek za izplačilo odškodnine se začne na zahtevo imetnika uničenih ali drugače odstranjenih rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov. Zahtevi, ki jo vloži na upravo, mora priložiti odločbo pristojnega inšpektorja o odrejenih ukrepih.

O upravičenosti do odškodnine in o njeni višini odloča uprava v upravnem postopku. Višino odškodnine ugotovi posebna komisija, ki jo imenuje uprava.

Zoper odločbo o višini odškodnine ni mogoča pritožba in tudi ni mogoč upravni spor. Imetnik lahko v 30 dneh po vročitvi odločbe iz prejšnjega odstavka predlaga pristojnemu sodišču, da odmeri odškodnino.

V primeru, da se odločbe ne izda ali se je ne vroči imetniku v 60 dneh od vložitve zahteve za izplačilo odškodnine, lahko imetnik predlaga pristojnemu sodišču, da odmeri odškodnino.

O zahtevkih iz šestega in sedmega odstavka tega člena odloča sodišče v nepravdnem postopku.

Minister predpiše podrobnejše kriterije za določitev odškodnine.

VIII. JAVNA SLUŽBA ZDRAVSTVENEGA VARSTVA RASTLIN

60. člen

(opredelitev)

Javna služba zdravstvenega varstva rastlin je z zakonom določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

Dejavnost javne službe zdravstvenega varstva rastlin obsega zlasti izvajanje nalog na področju opazovanja in napovedovanja škodljivih organizmov ter strokovnih nalog na področju zdravstvenega varstva rastlin.

Naloge na področju opazovanja in napovedovanja škodljivih organizmov so zlasti:

- spremljanje in opazovanje razvoja škodljivih organizmov, ki so običajno navzoči na rastlinah in rastlinskih proizvodih, ter določanje optimalnih rokov za njihovo zatiranje;
- evidentiranje izbruhov in povečane populacije škodljivih organizmov (epifitocije);
- napovedovanje razvoja in povečanega pojava škodljivih organizmov, na podlagi ustreznih podatkov;
- zagotavljanje meteoroloških, biotičnih in drugih podatkov za namene opazovanja in napovedovanja pojava škodljivih organizmov;
- opravljanje osnovne terenske in laboratorijske diagnostike škodljivih organizmov;
- opozarjanje in preprečevanje širjenja škodljivih organizmov s svetovanjem in navodili za uporabo fitofarmacevtskih sredstev ter z obveščanjem javnosti in ustreznih služb;
- izobraževanje imetnikov v zvezi z izvajanjem dejavnosti zdravstvenega varstva rastlin.

Strokovne naloge na področju zdravstvenega varstva rastlin so zlasti:

- izvajanje specializiranih laboratorijskih preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov zaradi diagnostike škodljivih organizmov;
- dajanje strokovnih mnenj imetnikom v zvezi z zdravstvenim varstvom rastlin;
- strokovno usposabljanje odgovornih oseb za zdravstveno varstvo rastlin za izdajo rastlinskih potnih listov;
- izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti;
- izvajanje dezinsekcije in dezinfekcije ter deratizacije za namene zdravstvenega varstva rastlin;
- opravljanje drugih strokovnih nalog.

Minister podrobneje predpiše naloge iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

61. člen

(izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin)

Dejavnost javne službe zdravstvenega varstva rastlin izvajajo javni zavodi, osebe javnega prava ter druge pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo predpisane kadrovske in prostorske pogoje ter pogoje glede opreme.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka opravljajo dejavnost javne službe zdravstvenega varstva rastlin v gozdarstvu izvajalci javne gozdarske službe, določeni v zakonu, ki ureja področje gozdarstva, v skladu s tem zakonom in predpisi, ki urejajo področje gozdarstva.

Minister predpiše pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen pogojev za izvajalce javne službe, ki izvajajo dezinsekcijo, dezinfekcijo in deratizacijo, ki so predpisani v skladu z zakonom, ki ureja promet in uporabo fitofarmacevtskih sredstev.

62. člen

(obveznosti javne službe)

Obveznosti javne službe zdravstvenega varstva rastlin so:

- trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev;
 - omogočanje storitev za vsako fizično ali pravno osebo, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo, dejavnostjo varstva rastlin oziroma izkaže pravni interes;
 - izvajanje storitev po predpisani ceni;
- Obveznosti javne službe zdravstvenega varstva rastlin se podrobneje uredijo z odločbo o koncesiji.

Če izvajalec javne službe zdravstvenega varstva rastlin ne zagotovi storitve osebi, kateri jo je dolžan zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od uprave zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe zdravstvenega varstva rastlin naloži ustrezno ravnanje.

63. člen

(financiranje javne službe)

Javna služba zdravstvenega varstva rastlin se financira iz:

- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;
- proračuna Republike Slovenije;
- drugih virov.

Izvajalci javne službe zdravstvenega varstva rastlin morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje javne službe nameniti le za izvajanje te javne službe.

64. člen

(cene storitev javne službe)

Uporabniki storitev javne službe zdravstvenega varstva rastlin deloma ali v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa so posamezne storitve za uporabnike tudi brezplačne.

Minister predpiše cene storitev javne službe zdravstvenega varstva rastlin in določi delež, ki ga plača uporabnik.

65. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

Strokovni nadzor nad izvajanjem javne službe zdravstvenega varstva rastlin izvaja uprava, inšpekcijski nadzor opravlja fitosanitarna inšpekcija, razen v primeru javne službe zdravstvenega varstva rastlin v gozdarstvu, kjer se strokovni in inšpekcijski nadzor izvajata v skladu z zakonom, ki ureja področje gozdarstva.

Uprava lahko naloge strokovnega nadzora iz prejšnjega odstavka dodeli drugim pravnim osebam kot javno pooblastilo.

66. člen

(koncesija)

Uprava dodeli koncesije za izvajanje javne službe zdravstvenega varstva rastlin izvajalcem na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- opredelitev predmeta koncesije;
 - navedbo o začetku in trajanju koncesije;
 - pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
 - obvezne sestavine prijave;
 - merila za izbiro;
 - navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri za izdajo koncesije;
 - druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;
 - kontaktna oseba za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;
 - datum, kraj in čas odpiranja vlog;
 - način obveščanja kandidatov o izbiri koncesionarjev.
- Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje predstojnik uprave. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblaščen predstavniki vlagateljev.

Prepozno prispele vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko vlagatelji dopolnijo v osmih dneh od prejema opozorila, v nasprotnem primeru se vloge zavržejo, na kar je treba vlagatelje opozoriti.

Izid javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva in gozdarstva, katerim uprava koncesijo dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku. Medsebojna razmerja med upravo in koncesionarjem se podrobneje uredijo s pogodbami.

Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

67. člen

(pogodba)

Pogodba iz prejšnjega člena se sklone v pisni obliki in vsebuje zlasti:

- izvajalca in strokovne osebe, ki bodo dejavnosti izvajale;
- dejavnost zdravstvenega varstva rastlin, ki jo opravlja izvajalec;
- območje na katerem mora izvajalec izvajati dejavnosti javne službe zdravstvenega varstva rastlin;
- način in pogoje za opravljanje s pogodbo določene dejavnosti;
- pravice, obveznosti in odgovornosti izvajalca;
- delovni čas in poslovni čas oziroma način zagotavljanja dejavnosti;
- začetek in trajanje koncesije;
- vir financiranja;
- nadzor nad izvajanjem dejavnosti;
- prenehanje koncesije;
- rok za odpoved pogodbe.

IX. JAVNA POOBLASTILA

68. člen

(javna pooblastila)

Uprava dodeli javno pooblastilo pravnim osebam javnega in zasebnega prava, ki izpolnjujejo pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti za naloge iz drugega odstavka 9. člena, iz tretjega odstavka 42. člena, iz 65. člena in iz 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 14., 19., 21., 23. in 24. točke 76. člena tega zakona.

Naloge zdravstvenega varstva rastlin na področju gozdarstva iz 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 14. in 19. točke 76. člena tega zakona izvaja javna gozdarska služba, določena v zakonu, ki ureja varstvo gozdov, kot javno pooblastilo.

Pogoje glede usposobljenosti iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

Izpolnjevanje pogojev glede usposobljenosti preverja komisija, ki jo imenuje predstojnik uprave. Predstojnik uprave z odločbo v upravnem postopku ugotovi izpolnjevanje pogojev glede usposobljenosti.

Uprava dodeli javna pooblastila za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis iz prejšnjega odstavka ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva in gozdarstva, tem se javno pooblastilo dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku.

Uprava odloči o izbiri izvajalca z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti navedeni tudi strokovni delavci, ki bodo dodeljeno dejavnost izvajali.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

Nosilci javnega pooblastila so za izvajanje nalog, za katere jim je dano javno pooblastilo, odgovorni upravi.

Javna pooblastila prenehajo, če nosilec javnega pooblastila ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če dela v nasprotju s predpisi, kar ugotovi predstojnik uprave z odločbo v upravnem postopku.

Izvajanje nalog po javnem pooblastilu se krije iz proračuna Republike Slovenije.

X. DRUŠTVA NA PODROČJU ZDRAVSTVENEGA VARSTVA RASTLIN, KI DELUJEJO V JAVNEM INTERESU

69. člen

(javni interes)

Strokovna in ljubiteljska društva na področju zdravstvenega varstva rastlin opravljajo dejavnost v javnem interesu v

delu, v katerem namen ustanovitve in samo delovanje društva presega uresničevanje interesov članov društva.

Društvo deluje v javnem interesu:

- če aktivno deluje na področju zdravstvenega varstva rastlin,
- če so dejavnosti, ki so v javnem interesu opredeljene v temeljnem aktu društva,
- če organizira izobraževanja o zdravstvenem varstvu rastlin za člane in nečlane,
- če je za obdobje dveh let izkazana pretežna poraba sredstev društva za namene javnega interesa,
- če opravlja to dejavnost najmanj dve leti.

Minister lahko predpiše podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka.

70. člen

(status društva)

Minister podeli društvu, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena, status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo, največ za obdobje petih let z možnostjo podaljšanja za enako obdobje.

Društvu, ki deluje v javnem interesu, lahko minister iz proračuna Republike Slovenije oziroma lokalna samoupravna skupnost iz svojega proračuna dodeli sredstva za opravljanje dejavnosti, ki so v javnem interesu, na podlagi pogodbe in v skladu zakonom, ki ureja javna naročila.

Društvu, ki ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega člena, se odvzame status društva, ki deluje v javnem interesu, z odločbo ministra.

71. člen

(objava)

Odločba o pridobitvi in odvzemu statusa društva, ki deluje v javnem interesu, se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

XI. STROKOVNI SVET ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO RASTLIN

72. člen

(strokovni svet za zdravstveno varstvo rastlin)

Minister ustanovi svet za zdravstveno varstvo rastlin kot strokovno posvetovalno telo na področju zdravstvenega varstva rastlin, ki ga sestavljajo strokovnjaki s področja zdravstvenega varstva rastlin v kmetijstvu, gozdarstvu, znanosti in izobraževanju. Njegove naloge so zlasti, da:

- svetuje pri uvedbi ukrepov za preprečevanje vnosa, širjenja in zatiranje škodljivih organizmov;
- predlaga znanstvene in izobraževalne dejavnosti s področja zdravstvenega varstva rastlin;
- spremlja sistemska in razvojna vprašanja s področja zdravstvenega varstva rastlin in predlaga prednostne naloge;
- predlaga prioritete ocene nevarnosti škodljivih organizmov;
- predlaga razvojne načrte v zdravstvenem varstvu rastlin;
- sodeluje pri izdelavi podlag za pripravo zakonodaje. Sestavo in način dela sveta določi minister.

XII. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

1. Minister

73. člen

(ukrepi ministra)

Minister za izvajanje tega zakona lahko odredi naslednje ukrepe;

- na določenem območju odredi prepoved gojenja posameznih vrst, sort ali klonov rastlin;
- omeji ali prepove trgovanje s posameznimi vrstami rastlin;
- odredi obvezno sodelovanje imetnikov pri zatiranju škodljivih organizmov ter uporabo njihove opreme za ta namen;
- odreja vse druge ukrepe, potrebne za izvajanje tega zakona.

2. Uprava

74. člen

(uprava)

Uprava je osrednji odgovorni organ za zdravstveno varstvo rastlin v Republiki Sloveniji, za koordinacijo in izmenjavo informacij med organi in izvajalci javnih služb ter za poročanje Evropski Komisiji.

Upravne naloge in z njimi povezane strokovne naloge opravlja Uprava.

V upravnih stvareh, o katerih odloča Uprava, je ministrstvo organ druge stopnje.

75. člen

(ukrepi predstojnika Uprave)

Zaradi preprečevanja vnosa in širjenja škodljivih organizmov in njihovega zatiranja lahko, če obstaja nevarnost za zdravstveno varstvo rastlin, predstojnik Uprave z odločbo:

- določi meje posebno nadzorovanega območja oziroma
- omeji ali prepove premeščanje posameznih vrst rastlin na ozemlju Republike Slovenije oziroma
- omeji ali prepove vnos v Republiko Slovenijo ali tranzit posameznih vrst rastlin čez ozemlje Republike Slovenije oziroma
- določi nujne ukrepe za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona oziroma
- določi nujne ukrepe za preprečevanje vnosa rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki niso zajeti v seznamih iz prvega, drugega in tretjega odstavka 15. člena tega zakona.

Predstojnik Uprave izda odločbo iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisi, ki urejajo ukrepe za preprečevanje vnosa v Skupnost in širjenja organizmov, ki so škodljivi za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnosti in o tem obvesti Komisijo.

Odločba iz prejšnjega odstavka se razveljavi z novo odločbo, če Komisija ne odobri ukrepov iz prejšnjega odstavka.

Odločba iz drugega odstavka tega člena velja do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 12. člena oziroma četrtega odstavka 14. člena tega zakona, če Komisija odobri ukrepe iz drugega odstavka tega člena.

76. člen

(pooblastila in naloge Uprave)

Poleg pooblastil po drugih predpisih ima Uprava po tem zakonu zlasti naslednje naloge in pooblastila:

1. sodelovanje pri oblikovanju in izvajanje politike zdravstvenega varstva rastlin;
2. sodelovanje pri pripravi predpisov in opravljanje upravnih nalog s področja zdravstvenega varstva rastlin in skrb za njihovo izvajanje;
3. izvajanje stalnega nadzora škodljivih organizmov;
4. analiziranje in ocenjevanje zdravstvenega stanja rastlin z namenom ugotovitve pojava in širjenja škodljivih organizmov v državi in tujini;
5. izvajanje laboratorijskih preiskav rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov zaradi diagnostike škodljivih organizmov s seznamov I.A, II.A, I.B in II.B;

6. priprava ocen tveganja v primeru nevarnosti pojava ali ugotovitve novih škodljivih organizmov, izdaja strokovnih navodil in ukrepov;

7. izdelava strokovnih podlag pri določitvi okuženih območij, ogroženih območij, posebej nadzorovanih območij in varovanih območij;

8. vzpostavitev in vodenje registra, evidenc in seznamov;

9. sprejemanje programov v zvezi z ukrepi za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov ter skrb za izvajanje programov;

10. izvajanje ukrepov za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjanje škodljivih organizmov;

11. zagotavljanje fitosanitarnih ukrepov;

12. strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe v skladu s tem zakonom;

13. poročanje o pojavih, izbruhih in širjenju škodljivih organizmov v državi in tujini;

14. priprava poročil, analiz, informacij in drugih gradiv za organe in mednarodne organizacije, ki jim je Republika Slovenija dolžna poročati v skladu s predpisi in na podlagi mednarodnih pogodb;

15. obveščanje držav izvoznic o zadržanih pošiljkah zaradi neizpolnjevanja fitosanitarnih zahtev;

16. sodelovanje pri pripravi mednarodnih sporazumov, ki jih sklepa vlada na področju zdravstvenega varstva rastlin in skrb za njihovo izvajanje;

17. skrb za obveščanje javnosti in zainteresiranih o zadevah s področja varstva rastlin in izdajanje publikacij;

18. skrb za izvajanje poenotenih postopkov dela v skladu s predpisi in mednarodnimi zahtevami;

19. vzpostavitev in vodenje informacijskega sistema na področju zdravstvenega varstva rastlin;

20. zagotovitev strokovnega usposabljanja delavcev Uprave;

21. sodelovanje z drugimi organi in organizacijami v državi in tujini na delovnem področju;

22. zastopanje Republike Slovenije v mednarodnih organih in organizacijah na področju zdravstvenega varstva rastlin;

23. izdajanje rastlinskih potnih listov;

24. opravljanje fitosanitarnih pregledov;

25. zagotavljanje sistema izdaje fitosanitarnih spričeval;

26. izdajanje navodil za izvrševanje nalog iz 2.a člena tega zakona za odgovorne uradne organe iz drugega odstavka 2.b člena tega zakona;

27. opravljanje drugih nalog, povezanih z zdravstvenim varstvom rastlin.

76.a člen

(pooblastila za fitosanitarni pregled)

Pooblastila za opravljanje fitosanitarnega pregleda po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, so:

1. dostop do rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ti premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo ali drugače uporabljajo;
2. dostop do rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov v prostorih kupcev in pri vnosu iz tretjih držav, izvozu ter tranzitu;
3. pregledovanje listin pravnih in fizičnih oseb v zvezi z zdravstvenim varstvom rastlin;
4. jemanje vzorcev rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov brez nadomestila njihove vrednosti zaradi opravljanja laboratorijskih analiz;
5. preverjanje, če so pridelovalci, predelovalci, uvozniki in distributerji predpisanih vrst rastlin in rastlinskih proizvodov vpisani v register;
6. preverjanje, če so izpolnjeni pogoji za izdajo rastlinskih potnih listov;

7. izdajanje rastlinskih potnih listov v primeru iz tretje alineje tretjega odstavka 42. člena tega zakona in drugega odstavka 48. člena tega zakona;

8. preverjanje izpolnjevanje dolžnosti zavezancev iz registra v skladu s tem zakonom;

9. izdajanje fitosanitarna spričevala za izvoz in fitosanitarna spričevala za ponovni izvoz;

10. vpogled v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora;

11. odrejanje in nadziranje izvajanja ukrepov po tem zakonu;

12. izvajanje drugih nalog povezanih z zdravstvenim varstvom rastlin.

Uradna oseba, ki izvaja javna pooblastila za opravljanje fitosanitarnega pregleda, mora imeti službeno izkaznico oziroma značko, s katero se izkazuje pri opravljanju tega pregleda.

Minister predpiše obliko in vsebino službene izkaznice in značke iz prejšnjega odstavka.

76.b člen

(fitosanitarni ukrepi)

Uradna oseba mora o ugotovitvah fitosanitarnega pregleda iz prejšnjega člena, ki zahtevajo ukrepanje, obvestiti pristojnega fitosanitarnega inšpektorja, ki lahko odredi ukrepe iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 14., 15., 16. in 18. točke 80. člena tega zakona.

Uradna oseba lahko Upravi predlaga izbris iz registra oziroma razveljavitev dovoljenja za izdajo rastlinskih potnih listov, če po opravljenem fitosanitarnem pregledu ugotovi, da zavezanec iz registra ne izpolnjuje predpisanih obveznosti.

3. Inšpekcijsko nadzorstvo

77. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi in predpisi Skupnosti o zdravstvenem varstvu rastlin, opravljajo fitosanitarni in gozdarski inšpektorji.

Ukrepe iz tega zakona odredi fitosanitarni ali gozdarski inšpektor z odločbo, izdano v upravnem postopku. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

V upravnih stvareh, o katerih odloča pristojni inšpektor, je ministrstvo drugostopni organ.

78. člen

(fitosanitarna in gozdarska inšpekcija)

Fitosanitarna in gozdarska inšpekcija zagotavlja enotno izvajanje postopkov dela in ukrepov na področju zdravstvenega varstva rastlin, izvajata inšpekcijsko spremljanje zdravstvenega stanja rastlin, zagotavljata strokovno usposabljanje inšpektorjev, sodelujeta pri pripravi predpisov s svojega delovnega področja ter opravljata druge zadeve, določene z zakonom ali z drugim predpisom.

Inšpekciji pri svojem delu sodelujeta z upravo, z drugimi inšpekcijami, zavodi in z drugimi organizacijami in s strokovnjaki za kmetijstvo in gozdarstvo v Republiki Sloveniji in tujini.

79. člen

(naloge in pooblastila inšpektorjev)

Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko fitosanitarni ali gozdarski inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ti premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo ali

drugače uporabljajo, kot tudi v prostorih kupcev in pri vnosu iz tretjih držav, izvozu ter tranzitu;

2. opravlja inšpekcijske preglede rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ti premeščajo, pridelujejo, predelujejo, skladiščijo, prodajajo ali drugače uporabljajo, kot tudi v prostorih kupcev in pri vnosu iz tretjih držav, izvozu ter tranzitu;

3. pregleduje listine pravnih in fizičnih oseb v zvezi z zdravstvenim varstvom rastlin;

4. jemlje vzorce rastlin, rastlinskih proizvodov in drugih predmetov brez nadomestila njihove vrednosti zaradi opravljanja laboratorijskih analiz;

5. preverja, če so pridelovalci, predelovalci, uvozniki in distributerji predpisanih vrst rastlin in rastlinskih proizvodov vpisani v register;

6. preverja, če so izpolnjeni pogoji za izdajo rastlinskih potnih listov;

7. preverja izpolnjevanje dolžnosti zavezancev iz registra v skladu s tem zakonom;

8. preverja, ali izvajalci javnih služb, pravne in fizične osebe, ki jim je bilo dano pooblastilo po tem zakonu, izpolnjujejo predpisane pogoje;

9. opravlja nadzor nad opravljanjem nalog izvajalcev javnih služb;

10. opravlja nadzor nad izdajo rastlinskih potnih listov;

11. opravlja fitosanitarni pregled in odreja fitosanitarne ukrepe;

12. vpogleda registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora;

13. opravlja nadzor nad vnosom iz tretjih držav, gojenjem ali uporabo organizmov za biotično varstvo rastlin;

14. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu;

15. izvaja druge naloge povezane z zdravstvenim varstvom rastlin.

80. člen

(ukrepi inšpektorja)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora fitosanitarni ali gozdarski inšpektor po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko z odločbo:

1. prepove vnos iz tretjih držav škodljivih organizmov s seznamov, predpisanih po tem zakonu, in drugih določenih škodljivih organizmov;

2. prepove vnos iz tretjih držav pošiljke in premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki ne izpolnjujejo pogojev v skladu s tem zakonom;

3. za določen čas prepove na mestu pridelave gojenje predpisanih vrst rastlin;

4. odredi ustrezno tretiranje pošiljk pri vnosu iz tretjih držav, izvozu in premeščanju ter rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, če ugotovi, da so okužene s predpisanimi škodljivimi organizmi;

5. odredi odstranitev samo okuženih delov pošiljke, če ni nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov;

6. odredi, da pošiljke ni dovoljeno prepustiti uvozniku, prevozniku oziroma osebi, ki rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete vnašajo iz tretjih držav ali premeščajo, dokler ni zaključen fitosanitarni pregled oziroma niso znani rezultati preiskav in uradnih testov;

7. dovoli premeščanje rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov (razen semena in rastlin za saditev) v primeru blage okužbe s škodljivimi organizmi, na območja, na katerih ne predstavljajo nevarnosti za širjenje škodljivih organizmov oziroma na mesta industrijske predelave, pod njegovim nadzorom;

8. odredi uničenje pošiljk pri vnosu iz tretjih držav ali pri premeščanju ter rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, če obstaja nevarnost širjenja škodljivih organizmov oziroma če niso izpolnjeni pogoji po tem zakonu;

9. začasno prepove dejavnosti pridelovalca oziroma predelovalca, v celoti ali deloma in izdajo rastlinskih potnih listov, dokler se ne ugotovi, da je nevarnost za širjenje škodljivih organizmov odpravljena;

10. prepove izdajo rastlinskih potnih listov v primeru, da niso izpolnjeni pogoji za njihovo izdajo;

11. predlaga upravi izbris iz registra, če ugotovi, da zavezanec iz registra ne izpolnjuje predpisanih obveznosti;

12. predlaga upravi, da v primeru večkratnih kršitev oziroma prenehanju izpolnjevanja predpisanih pogojev razveljavi dovoljenje za izdajo rastlinskih potnih listov;

13. do odločitve uprave prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, ter predlaga odvzem koncesije ali pooblastila;

14. prepove vnos iz tretjih držav, gojenje ali uporabo organizmov za biotično varstvo rastlin, če niso izpolnjeni pogoji po tem zakonu;

15. odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;

16. odredi potrebne ukrepe in potrebna dejanja za preprečevanje vnosa, pojava, širjenja in za zatiranje škodljivih organizmov, za katera je pooblaščen z zakonom in drugim predpisom;

17. izvede postopke v skladu z zakonom o prekrških oziroma prijavi kaznivo dejanje;

18. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

81. člen

(pogoji za imenovanje)

Za fitosanitarnega inšpektorja je lahko imenovana oseba, ki ima univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo iz kmetijstva, smer agronomija, in opravljen strokovni izpit s področja zdravstvenega varstva rastlin ter izpolnjuje druge splošne pogoje za delo v državni upravi.

Gozdarski inšpektor mora za opravljanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu poleg drugih predpisanih pogojev, imeti še opravljen strokovni izpit s področja zdravstvenega varstva rastlin.

Predpis o vsebini in načinu opravljanja strokovnega izpita iz tega člena izda minister.

82. člen

(inšpekcijska izkaznica oziroma značka)

Fitosanitarni in gozdarski inšpektor morata imeti inšpekcijsko izkaznico oziroma značko, s katero se izkazuje pri opravljanju inšpekcijskega nadzora.

Minister predpiše obliko in vsebino inšpekcijske izkaznice oziroma značke.

XII.a SODELOVANJE S PRISTOJNIMI ORGANI SKUPNOSTI

82.a člen

(izvedenci Komisije)

Odgovorni uradni organi iz 2.b člena tega zakona morajo zagotoviti sodelovanje z izvedenci Komisije pri izvajanju pregledov in drugih aktivnostih na ozemlju Republike Slovenije ter prostorske in tehnične pogoje za delo v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

Oseba, pri kateri bo Komisija opravila pregled in druge aktivnosti iz prejšnjega odstavka, mora Komisiji kadarkoli zagotoviti zlasti dostop do rastlin, rastlinskih proizvodov ali nadzorovanih predmetov ter pregled listin v zvezi z zdravstvenim varstvom rastlin.

Minister v skladu s predpisom, sprejetim po postopku iz drugega odstavka 18. člena direktive, predpiše način sodelovanja in zagotavljanja prostorskih in tehničnih pogojev za

izvajanje pregledov in drugih aktivnostih iz prvega odstavka tega člena.

82.b člen

(obveščanje)

Uprava pisno obvešča Komisijo oziroma druge države članice zlasti o:

– osrednjem odgovornem organu in drugih uradnih odgovornih organih, z vsemi spremembami;

– seznamu vstopnih mest, z vsemi spremembami;

– ugotovitvi navzočnosti škodljivih organizmov, v zvezi s katerimi je bilo Republiki Sloveniji priznано varovano območje in o rezultatih sistematičnih raziskav v tem varovanem območju;

– ugotovitvah in ukrepih v zvezi z rastlinami, rastlinskimi proizvodi in drugimi nadzorovanimi predmeti, ki izvirajo iz druge države članice in pri katerih je bilo z uradnimi pregledi ugotovljeno, da predstavljajo nevarnost za širjenje škodljivih organizmov;

– zadržanju rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz tretjih držav, ki niso izpolnjevale zahtev glede zdravja rastlin ter o vzrokih zadržanja ne glede na ukrepe, ki so se ali se bodo izvedli;

– navzočnosti škodljivih organizmov iz 7. člena tega zakona na ozemlju Republike Slovenije, katerih navzočnost prej ni bila znana ter o sprejetih ukrepih;

– sumu ali ugotovitvi pojava škodljivih organizmov, ki niso navedeni v 7. členu tega zakona na svojem ozemlju, katerih navzočnost prej ni bila znana ter o sprejetih ukrepih;

– ukrepih v zvezi s pošiljkami rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov iz tretjih držav, če se ugotovi navzočnost škodljivih organizmov iz 7. člena tega zakona;

– dodatnih začasnih ukrepov, če je to potrebno za preprečevanje vnosa in širjenja škodljivih organizmov iz 7. člena tega zakona na svojem ozemlju.

82.c člen

(sodelovanje)

Uradni odgovorni organi iz tega zakona sodelujejo z drugimi državami članicami in Komisijo v okviru Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin, ustanovljenega s Sklepom Sveta št. 76/894/EGS o ustanovitvi Stalnega odbora za zdravstveno varstvo rastlin (UL L, št. 340 z dne 9. 12. 1976) in drugimi organi Skupnosti.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

83. člen

(prekrški)

Z globo od 200.000 do 8.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če ne ravna v skladu z drugim odstavkom 5. člena ali s prvim, drugim oziroma četrtem odstavkom 6. člena,

2. če ne zavaruje in prepreči stika z drugimi rastlinami, rastlinskimi proizvodi in nadzorovanimi predmeti (drugi odstavek 9. člena),

3. če daje in objavlja podatke v nasprotju z določbami tretjega odstavka 11. člena,

4. če daje in objavlja podatke o pojavu na novo odkritega škodljivega organizma v Republiki Sloveniji brez odobritve Uprave (četrti odstavek 11. člena),

5. če vnaša in širi škodljive organizme v nasprotju s 14. členom,

6. če vnaša in premešča rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete v nasprotju s 15. členom,

7. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 16. člena,

8. če ravna v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 19. člena,

9. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 22. člena,
10. če ne vnaša pošiljk rastlin iz tretjih držav čez določena vstopna mesta (prvi odstavek 24. člena),

11. če vnaša pošiljke s seznama V.B., ki niso fitosanitarne pregledane, iz tretjih držav (drugi odstavek 25. člena),

12. če vnaša pošiljke s seznama V.B. brez fitosanitarnega spričevala iz tretjih držav (prvi ali četrti odstavek 25.a člena),

13. če o prispetju pošiljk rastlin ne obvesti fitosanitarnega inšpektorja (prvi odstavek 30. člena),

14. če ne izvaja ukrepov, ki jih odredi fitosanitarni inšpektor (tretji odstavek 30. člena, četrti odstavek 36. člena),

15. če ravna v nasprotju s 37. členom,

16. če premešča rastline, rastlinske proizvode in nadzorovane predmete v nasprotju z 38. členom ali prvim odstavkom 39. člena,

17. če ne zagotovi fitosanitarnega pregleda, rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov (prvi in drugi odstavek 41. člena),

18. če izdaja rastlinske potne liste brez dovoljenja Uprave (druga alineja tretjega odstavka 42. člena),

19. če izda rastlinski potni list v nasprotju s 46. členom,

20. če ravna v nasprotju s 47. členom,

21. če ravna v nasprotju s 48. členom,

22. če ravna v nasprotju s 49. členom,

23. če ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom 50. člena,

24. če vnaša, goji ali uporablja domorodne vrste organizmov v nasprotju z drugim odstavkom 52. člena,

25. če vnaša iz tretjih držav ali uporablja tujerodne organizme v nasprotju z drugim, tretjim in četrtim odstavkom 53. člena,

26. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 55. člena,

27. če kot izvajalec zdravstvenega varstva rastlin ne vodi in sproti dopolnjuje predpisanih evidenc, registrov in baz podatkov v skladu s prvim odstavkom 56. člena.

28. če kot izvajalec javne službe ne opravlja obveznosti iz prvega odstavka 62. člena,

29. če kot izvajalec javne službe ne uporablja finančnih sredstev v skladu z drugim odstavkom 63. člena,

30. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 92. člena.

Z globo od 100.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

Z globo od 25.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 25.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

84. člen

(črtan)

Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin – ZZVR-1
(Uradni list RS, št. 45/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

85. člen

(uprava in izvajanje nalog)

Uprava se ustanovi najkasneje do 31. 12. 2001. Do ustanovitve uprave opravlja naloge uprave po tem zakonu ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

86. člen

(uvoz)

Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se šteje za uvoz v Republiko Slovenijo uvoz iz katerekoli države, po tem datumu pa iz vseh držav, ki niso države članice Evropske unije.

87. člen

(premeščanje)

Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se šteje za premeščanje le premeščanje znotraj Republike Slovenije, po tem datumu pa znotraj držav članic Evropske unije.

88. člen

(obveščanje)

Od dne polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji mora uprava o vseh ukrepih, ki se izvajajo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, obveščati druge države članice Evropske unije in Komisijo Evropske unije.

89. člen

(vpis v register)

Zavezanci iz drugega odstavka 19. člena tega zakona so se dolžni vpisati v register najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

90. člen

(potrdilo o zdravstvenem stanju posevkov ali objektov)

Do začetka uporabe določb iz drugega odstavka 98. člena tega zakona, ki se nanašajo na rastlinske potne liste, morajo biti predpisani posevki za pridelovanje semenskega materiala (v nadaljnjem besedilu: posevki) in objekti za pridelovanje sadilnega materiala večletnih rastlin, enoletnic in okrasnih rastlin (v nadaljnjem besedilu: objekti) med rastno dobo obvezno zdravstveno pregledani v skladu s predpisi. O zdravstvenem stanju posevkov in objektov se izda potrdilo o zdravstvenem stanju posevka ali objekta na predpisan način.

Obvezne zdravstvene preglede in izdajanje potrdil o zdravstvenem stanju posevkov oziroma objektov opravljajo pooblaščenice organizacije v skladu s predpisi do 1. januarja 2003.

Če se pri obveznem zdravstvenem pregledu ugotovi na posevku ali objektih iz prejšnjega odstavka škodljivi organizem s seznamov I.A in II.A, pristojni inšpektor odredi ukrepe za njegovo zatiranje in izkoreninjenje.

V primeru, da za posevke in objekte ni bil opravljen obvezni zdravstveni pregled in izdano potrdilo o zdravstvenem stanju posevka ali objekta, semenski in sadilni material, ki izvirata iz teh posevkov ali objektov, ne smeta biti v prometu.

V primeru neizpolnjevanja določb tega člena pristojni inšpektor prepove promet.

91. člen

(spričevalo o zdravstvenem stanju rastlin na notranjem tržišču)

Do začetka uporabe določb zakona, ki se nanašajo na rastlinske potne liste, fitosanitarni inšpektor izdaja spričevala o zdravstvenem stanju rastlin na notranjem tržišču za predpisane pošiljke semenskega in sadilnega materiala, ki se prevažajo na ozemlju Republike Slovenije.

Spričevalo iz prejšnjega odstavka se izda, če je bil semenski ali sadilni material zdravstveno pregledan pred odpravo iz objekta, v katerem je bil pridelan, dodelan ali pakiran in ni okužen s škodljivim organizmom s seznama I.A in II.A in določenim drugim škodljivim organizmom nad predpisanim odstotkom.

Prepovedan je promet s semenskim ali sadilnim materialom, za katerega ni izdano spričevalo iz prejšnjega odstavka.

V primeru neizpolnjevanja določb tega člena fitosanitar- ni inšpektor prepove promet.

92. člen

(spremljanje zdravstvenega stanja uvoženega sadilnega materiala večletnih rastlin)

Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji se zdravstveno stanje predpisanega uvoženega sadilnega materiala večletnih rastlin, s katerim se lahko prenesejo škodljivi organizmi iz seznamov I.A in II.A, katerih navzočnosti ni mogoče ugotoviti pri inšpekcijskem pregledu ob uvozu, obvezno spremlja pri končnem uporabniku.

Uvoznik sadilnega materiala iz prejšnjega odstavka mora pristojnemu inšpektorju ob uvozu predložiti pisno prijavo s predpisanimi podatki o končnem uporabniku.

Med spremljanjem zdravstvenega stanja pri končnem uporabniku se sadilni material iz prvega odstavka tega člena ne sme premeščati brez dovoljenja uprave.

Zdravstveno stanje uvoženega sadilnega materiala iz prvega odstavka tega člena spremlja v rastni dobi pristojni inšpektor na predpisan način.

93. člen

(odškodnina)

Do ustanovitve uprave opravlja naloge iz 59. člena tega zakona Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in lovstvo.

94. člen

(Urad Republike Slovenije za varstvo in registracijo sort rastlin)

Po preteku treh mesecev od ustanovitve uprave preneha delovati Urad Republike Slovenije za varstvo in registracijo sort rastlin kot organ v sestavi Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Njegove naloge, pristojnosti, delavce, arhive in premoženje prevzame uprava.

95. člen

(rok za izdajo predpisov na podlagi tega zakona)

Predpisi na podlagi tega zakona se izdajo najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona, razen predpisov na podlagi 20., 21., 22. in 23. člena tega zakona, ki se izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Minister lahko poleg predpisov, predvidenih v posameznih členih tega zakona, izda tudi druge predpise, potrebne za izvedbo tega zakona in predpisov Skupnosti, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

96. člen

(predpisi, ki se uporabljajo do izdaje novih)

Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona veljajo oziroma se uporabljajo naslednji predpisi:

– Pravilnik o zdravstveni kontroli pošilk rastlin pri trgovanju čez državno mejo in na notranjem tržišču (Uradni list RS, št. 38/96 in 57/00),

– Odredba o pogojih za tranzit pošilk krompirja, ki se prekladajo v Luki Koper (Uradni list RS, št. 32/00),

– Odredba o ukrepih za omejevanje in preprečevanje širjenja rizomanije, ki jo povzroča virus Beet necrotic yellow vein furovirus, (Uradni list RS, št. 86/00),

– Odredba o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranje šarke, ki jo povzroča virus Plum pox potyvirus (Uradni list RS, št. 32/00, 39/00 in 21/01),

– Odredba o izvajanju sistematičnega nadzora in ukrepov za preprečevanje širjenja in zatiranje krompirjeve obročaste gnilobe, ki jo povzroča bakterija *Clavibacter michiga-*

nensis (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al. (Uradni list RS, št. 54/99),

– Odredba o izvajanju sistematičnega nadzora in ukrepov za preprečevanje širjenja in zatiranje krompirjeve rjave gnilobe, ki jo povzroča bakterija *Ralstonia solanacearum* /Smith/Yabuuchi et al. (Uradni list RS, št. 85/99),

– Odredba o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranja krompirjevega raka (*Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.) in krompirjevih ogorčic (*Globodera rostochiensis* Woll. in *Globodera pallida* Stone) (Uradni list RS, št. 51/98),

– Odredba o pogojih za uvoz krompirja, da se prepreči nevarnost vnosa povzročitelja rjave gnilobe (*Pseudomonas solanacearum* /Smith/Yabuuchi et al.) (Uradni list RS, št. 76/97 in 96/99),

– Odredba o določitvi mejnih prehodov, preko katerih se lahko uvažajo, izvažajo oziroma prevažajo v tranzitu pošiljke rastlin, za katere je obvezen zdravstveni pregled (Uradni list RS, št. 92/99 in 11/01 – ZFFS),

– Odločba o pooblastitvi organizacij za spremljanje zdravstvenega stanja sadilnega materiala večletnih rastlin iz uvoza (Uradni list RS, št. 39/93),

– Pravilnik o obrazcu izkaznice, znaku in znački mejnega fitosanitarnega inšpektorja (Uradni list RS, št. 47/93),

– Navodilo o objavljanju podatkov o pojavu in razširjenosti na novo odkritih karantenskih rastlinskih boleznih in škodljivcev (Uradni list SFRJ, št. 40/91),

– Odredba o ukrepih za preprečevanje širjenja in zatiranje bakterijskega hruševega ožiga (Uradni list SFRJ, št. 13/91),

– Pravilnik o obveznem zdravstvenem pregledu posevkov in objektov, semena in sadilnega materiala kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 52/86 in 3/87 – popr.),

– Odločba o pooblastitvi Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Žalec za nadzor škodljivih organizmov na hmelju (Uradni list RS, št. 86/00),

– Odredba o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati strokovne organizacije združenega dela za opravljanje obveznih zdravstvenih pregledov kmetijskih posevkov za pridelovanje semena, objektov za pridelovanje gozdnega semena in objektov za pridelovanje sadilnega materiala (Uradni list SRS, št. 4/78),

– Pravilnik o načinu uničevanja rastlin, za katere je odrejeno, da se uničijo (Uradni list SFRJ, št. 4/78),

– Pravilnik o načinu pošiljanja poročil in podatkov o pojavih rastlinskih boleznih in škodljivcev ter o ukrepih za preprečevanje njihovega širjenja in njihovo zatiranje (Uradni list SFRJ, št. 61/77),

– Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati karantenski objekti za preverjanje zdravstvenega stanja rastlin (Uradni list SFRJ, št. 53/77),

– Odredba o pogojih za promet s kostanjevim rakom okuženih plodov in lesa pravega kostanja (Uradni list SFRJ, št. 40/77),

– vsi drugi predpisi, izdani v obdobju od 21. marca 2001 do uveljavitve tega zakona.

97. člen

(predpisi, ki se prenehajo uporabljati oziroma prenehajo veljati)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94, 8/00 – ZUT, 11/01 – ZFFS);

– Tarifna številka 52 iz IX. poglavja Taksne tarife zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/00, 44/00, 81/00 in 33/01 – ZVet-1);

– Pravilnik o kriterijih za podelitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu na področju kmetijstva, gozdarstva, lovstva, ribištva, veterinarstva ali prehrane, v delu, ki se nanaša na varstvo rastlin (Uradni list RS, št. 52/98 in 60/98).

Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati:

– Odredba o območjih, ki so okužena s karantenskimi boleznimi in škodljivci (Uradni list SFRJ, št. 67/78),
 – Odlok o zatiranju prosene (koruzne) vešče na območju SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 20/78),
 – Odlok o obveznem uničevanju češminovega grma ter divjega oziroma podivjanega hmelja (Uradni list SRS, št. 20/78),
 – Uredba o območjih, na katerih je dovoljeno gojiti ribez in zeleni bor (Uradni list SRS, št. 4/78).

Do uveljavitve predpisa iz petega odstavka 58. člena tega zakona se še naprej uporablja tarifna številka 52 iz IX. poglavja taksne tarife zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/2000, 44/2000, 81/2000 in 33/01 – ZVet-1).

98. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Določbe 38., 39., 40., 42., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 58., 10. točke 79. člena in 9., 10., 11. in 12. točke 80. člena tega zakona, ki se nanašajo na rastlinske potne liste, se začnejo uporabljati 1. januarja 2003.

Zakon o spremembah, dopolnitvah in razveljavitvi določenih zakonov na področju kmetijstva in gozdarstva – ZdZPKG (Uradni list RS, št. 45/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

9. KONČNA DOLOČBA

52. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu rastlin – ZZVR-1A (Uradni list RS, št. 86/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

70. člen

Predpisi na podlagi tega zakona se izdajo najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

71. člen

Mesta za uradne preglede v Republiki Sloveniji, ki niso vstopna mesta, ki jih je pristojni carinski organ do uveljavitve tega zakona že odobril po carinskih predpisih, Uprava za določbo, ki jo izda po uradni dolžnosti, odobri kot mesta za fitosanitarne preglede po tem zakonu.

72. člen

Tretji odstavek 65. člena tega zakona se uporablja od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

Globe, določene v 83. členu zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini s tem zakonom predpisanih glob.

Določbe tretjega odstavka 83. člena tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

73. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

780. Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (uradno prečiščeno besedilo) (ZRGSO-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. januarja 2005 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi, ki obsega:

– Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi – ZRGSO (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002) in
 – Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi – ZRGSO-A (Uradni list RS, št. 73/04 z dne 5. 7. 2004).

Št. 630-03/00-3/5

Ljubljana, dne 26. januarja 2005.

EPA 1486-III

Predsednik
 Državnega zbora
 Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

ZAKON O RAVNANJU Z GENSKO SPREMENJENIMI ORGANIZMI (uradno prečiščeno besedilo) (ZRGSO-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(namen zakona)

Ta zakon v skladu z Direktivo Sveta 98/81/ES z dne 26. oktobra 1998 o spremembi Direktive 90/219/EGS o uporabi gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih (UL L št. 330, 5. 12. 1998, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 98/81/ES) in Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS (UL L št. 106, 17. 4. 2001, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/18/ES) ureja ravnanje z gensko spremenjenimi organizmi (v nadaljnjem besedilu: GSO) in določa ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje možnih škodljivih vplivov na okolje, zlasti glede ohranjanja biotske raznovrstnosti, in na zdravje ljudi, do katerih bi lahko prišlo pri delu z GSO v zaprtih sistemih, namernem sproščanju GSO v okolje ali dajanju GSO ali izdelkov, ki vsebujejo GSO ali so sestavljeni iz njih ali njihovih kombinacij, na trg.

2. člen

(izključitev veljavnosti)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delo z GSO v zaprtem sistemu, ne veljajo za naslednje postopke spreminjanja genskega materiala:

1. mutagenozo,

2. celično ali protoplastno fuzijo celic prokariotskih vrst, če je mogoče pri tem nastale organizme pridobivati tudi z običajnimi tehnikami gojenja,

3. celično ali protoplastno fuzijo celic evkariotskih vrst vključno s pridobivanjem hibridomov in rastlinskimi celičnimi fuzijami,

4. samo-kloniranje, ki vključuje odvzem sekvenc nukleinskih kislin (NK) iz celice organizma, čemur lahko sledi ponovna vključitev celotne ali dela odvzete NK, ki je lahko predhodno encimsko ali mehansko obdelana, ali njenega sintetičnega ekvivalenta v celico iste ali filogenetsko sorodne

vrste. Takšni mikroorganizmi lahko izmenjujejo genski material z naravnimi fiziološkimi procesi, vendar le, če nastali mikroorganizmi ne povzročajo bolezni pri človeku, živalih ali rastlinah. Samo-kloniranje lahko vključuje tudi uporabo rekombinantnih vektorjev s preverjeno varno uporabo v določenih mikroorganizmih, če ne vključujejo uporabe molekul rekombinantnih nukleinskih kislin ali drugih GSO razen tistih, ki nastanejo pri uporabi teh postopkov.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje GSO ali izdelkov, ki vsebujejo ali so sestavljeni iz GSO ali njihovih kombinacij, na trg (v nadaljnjem besedilu: dajanje izdelkov na trg), ne veljajo za naslednja postopka spreminjanja genskega materiala:

1. mutagenezo,

2. celično ali protoplastno fuzijo rastlinskih celic, če je mogoče pri tem nastale organizme pridobivati tudi z običajnimi tehnikami gojenja, če ne vključujeta uporabe molekul rekombinantnih nukleinskih kislin ali drugih GSO razen tistih, ki nastanejo pri uporabi teh postopkov.

(3) Določbe tega zakona ne veljajo za prevoz GSO po železnici, cesti, vodnih poteh ali zraku, razen določb, ki se nanašajo na oceno tveganja in na načrt ukrepov ter ukrepanje v primeru nesreče pri delu z GSO v zaprtem sistemu.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dajanje izdelkov na trg, na izvoz in tranzit GSO in izdelkov, ne veljajo za:

1. zdravila za uporabo v humani in veterinarski medicini, ki vsebujejo GSO ali so sestavljena iz njih ali njihovih kombinacij,

2. GSO, ki se uporabljajo za prehrano ljudi, živila, ki vsebujejo ali so sestavljena iz GSO, in živila, ki so proizvedena iz GSO ali vsebujejo sestavine, proizvedene iz GSO, ter

3. GSO, ki se uporabljajo za hranjenje živali, krmo, ki vsebuje ali je sestavljena iz GSO, in krmo, ki je proizvedena iz GSO, ki jih urejajo posebni predpisi.

3. člen

(načela zakona)

(1) Država mora v okviru svojih pristojnosti, zlasti pri sprejemanju predpisov, politike javnih financ, vzpodbud in olajšav, pri določanju pogojev in vsebin javnega izobraževanja in informiranja ter pri vzpodbujanju raziskovalnega dela in razvoja, zagotavljati celovito obravnavo ravnanja z GSO in ukrepov za preprečevanje možnih škodljivih vplivov na okolje in zdravje ljudi (načelo celovitosti).

(2) Delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelkov na trg so dovoljeni le, če ob upoštevanju stanja znanosti in tehnike ter zagotavljanju varnostnih ukrepov ni pričakovati možnih neposrednih ali posrednih, takojšnjih ali poznejših ali dolgoročno kumulativnih škodljivih vplivov na okolje in zdravje ljudi (načelo previdnosti).

(3) Pri odločitvah, povezanih z ravnanjem z GSO, in pri ravnanju samem je treba upoštevati poleg dobrobiti za človeka tudi dobrobit vseh drugih živih organizmov in življenjskih združb ter integriteto in ranljivost človeka, vseh drugih živih organizmov in okolja kot celote (načelo bioetike).

(4) Dovoljevanje dela z GSO v zaprtem sistemu, njihovega namernega sproščanja v okolje in dajanja izdelkov na trg poteka tako, da se glede možnih škodljivih vplivov na okolje ali zdravje ljudi presoja vsak primer posebej (načelo presoje posameznega primera).

(5) Vnos GSO v okolje lahko poteka le tako, da se GSO iz zaprtega sistema namerno sprošča v okolje ali daje na trg postopoma in le pod pogojem, da visoka raven varnosti glede možnih škodljivih vplivov na predhodni stopnji omogoča prehod v naslednjo stopnjo. V tem okviru je treba v večini primerov pred dajanjem izdelka na trg možne škodljive vplive

preveriti z namernim sproščanjem GSO v omejeno nadzorovano območje (načelo postopnosti).

(6) Na vsaki stopnji dajanja izdelkov na trg mora biti zagotovljena njihova sledljivost (načelo sledljivosti).

(7) Pravna ali fizična oseba, ki izvaja delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sprošča GSO v okolje ali daje izdelke na trg, je v primeru škode, ki je posledica njenega ravnanja z GSO, kazensko in odškodninsko odgovorna skladno z zakonom (načelo odgovornosti).

(8) Pravna ali fizična oseba, ki izvaja delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sprošča GSO v okolje ali daje izdelke na trg, krije stroške ukrepov, potrebnih za zagotavljanje varnega ravnanja z GSO, in stroške ukrepov, potrebnih za zmanjšanje ali odpravo posledic škodljivih vplivov njenega ravnanja z GSO, skladno s tem zakonom (načelo povzročitelja plača).

(9) Država mora zagotoviti ukrepe za zmanjšanje ali odpravo posledic škodljivih vplivov, ki so nastale zaradi dela z GSO v zaprtem sistemu, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg, če pravna ali fizična oseba, ki je škodljive vplive pri ravnanju z GSO povzročila, ni določljiva ali če posledic ni mogoče drugače zmanjšati ali odpraviti, skladno s tem zakonom. Če se v primeru iz prejšnjega stavka pravno ali fizično osebo ugotovi kasneje, ima država pravico in dolžnost izterjati od nje vračilo stroškov zmanjšanja ali odprave posledic (načelo obveznega subsidiarnega ukrepanja).

(10) Javnost ima pravico, da je obveščena o ravnanju z GSO in vključena v postopke dovoljevanja skladno s tem zakonom (načelo javnosti).

4. člen

(pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. Organizem je eno ali večcelično bitje ali subcelična biološka enota s sposobnostjo razmnoževanja ali prenosa genskega materiala.

2. Mikroorganizem je mikrobiološka celična ali necelična enota s sposobnostjo razmnoževanja ali prenosa genskega materiala, vključno z virusi, viroidi in umetno gojenimi živalskimi ali rastlinskimi celicami.

3. Gensko spremenjeni organizem (GSO) je organizem, z izjemo človeka, ali mikroorganizem, katerega genski material je spremenjen s postopki, ki spreminjajo genski material drugače kot to poteka v naravnih razmerah s križanjem ali naravno rekombinacijo.

4. Postopki, ki spreminjajo genski material drugače, kot to poteka v naravnih razmerah, so:

– tehnike rekombinacije nukleinske kisline, ki vključujejo oblikovanje novih kombinacij genskega materiala z vnašanjem molekul nukleinske kisline, proizvedene na kakršenkoli način zunaj organizma, v katerikoli virus, bakterijski plazmid ali drug vektorski sistem in njihovo vgradnjo v gostiteljski organizem, v katerem se v naravi ne pojavljajo, vendar pa se lahko v njem naprej razmnožujejo,

– tehnike, ki vključujejo neposreden vnos dednega materiala, pripravljenega zunaj organizma, v ta organizem, vključno z mikroinjiciranjem, makroinjiciranjem in mikrokapsulacijo,

– tehnike celične fuzije, vključno s fuzijo protoplastov, ali hibridizacije pri katerih se s fuzijo dveh ali več celic na načine, ki se ne pojavljajo v naravi, oblikujejo žive celice z novimi kombinacijami dednega genskega materiala.

Za postopke, ki spreminjajo genski material drugače kot v naravnih razmerah, se ne štejejo:

– umetna oploditev,
– naravni postopki kot so konjugacija, transdukcija in transformacija,
– indukcija poliploidije,

če ne vključujejo molekul rekombinantnih nukleinskih kislin ali drugih GSO razen tistih, ki nastanejo pri uporabi enega ali več teh postopkov.

5. Tveganje je verjetnost, da bo ravnanje z GSO posredno ali neposredno, takoj ali kasneje ali dolgoročno kumulativno škodljivo vplivalo na okolje ali zdravje ljudi, zlasti glede ohranjanja biotske raznovrstnosti, ohranjanja avtohtonih rastlinskih sort in živalskih pasem, rodovitnosti plodne zemlje, prehranjevalne verige ali zdravja človeka in živali.

6. Ocena tveganja je ugotavljanje in ovrednotenje tveganja, ki bi lahko nastalo zaradi dela z GSO v zaprtem sistemu, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg, za vsak primer posebej.

7. Ravnanje z GSO je delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelka na trg.

8. Zaprti sistem je laboratorij ali proizvodni oddelek ali drug zaprt prostor, kjer se dela z GSO.

9. Delo z GSO v zaprtem sistemu je delo v zaprtem sistemu, pri katerem se gensko spreminja organizem ali goji, razmnožuje, shranjuje, prevaža, uničuje, odstranjuje ali na drug način uporablja GSO in pri katerem se izvajajo zadrževalni ukrepi.

10. Zadrževalni ukrep je fizična zapora ali kombinacija fizične zapore s kemično ali biološko omejitvijo ali drugačen poseben ukrep ali kombinacija ukrepov, vključno z izvajanjem dobre laboratorijske in proizvodne prakse, ki se uporabljajo pri delu z GSO v zaprtem sistemu za omejitev stika GSO z okoljem in prebivalstvom in izključujejo ali zmanjšujejo sposobnost razmnoževanja GSO ali prenosa spremenjenega genskega materiala izven zaprtega sistema.

11. Namerno sproščanje GSO v okolje je vsak nameren vnos GSO ali kombinacije GSO v okolje, razen dajanja izdelkov na trg, pri katerem se ne izvajajo zadrževalni ukrepi za omejitev stika GSO z okoljem in prebivalstvom ter za zagotovitev visoke stopnje varnosti.

12. Dajanje na trg je dajanje izdelkov tretjim osebam proti plačilu ali brez njega. Za dajanje na trg se šteje tudi uvoz izdelkov na carinsko območje Evropske skupnosti.

Za dajanje na trg se ne šteje dajanje GSO tretjim osebam za delo z GSO v zaprtih sistemih ali za namerno sproščanje GSO v okolje skladno s tem zakonom.

13. Izdelek je GSO ali kombinacija GSO ali pripravek, ki je sestavljen ali vsebuje GSO ali kombinacijo GSO, in je dan na trg.

14. Nesreča je vsak izreden dogodek ali vrsta dogodkov, kadar pri delu z GSO v zaprtem sistemu pride do nepredvidenega sproščanja GSO v okolje, ki lahko pomeni takojšnjo ali kasnejšo nevarnost za okolje ali zdravje ljudi.

15. Monitoring je spremljanje in nadzorovanje GSO in sprejemnega okolja, procesov in postopkov pri namernem sproščanju GSO v okolje ali dajanju izdelkov na trg in možnih škodljivih vplivov skladno s predpisi.

16. Prijava je vloga, ki vsebuje predpisane podatke, ki jo prijavitelj vloži za pridobitev predpisanega potrdila ali dovoljenja.

17. Prijavitelj je fizična ali pravna oseba, ki v okviru svoje dejavnosti namerava izvajati ali izvaja delo z GSO v zaprtem sistemu, namerava namerno sproščati ali namerno sprošča GSO v okolje ali namerava dati ali daje izdelek na trg.

18. Stanje znanosti in tehnike so splošno sprejeta doseganja na področju znanosti in tehnike.

5. člen

(komisija za ravnanje z GSO)

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) za spremljanje stanja in razvoja na področju ravnanja z GSO ustanovi komisijo za ravnanje z GSO (v nadaljnjem besedilu: komisija).

6. člen

(sestava komisije)

(1) Komisijo sestavlja 17 članov, ki jih imenuje vlada za obdobje štirih let.

(2) Komisijo sestavljajo:

1. predstavnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti,
2. dva predstavnika družboslovnih znanosti,
3. dva predstavnika humanističnih znanosti,
4. dva predstavnika naravoslovnih znanosti,
5. predstavnik medicinske znanosti,
6. predstavnik veterinarske znanosti,
7. po en predstavnik vsakega znanstvenega odbora iz 8. člena tega zakona,
8. dva predstavnika nevladnih organizacij s področja varstva okolja in po en predstavnik nevladnih organizacij s področja varstva potrošnikov in varovanja zdravja,
9. predstavnik Gospodarske zbornice Slovenije,
10. predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

(3) Predstavnike družboslovnih, humanističnih in naravoslovnih ter medicinske in veterinarske znanosti iz prejšnjega odstavka predlagata univerzi, predstavnika znanstvenih odborov iz 8. člena tega zakona odbora, predstavnike nevladnih organizacij pa ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, na podlagi javnega poziva po postopku, ki ga predpiše minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister).

(4) Komisija izmed svojih članov izvoli predsednika komisije in njegovega namestnika ter sprejme poslovnik o načinu svojega dela, ki začne veljati, ko da k njemu soglasje vlada.

(5) Komisija je pri svojem delu neodvisna in samostojna, njeno delo pa je javno.

(6) Kritje materialnih stroškov in strokovno-administrativna dela za komisijo zagotavlja ministrstvo, pristojno za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

7. člen

(naloge komisije)

Naloge komisije so:

1. spremljanje stanja in razvoja na področju uporabe genske tehnologije in ravnanja z GSO,
2. sprejemanje stališč in dajanje mnenj ter pobud v zvezi z uporabo genske tehnologije in ravnanjem z GSO ter glede družbenih, etičnih, tehničnih in tehnoloških, znanstvenih in drugih vidikov ravnanja z GSO,
3. svetovanje vladi o zadevah v zvezi z uporabo genske tehnologije in ravnanjem z GSO,
4. obveščanje in informiranje javnosti o stanju in razvoju na področju uporabe genske tehnologije in ravnanja z GSO, o svojih stališčih in mnenjih ter o svojem delu,
5. izmenjava podatkov in izkušenj s sorodnimi institucijami v tujini ter sodelovanje z njimi.

8. člen

(znanstvena odbora)

Vlada za strokovno pomoč ministrstvom, pristojnim za odločanje o ravnanju z GSO, ustanovi znanstveni odbor za delo z GSO v zaprtem sistemu (v nadaljnjem besedilu: odbor za zaprte sisteme) in znanstveni odbor za namerno sproščanje GSO v okolje in dajanje izdelkov na trg (v nadaljnjem besedilu: odbor za sproščanje GSO).

9. člen

(sestava odborov)

(1) Odbor za zaprte sisteme sestavlja sedem članov, ki so strokovnjaki s področij mikrobiologije, genetike, medicine, biokemije in molekularne biologije, farmacije, biotehnologije in varstva pri delu.

(2) Odbor za sproščanje GSO sestavlja sedem članov, ki so strokovnjaki s področij genetike, biologije, kmetijstva, veterine, biokemije in molekularne biologije, mikrobiologije in medicine.

(3) Člane odborov iz prejšnjih odstavkov, ob upoštevanju ekspertnega sistema ocenjevanja v znanosti, predlaga ministrstvo, pristojno za znanost, imenuje pa vlada za obdobje štirih let.

(4) Na predlog ministrstva iz prejšnjega odstavka vlada imenuje za vsakega člana odbora tudi njegovega namestnika, ki mora biti strokovnjak iz istega področja kot član, ki ga nadomešča.

(5) Odbor iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko glede na naravo prijave, o kateri daje strokovno mnenje, k razpravi povabi še druge strokovnjake s področij, ki so za obravnavo prijave in pripravo strokovnega mnenja pomembna.

(6) Vlada predpiše način delovanja obeh odborov, način in obliko dajanja strokovnih mnenj v postopkih po tem zakonu, način in obliko poročanja odborov ter postopke za zagotavljanje izključenosti interesov in varovanja podatkov, ki so zaupni skladno s tem zakonom, pri delu odborov.

10. člen

(naloge odborov)

(1) Naloge odborov iz 8. člena tega zakona so:

1. dajanje strokovnih mnenj o ravnanju z GSO v upravnih postopkih po tem zakonu,

2. dajanje mnenj in predlogov pri pripravi predpisov o ravnanju z GSO,

3. dajanje mnenj in predlogov v drugih zadevah v zvezi z ravnanjem z GSO, za katere ju zaprosijo pristojna ministrstva,

4. sodelovanje s sorodnimi institucijami v tujini.

(2) Odbora iz 8. člena tega zakona o svojem delu v preteklem letu izdelata letni poročili, ki ju posredujeta vladi, ta pa objavi na način, da sta dostopni javnosti.

(3) Kritje materialnih stroškov in strokovno-administrativna dela za oba odbora zagotavlja ministrstvo.

11. člen

(izključenost interesov in varovanje podatkov)

(1) Člani odborov iz 8. člena tega zakona in njihovi namestniki ne smejo biti sorodstveno, poslovno ali finančno povezani s prijaviteljem, o katerega prijavi odbor sprejema strokovno mnenje skladno s tem zakonom.

(2) Člani in njihovi namestniki iz prejšnjega odstavka so dolžni med mandatom v odboru in po njegovem izteku varovati podatke, ki so določeni kot zaupni skladno s tem zakonom.

(3) Zaupne podatke iz prejšnjega odstavka so dolžni varovati tudi zunanji izvedenci in strokovnjaki, ki so povabljeni k sodelovanju v odborih ali sodelujejo v postopkih izdaje dovoljenj po tem zakonu.

12. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki o delu z GSO v zaprtem sistemu, namerenem sproščanju GSO v okolje in dajanju izdelkov na trg ter podatki o postopkih in dejavnostih ministrstev, pristojnih za ravnanje z GSO po tem zakonu, so javni skladno s predpisi na področju varstva okolja.

(2) Pristojna ministrstva ne glede na določbe prejšnjega odstavka tretjim osebam ne smejo razkriti podatkov, ki se varujejo kot zaupni skladno s tem zakonom.

13. člen

(subsidiarna obveznost države)

(1) V primeru, ko je skladno s tem zakonom za zagotovitev ukrepov za zmanjšanje ali odpravo posledic škodljivih vplivov, ki so nastale zaradi dela z GSO v zaprtem sistemu, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg, odgovorna država, zagotovi pripravo in izvedbo teh ukrepov ministrstvo.

(2) O posledicah in ukrepih iz prejšnjega odstavka mora ministrstvo obvestiti javnost, preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, pa ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti tudi pristojne organe sosednjih držav, če bi škodljivi vplivi lahko imeli posledice za okolje ali zdravje ljudi v teh državah.

II. DELO Z GSO V ZAPRTEM SISTEMU

14. člen

(varnostni razredi)

(1) Delo z GSO v zaprtem sistemu mora biti uvrščeno v enega od štirih varnostnih razredov, in sicer v:

– prvi varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje zanemarljivo,

– drugi varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje majhno,

– tretji varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje zmerno,

– četrti varnostni razred, če gre za delo, pri katerem je tveganje veliko.

(2) Pri delu z GSO v zaprtem sistemu je treba glede na njegovo uvrstitev v varnostni razred zagotoviti predpisane zadrževalne in druge varnostne ukrepe ter ravnati v skladu s predpisanimi zahtevami.

(3) Vlada predpiše merila za uvrstitev dela z GSO v zaprtem sistemu v varnostni razred, zadrževalne in druge varnostne ukrepe, pravila ravnanja in druge pogoje za posamezni varnostni razred.

15. člen

(prijava zaprtega sistema)

(1) Delo z GSO v zaprtem sistemu se lahko opravlja le v zaprtem sistemu, v katerem so izpolnjeni predpisani pogoji za varnostni razred, v katerega je nameravano delo uvrščeno.

(2) Prijavitelj mora zaprti sistem pred prvo uporabo za delo z GSO v zaprtem sistemu prijaviti ministrstvu.

(3) Prijava zaprtega sistema mora vsebovati zlasti podatke o prijavitelju, zaprtem sistemu in varnostnem razredu nameravanih del z GSO v zaprtem sistemu.

(4) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi predhodnega strokovnega mnenja (v nadaljnjem besedilu: mnenje) odbora za zaprte sisteme vpiše zaprti sistem v register GSO, o vpisu pa prijavitelju v 60 dneh od pridobitve prijave izda potrdilo.

(5) Odbor iz prejšnjega odstavka mora pisno mnenje ministrstvu posredovati v 30 dneh od dne, ko mu je ta posredoval kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(6) Minister predpiše podrobnejšo vsebino prijave iz tretjega odstavka tega člena.

16. člen

(ocena tveganja)

(1) Prijavitelj mora pred začetkom dela z GSO v zaprtem sistemu zagotoviti izdelavo ocene tveganja nameravanega dela.

(2) V oceni tveganja je treba na podlagi analize značilnosti GSO in nameravanega dela z njim ter okolja, ki bi bilo lahko izpostavljeno tveganju, ugotoviti in ovrednotiti zlasti možne škodljive vplive, raven tveganja ter potrebne zadrž-

valne in druge varnostne ukrepe. Posebej je treba določiti ukrepe za ravnanje z odpadki in odvajanje odpadnih voda iz zaprtega sistema.

(3) Na podlagi ocene tveganja prijavitelj delo z GSO v zaprtem sistemu uvrsti v enega od varnostnih razredov skladno z določbami 14. člena tega zakona.

(4) Če prijavitelj dvomi o tem, v kateri varnostni razred naj uvrsti delo z GSO v zaprtem sistemu, ga mora uvrstiti v varnostni razred s strožjimi zadrževalnimi ukrepi, v varnostni razred z manj strogimi pa le ob soglasju ministrstva.

(5) Prijavitelj mora oceno tveganja hraniti do zaključka dela z GSO.

(6) Oceno tveganja mora prijavitelj med izvajanjem dela najmanj enkrat letno ponovno pregledati in po potrebi dopolniti, zlasti z vidika primernosti zadrževalnih in drugih ukrepov glede na varnostni razred in novih znanstvenih spoznanj, o dopolnitvah ocene pa obvestiti ministrstvo, če gre za delo z GSO iz drugega, tretjega ali četrtega varnostnega razreda.

(7) Minister predpiše elemente in obseg ocene tveganja za dela z GSO v zaprtem sistemu ter metodologijo za njeno izdelavo.

17. člen

(načrt ukrepov za primer nesreče)

(1) Prijavitelj mora pred začetkom dela z GSO v zaprtem sistemu zagotoviti izdelavo načrta ukrepov za primer nesreče.

(2) Načrt ukrepov mora vsebovati zlasti:

- oceno ogroženosti okolja in zdravja ljudi in možnih posledic v primeru nesreče,
- navedbo ukrepov za odpravo ogroženosti in takojšnjih ter kasnejših posledic nesreče,
- navedbo subjektov, ki jih je treba vključiti v izvajanje predvidenih ukrepov,
- način in obseg obveščanja in opozarjanja pristojnih organov, služb in prebivalstva primeru nesreče.

(3) Prijavitelj je dolžan pred začetkom dela z GSO v zaprtem sistemu z načrtom ukrepov seznaniti ministrstvo, za zaščito in reševanje pristojno ministrstvo in pristojno službo lokalne skupnosti, na katere območju se delo z GSO v zaprtem sistemu izvaja, ki mora načrt ukrepov uporabiti pri izdelavi ocene ogroženosti ter načrta zaščite in reševanja skladno z zakonom o naravnih nesrečah.

(4) Prijavitelj mora najmanj enkrat na dve leti preverjati ustreznost načrta ukrepov in ga po potrebi dopolnjevati, o dopolnitvah načrta pa obvestiti organa in službo iz prejšnjega odstavka.

(5) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in obseg načrta ukrepov glede na varnostne razrede dela, metodologijo za njegovo pripravo, preverjanje in dopolnjevanje ter način in obseg obveščanja in opozarjanja pristojnih organov, služb in prebivalstva v primeru nesreče.

18. člen

(zaupnost podatkov o delu z GSO v zaprtem sistemu)

(1) Prijavitelj lahko v prijavi iz 15., 21. ali 22. člena tega zakona določi podatke, ki so poslovna skrivnost ali podatki, ki se nanašajo na pravico intelektualne lastnine, ki naj se v postopku varujejo kot zaupni, določitev pa mora preverljivo utemeljiti.

(2) Prijavitelj v prijavi kot podatke iz prvega odstavka tega člena ne sme določiti:

1. imena in priimka, firme, naslova in sedeža prijavitelja,
2. kraja dela z GSO v zaprtem sistemu,
3. splošnih značilnosti GSO,
4. varnostnega razreda dela z GSO v zaprtem sistemu,
5. zadrževalnih ukrepov,
6. podatkov o možnih škodljivih in drugih vplivih na okolje ali zdravje ljudi.

(3) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne prijave prijavitelju izda sklep, s katerim odloči, kateri podatki iz prijave bodo v postopku varovani kot zaupni.

(4) Če ministrstvo v predpisanem roku ne izda sklepa iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se z določitvijo podatkov iz prvega odstavka tega člena strinja.

(5) Podatki, ki so skladno z določbami tega člena določeni kot zaupni, ostanejo varovani kot zaupni tudi v primeru, če prijavitelj svojo prijavo umakne.

19. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo dovoljenja za delo z GSO v zaprtem sistemu iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda javnosti zagotoviti vpogled v prijavo in oceno tveganja iz drugega odstavka 22. člena tega zakona in v mnenje odbora za zaprte sisteme o nameravanem delu ter javno obravnavo nameravanega dela.

(2) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa za vpogled in javno obravnavo iz prejšnjega odstavka ter o načinu dajanja mnenj in pripomb se objavi v sredstvih javnega obveščanja.

(3) Rok, v katerem ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb, je lahko najmanj 15 in največ 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 22. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo mora v obrazložitev v odločbi o dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti, podanih v okviru javne obravnave in na način iz drugega odstavka tega člena.

(5) Stroške za izvedbo javne obravnave iz prvega odstavka tega člena nosi prijavitelj.

20. člen

(delo z GSO v prvem varnostnem razredu)

(1) Delo z GSO, uvrščeno v prvi varnostni razred, se lahko začne izvajati brez prijave ministrstvu, če se izvaja v zaprtem sistemu, za katerega je izdano potrdilo skladno z določbami 15. člena tega zakona.

(2) Prijavitelj je dolžan oceno tveganja za nameravano delo iz prejšnjega odstavka med izvajanjem dela posredovati ministrstvu na njegovo zahtevo.

21. člen

(delo z GSO v drugem varnostnem razredu)

(1) Prijavitelj mora delo z GSO, ki je uvrščeno v drugi varnostni razred in bo potekalo v zaprtem sistemu, za katerega je bilo izdano potrdilo skladno z določbami 15. člena tega zakona, prijaviti ministrstvu.

(2) Prijava dela iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti podatke o zaprtem sistemu, vrsti in značilnostih GSO, trajanju in namenu dela z njimi, predvidenih zadrževalnih in drugih varstvenih ukrepov, vključno z ukrepi ravnanja z odpadki in odvajanja odpadnih voda, ter ukrepov za primer nesreče. Del prijave mora biti povzetek ocene tveganja za nameravano delo z GSO.

(3) Prijavitelj lahko začne z delom 45 dni po vložitvi prijave, prej pa na svojo zahtevo le z dovoljenjem ministrstva.

(4) Ministrstvo lahko v roku iz prejšnjega odstavka po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme prepove delo z GSO v zaprtem sistemu in o tem izda odločbo.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena lahko prijavitelj začne z delom takoj po vložitvi prijave, če je predhodno v istem zaprtem sistemu že izvajal delo z GSO iz drugega ali višjega varnostnega razreda in so bili izpolnjeni vsi predpisani pogoji. V takem primeru lahko prijavitelj zahteva, da mu ministrstvo za nameravano delo izda dovoljenje.

(6) Ministrstvo mora odločiti o zahtevi iz prejšnjega odstavka po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme najkasneje v 45 dneh po predložitvi prijave.

(7) Odbor za zaprte sisteme mora pisno mnenje iz četrtega odstavka tega člena ali prejšnjega odstavka posredovati ministrstvu v 21 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(8) Minister predpiše podrobnejšo vsebino prijave za delo z GSO v drugem varnostnem razredu.

22. člen

(delo z GSO v tretjem ali četrtem varnostnem razredu)

(1) Prijavitelj mora za delo z GSO, ki je uvrščeno v tretji ali četrti varnostni razred in bo potekalo v zaprtem sistemu, za katerega je bilo izdano potrdilo skladno z določbami 15. člena tega zakona, pridobiti dovoljenje ministrstva.

(2) Prijava za pridobitev dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, določene v drugem odstavku prejšnjega člena, opis opreme zaprtega sistema in povzetek prijave. Del prijave morata biti ocena tveganja za nameravano delo in načrt ukrepov za primer nesreče.

(3) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme odloči o dovoljenju v 45 dneh po predložitvi prijave, če se je v zaprtem sistemu že kdaj prej izvajalo delo z GSO iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda, za katero je bilo izdano dovoljenje in so bili pri delu izpolnjeni vsi predpisani pogoji.

(4) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za zaprte sisteme odloči o dovoljenju v 90 dneh po predložitvi prijave.

(5) Odbor za zaprte sisteme mora pisno mnenje v primerih iz tretjega odstavka tega člena posredovati ministrstvu v 21 dneh, v primerih iz prejšnjega odstavka pa v 45 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(6) Ministrstvo izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena največ za obdobje, za katerega je prijavitelj zaprosil, po poteku veljavnosti dovoljenja pa prijavitelj lahko zahteva njegovo podaljšanje, če izpolnjuje vse predpisane pogoje.

(7) Minister predpiše podrobnejšo vsebino prijave za pridobitev dovoljenja za delo z GSO v tretjem ali četrtem varnostnem razredu.

23. člen

(gensko spremenjeni vretenčarji)

(1) Dela za pridobivanje gensko spremenjenih vretenčarjev in dela z njimi, s katerimi se namerava prekoračiti meje vrste, se lahko izvajajo le v raziskovalne namene.

(2) Za dela za pridobivanje gensko spremenjenih vretenčarjev in dela z njimi v zaprtem sistemu izda ministrstvo potrdilo iz 15. člena tega zakona ali dovoljenje iz 21. ali 22. člena tega zakona v soglasju z ministrstvom, pristojnim za veterino.

(3) Dela iz prvega odstavka tega člena morajo potekati skladno s predpisi, ki urejajo zaščito živali pred mučenjem.

(4) Po tem zakonu se za prekoračitev meje vrste šteje, če se spremeni identiteta vrste organizma prejemnika glede bistvenih značilnosti njegove telesne zgradbe, njegovega razmnoževanja in njegovih fizioloških funkcij ter zmogljivosti.

24. člen

(dodatne zahteve)

(1) Če ministrstvo v postopku izdaje potrdila iz 15. člena tega zakona ali dovoljenja iz 21. ali 22. člena tega zakona presodi, da za svojo odločitev potrebuje dodatne podatke ali da je zaradi varstva okolja in zdravja ljudi treba spremeniti pogoje nameravanega dela ali njegovo uvrstitev v varnostni

razred, lahko od prijavitelja zahteva, da v določenem roku dopolni svojo prijavo.

(2) Če prijavitelj v roku iz prejšnjega odstavka svoje prijave ne dopolni, ministrstvo postopek iz prejšnjega odstavka ustavi s sklepom.

(3) Če ministrstvo na podlagi prijave dela z GSO iz drugega varnostnega razreda presodi, da je zaradi varstva okolja in zdravja ljudi treba spremeniti pogoje, v katerih se delo izvaja, ali uvrstitev dela v varnostni razred, lahko od prijavitelja z odločbo zahteva, da v določenem roku izvede potrebne spremembe in da v tem času z delom začasno preneha, dokler mu na podlagi nove prijave tega ne dovoli.

(4) Če ministrstvo ugotovi, da je zaradi varstva okolja in zdravja ljudi treba spremeniti pogoje izvajanja dela z GSO v prvem varnostnem razredu, lahko od prijavitelja z odločbo zahteva, da v določenem roku izvede potrebne spremembe in da v tem času z delom začasno preneha.

(5) Rok za dopolnitev prijave iz prvega odstavka tega člena se ne šteje v rok za izdajo potrdila iz 15. člena tega zakona ali dovoljenja iz 21. ali 22. člena tega zakona.

25. člen

(nove informacije)

(1) Če prijavitelj pridobi nove informacije o delu z GSO v zaprtem sistemu, ki ga izvaja, ali spremeni delo z GSO v zaprtem sistemu, pa to lahko pomembno vpliva na raven tveganja ali uvrstitev dela v varnostni razred, mora ministrstvu nemudoma predložiti novo prijavo, če gre za delo z GSO iz drugega varnostnega razreda, ali zahtevo za dovoljenje, če gre za delo z GSO v tretjem ali četrtem varnostnem razredu.

(2) Če ministrstvo samo pridobi nove informacije o delu z GSO v zaprtem sistemu, ki se izvaja, ki lahko pomembno vplivajo na raven tveganja ali uvrstitev dela v varnostni razred, po uradni dolžnosti začne postopek in naloži prijavitelju, da spremeni pogoje dela z GSO v zaprtem sistemu tako, da bo potekalo skladno z novimi zahtevami.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov ministrstvo za čas do svoje odločitve o skladnosti nove prijave z odrejenimi zahtevami od prijavitelja zahteva začasno prekinitve dela z GSO.

(4) Če na podlagi novih informacij o delu z GSO ali o spremembah pri delu, ki bi pomembno vplivale na raven tveganja, ministrstvo ugotovi, da se delo z GSO v zaprtem sistemu ne sme več izvajati, ga prepove.

26. člen

(nesreča)

(1) Prijavitelj mora v primeru nesreče ukrepati v skladu z načrtom ukrepov za primer nesreče in ministrstvo takoj obvestiti o:

1. okoliščinah nesreče,
2. vrsti in količini GSO, ki so iz zaprtega sistema prišli v okolje,
3. izvedenih in še potrebnih ukrepih,
4. drugih podatkih, potrebnih za oceno vplivov nesreče na okolje in zdravje ljudi.

(2) Ministrstvo mora o nesreči obvestiti Center za obveščanje Republike Slovenije, ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti pa preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, tudi pristojne organe sosednjih držav, če bi nesreča lahko pomenila tveganje za okolje ali zdravje ljudi v teh državah.

(3) Ministrstvo mora o nesreči in izvedenih ukrepih ter njihovi uspešnosti najkasneje tri mesece po obvestilu iz prvega odstavka tega člena pripraviti poročilo, ki ga sprejme vlada in z njim nemudoma seznani javnost.

III. NAMERNO SPROŠČANJE GSO V OKOLJE**27. člen**

(namerno sproščanje GSO)

(1) Prijavitelj mora za namerno sproščanje GSO v okolje pridobiti dovoljenje ministrstva, ki ga to izda v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Namerno sproščanje GSO v okolje mora potekati v skladu s predpisi in pogoji, določenimi v dovoljenju.

(3) Material, pridobljen iz GSO, ki je predmet namernega sproščanja v okolje, je dovoljeno dati na trg le na podlagi dovoljenja iz 38. člena tega zakona.

28. člen

(ocena tveganja)

(1) Prijavitelj mora pred vložitvijo prijave za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje zagotoviti izdelavo ocene tveganja, ki ga predstavlja nameravano namerno sproščanje.

(2) V oceni tveganja je treba na podlagi analize značilnosti GSO in njegovega nameravanega sproščanja ter sprejemnega okolja in okolja, ki bi bilo lahko izpostavljeno tveganju, ugotoviti in ovrednotiti zlasti možne škodljive vplive in njihove morebitne posledice, raven tveganja ter potrebne ukrepe za njegov nadzor.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše elemente in obseg ocene tveganja za namerno sproščanje GSO v okolje ter metodologijo za njeno izdelavo.

29. člen

(načrt ukrepov v primeru nepričakovanega širjenja GSO)

(1) Prijavitelj mora pred začetkom namernega sproščanja GSO v okolje zagotoviti izdelavo načrta ukrepov za primer, če pride do nepričakovanega širjenja GSO v okolje.

(2) Načrt ukrepov mora vsebovati zlasti:

1. način nadzora GSO v primeru nepričakovanega širjenja v okolju,

2. oceno možnih posledic in ogroženosti okolja in zdravja ljudi,

3. ukrepe, potrebne na območju namernega sproščanja GSO,

4. ukrepe, potrebne za preprečitev nadaljnjega širjenja in odstranitev GSO ter sanacijo nepričakovanemu širjenju izpostavljenega okolja.

(3) Prijavitelj mora občasno preverjati ustreznost načrta iz prejšnjega odstavka in ga po potrebi dopolnjevati, o dopolnitvah načrta pa obvestiti ministrstvo.

30. člen

(zaupnost podatkov o namernem sproščanju GSO)

(1) Prijavitelj lahko v prijavi iz 31. člena tega zakona določi podatke, ki so poslovna skrivnost, ali podatke, ki se nanašajo na pravico intelektualne lastnine, ki naj se v postopku varujejo kot zaupni, določitev pa mora preverljivo utemeljiti.

(2) Prijavitelj v prijavi kot podatke iz prejšnjega odstavka ne sme določiti:

1. imena in priimka, firme, naslova in sedeža prijavitelja,

2. splošnih značilnosti GSO,

3. namena namernega sproščanja in nameravane uporabe,

4. kraja namernega sproščanja GSO,

5. programa monitoringa in načrta ukrepov za primer nepričakovanega širjenja GSO v okolje,

6. podatkov iz ocene tveganja za nameravano delo.

(3) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne prijave prijavitelju izda sklep, s katerim odloči, kateri podatki iz prijave bodo v postopku varovani kot zaupni.

(4) Če ministrstvo v predpisanem roku ne izda sklepa iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se z določitvijo podatkov iz prvega odstavka tega člena strinja.

(5) Podatki, ki so skladno z določbami tega člena določeni kot zaupni, ostanejo varovani kot zaupni tudi v primeru, če prijavitelj svojo prijavo umakne.

31. člen

(prijava)

(1) Prijava za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje mora vsebovati:

1. tehnično dokumentacijo, ki jo sestavljajo zlasti:

– podatki o prijavitelju, vključno s podatki o usposobljenosti osebja,

– podatki o GSO,

– podatki o pogojih namernega sproščanja in sprejemnem okolju,

– podatki o medsebojnem vplivanju GSO in okolja,

– program monitoringa za ugotavljanje in spremljanje vplivov na okolje in zdravje ljudi,

– podatki o metodah nadzora nad sproščanjem GSO v okolje, ravnanju z odpadki in načrtu ukrepov za primer nepričakovanega širjenja GSO v okolje,

– povzetek tehnične dokumentacije,

2. oceno tveganja nameravanega namernega sproščanja GSO,

3. druge podatke, za katere prijavitelj meni, da so pomembni.

(2) Prijavitelj se v prijavi lahko sklicuje tudi na podatke ali rezultate namernega sproščanja GSO v okolje, ki jih je ministrstvu kdaj prej v svoji prijavi predložil drug prijavitelj, če niso varovani kot zaupni skladno s tem zakonom ali če je pridobil za njihovo uporabo njegovo pisno soglasje.

(3) Prijavitelj lahko v prijavi zahteva enotno dovoljenje za namerno sproščanje enakega GSO ali kombinacije GSO na različnih krajih za enak namen v določenem času.

(4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše podrobnejšo vsebino prijave.

31.a člen

(mnenje drugih držav članic EU)

(1) Ministrstvo mora najkasneje v 30 dneh po prejemu prijave iz prejšnjega člena pristojnemu organu EU poslati povzetek prijave, določen s pravnim aktom EU.

(2) Ministrstvo pristojnemu organu države članice EU (v nadaljnjem besedilu: država članica) posreduje celotno prijavo iz prejšnjega člena, če ta to zahteva v skladu z določbami drugega odstavka 11. člena Direktive 2001/18/ES.

(3) Ministrstvo mora v obrazložitvi odločbe o dovoljenju za namerno sproščanje GSO v okolje navesti tudi, kako je pri odločitvi upoštevalo mnenja in pripombe držav članic, pridobljenih na način iz prejšnjega odstavka.

31.b člen

(mnenje o prijavi v drugi državi članici)

(1) Če ministrstvo prejme od pristojnega organa EU povzetek prijave za namerno sproščanje GSO v okolje v drugi državi članici, ga mora nemudoma posredovati ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in odboru za sproščanje GSO, v mnenje.

(2) Če ministrstvo presodi, da je to potrebno zaradi prijave pripomb, lahko od pristojnega organa države članice zahteva, da mu pošlje celotno prijavo iz prejšnjega odstavka, ki jo nemudoma posreduje ministrstvu, pristojnemu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in odboru za sproščanje GSO.

(3) Odbor za sproščanje GSO mora svoje mnenje posredovati ministrstvu v 21 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo povzetka prijave, sicer se šteje, da na prijavo pripomb nima.

(4) Če ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, po proučitvi povzetka prijave ali celotne prijave in po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO oceni, da bo posredovalo pripombe k prijavi, jih v 30 dneh od prejema povzetka prijave pošlje neposredno državi članici ali pristojnemu organu EU.

31.c člen

(poenostavljeni postopek)

(1) Če ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ter po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO oceni, da so pri namernem sproščanju določenih GSO v določene ekosisteme dosežene zadostne izkušnje in ti GSO izpolnjujejo merila iz Priloge V Direktive 2001/18/ES, lahko pristojnemu organu EU pošlje utemeljen predlog, da skladno z določbami drugega in četrtega odstavka 7. člena Direktive 2001/18/ES sprejme odločitev o poenostavljenem postopku za te GSO, s katero določi obseg tehnične dokumentacije kot dela prijave za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje, skladno z določbami 7. člena Direktive 2001/18/ES.

(2) Če pristojni organ EU na podlagi predloga iz prejšnjega odstavka sprejme odločitev o poenostavljenem postopku, minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano obvesti pristojni organ EU o tem, ali se bo ta postopek za določene GSO na območju Republike Slovenije uveljavil ali ne.

(3) Če ministrstvo prejme od pristojnega organa EU pobudo ali predlog druge države članice o poenostavljenem postopku iz prvega odstavka tega člena, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO pripravi mnenje o predlaganem poenostavljenem postopku in ga v 60 dneh od prejema pobude ali predloga posreduje pristojnemu organu EU.

(4) Če pristojni organ EU odločitev o poenostavljenem postopku iz prejšnjega odstavka sprejme, minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano obvesti pristojni organ EU o tem, ali se bo ta postopek za določene GSO na območju Republike Slovenije uveljavil ali ne.

32. člen

(izdaja dovoljenja)

(1) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, odloči o dovoljenju za namerno sproščanje GSO v okolje v 90 dneh po pridobitvi prijave.

(2) Odbor za sproščanje GSO mora pisno mnenje posredovati ministrstvu v 45 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(3) Ministrstvo izda dovoljenje največ za obdobje, za katerega je prijavitelj zaprosil, po poteku veljavnosti dovoljenja pa lahko prijavitelj zaprosi za njegovo podaljšanje, če izpolnjuje vse predpisane pogoje.

(4) Ministrstvo mora po izdaji odločbe o dovoljenju obvestiti pristojni organ EU o sprejeti odločitvi. Če se z odločbo namerno sproščanje GSO v okolje zavrne, mora obvestilo vsebovati tudi navedbo razlogov za zavrnitev.

33. člen

(dodatne zahteve)

(1) Če organa v postopku za izdajo dovoljenja iz 32. člena tega zakona presodita, da potrebuje za svojo odločitev dodatne podatke, lahko ministrstvo od prijavitelja zahteva, da v določenem roku dopolni svojo prijavo. V zahtevi mora ministrstvo navesti tudi razloge za potrebnost teh podatkov.

(2) Če prijavitelj v roku z prejšnjega odstavka svoje prijave ne dopolni, ministrstvo postopek za izdajo dovoljenja ustavi s sklepom.

(3) Rok iz prvega odstavka tega člena se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 32. člena tega zakona.

34. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo dovoljenja po 32. členu tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v tehnično dokumentacijo in oceno tveganja iz prvega odstavka 31. člena tega zakona in v mnenje odbora za sproščanje GSO o nameravanem namernem sproščanju ter javno obravnavo nameravanega sproščanja.

(2) Javno naznanilo z navedbo kraja in časa za vpogled in javno obravnavo iz prejšnjega odstavka ter o načinu dajanja mnenj in pripomb se objavi v sredstvih javnega obveščanja.

(3) Rok, v katerem ministrstvo zagotovi vpogled in možnost dajanja mnenj in pripomb, je lahko najmanj 15 in največ 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo dovoljenja iz 32. člena tega zakona.

(4) Ministrstvo mora v obrazložitev v odločbi o dovoljenju vključiti tudi opredelitev do mnenj in pripomb javnosti, podanih v okviru javne obravnave in na način iz drugega odstavka tega člena.

(5) Stroške za izvedbo javne obravnave iz prvega odstavka tega člena nosi prijavitelj.

35. člen

(novi podatki)

(1) Če prijavitelj po vložitvi prijave iz prvega odstavka 31. člena tega zakona in pred izdajo dovoljenja pridobi nove podatke v zvezi z nameranim namernim sproščanjem GSO v okolje, ki so pomembni za raven tveganja, mora o tem nemudoma obvestiti ministrstvo in vložiti novo prijavo.

(2) Če po izdaji dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje prijavitelj pridobi nove podatke iz prejšnjega odstavka ali pride pri namernem sproščanju, ki ga izvaja, do kakršnihkoli načrtovanih ali nepričakovanih sprememb, ki so pomembne za raven tveganja, mora prijavitelj nemudoma:

1. izvesti potrebne ukrepe za zavarovanje okolja in zdravja ljudi,

2. obvestiti ministrstvo o načrtovanih ali nepričakovanih spremembah ali novih podatkih,

3. vložiti novo prijavo.

(3) Če organa iz prvega odstavka 27. člena tega zakona po izdaji dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje sama pridobita nove podatke ali informacije o spremembah iz prejšnjega odstavka, ministrstvo po uradni dolžnosti začne postopek in naloži prijavitelju, da spremeni pogoje nameranega sproščanja GSO v okolje tako, da bo potekalo skladno z novimi zahtevami.

(4) V primeru iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, od prijavitelja zahteva, da za čas do odločitve o skladnosti nove prijave z zahtevami, namerno sproščanje GSO v okolje začasno prekine.

(5) Če v primeru iz drugega ali tretjega odstavka tega člena organa iz prejšnjega odstavka ugotovita, da se zaradi novih podatkov ali sprememb, ki pomembno vplivajo na raven tveganja, namerno sproščanje GSO v okolje ne sme več izvajati, ga ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, prepove.

(6) O novih podatkih in spremembah, do katerih je prišlo po izdaji dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje, in o odločitvi v zvezi z njimi mora ministrstvo obvestiti javnost.

36. člen (poročanje)

(1) Prijavitelj mora najkasneje v 60 dneh po izteku obdobja, za katero mu je ministrstvo dovolilo namerno sproščanje GSO v okolje, ali v rokih, določenih v dovoljenju iz 32. člena tega zakona, ministrstvu posredovati poročilo o rezultatih namernega sproščanja GSO v okolje.

(2) Prijavitelj mora v poročilu iz prejšnjega odstavka navesti tudi podatke o tem, ali namerava kakršenkoli material, pridobljen iz GSO, ki je bil predmet namernega sproščanja v okolje iz prejšnjega odstavka, dati kot izdelek na trg.

(3) Ministrstvo poročilo iz prvega odstavka tega člena posreduje pristojnemu organu EU.

(4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše obseg in vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena.

37. člen (nepričakovano širjenje GSO)

(1) Prijavitelj mora v primeru nepričakovanega širjenja GSO v okolje ukrepati v skladu z načrtom ukrepov iz 29. člena tega zakona in takoj obvestiti ministrstvo o:

1. obsegu posledic nepričakovanega širjenja GSO in ogroženosti okolja in zdravja ljudi,

2. izvedenih in še potrebnih ukrepov za zavarovanje okolja in zdravja ljudi,

3. izvedenih in še potrebnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo posledic, odstranitev GSO in sanacijo nepričakovane širjenju izpostavljenega okolja,

4. drugih podatkov, potrebnih za oceno vplivov nepričakovanega širjenja GSO na okolje in zdravje ljudi.

(2) Ministrstvo na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi zagotovi pripravo celovitega programa za odpravo posledic nenadzorovane širitve GSO v okolje, ki ga sprejme vlada.

(3) V programu iz prejšnjega odstavka se na podlagi ocene zahtevnosti določi zlasti nosilce, pogoje in ukrepe za zmanjšanje ali odpravo posledic in preprečitev nadaljnega nenadzorovanega širjenja GSO, roke za njihovo pripravo in izvedbo, način kritja stroškov ter potrebne omejitve ali prepovedi v zvezi z nadaljnjim namernim sproščanjem GSO, njihovim prometom ali rabo.

(4) Ministrstvo mora o dogodku iz prvega odstavka tega člena in o pripravi in izvedbi programa iz drugega odstavka tega člena pripraviti poročilo, ki ga sprejme vlada in z njim nemudoma seznaniti javnost.

(5) Ministrstvo mora na način iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena ravnati tudi v primeru, če samo izve za nepričakovano širjenje GSO v okolje.

(6) Če ministrstvo oceni, da bi nepričakovano širjenje GSO v okolje lahko pomenilo tveganje za okolje ali zdravje

ljudi v drugih državah članicah, mora o tem nemudoma obvestiti organe in organizacije, določene v predpisu EU, ki ureja čezmejno gibanje GSO, na način, določen s tem predpisom.

(7) Ministrstvo mora ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti preko ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, o dogodku in programu iz prejšnjega odstavka obvestiti pristojne organe tretjih držav, če bi nenadzorovano širjenje GSO lahko pomenilo tveganje za okolje ali zdravje ljudi v teh državah.

IV. DAJANJE IZDELKA NA TRG

38. člen

(dajanje izdelka na trg)

(1) Prijavitelj, ki namerava dati v Republiki Sloveniji na trg izdelek, ki se prvič daje na trg v EU, mora pri ministrstvu vložiti prijavo za pridobitev dovoljenja za dajanje tega izdelka na trg.

(2) Izdelek, za katerega je bilo dovoljenje za dajanje na trg izdano v drugi državi članici, se lahko v Republiki Sloveniji uporablja, če v dovoljenju določeni pogoji glede uporabe izdelka ustrezajo pogojem uporabe, geografskim pogojem in značilnostim okolja v Republiki Sloveniji.

39. člen

(ocena tveganja)

(1) Prijavitelj mora pred vložitvijo prijave za dovoljenje za dajanje izdelka na trg zagotoviti izdelavo ocene tveganja, ki ga predstavlja nameravano dajanje izdelka na trg.

(2) V oceni tveganja je treba na podlagi analize značilnosti GSO, izdelka in njegove uporabe ter okolja, v katerem se bo izdelek uporabljal, ugotoviti in ovrednotiti zlasti možne škodljive vplive na okolje in zdravje ljudi, možne posledice teh vplivov, raven tveganja in potrebne ukrepe za njegov nadzor.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše elemente in obseg ocene tveganja za dajanje izdelka na trg ter metodologijo za njeno izdelavo.

40. člen

(zaupnost podatkov)

(1) Prijavitelj lahko v prijavi iz 41. ali 44. člena tega zakona določi podatke, ki so poslovna skrivnost ali podatki, ki se nanašajo na pravico intelektualne lastnine, ki naj se v postopku varujejo kot zaupni, določitev pa mora preverljivo utemeljiti.

(2) Prijavitelj v prijavi kot podatke iz prejšnjega odstavka ne sme določiti:

1. imena in priimka, firme, naslova in sedeža prijavitelja,

2. nameravanega načina uporabe izdelka in območja dajanja izdelka na trg in njegove uporabe,

3. splošnih značilnosti izdelka in GSO, ki je v njem,

4. programa monitoringa v zvezi z dajanjem izdelka na trg in njegovo uporabo ter ukrepov v primeru nepričakovane tveganja pri dajanju izdelka na trg in njegovi uporabi,

5. ocene tveganja.

(3) Ministrstvo v sedmih dneh po prejemu popolne prijave prijavitelju izda sklep, s katerim odloči, kateri podatki iz prijave bodo v postopku varovani kot zaupni.

(4) Če ministrstvo v predpisanem roku ne izda sklepa iz prejšnjega odstavka, se šteje, da se z določitvijo podatkov iz prvega odstavka tega člena strinja.

(5) Podatki, ki so skladno z določbami tega člena določeni kot zaupni, ostanejo varovani kot zaupni tudi v primeru, če prijavitelj svojo prijavo umakne.

41. člen

(prijava)

(1) Prijava za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg mora vsebovati:

1. tehnično dokumentacijo, ki jo sestavljajo podatki, določeni v 1. točki prvega odstavka 31. člena tega zakona, in podatki zlasti o:

- predlaganem trgovskem imenu izdelka,
- proizvajalcu, uvozniku ali distributerju, ki je skladno s predpisi odgovoren za dajanje izdelka na trg,
- osebi, ki bo zagotavljala kontrolo vzorcev in njihovo posredovanje pristojnemu organu,
- nameravani rabi izdelka,
- geografskem območju in tipu okolja, kjer je predvidena uporaba izdelka,
- predvidenih uporabnikih izdelka,

2. oceno tveganja nameravanega dajanja izdelka na trg,

3. podatke o pogojih dajanja izdelka na trg, vključno s specifičnimi pogoji uporabe izdelka in ravnanja z njim,

4. program monitoringa vplivov izdelka in njegove uporabe na okolje in zdravje ljudi, vključno s predlogom obdobja za njegovo izvajanje,

5. predlog obdobja, za katerega naj se izda dovoljenje,

6. predlog za označevanje izdelka glede vsebnosti GSO,

7. predlog za pakiranje izdelka,

8. povzetek vsebine prijave.

(2) Če prijavitelj na podlagi rezultatov namernega sproščanja GSO v okolje, ki se je izvajalo kdaj prej skladno s tem zakonom, ali na podlagi drugih utemeljenih znanstvenih spoznanj ocenjuje, da dajanje izdelka na trg in njegova uporaba ne predstavljata tveganja, lahko ministrstvu predlaga, da mu določi manjši obseg prijave iz prejšnjega odstavka, o čemer ministrstvo izda sklep.

(3) Prijavitelj v prijavo vključi tudi podatke o rezultatih namernega sproščanja istega GSO ali kombinacije GSO kot je v izdelku v okolje, ki je bilo ali je prijavljeno in se je ali se izvaja.

(4) Prijavitelj se v prijavi lahko sklicuje tudi na podatke ali rezultate, ki jih je pristojnemu ministrstvu kdaj prej v svoji prijavi predložil drug prijavitelj, če niso varovani kot zaupni skladno s tem zakonom, ali če je pridobil za njihovo uporabo njegovo pisno soglasje.

(5) Prijavitelj mora za vsako nameravano rabo izdelka, ki je drugačna od dovoljene rabe, predložiti novo prijavo za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše podrobnejšo vsebino prijave za dajanje izdelka na trg in podatke, ki niso del prijave v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, za določene vrste izdelkov predpiše drugačno vsebino prijave za pridobitev dovoljenja za dajanje na trg, če pristojni organ EU o tem sprejme odločitev v skladu s postopkom iz 16. člena Direktive 2001/18/ES.

42. člen

(poročilo o primernosti izdelka)

(1) Ministrstvo preveri skladnost prijave iz prvega odstavka 38. člena tega zakona s predpisanimi zahtevami in nemudoma pošlje povzetek vsebine prijave pristojnemu organu EU in pristojnim organom držav članic.

(2) Ministrstvo po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pripravi poročilo o presoji primernosti izdelka za dajanje na trg in njegove uporabe (v nadaljnjem besedilu: poročilo o primernosti izdelka), iz katerega mora biti razvidno, da je izdelek:

- primeren za dajanje na trg in pod kakšnimi pogoji ali
- neprimeren za dajanje na trg.

(3) Odbor za sproščanje GSO mora pisno mnenje iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati najkasneje v 45 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(4) Vlada predpiše obseg in elemente poročila o primernosti izdelka.

42.a člen

(posredovanje poročila o primernosti izdelka prijavitelju)

(1) Ministrstvo mora najkasneje 90 dni po prejemu prijave poslati poročilo o primernosti izdelka prijavitelju.

(2) Ministrstvo lahko za pripravo poročila o primernosti izdelka od prijavitelja zahteva, da v določenem roku posreduje dodatne podatke, pri čemer mora v zahtevi navesti tudi razloge za potrebnost teh podatkov. Rok za pridobitev podatkov se ne šteje v rok iz prejšnjega odstavka.

(3) Če prijavitelj v zahtevanem roku podatkov iz prejšnjega odstavka ne posreduje, ministrstvo postopek za izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg ustavi s sklepom.

(4) Če prijavitelj po prejemu poročila o primernosti izdelka umakne prijavo, ministrstvo ustavi postopek s sklepom, ne glede na to pa prijavitelj lahko prijavo za dovoljenje za ta izdelek vloži pri pristojnem organu druge države članice.

(5) Zoper sklep iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ni pritožbe.

42.b člen

(posredovanje poročila o primernosti izdelka pristojnemu organu EU)

(1) Če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da je izdelek primeren za dajanje na trg, ga ministrstvo skupaj z dodatnimi podatki iz drugega odstavka prejšnjega člena in drugimi podatki, na katerih pripravljeno poročilo o primernosti izdelka temelji, najkasneje v 90 dneh po prejemu prijave pošlje pristojnemu organu EU, ki ga v 30 dneh od prejema posreduje drugim državam članicam. V rok 90 dni iz prejšnjega stavka se ne šteje rok iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da izdelek ni primeren za dajanje na trg, ga ministrstvo skupaj s podatki iz prejšnjega odstavka pošlje pristojnemu organu EU ne prej kot 15 dni od dne, ko ga je poslalo prijavitelju, vendar najkasneje 105 dni po prejemu prijave. Pristojni organ EU poročilo v 30 dneh od prejema posreduje drugim državam članicam.

(3) Ministrstvo pristojnemu organu EU najkasneje skupaj s poročilom o primernosti izdelka pošlje tudi celotno prijavo.

(4) Ministrstvo mora pristojnemu organu druge države članice ali pristojnemu organu EU posredovati tudi dodatne

informacije, povezane z dajanjem izdelka na trg, če ta to zahteva v 60 dneh od dne, ko je bilo poročilo posredovano drugim državam članicam.

43. člen

(dovoljenje za dajanje izdelka na trg)

(1) Ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, izda dovoljenje za dajanje izdelka na trg, če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da je izdelek primeren za dajanje na trg, in

– v 60 dneh od dneva posredovanja poročila drugim državam članicam s strani njihovih pristojnih organov ali pristojnega organa EU niso bile podane pripombe ali ugovori, ki jih ni mogoče upoštevati, ali

– je bilo v 105 dneh od dneva posredovanja poročila drugim državam članicam glede danih pripomb in ugovorov doseženo soglasje držav članic in pristojnega organa EU v skladu z določbami prvega odstavka 15. člena Direktive 2001/18/ES ali

– v roku iz prejšnje alinee ni bilo doseženo soglasje, pristojni organ EU pa je v skladu z določbami prvega odstavka 18. člena Direktive 2001/18/ES sprejel odločitev, da se izdelek lahko da na trg.

(2) Če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da ni primeren za dajanje na trg, ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg zavrne v 60 dneh od dne, ko je bilo poročilo o primernosti izdelka posredovano drugim državam članicam.

(3) Ministrstvo mora v 30 dneh po izdaji dovoljenja za dajanje izdelka na trg o tem obvestiti druge države članice in pristojni organ EU.

(4) Prijavitelj lahko daje izdelek na trg le na način in pod pogoji, ki so predpisani in določeni v dovoljenju za dajanje izdelka na trg.

(5) Dovoljenje za dajanje izdelka na trg se lahko izda za največ 10 let z možnostjo podaljšanja skladno z določbami tega zakona.

(6) Če so izdelek semena kmetijskih rastlin v skladu s predpisi o semenskem materialu rastlin, se dovoljenje za njihovo dajanje na trg izda za največ 10 let od dneva vpisa prve sorte, ki vsebuje GSO iz tega dovoljenja, v sortno listo skladno s predpisi, ki urejajo vpis sorte v sortno listo.

(7) Če je izdelek gozdni reprodukcijski material, se dovoljenje za njegovo dajanje na trg izda največ za 10 let od dneva prvega vpisa v register gozdnih semenskih objektov, ki se vodi v skladu s predpisi, ki urejajo pridelovanje gozdnega reprodukcijskega materiala.

43.a člen

(prijava za podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg)

(1) Prijavitelj, ki namerava zaprositi za podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg, mora najkasneje devet mesecev pred iztekom njegove veljavnosti predložiti ministrstvu prijavo za podaljšanje dovoljenja, ki vsebuje zlasti:

1. kopijo dovoljenja za dajanje izdelka na trg, ki ga želi podaljšati,

2. poročilo o rezultatih monitoringa iz 49. člena tega zakona,

3. nove informacije o tveganju, ki ga lahko predstavlja izdelek in njegova uporaba, če razpolaga z njimi, in

4. predlog za spremembe ali dopolnitve pogojev, določenih v zvezi z dajanjem izdelka na trg v veljavnem dovoljenju.

nju, posebej glede izvajanja monitoringa in časovne omejitve veljavnosti dovoljenja, če je to potrebno.

(2) Ministrstvo preveri skladnost prijave s predpisanimi zahtevami in po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO ter v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v 60 dneh od prejema prijave pripravi poročilo o primernosti izdelka, iz katerega mora biti razvidno, da izdelek:

– lahko ostane na trgu in pod kakšnimi pogoji ali

– ne sme ostati na trgu.

(3) Odbor za sproščanje GSO mora pisno mnenje iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati najkasneje v 30 dneh od dne, ko mu je to posredovalo kopijo prijave, sicer se šteje, da je mnenje negativno.

(4) Ministrstvo poročilo o primernosti izdelka nemudoma pošlje prijavitelju, skupaj s kopijo prijave pa tudi pristojnemu organu EU.

(5) Ministrstvo mora pristojnemu organu države članice ali pristojnemu organu EU posredovati tudi dodatne informacije, povezane s podaljšanjem dajanja izdelka na trg, če ta to zahteva v 60 dneh od dne, ko je bilo poročilo posredovano drugim državam članicam.

44. člen

(podaljšanje dovoljenja)

(1) Ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izda odločbo o podaljšanju dovoljenja za dajanje izdelka na trg, če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da izdelek lahko ostane na trgu, in:

– v 60 dneh od dneva posredovanja poročila o primernosti izdelka drugim državam članicam s strani njihovih pristojnih organov ali pristojnega organa EU niso bile dane pripombe ali ugovori, ki jih ni mogoče upoštevati, ali

– je bilo v 75 dneh od dneva posredovanja poročila drugim državam članicam glede podanih pripomb in ugovorov doseženo soglasje držav članic in pristojnega organa EU v skladu z določbami sedmega odstavka 17. člena Direktive 2001/18/ES ali

– v roku iz prejšnje alinee ni bilo doseženo soglasje, pristojni organ EU pa je v skladu z določbami prvega odstavka 18. člena Direktive 2001/18/ES sprejel odločitev, da izdelek lahko ostane na trgu.

(2) Če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da izdelek ne sme ostati na trgu, ministrstvo v soglasju z ministrstvom iz prejšnjega odstavka podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg zavrne v 60 dneh od dne, ko je bilo poročilo o primernosti izdelka posredovano drugim državam članicam.

(3) Ministrstvo mora v 30 dneh po izdaji odločbe o podaljšanju dovoljenja za dajanje izdelka na trg o tem obvestiti druge države članice in pristojni organ EU.

(4) Dovoljenje se lahko podaljša enkrat ali večkrat, če so za to izpolnjeni vsi pogoji, vsakokrat največ za 10 let.

(5) Prijavitelj lahko po predložitvi prijave za podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg nadaljuje z dajanjem izdelka na trg pod pogoji, določenimi v dovoljenju, do odločitve ministrstva o njegovem podaljšanju.

45. člen

(vsebina dovoljenja)

(1) V dovoljenju za dajanje izdelka na trg se določi:

1. namen in obseg, za katerega je dovoljenje izdano, vključno s podatki in oznakami za identifikacijo izdelka in GSO v njem ter o njegovih lastnostih,

2. čas veljavnosti dovoljenja,

3. pogoje dajanja izdelka na trg, vključno s specifičnimi pogoji za uporabo izdelka, ravnanje z njim in njegovo pakiranje ter pogoji za varovanje določenih ekosistemov, delov okolja ali geografskih območij,

4. obveznost prijavitelja, da pristojnemu ministrstvu na njegovo zahtevo posreduje kontrolne vzorce izdelka,

5. zahteve za označevanje izdelka glede vsebnosti GSO,

6. zahteve za izvajanje monitoringa, vključno z določitvijo obdobja njegovega izvajanja in obveznostjo prijavitelja, da pristojnemu ministrstvu poroča o rezultatih monitoringa,

7. morebitne druge obveznosti oseb, ki izdelek prodajajo ali uporabljajo.

(2) Dovoljenje razen podatkov, ki so varovani kot zaupni skladno s tem zakonom, in ocena tveganja iz 39. člena tega zakona morata biti dostopna javnosti, skladno s predpisi na področju varstva okolja.

45.a člen

(postopek v drugi državi članici)

(1) Če ministrstvo prejme od pristojnega organa EU kopijo prijave za pridobitev ali podaljšanje dovoljenja za dajanje izdelka na trg v drugi državi članici in njeno poročilo o primerčnosti tega izdelka, ju mora nemudoma poslati ministrstvu, pristojnem za zdravje, in ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in odboru za sproščanje GSO.

(2) Odbor za sproščanje GSO mora ministrstvu posredovati svoje pripombe ali ugovore glede dajanja izdelka na trg v 21 dneh od dne prejema dokumentacije iz prejšnjega odstavka, sicer se šteje, da pripomb in ugovorov nima.

(3) Ministrstvo lahko v 60 dneh od prejema poročila o primernosti izdelka zahteva od države članice, v kateri se vodi postopek za izdajo ali podaljšanje dovoljenja, dodatne informacije o zadevi, če ocenjuje, da so potrebne za pripravo pisnega mnenja iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Ministrstvo v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, prouči dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov in če ob upoštevanju pripomb ali ugovorov organa iz drugega odstavka tega člena tako oceni, v 60 dneh od prejema poročila o primernosti izdelka pošlje svoje mnenje s pripombami ali ugovori pristojnemu organu EU.

(5) Če se v roku iz prejšnjega odstavka pristojni organ EU in pristojni organi držav članic ne strinjajo o primernosti dajanja izdelka na trg, se v postopek za doseganje soglasja skladno z določbami prvega odstavka 15. člena ali sedmega odstavka 17. člena Direktive 2001/18/ES vključi ministrstvo v sodelovanju z organi iz prvega odstavka tega člena.

(6) Ministrstvo lahko v postopku iz prejšnjega odstavka umakne svoje pripombe ali ugovore o primernosti dajanja izdelka na trg samo v primeru, če na podlagi dodatnih pridobljenih informacij in v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano oceni, da dajanje izdelka na trg in njegova uporaba ne predstavljata tveganja za zdravje ljudi ali okolje.

46. člen

(sodelovanje in obveščanje javnosti)

Sodelovanje javnosti v postopku za izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg in obveščanje javnosti o izdelkih in njihovem dajanju na trg se zagotavlja skladno z določbami 24. člena Direktive 2001/18/ES.

47. člen

(črtan)

48. člen

(nove informacije)

(1) Če prijavitelj po vložitvi prijave iz 41. ali 43.a člena tega zakona in pred izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg pridobi nove informacije v zvezi s tveganjem, ki ga predstavlja dajanje izdelka na trg ali njegova uporaba, mora o tem nemudoma obvestiti ministrstvo in vložiti novo prijavo.

(2) Če prijavitelj od uporabnikov ali na drugačen način dobi nove informacije iz prejšnjega odstavka po pridobitvi dovoljenja za dajanje izdelka na trg, mora nemudoma:

– sprejeti potrebne ukrepe za zavarovanje okolja in zdravja ljudi,

– obvestiti ministrstvo o novih informacijah ali spremenjenih pogojih in

– vložiti novo prijavo.

(3) Če ministrstvo pred izdajo dovoljenja za dajanje izdelka na trg ali pred njegovim podaljšanjem od prijavitelja ali na drugačen način pridobi nove informacije v zvezi s tveganjem, ki ga predstavlja dajanje izdelka na trg ali njegova uporaba, jih mora pri odločanju o dovoljenju upoštevati, nemudoma pa jih mora tudi posredovati pristojnim organom drugih držav članic in pristojnemu organu EU.

(4) Če ministrstvo po izdaji dovoljenja za dajanje izdelka na trg pridobi informacije iz prejšnjega odstavka in oceni, da lahko vplivajo na spremembo ali razveljavitev dovoljenja, o tem nemudoma pisno obvesti prijavitelja.

(5) Ministrstvo v primeru iz prejšnjega odstavka po pridobitvi mnenja odbora za sproščanje GSO in v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, pripravi poročilo o primernosti izdelka, iz katerega mora biti razvidno, če in kako morajo biti zaradi novih zahtev pogoji v dovoljenju za dajanje izdelka na trg spremenjeni ali da je treba veljavno dovoljenje razveljaviti, ker se zaradi spremenjenih pogojev izdelek ne sme več dajati na trg. Ministrstvo poročilo o primernosti izdelka v 60 dneh od pridobitve novih informacij pošlje pristojnemu organu EU, pa tudi prijavitelju.

(6) Odbor za sproščanje GSO mora pisno mnenje iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati najkasneje v 21 dneh od dne, ko mu je to posredovalo nove informacije, sicer se šteje, da nove informacije po njegovem mnenju ne vplivajo na spremembo ali razveljavitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg.

(7) Ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izda odločbo, s katero spremeni ali dopolni veljavno dovoljenje za dajanje izdelka na trg, če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da morajo biti pogoji v dovoljenju za dajanje izdelka na trg spremenjeni, in:

– v 60 dneh od dneva posredovanja poročila drugim državam članicam s strani njihovih pristojnih organov ali pristojnega organa EU niso bile posredovane pripombe ali ugovori, ki jih ni mogoče upoštevati, ali

– je bilo v 75 dneh od dneva posredovanja poročila drugim državam članicam glede podanih pripomb in ugovorov doseženo soglasje držav članic in pristojnega organa EU v skladu z določbami tretjega odstavka 20. člena Direktive 2001/18/ES ali

– v roku iz prejšnje alineje ni bilo doseženo soglasje, pristojni organ EU pa je v skladu z določbami prvega odstavka 18. člena Direktive 2001/18/ES sprejel odločitev, da je treba pogoje v dovoljenju za dajanje izdelka na trg spremeniti.

(8) Če je iz poročila o primernosti izdelka razvidno, da je treba veljavno dovoljenje za dajanje izdelka na trg razveljaviti, ga ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zdravje, in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, v 60 dneh od dne, ko je bilo poročilo o primernosti izdelka posredovano drugim državam članicam, razveljavi. Razveljavitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bila izrečena.

(9) Ministrstvo mora v 30 dneh po izdaji odločbe o spremembi ali razveljavitvi dovoljenja za dajanje izdelka na trg o tem obvestiti druge države članice in pristojni organ EU.

(10) Prijavitelj zaradi spremembe ali razveljavitve dovoljenja za dajanje izdelka na trg nima pravice do odškodnine.

(11) Če ministrstvo od pristojnega organa EU dobi poročilo o primernosti izdelka, pripravljeno v drugi državi članici, se v zvezi s postopkom smiselno uporabljajo določbe 45.a člena tega zakona in roki, določeni v tretjem odstavku 20. člena Direktive 2001/18/ES.

49. člen (monitoring)

(1) Prijavitelj, ki daje izdelek na trg, mora zagotoviti izvajanje monitoringa vplivov izdelka in njegove uporabe na okolje in zdravje ljudi skladno s svojim programom in o rezultatih monitoringa redno poročati ministrstvu pod pogoji, določenimi v dovoljenju iz 45. člena tega zakona.

(2) Ministrstvo lahko na podlagi podatkov v prvem poročilu o rezultatih monitoringa od prijavitelja zahteva, da program monitoringa, ki je bil določen v dovoljenju, spremeni ali dopolni.

(3) Podatki iz poročila o rezultatih monitoringa so javni, skladno s predpisi o varstvu okolja.

(4) Ministrstvo mora poročila o rezultatih monitoringa poslati pristojnemu organu EU in pristojnim organom držav članic.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, predpiše vsebino in obseg programa monitoringa ter način in obseg poročanja iz prvega odstavka tega člena.

50. člen (sledljivost in označevanje izdelkov)

(1) Prijavitelj ali druga oseba, ki v okviru svoje dejavnosti daje v promet izdelek, mora za vsako dajanje izdelka na trg zagotoviti njegovo sledljivost, skladno s predpisi EU, ki urejajo sledljivost GSO.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka mora za izdelek, ki ga daje na trg, zagotoviti, da je označen skladno s predpisi EU, ki urejajo označevanje GSO.

(3) Na embalaži ali v deklaraciji izdelka iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni tudi podatki o nazivu in sedežu proizvajalca, uvoznika ali trgovca, ki daje izdelek na območju EU na trg, trgovskem imenu izdelka in imenu GSO, ki izdelek sestavlja ali ga ta vsebuje.

(4) Določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo za izdelke, za katere po postopku, določenem s predpisi EU o sledljivosti in označevanju GSO, pristojni organ EU določi mejno vrednost vsebnosti GSO, pod katero označevanje izdelkov ni obvezno, gre pa za naključno prisotne ali tehnično neizogibne sledi dovoljenega GSO.

51. člen (označevanje GSO)

GSO, ki se dajejo tretjim osebam za delo v zaprtih sistemih ali za namerno sproščanje v okolje, morajo biti označeni tako, da so na embalaži ali v deklaraciji navedeni podatki iz

tretjega odstavka prejšnjega člena, na vidnem mestu pa zapisano besedilo: »Ta izdelek vsebuje gensko spremenjene organizme«.

51.a člen (varnostni pridržek)

(1) Dajanje izdelkov na trg, ki je skladno s predpisi EU, je v Republiki Sloveniji dovoljeno brez prepovedi, ovir ali omejitev.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, na območju Republike Slovenije s predpisom začasno omeji ali prepove uporabo ali prodajo izdelka, za katerega je bilo dovoljenje za dajanje na trg izdano v drugi državi članici, če na podlagi novih ali dodatnih informacij, ki vplivajo na oceno tveganja ali ponovno presojo obstoječih informacij z vidika novih ali dodatnih znanstvenih spoznanj, oceni, da izdelek ali njegova uporaba predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje.

(3) Če minister oceni, da gre v primeru iz prejšnjega odstavka za veliko tveganje, mora nemudoma sprejeti ukrepe za ustavitev ali prenehanje dajanja izdelka na trg, in o tem nemudoma obvestiti javnost.

(4) Ministrstvo mora nemudoma obvestiti pristojni organ EU in pristojne organe držav članic o ukrepih, sprejetih na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena, in razlogih za njihov sprejem. Obvestilu morajo biti priložene:

– ponovna presoja ocene tveganja, ki je bila izdelana za dajanje izdelka na trg, iz katere mora biti razvidno, če in kako naj se spremenijo pogoji, določeni v dovoljenju, ali da naj se dovoljenje razveljavi in

– nove ali dodatne informacije, ki so vplivale na sprejem ukrepov.

(5) Odločitev o predlagani spremembi ali razveljavitvi dovoljenja za dajanje izdelka na trg sprejme pristojni organ EU v skladu s postopkom iz drugega odstavka 23. člena Direktive 2001/18/ES.

(6) Če pristojni organ EU na zahtevo druge države članice po postopku iz prejšnjega odstavka sprejme odločitev, ki zahteva spremembo ali razveljavitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg, ki ga je izdalo ministrstvo po določbah tega zakona, ministrstvo z odločbo spremeni ali razveljavi veljavno dovoljenje za dajanje izdelka na trg.

(7) Ministrstvo mora v 30 dneh po izdaji odločbe o spremembi ali razveljavitvi dovoljenja za dajanje izdelka na trg o tem obvestiti druge države članice in pristojni organ EU.

(8) Prijavitelj zaradi spremembe ali razveljavitve dovoljenja za dajanje izdelka na trg nima pravice do odškodnine.

(9) Če pristojni organ EU sprejme odločitev, ki zahteva spremembo ali razveljavitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg, ki ga je izdal pristojni organ druge države članice, lahko minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, in ministrom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, sprejme ukrepe v zvezi z uporabo izdelka ali njegovim dajanjem na trg, če je to potrebno za uveljavitev odločitve pristojnega organa EU.

V. IZVOZ IN TRANZIT GSO IN IZDELKOV

52. člen (črtan)

53. člen (izvoz in tranzit GSO in izdelkov)

(1) Izvoz in tranzit GSO in izdelkov se izvajata skladno s predpisi EU, ki urejajo čezmejno gibanje GSO in izdelkov.

(2) Za izvajanje predpisov iz prejšnjega odstavka v delu, ki se nanašajo na obveznosti pristojnega organa države članice, je pristojno ministrstvo.

VI. REGISTER GSO

54. člen

(register GSO)

(1) Register GSO sestavljajo evidence o zaprtih sistemih, delih z GSO v zaprtih sistemih, namernem sproščanju GSO v okolje in dajanju izdelkov na trg.

(2) Evidence iz prejšnjega odstavka vsebujejo zlasti podatke o:

1. firmi in sedežu ali naslovu prijavitelja:

- zaprtega sistema,
- dela z GSO v zaprtem sistemu,
- namernega sproščanja GSO v okolje,
- dajanja izdelka na trg,

2. naslovu in lastnostih zaprtega sistema,

3. delu z GSO v zaprtem sistemu in njegovi uvrstitvi v varnostni razred,

4. namernem sproščanju GSO v okolje, vključno z natančnim opisom kraja sproščanja,

5. izdelkih in njihovem dajanju na trg, vključno z opisom območja, kjer se izdelek daje na trg.

(3) Zaradi vodenja postopkov v skladu s tem zakonom ministrstvo v okviru podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka vodi tudi podatke o osebnem imenu, izobrazbi in strokovni usposobljenosti fizičnih oseb, ki so skladno s predpisi pri prijavitelju odgovorne za ukrepe in ravnanja, povezana z zagotavljanjem varnosti pred tveganjem.

(4) Ministrstvo pridobi osebne podatke iz prejšnjega odstavka od prijavitelja, ki je fizične osebe iz prejšnjega odstavka imenoval, in jih po 20 letih arhivira skladno s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

(5) Za potrebe vodenja registra GSO se podatki o imenih GSO in njihovi taksonomski razvrstitvi zbirajo in obdelujejo v okviru evidenc in seznamov organizmov, ki se vodijo na podlagi predpisov, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

(6) Sestavni del registra so izdana potrdila in dovoljenja za zaprte sisteme, delo z GSO v zaprtem sistemu, njihovo namerno sproščanje v okolje in za dajanje izdelkov na trg.

(7) Register GSO vodi ministrstvo kot javno knjigo.

(8) Vsakdo ima pravico pregledovati podatke iz registra GSO in zahtevati ter pridobiti izpiske iz registra GSO proti plačilu stroškov, ki ne smejo presegati materialnih stroškov posredovanih podatkov.

(9) V evidence iz prvega odstavka tega člena se ne smejo vpisovati podatki, ki se skladno s tem zakonom varujejo kot zaupni.

(10) Minister predpiše podrobnejšo obliko in način vodenja registra ter način določanja materialnih stroškov posredovanih podatkov.

VII. NADZOR

55. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravljajo Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor, Inšpektorat Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Urad za inšpekcijski nadzor v sestavi Veterinarske uprave Republike Slovenije, Inšpektorat Republike Slovenije

za delo in Tržni inšpektorat Republike Slovenije vsak v skladu s svojimi pristojnostmi.

(2) Nadzorstvo iz prejšnjega odstavka obsega zlasti:

1. nadzor nad izvajanjem dela z GSO v zaprtih sistemih,

2. nadzor nad izvajanjem namernega sproščanja GSO v okolje,

3. nadzor nad dajanjem izdelkov na trg,

4. nadzor nad izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov za preprečevanje možnih škodljivih vplivov in s tem povezano izrekanje prepovedi.

(3) Če inšpektor pri opravljanju svojega dela ali na podlagi prijave ugotovi, da je zaradi neizpolnjevanja predpisanih pogojev in zahtev ogroženo okolje ali zdravje ljudi zaradi možnih škodljivih vplivov, lahko odredi naslednje ukrepe:

1. prepove delo z GSO v zaprtem sistemu, namerno sproščanje GSO v okolje ali dajanje izdelka na trg,

2. odredi začasno ustavitev dela z GSO, namernega sproščanja GSO v okolje ali dajanja izdelka na trg,

3. odredi odpravo ugotovljenih nepravilnosti v roku, ki ga določi,

4. odredi sanacijske in druge ukrepe za odpravo ali zmanjšanje posledic škodljivih vplivov, do katerih je prišlo zaradi ravnanja z GSO.

(4) Inšpektor, pristojen za trg, lahko pri nadzoru izvajanja določb tega zakona in ustreznih uredb tudi izloči izdelek iz prometa.

55.a člen

(kontrolni ukrepi)

(1) Za preverjanje skladnosti ravnanja z GSO s tem zakonom in z na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter predpisi EU, ki se nanašajo na ravnanje z GSO, Republika Slovenija zagotavlja kontrolne ukrepe, ki obsegajo zlasti:

1. jemanje vzorcev surovin, polizdelkov in izdelkov zaradi ugotavljanja prisotnosti GSO,

2. analiziranje in testiranje odvzetih vzorcev, razvoj analitičnih in testnih metod ter druge naloge, povezane s kontrolo določanja GSO,

3. kontrolo monitoringa, ki ga mora izvajati prijavitelj v skladu z določbami tega zakona, in

4. sporočanje rezultatov analiz in testiranj pristojnim organom.

(2) Izvajanje kontrolnih ukrepov iz prejšnjega odstavka zagotavlja ministrstvo.

(3) Izvajalec kontrolnih ukrepov ima pravico vstopiti v poslovne prostore in objekte ter na zemljišča, kjer poteka ravnanje z GSO, brezplačno vzeti vzorce surovin, polizdelkov in izdelkov ter opraviti analize in testiranje odvzetih vzorcev.

(4) Rezultati analiz in testiranj iz 4. točke prvega odstavka tega člena so javni, skladno z zakonom.

VIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

56. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 3.000.000 do 90.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. pri delu z GSO v zaprtem sistemu ne zagotovi predpisanih zadrževalnih in drugih varnostnih ukrepov in ne ravna v skladu s predpisanimi zahtevami glede na varnostni razred (drugi odstavek 14. člena),

2. uporablja zaprti sistem za delo z GSO brez potrdila o vpisu zaprtega sistema v register GSO (četrti odstavek 15. člena),

3. izvaja delo z GSO iz prvega varnostnega razreda v zaprtem sistemu brez potrdila o vpisu zaprtega sistema v register GSO (prvi odstavek 20. člena),

4. izvaja delo z GSO iz drugega varnostnega razreda brez prijave ali ga začne izvajati pred iztekom zakonsko določenega roka ali brez dovoljenja ministrstva ali v nasprotju z odločbo o prepovedi dela (prvi, tretji in četrti odstavek 21. člena),

5. izvaja delo z GSO iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 22. člena),

6. izvaja dela za pridobivanje gensko spremenjenih vretenčarjev ali dela z njimi brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 23. člena),

7. ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka 24. člena tega zakona,

8. ravna v nasprotju z določbami 25. člena tega zakona,

9. v primeru nesreče ne ukrepa v skladu z načrtom ukrepov ali o nesreči takoj ne obvesti ministrstva (26. člen),

10. namerno sprošča GSO v okolje brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi in drugi odstavek 27. člena),

11. ravna v nasprotju z določbami 35. člena tega zakona,

12. v primeru nenamernega širjenja GSO v okolje ne ukrepa v skladu z načrtom ukrepov ali o dogodku takoj ne obvesti ministrstva (prvi odstavek 37. člena),

13. daje izdelek na trg brez dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (38. člen in četrti odstavek 43. člena),

14. ravna v nasprotju z določbami drugega odstavka 48. člena tega zakona.

(2) Z globo od 3.000.000 do 45.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 300.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo od 500.000 do 900.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če stori dejanje iz 2., 3., 4., 5., 6., 10. in 13. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Postopki o prekrških iz tega člena se ne izvajajo po hitrem postopku.

56.a člen

(ostali prekrški)

(1) Z globo od 3.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. ne hrani ocene tveganja do zaključka dela z GSO ali ne obvesti ministrstva o dopolnitvah ocene, če gre za delo v drugem, tretjem ali četrtem varnostnem razredu (peti in šesti odstavek 16. člena),

2. ne zagotovi izdelave načrta ukrepov za primer nesreče ali ne seznani z njim ali z njegovimi dopolnitvami pristojnih ministrstev in pristojne službe lokalne skupnosti (17. člen),

3. ne posreduje ocene tveganja za delo z GSO v zaprtem sistemu ministrstvu na njegovo zahtevo (drugi odstavek 20. člena),

4. ne zagotovi izdelave načrta ukrepov za primer nenamernega širjenja GSO (29. člen),

5. ne posreduje ministrstvu poročila o rezultatih namerne sproščanja GSO v okolje v predpisanem ali določenih rokih (prvi odstavek 36. člena),

6. ne izvaja monitoringa vplivov izdelka in njegove uporabe na okolje in zdravje ljudi ali o rezultatih monitoringa ne poroča ministrstvu (prvi odstavek 49. člena),

7. ne zagotavlja sledljivosti izdelka skladno z določbo prvega odstavka 50. člena tega zakona,

8. daje na trg izdelek, ki ni označen skladno z določbami drugega in tretjega odstavka 50. člena tega zakona,

9. ravna v nasprotju z določbami 51. člena tega zakona.

(2) Z globo od 3.000.000 do 5.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo od 300.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(4) Z globo od 500.000 do 900.000 tolarjev se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki kot član znanstvenega odbora ne varuje podatkov, ki so določeni kot zaupni skladno s tem zakonom (drugi odstavek 11. člena).

Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi – ZRGSO (Uradni list RS, št. 67/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe, kot so spremenjene z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi – ZRGSO-A (Uradni list RS, št. 73/04):

IX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

57. člen

(predpisi vlade)

(1) Vlada v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona predpiše:

1. način delovanja odborov, način in obliko dajanja strokovnih mnenj, način in obliko poročanja odborov ter postopke za zagotavljanje izključenosti interesov in varovanja podatkov (šesti odstavek 9. člena),

2. merila za uvrstitev dela z GSO v zaprtem sistemu v varnostne razrede, zadrževalne in druge varnostne ukrepe, pravila ravnanja in druge pogoje za posamezni varnostni razred (tretji odstavek 14. člena),

3. obseg in elemente poročila o primernosti izdelka (deveti odstavek 42. člena)

4. obvezna ravnanja in druge pogoje v zvezi z uvozom GSO ali izdelkov (tretji odstavek 52. člena),

5. obvezna ravnanja in druge pogoje v zvezi z izvozom GSO ali izdelkov (53. člen).

(2) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi predpisa iz 1. točke prvega odstavka 58. člena tega zakona ustanovi komisijo za ravnanje z GSO (5. člen).

(3) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi predpisa iz 1. točke prvega odstavka tega člena ustanovi odbor za zaprte sisteme in odbor za sproščanje GSO (8. člen).

58. člen

(predpisi ministra)

(1) Minister najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona predpiše:

1. postopek za določitev predloga predstavnikov nevladnih organizacij za člane komisije (tretji odstavek 6. člena),

2. elemente in obseg ocene tveganja za dela z GSO v zaprtem sistemu ter metodologijo za njeno izdelavo (sedmi odstavek 16. člena),

3. podrobnejšo vsebino in obseg načrta ukrepov za primer nesreče, metodologijo za njegovo pripravo, preverjanje in dopolnjevanje ter način in obseg obveščanja v primeru nesreče (peti odstavek 17. člena),

4. podrobnejšo vsebino prijave:

– zaprtega sistema (šesti odstavek 15. člena),
– dela z GSO v drugem varnostnem razredu (osmi odstavek 21. člena),

– za pridobitev dovoljenja za delo z GSO iz tretjega ali četrtega varnostnega razreda (sedmi odstavek 22. člena),

5. podrobnejšo obliko in način vodenja registra GSO ter način določanja materialnih stroškov za posredovane podatke (sedmi odstavek 54. člena).

(2) Minister v soglasju s pristojnimi ministri v roku iz prejšnjega odstavka predpiše:

1. elemente in obseg ocene tveganja za namerno sproščanje GSO v okolje in za dajanje izdelka na trg ter metodologijo za njeno izdelavo (tretji odstavek 28. člena in tretji odstavek 39. člena),

2. podrobnejšo vsebino prijave:

– za pridobitev dovoljenja za namerno sproščanje GSO v okolje (četrty odstavek 31. člena),

– za pridobitev dovoljenja za dajanje izdelka na trg (šesti odstavek 41. člena),

3. obseg in podrobnejšo vsebino poročila o rezultatih namernega sproščanja GSO v okolje (tretji odstavek 36. člena),

4. vsebino in obseg programa monitoringa ter način in obseg poročanja (četrty odstavek 49. člena),

5. podrobnejši obseg podatkov na embalaži ali v deklaraciji izdelka in zahteve za pakiranje izdelka (tretji odstavek 50. člena).

59. člen

(komisija)

Do imenovanja komisije iz 5. člena tega zakona opravlja njene naloge Medresorska podkomisija za biotehnologijo, ki je bila ustanovljena s sklepom vlade z dne 5. 8. 1997.

60. člen

(prepoved)

GSO, ki se dajejo na trg, po 31. decembru 2004 ne smejo več vsebovati markerskih genov za odpornost na antibiotike, ki se uporabljajo v humani in veterinarski medicini, GSO, ki se namerno sproščajo v okolje, pa jih ne smejo več vsebovati po 31. decembru 2008.

61. člen

(živila)

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka 2. člena tega zakona se do uveljavitve predpisa o posebnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati nova živila preden se dajo v promet, določbe tega zakona, ki se nanašajo na dajanje izdelkov na trg ter na uvoz in izvoz GSO in izdelkov, uporabljajo tudi za živila, ki so GSO ali njihove kombinacije ali so iz njih sestavljena ali jih vsebujejo.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka o dovoljenju iz 43. in 44. člena tega zakona odloča ministrstvo, pristojno za zdravje, v soglasju z ministrstvom in ministrstvom, pristojnim za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

62. člen

(črtan)

63. člen

(črtan)

64. člen

(prilagoditev dejavnosti)

(1) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona dela z GSO v zaprtem sistemu, mora predložiti prijavo za ravnanje z GSO skladno s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve predpisov iz 57. in 58. člena tega zakona, ki se nanašajo na delo z GSO v zaprtem sistemu.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona namerno sprošča GSO v okolje, mora predložiti prijavo za ravnanje z GSO skladno s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve predpisov iz prve in druge točke drugega odstavka 58. člena tega zakona, ki se nanašajo na namerno sproščanje GSO v okolje.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki na dan uveljavitve tega zakona daje izdelke na trg, mora predložiti prijavo za ravnanje z GSO skladno s tem zakonom v šestih mesecih od uveljavitve predpisov iz 57. in 58. člena tega zakona, ki se nanašajo na dajanje izdelkov na trg.

65. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi – ZRGSO-A (Uradni list RS, št. 73/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

32. člen

(1) Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekrške iz 56. člena zakona:

– za pravno osebo v razponu od 300.000 do 30.000.000 tolarjev,

– za samostojnega podjetnika posameznika v razponu od 75.000 do 15.000.000 tolarjev,

– za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 50.000 do 1.500.000 tolarjev,

– za posameznika v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

2. prekrške iz 56.a člena zakona:

– za pravno osebo v razponu od 300.000 do 10.000.000 tolarjev,

– za samostojnega podjetnika posameznika v razponu od 75.000 do 5.000.000 tolarjev,

– za odgovorno osebo pravne osebe v razponu od 50.000 do 900.000 tolarjev,

– za fizično osebo, ki kot član znanstvenega odbora ne varuje podatkov, v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev.

(2) Določbe 56. in 56.a člena tega zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBČINE

CERKNICA

781. Odlok o spremembah in dopolnitvah splošnih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Cerknica

Na podlagi 27., 31., 33. in 190. člena Zakona o urejanju prostora ZUreP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek), 18. člena Statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 3/00) in Programa priprave sprememb in dopolnitev splošnih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Cerknica (Uradni list RS, št. 106/03) je Občinski svet občine Cerknica na 13. seji dne 17. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah splošnih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Cerknica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predmet odloka)

S tem odlokom se, v skladu s prostorskimi sestavinami dolgoročnega in družbenega plana občine Cerknica (Uradni list RS, št. 100/04), sprejmejo spremembe in dopolnitve splošnih prostorskih ureditvenih pogojev za občino Cerknica (Uradni list RS, št. 43/92, 8/94) (v nadaljnjem besedilu: PUP Cerknica), ki jih je izdelala RRD, Regijska razvojna družba d.o.o. iz Domžal pod številko projekta 6/2004 v septembru 2004.

2. člen

(vsebina PUP Cerknica)

PUP Cerknica vsebuje:

I. Tekstualni del:

1. odlok

2. obrazložitev

3. smernice in mnenja pristojnih nosilcev urejanja prostora

II. Grafični del:

– prikaz območij urejanja s PUP Cerknica M 1:25000

– prikaz namenske rabe prostora ter meril

in pogojev na DKN (Postojna: 07, 08, 16, 17,

18, 19, 20, 26, 27, 28, 29, 30, 35, 36, 37, 38,

39, 40, 45, 46, 47, 48, 49, 50, Pivka: 06, 07,

08, 09, 10, 18, 19, 20, 29, 30, Sodražica: 01,

02, 03, 11, 12, 21, Velike Lašče: 11, 12, 13,

21, 22, 23, 24, 31, 32, 41, 42) M 1:5000

– usmeritve za kompleksne zazidave

3. člen

(vsebina odloka PUP Cerknica)

Besedilo odloka sestavljajo:

I. SPLOŠNE DOLOČBE

II. SKUPNE DOLOČBE

1. OBSEG OBMOČJA UREJANJA

2. NAMENSKA RABA PROSTORA

3. MERILA IN POGOJI ZA:

3.1. vrsto prostorskih ureditev in gradenj,

3.2. oblikovanje prostorskih ureditev in gradnjo objektov,

3.3. določanje gradbenih parcel in parcelacije zemljišč,

3.4. prometno urejanje,

3.5. komunalno urejanje,

3.6. ohranjanje narave,

3.7. varstvo kulturne dediščine,

3.8. varstvo okolja,

3.9. varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami ter ureditve za potrebe obrambe.

III. POSEBNE DOLOČBE

1. SKUPNE POSEBNE DOLOČBE

1.1. MAKROCELOTA CERKNICA

1.2. MAKROCELOTA RAKEK

1.3. MAKROCELOTA JEZERSKI DEL

1.4. MAKROCELOTA HRIBOVITI DEL

2. PODROBNEJŠE POSEBNE DOLOČBE

2.1. ZA ZAČASNE PUP:

2.1.1. CE-16C Center-del in CE-18C Poslovni center

2.1.2. CE-29C-5, CE-29C-4 Grič, Lužce

2.1.3. Posebno območje prepleta naravnih vrednot in turizma (UN)

2.2. USMERITVE ZA OBMOČJA KOMPLEKSNIH ZAZIDAV:

2.2.1. Begunje BG-S7

2.2.2. Lipsenj LI-S5

2.2.3. Rakek RK-S5

2.2.4. Rakek RK-S6, RK-M10

2.2.5. Slivice SL-S2

2.3. ZA VEČJA NEPOZIDANA OBMOČJA:

2.3.1. Cajnarje CJ-S2, Cerknica CR-M8, Begunje BG-S8, Rakek: RK-S9, RK-S12, RK-S13, RK-S25, Slivice SL-S3

2.3.2. Cerknica CR S9

2.4. GLEDE VRSTE POSEGOV:

2.4.1. Cerknica CR-Z4

2.4.2. Cerknica CR-D7

2.4.3. Cerknica CR-D6

2.4.4. Cerknica CR-M4

2.4.5. Dolenja vas DL-S1, Lipsenj LI-S6, Otok OT-S1, Zelše ZE-S1

2.4.6. Goričice GČ-S1

2.4.7. Podskrajnik PK-KP1

2.4.8. Rakek RK-M9

2.4.9. Reparje RE-S1

2.4.10. Žerovnica ŽE-S2, ŽE-S3, ŽE-S4

2.4.11. Podskrajnik PK-L2, PK-L3

2.4.12. Območja smučišč

2.4.13. Čohovo ČO-S3

2.4.14. Dolenje Jezero DJ-I1

2.5. ZA OBLIKOVANJE OBMOČIJ:

2.5.1. Bezuljak BZ-S2, Dolenja vas DL-S2, Cerknica CR-S10, Grahovo GR-M1, Lipsenj LI-S2, Martinjak MR-M1, Otok OT-S1

2.5.2. Rakek RK-M1

2.5.3. Cerknica: CR-S6, CR-S18, Rakek RK-S10

IV. PREHODNE DOLOČBE

V. KONČNE DOLOČBE

II. SKUPNE DOLOČBE

1. Obseg območja urejanja s PUP Cerknica

4. člen

Območje, ki se ureja s PUP Cerknica, obsega območje občine Cerknica. Celotno območje urejanja s PUP Cerknica je razdeljeno na štiri gravitacijska območja (makrocelote):

- (1.) Cerknica,
- (2.) Rakek,
- (3.) Jezerski del,
- (4.) Hriboviti del.

Deli PUP Cerknica so glede na specifične makrocelote izdelani ločeno za posamezne makrocelote (skupne posebne določbe).

Preglednica 1: Prikaz poselitvenih območij naselij vključenih v posamezne makrocelote:

Zap. št.	Ime makrocelote	Ime naselja	Šifra naselja
(1.)	Cerknica	Cerknica	CR
		Begunje pri Cerknici	BG
		Brezje	BR
		Selšček	SŠ
		Topol pri Begunjah	TB
(2.)	Rakek	Rakek	RA
		Ivanje selo	IS
		Podskrajnik	PK
		Rakov Škocjan	RŠ
		Slivice	SL
		Unec	UN
		Zelše	ZE
(3.)	Jezerski del	Bločice	BL
		Bloška polica	BP
		Dolenja vas	DL
		Dolenje jezero	DJ
		Gorenje jezero	GJ
		Goričice	GČ
		Grahovo	GR
		Laze pri Gorenjem jezeru	LG
		Lipsenj	LI
		Martinjak	MR
		Otok	OT
		Žerovnica	ŽE
(4.)	Hriboviti del	Beč	BČ
		Bečaje	BJ
		Bezuljak	BZ
		Cajnarje	CJ
		Čohovo	ČO
		Dobec	DB
		Dolenje Otave	DO
		Gora	GA
		Gorenje Otave	GO
		Hribljane	HB
		Hruškarje	HR
		Jeršiče	JE
		Korošče	KO
		Koščake	KŠ
		Kožljek	KŽ
		Kranjče	KJ
		Kremenca	KR
		Krušče	KČ
		Kržišče	KE
		Lešnjake	LE
		Mahneti	MA
		Milava	MI
		Osredek	OS
		Otonica	ON
		Pikovnik	PI
		Pirmane	PR

Zap. št.	Ime makrocelote	Ime naselja	Šifra naselja
		Podslivnica	PS
		Ponikve	PN
		Ravne	RV
		Reparje	RE
		Rudolfovo	RU
		Slugovo	SU
		Stražišče	ST
		Sveti Vid	SV
		Ščurkovo	ŠČ
		Štrukljeva vas	ŠV
		Tavžlje	TA
		Zahrib	ZA
		Zala	ZL
		Žibovnik	ZI
		Župeno	ŽU

S PUP Cerknica se poleg naštetih poselitvenih območij naselij urejajo tudi gradnje zunaj strnjenih naselij (zaselki in razpršene gradnje), ki so v planskih aktih občine Cerknica opredeljena kot poselitvena območja (zazidljiva zemljišča) in območje krajine (kmetijska, gozdna in ostala zemljišča).

Z začasnim PUP (do sprejetja LN) se urejajo območja, za katera je v planskih aktih načrtovana izdelava lokacijskih načrtov (v nadaljnjem besedilu: LN), in sicer:

- CE-10S Kamna Gorica (ZN),
- CE-11S Loško – sever (ZN),
- CE-16C Center – del (UN),
- CE-18C Poslovni center (UN),
- CE-24C Kamna Gorica – center (ZN),
- CE-29C-1 Obvoznica (ZN),
- CE-29C-3 Grič, Lužce (ZN),
- CE-29C-4 Grič, Lužce (ZN),
- CE-29C-5 Grič, Lužce (ZN),
- CE-31I Obvoznica (LN),
- CE-35S Kamna Gorica – sever (ZN),
- CE-34S Loško (ZN),
- RA-3S Pod Srnjakom – Pod Tičnico 2 (ZN),
- RA-21S Nova soseska (ZN),
- RA-25S Nad kasarnami (ZN),
- RA-29I
- PO-3P Pod kasarnami (ZN),
- PO-6I/1 in PO-6I/2,
- 013009/1 (Cerknica – golf igrišče) ZN,
- 013019/1 Grahovo – Solznik ZN,
- Posebno območje prepleta naravnih vrednot in turizma UN.

S PUP Cerknica se ne urejajo območja sprejetih izvedbenih prostorskih aktov:

- CE-2C Obrtna cona za mlinom (ZN),
- CE-19C Za vrtovi – del (UN),
- CE-16C Center – del (UN),
- CE-20Z Pokopališče (UN),
- CE-29C-2 Bencinski servis (ZN),
- RA-6C Šola (ZN),
- RA-8S Pod Srnjakom – zahod (ZN),
- 013019 Grahovo – del (ZN).

2. Namenska raba prostora

5. člen

Prostorske sestavine dolgoročnega in družbenega plana za območje Občine Cerknica določajo namensko rabo zemljišč. Podrobnejša namenska raba je določena s PUP Cerknica v poglavju skupnih določb oziroma za specifične primere tudi v poglavju posebnih določb tega odloka.

Prostorske ureditve in gradnje so dovoljene v poselitvenih območjih. Izven strnjenih naselij, na poselitvenih območjih (gradbenih parcelah) so dovoljene prostorske ureditve in

gradnje posameznih objektov. Na območju krajine je dovoljena gradnja objektov in omrežij gospodarske javne infrastrukture, razen na območjih za potrebe obrambe, kjer je za poseg potrebno pridobiti soglasje Ministrstva za obrambo.

Preko območij podrobnejše namenske rabe segajo območja sekundarne rabe. To so vodovarstvena območja, območja ohranjanja narave, območja varstva kulturne dediščine, območja mineralnih surovin, varovalni pasovi gospodarske javne infrastrukture, območja nadzorovane rabe za potrebe obrambe, območja za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in ogrožena območja.

6. člen

Vsa poselitvena območja naselij, zaselkov in razpršene gradnje so glede na prevladujočo namensko rabo razdeljena na morfološke enote, ki so označene s šifro naselja, šifro osnovne in podrobnejše namenske rabe ter zaporedno številko.

Območje PUP Cerknica je opredeljeno z naslednjo namensko rabo:

(1) NAMENSKA RABA NA POSELITVENIH OBMOČJIH

S – Območja stanovanj (območja pretežno namenjena bivanju s spremljajočimi stavbami splošnega družbenega pomena, storitvenih dejavnosti in trgovin, ki služijo tem območjem).

SE – Območja stanovanj (območja namenjena pretežno eno ali dvostanovanjskim stavbam).

SV – Območja večstanovanjskih stavb (območja pretežno namenjena večstanovanjskim stavbam).

SP – Območja počitniških hiš (območja namenjena stavbam, ki se občasno uprabljajo za počitek ali oddih).

SK – Stanovanjska območja s kmetijskimi gospodarstvi (območja pretežno namenjena stanovanjskim in nestanovanjskim kmetijskim stavbam za opravljanje kmetijske dejavnosti).

SS – Stanovanjska območja za posebne namene (območje namenjeno domovom za ostarele, socialno varstvenim zavodom in drugim skupinskim nastanitvenim stavbam).

KP – Območja kmetijske proizvodnje (območja namenjena objektom, ki neposredno služijo primarni kmetijski proizvodnji).

D – Območja stavb splošnega družbenega pomena

DI – Območja namenjena vzgoji in izobraževanju.

DS – Območja športa (območja namenjena za športne dvorane in športna igrišča).

DZ – Območja namenjena zdravstvu, bolnišnicam in zavodski oskrbi.

DK – Območja namenjena kulturi (kulturni domovi, muzeji, knjižnice itd).

DU – Območja javne uprave.

DV – Območja namenjena čaščenju in opravljanju verskih obredov.

M – Mešana območja

MS – Območja urbanih središč (območja pretežno namenjena trgovskim, gostinskim, storitvenim, kulturnim in stanovanjskim stavbam ter stavbam javne uprave).

MV – Območja urbanih vaških središč (območja pretežno namenjena trgovskim, gostinskim, storitvenim, kulturnim in stanovanjskim stavbam, stavbam javne uprave ter kmetijam).

MB – Območja pretežno namenjena trgovskim, gostinskim, storitvenim, obrtnim in poslovnim stavbam.

MD – Območja pretežno namenjena stanovanjskim, trgovskim, gostinskim, obrtnim, poslovnim in storitvenim stavbam.

MP – Območja pretežno namenjena stanovanjskim, trgovskim, gostinskim, manjšim proizvodnim, obrtnim, storitvenim in poslovnim stavbam.

MK – Posebna območja (območja namenjena zavetiščem in kočam z manjšimi okrepčevalnicami).

MT – Turistična območja (območja namenjena turizmu z možnostjo nastanitve in rekreacije).

P – Območja proizvodnih dejavnosti

PD – Proizvodna območja pretežno namenjena proizvodnji, skladiščem in parkiriščem.

Z – Območja športno-rekreacijskih in zelenih površin.

ZS – Športna in rekreacijska območja namenjena zunaj športnim igriščem.

ZK – Območja namenjena pokopališčem.

(2) OBMOČJA GOSPODARSKE JAVNE INFRASTRUKTURE

DC – Območja državnih cest.

LC – Območja občinskih lokalnih cest in javnih poti.

IP – Območja prometnih površin izven vozišča.

IZ – Območja železniških prog.

Izp – Območja železniških postaj.

OC – Območje za čiščenje voda.

OO – Območja za odlaganje odpadkov.

OV – Območja za oskrbo z vodo.

EE – Območja za oskrbo z električno energijo.

(3) NAMENSKA RABA NA OBMOČJU KRAJINE

VC – Vodna zemljišča celinskih voda.

VI – Območja vodne infrastrukture.

L – Območja mineralnih surovin.

LN – Območja nadzemnega pridobivalnega prostora.

KI – Najboljša kmetijska zemljišča.

KO – Druga kmetijska zemljišča.

G – Večnamenski gozdovi.

GV – Varovalni gozdovi.

GRD1 – Gozdovi s posebnim namenom, v katerih so gozdnogospodarski ukrepi dovoljeni.

GRD2 – Gozdovi s posebnim namenom, v katerih gozdnogospodarski ukrepi niso dovoljeni oziroma so dovoljeni le izjemoma.

OB – Območja za potrebe obrambe.

3. Merila in pogoji

3.1. Merila in pogoji za vrsto prostorskih ureditev in gradenj

7. člen

Merila in pogoji določajo skupne dopustne vrste prostorskih ureditev in gradenj za vsa istovrstna območja, v poselitvenih območjih in zunaj poselitvenih območij, razen če v posebnih določbah ni določeno drugače.

Merila in pogoji, določeni s tem odlokom so podlaga za izdelavo posebnega dela projekta ter gradnjo enostavnih objektov.

8. člen

(vrste ureditev in gradenj)

V območju PUP Cerknica so možne naslednje vrste ureditev in gradenj:

(1.) gradnja novih objektov,

(1.1.) dozidave obstoječih stavb,

(1.2.) nadzidave obstoječih stavb,

(2.) rekonstrukcije obstoječih objektov,

(3.) vzdrževanje obstoječih objektov,

(4.) nadomestne gradnje objektov,

(5.) odstranitev objektov,

(6.) spremembe namembnosti objektov (stavb),

(7.) spremembe rabe stavb,

(8.) gradnja gospodarske javne infrastrukture in drugih omrežij in objektov v javni rabi,

(9.) gradnja inženirskih objektov,

(10.) gradnje in postavitve enostavnih objektov:

(10.a)

– gradnje in postavitve pomožnih objektov:

– objekti za lastne potrebe;

– ograje;

– pomožni infrastrukturni objekti;

pomožni kmetijsko-gozdarski objekti;

(10.b) postavitve začasnih objektov,

(10.c) gradnja vadbenih objektov,

(10.d) postavitve spominskih obeležij,

(10.e) postavitve urbane opreme.

Pred pričetkom del je za gradnjo novega objekta, rekonstrukcijo objekta, nadomestno gradnjo, odstranitev objekta in spremembo namembnosti objekta potrebno pridobiti gradbeno dovoljenje. Gradbeno dovoljenje je potrebno tudi za enostavne objekte, kadar ne izpolnjujejo enega ali več pogojev, ki jih določa Pravilnik o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, o pogojih za gradnjo enostavnih objektov brez gradbenega dovoljenja in o vrstah del, ki so v zvezi z objekti in pripadajočimi zemljišči.

9. člen

(pomen izrazov)

V PUP Cerknica imajo navedeni posamezni izrazi naslednji pomen:

– objekt je s tlemi povezana stavba ali gradbeni inženirski objekt skupaj z vgrajenimi inštalacijami in tehnološkimi napravami;

– stavba je objekt z enim ali več prostorov, v katere človek lahko vstopi in so namenjeni prebivanju ali opravljanju dejavnosti;

– gradbeni inženirski objekti so objekti transportne infrastrukture, cevovodi, komunikacijska omrežja, elektrovi, kompleksni industrijski objekti in drugi gradbeni inženirski objekti;

– prostorska ureditev je načrtovana razmestitev dejavnosti in objektov na določenem območju;

– gradnja novega objekta je izvedba del, s katerimi se zgradi nov objekt oziroma se objekt dozida ali nadzida in zaradi katerih se bistveno spremeni njegov zunanji izgled;

– rekonstrukcija objekta je spreminjanje tehničnih značilnosti obstoječega objekta in prilagajanje objekta spremenjeni namembnosti ali spremenjenim potrebam oziroma izvedba del, s katerimi se bistveno ne spremeni velikost, zunanji izgled in namembnost objekta, spreminjajo pa se njegovi konstrukcijski elementi, zmožljivost ter izvedejo druge njegove izboljšave;

– vzdrževanje objekta je izvedba del, s katerimi se ohranja objekt v dobrem stanju in omogoča njegova uporaba, obsega pa redna vzdrževalna dela, investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist;

– nadomestna gradnja je izvedba del, ko se na mestu poprej odstranjenega objekta ali v njegovi neposredni bližini, vendar znotraj gradbene parcele, zgradi nov objekt, s katerim se bistveno ne spremeni namembnost, zunanost, velikost in vplivi na okolje dosedanjega objekta, ki se ga pred začetkom uporabe nadomestnega objekta odstrani;

– odstranitev objekta je izvedba del, s katerimi se objekt odstrani, poruši ali razgradi in vzpostavi prejšnje stanje;

– sprememba namembnosti je izvedba del, ki ne predstavljajo gradnje in s katerimi se tudi ne spreminja zunanji videz objekta, predstavljajo pa takšno spremembo rabe objekta oziroma njegovega dela, da se z njo posledično poveča vpliv objekta na okolico;

– sprememba rabe je takšna izvedba del, ki predstavlja spremembo namembnosti, vendar se zaradi nje ne spremeni velikost in zunanji izgled stavbe ter ne povečuje vplivov na okolico, ali takšna sprememba namembnosti, ko se opravljanje dejavnosti v poslovnem prostoru nadomesti z drugo, takšni dejavnosti podobno dejavnostjo;

– zakonito zgrajen objekt je objekt ali stavba, ki je bil izveden na podlagi ustreznih pravnomočnih upravnih dovoljenj oziroma je bil izveden pred letom 1967;

– faktor zazidanosti gradbene parcele (FZ) je razmerje med zazidano površino stavbe in celotno površino gradbene parcele. Zazidano površino določajo dimenzije navpične projekcije zunanjih delov stavbe, ki so nad zemljiščem, na horizontalno ravnino zemljišča;

– faktor izrabe gradbene parcele (FI) je razmerje med bruto tlorisno površino stavbe in celotno površino gradbene parcele. Bruto tlorisna površina je skupna površina vseh etaž stavbe;

– gospodarska javna infrastruktura so omrežja, neposredno namenjena izvajanju gospodarskih javnih služb s področja prometa, energetike, komunalnega gospodarstva, upravljanja z vodami in gospodarjenja z drugimi vrstami naravnega bogastva ali varstva okolja, kakor tudi druga omrežja in objekti v javni rabi;

– objekt v javni rabi je objekt, katerega raba je pod enakimi pogoji namenjena vsem in se glede na način rabe deli na javne površine in nestanovanjske stavbe, namenjene javni rabi;

– pomožni objekt je objekt za lastne potrebe, znotraj gradbene parcele, ki pripada stanovanjski stavbi, oziroma kmetijskemu gospodarstvu zgrajenem na podlagi gradbenega dovoljenja in služi izboljšavi bivalnih pogojev ter kmetijski ali ljubiteljski dejavnosti posameznikov in njihovih družin, ograja, ki omejuje dostop tretjih oseb na dvorišče, vrt ali drugo zemljišče, pomožni infrastrukturni objekt, ki predstavlja del gospodarske javne infrastrukture, vključno s cestninskimi postajami, ali del druge javne infrastrukture oziroma omrežja v javni rabi ali priključek na takšno infrastrukturo oziroma omrežje in pomožni kmetijsko-gozdarski objekt, s pomočjo katerega se opravlja dejavnost kmetijstva, lova, gozdarstva oziroma ribištva;

– začasni objekt je enostavni objekt, narejen v montažni izvedbi in iz lahkih materialov, namenjen sezonski turistični ponudbi, prireditvi ali začasnemu skladiščenju in podobno, ki se postavi samo za čas trajanja takšne ponudbe, prireditve oziroma skladiščenja;

– vadbeni objekt je enostavni objekt, namenjen športu in rekreaciji na prostem, kot so nogomet, odbojka, roket, tenis, golf, vzletišča za zmaje, ultralahka letala in druga podobna športna vzletišča, rekreacijsko jahanje, kolesarjenje, trim steze in druga podobna športna oziroma rekreacijska igrišča na prostem, kakor tudi enostavni objekt, namenjen vajam za zaščito in reševanje, vojaškemu vadišču in podobno pod pogojem, da se s takšnim objektom ne spreminja vodnih in reliefnih značilnosti;

– spominsko obeležje je konstrukcijsko enostaven kip, plošča ali drugačen spomenik, namenjen obeležitvi zgodovinskega, kulturnega ali kakšnega drugega pomembnega dogodka oziroma za prireditve;

– urbana oprema so enostavno premakljivi objekti oziroma predmeti, s pomočjo katerih se zagotavlja namenska raba javnih površin;

– dopolnilna dejavnost kmetije je dejavnost turizma, gozdarstva, gostinstva, drobne obrti in proizvodov, nabiranja in sušenja zdravilnih rastlin, vrtnarstvo, čebelarstvo, perutninarstvo ter reja divjadi oziroma dejavnost, ki je v skladu s predpisi o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji;

– sanitarne sečnje so sečnje okuženega, z insekti napadanega, močno poškodovanega ali podrtega drevoja;

– vodno zemljišče celinskih voda je zemljišče, na katerem je celinska voda trajno ali občasno prisotna in se zato oblikujejo posebne hidrološke, geomorfološke in biološke razmere, ki določajo vodni in obvodni ekosistem;

– priobalno zemljišče celinskih voda je zemljišče, ki neposredno meji na vodno zemljišče;

– tloris z vogalnim zamikom je tloris z odrezanim vogalom in pritličju in tvori pokrit prostor pred vhodom in je bolj

pravokotne oblike. Značilen je za nekatera naselja vzdolž nekdanjih »prevoznih« cest in za predele Notranjske. Vzrok za nastanek take oblike je bil v potrebi po prostoru pred vhodom, ki je bil zavarovan pred dežjem; iz tega se je razvila značilna arhitekturna oblika, ki največkrat ni imela več povezave s prvotno zahtevo, je pa določala pripadnost arhitekturni tipiki;

– tloris z arkadnim zamikom je oblikovan podobno kot tloris z vogalnim zamikom, vendar z dodatnim motivom arkad v pritličju – največkrat pri nadstropnih stavbah.

- (1) Vrste gradenj in prostorskih ureditev ter ukrepov in omejitev na celotnem območju PUP

10. člen

(1.1.) Na celotnem območju, ki se ureja s PUP Cerknica so, razen v območjih izključne rabe za potrebe obrambe, dovoljene naslednje vrste ureditev in gradenj:

- gradnje, rekonstrukcije, vzdrževanje in odstranitve gospodarske javne infrastrukture in drugih omrežij v javni rabi, za katere ni predvidena izdelava lokacijskega načrta;
- rekonstrukcija in vzdrževanje obstoječih zakonito zgrajenih stavb;
- nadomestne gradnje zakonito zgrajenih objektov (izjema so objekti kulturne dediščine);
- odstranitve stavb (izjema so objekti kulturne dediščine);
- spremembe rabe zakonito zgrajenih stavb;
- gradnje pomožnih infrastrukturnih objektov.

Prepovedano je odstranjevati posamična drevesa ali skupine dreves izven gozda in gozdnega prostora, ki tvorijo značilno podobo krajine, razen sanitarne sečnje.

(1.2.) Na celotnem območju, ki se ureja s PUP Cerknica, so na vodnih zemljiščih celinskih voda, poplavnih, erozijskih ter vodovarstvenih območjih dovoljene le naslednje gradnje in prostorske ureditve ter ukrepi in omejitve:

(1.2.1.) Na vodnih zemljiščih celinskih voda vodnega in priobalnega zemljišča ter na območju presihajočih jezer (VC, VI) so dovoljene le:

- vodnogospodarske ureditve, ki se urejajo kompleksno (ukrepi, ki se nanašajo na izboljšanje hidromorfoloških in bioloških lastnosti površinskih voda);
- gradnje objektov grajenega vodnega javnega dobra;
- gradnje objektov gospodarske javne infrastrukture (prometne, telekomunikacijske, energetske, komunalne in okoljske);
- vzdrževalna dela na obstoječih površinah, objektih in napravah;
- rekonstrukcije obstoječih objektov in naprav, ki bistveno ne spreminjajo namembnosti in velikosti objekta;
- ukrepi, ki se nanašajo na ohranjanje narave;
- oživiljanje reguliranih vodotokov;
- gradnje objektov, potrebnih za rabo voda, zagotovitev varnosti plovbe in zagotovitev varstva pred utopitvami v naravnih kopališčih;
- gradnje objektov, namenjenih varstvu voda pred onesnaženjem;
- gradnje objektov, namenjenih obrambi države, zaščiti in reševanju ljudi, živali in premoženja ter izvajanju nalog policije;
- ureditve manjših zajemališč požarne vode;
- ureditve manjših zajetij za ureditev ribnikov;
- postavitev naprav za potrebe študijskih in raziskovalnih dejavnosti,
- renaturacija vodotokov,
- drugi posegi dovoljeni v skladu s predpisi o vodah.

Priobalno zemljišče voda Cerkniškega jezera je 15 m od meje vodnega zemljišča (najvišji zabeležen vodostaj). Priobalno zemljišče ostalih vodotokov, potokov, hudournikov, suhih strug ter ribnikov, mlak in močvirij s stalnim ali občas-

nim pritokom ali odtokom tekočih ali podzemnih voda, je 5 m od meje vodnega zemljišča.

Pri ureditvah in gradnjah znotraj priobalnega zemljišča naj se v največji meri ohranja obstoječa vegetacija.

Po zakonu o vodah je za gradnje na vodnem ali priobalnem zemljišču, ki so potrebne za izvajanje javne službe ali za izvajanje vodne pravice, na varstvenih in ogroženih območjih, zaradi odvajanja odpadnih voda, kjer lahko pride do vpliva na podzemne vode ter za hidromelioracije in rudarjenje potrebno pridobiti vodno soglasje.

(1.2.2.) Poplavna območja

Na poplavnem območju so prepovedane vse dejavnosti in vsi posegi v prostor, ki imajo lahko ob poplavi škodljiv vpliv na vode, vodna ali priobalna zemljišča ali povečujejo poplavno ogroženost območja. Dovoljeni so posegi, ki so namenjeni varstvu pred škodljivim delovanjem voda. Na poplavnih območjih je za vsako gradnjo oziroma poseg predhodno izdelati hidrološko hidravlično presojo vodnega režima.

(1.2.3.) Erozijska območja

Posegi na erozijskih območjih se izvajajo v skladu z določili zakona o vodah.

Na območjih običajne zaščite na žariščih površinske, globinske in bočne erozije je za vsako gradnjo, oziroma poseg, ki ima značaj graditve ali rekonstrukcije objektov in naprav, predhodno pridobiti geološko mnenje.

(1.2.4.) Vodovarstvena območja

Na vodovarstvenih območjih so prepovedane dejavnosti, ki bi lahko ogrozile količinsko ali kakovostno stanje vodnih virov. Dovoljeni pa so ukrepi, s katerimi se zavaruje količina ali kakovost vodnih virov.

Za posamezne posege v vodovarstvenih območjih je potrebno upoštevati določila veljavnih odlokov in predpisov za posamezna vodovarstvena območja.

- (2) Vrste prostorskih ureditev in gradenj v poselitvenih območjih

11. člen

V skladu s podrobnejšo namensko rabo so v posameznih območjih, za katere ni predvidena izdelava lokacijskih načrtov, poleg gradenj, prostorskih ureditev in omejitev določenih v 10. členu, dovoljene še naslednje vrste ureditev in gradenj:

(2.1.) V stanovanjskih območjih (SE, SV) so dovoljene:

- gradnje novih stanovanjskih stavb in spremljajočih stavb splošnega družbenega pomena, storitvenih dejavnosti in trgovin, ki služijo tem območjem;
- dozidave obstoječih zakonito zgrajenih stavb, ki so v skladu z namensko rabo območja, v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje oziroma za večstanovanjske objekte tudi v skladu z dovoljenim faktorjem izrabe gradbene parcele (FI);
- nadzidave obstoječih zakonito zgrajenih stavb v skladu z namensko rabo območja ter v skladu z višinskim gabaritom dovoljenim za to območje;
- spremembe namembnosti zakonito zgrajenih stavb pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;
- gradnje in postavitve pomožnih objektov za lastne potrebe, ograj, postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), vadbeneh objektov ter spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov). Pomožni objekti za lastne potrebe se lahko izvajajo v okviru meril za pozidanost oziroma v skladu z dovoljenim faktorjem izrabe (FI), pri večstanovanjskih območjih (SV) pa mora biti takšna gradnja organizirano vodena s strani upravnika večstanovanjske hiše, ki ga določa stanovanjski zakon. Ne glede na dovoljeni faktor zazidanosti (FZ) in faktor izrabe (FI) gradbene parcele je na gradbenih parcelah večstanovanjskih stavb za potrebe parkiranja možna postavitev skupnih nadstrešnic v skladu z ostalimi določili odloka.

– v sklopu obstoječih kmetij se dovoljujejo še dopolnilne dejavnosti kmetije, spremembe namembnosti objektov v skladu z določeno namensko rabo in postavitve enostavnih pomožnih kmetijskih objektov.

Za makroceloto Jezerski del je potrebno upoštevati še (1.3.1.) točko 38. člena, za makroceloto Hriboviti del pa (1.4.1.) točko 39. člena.

Za morfološke enote Dolenja vas DL-S1, Otok OT-S1 in Zelše ZE-S1 je potrebno upoštevati (2.4.5.) točko 43. člena, za Goričice GČ-S1 (2.4.6.) točko 43. člena, za Reparje RE-S1 pa (2.4.9.) točko 43. člena.

(2.2.) V območjih počitniških hiš (SP) so dovoljene:

– gradnje novih počitniških hiš;

– dozidave zakonito zgrajenih počitniških hiš v skladu z merili za oblikovanje in do izrabe površine dovoljene za pozidanost počitniškega območja;

– gradnje in postavitve pomožnih objektov za lastne potrebe, ograj ter postavitve spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov). Pomožni objekti za lastne potrebe se lahko izvajajo do izrabe dovoljene tlorisne površine za pozidanost počitniškega območja.

(2.3.) V stanovanjskih območjih s kmetijskimi gospodarstvi (SK) so dovoljene:

– gradnje novih stanovanjskih in nestanovanjskih kmetijskih stavb za opravljanje kmetijske dejavnosti ter gradnje dopolnilnih dejavnosti kmetij;

– dozidave obstoječih zakonito zgrajenih stavb, v skladu z namensko rabo območja ter v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

– nadzidave obstoječih zakonito zgrajenih stavb v skladu z namensko rabo območja ter v skladu z višinskim gabaritom dovoljenim za to območje;

– spremembe namembnosti zakonito zgrajenih stavb pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja oziroma predstavlja dopolnilno dejavnost kmetije;

– gradnje in postavitve pomožnih objektov za lastne potrebe, ograj ter pomožnih kmetijsko-gozdarskih objektov, postavitve začasnih in vadbenih objektov ter spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov). Pomožni objekti za lastne potrebe in pomožni kmetijsko-gozdarski objekti se lahko izvajajo v okviru meril in pogojev za pozidanost območja (gradbene parcele).

Za morfološke enote Dolenja vas DL-S1, Lipsenj LI-S6, Otok OT-S1 in Zelše ZE-S1 je potrebno upoštevati (2.4.5.) točko 43. člena, za Goričice GČ-S1 (2.4.6.) točko 43. člena, za Reparje RE-S1 (2.4.9.) točko 43. člena, za Žerovnico: ZE-S2, ZE-S3 in ZE-S4 (2.4.10.) točko 43. člena, za Čohovo ČO-S3 pa (2.4.13.) točko 43. člena.

(2.4.) V stanovanjskih območjih za posebne namene (SS) so dovoljene:

– gradnje domov za ostarele, socialno-varstvenih zavodov in drugih nastanitvenih stavb;

– dozidave in nadzidave obstoječih stavb v skladu z namensko rabo območja in v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– gradnje pomožnih objektov za lastne potrebe, postavitve ograj, postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov).

(2.5.) V območjih kmetijske proizvodnje (KP) so dovoljene:

– gradnje in prostorske ureditve na območju (KP) so opredeljene v posebnih določbah v (2.4.7.) točki 43. člena.

(2.6.) V območjih namenjenih vzgoji in izobraževanju (DI) so dovoljene:

– gradnje, dozidave in nadzidave stavb namenjenih vzgoji, izobraževanju in znanstveno-raziskovalnemu delu v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– gradnje in postavitve športnih igrišč, ograj, postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju) in vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov).

(2.7.) V območjih namenjenih za šport (DS) so dovoljene:

– gradnje in prostorske ureditve na območju (DS) so opredeljene v posebnih določbah v (2.4.3.) 43. člena.

(2.8.) V območjih namenjenih za zdravstvo (DZ) so dovoljene:

– gradnje, dozidave in nadzidave stavb za zdravstveno, bolnišnično in zavodsko oskrbo ter spremljajočih objektov, ki služijo tej dejavnosti v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– gradnje in postavitve ograj, spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov).

(2.9.) V območjih namenjenih za kulturo (DK) so dovoljene:

– gradnje, dozidave in nadzidave stavb za kulturo in razvedrilo, muzejev in knjižnice ter spremljajočih objektov, ki služijo tej dejavnosti v skladu z merili za pozidanost in oblikovanje;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– gradnje in postavitve ograj, postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), spominskih obeležij in urbane opreme (razen kioskov).

(2.10.) V območjih namenjenih javni upravi (DU) so dovoljene:

– gradnje, dozidave in nadzidave stavb namenjenih javni upravi v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), spominskih obeležij in urbane opreme.

Za morfološko enoto Cerknica CR-D7 je potrebno upoštevati (2.4.2.) točko 43. člena.

(2.11.) V območjih namenjenih za čaščenje in opravljanje verskih obredov (DV) so dovoljene:

– gradnje, dozidave in nadzidave stavb namenjenih za čaščenje in opravljanje verskih obredov ter spremljajočih objektov, ki služijo tej dejavnosti;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), spominskih obeležij in urbane opreme.

(2.12.) V območjih urbanih središč (MS) so dovoljene:

– gradnje izobraževalnih, trgovskih, gostinskih, storitvenih, kulturnih, gasilskih in stanovanjskih stavb ter stavb javne uprave;

– dozidave in nadzidave obstoječih stavb v skladu z namensko rabo območja ter v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– gradnje in postavitve pomožnih objektov za lastne potrebe, ograj, postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme. Pomožni objekti za lastne potrebe se lahko izvajajo v okviru meril in pogojev za pozidanost območja (gradbene parcele);

– v sklopu obstoječih kmetij se dovoljujejo še dopolnilne dejavnosti kmetije, spremembe namembnosti objektov v skladu z določeno namensko rabo in postavitve enostavnih pomožnih kmetijskih objektov.

(2.13.) V območjih urbanih vaških središč (MV) so dovoljene:

- gradnje izobraževalnih, trgovskih, gostinskih, storitvenih, kulturnih, gasilskih in stanovanjskih stavb, stavb javne uprave ter kmetij;

- dozidave in nadzidave obstoječih stavb v skladu z namensko rabo območja ter v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

- spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

- gradnje in postavitve pomožnih objektov za lastne potrebe, ograj ter pomožnih kmetijsko-gozdarskih objektov, postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju), vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme. Pomožni objekti za lastne potrebe in pomožni kmetijsko-gozdarski objekti se lahko izvajajo v okviru meril in pogojev za pozidanost območja (gradbene parcele).

(2.14.) V območjih mešanih dejavnosti (MB) so dovoljene:

- gradnje, dozidave in nadzidave trgovskih, gostinskih, obrtnih, poslovnih in storitvenih stavb v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

- spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

- gradnje in postavitve ograj, začasnih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme.

Za morfološko enoto Cerknica CR-D7 je potrebno upoštevati (2.4.2.) točko 43. člena.

(2.15.) V območjih mešanih dejavnosti (MD) so dovoljene:

- gradnje, dozidave in nadzidave stanovanjskih, trgovskih, gostinskih, obrtnih, poslovnih in storitvenih stavb v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

- spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

- gradnje pomožnih objektov za lastne potrebe in postavitve ograj, začasnih objektov (razen objektov namenjenih za skladiščenje) in vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme.

(2.16.) V območjih mešanih dejavnosti (MP) so dovoljene:

- gradnje, dozidave in nadzidave stanovanjskih, trgovskih, gostinskih, obrtnih, storitvenih, poslovnih ter manjših proizvodnih stavb v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

- spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

- gradnje in postavitve pomožnih objektov za lastne potrebe, ograj, začasnih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme. Pomožni objekti za lastne potrebe se lahko izvajajo v okviru meril in pogojev za pozidanost območja (gradbene parcele);

- v sklopu obstoječih kmetij se dovoljujejo še dopolnilne dejavnosti kmetije, spremembe namembnosti objektov v skladu z določeno namensko rabo in postavitve enostavnih pomožnih kmetijskih objektov.

Za morfološko enoto Cerknica CR-M4 je potrebno upoštevati (2.4.4.) točko 43. člena, za Rakek RK-M9 pa (2.4.8.) točko 43. člena.

(2.17.) V območjih posebnega namena (MK) so dovoljene:

- gradnje in dozidave stavb namenjenih planinskim, lovskim in drugim kočam z manjšimi okrepčevalnicami;

- gradnje pomožnih objektov za lastne potrebe in postavitve ograj ter spominskih obeležij;

- k gradnji stavb in pomožnih objektov na zemljiščih (gradbenih parcelah) v območju posebnega namena (MK), ki mejijo na gozdne površine opredeljene s prostorskim planom občine, je potrebno pridobiti soglasje Zavoda RS za gozdove, pri čemer Zavod RS za gozdove posegov na poselitvena območja ne more preprečiti, saj so bila ta usklajena v postopku izdelave prostorskega plana občine.

(2.18.) V turističnih območjih (MT) so dovoljene:

- gradnje, dozidave in nadzidave stavb namenjenih turizmu z možnostjo nastanitve ter rekreacije v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

- spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

- gradnje in postavitve ograj, začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju) in vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme.

(2.19.) V območjih proizvodnih dejavnosti (PD) so dovoljene:

- gradnje, dozidave in nadzidave proizvodnih, skladiščnih, obrtnih, storitvenih, trgovskih in poslovnih stavb, okrepčevalnic, barov, obratov za pripravo in dostavo jedi, gradnje in dozidave bencinskih servisov ter gradnje parkirišč v skladu z merili in pogoji za pozidanost in oblikovanje;

- spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

- gradnje pomožnih objektov za lastne potrebe (le nadstrešek in rezervoar za UNP) in postavitve ograj, začasnih objektov in urbane opreme.

(2.20.) V športno-rekreacijskih območjih (ZS) so dovoljene:

- gradnje športnih igrišč in drugih objektov za šport in rekreacijo na prostem ter spremljajočih objektov, ki služijo tej dejavnosti (gostinske stavbe (gostilna, okrepčevalnica, bar), pisarne, garderobe, sanitarije in podobno);

- dozidave obstoječih spremljajočih objektov;

- spremembe namembnosti obstoječih spremljajočih objektov pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo območja;

- gradnje in postavitve ograj, začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju) in vadbenih objektov, spominskih obeležij in urbane opreme.

Za morfološko enoto Cerknica CR-Z4 je potrebno upoštevati (2.4.1.) točko 43. člena.

(2.21.) V območjih namenjenih pokopališčem (ZK) so dovoljene:

- gradnje in širitve pokopališč ter gradnje in dozidave pokopaliških stavb s spremljajočimi objekti;

- gradnje in postavitve ograj ter spominskih obeležij.

V površino za pozidanost območja se štejejo površine vseh stavb na gradbeni parceli.

(3) Vrste gradenj in prostorskih ureditev na območjih gospodarske javne infrastrukture

12. člen

Na območjih gospodarske javne infrastrukture (DC, LC, IP, IZ, IZp, EE, OO, OC, OV) so poleg gradenj, prostorskih ureditev ter ukrepov in omejitev določenih v 10. členu tega odloka možne še gradnje novih objektov ter spremembe namembnosti obstoječih objektov v skladu z določeno namensko rabo.

(4) Vrste gradenj in prostorskih ureditev ter ukrepov in omejitev na območju krajine

13. člen

Na območju krajine so poleg gradenj, prostorskih ureditev in omejitev določenih v 10. členu tega odloka dovoljeni še naslednji posegi:

(4.1.) Območja mineralnih surovin (L)

(4.1.1.) V območjih nadzemnega pridobivalnega prostora (LN) in mineralnih surovin potencialnega prostora za izkoriščanje mineralnih surovin je dovoljeno še:

- izkoriščati mineralne surovine;
- graditi objekte in naprave za potrebe izkoriščanja mineralnih surovin in betonarne;
- po zaključku izkoriščanja je obvezno območje kvalitetno sanirati.

(4.1.2.) V območjih sanacije obstoječih kamnolomov je dovoljeno še:

- sanirati relief in ga prilagoditi konfiguraciji obstoječega terena in okolice;
- ozeleniti in biološko rekultivirati območje;
- prepustiti obstoječe nahajališče procesu samosana-cije (renaturacije);
- izvajati posege, ki so namenjeni varovanju in zaščiti pred negativnimi vplivi na okolje.

Za območje morfoloških enot Podskrajnik PK-L2 in PK-L3 je potrebno upoštevati (2.4.11.) točko 43. člena.

(4.2.) Območja najboljših in drugih kmetijskih zemljišč (KI, KO)

Na območjih kmetijskih zemljišč so dovoljeni še naslednji posegi:

- kmetijsko prostorsko ureditvene operacije in melioracije;
- sanacije divjih peskopov, gramoznic in odlagališč odpadkov v osnovno namensko rabo;
- urejanje in gradnja poljskih poti, pešpoti in kolesarskih poti;
- vodnogospodarske ureditve obstoječih strug, potokov in hudournikov;
- gradnje in postavitve naprav in opreme za varstvo pred točo;
- gradnje pomožnih kmetijskih objektov, ki se jih v skladu s Pravilnikom o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, o pogojih za gradnjo enostavnih objektov brez gradbenega dovoljenja in o vrstah del, ki so v zvezi z objekti in pripadajočimi zemljišči, lahko gradi brez gradbenega dovoljenja na kmetijskih zemljiščih.

– Kozolec kot enostavni objekt.

– Rastlinjak, kot enostavni objekt. Postavitev rastlinjakov se dovoljuje ob soglasju pristojne občinske strokovne službe za dobo petih let, z možnostjo podaljšanja.

– Čebelnjak, kot enostavni objekt, vendar samo, če se predhodno pridobi mnenje pristojne čebelarke službe, iz katerega izhaja, da je zemljišče, na katerem naj bi stal takšen čebelnjak, v skladu s predpisi, ki urejajo čebelarstvo, vključeno v kataster čebelje paše in čebelarski pašni red, njegov investitor pa, da je v skladu s predpisi, ki urejajo uravnavanje obsega površin čebelje paše, vpisan v register o čebelarjih. Postavlja se jih lahko smo na drugih kmetijskih zemljiščih.

– Krmišča in molžišča na pašnikih, kot enostavne objekte. Če se območje po določenem času več ne uporablja za pašo, je investitor dolžan objekte odstraniti in zemljišče vzpostaviti v prvotno stanje. Postavlja se jih lahko smo na drugih kmetijskih zemljiščih.

– postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju) v skladu s Pravilnikom o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, o pogojih za gradnjo enostavnih objektov brez gradbenega dovoljenja in o vrstah del, ki so v zvezi z objekti in pripadajočimi zemljišči. Začasne objekte na kmetijskih zemljiščih je potrebno predhodno pridobiti soglasje pristojne občinske strokovne službe.

– postavitve panojev z oglaševalno površino do 12 m², oziroma do 24 m² pri dvostranskem panoju, višine do 5 m nad terenom ob soglasju pristojne občinske strokovne službe. Postavitev večjih oglaševalnih panojev je dovoljena pod pogojem, da se zanjo pridobi soglasje občinskega sveta občine Cerknica in gradbeno dovoljenje.

– razglediščne točke s potrebno opremo.

(4.3.) Območja gozdov

Za vse posege v gozd in gozdni prostor je predhodno potrebno pridobiti soglasje Zavoda RS za gozdove. Za posege v zemljišča, ki so postala zazidljiva z zadnjim prostorskim planom občine (širitve), je potrebno soglasje Zavoda RS za gozdove pridobiti v primeru, da ima predvideni poseg za posledico krčitev gozda in da meji zemljišče, na katerem se poseg predvideva, na gozdne površine opredeljene v prostorskem planu občine, pri čemer Zavod RS za gozdove posegov

na poselitvena območja ne more preprečiti, saj so bila ta usklajena v postopku izdelave prostorskega plana občine.

V negozdnem prostoru, ki je funkcionalno povezan z gozdom, so dopustni le posegi, ki ne razvrednotijo ali ne poškodujejo gozda. V prostoru ob gozdu je potrebno ohraniti obstoječe dostope do gozda oziroma urediti nadomestne. Odmik od gozdnega raba mora biti tolikšen, da gospodarjenje z gozdom ne ogroža objektov oziroma raba prostora; če tega odmika ni, investitor prevzema odgovornost za poškodbe na svojem objektu, ki jih lahko povzročijo normalno gospodarjenje s sosednjim gozdom ali ujme ter sanacija njihovih posledic.

Pri posegih v gozd in gozdni prostor je potrebno upoštevati tipološke značilnosti krajine ter zagoravljati ohranitev ekološke ravnovesja, značilnosti razporeditve gozdnih mas v prostoru in značilnosti obstoječega gozdnega roba.

Negozdna zemljišča v gozdu je prepovedano pogozdovati.

(4.3.1.) V območju večnamenskih gozdov (G) so dovoljeni še naslednji posegi:

- posegi v skladu z gozdnogospodarskimi načrti in lovskogojitvenimi načrti;
- sanacije degradiranega gozdnega prostora;
- sanacije divjih peskopov, gramoznic in odlagališč odpadkov v osnovno namensko rabo;
- gradnje rekreacijskih in kolesarskih poti;
- urejanje hudournikov in druge vodnogospodarske ureditve;

– gradnje pomožnih gozdarskih objektov (obore, krmilnice, lovske preže, napajališča, gozdne vlake, gozdne ceste in učne poti ter gozdne žičnice);

– gradnje čebelnjakov v skladu s Pravilnikom o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, o pogojih za gradnjo enostavnih objektov brez gradbenega dovoljenja in o vrstah del, ki so v zvezi z objekti in pripadajočimi zemljišči, če se pridobi gradbeno dovoljenje in soglasje Zavoda RS za gozdove;

– sanitarne sečnje;

– krčitve gozdov za kmetijske namene do površine 1,0 ha, če poseg ne razvrednoti ekoloških ali socialnih funkcij gozdov; pred izvedbo krčitve je potrebno pridobiti soglasje Zavoda za gozdove Slovenije.

(4.3.2.) Območjih varovalnih gozdov (GV) in gozdov s posebnim namenom, v katerih gozdnogospodarski ukrepi niso dovoljeni oziroma so dovoljeni le izjemoma (GRD2):

Režim gospodarjenja s takimi gozdovi je določen s predpisom vlade, s katerim je razglašen za varovalni gozd ali za gozd s posebnim namenom.

(4.3.3.) Območja gozdov s posebnim namenom, v katerih so gozdnogospodarski ukrepi dovoljeni (GRD1):

Posegi v prostor so dopustni v skladu s predpisom vlade o razglasitvi gozdov za posebne namene, s katerim je določen poseben režim gospodarjenja in ureditve teh gozdov.

Z gozdovi, ki še niso razglašeni je potrebno gospodarjenje prilagoditi tako, da se skrbi za ohranjanje njihove gozdne rabe v skladu s predpisi in gozdnogospodarski načrti.

(4.4) Območja za potrebe obrambe (OB)

Na območju občine Cerknica so za potrebe obrambe določena območja izključne in nadzorovane rabe. V območju izključne rabe za potrebe obrambe so dovoljene gradnje in ureditve objektov namenjenih za razmestitev in delo obrambnih sil. V območju nadzorovane rabe za potrebe obrambe je z vidika varnosti dovoljena le primarna raba (kmetijska, gozdna in uporaba lokalnih cest). Le v širšem varnostnem pasu vadišča Bloška polica so posegi dovoljeni izjemoma, če je zanje pridobljeno soglasje Ministrstva za obrambo.

Ne glede na določila prejšnjega odstavka so na območju izključne in nadzorovane rabe za potrebe obrambe možne gradnje, rekonstrukcije, vzdrževanje in odstranitve gospodarske javne infrastrukture (za katere se ne predvideva izdelava lokacijskega načrta), če se zanje pridobi soglasje Ministrstva za obrambo.

(5) Vrste gradenj in prostorskih ureditev ter omejitev v območjih začasnih PUP

14. člen

V območjih urejanja, za katera je načrtovana izdelava LN, so do sprejetja le teh dopustna le:

- vzdrževalna dela in rekonstrukcije zakonito zgrajenih stavb,
- odstranitve obstoječih objektov,
- gradnje rekonstrukcije, vzdrževanje in odstranitve gospodarske javne infrastrukture in drugih omrežij in objektov v javni rabi,
- postavitve začasnih objektov (razen objektov namenjenih skladiščenju) in urbane opreme ob soglasju strokovne službe občine Cerknica

Ti posegi so dovoljeni pod pogojem, da ne bodo ovirali kasnejšega kompleksnega urejanja območij.

Za območja CE-16C Center-del, CE-18C Poslovni center, CE-29C-5, CE-29C-4 Grič, Lužce in Posebno območje prepleta naravnih vrednot in turizma (UN) je potrebno upoštevati še določila posebnih določb (40. člen).

3.2. Merila in pogoji za oblikovanje prostorskih ureditev in gradnjo objektov

(1) Merila in pogoji za urbanistično oblikovanje

15. člen

(1.1.) Stopnja izkoriščenosti zemljišč za stavbe:
Faktor zazidanosti gradbene parcele (FZ):

SE	SV	SK	KP	DS, DK, DU	MS in MV	MB, MD, MP	MT	PD
0,35	0,25	0,40	0,4-0,5	0,35	0,45	0,30	0,25	0,50

V območju stanovanj (SE, SK, SP) se zaradi ohranjanja arhitekturne krajine, v primeru nagiba terena, ki je večji od 12° kriteriji za parcelacijo novih gradbenih parcel sorazmerno večajo tako, da je pri naklonu 25°, parcela v smeri naklona daljša za 100%.

Za stavbe splošnega družbenega pomena (DI, DZ, DV) ter stavbe za posebne namene (SS) se zazidanost določi v skladu z normativi in standardi, ki urejajo posamezno področje dejavnosti, oziroma zazidanost gradbene parcele določi odgovorni projektant.

V območjih počitniških hiš (SP) so gradnje dovoljene do 60 m² tlorisne površine.

Za posebna območja (MK) v skladu z namembnostjo stavb zazidanost gradbene parcele določi odgovorni projektant.

V območju mešanih dejavnosti (MB, MD in MP) se predpisani faktor zazidanosti gradbene parcele lahko poveča do 0,40 pod pogojem, da se zagotovi ustrezno število parkirnih mest in s 17. členom odloka določeni obvezni delež zelenih površin.

Faktor izrabe gradbene parcele (FI):

Faktor izrabe gradbene parcele za večstanovanjske stavbe (SV) je od 0,8 do 1,1.

V primeru, ko je obstoječa zazidanost (FZ) in izraba (FI) gradbene parcele večja kot je določena v tem členu, so na teh gradbenih parcelah dovoljene le rekonstrukcije, vzdrževanje, spremembe namembnosti in rabe stavb.

Za morfološke enote Bezuljak BZ-S2, Dolenja vas DL-S2, Cerknica CR-S10, Grahovo GR-M1, Lipsenj LI-S2, Martinjak MR-M1 in Otok OT-S1 je potrebno upoštevati določila (2.5.1.) točke 44. člena.

Za morfološko enoto Rakek RK-M1 je potrebno upoštevati določila (2.5.2.) točke 44. člena.

(1.2.) Po tipologiji zazidave se stanovanjske stavbe delijo na:

V območjih (SE):

- prostostoječe enostanovanjske stavbe;
- prostostoječe dvostanovanjske stavbe;
- dvostanovanjske stavbe – dvojček;
- prostostoječe atrijske stavbe;
- stanovanjsko – poslovna stavba, ki mora imeti več kot polovico koristnih površin namenjenih za stanovanje;
- strnjena pozidava v naselbinskih jedrih.

V območjih (SV):

- večstanovanjske stavbe, ki so po gradbeni masi enake eno ali dvostanovanjskim stavbam;
- stanovanjski bloki;
- stanovanjski stolpiči;
- poslovne večstanovanjske stavbe, ki imajo le pritličja (kleti) nestanovanjska.

V območjih (SP):

- počitniške hiše.

V območjih (SK):

- enostanovanjske in dvostanovanjske stavbe kmetij;
- prostostoječe enostanovanjske stavbe;
- prostostoječe dvostanovanjske stavbe;
- prostostoječe atrijske stavbe;
- strnjena pozidava v naselbinskih jedrih.

(1.3.) Lega objekta na zemljišču:

- Nove stavbe morajo biti od meje sosednjih zemljišč oddaljene najmanj 4,0 m, enostavni objekti pa najmanj 2,00 m, razen ograje in rezervoarji za utekočinjeni naftni plin ali nafto, ki morajo biti od meje sosednjih zemljišč oddaljeni najmanj toliko, kot to določajo predpisi, ki urejajo področje naprav za vnetljive tekočine in pline. Manjši odmiki so možni le

– Nove stavbe morajo biti od meje sosednjih zemljišč oddaljene najmanj 4,0 m, enostavni objekti pa najmanj 2,00 m, razen ograje in rezervoarji za utekočinjeni naftni plin ali nafto, ki morajo biti od meje sosednjih zemljišč oddaljeni najmanj toliko, kot to določajo predpisi, ki urejajo področje naprav za vnetljive tekočine in pline. Manjši odmiki so možni le

ob pisnem soglasju lastnika sosednjega zemljišča, v primeru rezervoarja za utekočinjeni naftni plin ali nafto pa je potrebno montirati tudi ustrezen požarni zid.

– Ne glede na določila prejšnje alineje so, lahko v območjih urbanih vaških središč (MV), nove stavbe od parcelnih meja odmaknjene za najmanj polovico svoje višine od terena do kapi, vendar ne manj kot 2,5 m. Manjši odmiki so možni le ob pisnem soglasju lastnika sosednjega zemljišča.

– Od obstoječih stavb morajo biti nove stavbe oddaljene najmanj toliko, da so zagotovljeni higiensko-zdravstveni in požarno varstveni pogoji.

– Ograje morajo biti od sosednjih zemljišč oddaljene najmanj 0,5 m, pri čemer naj se, ob pisnem soglasju lastnika oziroma lastnikov sosednjih zemljišč, praviloma postavljajo na posestne meje, razen v primerih, ko je sosednje zemljišče javna cesta. Za postavitev ograj ob javnih cestah je potrebno pridobiti soglasje upravljalca ceste, ki določi ustrezne odmike in višine, da le-te ne ovirajo polja preglednosti in vzdrževanja cest.

– Nove stavbe in pomožni objekti za lastne potrebe morajo biti od cestnega telesa javnih cest oddaljene najmanj 5,0 m, oziroma v skladu s cestno-prometnimi predpisi glede na kategorizacijo posamezne ceste. Odstopanje od teh določil je možno le v soglasju z upravljalci cest ter takrat kadar morajo stavbe slediti obstoječi razpoznavni gradbeni liniji naselja ali dela naselja.

– Upoštevat je potrebno obstoječe razpoznavne gradbene linije.

– V območjih urbanih vaških središč (MV) je pri določitvi lege stavbe potrebno slediti talni zasnovi vaškega jedra in obstoječim gradbenim linijam. Nadomestna gradnja objektov, ki je oddaljena manj kot 2,5 m od meje sosednjih zemljišč, je na to stran možna le na mestu poprej odstranjenega objekta in z istim odklikom ter v isti velikosti, kot objekt, ki se nadomešča, brez soglasja lastnika mejnih zemljišč, v kolikor se objektu bistveno ne spreminja namembnost, zunanost in vplivi na okolje dosedanjega objekta.

– Postavitev stavb mora biti prilagojena konfiguraciji terena. Daljša stranica stavb lociranih na pobočjih mora biti vzporedna s plastnicami. Izjemoma je postavitev (orientacija) stavb lahko drugačna, če se z grafično analizo okolice, ki jih morajo vsebovati lokacijski podatki posebnega dela projekta, utemelji, da postavitev stavbe upošteva ohranjen identitetni urbanistični vzorec naselja oziroma dela naselja oziroma prevladujočo orientacijo slemen.

– V naseljih oziroma delih naselja z značilno postavitvijo stavb z daljšo stranico pravokotno na cesto, je potrebno gradnje in prostorske ureditve oblikovati v skladu s takšno tlorisno zasnovo območja.

– Upoštevat je potrebno obstoječe dominante in kvalitete prostora.

Za morfološke enote Bezuljak BZ-S2, Dolenja vas DL-S2, Cerknica CR-S10, Grahovo GR-M1, Lipsenj LI-S2, Martinjak MR-M1 in Otok OT-S1 je potrebno upoštevati določila (2.5.1.) točke 44. člena.

(2) Merila in pogoji za arhitektonsko oblikovanje

16. člen

(2.1.) Za oblikovanje stanovanjskih stavb v območju (SE) velja:

– Tlorisni gabarit vseh stavb (stanovanjske, družbene, storitvene stavbe in trgovine) mora imeti podolgovat tloris v razmerju stanic vsaj 1:1,3, stanovanjskih dvojčkov pa vsaj 1:2. Tloris je lahko tudi lomljen (za območje je značilen tloris z vogalnimi zamikom in tloris z arkadnim zamikom). S prizidavami se ne sme porušiti zgoraj predpisanega tlorisnega gabarita.

– Višinski gabarit stavb je dovoljen do $(K) + P + 1 + M$, pri čemer višina kapu na najvišjem delu ne sme presegati višine 6,90 m nad urejenim terenom. Nadzidave stavb se

lahko izvajajo le do zgoraj predpisanega višinskega gabarita. Pri določanju višine stavb je potrebno poleg predpisanih dopustnih višin upoštevati tudi vertikalni gabarit naselja, tako da nove stavbe ne izstopajo iz silhete naselja.

– Obliko, naklon in kritino strehe ter smeri slemen je potrebno prilagoditi značilni podobi naselja. Strehe stavb so praviloma dvokapnice s slemenom v smeri daljše stranice, oziroma sestavljene dvokapnice istega naklona v primeru lomljenega tlorisa. Strehe so lahko zaključene s čopi. Šotoraste in lomljene strešine niso dovoljene. Naklon streh je dovoljen v razponu od 35° do 45° z upoštevanjem prevladujočega naklona naselja oziroma dela naselja. Strešna kritina je praviloma v temno rjavih ali opečnih tonih. Odpiranje strešin je dopustno v obliki frčad. Strešine frčad morajo imeti naklone enake osnovni strehi, razen pri frčadah na »firtah«, in ne smejo biti višje od nje. Sončni zbiralniki ne smejo biti postavljeni višje od slemen. Strehe nad prizidki morajo biti enake kot osnovna streha, kar ni obvezno za zimske vrtove.

– Arhitektonsko oblikovanje stavb, dozidave, nadzidave in rekonstrukcije morajo izhajati iz lokalne tradicije oblikovanja. Balkonske ograje naj imajo praviloma vertikalno položene deske. Fasadne obloge iz umetnega kamna, keramičnih ploščic in fasadne opeke niso željene. Stolpiči oziroma historiziranje ni željeno. V primerih velikih gradbenih mas je potrebno stavbo členiti na manjše gradbene mase. Stavbe so lahko grajene klasično ali montažno. Dozidave in nadzidave stavb morajo biti oblikovno usklajene z osnovno stavbo.

– Za nestanovanjske stavbe v okviru obstoječih kmetij je potrebno upoštevati oblikovalska določila (2.4.2.) točke tega člena.

Lokacijski podatki posebnega dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo vsebovati grafični prikaz analize okolice (lega stavb v prostoru, značilna razmerja stranic tlorisa, višine stavb, naklon streh, razporeditev okenskih odprtín na fasadi, arhitekturno oblikovanje območja), kjer se gradnja oziroma prostorska ureditev načrtuje, s katerim bodo utemeljene izbrane usmeritve za oblikovanje objektov.

Za makroceloto Jezerski del je potrebno upoštevati določila (1.3.2.) točke 38. člena, za makroceloto Hriboviti del pa določila (1.4.2.) točke 39. člena.

(2.2.) Za oblikovanje stavb v območju (SV) velja:

(2.2.1.) Za večstanovanjske stavbe, ki so po gradbeni masi enake eno ali dvostanovanjskim stavbam, veljajo merila in pogoji za arhitektonsko oblikovanje iz točke 2.1. tega člena.

(2.2.2.) Za arhitektonsko oblikovanje stanovanjskih blokov in stolpičev, ki imajo lahko tudi nestanovanjsko pritličje velja:

– Tlorisni gabarit bloka mora imeti podolgovat tloris v razmerju stanic vsaj 1:2. Tlorisni gabarit stolpiča je praviloma 1:1 (do 1:1,3).

– Višinski gabarit je dovoljen do $(K) + P + 3 + M$. Nadzidave se lahko izvajajo le do predpisanega višinskega gabarita. Zaradi višinske regulacije območja se nadzidave lahko izvajajo tudi do višinskega gabarita najvišje SV stavbe znotraj morfološke enote, ne glede na dovoljen FI.

– Obliko, naklon in kritino strehe ter smeri slemen določi odgovorni projektant. Barva streh je praviloma v temno rjavih ali opečnih tonih. Na obstoječih blokkih je dovoljeno odpiranje strešin v obliki frčad. Strešine frčad morajo imeti enake naklone in ne smejo biti višje kot je osnovna streha. Sončni zbiralniki morajo biti postavljeni vzporedno s strešino.

– Arhitektonska zasnova blokov in stolpičev mora biti enotna za celotno območje.

– Rekonstrukcije fasad so dopustne pod pogojem, da se hkrati rekonstruira celotna posamična fasada – rekonstrukcija dela fasade ni dopustna. Rekonstrukcije fasad morajo biti izvedene tako, da se ohranja njena razpoznavnost in celovitost.

– Tehnične rešitve večstanovanjskih stavb morajo zagotavljati funkcionalno oviranim osebam neoviran dostop, vstop in uporabo objektov brez grajenih ovir.

Za območja morfoloških enot Cerknica: CR-S6, CR-S18 in Rakek RK-S10 je potrebno upoštevati določila (2.5.3.) točke 44. člena.

(2.3.) Za oblikovanje počitniških hiš (SP) velja:

– Tlorisna površina počitniške hiše je max. 60 m². Tlorisna zasnova mora biti podolgovata v razmerju stranic vsaj 3:4. Dozidave obstoječih počitniških hiš so dovoljene le do dopustne skupne tlorisne površine 60 m².

– Višinski gabarit počitniške hiše je dovoljene do (K) + P + M, pri čemer višina kapu na najvišjem delu ne sme presegati 5,40 m nad terenom.

– Strehe počitniških hiš so dvokapnice s slemenom v smeri daljše stranice. Naklon streh je dovoljen v razponu od 35° do 45°. Lomljene in šotoraste strehe niso dovoljene. Strešna kritna je v temno rjavih ali opečnih tonih. Odpiranje streh je dopustno v obliki frčad. Strešine frčad morajo imeti naklone enake osnovni strehi, razen pri frčadah na »firtah«, in ne smejo biti višje od nje. Sončni zbiralniki ne smejo biti postavljeni višje od slemen. Strehe nad prizidki morajo biti enake kot osnovna streha.

– Arhitektonska zasnova mora izhajati iz oblikovanja značilne lokalne tradicije. Balkonske ograje naj imajo vertikalno položene deske. Fasadne obloge iz umetnega kamna, keramičnih ploščic in fasadne opeke niso dovoljene. Objekti so lahko grajeni klasično ali montažno. Stolpiči oziroma historiziranje ni željeno. Dozidave počitniških hiš morajo biti oblikovno usklajene z osnovno stavbo.

(2.4.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (SK) in velja:

(2.4.1.) Za stanovanjske stavbe veljajo merila in pogoji za arhitektonsko oblikovanje iz točke 2.1. tega člena.

Za makroceloto Jezerski del je potrebno upoštevati določila (1.3.3.) točke 38. člena, za makroceloto Hriboviti del pa določila (1.4.3.) točke 39. člena.

(2.4.2.) Za arhitektonsko oblikovanje nestanovanjskih kmetijskih stavb velja:

– Gospodarska poslopja in hlevi morajo imeti podolgovat tlorisni gabarit v razmerju stranic vsaj 1:1,8, pomožne kmetijske stavbe pa vsaj 1:1,3 razen silosi.

– Višinski gabarit stavb je dovoljen do (K) + P z možnostjo izrabe podstrešja. Pri določanju višine stavb je potrebno poleg predpisanih dopustnih višin upoštevati tudi vertikalni gabarit naselja tako, da nove stavbe ne izstopajo iz silhete naselja.

– Obliko, naklon, kritino in smer slemen je potrebno prilagoditi značilni podobi naselja. Strehe stavb so praviloma dvokapnice s slemenom v smeri daljše stranice. Strehe so lahko zaključene s čopom. Šotoraste in lomljene strešine niso dovoljene. Nakon streh je dovoljen v razponu od 30° do 45°. Strešna kritina je praviloma v temno rjavih ali opečnih tonih.

– Arhitektonsko oblikovanje stavb in dozidave morajo izhajati iz lokalne tradicije oblikovanja. V primerih velikih gradbenih mas je potrebno stavbo členiti na manjše gradbene mase. Stavbe so lahko grajene klasično ali montažno. Spremembe namembnosti stavb ne smejo porušiti lokalne tradicije arhitektonskega oblikovanja.

Lokacijski podatki posebnega dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo vsebovati grafični prikaz analize okolice (lega stavb v prostoru, višina stavb, naklon streh), kjer se gradnja oziroma prostorska ureditev načrtuje, s katerim bodo utemeljene izbrane usmeritve za oblikovanje objektov.

(2.5.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (KP) je potrebno upoštevati podrobnejše posebne določbe točke (2.4.7.) 43. člena.

(2.6.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (SS, DI, DS, DZ, DK, DU, DV, MS) velja:

– Tlorisni gabarit stavb mora biti prilagojen velikosti in legi gradbene parcele ter namembnosti območja in funkciji stavb.

– Višinski gabariti stavb so poljubni glede na funkcijo stavb in ne smejo presegati max. višine slemen najvišjega objekta v okolici.

– Strehe stavb so lahko ravne ali v naklonu poljubnih oblik in obdelave, z upoštevanjem značilnosti oblikovanja obstoječe gradbene strukture v okolici.

– Stavbe morajo biti kvalitetno oblikovane.

– Dozidave in nadzidave morajo biti oblikovane v skladu z osnovno stavbo.

– Tehnične rešitve stavb v javni rabi morajo funkcionalno oviranim osebam omogočati neoviran dostop, vstop in uporabo objektov brez grajenih ovir.

– Za nestanovanjske stavbe v okviru obstoječih kmetij v območju MS je potrebno upoštevati oblikovalska določila (2.4.2.) točke tega člena.

(2.7.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (MV) velja:

– Tlorisni gabariti stavb morajo slediti tipičnemu razmerju značilnemu za stavbno dediščino v vaškem jedru.

– Višinski gabariti stavb so poljubni glede na funkcijo in tradicijo stavb in ne smejo presegati max. višine slemen najvišjega objekta v jedru ter izstopati iz silhete naselja.

– Obliko, naklon in kritino streh ter smeri slemen je potrebno prilagoditi tradicionalni značilnosti vaškega jedra.

– Arhitektonsko oblikovanje stavb mora izhajati iz tradicionalnega oblikovanja stavbe dediščine. Pri rekonstrukcijah, dozidavah in nadzidavah stavb je potrebno ohraniti ornamente, značilne gradbene materiale, detajle, razporeditve odprt in njihova razmerja ter naklon strešin. V primerih spremembe namembnosti stavb niso dopustne bistvene spremembe zunanosti stavb.

Lokacijski podatki posebnega dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo vsebovati grafični prikaz analize okolice (lega stavb v prostoru, značilna razmerja stranic tlorisa, višine stavb, naklon streh, razporeditev okenskih odprt in na fasadi, arhitekturno oblikovanje območja), kjer se gradnja oziroma prostorska ureditev načrtuje, s katerim bodo utemeljene izbrane usmeritve za oblikovanje objektov.

(2.8.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (MB, MD, MP) velja:

– Tlorisni gabarit stavb mora biti prilagojen velikosti in legi gradbene parcele ter namembnosti območja in funkciji stavb.

– Višinski gabariti stavb so poljubni glede na funkcijo stavb in ne smejo presegati max. višine slemen najvišjega objekta v okolici.

– Strehe stavb so lahko ravne ali v naklonu poljubnih oblik in obdelave, z upoštevanjem značilnosti oblikovanja obstoječe gradbene strukture v okolici.

– Stavbe morajo biti kvalitetno oblikovane.

– Dozidave in nadzidave morajo biti oblikovane v skladu z osnovno stavbo.

– Za nestanovanjske stavbe v okviru obstoječih kmetij v območju MP je potrebno upoštevati oblikovalska določila (2.4.2.) točke tega člena.

Za makroceloto Jezerski del je potrebno upoštevati določila (1.3.4.) točke 38. člena, za Hriboviti del pa (1.4.4.) točko 39. člena.

(2.9.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (MK in MT) velja:

– Tlorisni gabarit stavb mora biti prilagojen velikosti in legi gradbene parcele ter namembnosti območja in funkciji stavb.

– Višinski gabariti stavb so poljubni glede na funkcijo stavb in ne smejo biti vedutno izpostavljeni.

– Obliko, naklon, kritino in smer slemen je potrebno prilagoditi tradicionalni značilnosti območja.

– Arhitektonsko oblikovanje stavb mora izhajati iz tradicionalnega oblikovanja stavb.

– Dozidave in nadzidave morajo biti oblikovane v skladu z osnovno stavbo.

– Tehnične rešitve javnih stavb morajo funkcionalno oviranim osebam omogočati neoviran dostop, vstop in uporabo objektov brez grajenih ovir.

(2.10.) Za arhitektonsko oblikovanje stavb v območjih (PD) velja:

Tlorisna zasnova proizvodnih stavb mora upoštevati funkcijo območja in optimalno izrabo prostora ter tehnološke pogoje in omejitve. Vertikalni gabariti dopolnilnih gradenj proizvodnih objektov morajo upoštevati višinske gabarite obstoječe gradbene strukture. Vizualno izpostavljene meje (PD) območij naj bodo po možnosti intenzivno ozelenjene.

Objekti se oblikujejo v skladu s tehnološkimi zahtevami dejavnosti, kritina ne sme biti svetle barve.

(2.11.) Za arhitektonsko oblikovanje spremljajočih objektov v območjih (ZS) (gostinske stavbe, pisarne, garderobe, sanitarije ipd.) je potrebno upoštevati oblikovalska določila prve, tretje, četrte, pete in šeste alineje (2.8.) točke tega člena. Višinski gabarit stavb je dovoljen do (K) + P + M.

(2.12.) Za gradnje in dozidave pokopaliških stavb s spremljajočimi objekti na območjih (ZK) je potrebno upoštevati oblikovalska določila (2.6.) točke tega člena.

(2.13.) Odstopanja

Posamezne gradnje je možno oblikovati v kontrastu z okoljem in sicer zaradi estetskih in simbolnih razlogov, kadar ima različnost oziroma nasprotnost oblike za cilj vzpostaviti prostorsko dominantno, doseči večjo razpoznavnost območja, zlasti z novogradnjami na prometnih vozliščih, v središčih posameznih naselij in v drugih primerih gradenj, ki odstopajo od oblikovalskih usmeritev določenih za posamezna območja. Ob tem mora tak poseg upoštevati obstoječe dominantne in kvalitete prostora. Upravičenost tovrstnega oblikovalskega posega se ocenjuje na podlagi najmanj dveh variantnih rešitev, tako da izbrano varianto potrdi župan s soglasjem na podlagi mnenja občinskega odbora za okolje in prostor.

(3) Merila in pogoji za krajinsko oblikovanje

17. člen

(3.1.) Oblikovanje zelenih površin

V okviru gradbene parcele je potrebno za posamezne dejavnosti zagotoviti minimalno naslednji delež zelenih površin:

SE	SV	SK	KP	MS in MV	MB, MD, MP	MT	PD
30%	15%	30%	15%	10%	12%	30%	10%

Pri stavbah splošnega družbenega pomena (DI, DS, DZ, DK, DU, DV) ter pri stavbah za posebne namene (SS) se delež zelenih površin določi s projektom zunanje ureditve gradbene parcele v skladu s standardi in normativi, ki urejajo posamezno področje.

V naseljih je potrebno ohraniti čim več obstoječe vegetacije, nove zasaditve pa naj upoštevajo avtohtone drevesne in grmovne vrste.

Površine za otroška igrišča in ozelenjena parkirišča niso del zelenih površin.

Za morfološke enote Bezuljak BZ-S2, Dolenja vas DL-S2, Cerknica CR-S10, Grahovo GR-M1, Lipsenj LI-S2, Martinjak MR-M1 in Otok OT-S1 je potrebno upoštevati določila (2.5.1.) točke 44. člena.

Za morfološko enoto Rakek RK-M1 je potrebno upoštevati določila (2.5.2.) točke 44. člena.

(3.2.) Oblikovanje okolice objektov

– Pomožni objekti morajo biti oblikovani skladno z oblikovanjem in materiali osnovnega objekta. Strehe pomožnih objektov morajo biti izvedene na enak način kot nad osnovno stavbo, razen v primeru pohodne strehe (terase), ko je pomožni objekt postavljen kot prizidek k fasadi. V primeru, da je

pomožni objekt prostostoječ, mora biti sleme strehe v smeri daljše stranice.

Skupne nadstrešnice za potrebe parkiranja na gradbenih parcelah večstanovanjskih stavb morajo biti oblikovane enotno za območje celotne morfološke enote.

– Pomožni objekti na območju krajine

Oblikovanje in uporaba materialov pri gradnjah in postavitvah kozolcev, čebelnjakov ter krmišč oziroma molzišč na pašnikih mora upoštevati lokalno tradicijo. Podolgovata tlorisna zasnova dvojnega kozolca mora biti v razmerju stranic vsaj 1:3, čebelnjaka pa vsaj 1:1,5. Sleme strehe mora biti v smeri daljše stranice, strešni naklon pa med 35 in 45 stopinjami, videz kritine mora biti v rastru in barvi podoben opečni. Objekti so lahko zgrajeni le v leseni izvedbi in postavljeni na točkovnih temeljih. Deske pri opaževanju so lahko pritrjene le vertikalno. Kozolec je lahko opažen le v zatrepih, sicer kozolec ne sme imeti zaprtih stranic. Stranice morajo biti oblikovane značilno lokalni tradiciji – horizontalne letve »štanti«.

– Ograjevanje parcel v naselju naj upošteva tip, material in višino ograj, ki je značilna zanj. Praviloma naj se uporabljajo žive meje ali lesene ograje. Žične ograje se lahko postavijo v kombinaciji z intenzivnim zelenjem. V stanovanjskih območjih višine ograj ne smejo presegati 1,20 m, kar ne velja za varovalne, igriščne in protihrupne ograje. Vstopna in uvozna vrata se obvezno odpirajo proti gradbeni parceli in ne proti cesti. V križiščih ograje ne smejo ovirati preglednega trikotnika. Če je rešitev uvoza iz vidika prometne varnosti problematična in bi zamik uvoza slednjo pomembno izboljšal, je takšna rešitev obvezna. Masivne, razen protihrupne ograje niso dovoljene. Ograjevanje zemljišč izven naselij ni dovoljeno razen v primeru fizičnega varovanja.

– Oporni zidovi so dovoljeni le v primerih, ko niso možna drugačna zavarovanja brežin. Oporni zidovi morajo biti obdelani z naravnimi materiali in ozelenjeni.

– Urbana oprema in objekti oziroma predmeti, s katerimi se opremljajo javne površine morajo biti v naselju ali delu naselja oblikovani enotno. Locirani morajo biti tako, da ne ovirajo funkcionalno oviranih oseb ter ne ovirajo vzdrževanja infrastrukturnega omrežja. Za celotno območje občine Cerknica se oglaševanje izvaja na osnovi enotnega koncepta. Napisi in reklame ne smejo biti postavljeni nad slemenimi hiš. Nadstrešnice, izvesne table in napisi nad vhodi in izlozbbami morajo biti najmanj 2,5 m nad pohodno površino.

– Montažni začasni objekti morajo biti oblikovno prilagojeni ostali urbani opremi, locirani stran od javnih prometnih površin oziroma izven vidnega polja. Stojnice za sezonsko prodajo se lahko postavijo le za določen čas v omočjih strnjenih naselij.

V območjih značilnih pogledov na krajinske elemente ali elemente grajene strukture posebne vrednosti niso dovoljeni posegi, ki bi motili njihovo vrednost v prostoru.

Kadar gre za nadomestno gradnjo, je potrebno pred začetkom uporabe novega objekta, starega odstraniti in okolico novega objekta urediti.

Lastniki objektov morajo ves čas vzdrževati objekte in okolico in na ta način prispevati k splošno urejenemu izgledu naselja.

Pri urejanju okolice objektov in javnih površin mora izvajalec gradbenih del med gradnjo objekta zavarovati vegetacijo pred poškodbami, po končani gradnji pa odstraniti provizorije in odvečni gradbeni material ter urediti okolico.

Za preselitev kmetij na rob naselja je treba zasnovati celotno kmetijo naenkrat, z vsemi potrebnimi objekti, pomožnimi objekti, ureditvijo dvorišč, dovozov in dostopov.

(3.3.) Oblikovanje drugih prostorskih ureditev

– Ureditve vodotokov in hudournikov so dopustne predvsem z uporabo naravnih materialov oziroma tako, da je čim manj vidnega betona. Kjer razmere dopuščajo, je potrebno ohranjati naraven potek vodotoka (meandri). Visokodebelno vegetacijo ob vodotokih je potrebno ohranjati v čim večji meri.

– Pri urejanju kmetijskih zemljišč, pri kmetijskih agromelioracijah, je potrebno ohraniti pasove vegetacije in posamezna debelejša drevesa ali skupine dreves. Prav tako je treba ohraniti gozdni rob, ga na novo zasaditi ali okrepiti. Pri melioracijah in hidromelioracijah je potrebno ohraniti naravne značilnosti prostora. Kjer razmere to dopuščajo, je potrebno ohraniti prvotni potek vodotoka in vegetacijo ob njem ali jo ponovno zasaditi. Z urejanjem pašnikov ter gradnjo gozdnih in dostopnih cest se ne sme sprožiti nevarni erozijskih procesov, porušiti ravnotežja na labilnih tleh ter preprečiti odtoka visokih voda in hudournikov. Urejanje pašnikov je potrebno izvesti pravočasno, da se površine zarastejo do jesenskega deževja.

– Smučišča, steze za teke ter druge rekreacijske ureditve se morajo čimbolj prilagajati terenu brez bistvenega spreminjanja reliefnih in talnih razmer. Pri trasiranju in urejanju zemljišč je treba v največji meri ohraniti obstoječo vegetacijo (gozdni rob, dreve, grmičevje, ruševje, travno rušo in posamična drevesa).

3.3. Merila in pogoji za določanje gradbenih parcel in parcelacije zemljišč

18. člen

(1) GRADBENE PARCELE

Gradbena parcela je zemljišče, sestavljeno iz ene ali več zemljiških parcel ali njihovih delov, na katerem stoji oziroma, na katerem je predviden objekt in na katerem so urejene površine, ki služijo takšnemu objektu oziroma je predvidena ureditev površin, ki bodo služile takšnemu objektu.

Pri določitvi gradbenih parcel je potrebno upoštevati:

- namembnost in velikost objekta na parceli s potrebnimi površinami za njegovo uporabo in vzdrževanje (dovozi in dostopi, parkirna mesta, utrjene površine in zelene površine);
- določen faktor zazidanosti (FZ) oziroma izrabe gradbene parcele (FI), minimalne odmike od posestnih meja in predpisan delež zelenih površin;
- zdravstveno tehnične zahteve: odmik od sosednjega objekta, vpliv bližnje okolice, osončenje, prevetritev in intervencijske poti.

Za kmetije in kmetijske objekte (SK, KP) se velikost gradbene parcele določi ob upoštevanju velikosti in usmeritve kmetije, potrebe po modernizaciji (nestanovanjske kmetijske stavbe, pomožni kmetijski objekti in stanovanjske stavbe kmetij), lege in medsebojne razporeditve objektov, potrebnega manipulativnega prostora ter ob upoštevanju vseh sanitarnih in požarnih predpisov.

Pri stavbah za posebne namene (SS), stavbah splošnega družbenega pomena (D), stavbah v mešanih (M) in proizvodnih (P) območjih se velikost gradbenih parcel določi na osnovi prostorskih značilnosti in zahtev dejavnosti, za katere se izvaja prostorska ureditev ali gradnja.

Obstoječim stavbam se gradbena parcela določa na podlagi dejanske rabe zemljišč (zazidanih površin stavb, ustreznega deleža zelenih površin, pripadajočih manipulativnih površin ter površin za mirujoči promet) tako, da je omogočena raba vseh stavb in da se ohrani funkcija vseh javnih površin.

(2) PARCELACIJA ZEMLJIŠČ

Parcelacija se, v skladu s predpisi, ki urejajo to področje, izvede na podlagi akta državnega organa ali organa lokalne skupnosti.

Kriteriji za parcelacijo minimalnih gradbenih parcel so:

- prostostoječe enostanovanjske stavbe 2.5-krat večja od bruto etažne površine objekta
- prostostoječe dvostanovanjske stavbe 2.5-krat večja od bruto etažne površine objekta
- dvostanovanjske stavbe – dvojčki 2.5-krat večja od bruto etažne površine objekta
- prostostoječe atrijske stavbe 2.5-krat večja od bruto etažne površine objekta

– počitniške hiše.

2.5-krat

večja od bruto etažne površine objekta

Velikost gradbenih parcel v območjih urbanih vaških središč (MV) je lahko tudi manjša, pri čemer je potrebno upoštevati ostala določila odloka (FZ, delež zelenih površin, parkirna mesta...).

Delitev zemljiških parcel za oblikovanje novih gradbenih parcel je možna, kadar se lahko s parcelacijo oblikuje več gradbenih parcel primernih za gradnjo ter da imajo vse parcele zagotovljen dovoz in dostop.

Ne glede na določila prejšnjega odstavka je delitev parcel možna za potrebe gradnje javne infrastrukture.

Za morfološke enote Bezuljak BZ-S2, Dolenja vas DL-S2, Cerknica CR-S10, Grahovo GR-M1, Lipsenj LI-S2, Martinjak MR-M1 in Otok OT-S1 je potrebno upoštevati določila (2.5.1.) točke 44. člena.

3.4. Merila in pogoji za prometno urejanje

19. člen

(1) CESTE IN DRUGE PROMETNE POVRŠINE

Ceste s pripadajočimi objekti in napravami se lahko gradijo in prenavljajo v varovalnih pasovih cest in rezervatih namenjenih za promet, kar pa ne velja za kolesarske in sprehajalne poti.

Oblikovanju javnih prometnih površin je potrebno nameniti večjo pozornost, zlasti z uporabo primernih tlakovanj. Vrste tlakovanj naj bodo prilagojene različnim območjem ter posameznemu namenu. Za umirjanje prometa naj se poleg drugih ureditev uporabljajo tudi tlakovanja.

(1.1.) Pometne površine

– Vse prometne površine morajo biti označene z ustrezno vertikalno in horizontalno signalizacijo.

– Minimalna širina občinskih cest (asfaltno cestišče z bankinami) – ulic je 4,0 m.

– Slepe ceste praviloma niso dovoljene. Izjemoma pa je slepa cesta možna, v kolikor ima na zaključku ceste urejeno ustrezno obračališče.

– Hkrati z gradnjo, rekonstrukcijo ali vzdrževalnimi deli na cesti je potrebno vključiti tudi graditev oziroma po potrebi naenkrat izvesti kompleksno prenovo komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav.

– Ob regionalnih, lokalnih ter zbirnih mestnih in krajevnih cestah je v naseljih potrebno izvesti hodnike za pešce, ki morajo biti opremljeni z javno razsvetljavo.

– Hodniki za pešce morajo biti zaradi varnosti pešcev po možnosti iz hrapavih materialov in imeti ob prehodih za pešce poglobljene robnike, da ni oviran prehod funkcionalno oviranim osebam.

– Ob regionalnih, lokalnih ter zbirnih mestnih in krajevnih cestah naj se izvedejo kolesarske steze oziroma poti. Glede na prostorske možnosti in razpoložljivost zemljišč se naj kolesarske poti izvedejo izven cestnih teles.

– Ob javnih cestah je na prometnih površinah izven vozišča dovoljeno urejati avtobusna postajališča, parkirišča in počivališča, v skladu z veljavnimi predpisi.

– Postavljanje objektov in naprav za slikovno ali zvočno obveščanje in oglaševanje je v varovalnem pasu ob državnih in lokalnih cestah je dovoljeno ob soglasju upravljalca v skladu z veljavno zakonodajo.

(1.2.) Dovoz in priključki

– Vsak objekt na zaključni gradbeni parceli mora imeti zagotovljen, urejen in varen dovozni priključek na javno cesto.

– Priključki posameznih objektov in dovozne ceste morajo biti praviloma vezani na občinsko cesto in z njo na državno cesto. Na javno cesto se praviloma priključuje več objektov skupno.

– Novi priključki na javno cesto morajo biti praviloma locirani na nasprotni strani že obstoječih priključkov.

– Iz javnih cest morajo biti omogočeni nemoteni dovozi do kmetijskih in gozdnih zemljišč.

– Do vsakega objekta je potrebno zagotoviti dovoz za intervencijska vozila.

– Meteorne in odpadne vode iz objektov, parcel in zunanje ureditve praviloma ne smejo pritekati na javno pot in ne smejo biti speljane v naprave za odvodnjavanje ceste in cestnega telesa.

(1.3.) Parkirne površine

– Pri novogradnjah, rekonstrukcijah ali pri spremembi namembnosti vseh stavb je potrebno na gradbeni parceli zagotoviti zadostne parkirne površine, garažna mesta ali garaže v kletnih etažah tako za stanovalce kakor tudi zaposlene in obiskovalce.

– Parkirne in manipulativne površine morajo biti z ustreznimi odmiki, ki so glede na kategorijo ceste različni, fizično ločeni od cestnega sveta.

– Manipulacijske površine ob parkiriščih morajo biti dimenzionirane in urejene tako, da se prepreči vzvratno vključevanje vozil na javno cesto.

Pri izračunu parkirnih mest je potrebno upoštevati, glede na namembnost oziroma dejavnost, naslednje minimalno število parkirnih mest (v nadaljevanju: PM):

– Enostanovanjske stavbe	2 PM
– Dvostanovanjske stavbe	4 PM
– Dvojček	4 PM
– Večstanovanjske stavbe	1,5 PM / stanovanje + 1 PM / 10 stanovanje
– Počitniške hiše	1 PM
– Domovi z ostarele	1 PM / 5 postelj
– Vrtci, šole	2 PM / oddelek + 1 PM / 2 zaposlena
– Športna igrišča	1 PM / 250 m ² površine igrišč
– Zdravstveni domovi	1 PM / 2 zaposlena + 1 PM na 30 m ² koristne površine
– Prireditveni prostori	1 PM / 5 sedežev
– Cerkve	1 PM / 20 sedežev
– Trgovine	1 PM / 30 m ² koristne prodajne površine oziroma min. 2 PM + 1 PM / 2 zaposlena
– Gostilne	1 PM / 4 sedeže + 1 PM / 2 zaposlena
– Gostilne s prenočišči	1 PM / 2 sobi in 1 PM / 6 sedežev
– Obrtni in industrijski obrati	1 PM / 50 m ² neto površine + 1 PM / 2 zaposlena
– Skladišča	1 PM / 100 m ² neto površine ali 1 PM / 2 zaposlena
– Poslovni prostori s strankami	1 PM / 30 m ² neto površine
– Poslovni prostori brez strank	1 PM / 2 zaposlena
– Pokopališča	1 PM / 30 grobov.

– Pri določanju parkirnih mest za objekte v javni rabi, ki morajo biti brez grajenih ovir, je potrebno zagotoviti 5% parkirnih mest rezerviranih za vozila oseb z invalidskimi vozički, oziroma vsaj 1 parkirno mesto.

– Pri določanju parkirnih mest večstanovanjskih objektov (SV) je potrebno zagotoviti na vsako deseto stanovanje 1 parkirno mesto za vozila oseb z invalidskimi vozički.

– Na gradbenih parcelah je dovoljena gradnja manjših parkirnih mest k obstoječim stavbam, ob upoštevanju minimalnega deleža zelenih površin.

Določila veljajo povesod, razen v primeru, ko je možno v bližini parkiranje na javnih parkiriščih s soglasjem pristojnega upravljalca in ob upoštevanju potreb po istočasnem parkiranju.

V primeru skupnega parkirišča za objekte z različnimi dejavnostmi se upošteva največje potrebe po istočasnem parkiranju.

(1.4.) Varovalni pasovi cest

– Zaradi preprečitve škodljivih vplivov gradenj in prostorskih ureditev v prostor ob cesti, na cesto in promet na njej, je ob javnih cestah določen varovalni pas, v katerem je raba prostora omejena.

– Varovalni pas se meri od zunanjega roba cestnega sveta in je na vsako stran državne ceste širok:

- pri avtocestah 40 m,
- pri regionalnih cestah 15 m,
- Varovalni pas občinske ceste je širok:
- pri lokalnih cestah 8 m,
- pri javnih poteh 6 m,
- pri javnih poteh za kolesarje 3 m.

– Državne ceste so določene z uredbo o kategorizaciji državnih cest, občinske ceste pa z odlokom o kategorizaciji občinskih cest.

– Za vsako gradnjo in prostorsko ureditev je v varovalnem pasu ceste potrebno pridobiti projektne pogoje in soglasje pristojnega državnega oziroma občinskega organa.

(1.5.) Rezervati prometnic

Planiranim prometnicam in obstoječim prometnicam, ki so predvidene za rekonstrukcijo, je določen rezervat ceste.

V rezervatih cest prostorske ureditve in gradnje niso dovoljene. Na obstoječih objektih in napravah so dovoljena le vzdrževalna dela ter eventualna prečkanja omrežij energetske, komunalne in telekomunikacijske infrastrukture.

Rezervati posameznih cest so:

- lokalne ceste (LC) 30 m
- javne poti (JP) 20 m

(2) ŽELEZNIŠKI PROMET

Preko območja PUP Cerknica poteka glavna železniška proga I. reda Ljubljana – Sežana. Določen je 200 m varovalni pas na obeh straneh proge, računani od osi skrajnih tirov.

Predvidena je rekonstrukcija obstoječe železniške proge za hitrosti do 160 km/h in izgradnja hitre proge do 250 km/h na odseku Ljubljana – Sežana – d.m. – Trst.

Vsa bodoča križanja cest z železniško progijo morajo biti izvedena izvennivojsko oziroma v skladu z Zakonom o varnosti v železniškem prometu.

(3) PROMET NA CELINSKIH VODAH

Gradnje in prostorske ureditve za potrebe plovbe so opredeljene v 10. členu odloka.

(4) ŽIČNIŠKI PROMET

Nove žičnice in vlečnice morajo biti speljane in urejene tako, da z gradnjo, obratovanjem in vzdrževanjem ne povzročajo čezmernih vplivov na okolje in, da ne ogrožajo varnosti ljudi, prometa, objektov in naprav.

Teren, na katerem se postavlja temelj za žičniške naprave (podpore, postaje) mora biti stabilen in ne sme biti izpostavljen plazovom. Na območjih, kjer je nevarnost plazov ali drugih naravnih ovir, so potrebni tehnični ukrepi za zaščito konstrukcij in objektov.

Če žičnica križa cesto ali pot, daljnovod ali drugo žičnico ali vlečnico ali teče vzporedno z njimi, so potrebni ustrezni tehnični ukrepi, da se preprečijo medsebojne motnje in odvrnejo nevarnosti, ki jih to utegne povzročiti, ter omogoči reševanje potnikov z linije žičnice.

V stavbi pogonske postaje ali v njeni neposredni bližini morata biti predvidena prostor za delavce na žičnici ter delavnica za vzdrževanje in remont. Postaje žičnic z odklopljivimi prižemkami morajo biti pokrite.

Pri rekonstrukcijah, kjer se vlečnice zamenjajo s sedežnicami, je potrebno poškodovano zemljišče na bivši trasi rekultivirati.

3.5. Merila in pogoji za komunalno urejanje

20. člen

Komunalne ureditve se morajo izvajati na način, ki zagotavlja varstvo okolja, ustreza obrambno-zaščitnim zahtevam in je v skladu s predpisi, ki urejajo to področje. Pri

izvedbi komunalnih ureditev je potrebno upoštevati zasnove upravljalcev posameznih infrastruktur.

Infrastrukturni vodi praviloma potekajo v cestnem svetu in morajo biti med seboj usklajeni.

Posamezni komunalni objekti in naprave, kot so transformatorske postaje, črpalne postaje, vodni zbiralniki in podobno, morajo biti po možnosti postavljeni tako, da niso vidno izpostavljeni, praviloma v sklopu kakšnega drugega objekta, neposredno poleg njega ali pod nivojem terena.

Gradnja objektov je možna le na komunalno opremljenih zemljiščih, ki imajo zagotovljeno vsaj minimalno komunalno opremo: dovozno pot na javno cesto, priključek na elektriko, oskrbo z vodo in urejeno odvajanje odpadnih voda. Gradnja novih objektov naj bo zasnovana tako, da bo omogočala racionalno oskrbo s komunalnimi vodi.

V novonačrtovanih območjih predvidenih za gradnjo, kjer še ni zgrajene prometne in komunalne infrastrukture, je gradnja objektov možna šele po izgradnji minimalne komunalne opreme iz prejšnjega odstavka.

(1) Odvajanje in čiščenje odpadnih ter padavinskih voda

21. člen

Odvajanje in čiščenje odpadnih ter padavinskih voda ureja odlok o odvajanju in čiščenju komunalnih in padavinskih voda na območju Občine Cerknica.

Objekti, ki so namenjeni odvajanju in čiščenju odpadnih ter padavinskih voda, se delijo na objekte z značajem javne meteorne in komunalne kanalizacije, za katere skrbi upravljalca, ter objekte, ki nimajo javnega značaja in so v lasti uporabnikov (interna meteorna in komunalna kanalizacija).

Za posamezna naselja ali zaključene celote naselja se načrtuje gradnja kanalizacijskega omrežja v ločenem sistemu s končnimi dispozicijami.

Komunalno kanalizacijo se vodi na čistilne naprave.

V javno kanalizacijo se mora odvajati komunalna odpadna voda, ki nastaja v stavbi zunaj naselja ali dela naselja, ki je opremljeno z javno kanalizacijo, v skladu z določili odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih in padavinskih voda na območju Občine Cerknica.

Priključitev na javno kanalizacijo se izvede v skladu s pogoji upravljalca.

Padavinske vode se preko meteorne kanalizacije vodi v ponikovalnice ali vodotoke v skladu z veljavnimi predpisi.

Padavinske vode s cest se spelje preko cestnih požiralnikov in lovilcev olj, kjer so potrebni, v ponikovalnico ali vodotok po najbližji možni poti. Padavinske vode s streh objektov se v ponikovalnice ali vodotoke vodi preko peskolovov, s povoznih površin (parkirišč, dvorišč...) pa preko lovilcev olj in peskolovov.

Na območjih, kjer sistem javne komunalne kanalizacije še ni zgrajen, se komunalne in tehnološke vode iz objektov in naprav vodijo v vodotesne več prekatne greznice primerne dimenzij brez iztoka, ki jih mora redno čistiti pooblaščen upravljalca. Po izgradnji kanalizacijskega omrežja se objekti obvezno priključijo na kanalizacijo mimo greznic, ki jih je potrebno izprazniti in dezinficirati.

Odpadne vode je prepovedano spuščati iz greznic na javne ali zasebne površine, potoke ali druge površinske vode ali v podzemlje.

Tehnološke vode in druge odpadne vode, ki vsebujejo škodljive snovi je možno priključiti na javno kanalizacijo, v kolikor so predhodno očiščene do mere, kot jo določa veljavna zakonodaja.

Gnojišča in gnojne jame morajo biti načrtovane v skladu s Strokovnim navodilom o urejanju gnojišč in greznic.

V varstvenih pasovih vodnih virov je način odvajanja odpadnih in padavinskih voda določen s posameznimi odloki o varovanju vodnih virov.

(2) Oskrba s pitno vodo

22. člen

Oskrbo s pitno vodo ureja odlok o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Cerknica

Na območjih, kjer je zgrajen javni vodovod, je za vse stavbe obvezna priključitev in uporaba javnega vodovoda v skladu s soglasjem upravljalca. Kjer je vodovodno omrežje samo delno zgrajeno, je pred gradnjo stavb ali sočasno, potrebno zgraditi javno vodovodno omrežje. Priključitev na vaški vodovod je možna pod pogoji upravljalca. Na območjih brez vodovodnega omrežja si morajo investitorji do izgradnje vodovodnega omrežja zagotoviti oskrbo s pitno vodo v skladu s predpisi, ki določajo zahteve, ki jih mora izpolnjevati pitna voda.

Nova vodovodna omrežja je praviloma potrebno zgraditi v obstoječem ali predvidenem cestnem svetu tako, da je možno vzdrževanje omrežja in priključkov.

V rezervatih obstoječih in predvidenih vodovodnih koridorjev ni dovoljena gradnja novih objektov in naprav, razen ob soglasju upravljalca.

Uporabniki tehnološke vode morajo imeti zaprte sisteme.

Na vodovodnem omrežju je potrebno zgraditi hidrantno omrežje, ki mora zagotoviti zadostno požarno vodo oziroma v območjih, ki ne zagotavljajo zadostnih količin požarne vode, urediti ustrezne požarne bazene ali zagotoviti dostop k površinskim vodotokom pod pogoji, ki jih določijo pristojni organ.

(3) Oskrba z električno energijo

23. člen

Pri lociranju objektov in naprav je potrebno upoštevati stanje in zasnovo elektroenergetskega omrežja in naprav ter predpisane odmike in pogoje upravljalca. Objekte je potrebno priključiti na električno omrežje v skladu s pogoji za dobavo in odjem električne energije.

Pri gradnjah in prostorskih ureditvah je potrebno upoštevati elektroenergetske koridorje, ki znašajo:

- za napetostni nivo kablovoda 20 kV: 8 m (2×4 m od osi kablovoda),
- za napetostni nivo daljnovoda 10, 20 kV: 20 m (2×10 m od osi daljnovoda (DV)),
- za napetostni nivo daljnovoda 35 kV: 30 m (2×15 m od osi DV),
- za napetostni nivo daljnovoda 110 kV: 30 m (2×15 m od osi DV),
- za napetostni nivo daljnovoda 220 kV: 40 m (2×20 m od osi DV),
- za napetostni nivo daljnovoda 440 kV: 50 m (2×25 m od osi DV).

Za vsak poseg v koridorje obstoječih in predvidenih daljnovodov in kablovodov je potrebno pridobiti soglasje upravljalca.

Za vse objekte (novogradnje, nadzidave, dozidave stavb namenjenih za stalno oziroma občasno bivanje), ki posegajo v elektroenergetske koridorje obstoječih oziroma predvidenih daljnovodov je potrebno predložiti dokazilo pooblaščen organizacije, da niso prekorščene mejne vrednosti veličin elektromagnetnega polja, ki so določene v uredbi o elektromagnetnem sevanju v naravnem in življenjskem okolju.

Nizko in srednje napetostno omrežje je v naseljih potrebno zgraditi v podzemni oziroma kabelski izvedbi.

Na območjih, ki so predvidena za gradnjo novih objektov in na območjih, kjer je napetost nezadostna, je potrebno izvesti ojačitve obstoječega omrežja oziroma zagotoviti lokacije za nove transformatorske postaje in trase za priključne srednjenapetostne vode. Nove transformatorske postaje naj bodo oblikovane in postavljene tako, da čim manj vplivajo na vidne kvalitete prostora.

Izgradnja javne razsvetljave naj se izvede enotno za celotno naselje oziroma del naselja. Dostopne ceste in hodniki za

pešce naj bodo opremljeni z nizkimi uličnimi svetilkami, glavne ulice in ceste pa z enotno visokimi kandelabri tipske oblike.

Posebno pozornost je potrebno nameniti oblikovanju oziroma izboru tipa svetilke, ki mora upoštevati obstoječe oblikovno kvalitetne rešitve značilne za določeno okolje. V vaških jedrih je tip in oblika svetilke potrebno prilagoditi kulturnemu izročilu. Če kvalitetne rešitve za določeno območje ne ostajajo, je potrebno v prostor umestiti takšne svetilke, ki bodo skladne z okoljem in bodo zanj predstavljale kvalitetno rešitev.

(4) Oskrba s plinom

24. člen

V Občini Cerknica je predvidena izgradnja plinovodnega omrežja.

Pri prostorskih ureditvah in gradnji objektov je potrebno upoštevati stanje in zasnovo plinovodnega omrežja, ki izhaja iz planskih usmeritev občine. V nadzorovanih oziroma varstvenih pasovih plinovodov je potrebno upoštevati zakonsko določene omejitve.

Za vse gradbene posege in ureditve, ki se nahajajo v nadzorovanih in varstvenih pasovih plinovodov je potrebno pridobiti soglasje od upravljavca plinovodnega omrežja.

Nadzorovani pas za plinovode z delovnim tlakom nad 16 barov je 100 m na vsako stran osi plinovoda. Varstveni pas za plinovode za delovnim tlakom manjšim od 16 barov in večjim od 5 barov je 5 m na vsako stran osi plinovoda, za plinovode z delovnim tlakom manjšim od 5 barov je 2 m na vsako stran osi plinovoda.

V 2×5 m pasu vseh plinovodov se smejo dela izvajati pod posebnimi pogoji in pod nadzorstvom pooblaščenega upravjalca.

Za visokotlačne plinovode je potrebno upoštevati Pravilnik o tehničnih pogojih za graditev, obratovanje in vzdrževanje plinovodov z delovnim tlakom nad 16 bar (Uradni list RS, št. 60/01 in 54/02), za srednjetačne plinovode pa Pravilnik o tehničnih pogojih za graditev, obratovanje in vzdrževanje plinovodov z največjim delovnim tlakom do vključno 16 barov (Uradni list RS, št. 26/02 in 54/02).

Priključitev objektov na zgrajeno plinovodno omrežje je možna pod pogoji, ki jih določi pooblaščen upravljalec plinovoda.

(5) Telekomunikacijsko omrežje in sistem zvez

25. člen

Novogradnje, rekonstrukcije in priključki telekomunikacijskega (v nadaljnjem besedilu TK) omrežja morajo biti v naseljih zgrajeni v podzemni oziroma kabelski izvedbi.

Pri prečkanju prometne infrastrukture je potrebno predvideti cevne propuste (zaščitne cevi).

Pri določanju lege stavb od TK omrežja je potrebno upoštevati predpisane odmike oziroma zaščitne ukrepe. Za vključitev objektov na TK omrežje je predhodno potrebno pridobiti soglasje upravjalca.

Priključitev na TK omrežje se izvede na osnovi projektno tehnične dokumentacije, ki mora upoštevati obstoječo infrastrukturo ter določiti ustrezne odmike od nje.

Izgradnja omrežja mobilne telefonije mora biti usklajena s koncesijsko pogodbo posameznega operaterja in z veljavnimi mednarodnimi standardi s področja mobilne telefonije.

Pri načrtovanju objektov in naprav omrežja mobilne telefonije je treba upoštevati naslednje usmeritve in pogoje:

- prednostno se objekte in naprave mobilne telefonije usmerja na lokacije, ki zagotavljajo manjši vpliv na zdravje ljudi, naravo, okolje in kulturno dediščino;
- objekte in naprave mobilne telefonije se umešča v prostor tako, da se jih združuje v obstoječe ali načrtovane infrastrukturne koridorje in naprave;
- na izpostavljenih legah je treba zagotoviti čim manjši vpliv na vidne kvalitete prostora;

– v urbanih območjih je treba prioriteto izkoristiti območja in objekte, namenjene trgovsko-nakupovalni, industrijski in poslovni dejavnosti, v stanovanjskih območjih pa jih je treba vključevati na obstoječe sisteme infrastrukture ali v njihovo neposredno bližino (npr. kotlovnice, dimniki, stolpi);

– če je le mogoče, je treba objekte in naprave mobilne telefonije postavljati na manj kvalitetna kmetijska zemljišča;

– na zavarovana območja narave (razen ožjih zavarovanih območij narave, kjer se objekte in naprave mobilne telefonije ne postavljajo), na območja predvidena za zavarovanje, na območja naravnih vrednot in na ekološko pomembnih območjih naj se posega le izjemoma in na način, ki ne spreminja lastnosti, zaradi katerih je območje pridobilo ta status;

– na območja in objekte kulturne dediščine naj se praviloma ne posega. Gradnja objektov in naprave mobilne telefonije je možna le, če je pridobljeno kulturnovarstveno soglasje.

– posebno pozornost je treba nameniti oblikovanju objektov mobilne telefonije tako, da je oblikovanje čim bolj prilagojeno prevladujoči urbani in krajinski tipiki ter naravnim danostim prostora (npr. barve, obliko stebrov in anten).

Kabelsko razdelilni sistem

Za sprejem televizijskih programov prek satelita in distribucijo signala je dopustno zgraditi razdelilno kabelsko omrežje (v nadaljevanju CaTV) in ga povezati na glavno antensko postajo s sprejemnim sistemom.

– Trasa omrežja CaTV mora praviloma potekati po isti trasi kot poteka telefonsko omrežje.

– Predvideni kablovodi morajo biti vkopani in praviloma v zaščitnih ceveh.

– Upoštevati je potrebno predpisane vertikalne in horizontalne odmike kabla CaTV od ostalih komunalnih vodov.

(6) Ravnanje in odlaganje odpadkov

26. člen

Zbiranje, odvoz in odlaganje komunalnih odpadkov je urejeno z Odlokom o načinu opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

Dovoljeno je zbiranje manjših količin organskih odpadkov na vrtovih in njivah za predelavo v kompost.

Povzročitelj kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstva lahko sam zagotovi kompostiranje svojih kuhinjskih odpadkov v hišnem kompostniku v skladu s predpisi o ravnanju z organskimi kuhinjskimi odpadki.

Za ločeno zbiranje odpadkov se, v skladu z občinskimi predpisi, v posameznih območjih, na primerno dostopnih mestih, locira ekološke otoke.

Pri novih objektih se predvidijo zbirna mesta za odpadke tako, da niso vidno izpostavljena in da so dostopna vozilom za odvoz.

Zbiranje posebnih in nevarnih odpadkov mora biti ločeno od ostalih komunalnih odpadkov in urejeno na način, ki ga predpisujejo veljavni predpisi in področni predpisi o posameznih nevarnih snoveh.

Gradbene odpadke se odvažajo na deponijo urejeno za odlaganje tovrstnih odpadkov. Deponiranje gradbenih odpadkov naj se zagotavlja povezano s sanacijo gramoznic in drugih kopov mineralnih surovin. Odlaganje odpadnega gradbenega, rušitvenega in izkopnega materiala v 15 m obvodni pas na brežini, v pretočne profile vodotokov ter na nestabilna mesta, kjer bi lahko prišlo do splazitve ali erodiranja, ni dovoljeno.

3.6. Merila in pogoji za ohranjanje narave in biotske raznovrstnosti

27. člen

(1.) NARAVOVARSTVENE SMERNICE

Pri načrtovanju gradenj in prostorskih ureditev se upoštevajo usmeritve, izhodišča in pogoji za varstvo naravnih vrednot in zavarovanih območij ter ohranjanje biotske raznovrstnosti navedeni v strokovnem gradivu »Naravovarstvene

smernice za spremembe in dopolnitve splošnih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Cerknica.« (ZRSVN, OE Ljubljana, november 2003), ki so priloga temu odloku in se hranijo na sedežu občine Cerknica.

Za gradnjo objektov in prostorske ureditve v območjih naravnih vrednot je, v skladu s 105. členom Zakonom o ohranjanju narave, predhodno potrebno pridobiti naravovarstvene pogoje in naravovarstveno soglasje pristojnega Ministrstva za okolje, prostor in energijo.

(2.) SEZNAM OBMOČIJ NARAVNIH VREDNOT

(2.1) Seznam zavarovanih območij

(2.1) Seznam zavarovanih območij

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Ocena stanja in značilnosti	Status	Uradna objava
14	2538	Sleme – lipovec	Drevo je vitalno z dobro ohranjenim rastiščem, visoka in simetrično razrasla krošnja.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
18	2318	Osredok – lipa	Krošnja je odlično ohranjena, rastišče je ohranjeno na približno 70% površine.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
19	2319	Osredok – lipa ob cerkvi	Rastišče je dobro ohranjeno, pred približno 10 leti je bila močno obžagana.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
25	2521	Ivanje selo – lipi pri cerkvi	Debelejša lipa je bila v preteklosti močno obžagana.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
26	2200	Planina – Unec – drevored	Del nekdanjega strnjene drevoreda Planina – Martinjak. Potreben je sanacije. Ogrožena soljenje cestišča, morebitna neustrezna rekonstrukcija cestišča.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
27	2520	Cerje – drevesasti glog	Močno razvita krošnja gloga z obsegom 115 cm.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
35	2203	Dobec – drevored pri cerkvi	Drevored raste blizu gozda. Najdebelejše drevo ima obseg 280 cm.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
36	2205	Dobec – lipa ob znamenju	Lipa ima obseg 235 cm in je v dobrem stanju.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
38	2466	Kožljek – lipi pri cerkvi	Debelejša lipa je votla, ima delno ohranjeno rastišče in krošnja.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
39	2468	Kožljek – štiri lipe pri kapelici	Lipe rastejo na travniku, obseg najdebelejše je 340 cm.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
40	2472	Bezuljak – lipa pod cerkvijo	Rastišče in krošnja sta odlično ohranjena, deblo je votlo.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
41	2330	Stražišče – lipa	Rastišče lipe je prizadeto, krošnja pa obžagana.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
43	2539	Sveti Vid – lipa na osrednjem trgu	Lipa je bila zasajena ob osamosvojitvi Slovenije.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
44	1021	Sveti Vid – lipa	Lipa pri cerkvi Sv. Vida raste na utrjenem rastišču. Leta 2002 je bila dekapitirana na višini približno 6 m.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
45	2522	Korošče – lipa	Rastišče in krošnja sta dobro ohranjena.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
47	2332	Štrukljeva vas – lipi pri cerkvi	Rastišče in krošnja sta odlično ohranjena.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
48	0331	Unec – lipa	Lipa ima v slovenskem merilu izjemne dimenzije. Obseg ima 735 cm. Stara naj bi bila preko 400 let. Je izjemno vitalna. Na višini okoli 2 metra se razrašča v pet vrhov. Rastišče je prizadeto.	NS	URADNI LIST RS, 2/92

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Ocena stanja in značilnosti	Status	Uradna objava
50	3722	Unec – Rakek – drevored	Predstavlja najpomembnejši ohranjen strnjeni del drevoreda Planina – Martinjak. Potreben je sanacije. Ogroža ga soljenje cestišča, morebitna neustrezna rekonstrukcija cestišča.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
53	2524	Rakek – lipa pri spomeniku NOB	Ohranjena krošnja in ugodno rastišče.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
54	2477	Rakek – drevored med parkom in železniškim preходом	Lipe drevoreda ne dosegajo izjemnih dimenzij. Nimajo najugodnejšega rastišča.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
58	2525	Rakek – divji kostanj pri hiši Partizanska 26	Vitalen divji kostanj ima dobro rastišče na vrtu hiše.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
59	2211	Rakek – Cerknica – drevored	Ohranjeni fragmenti drevoreda Planina – Martinjak. Potreben je sanacije. Ogroža ga soljenje cestišča, morebitna neustrezna rekonstrukcija cestišča.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
60	2526	Begunje pri Cerknici – lipa pri tovarni	Lipa ima slabo rastišče sredi asfaltiranega tovarniškega parkirišča. Krošnja je močno obžagana.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
61	1102	Begunje pri Cerknici – lipa pred cerkvijo	Lipa je dekapitirana in votla.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
62	2542	Begunje pri Cerknici – lipa pri cerkvi	Mlada lipa je bila zasajena ob osamosvojitvi Slovenije.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
63	1101	Begunje pri Cerknici – lipa	Lipa raste ob zidu pri cerkvi. Koreničnik je gobav, krošnja je dobro ohranjena.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
64	2339	Brezje – lipa pri cerkvi	Lipa je bila zasajena leta 1775, raste sredi naselja pri cerkvi.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
65	2212	Cerknica – Begunje pri Cerknici – drevored	Drevored tanjšega drevja ob cesti med Cerknico in Begunjami v bližini gozda.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
66	2527	Topol pri Begunjah – hrast	Hrast na travniku blizu hiše s številko 18 ima ohranjeno krošnjo.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
73	0252	Rakov Škocjan	Ogrožen je zaradi možnosti neustreznih novih gradenj, želje po asfaltiranju ceste, neustrezne turistične izrabe in vse večjega onesnaženja voda, ki v dolini izvirajo. Problematičen je velik in neurejen turistični obisk.	NS	UL LRS, 27/49
107	2284	Cerknica – drevored	Enostranski drevored 11 divjih kostanjev ob Notranjski cesti je slabe vitalnosti, rastišče je slabo.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
109	2214	Cerknica – lipa na trgu Tabor	Sredi trga raste lipa manjših dimenzij s pravilno oblikovano krošnjo.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
110	2235	Cerknica – lipa pri spomeniku J. V. Valvasorja	Lipa je bila zasajena ob osamosvojitvi Slovenije.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
111	2529	Cerknica – lipi za tovarno Brest	Na pobočju poraslem z grmovjem rasteta dve lipi, obe imata ohranjeno rastišče in krošnjo.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
114	2198	Cerknica – Martinjak – drevored	Del nekdanj strnjenega drevoreda Planina – Martinjak. Potreben je sanacije. Ogroža ga soljenje cestišča, morebitna neustrezna rekonstrukcija cestišča.	SON	URADNI LIST RS, 2/92
123	2530	Martinjak – lipa pri cerkvi	Lipa je bila močno obžagana, raste ob cesti.	NS	URADNI LIST RS, 2/92
159	2541	Grahovo – lipa pri cerkvi	Lipa pri cerkvi je bila zasajena ob osamosvojitvi Slovenije. Obseg je 40 cm.	NS	URADNI LIST RS, 2/92

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Ocena stanja in značilnosti	Status	Uradna objava
		Notranjski regijski park	Ohranjeno območje narave v občini Cerknica, zavarovano z občinskim odlokom.	RP	URADNI LIST RS, 75/02
		Cerkniško jezero	V preteklosti izvedene regulacije so spremenile vodni režim. Polje je nadalje ogroženo zaradi lova na ptice, intenzivnega športnega ribolova, nenadzorovanega požiganja trstič, postavljanja jezov, delne intenzifikacije kmetijstva, stihijskega razvoja rekreacije in turizma ter neustrezne gradnje infrastrukturnih objektov.		URADNI LIST RS, 75/02
		Javorniki – osrednji del	Območje strnjenih gozdov z dokaj ohranjeno naravno drevesno sestavo in bogatim rastlinskim in živalskim svetom. Problematično je sušenje jelke, trend v zabukovljenje jelovo-bukovih gozdov in nepomlajevanje jelke in plemenitih listavcev zaradi prenamnožene jelenjadi in srnjadi, ter v nižjih legah zasmrečeni bukovi gozdovi in kulture smreke – Karlovica.		URADNI LIST RS, 75/02
		Menišija	Območje strnjenih gozdov z dokaj ohranjeno naravno drevesno sestavo in bogatim rastlinskim in živalskim svetom. Problematični so izgospodarjeni jelovo bukovi gozdovi v pretežno čiste jelove sestoje, posledično sušenje jelke in trend v zabukovljenje, ter nepomlajevanje jelke in plemenitih listavcev zaradi prenamnožene jelenjadi in srnjadi.		URADNI LIST RS, 75/02
		Zadnji kraj	Ohranjen v sonaravnem stanju. Ogroža ga obstoječa cesta, morebitna gradnja poti in počitniških hiš, vožnja z vozili ob suši in lov.		URADNI LIST RS, 75/02
		Dujice	Območje je v dobrem stanju. Ogroža ga morebitna opustitev sedanje ekstenzivne rabe travnikov in neustrezne oblike rekreacije v neposredni bližini ter regulacije.		URADNI LIST RS, 75/02
		Osredki	Območje je v dobrem stanju. Ogroža ga morebitna opustitev sedanje ekstenzivne rabe travnikov, lov, neustrezne oblike rekreacije v neposredni bližini in regulacije.		URADNI LIST RS, 75/02
		Levišča	Območje je v dobrem stanju. Ogroža ga morebitna opustitev sedanje ekstenzivne rabe travnikov, lov, neustrezne oblike rekreacije v neposredni bližini in regulacije.		URADNI LIST RS, 75/02
		Vranja jama	Jamo ogroža nenadzorovan obisk ter izvajanje lova na sekulje (Rana temporaria) v času prezimovanja.		URADNI LIST RS, 75/02
		Iška z Zalo – soteska	Soteska Iške in Zale je ohranjena v ugodnem stanju. Del Zale in njenega pritoka je trajno prizadet zaradi izgradnje ceste. Sotesko ogroža gradnja gozdnih cest in vlak na strmih, izpostavljenih pobočjih, malih hidroelektrarn ter množičen obisk.		URADNI LIST RS, 75/02
		Križna jama	Jama je kljub obisku v dobrem stanju. Ogroža jo množičen obisk ter onesnaženost površinskih voda, ki ponikajo na Blokah. Obstaja tudi potencialna ogroženost zaradi neustrezne turistične infrastrukture.		URADNI LIST RS, 75/02
		Zelške jame	Zelške jame so ohranjene v naravnem stanju, razen v podoru južnega rova, kjer je bil leta 1964 prekopen umetni vhod v jamo. Obisk je tako večji, posledice pa so odvzem kapnikov in onesnaženje površinskih voda.		URADNI LIST RS, 75/02

(2.2) Seznam predlaganih zavarovanih območij

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Ocena stanja in značilnosti	Status
1	0078	Iška z Zalo – soteska *	Soteska Iške in Zale je ohranjena v ugodnem stanju. Del Zale in njenega pritoka je trajno prizadet zaradi izgradnje ceste. Sotesko ogroža gradnja gozdnih cest in vlak na strmih, izpostavljenih pobočjih, malih hidroelektrarn ter množičen obisk.	pNS
3	4426	Iška	Vodotok je večinoma ohranjen v ugodnem stanju. Prizadet je na mestu prečenja nekaterih lokalnih in gozdnih cest.	pNS
6	1495	Ivanjska kukava	Ohranjena v ugodnem stanju. Ogrožajo jo možni neustrezni posegi v gozd.	pNS
10	1877	Smrekovica	Ohranjena v ugodnem stanju. Ogrožajo jo možni neustrezni posegi v gozd.	pNS
23	4470	Unica	Je ohranjena v sonaravnem stanju. Ogroža jo organsko onesnaženje površinskih voda, ki se stekajo v porečje kraške Ljubljane in vnos neavtohtonih (zlasti salmonidnih) vrst rib. Reko in vodno ornitofavno ogroža tudi sečnja oziroma redčenje avtohtone obrežne vegetacije.	pNS
24	1000	Planinsko polje	Polje je v splošnem dobro ohranjeno. Ogrožajo ga točkovna zasipavanja vlažnih depresij z odpadnim materialom, črne gradnje na obrobju, potencialne regulacije in melioracije, pospeševanje kmetijske rabe z vnašanjem organskih in mineralnih gnojil, sečnja omejkov lesne vegetacije ter stihijski razvoj nekaterih oblik rekreacije.	pNS
37	2143	Dobec – oreh	Na robu vrtače pri hiši raste vitalen oreh izjemnih dimenzij. Njegova starost je okoli 250 let. Lastnik ga želi ohraniti.	pNS
42	2490	Cerkniščica	Reka je v splošnem dobro ohranjena. Ogrožajo jo regulativni posegi ter organsko onesnaženje.	pNS
75	0919	Veliki naravni most	Ogroža ga množični obisk in večanje tranzitnega prometa skozi Rakov Škocjan.	pNS
76	2348	Rak – soteska	Soteska je v naravnem stanju.	pNS
77	0918	Tkalca jama	Ohranjena je v ugodnem stanju. Skozi njen vhodni del je nadelana turistična pot. Speleofavno jame ogroža vse večje onesnaženje Raka.	pNS
79	4482	Rak	Struga potoka je v celoti naravno ohranjena. Rak ogroža organsko onesnaženje površinskih voda, ki se stekajo v porečje kraške Ljubljane. Pretok Raka se je po zaprtju Karlovic zmanjšal.	pNS
80	0921	Kotličiči	Izviri so ohranjeni v naravnem stanju. Ogroža jih morebitna neustrezna rekonstrukcija Matildine ceste. Favno izvirov ogroža vse večje onesnaženje površinskih voda.	pNS
81	0920	Kotel	Udorna vrtača je ohranjena v naravnem stanju. Speleofavno ogroža organsko onesnaženje površinskih voda.	pNS
89	0923	Mali naravni most	Most je v dobrem stanju in ni ogrožen.	pNS
90	0924	Zelške jame*	Zelške jame so ohranjene v naravnem stanju, razen v podoru južnega rova, kjer je bil leta 1964 prekopen umetni vhod v jamo. Obisk je tako večji, posledice pa so odvzem kapnikov in onesnaženje površinskih voda.	pNS
91	2356	Brezno nad slapom	Brezno je v ugodnem stanju.	pNS
92	0922	Prunkovec	Izvir je ohranjen v naravnem stanju. Ogroža ga morebitna neustrezna rekonstrukcija Matildine ceste. Favno ogroža vse večje onesnaženje površinskih voda.	pNS

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Ocena stanja in značilnosti	Status
94	1480	Anžetovo brezno	Je v naravnem stanju. Ogroženo je zaradi neposredne bližine gozdne ceste, saj obstaja nevarnost odmetavanja odpadkov in zasutja ob morebitni rekonstrukciji ceste.	pNS
96	0030	Cerkniško polje	V preteklosti izvedene regulacije so spremenile vodni režim. Polje je nadalje ogroženo zaradi lova na ptice, intenzivnega športnega ribolova, nenadzorovanega požiganja trstič, postavljanja jezov, delne intenzifikacije kmetijstva, stihijskega razvoja rekreacije in turizma ter neustrezne širitve urbanizacije.	pNS
101	0335	Velika Karlovica	V okviru poskusov trajne ojezeritve jezera je bil vhod v jamo deloma zazidan, tako da so se vanjo izlivale le najvišje vode. Sedaj je poseg dokaj dobro saniran in voda nemoteno odteka. Jama in njeno speleofavno ogroža tudi organsko onesnaženje površinskih voda.	pNS
103	0323	Mala Karlovica	V okviru poskusov trajne ojezeritve jezera je bil vhod v jamo popolnoma zazidan. Poseg je sedaj saniran in voda nemoteno odteka. Obnovljene so bile tudi grablje pred vhodom. Jama in njeno speleofavno ogroža tudi organsko onesnaženje površinskih voda.	pNS
104	4493	Stržen	Kljub regulacijam ima vodotok še dokaj dobro ohranjeno strugo. Vodotok in njegovo vodno favno ogroža organsko onesnaženje površinskih voda, ki se stekajo v porečje kraške Ljubljane, ter stalna želja po regulacijah.	pNS
106	1489	Jezerska gmajna	Območje strnjenih grmovnih površin je ohranjeno v sonaravnem stanju. Ogrožajo ga lov in neustrezne oblike rekreacije v njegovi neposredni bližini.	PNR
112	2218	Slivnica	Stanje travniških površin na vršnem delu Slivnice je dobro, ogroža jih predvsem zaraščanje z gozdom.	pNS
117	8094	Dolenje jezero – lipa pri cerkvi	Sodi med najdebelejše lipe v občini. Krošnja je neobžagana, rastišče dobro ohranjeno.	pNS
120	2366	Anžetova jama	Stanje je dobro, jama je v naravnem stanju.	pNS
140	0354	Zadnji kraj	Ohranjen v sonaravnem stanju. Ogroža ga obstoječa cesta, morebitna gradnja poti in počitniških hiš, vožnja z vozili ob suši in lov.	pNR
157	2394	Osredki*	Območje je v dobrem stanju. Ogroža ga morebitna opustitev sedanje ekstenzivne rabe travnikov, lov, neustrezne oblike rekreacije v neposredni bližini in regulacije.	pSNR
168	1491	Mrzla jama pri Bločicah	Jama je v ugodnem stanju.	pNS
170	2400	Partizanski magacin	Zaradi lahkega dostopa obstaja nadaljnja nevarnost odvzema kapniškega okrasja.	pNS
171	1462	Vranja jama*	Jamo ogroža nenadzorovan obisk ter izvajanje lova na sekulje (Rana temporaria) v času prezimovanja.	pNS
176	2938	Otok – lipa pri sv. Primožu	Krošnja je neobžagana, rastišče odlično ohranjeno.	pNS
177	8096	Lovišče*	Območje je v dobrem stanju. Ogroža ga morebitna opustitev sedanje ekstenzivne rabe travnikov, lov, neustrezne oblike rekreacije v neposredni bližini in regulacije.	pSNR
185	0042	Dujice*	Območje je v dobrem stanju. Ogroža ga morebitna opustitev sedanje ekstenzivne rabe travnikov in neustrezne oblike rekreacije v neposredni bližini ter regulacije.	pSNR
192	8092	Gorenje jezero – poljski javor	Poljski javor izjemnih dimenzij ob izviru Obrha pri Gorenjem Jezeru ima odlično ohranjeno rastišče in krošnjo.	pNS

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Ocena stanja in značilnosti	Status
199	0155	Križna jama*	Jama je kljub obisku v dobrem stanju. Ogroža jo množičen obisk ter onesnaženost površinskih voda, ki ponikajo na Blokah. Obstaja tudi potencialna ogroženost zaradi neustrezne turistične infrastrukture.	pNS
200	2439	Dihalnik v Grdem dolu	Stanje je dobro, ogroža ga kakršenkoli obisk vodnih rogov.	pNS
		Regijski park Snežnik**	Stanje na širšem območju ohranjene narave predlaganem za ustanovitev regijskega parka je dokaj dobro.	pRP

(2.3) Seznam delov narave opredeljenih za obvezna izhodišča prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Republike Slovenije

Zap. št.	Ev. št.	Št. ori	Ime	Status
1	78	0048	Iška z Zalo	pNS
6	1495	1495	Ivanjska kukava	pNS
10	1877	1877	Smrekovca	pNS
23, 42, 79, 104	4470 (Unica) 2490 (Cerkniš.) 4482 (Rak), 4493 (Stržen),	0167	Ljubljana	pNS
24	1000	0216	Planinsko polje	pKP
37	2143	2143	Dobec – oreh	pNS
48	0331	0331	Unec – lipa	NS
73	0252	0252	Rakov Škocjan	NS
96	0030	0030	Cerkniško polje	pNS
101	0335	0335	Velika Karlovica	pNS
103	0323	0323	Mala Karlovica	pNS
199	0155	0155	Križna jama	pNS
		0199	Snežniški regijski park	pRP

(2.4) Seznam delov narave predlaganih za naravne vrednote

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
1	0078	Iška z Zalo – soteska	Soteski Iške in Zale z Iškim vintgarjem, Skalnim možem na Vrbici in Votlim kamnom v Iški	geomorf, hidr, bot, geol, zool, kraj	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Velike Lašče 3,13,14
2	1314	Iška 2	Gozd v soteski Iške in Zale prepuščen naravnemu razvoju	ekos	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 3,12, 13, 14
3	4426	Iška	Dolina desnega pritoka Ljubljane s sotesko in slapovi	hidr, geomorf, ekos, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Velike Lašče 3, 13,14, 22, 23, 24,
4	7612	Zala	Levi pritok Iške s sotesko in slapovi	hidr, geomorf, zool	NVDP, znotraj ZO	Velike Lašče 3, 11, 12, 13, 21, 22
5	1494	Rakovska kukava	Udornica na Logaški planoti	geomorf, bot	NVLP, znotraj ZO	Postojna 16
6	1495	Ivanjska kukava	Udornica pri Rakeku	geomorf	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 17

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
7	2313	Zgornja Volčja dolina	Udornica na Ravniku severno od Rakeka	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 17
8	2314	Spodnja Volčja dolina	Udornica na Ravniku severno od Rakeka	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 17
9	2315	Gladovec	Udornica na Ravniku severno od Rakeka	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 17
10	1877	Smrekovica	Udornica pri Rakeku	geomorf	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 17
11	2316	Kozja dolina	Udornica na Ravniku severno od Ivanjega sela	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 18
12	2317	Gabrovska jama	Jama z breznom severozahodno od Dobca	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 18
13	3945	Otavščica	Desni pritok Ljubljanice s sotesko Pekel in slapovi	hidr, geomorf, bot	NVLP, znotraj ZO	Postojna 19, 20, 30
14	2538	Sleme – lipovec	Lipovec severno od odcepa za Koščake ob Zali	drev	NVLP, NS, znotraj ZO	Velike Lašče 11
15	7672	Rakiški graben – slap 1	Lehnjakov slap na Rakiškem grabnu pred sotočjem z Zalo	hidr, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 11
16	7646	Zala – slapišče	Slapišče na Zali, levem pritoku Iške	hidr, geomorf	NVLP,, znotraj ZO	Velike Lašče 11
17	4140	Sveti Vid – porfiriti in tufi	Dolina desnega pritoka Zale severozahodno od Svetega Vida z izdanki porfiritu in tufa in mokrišči	hidr, ekos, geol	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 12
18	2318	Osredek – lipa	Lipa v Osredku	drev	NVLP, NS	Velike Lašče 13
19	2319	Osredek – lipa ob cerkvi	Lipa ob cerkvi Sv.Primoža v Osredku	drev	NVLP, NS	Velike Lašče 13
20	1415	Milavčevi ključi	Ponor Unice na Planinskem polju jugovzhodno od Laz	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Postojna 26
21	2508	Južni požiralnik na Ribcah	Jama, stalni ponor dela vode Unice ob vzhodnem robu Planinskega polja jugovzhodno od Laz	geomorfp, hidr	NVDP, znotraj ZO	Postojna 26
22	2507	Severni požiralnik na Ribcah	Občasno ponorna jama ob vzhodnem robu Planinskega polja jugovzhodno od Laz	geomorfp, hidr	NVDP, znotraj ZO	Postojna 26
23	4470	Unica	Vodotok na Planinskem polju	hidr, geomorf, ekos	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 26
24	1000	Planinsko polje	Pretočno kraško polje, del sistema kraške Ljubljane	geomorf, geomorfp, hidr, zool, bot, ekos, kraj	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 26
25	2521	Ivanje selo – lipi pri cerkvi	Lipi pri cerkvi Sv. Jeronima v Ivanjem selu	drev	NVLP, NS	Postojna 26
26	2200	Planina – Unec – drevored	Ostanki lipovega drevoreda ob cesti Planina – Unec	onv, drev	NVDP, SON, znotraj ZO	Postojna 26
27	2520	Cerje – drevesasti glog	Drevesasti glog v Cerju	drev	NVLP, NS, znotraj ZO	Postojna 26
28	2320	Breznič	Korozijsko brezno na Ravniku severno od Ivanjega sela	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 27

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
29	2456	Strgulca	Brezno s poševnim rovom na Ravniku severno od Ivanjega sela	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 27
30	2458	Brezno pri Simščevem lazu	Stopnjasto brezno na Ravniku severovzhodno od Ivanjega sela	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 27
31	2459	Trojno brezno	Stopnjasto brezno na Ravniku vzhodno od Ivanjega sela	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 27
32	2461	Štirna nad Ivanjsko rebrijo	Brezno z dvoranico vzhodno od Ivanjega sela	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 27
33	2325	Martincovo brezno	Dvojno stopnjasto brezno na Ravniku	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 28
34	2195	Dobec – lipa pri cerkvi	Lipa pri cerkvi Sv.Lenarta pri Dobcu	drev	NVLP	Postojna 29
35	2203	Dobec – drevored pri cerkvi	Drevored 26 lip ob poti k cerkvi Sv.Lenarta pri Dobcu	drev, onv	NVLP, SON, znotraj ZO	Postojna 29
36	2205	Dobec – lipa ob znamenju	Lipa ob znamenju pri Dobcu	drev	NVLP, NS, znotraj ZO	Postojna 29
37	2143	Dobec – oreh	Oreh izjemnih dimenzij v Dobcu	drev	NVDP, ORI, pNS	Postojna 29
38	2466	Kožljek – lipi pri cerkvi	Lipi pri cerkvi Sv.Ane v Kožljeku	drev	NVLP, NS	Postojna 29
39	2468	Kožljek – štiri lipe ob kapelici	Štiri lipe ob kapelici v Kožljeku	drev	NVLP, NS	Postojna 29
40	2472	Bezuljak – lipa pod cerkvijo	Lipa pod cerkvijo Sv. Marije v Bezuljaku	drev	NVLP, NS	Postojna 29
41	2330	Stražišče – lipa	Lipa v Stražišču	drev	NVLP, NS	Postojna 30
42	2490	Cerkniščica	Površinski vodotok Cerkniškega polja s pritoki in aluvialno ravnico	hidr, geomorf, bot, zool	NVDP, pNS, ORI, delno znotraj ZO	Postojna 30, 39, 40, 47, 48, 49, Velike Lašče 21, 22, 23, 31, 32
43	2539	Sveti Vid – lipa na osrednjem trgu	Lipa na osrednjem trgu v Svetem vidu, zasajena ob osamosvojitvi Slovenije	drev	NVLP, NS	Velike Lašče 22
44	1021	Sveti Vid – lipa	Lipa pred cerkvijo Sv.Vida v Svetem Vidu	drev	NVLP, NS	Velike Lašče 22
45	2522	Korošče – lipa	Lipa na Koroščem	drev	NVLP, NS	Velike Lašče 22
46	2331	Bečaje – rastišče bodike	Rastišče bodike ob cesti Bečaje – Žilce	bot	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 22
47	2332	Štrukljeva vas – lipi pri cerkvi	Lipi pri cerkvi Sv. Jakoba v Štrukljevi vasi	drev	NVLP, NS	Velike Lašče 22
48	0331	Unec – lipa	Lipa ob cerkvi v Uncu	drev	NVDP, NS, ORI	Postojna 36
49	2192	Unec – lipa ob cesti	Lipa ob cesti na Uncu	drev	NVLP	Postojna 36
50	3722	Unec – Rakek – drevored	Drevored lip med Uncem in Rakekom	onv, drev	NVDP, SON, znotraj ZO	Postojna 36, 37
51	2333	Jama pri Podbojevem lazu	Poševna jama jugozahodno od Rakeka	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 36

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
52	2334	Rakek – drevored pred gasilskim domom	Drevored lip pred gasilskim domom v Rakeku	onv	NVLP	Postojna 37
53	2524	Rakek – lipa pri spomeniku NOB	Lipa pri spomeniku NOB na železniški postaji v Rakeku	drev	NVLP, NS	Postojna 37
54	2477	Rakek – drevored med parkom in železniškim prehodom	Drevored lip med parkom in železniškim prehodom	onv, drev	NVLP, SON	Postojna 37
55	2478	Rakek – drevored vzhodno od železniškega prehoda	Drevored lip vzhodno od železniškega prehoda v Rakeku	onv, drev	NVLP	Postojna 37
56	2336	Rakek – lipi južno od kartonažne tovarne	Lipi ob glavni cesti, južno od kartonažne tovarne v Rakeku	drev	NVLP	Postojna 37
57	2337	Rakek – lipa ob glavni cesti južno od kartonažne tovarne	Lipa ob glavni cesti južno od kartonažne tovarne v Rakeku	drev	NVLP	Postojna 37
58	2525	Rakek – divji kostanj pri hiši Partizanska 26	Divji kostanj pri hiši v Rakeku	drev	NVLP, NS	Postojna 37
59	2211	Rakek – Cerknica – drevored	Fragmenti drevoreda lip ob cesti med Rakekom in Cerknico	onv, drev	NVDP, SON	Postojna 37, 38, 48
60	2526	Begunje pri Cerknici – lipa pri tovarni	Lipa pri tovarni Jelka v Begunjah pri Cerknici	drev	NVLP, NS	Postojna 39
61	1102	Begunje pri Cerknici – lipa pred cerkvijo	Lipa pred cerkvijo Sv. Jerneja v Begunjah pri Cerknici	drev	NVLP, NS	Postojna 39
62	2542	Begunje pri Cerknici – lipa pri cerkvi, zasajena ob osamosvojitvi Slovenije	Lipa pri cerkvi v Begunjah pri Cerknici, zasajena ob osamosvojitvi Slovenije	drev	NVLP, NS	Postojna 39
63	1101	Begunje pri Cerknici – lipa	Lipa ob cerkvenem zidu v Begunjah pri Cerknici	drev	NVLP, NS	Postojna 39
64	2339	Brezje – lipa pri cerkvi	Lipa pri cerkvi Sv. Jurija v Brezju	drev	NVLP, NS	Postojna 39
65	2212	Cerknica – Begunje pri Cerknici – drevored	Drevored lip in divjih kostanjev ob cesti Cerknica – Begunje pri Cerknici	onv, drev	NVLP, SON, delno znotraj ZO	Postojna 39
66	2527	Topol pri Begunjah – hrast	Hrast ob kolovozu mimo hiše št. 18 v Topolu pri Begunjah	drev	NVLP, NS	Postojna 40
67	4141	Krušče – triasne plasti s tufom	Triasne karbonatne kamnine s tufom v useku ceste Topol pri Begunjah – Krušče	geol	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 31
68	2423	Kozje stene	Dolomitne stene na Slivnici	bot, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 31, 41
69	7827	Stevnik – badlands	Razgaljeni triasni rdečkasti peščenjaki in glinavci, intenzivni erozijski procesi južno od Cajnarjev	geomorf, geol	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 32

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
70	2513	Malrčkov kozuc	Jama jugozahodno od Rakeka	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 45
71	7725	Brezno pri Malem Globoščaku	Poševno brezno jugozahodno od Rakeka	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
72	7726	Jama pri Malem Globoščaku	Poševna jama z vhodom na dnu udorne vrtače jugozahodno od Rakeka	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
73	0252	Rakov Škocjan	Kraška dolina Raka med Cerkniškim in Planinskim poljem	geomorf, geomorfp, hidr, zool, bot, kraj	NVDP, NS, ORI, znotraj ZO	Postojna 46,47
74	2347	Globošček	Udornica v Rakovem Škocjanu	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
75	0919	Veliki naravni most	Naravni most – ostanek jamskega stropa na odtočni strani Rakovega Škocjana	geomorf, geomorfp	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 46
76	2348	Rak – soteska	Soteska Raka med Velikim naravnim mostom in Tkalca jamo	geomorf, geomorfp, hidr	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 46
77	0918	Tkalca jama	Občasno ponorna jama potoka Rak v Rakovem Škocjanu	geomorfp, hidr	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 46
78	2349	Rakov Škocjan – drevored	Dvostranski drevored divjih kostanjev ob cesti čez Rakov Škocjan	onv, drev	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
79	4482	Rak	Ponikalnica v kraški dolini Rakov Škocjan	hidr, zool	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 46, 47
80	0921	Kotliči	Skupina močnih kraških izvirov v Rakovem Škocjanu	hidr, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 46
81	0920	Kotel	Udorna vrtača z nihajočo vodno gladino v zaledju izvira Kotliči v Rakovem Škocjanu	geomorf, hidr, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 46
82	2479	Jama pod cesto	Vodoravna jama v Rakovem Škocjanu	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
83	2350	Trikotno brezno	Navpično brezno ob cesti pod Kaličem	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
84	2517	Brezno pod Nadliščkom	Brezno pod Nadliščkom južno od Rakovega Škocjana	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
85	2352	Velika Volčja jama	Poševna jama z občasnim ledom ob Volčji poti na Kalič	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
86	2353	Mala Volčja jama	Navpično brezno ob Volčji poti na Kalič	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 46
87	2354	Zelške jame – udori stropa	Sistem udorov jamskega stropa nad Rakom v Zelških jamah	geomorf	NVDP, znotraj ZO	Postojna 47
88	2355	Osja jama	Brezno v Rakovem Škocjanu	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 47
89	0923	Mali naravni most	Ostanek nekdanjega jamskega stropa med dvema udoroma Zelških jam na pritočni strani Rakovega Škocjana	geomorf	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 47
90	0924	Zelške jame	Vodoravna vodna jama, izvir potoka Rak v Rakovem Škocjanu	hidr, geomorf, geomorfp, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 47
91	2356	Brezno nad slapom	Stopnjasto brezno v Rakovem Škocjanu	geomorfp	NVLP, pNS, znotraj ZO	Postojna 47

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
92	0922	Prunkovec	Kraški izvir na levem bregu Raka v Rakovem Škocjanu	hidr, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 47
93	2357	Brlog	Udorna vrtača z umetnim vhodom v Zelške jame v Rakovem Škocjanu	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 47
94	1480	Anžetovo brezno	Poševna jama z breznom južno od Rakovega Škocjana	geomorfp	NVLP, pNS, znotraj ZO	Postojna 47
95	1479	Šujica	Udornica s prepadnimi stenami med Rakovim Škocjanom in Cerkniskim poljem	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Postojna 47
96	0030	Cerkniško polje	Veliko kraško polje s presihajočim jezerom, genetsko vezano na Idrijski prelom	geomorf, geomorfp, hidr, bot, zool, geol, ekos, kraj	NVDP, pNS, ORI, delno znotraj ZO	Postojna 47, 48, 49, 50, Pivka 7, 8, 9, 10, 18, 19, 20, 30, Sodražica 1, 2 11, 12, 21
97	2358	Jamski zaliv	Ponorno območje na severozahodnem delu Cerkniškega polja	geomorf, hidr, geomorfp	NVDP, znotraj ZO	Postojna 47, 48, Pivka 7, 8
98	1413	Rakovski mostek	Ponor Cerkenščice v Jamskem zalivu Cerkniškega polja	geomorf, hidr	NVLP, znotraj ZO	Postojna 47
99	2359	Obravčja jama	Brezno v zaledju Jamskega zaliva jugozahodno od Dolenje vasi	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Postojna 47
100	2360	Mala Skednenca	Vodoravna jama v Jamskem zalivu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVDP, znotraj ZO	Postojna 47
101	0335	Velika Karlovica	Vodoravna ponorna jama v Jamskem zalivu Cerkniškega polja, habitat proteusa	geomorfp, hidr, zool	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 47
102	2361	Velika Skednenca	Vodoravna jama v Jamskem zalivu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Postojna 47
103	0323	Mala Karlovica	Vodoravna vodna jama, občasni ponor Stržena v Jamskem zalivu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 47
104	4493	Stržen	Vodotok na Cerkniškem polju	hidr, geomorf, zool	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Postojna 47, 48, Pivka 7, 8, 9, 10, 19, 20, 30, Sodražica 11, 21
105	2362	Okence	Vodoravna jama, občasni ponor jezerske vode v Jamskem zalivu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Postojna 48
106	1489	Jezerska gmajna	Grmišča ob Dolenjem Jezeru, gnezdišča več ogroženih vrst ptic	zool, ekos	NVDP, pNR, znotraj ZO	Postojna 48, Pivka 8
107	2284	Cerknica – drevored	Enostranski drevored divjih kostanjev ob Notranjski cesti v Cerknici	onv, drev	NVLP, SON	Postojna 49
108	2363	Cerknica – lipe ob cerkvi	Tri lipe ob cerkvi v Cerknici	drev	NVLP	Postojna 49
109	2214	Cerknica – lipa na trgu Tabor	Lipa na trgu Tabor v Cerknici	drev	NVLP, NS	Postojna 49
110	2235	Cerknica – lipa pri spomeniku J.V.Valvasorja	Lipa pri spomeniku J.V.Valvasorja v Cerknici, zasajena ob osamosvojitvi Slovenije	drev	NVLP, NS	Postojna 49

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
111	2529	Cerknica – lipi za tovarno Brest	Lipi za tovarno Brest v Cerknici	drev	NVLP, NS	Postojna 49
112	2218	Slivnica	Kopast hrib na severnem robu Cerkniškega polja, suha travišča, termofilni gozd	geomorf, geomorfp, bot, zool, kraj	NVLP, pNS, znotraj ZO	Postojna 49, 50
113	2543	Devjakovo brezno	Poševna jama na Slivnici pri Cerknici	geomorfp	NVLP	Postojna 49
114	2198	Cerknica – Martinjak – drevored	Fragment drevoreda lip med Cerknico in Martinjakom	onv, drev	NVDP, SON, delno znotraj ZO	Postojna 49, 50
115	2544	Marija Magdalena	Kraški izvir pod cesto Cerknica – Martinjak	hidr	NVLP, znotraj ZO	Postojna 49
116	2556	Globovšček – lipa	Lipa na Cerkniškem polju vzhodno od Dolenjega Jezera	drev	NVLP, znotraj ZO	Postojna 49
117	8094	Dolenje Jezero – lipa pri cerkvi	Lipa pri cerkvi Sv. Petra v Dolenjem Jezeru	drev	NVLP, pNS	Postojna 49
118	1403	Vodonos	Sistem požiralnikov pri Dolenjem Jezeru na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Postojna 49, Pivka 9
119	1315	Slivnica – gozdni rezervat	Začetni stadij gozda prepuščen naravnemu razvoju na Slivnici	ekos	NVLP, znotraj ZO	Postojna 50
120	2366	Anžetova jama	Biospeleološko pomembna jama na Slivnici	geomorfp, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Postojna 50
121	2199	Jama v Skadulci	Jama, občasen izvir nad cerkvijo Sv. Vida v Martinjaku	geomorfp, hidr	NVLP	Postojna 50
122	2189	Zavrh	Stalni kraški izvir Martinjščice pri Martinjaku	geomorfp, hidr	NVLP	Postojna 50
123	2530	Martinjak – lipa pri cerkvi	Lipa ob cerkvi Sv. Vida v Martinjaku	drev	NVLP, NS	Postojna 50
124	1407	Obrh	Kraški izvir Grahovščice pod Slivnico severno od Grahovega	hidr	NVLP, znotraj ZO	Velike Lašče 41
125	2254	Jama pod cesto	Vodoravna jama v zaledju Jamskega zaliva jugozahodno od Dolenje vasi	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Pivka 7
126	1394	Svinjska jama pri Dolenji vasi	Poševna jama s stalnim tokom jugozahodno od Dolenje vasi	geomorfp, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 7
127	8093	Svinjska jama – požiralnik	Požiralnik na južnem robu Jamskega zaliva na Cerkniškem polju	hidr, geomorf	NVDP, znotraj ZO	Pivka 7
128	1477	Globoki dol	Udornica pod strmimi pobočji Javornikov v zaledju Jamskega zaliva	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 7
129	2224	Mali Kamojstrnik	Udornica pod strmimi pobočji Javornikov v zaledju Jamskega zaliva	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 7
130	2283	Veliki Kamojstrnik	Udornica s skalnatim robom pod strmimi pobočji Javornikov v zaledju Jamskega zaliva	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 7
131	2297	Branislovo brezno	Brezno na pobočju Javornikov jugozahodno od Dolenje vasi	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Pivka 7
132	2500	Narti 5	Vodoravna, občasno ponorna jama v jugozahodnem kotu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 8
133	2499	Narti 4	Vodoravna, občasno ponorna jama v jugozahodnem kotu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 8

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
134	2498	Narti 3	Vodoravna, občasno ponorna jama v jugozahodnem kotu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 8
135	2497	Narti 2	Vodoravna, občasno ponorna jama v jugozahodnem kotu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 8
136	2495	Narti 1	Vodoravna, občasno ponorna jama v jugozahodnem kotu Cerkniškega polja	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 8
137	2222	Ušiva Loka	Kraški izviri na južnem robu Cerkniškega polja jugozahodno od Dolenjega Jezera	hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 8
138	1405	Rešeto	Sistem ponorov pri Dolenjem Jezeru na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 8
139	1207	Suhadolca	Vodoravna jama s stalnim tokom, občasni bruhalnik na južnem robu Cerkniškega polja južno od Dolenjega Jezera	geomorfp, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 8
140	0354	Zadnji kraj	Zaprta zaliv Cerkniškega jezera, samostojen del polja	hidr, geomorf, zool, bot, ekos	NVDP, pNR, znotraj ZO	Pivka 8, 9, 18, 19
141	2237	Gebno	Skupina estavel v Zadnjem kraju na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 8, 9
142	2288	Zajcovke	Skupina estavel v Zadnjem kraju na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 8
143	1411	Bobnarice	Skupina estavel v Zadnjem kraju na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 8
144	2301	Bečki	Sistem požiralnikov južno od Dolenjega Jezera na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9
145	1404	Retje	Sistem požiralnikov potoka Žerovnišče jugovzhodno od Dolenjega Jezera	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9
146	2390	Sitarica	Dvojni lijakasti požiralnik južno od Dolenjega Jezera na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9
147	2474	Gorica	Osamelec na Cerkniškem polju	geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 9
148	2391	Plitvice, Ajnce jame, Ponikve	Območje ponorov in estavel južno od Gorice na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9, 19
149	2392	Godešev laz	Plitve vrtače z vodnimi kotanjami na Drvošču na Cerkniškem polju	hidr, zool	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9
150	1471	Plitvica	Območje ponorov in estavel ob vzhodni strani Drvošča na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9
151	1469	Mala Ponikva	Sistem požiralnikov južno od Dolenjega Jezera na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 9
152	1470	Srednja Ponikva	Požiralnik v strugi Stržena južno od Dolenjega Jezera na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 9
153	1468	Velika Ponikva	Vrtačasta požiralnika južno od Dolenjega Jezera na Cerkniškem polju	geomorf, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 9
154	2475	Brezno na Drvošču	Vodokazno brezno na polotoku Drvošču na Cerkniškem polju	geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 9
155	8095	Ajnce jame	Območje ponorov in estavel ob vzhodni strani Drvošča na Cerkniškem polju	hidr, geomorf	NVDP, znotraj ZO	Pivka 9

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
156	2228	Pucinov laz	Vrtača z vodno kotanjo na polotoku Drvošču na Cerknškem polju	hidr, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 9
157	2394	Osredki	Trstišča osrednjega dela Cerknškega polja	zool	NVDP, pSNR, znotraj ZO	Pivka 9, 10, 19, 20
158	2397	Lipsenjščica	Desni pritok Jezerskega Obrha na Cerknškem polju	hidr, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 10, 20, Sodražica 1,11
159	2541	Grahovo – lipa pri cerkvi	Lipa pri cerkvi v Grahovem, zasajena ob osamosvojitvi Slovenije	drev	NVLP, NS	Sodražica 1
160	1393	Jama Žirovniščice	Vodna jama s stalnim izvirom Žerovniščice severovzhodno od Žerovnice	geomorfp, hidr	NVDP	Sodražica 1
161	1474	Izviri na Gabru	Kraški izviri v strugi Štebrščice pri Lipsnju	hidr	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 1
162	1473	Petričev slap	Slap na potoku Štebrščica pri Lipsnju	hidr, geomorf	NVDP, znotraj ZO	Sodražica 1
163	2503	Ponor na žagi	Ponor Štebrščice pri Lipsnju	geomorf, hidr	NVLP	Sodražica 1
164	1472	Požerak	Ponor visokih voda Štebrščice pri Lipsnju	geomorf, hidr	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 1
165	1395	Lunkova jama	Vodoravna jama, občasen bruhalnik južno od Podštebrka	geomorfp, hidr	NVDP, znotraj ZO	Sodražica 1
166	2398	Brezen na Urhovem svetu	Poševna jama, občasen požiralnik Studenca in Zavrt pri Bločicah	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 2
167	2473	Bločiško polje	Kraško polje pri Bločicah	geomorf, geomorfp, hidr	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 2
168	1491	Mrzla jama pri Bločicah	Biospeleološko pomembna jama na robu Bločiškega polja južno od Bločic	geomorfp, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Sodražica 2
169	2399	Turšičeva Skednenca	Spodmol južno od Bločic	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 2
170	2400	Partizanski magacin	Biospeleološko pomembna jama južno od Bločic	geomorfp, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Sodražica 2
171	1462	Vranja jama	Jama občasni bruhalnik v Zadnjem kraju, prezimovališče žab	geomorfp, hidr, zool	NVDP, pNS, znotraj ZO	Pivka 18
172	1465	Kotel	Skupina estavel v Zadnjem kraju na Cerknškem polju	geomorf, hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 19
173	7823	Mrzlik – ponikalnica	Ponikalnica v Zadnjem kraju na Cerknškem polju	hidr, geomorf	NVDP, znotraj ZO	Pivka 19
174	1466	Češlenca	Vrtačasta požiralnika v strugi Mrzlika v Zadnjem kraju na Cerknškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 19
175	2476	Otok	Osamelec na južnem robu Cerknškega polja	geomorf	NVDP, znotraj ZO	Pivka 19
176	2938	Otok – lipa pri Sv. Primožu	Lipa pri cerkvi Sv. Primoža na Otoku na Cerknškem polju	drev	NVLP, pNS	Pivka 19
177	8096	Lovišče	Ornitološko pomembno območje na Cerknškem polju	zool	NVDP, pSNR, znotraj ZO	Pivka 19
178	1467	Lovišče – estavele in ponori	Skupina ponorov in estavel, ponorno območje Tresenca severno od Otoka na Cerknškem polju	geomorf, hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 19

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
179	1463	Mrzlik	Kraški izvir potoka Mrzlika v Zadnjem kraju na Cerknškem polju	hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 19
180	1464	Obrh	Stalni kraški izvir Otoškega Obrha v Zadnjem kraju na Cerknškem polju	hidr	NVDP, znotraj ZO	Pivka 19
181	1410	Retje	Kraški izvir južno od Otoka na robu Cerknškega polja	hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 19
182	1409	Žabjek	Občasni kraški izvir potoka Tresenec na južnem robu Cerknškega polja	hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 19
183	1408	Tresenec	Kraški izvir in ponikalnica na južnem robu Cerknškega polja	hidr, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 19
184	2417	Strmška jama	Jama z breznom zahodno od Laz pri Gorenjem Jezeru	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Pivka 19
185	0042	Dujice	Prehodno barje pri Goričicah na Cerknškem polju	bot, geomorf, zool	NVDP, pSNR, znotraj ZO	Pivka 20, Sodražica 11
186	2418	Žabjek	Stalen kraški izvir na robu Cerknškega polja severno od Gorenjega Jezera	hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 20
187	2294	Studenec sv. Ane	Občasni kraški izvir na robu Cerknškega polja zahodno od Laz pri Gorenjem Jezeru	hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 20
188	2419	Pojena jama	Stopnjasto brezno zahodno od Laz pri Gorenjem Jezeru	geomorfp	NVLP, znotraj ZO	Pivka 20
189	1707	Laški studenec	Skupina kraških izvirov Laškega potoka na robu Cerknškega polja pri Lazah pri Gorenjem Jezeru	hidr, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 20
190	2422	Vidrna	Občasni kraški izvir pri Lazah pri Gorenjem Jezeru na Cerknškem polju	hidr	NVLP, znotraj ZO	Pivka 20
191	0081	Obrh	Stalni kraški izvir Jezerskega Obrha južno od Gorenjega Jezera	hidr, geomorf	NVLP, znotraj ZO	Pivka 20
192	8092	Gorenje Jezero – poljski javor	Poljski javor ob izviru Obrh južno od Gorenjega Jezera	drev	NVLP, pNS, znotraj ZO	Pivka 20
193	0841	Štebrški Obrh	Stalni kraški izvir Štebrščice v zatrepni dolini južno od Podštebrka	hidr, geomorf	NVDP, znotraj ZO	Sodražica 11, 12
194	1476	Zlatavec	Kraški izvir na robu Cerknškega polja pri Goričicah	hidr	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 11
195	2425	Obrh pri malnu	Kraški izvir Goriškega potoka na robu Cerknškega polja pri Goričicah	hidr	NVLP	Sodražica 11
196	7824	Stražišče – nahajališče fosilov	Nahajališče jurskih (liasnih) litotidnih školjk na hribu Stražišče vzhodno od Gorenjega Jezera	geol	NVDP, znotraj ZO	Sodražica 11
197	2426	Okence	Skupina stalnih kraških izvirov Jezerskega Obrha južno od Gorenjega Jezera	hidr	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 11
198	1317	Križna gora	Gozdni rezervat na Križni gori	ekos	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 12
199	155	Križna jama	Vodna kapniška jama z jezeri med sigovimi pregradami in pleistocensko favno pri Bloški Polici, biospeleološko pomembna jama	geomorfp, hidr, zool, geol	NVDP, pNS, ORI, znotraj ZO	Sodražica 12
200	2439	Dihalnik v Grdem dolu	Vodna jama južno od Bloške Police, pleistocenska favna, povezava s Križno jamo	geomorfp, geol, hidr	NVDP, pNS, znotraj ZO	Sodražica 12

Zap. št.	Ev. št.	Ime	Kratka oznaka	Zvrst	Status	Ttn 5
201	1406	Cemun	Stalen kraški izvir Jezerskega Obrha južno od Gorenjega Jezera	hidr	NVLP, znotraj ZO	Sodražica 21

(2.5) Seznam območij pričakovanih naravnih vrednot

Zap. št.	Ime	Kratka oznaka
1	Grahovo pri Cerknici	Pričakovana nova nahajališča kremena in ahata
2	Idrijska prelomna cona	Širša prelomna cona s potencialnimi najdbami mineralizacije, tektonskih sedimentov, stratigrafskih stikov
3	Območje karbonatnih kamnin	Pričakovana odkritja novih podzemnih objektov

(2.6.) Seznam ekološko pomembnih območij

koda	IME	OPIS	STATUS	DTK 25
34600	Iška z Zalo	Iška je na svoji poti izpod Blok proti Ljubljanskemu barju v dolomite in apnenice vrezala izrazito sotesko. Tudi njen desni pritok Zala teče pred izlivom v Iško v strmi soteski. Zaradi intenzivne razgibanosti terena na tem območju najdemo zelo raznolike rastlinske združbe. Flora v strmih soteskah je izredno bogata in vsebuje več endemičnih in reliktnih vrst, črni bor ima tu svoje naravno rastišče. Tu je življenjski prostor številnih ogroženih živalskih vrst in rjavega medveda. V občino Cerknica sega le manjši del tega sicer obširnega ekološko pomembnega območja.	EPO, del je pNS, del je ORI, znotraj ZO	Rakitna, Ig, Velike Bloke, Runarsko
35200	Planinsko polje	Pretočno kraško polje s travišči je življenjski prostor ogroženih vrst metuljev, dvoživk in ptic ter rastišče nekaterih redkih rastlinskih vrst. Na območju občine Cerknica leži le manjši del tega ekološko pomembnega območja.	EPO, je del ORI, je del pKP, del je pPosVO, znotraj ZO	Cerknica
37400	Slivnica	Južno pobočje Slivnice pokrivajo toploljubni gozdovi in grmišča, kar je v tem delu Slovenije redkost. Na ovršju, kjer je bil gozd izsekan, so se razvila suha toploljubna travišča z zelo pestrim rastlinstvom. Na njih raste več redkih in ogroženih vrst rastlin.	EPO, pNS, znotraj ZO	Velike Bloke
33300	Cerkniško polje	Kraško polje in presihajoče jezero z redkimi mokriščnimi združbami, rastišči redkih in ogroženih rastlinskih vrst, je gnezdišče ogroženih vodnih in travniških vrst ptic. Za nekatere vrste je to edino gnezdišče v Sloveniji. Pozimi je jezero izredno pomembno prezimovališče vodnih ptic.	EPO, pNS, pPosVO, znotraj ZO	Cerknica, Velike Bloke, Palčje, Lož

(3.) POVZETEK KONKRETNIH VARSTVENIH USMERITEV

– Na območju naravne vrednote (v nadaljevanju n.v.) Iška z Zalo (ev. št. 0078) se objektov ne gradi.

– Na območju n.v. Iška (ev. št. 4426) in Zala (ev. št. 7612) se ob vodotokih ne gradi prometnic.

– Na območju n.v. Unica (ev. št. 4470) in Cerkniščice (ev. št. 2490) se toka reke ne spreminja.

– Na območju n.v. Stržen (ev. št. 4493) se ne spreminja vodnega režima in ne izvaja regulacij.

– Na območju n.v. Dunjica (ev. št. 0042) se ne izvaja melioracij, ne spreminja vodnega režima in se preprečuje zaraščanje.

– Na območju n.v. Lovišče (ev. št. 8096) se ne izvaja melioracij.

– Na območju n.v. Osredki (ev. št. 2394) se ne izvaja melioracije in se preprečuje zaraščanje.

– Na območju n.v. Godešev laz (ev. št. 2392) se depresij ne zasipa.

– Golosekov se na Gorici (ev. št. 2474) ne izvaja.

– Na območju n.v. Zadnji kraj (ev. št. 0354) se ponorov in depresij ne zasipa. Morebitna rekonstrukcija gozdne ceste nad Zadnjim krajem se izvede v sedanjem obsegu.

– Na območju n.v. Rešeto (ev. št. 1405) se ponorov in depresij ne zasipa, na vodotokih se ne gradi novih nasipov, obstoječega se sanira sonaravno z avtohtonim materialom v sedanjem obsegu.

– Na območju n.v. Planinsko polje (ev. št. 1000) se ne gradi novih cest, ne zasipa ponorov in depresij in ne izvaja melioracij. Promet po kolovozih se omeji na potrebe za domačine. Preprečuje se zaraščanje polja.

– Na območju n.v. Cerkniško polje (ev. št. 0030) se ne gradi novih cest, ne zasipa ponorov in depresij, ne spreminja vodnega režima, ne izvaja regulacij in melioracij. Na vodotokih se ne gradi novih nasipov, obstoječega se sanira sonaravno z avtohtonim materialom v sedanjem obsegu. Promet po kolovozih se omeji na potrebe za domačine. Preprečuje se zaraščanje polja.

– Na območju n.v. Jamski zaliv (ev. št. 2358) se ne gradi novih cest, ne zasipa ponorov in depresij, ne spreminja vod-

nega režima, ne izvaja regulacij in melioracij. Na vodotokih se ne gradi novih nasipov. Promet po kolovozih se omeji na potrebe za domačine. Preprečuje se zaraščanje polja.

3.7. Merila in pogoji za varstvo kulturne dediščine

28. člen

Sestavni del PUP je evidentirana kulturna dediščina, ki je navedena v Strokovnih zasnovah s področja varstva kulturne dediščine (ZVKDS, OE Ljubljana 2003). Vse enote kulturne dediščine so razvidne tudi iz grafičnega dela PUP.

Pred vsakim posegom v objekt ali območje kulturne dediščine je v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine, potrebno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje pristojnega zavoda za varstvo kulturne dediščine. Enako je potrebno pridobiti kulturnovarstvene pogoje in kulturnovarstveno soglasje pristojnega zavoda za varstvo kulturne dediščine tudi pred načrtovanjem gradenj in prostorskih ureditev, ki lahko vplivajo na režim varstva, ohranjanja in vzdrževanja nepremične kulturne dediščine.

Na objektih in območjih kulturne dediščine, ki so razglašeni za kulturne spomenike so posegi dovoljeni v skladu z zakonskimi določili oziroma z določili razglasitvenega dokumenta.

(1) Območja kompleksnega varstva

(1.1.) PLANINSKO POLJE

(1.2.) CERKNIŠKO POLJE

(1.3.) Območja kompleksnega varstva so sorazmerno velike enote človekovega okolja v odprtem prostoru, ki vsebujejo eno ali več ožjih območij z medsebojno prostorsko in vsebinsko povezano kulturno dediščino in širše vmesno območje s posameznimi vrednimi kulturnimi prvini, ki ožjim območjem zagotavljajo prostorsko integriteto in jih bogatijo s prisotnimi kulturnimi vrednotami. Stavbna dediščina in kulturna krajina v vmesnem prostoru morata biti pretežno ohranjeni.

(2) Kulturna dediščina državnega pomena

A 65 Cerknica – Arheološko najdišče Cerkev Marijinega rojstva

- UR 898 Žerovnica – Vas
- E 163 Grahovo – Domačija Grahovo 62
- E 9358 Laze pri Gorenjem Jezeru – Hiša Laze 1
- E 9364 Goričice – Hiša Goričice 8
- E 9356 Žerovnica – Herbljanova kašča
- E 9359 Cerknica – Hiša Gerbičeva 32
- U 27 Bločice – Cerkev sv. Primoža in Felicijana
- U 66 Cerknica – Cerkev Marijinega rojstva
- U 7939 Cerknica – Tabor
- U 869 Zelše – Cerkev sv. Volbenka
- U 9356 Cerknica – Hiša Cesta 4. maja 1

(3) Vplivna območja kulturne dediščine

- U 520122 Laze – Cerkev sv. Brikcija
- U 520111 Ivanje Selo – Cerkev sv. Hieronima
- U 520102 Brezje – Cerkev sv. Jurija (EŠD 1707)
- U 520118 Topol – Cerkev sv. Tomaža (EŠD 1618)
- U 520117 Selšček – Cerkev sv. Križa (EŠD 1617)
- U 520144 Gora – Cerkev sv. Jurija (Cajnarje – Cerkev sv. Jurija (EŠD 2408))
- U 520103 Podslivnica – cerkev sv. Frančiška Ksaverija (EŠD 1709)
- U 520123 Osredok – cerkev sv. Primoža in Felicijana (EŠD 2409)

Prostorsko se varujejo vse enote kulturne dediščine iz strokovnih zasnov za varstvo kulturne dediščine ter vse kapelice, znamenja in kozolci v krajini, čeprav območja niso posebej zarisan.

V vplivnih območjih kulturne dediščine ni namen ustavititi prostorski razvoj, temveč ga usmerjati na način, ki bo omogočal ohranjanje že prepoznanih prostorskih kvalitete in razmerij ter sanacijo degradiranih površin. Nova poselitve

naj bo prostorsko in strukturno podrejena obstoječemu poselitvenemu vzorcu.

Usmeritve za varovanje prostorskih kvalitete na vplivnih območjih:

- ohranjati kvalitetne poglede na prostorske dominante,
- ohranjati značilno naselbinsko, krajinsko in arhitekturno tipologijo in morfologijo,
- ohranjati kozolce v njihovem razmerju do prostora in naselij,
- ohranjati travniške sadovnjake ob robu naselij,
- ohranjati večja in pomembnejša drevesa v naselju, ob znamenjih in sredi kmetijskih površin,
- ohranjati živice,
- poleg kulturne dediščine upoštevati tudi druge kakovostne starejše grajene ali kako drugače ustvarjene prostorske prvine,
- usmerjati izvajanje dejavnosti tako, da ustvarjajo ali ohranjajo kvalitetna razmerja in strukture v krajini ter predstavljajo prostorsko ter časovno kontinuiteto,
- pospeševati dejavnosti, ki pripomorejo k ohranitvi vrednot kulturne krajine ter omejevali ali preprečevati tiste, ki jih načenjajo,

– usmerjati dejavnost v vplivnem območju tako, da ne povzročijo degradacije ali uničenja površinskih vodotokov,

- preprečiti spremembe vodnega režima na pretežno naravno ohranjenih vodotokih,
- upoštevati izjemne, tipične in kompleksne naravno kot tudi kulturno pomembne pojave oblike površinskih in podtalnih vod, vodnatost in čistost voda in vodni rob,
- na urbaniziranih površinah v čim večji meri ohranjati naravne prvine.

(4) Naselbinska dediščina

- UR 107 Dolenje jezero – Vas
- UR 504 Otok – Vas
- UR 9363 Begunje pri Cerknici – Vas
- UR 590589 Cerknica – Trško jedro.

3.8. Merila in pogoji za varstvo okolja

29. člen

Gradnje in prostorske ureditve so možne v vseh območjih urejanja, če v okolju ne povzročajo večjih motenj, kot so dovoljene s predpisi. Pri vseh gradnjah je potrebno upoštevati normativne določbe glede varovanja okolja. Vsak poseg v okolje mora biti načrtovan in izveden tako, da povzroči čim manjše obremenjevanje okolja.

Pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje, je treba izvesti presojo njegovih vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ministrstva.

Širitev posamezne dejavnosti, ki ima čezmerne vplive na okolje, je pogojena s sočasno sanacijo čezmernih vplivov na okolje, ki jih posamezna dejavnost povzroča.

(1) DOVOLJENE DEJAVNOSTI

30. člen

V spodaj navedenih območjih so dovoljene dopolnilne dejavnosti v okviru namenske rabe in ob upoštevanju naslednjih pogojev:

a) v območjih z oznako (SE):

- 1.) obseg dejavnosti do vključno 5 zaposlenih,
- 2.) dejavnosti, ki ne potrebujejo parkirnih površin za tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, ali gradbene stroje,
- 3.) delovni čas dejavnosti z obiskovalci mora biti tak, da ne povzroča čezmerne obremenitve s hrupom.

b) v območjih z oznako (SV):

- 1.) obseg dejavnosti omogoča do vključno 2 zaposlena na stanovanje, omejitev ne velja za pritličje javnega značaja (SV),

2.) dejavnosti, ki ne potrebujejo parkirnih površin za tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, ali gradbene stroje,

3.) delovni čas dejavnosti z obiskovalci mora biti tak, da ne povzroča čezmerne obremenitve s hrupom.

c) v območjih z oznako (SK) znotraj poselitvenih območij:

1.) dejavnosti, ki predstavljajo dopolnilno dejavnost kmetije,

2.) dejavnosti, ki ne potrebujejo parkirnih površin za tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, ali gradbene stroje;

3.) kmetijske dejavnosti, hlev do 120 glav velike živine (v nadaljevanju GVŽ),

4.) kmetijske dejavnosti, hlev od 40 do 120 (GVŽ) na območju kulturne dediščine, mora projektant arhitekturo hleva predhodno uskladiti na ZVKD in zanj izdelati obvezno presajo vplivov na okolje,

5.) delovni čas dejavnosti z obiskovalci mora biti tak, da s hrupom ne moti stanovanjskega okolja.

d) v območjih z oznako (MV):

1.) dejavnosti, ki ne potrebujejo parkirnih površin za tovorna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 t, ali gradbene stroje,

2.) kmetijske dejavnosti, hlev do 120 GVŽ,

3.) kmetijske dejavnosti, hlev od 40 do 120 GVŽ, na območju kulturne dediščine, mora projektant arhitekturo hleva predhodno uskladiti na ZVKD in zanj izdelati obvezno presajo vplivov na okolje,

4.) delovni čas dejavnosti z obiskovalci mora biti tak, da s hrupom ne moti stanovanjskega okolja.

(2) VARSTVO ZRAKA

31. člen

Za varstvo zraka je potrebno:

– pri načrtovanju in gradnji novih objektov upoštevati vse predpise za varstvo zraka in zagotoviti, da pri obratovanju ne bodo prekoračene dovoljene emisije,

– nove stavbe priključiti na ekološko čiste vire energije (plin, bio masa...),

– zagotoviti racionalno rabo energije in izboljšanje toplotne izolacije stavb,

– obvezno je priključiti vse večje porabnike na zgrajeno plinovodno omrežje,

– urediti večje zelene površine in zasaditi visoko vegetacijo za boljši lokalni pretok zraka,

– postopno preiti na način ogrevanja obstoječih stavb z ekološko sprejemljivimi gorivi.

(3) VARSTVO PRED HRUPOM

32. člen

Na območju PUP Cerknica se v skladu s predpisi iz varstva pred hrupom v poselitvenih območjih določa III. stopnja varstva pred hrupom, razen za:

– območja pokopališč (ZK), kjer se določa II. stopnja varstva pred hrupom; ravni hrupa lahko izjemoma presega mejne vrednosti določene za II. stopnjo varovanja pred hrupom v primeru, ko je pokopališče locirano v bližini cerkva zaradi zvonov in, ko je pokopališče locirano ob prometni cesti. V primeru urejanja obstoječih in novih pokopališč ob prometnih cestah je potrebno zagotoviti ukrepe za varstvo pred hrupom,

– športna in rekreacijska območja namenjena zunanjim športnim igriščem (ZS), kjer se določa II. stopnja varstva pred hrupom,

– območja namenjena vzgoji in izobraževanju (DI), kjer se določa II. stopnja varstva pred hrupom,

– območja osnovnega zdravstvenega varstva (DZ), kjer se določa II. stopnja varstva pred hrupom,

– proizvodna območja (P) pretežno namenjena proizvodnji, skladiščem in parkiriščem, kjer se določa IV. stopnja varstva pred hrupom.

Na območjih javne gospodarske infrastrukture se določa IV. stopnja varstva pred hrupom za območja državnih cest (DC), območja lokalnih cest (LC), območja železniških prog (IŽ), območja železniških postaj (IŽp), območja za čiščenje vode (OC) in območja za odlaganje odpadkov (OO). Za območja oskrbe z električno energijo in za območja oskrbe z vodo se določa III. stopnja varstva pred hrupom.

Na območju krajine se za vsa območja določa III. stopnja varstva pred hrupom razen za območja regijskih parkov, kjer se določa II. stopnja varstva pred hrupom. Ta omejitev ne velja na območju gozdov znotraj regijskih parkov pri opravljanju gozdnogospodarskih in lovngospodarskih del. Na območjih smučišč se določa III. stopnja varstva pred hrupom.

S temi prostorskimi ureditvenimi pogoji se ne določa stopnja varstva pred hrupom za območja za potrebe obrambe.

Stopnje varstva pred hrupom so lahko izjemoma drugačne (javne prireditve, javni shodi ali vsaka uporaba zvočnih ali drugih naprav), za kar je potrebno pridobiti soglasje pristojnega občinskega upravnega organa, ki ga izda na podlagi predhodne strokovne presoje.

Ne glede na določila prejšnjih odstavkov sodi v IV. stopnjo varstva pred hrupom območje pasu širine 25m od osi na vsako stran ceste za naslednjo prometno infrastrukturo:

– glavna železniška proga I. reda Ljubljana – Sežana,

– avtocesta: A1; Šentilj – Ljubljana – Koper,

– regionalne ceste:

– R212; Unec – Cerknica – Bloška Polica,

– R213; Bloška Polica – Pudob – Babno Polje,

– R640; Rakek – Logatec,

– R642; Presarja – Rakitna – Cerknica,

– RT914 – Postojna, Rakov Škocjan, Podskrajnik.

Celotna obremenitev posameznega območja s hrupom ne sme presegati mejnih ravni, določenih v predpisih o varstvu pred hrupom. Prav tako ne sme čezmernih obremenitev povzročati vir hrupa na kraju imisije.

Nove gradnje in rekonstrukcije objektov in naprav ne smejo povzročiti čezmerne obremenitve s hrupom v območjih, kjer predpisane mejne ravni niso presežene oziroma ne smejo povzročiti povečanja obremenitve s hrupom v območjih, v katerih je obremenitev s hrupom že čezmerna.

Nov objekt ali naprava in objekt ali naprava v rekonstrukciji, ki je vir hrupa, mora za pridobitev dovoljenja za gradnjo; ali za spremembo namembnosti izpolnjevati pogoje in ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje hrupa, ki jih določajo predpisi o varstvu pred hrupom.

Obstoječe vire čezmernega hrupa je potrebno sanirati tako, da ravni hrupa ne presegajo mejnih ravni hrupa.

V vplivnem območju avtoceste je potrebno upoštevati stopnjo obremenitve na osnovi strokovnih podlag, ki jih pri projektnih pogojih posreduje upravljalec avtoceste.

Pri novogradnjah, nadomestnih gradnjah objektov, rekonstrukcijah obstoječih objektov v varovalnih pasovih javnih cest je vse posege načrtovati tako, da ne bo potrebna izvedba dodatnih protihrupnih ukrepov zaradi prometa na cesti.

(4) VARSTVO TAL

33. člen

Na območjih skladišč tekočih goriv in naftnih derivatov morajo biti izvedena dela na način, ki onemogoča izliv v vodotoke ali direktno v podtalnico ali v kanalizacijo.

Pri gradnji objektov je potrebno humus odstraniti in deponirati. Humus se uporabi za zunanjo ureditev ali izboljšanje drugih kmetijskih zemljišč. Pri posegih na kmetijska zemljišča mora podati usmeritev za to pristojna strokovna služba.

(5) VARSTVO VODA TER OBVODNIH EKOSISTEMOV

34. člen

Za posege v vodovarstvenih območjih, vodnih in obvodnih ekosistemih je potrebno upoštevati zakon o vodah in podzakonske akte ter odloke o varovanju vodnih virov.

– Na območjih zajetij in vodnih črpališč v vodovarstvenih območjih je obvezno spoštovanje omejitev v izvajanju kmetijskih in drugih gospodarskih dejavnosti. Gradnja objekta in naprave, ki je namenjena proizvodnji, v katero so vključene nevarne snovi in za katero je v skladu s predpisi na področju varstva okolja treba pridobiti okoljevarstveno soglasje ter objektov in naprav za odlaganje odpadkov, je na vodovarstvenem območju prepovedana.

– Odvajanje odpadnih voda in oddajanje toplote v površinske in podzemne vode in odvzem toplote iz površinskih in podzemnih voda je dovoljeno samo na način in pod pogoji, ki jih določa zakon in predpisi na področju varstva okolja. Neposredno odvajanje odpadnih voda v podzemne vode je prepovedano.

– Odvajanje odpadnih voda v naravna jezera, ribnike, mlake in druge naravne vodne zbiralnike, ki imajo stalen ali občasen pritok ali odtok celinskih ali podzemnih voda, in v vodne zbiralnike, ki so nastali zaradi odvzema ali izkoriščanja mineralnih surovin ali drugih podobnih posegov, in so v stiku s podzemno vodo je prepovedano.

– V naravnih jezerih, ribnikih, mlakah in drugih naravnih vodnih zbiralnikih, ki imajo stalen ali občasen pritok ali odtok celinskih ali podzemnih voda, je prepovedana takšna raba voda, ki bi lahko poslabšala njihovo ekološko ali kemijsko stanje.

– Prepovedano je gnojenje ali uporaba sredstev za varstvo rastlinja. Na vodnem in priobalnem zemljišču je prepovedano odlaganje odpadkov.

– Odvzemanje naplavin je dovoljeno le v obsegu in na način, ki bistveno ne spreminja naravnih procesov, ne ruši naravnega ravnovesja vodnih in obvodnih ekosistemov ali ne pospešuje škodljivega delovanja voda.

3.9. Merila in pogoji za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami ter ureditve za potrebe obrambe

35. člen

(1) VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI

Pri gradnjah in prostorskih ureditvah je potrebno upoštevati predpise, ki urejajo zaščito pred požarom, rušenjem, poplavam, plazovi in drugimi naravnimi nesrečami. Pri vseh posegih je potrebno upoštevati pogoje za:

- varen umik ljudi, živali in premoženja;
- potrebne odmike med objekti v skladu z veljavnimi predpisi ali potrebno protipožarno ločitev;
- prometne in delovne površine za intervencijska vozila;
- vire za zadostno oskrbo z vodo za gašenje, zagotovitve hidrantnega omrežja v skladu s predpisi;
- zagotovitev površin za potrebe evakuacije.

Prostorske potrebe za področje zaščite in reševanja so določene v občinskih elaboratih zaščite in reševanja.

(2.) UREDITVE ZA POTREBE OBRAMBE

Potrebe po zaklanjanju in varovanju prebivalstva in dobrin pred vojnim delovanjem se urejajo v skladu z veljavnimi predpisi.

III. POSEBNE DOLOČBE

1. SKUPNE POSEBNE DOLOČBE

36. člen

1.1. MAKROCELOTA CERKNICA

Za območje makrocelote Cerknica veljajo določila skupnih določb.

37. člen

1.2. MAKROCELOTA RAKEK

Za območje makrocelote Rakek veljajo določila skupnih določb.

38. člen

1.3. MAKROCELOTA JEZERSKI DEL

(1.3.1.) Posebne določbe za vrste prostorskih ureditev in gradenj v poselitvenih območjih:

Poleg vrst ureditev in gradenj navedenih v točki (2.1.) 11. člena se v stanovanjskih območjih (SE) v sestavi stanovanjskih hiš dovoljuje še urejanje turističnih nastanitvenih prostorov, pod pogojem, da prevladujoča raba stavbe ostane stanovanjska.

(1.3.2.) Posebna merila in pogoji za oblikovanje stanovanjskih stavb v območjih (SE):

– Tlorisni gabarit vseh stavb (stanovanjske, družbene, storitvene stavbe in trgovine) mora imeti podolgovat tloris v razmerju stanic vsaj 1:1,5, stanovanjskih dvojčkov pa vsaj 1:2. Tloris je lahko tudi lomljen (za območje je značilen tloris z vogalnim zamikom in tloris z arkadnim zamikom). S prizidavami se ne sme porušiti zgoraj predpisanega tlorisnega gabarita.

– Upoštevati je potrebno določila druge, tretje in četrte alineje ter drugega odstavka točke (2.1.) 16. člena.

(1.3.3.) Posebna merila in pogoji za oblikovanje območij (SK):

Ne glede na določila (2.4.1.) točke 16. člena je potrebno za stanovanjske stavbe upoštevati določila (1.3.2.) točke tega člena.

(1.3.4.) Posebna merila in pogoji za oblikovanje stavb v območjih (MB, MD, MP):

– Tlorisni gabarit stavb mora biti prilagojen velikosti in legi gradbene parcele ter namembnosti območja in funkciji stavb.

– Višinski gabariti stavb so poljubni glede na funkcijo stavb in ne smejo izstopati iz silhete naselja.

– Obliko, naklon in kritino strehe ter smeri slemen je potrebno prilagoditi tradicionalni značilnosti območja.

– Arhitektonsko oblikovanje stavb mora izhajati iz tradicionalnega oblikovanja stavb.

– Dozidave in nadzidave morajo biti oblikovane v skladu z osnovno stavbo.

Lokacijski podatki posebnega dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo vsebovati grafični prikaz analize okolice (lega stavb v prostoru, značilna razmerja stranic tlorisa, višine stavb, naklon streh, razporeditev okenskih odprtín na fasadi, arhitekturno oblikovanje območja), kjer se gradnja oziroma prostorska ureditev načrtuje, s katerim bodo utemeljene izbrane usmeritve za oblikovanje objektov.

39. člen

1.4. MAKROCELOTA HRIBOVITI DEL

(1.4.1.) Posebne določbe za vrste prostorskih ureditev in gradenj v poselitvenih območjih:

Poleg vrst ureditev in gradenj navedenih v točki (2.1.) 11. člena se v stanovanjskih območjih (SE) v sestavi stanovanjskih hiš dovoljuje še urejanje turističnih nastanitvenih prostorov, pod pogojem, da prevladujoča raba stavbe ostane stanovanjska.

(1.4.2.) Posebna merila in pogoji za oblikovanje stanovanjskih stavb v območjih (SE):

– Tlorisni gabarit vseh stavb (stanovanjske, družbene, storitvene stavbe in trgovine) mora imeti podolgovat tloris v razmerju stanic vsaj 1:1,5, stanovanjskih dvojčkov pa vsaj 1:2. Tloris je lahko tudi lomljen (za območje je značilen tloris z vogalnim zamikom in tloris z arkadnim zamikom). S prizidavami se ne sme porušiti zgoraj predpisanega tlorisnega gabarita.

– Upoštevatı je potrebno določila druge, tretje in četrte alineje ter drugega odstavka točke (2.1.) 16. člena.

(1.4.3.) Posebna merila in pogoji za oblikovanje območij (SK):

Ne glede na določila (2.4.1.) točke 16. člena je potrebno za stanovanjske stavbe upoštevati določila (1.4.2.) točke tega člena.

(1.4.4.) Posebna merila in pogoji za oblikovanje stavb v območjih (MB, MD, MP):

– Tlorisni gabarit stavb mora biti prilagojen velikosti in legi gradbene parcele ter namembnosti območja in funkciji stavb.

– Višinski gabariti stavb so poljubni glede na funkcijo stavb in ne smejo izstopati iz silhete naselja.

– Obliko, naklon in kritino strehe ter smeri slemen je potrebno prilagoditi tradicionalni značilnosti območja.

– Arhitektonsko oblikovanje stavb mora izhajati iz tradicionalnega oblikovanja stavb.

– Dozidave in nadzidave morajo biti oblikovane v skladu z osnovno stavbo.

Lokacijski podatki posebnega dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo vsebovati grafični prikaz analize okolice (lega stavb v prostoru, značilna razmerja stranic tlorisa, višine stavb, naklon streh, razporeditev okenskih odprtı na fasadi, arhitekturno oblikovanje območja), kjer se gradnja oziroma prostorska ureditev načrtuje, s katerim bodo utemeljene izbrane usmeritve za oblikovanje objektov.

2. PODROBNEJŠE POSEBNE DOLOČBE

(2.1.) Posebne določbe za začasne PUP

40. člen

(2.1.1.) CE-16C Center-del in CE-18C Poslovni center Poleg posegov dovoljenih s 14. členom so na območjih dopustne še dozidave in nadzidave v skladu z določili (2.7.) točke 16. člena, pri čemer je potrebno izdelati tudi z zadnjim odstavkom (2.7.) točke 16. člena določeni grafični prikaz analize okolice, s katerim bo dozidava oziroma nadzidava utemeljena. Dopustne so tudi nadomestne gradnje v obstoječih gabaritih in na mestu odstranjenega objekta, ter pomožnih objektov za lastne potrebe in ograj ob obstoječih stanovanjskih hišah.

Na območju CE-16C Center-del je maksimalni faktor pozidanosti 0,45, na območju CE-18C Poslovni center pa 0,4. V skladu s skupnimi določbami je potrebno zagotavljati ustrezno število parkirnih mest, manipulacijo in dostope.

(2.1.2.) CE-29C-5, CE-29C-4 Grič, Lužce

Ne glede na določila druge alineje 14. člena na območju niso možne odstranitve obstoječih kozolcev. Dovoljene so gradnje novih kozolcev in prestavitve obstoječih kozolcev.

(2.1.3.) Posebno območje prepleta naravnih vrednot in turizma (UN)

Na območju urejanja so do sprejetja UN (LN) dopustni le naslednji posegi:

– gradnje, rekonstrukcije, vzdrževanje in odstranitve objektov gospodarske javne infrastrukture (prometne, telekomunikacijske, energetske, komunalne in okoljske);

– vzdrževalna dela na obstoječih površinah, objektih in napravah;

– odstranitve obstoječih objektov in naprav;

– ukrepi, ki se nanašajo na ohranjanje narave;

– gradnje objektov, potrebnih za rabo voda, zagotovitev varnosti plovbe in zagotovitev varstva pred utopitvami v naravnih kopališčih;

– gradnje objektov, namenjenih obrambi države, zaščiti in reševanju ljudi, živali in premoženja ter izvajanju nalog policije;

– ureditve manjših zajemališč požarne vode.

Ti posegi so dovoljeni pod pogojem, da ne bodo ovirali kasnejšega kompleksanega urejanja.

(2.2.) Usmeritve za območja kompleksnih zazidav

41. člen

Usmeritve za območja potencialnih kompleksnih zazidav: Begunje BG-S7, Lipsenj LI-S5, Rakek RK-S5, Rakek RK-S6, RK-M10 in Slivice SL-S2 so razvidne iz grafičnih prilog, ki so sestavni del PUP.

V primeru, da se v fazi idejne zasnove kompleksne pozidave izkaže, da so na območju možne še drugačne rešitve, se na osnovi novih podatkov o obravnavanem prostoru in v skladu z določili PUP Cerknica korigira predvideno usmeritev za kompleksno pozidavo območij in zanjo pridobi soglasje župana, na podlagi mnenja strokovne službe Občine Cerknica.

(2.3.) Za večja nepozidana območja

42. člen

(2.3.1.) Cajnarje CJ-S2, Cerknica: CR-M8, Begunje BG-S8, Rakek: RK-S9, RK-S12, RK-S13, RK-S25, Slivice SL-S3

Za območja morfoloških enot Cajnarje CJ-S2, Cerknica CR-M8, Begunje BG-S8, Rakek: RK-S9, RK-S12, RK-S13, RK-S25, Slivice SL-S3 je potrebno izdelati idejni zasnovo prometne ureditve za celotno območje morfološke enote in pridobiti soglasje občinske strokovne službe za komunalno in cestno infrastrukturo.

(2.3.2.) Cerknica CR-S9

Za območje morfološke enote Cerknica CR-S9 je potrebno izdelati idejni zasnovo prometne ureditve za celotno območje morfološke enote in pridobiti soglasje občinske strokovne službe za komunalno in cestno infrastrukturo.

Določilo ne velja za zapolnjevanje verzeli »plomb« med obstoječo pozidavo.

(2.4.) Glede vrste posegov

43. člen

(2.4.1.) Cerknica CR-Z4

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, so na območju morfološke enote dovoljene še gradnje in prostorske ureditve za potrebe kampa. Spremljajoči objekti iz prve alineje (2.20) točke 11. člena niso možni.

(2.4.2.) Cerknica CR-D7

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, se na območju morfološke enote izjemoma dopušča še ureditev stanovanjske enote za lastne potrebe nosilec posamezne dejavnosti.

Za urejanje območja veljajo merila in pogoji skupnih določb, ki izhajajo iz, za območje določene, namenske rabe.

(2.4.3.) Cerknica CR-D6

Na območju morfološke enote so poleg posegov iz 10. člena odloka dovoljene še naslednje gradnje in prostorske ureditve:

– gradnje in dozidave športnih dvoran in športnih igrišč ter spremljajočih objektov, ki služijo za potrebe balinanja in kegljanja;

– spremembe namembnosti pod pogojem, da je nova namembnost v skladu z namensko rabo tega območja;

– gradnje in postavitve ograj, postavitve začasnih in vadbениh objektov, spominskih obeležij in urbane opreme.

(2.4.4.) Cerknica CR-M4

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, se na območju morfološke enote dovoljuje še gradnja večstanovanjskih objektov, pri čemer je potrebno upoštevati merila in pogoje za arhitektonsko oblikovanje v območju (SV). Maksimalni višinski gabarit je $K + P + 3 + M$.

(2.4.5.) Dolenja vas DL-S1, Lipsenj LI-S6, Otok OT-S1, Zelše ZE-S1

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, so na območju morfološke enote dovoljene še

gradnje in prostorske ureditve za potrebe žag. Za gradnje in prostorske ureditve za potrebe žag je potrebno upoštevati oblikovalska določila točke (2.4.2.) 16. člena ter določila zadnjega odstavka (2.4.) točke 16. člena.

(2.4.6.) Goričice GČ-S1

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, so na območju morfološke enote dovoljene še gradnje in prostorske ureditve za potrebe obstoječega mlina. Za gradnje in prostorske ureditve za potrebe mlina je potrebno upoštevati oblikovalska določila točke (2.4.2.) 16. člena ter določila zadnjega odstavka (2.4.) točke 16. člena.

(2.4.7.) Podskrajnik PK KP1

Na območju morfološke enote so, poleg posegov iz 10. člena odloka, dovoljene še gradnje in dozidave rastlinjakov. Rastlinjaki morajo imeti podolgovate tlorise z razmerjem stranic vsaj 1:1,8. Pri določanju višine je potrebno upoštevati vertikalni gabarit naselja tako, da nove stavbe ne izstopajo iz silhete naselja. Pri določanju gabaritov je potrebno upoštevati lokalno tradicijo. Večje stavbne mase je potrebno členiti na manjše.

Lokacijski podatki posebnega dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo vsebovati grafični prikaz analize okolice (lega stavb v prostoru, značilna razmerja stranic tlorisa, višine stavb, naklon streh), kjer se gradnja oziroma prostorska ureditev načrtuje, s katerim bodo utemeljene izbrane usmeritve za oblikovanje objektov.

(2.4.8.) Rakek RK-M9

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, se na območju dovoljene tudi gradnje in dozidave bencinskih servisov.

(2.4.9.) Reparje RE S1

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, so na območju morfološke enote dovoljene še gradnje in prostorske ureditve za potrebe ribogojnice. Za gradnje in prostorske ureditve za potrebe ribogojnice je potrebno upoštevati oblikovalska določila točke (2.4.) 16. člena.

(2.4.10.) Žerovnica: ŽE-S2, ŽE-S3, ŽE-S4

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, so na območjih morfoloških enot dovoljene še gradnje in prostorske ureditve za potrebe obstoječih žag, kovačij in mlinov. Za gradnje in prostorske ureditve za potrebe obstoječih žag, kovačij in mlinov je potrebno upoštevati oblikovalska določila točke (2.4.) 16. člena.

(2.4.11.) Podskrajnik PK-L2, PK-L3

Po pridobitvi dovoljenja za popolno in trajno opustitev izkoriščanja mineralne surovine se območje obeh morfoloških enot nameni za proizvodnjo, to je območje pretežno namenjeno proizvodnji, skladiščem in parkiriščem z oznako podrobnejše namenske rabe (PD), kar je potrebno upoštevati pri sanaciji okolja in odpravi posledic, ki so nastale pri izvajanju rudarskih del. Za ureditev celotnega območja (obeh morfoloških enot) je potrebno po pridobitvi zgoraj navedenega dovoljenja za celotno območje izdelati idejni projekt, ki ga mora potrditi Občinski svet občine Cerknica.

(2.4.12.) Območja smučišč

Na območju smučišč se poleg vrst ureditev in gradenj navedenih v 10. členu skupnih določb dovoljujejo še:

- rekonstrukcije, vzdrževanje in odstranitve obstoječih žičniških naprav,
- gradnje in postavitve varovalnih ograj namenjenih fizičnemu varovanju žičniških naprav in smučišč,
- postavitve opozorilnih in obvestilnih znakov na smučiščih,
- postavitve sistema dopolnilnega zasneževanja z umetnim snegom v skladu z Zakonom o vodah, podzakonskimi akti, predpisi iz varstva okolja, odloki o varovanju vodnih virov,
- dopolnjevanje obstoječih smučišč ter gradnje žičniških naprav s pripadajočimi objekti (postaje, prostor za delavce, delavnice za vzdrževanje in remont), po predhodni sanaciji in rekultivaciji z zimsko športnimi in rekreacijskimi ureditvami

poškodovanih zemljišč. Projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja morajo biti izdelani s poudarkom na kvalitetnem vključevanju smučišč, žičniških objektov in naprav v krajinski okvir. Zagotoviti je potrebno dostope in ustrezno število parkirnih mest.

(2.4.13.) Čohovo ČO-S3

Ne glede na določilo (2.3.) točke 11. člena na območju morfološke enote ni možna gradnja stanovanjskih hiš in pomožnih objektov za lastne potrebe.

(2.4.14.) Dolenje Jezero DJ- I1

Poleg dovoljenih posegov, ki izhajajo iz določene namenske rabe, so na območju morfološke enote dovoljene še gradnje in prostorske ureditve za potrebe parkirišča (info. točka, sanitarije, okrepčevalnica in spremljajoče turistična infrastruktura).

(2.5.) Za oblikovanje območij

44. člen

(2.5.1.) Bezuljak BZ-S2, Dolenja vas DL-S2, Cerknica CR-S10, Grahovo GR-M1, Lipsenj LI-S2, Martinjak MR-M1, Otok OT-S1

Za območja navedenih morfoloških enot ne veljajo v (1.1.) točki 15. člena določeni faktorji zazidanosti (FZ) in v (3.1.) točki 17. člena določeni minimalni deleži zelenih površin. Prav tako za navedena območja ne veljajo določila prvega odstavka za tabelo točke (1.1.) 15. člena. V območjih morfoloških enot je največji faktor zazidanosti (FZ) 0,45 in minimalni delež zelenih površin 10%.

Za območja morfoloških enot se v okviru točke (1.3.) 15. člena in (2.) točke 18. člena odloka upošteva določila za urbana vaška središča (MV).

(2.5.2.) Rakek RK-M1

Za območje morfološke enote ne veljajo v (1.1.) točki 15. člena določeni faktorji zazidanosti (FZ) in v (3.1.) točki 17. člena določeni minimalni deleži zelenih površin. V območju morfološke enote je največji faktor zazidanosti (FZ) 0,40 in minimalni delež zelenih površin 10%.

(2.5.3.) Cerknica: CR-S6, CR-S18, Rakek RK-S10

Ne glede na določila druge alineje (2.2.2.) točke 16. člena obstoječih večstanovanjskih stavb na območjih navedenih morfoloških enot ni možno nadzidati.

IV. PREHODNE DOLOČBE

45. člen

(dokončanje postopkov za izdajo gradbenih dovoljenj)

Vsi postopki za izdajo gradbenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega odloka se dokončajo po določbah do sedah veljavnih odlokov o prostorsko ureditvenih pogojih, razen v primeru, ko stranka pisno zahteva postopek v skladu z novim odlokom in priloži ustrezno dokumentacijo.

V. KONČNE DOLOČBE

46. člen

(prenehanje veljavnosti IPA)

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehajo veljati odloki o prostorskih ureditvenih pogojih in sicer:

– Odlok o splošnih ureditvenih pogojih za občino Cerknica (Uradni list RS, št. 43/92, 8/94) za območje sedanje Občine Cerknica.

47. člen

(vpogled)

PUP Cerknica je na vpogled vsem zainteresiranim v prostorih Občine Cerknica, Cesta 4. maja 53, 1380 Cerknica.

48. člen

(nadzorstvo nad izvajanjem)

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja Inšpektorat RS za okolje in prostor – Inšpekcija za prostor.

49. člen

(veljavnost)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35001/3/2003

Cerknica, dne 21. februarja 2005.

Župan

Občine Cerknica

Miroslav Levar, univ. dipl. ek. l. r.

DOBREPOLJE**782. Odlok o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2005**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 87/01, 51/02, 6/94, 45/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 68/98, 12/99, 36/99, 59/99, 94/00, 100/00, 28/01, 16/02, 108/03 in 77/04 – odločba US RS), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 12-4/00, 79/01 in 30/02) in 16. člena Statuta Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 37/99) je Občinski svet občine Dobrepolje na 24. redni seji dne 2. 3. 2005 sprejel

O D L O K**o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2005****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem odlokom se za Občino Dobrepolje za leto 2005 določajo struktura in višina proračuna, postopki izvrševanja ter obseg zadolževanja in poroštev občine na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA**2. člen**

Splošni del proračuna se pripravi in sprejme na ravni podkontov, objavi pa se na ravni podskupin kontov.

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se za leto 2005 določa v naslednji višini:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV v tisoč SIT

Skupina/Podskupina kontov	Proračun 2005
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	645.026
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	304.626
70 DAVČNI PRIHODKI	243.000
700 Davki na dohodek in dobiček	175.000
703 Davki na premoženje	34.500
704 Domači davki na blago in storitve	33.500
71 NEDAVČNI PRIHODKI	61.626
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	16.676

711 Takse in pristojbine	2.000
712 Denarne kazni	200
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	500
714 Drugi nedavčni prihodki	42.250
72 KAPITALSKI PRIHODKI	17.000
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	17.000
73 PREJETE DONACIJE	–
730 Prejete donacije iz domačih virov	–
74 TRANSFERNI PRIHODKI	323.400
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	323.400
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	808.026
40 TEKOČI ODHODKI	127.295
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	32.320
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.400
402 Izdatki za blago in storitve	85.575
403 Plačila domačih obresti	
409 Rezerve	4.000
41 TEKOČI TRANSFERI	221.131
410 Subvencije	2.600
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	152.632
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	25.449
413 Drugi tekoči domači transferi	40.450
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	359.990
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	359.990
43 INVESICIJSKI TRANSFERI	99.610
430 Investicijski transferi	
431 Investicijski transferi pravnim in fiz. osebam, ki niso pror. uporabniki	94.550
432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	5.060
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK ali PRIMANJLJAJ (I. -II.)	-163.000

B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB

Skupina/Podskupina kontov	Proračun 2005
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITAL. DELEŽEV	3.000
75 PREJETA VRAČILA DANIH POS. IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	3.000
750 Prejeta vračila danih posojil – od posameznikov	3.000
751 Prodaja kapitalskih deležev	–
752 Kupnine iz naslova privatizacije	–
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	24.000
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	24.000
440 Dana posojila	24.000
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	–
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	–
VI. PREJETA MINUS DANA POSO. IN SPREMEN.KAPITAL.DELEŽ. (IV.-V.)	-21.000

C) RAČUN FINANCIRANJA

Skupina/Podskupina kontov	Proračun 2005
VII. ZADOLŽEVANJE	–
50 ZADOLŽEVANJE	–
500 Domače zadolževanje	–
VIII. ODPLAČILA DOLGA	
55 ODPLAČILA DOLGA	
550 Odplačila domačega dolga	

IX. PRENOS SREDSTEV NA RAČUNU IZ LETA 2004	184.000
X. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	
XI. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	
XII. NETO FINANCIRANJE (VI.+XI.)	21.000

Posebni del proračuna na ravni podskupin kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Dobropolje.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Proračunski sklad je proračunska rezerva, oblikovana po ZJF.

Proračunska rezerva se v letu 2005 oblikuje v višini 800 tisoč dolarjev.

O uporabi sredstev proračunske rezerve občine za namene iz drugega odstavka 49. člena Zakona o javnih finan-
cah do višine 1.500.000 dolarjev za posamezen namen, od-
loča župan in o uporabi sredstev obvesti občinski svet.

4. člen

Če se v teku izvrševanja proračuna ugotovi, da so potrebna dodatna dela ali storitve, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti, so pa nujna za izvrše-
vanje predpisov ali za izvršitev storitev, se dodatni odhodki
poravnajo s sredstvi drugih postavk posameznega področja
proračuna.

O prenosu sredstev med nameni posameznega podro-
čja, določenimi v bilanci odhodkov, če s tem ni bistveno ogro-
ženo izvajanje nalog na posameznem področju, za katera so
bila zagotovljena sredstva z občinskim proračunom, odloča
župan in sicer: na področju vseh vrst investicij in vzdrževanju
cest do višine 3.000.000 dolarjev, na ostalih področjih pa do
višine 1.000.000 dolarjev

Župan odloča tudi o odprtju novega šestmesečnega
podkonta v okviru proračunske postavke, če je to potrebno
za izvedbo pravilne knjigovodske evidence.

Prerazporeditev pravice porabe iz drugega odstavka
tega člena in odprtje novega podkonta iz tretjega odstavka
tega člena župan odobri s pisnim sklepom iz katerega je raz-
vidno, na kateri proračunski postavki in podkontu se pravica
porabe povečuje in na katerih se zmanjšuje, tako da ostane
proračun uravnotežen, oziroma na kateri proračunski po-
stavki se odpira nov podkonto.

Župan dvakrat letno poroča občinskemu svetu o iz-
vedenih prerazporeditvah. Prvič poroča v okviru poročila o
izvrševanju proračuna za prvo polletje, drugič pa v okviru za-
ključnega računa, ko občinskemu svetu poroča o veljavnem
proračunu in njegovi realizaciji.

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji spre-
jeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proraču-
na.

Med letom prispela proračunska sredstva za določen
namen, se lahko porabijo za namen, za katerega so bila
prejeta.

5. člen

Neposredni proračunski uporabnik lahko v tekočem letu
za investicijske odhodke in investicijske transfere razpiše
javno naročilo za celotno vrednost večletnega projekta, če je
vključen v načrt razvojnih programov in če so zanj že načrto-
vane pravice porabe na postavki proračuna za tekoče leto. V
razpisnih pogojih javnega naročila se morajo opredeliti pogoji
za sklenitev pogodbe na način iz naslednjega odstavka.

Neposredni proračunski uporabnik lahko v letu 2005
prevzema obveznosti s pogodbami, ki zahtevajo plačilo in-
vesticijskih odhodkov in investicijskih transferov v prihodnjih

letih, v višini, ki ne sme presegati 70% pravic porabe v spreje-
tem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

- v letu 2006 do višine 60% navedenih pravic porabe,
- v ostalih prihodnjih letih pa 10% navedenih pravic
porabe.

Skupni obseg obveznosti neposrednega uporabnika,
prevzetih v letu 2005, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih
letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme pre-
segati 25% obsega pravic porabe v sprejetem finančnem
načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne
veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi in zakupnimi
pogodbami.

Prevzete obveznosti se načrtujejo v finančnem načrtu
neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

6. člen

Uporabniki sredstev občinskega proračuna (v nadalj-
njem besedilu: uporabniki) so dolžni uporabljati sredstva
občinskega proračuna le za namene, ki so opredeljeni v
posebnem delu občinskega proračuna, ki je sestavni del
tega odloka.

Uporabniki ne smejo prevzemati na račun občinskega
proračuna obveznosti, ki bi presegle z občinskim proračunom
določena sredstva za posamezne namene.

Uporabniki so dolžni občinski upravi predložiti finanč-
ne načrt za naslednje proračunsko obdobje do 31. oktobra
tekočega leta in poročilo o porabi proračunskih sredstev za
preteklo leto do 1. marca.

7. člen

Sredstva splošne proračunske rezervacije se dodelju-
jejo:

- za naloge, ki so neodložljive in za katere v proračunu
niso zagotovljena sredstva in ki po svoji vsebini sodijo v javno
porabo na ravni občine in
- za naloge, za katere se med letom izkaže, da v pro-
računu zanje niso bila zagotovljena sredstva v zadostnem
obsegu.

Porabljenost sredstev splošne proračunske rezervacije
se razporedijo pri uporabnikih na postavko, na katero se
nanašajo, če takšne postavke ni, pa se zanje odpre nova
postavka.

O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije
občinskega proračuna do višine 1.500.000 dolarjev za po-
samezen namen, odloča župan.

8. člen

Kot sredstva za delo se občinski upravi in izvajalskim
organizacijam zagotavljajo:

- sredstva za plače,
- sredstva za druge osebne prejemke,
- sredstva za prispevke delodajalca,
- sredstva za materialne stroške,
- sredstva za amortizacijo,
- sredstva za druge odhodke in
- sredstva za investicijske izdatke.

Sredstva za plače delavcev in funkcionarjev se zago-
tavljajo mesečno glede na zasedno število delavcev in funk-
cionarjev v načrtu delovnih mest, koeficiente za določanje
plač za posamezne skupine delovnih mest oziroma funkcij,
osnovo za obračun plač, dodatke za delovno dobo in druge
dodatke in uspešnost oziroma dodatno obremenjenost.

Sredstva za materialne stroške in druge odhodke ob-
činske uprave in izvajalskih organizacij se določijo v okviru
potreb in možnosti občinskega proračuna.

9. člen

Sredstva za opravljanje nalog na posameznih področjih
dejavnosti se zagotavljajo v skladu s predpisi, ki urejajo po-
samezno področje dejavnosti.

Sredstva proračuna se uporabnikom za zagotavljanje nujnih zakonsko opredeljenih potreb med letom praviloma dodeljujejo kot mesečne akontacije v višini dvanajstine. V primeru, da zaradi neenakomernega priliva prihodkov pride do likvidnostnih težav, se sredstva prioriteto zagotavljajo za zakonsko določene naloge, ki so opredeljene v posebnem delu proračuna in za minimalni obseg nalog, ki še omogoča delovanje uporabnikov.

Poraba sredstev za opravljanje nalog na posameznih področjih se dogovori s pogodbo v pisni obliki. Sredstva za posamezno nalogo se izplačajo na podlagi obračuna za izvršeno nalogo oziroma računa.

Uporabniki morajo za nabavo opreme, investicijska in vzdrževalna dela, druge storitve in subvencije skleniti pogodbo z izvajalcem oziroma uporabnikom storitve v skladu z zakonom, ki ureja javna naročila.

Zadnji rok za sklenitev pogodb z izvajalci v tekočem proračunskem letu je rok, določen z zakonom o izvrševanju proračuna Republike Slovenije.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA OBČINE

10. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan dolžniku do višine 20 tisoč tolarjev odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

5. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

11. člen

V primeru, da do konca leta 2005 ne bi bil sprejet proračun za leto 2006, se v obdobju začasnega financiranja Občine Dobrepolje v letu 2006 uporablja ta odlok in sklep župana o začasnem financiranju.

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

Konto	R2004	P2005
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	458.309.000	563.590.428
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	289.522.000	304.159.428
70 DAVČNI PRIHODKI	244.412.000	262.703.428
700 Davki na dohodek in dobiček	186.054.000	190.769.428
7000 Dohodnina	186.054.000	190.769.428
703 Davki na premoženje	25.731.000	26.718.000
7030 Davki na nepremičnine	15.286.000	15.921.000
7032 Davki na dediščine in darila	15.000	16.000
7033 Davki na promet z nepremičninami in na finančno premoženje	4.814.000	5.010.000
703 Ostali prihodki (22. čl. ZFO)	5.616.000	5.771.000
704 Domači davki na blago in storitve	32.627.000	45.216.000
7044 Davki na posebne storitve	223.000	232.000
7047 Drugi davki na uporabo blaga in storitev	32.404.000	44.984.000
71 NEDAVČNI PRIHODKI	45.110.000	41.456.000
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	9.800.000	10.320.000
7101 Prihodki od udeležbe na dobičku in dividend drugih podjetij in fin. institucij	0	20.000
7102 Prihodki od obresti	3.000.000	3.000.000
7103 Prihodki od premoženja	6.800.000	7.300.000
711 Takse in pristojbine	1.737.000	1.808.000
7111 Upravne takse in pristojbine	1.737.000	1.808.000
712 Denarne kazni	123.000	128.000
7120 Denarne kazni	123.000	128.000

Št. 40302-1/05

Videm, dne 2. marca 2005.

Župan
Občine Dobrepolje
Anton Jakopič l. r.

DOLENJSKE TOPLICE

783. Odlok o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2005

Na podlagi 29. in 57. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98 in 70/00 in odl. US, Uradni list RS, št. 80/94, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96 in 55/99), 3. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 in 56/98), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 98. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet občine Dolenjske Toplice na 15. redni seji dne 24. 2. 2005 sprejel

ODLOK o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2005

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom se za proračun Občine Dolenjske Toplice za leto 2005 (v nadaljnjem besedilu; proračun) določajo višina proračuna, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja poroštev občine in javnega sektorja občine.

2. VIŠINA PRORAČUNA

2. člen

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

Konto	R2004	P2005
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	550.000	600.000
7130 Prihodki od prodaje blaga in storitev	550.000	600.000
714 Drugi nedavčni prihodki	32.900.000	28.600.000
7141 Drugi nedavčni prihodki	32.900.000	28.600.000
72 KAPITALSKI PRIHODKI	20.000.000	100.000.000
722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	20.000.000	100.000.000
7221 Prihodki od prodaje stavbnih zemljišč	20.000.000	100.000.000
73 PREJETE DONACIJE	1.400.000	1.000.000
730 Prejete donacije iz domačih virov	1.400.000	1.000.000
7300 Prejete donacije iz domačih virov za tekočo porabo	1.400.000	1.000.000
74 TRANSFERNI PRIHODKI	147.387.000	158.431.000
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	147.387.000	158.431.000
7400 Prejeta sredstva iz državnega proračuna	119.787.000	130.931.000
7401 Prejeta sredstva iz pror. lok. skupnosti	27.600.000	27.500.000
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	477.774.354	636.180.428
40 TEKOČI ODHODKI	118.279.354	143.595.428
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	19.599.354	34.335.428
4000 Plače in dodatki	17.000.000	28.935.428
4001 Regres za letni dopust	694.000	1.050.000
4002 Povračila in nadomestila	1.000.000	3.300.000
4003 Sredstva za delovno uspešnost	200.000	300.000
4004 Nadurno delo	650.000	750.000
4009 Drugi izdatki zaposlenim	55.354	–
401 Prisp. delodajalca za soc. varnost	3.400.000	5.500.000
402 Izdatki za blago in storitve	92.880.000	100.560.000
4020 Pisarniški in splošni material in storitve	19.030.000	20.255.000
4021 Posebni material in storitve	1.800.000	1.500.000
4022 Energija, voda, komun. in komunik. st.	7.900.000	8.600.000
4023 Prevozni stroški in storitve	545.000	1.500.000
4024 Izdatki za službena potovanja	450.000	650.000
4025 Tekoče vzdrževanje	32.000.000	35.380.000
4026 Najemnine in zakupnine (leasing)	1.900.000	3.400.000
4028 Davek na izplačane plače	800.000	1.900.000
4029 Drugi operativni odhodki	28.455.000	25.875.000
409 Rezerve	2.400.000	3.200.000
4090 Splošna proračunska rezervacija	2.400.000	3.200.000
41 TEKOČI TRANSFERI	151.869.000	160.780.000
410 Subvencije	10.485.000	10.675.000
4102 Subv. privatnim podj. in zasebnikom	10.485.000	10.675.000
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	89.594.000	94.745.000
4111 Družinski prej. in starš. nadomestila	650.000	650.000
4112 Transferi za zagotavljanje soc. varnosti	1.500.000	500.000
4117 Štipendije	–	225.000
4119 Drugi transferi posameznikom	87.444.000	93.370.000
412 Transferi neprofitnim org. in ustanovam	22.475.000	24.310.000
4120 Tekoči transf. neprof. org. in ustanovam	22.475.000	24.310.000
413 Drugi tekoči domači transferi	29.315.000	31.050.000
4131 Tekoči transf. v sklade soc. zavarovanja	3.750.000	4.000.000
4132 Tekoči transf. v druge javne skl. in agenc.	150.000	200.000
4133 Tek. transf. v javne zavode in druge izvajalce javnih služb	24.315.000	26.650.000
4135 Zavetišče za živali	1.100.000	200.000
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	75.756.000	245.005.000
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	75.756.000	245.005.000
4200 Nakup zgradb in prostorov	8.100.000	5.900.000
4202 Nakup opreme	2.820.000	10.100.000
4203 Nakup drugih osnovnih sredstev	–	100.000
4204 Novogradnje, rekonstruk. in adaptacije	4.770.000	155.300.000
4205 Investicijski vzdrževanje in obnove	2.050.000	6.000.000
4206 Nakup zemljišč in naravnih bogastev	12.020.000	13.200.000
4208 Študije o izvedljivosti projektov, projektna dokumentacija, nadzor in investicijski inženiring	45.996.000	55.905.000
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	131.870.000	86.800.000
430 Investicijski transferi	131.870.000	86.800.000
4302 Investicijski transferi neprofitnim org.	3.440.000	6.000.000
4303 Investicijski transferi javnim podjetjem	121.130.000	74.800.000
4307 Investicijski transferi javnim zavodom in drugim izvajalcem javnih služb	7.300.000	6.000.000
III. PRORAČUNSKI PRIMANJLJAJ (I. – II.)	-19.465.354	-72.590.000

Konto	R2004	P2005
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	–	–
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	1.330.000	2.100.000
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	1.330.000	2.100.000
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	1.330.000	2.100.000
4410 Povečanje kapitalskih deležev v JP	–	2.100.000
4412 Povečanje kap. del. v priv. podjetjih	1.330.000	–
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV. – V.)	-1.330.000	-2.100.000
C) RAČUN FINANCIRANJA		
VII. ZADOLŽEVANJE	–	48.000.000
50 ZADOLŽEVANJE	–	48.000.000
500 Domače zadolževanje	–	48.000.000
5501 Najeti krediti pri poslovnih bankah	–	48.000.000
VIII. ODPLAČILA DOLGA	–	–
IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-20.795.354	-26.690.000
X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	–	48.000.000
XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	19.465.354	19.210.000
STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. 2004		
9009 Splošni sklad za drugo	20.795.354	26.690.000

Splošni del občinskega proračuna – odhodki, sestavljeni po funkcionalni klasifikaciji po področjih proračunske porabe in posebni del, sestavljen po ekonomski klasifikaciji javnofinancijskih prejemkov in izdatkov na ravni podskupin kontov ter načrt razvojnih programov so priloga k temu odloku.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov določenih v prvem odstavku 43. člena Zakona o javnih financah tudi prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01).

4. člen

Na predlog predlagateljev finančnih načrtov neposrednega uporabnika župan odloča o prerazporeditvi pravic porabe med proračunskimi postavkami v okviru posameznega področja proračunske porabe v posebnem delu proračuna.

Župan lahko prerazporedi sredstva proračuna med postavkami in področjih proračuna oziroma pri neposrednem uporabniku, če nastanejo zato utemeljeni razlogi oziroma če se na določenih postavkah izkažejo prihranki, na drugih pa nastane potreba po dodatnih sredstvih ali če to narekuje dinamika izvajanja investicij in realizacija investicij.

Župan s polletnim poročilom in konec leta poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2005 in njegovi realizaciji.

Župan Občine Dolenjske Toplice je pooblaščen, da poveča ali zmanjša določeno postavko v proračunu za 10% brez soglasja občinskega sveta oziroma da prerazporedi sredstva iz posameznega področja v drugo področje proračuna do višine 20% posameznega področja.

5. člen

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke, investicijske transfere ne sme presežati 130% teh pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu uporabnika, od tega:

- v letu 2006 85% navedenih pravic porabe in
- v ostalih prihodnjih letih 45% navedenih pravic porabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in tekoče transfere, ne sme presežati 25% teh pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami.

6. člen

V proračunu se zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad.

Proračunska rezerva se v letu 2005 oblikuje v višini 3.200.000 SIT.

Na predlog neposrednega proračunskega uporabnika odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena Zakona o javnih financah do višine 1.000.000 SIT župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

7. člen

Župan lahko dolžniku do višine 1.000.000 SIT odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga, če bi bili stroški postopka izterjave v nesorazmerju z višino terjatve.

4. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

8. člen

Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja, se občina za proračun leta 2005 lahko zadolži do zakonske višine.

Obseg poroštev občine za izpolnjevanje obveznosti javnih zavodov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljica je Občina Dolenjske Toplice ter zadolžitve in izdaja poroštev pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine drugim fizičnim in pravnim osebam, v letu 2005 ne sme preseči skupne višine glavnice z zakonom določene višine.

O kratkoročnem zadolževanju za financiranje javne porabe, vendar le do višine 5% sprejetega proračuna odloča župan. Znesek mora biti odplačan do konca proračunskega leta.

5. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Posredni uporabnik občinskega proračuna morajo organizirati izvrševanje del in nalog iz svojega delovnega področja v mejah sredstev, odobrenih s proračunom.

Sredstva se med letom dodeljujejo praviloma enakomerno kot mesečne akontacije vendar v odvisnosti in zapadlosti obveznosti ter upoštevanju likvidnostnega položaja proračuna. Sredstva se smejo uporabljati le za namene za katere so odobrene.

Posredni uporabniki občinskega proračuna ne smejo za račun občinskega proračuna prevzemati obveznosti, ki presegajo zneske določene s proračunom.

10. člen

Posredni uporabniki občinskega proračuna so dolžni občinski upravi in županu občine kot predstojniku občine, predložiti finančne načrte za naslednje proračunsko leto na način in v rokih, ki jih predpiše župan.

Posredni uporabniki občinskega proračuna so dolžni županu poročati najmanj dvakrat letno o realizaciji nalog, in sicer ob polletju in ob zaključku leta oziroma po potrebi.

Posredni uporabniki občinskega proračuna so dolžni dodatno predložiti podatke za analizo poslovanja, ki jih zahteva župan, direktor občinske uprave ali nadzorni odbor.

11. člen

Če se po sprejemu proračuna vplača namenski prejemek, ki zahteva sorazmeren namenski izdatek, ki v proračunu ni izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se v višini dejanskih prejemkov poveča obseg izdatkov proračuna.

12. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Dolenjske Toplice v letu 2006, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep župana o začasnem financiranju.

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 405-02-274/05-01

Dolenjske Toplice, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Franc Vovk l. r.

784. Sklep o povišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek

Na podlagi 31. člena Zakona o vrtcih – uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 113/03), Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (Uradni list RS, št. 44/96, 39/97 – odločba US, 1/98 – odločba US, 84/98, 44/00 – odločba US, 102/00, 111/00, 92/02 in 120/03), Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03) in 7. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet občine Dolenjske Toplice na 15. redni seji dne 24. 2. 2005 sprejel

S K L E P

o povišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek

1. člen

Cene programov v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek se povečajo s 1. 3. 2005 in znašajo mesečno:

	v SIT na otroka
– I. starostno obdobje	87.386
– II. starostno obdobje	73.147

Stroški programa za otroke s posebnimi potrebami, ki so vključeni v redni oddelk vrtca, so sestavljeni iz cene programa, v katerega je vključen otrok, in dodatnih stroškov, ki izhajajo iz odločbe o usmeritvi (dodatna strokovna pomoč in stroški zaradi oblikovanja oddelka z manjšim številom otrok).

2. člen

Mesečni znesek živil za otroke, upoštevan v cenah programov, znaša 8.140 SIT mesečno (370 SIT na dan). Vrtec pri izstavitvi računa staršem za pretekli mesec odšteje neuporabljena živila za vsak dan odsotnosti otroka v sorazmerni višini plačila za program vrtca.

3. člen

Cene programov iz 1. člena tega sklepa se uporabljajo za izračun plačila staršev in za občino, za otroka, vključene v izbran program predšolske vzgoje.

4. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema in se objavi v Uradnem listu RS, cene programov pa se uporabljajo od 1. 3. 2005 dalje.

5. člen

Z dnem veljavnosti tega sklepa preneha veljati sklep št. 032-01/283/04-06 z dne 24. 3. 2004.

Št. 032-01/253/05-06

Dolenjske Toplice, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Franc Vovk l. r.

785. Odredba o ureditvi prometa na delu lokalne ceste Dolenjske Toplice – Meniška vas, v naselju Dolenjske Toplice

Na podlagi 15., 16. in 100. člena Zakona o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 83/04) in 7. člena Statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet občine Dolenjske Toplice na 15. seji dne 24. 2. 2005 sprejel

O D R E D B O

o ureditvi prometa na delu lokalne ceste Dolenjske Toplice – Meniška vas, v naselju Dolenjske Toplice

1. člen

Predmet te odredbe je določitev prometne ureditve v: Dolenjskih Toplicah, na delu lokalne ceste Dolenjske Toplice – Meniška vas (št. LC 293020), na odseku od označbe naselja Dolenjske Toplice s strani Meniške vasi do križišča z regionalno cesto Vavta vas – Dolenjske Toplice-Podturn.

2. člen

Na predmetnem delu naselja se zaradi gostote pešcev in njihove varnosti odredi območje omejene hitrosti. Hitrost se omeji na 30 km/uro.

3. člen

Prometna ureditev, določena s to odredbo, bo določena s cestno prometno signalizacijo, ki jo z odločbo določi za promet pristojni občinski upravni organ.

4. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-01- 275/05-01

Dolenjske Toplice, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Franc Vovk l. r.

GORIŠNICA**786. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Gorišnica za leto 2004**

Na podlagi zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in 16. člena Statuta Občine Gorišnica (Uradni list RS, št. 34/99) je Občinski svet občine Gorišnica na 16. redni seji dne 24. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o zaključnem računu proračuna Občine Gorišnica za leto 2004**

1. člen

S tem odlokom se sprejme zaključni račun proračuna Občine Gorišnica za leto 2004, ki zajema vse prihodke in odhodke žiro računa proračuna Občine Gorišnica.

2. člen

Po bilanci prihodkov in odhodkov proračuna se s tem odlokom sprejme stanje realizacije prihodkov in odhodkov za leto 2004, in sicer:

– prihodki	731,145.016 SIT
– odhodki	755,945.817 SIT

3. člen

Na podlagi podatkov o realizaciji prihodkov in odhodkov proračuna za leto 2004 se ugotavlja presežek odhodkov nad prihodki proračuna Občine Gorišnica v višini 24,800.801 SIT.

b) Za presežek odhodkov v višini 24,800.801 SIT se zmanjša presežek prihodkov iz preteklih let.

4. člen

Pregled prihodkov in njihova razporeditev po zaključnem računu proračuna Občine Gorišnica za leto 2004 sta prikazana v bilanci prihodkov in odhodkov za leto 2004.

5. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 002-03-14/2005

Gorišnica, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Gorišnica
Jože Kokot l. r.

GROSUPLJE**787. Odlok o turistični taksi v Občini Grosuplje**

Na podlagi 19. in 20. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04) ter 7. člena Statuta Občine Grosuplje (Uradni list RS, št. 42/99 in 36/02) je Občinski svet občine Grosuplje na 27. redni seji dne 23. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o turistični taksi v Občini Grosuplje**

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določa višina turistične takse v Občini Grosuplje, zavezanci za plačilo, oprostitve, način plačila in poročanja ter nadzor nad izvajanjem odloka.

2. člen

Turistična taksa je pavšalni denarni znesek, ki ga plačujejo državljani Republike Slovenije in tujci, ki v turističnem območju izven svojega stalnega prebivališča uporabljajo storitve prenočevanja (v nadaljevanju: turisti) v nastanitvenem objektu.

Osebe iz prejšnjega odstavka tega člena plačajo turistično takso hkrati s plačilom storitev za prenočevanje. Plačati so jo dolžni tudi v primeru, ko so deležni brezplačnih storitev za prenočevanje, razen če ta odlok ne določa drugače.

OPROSTITVE PLAČILA TURISTIČNE TAKSE

3. člen

Plačila turistične takse so oproščene osebe iz prvega odstavka 27. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma, turistično takso v višini 50% pa plačujejo osebe, ki so navedene v drugem odstavku 27. člena prej navedenega zakona.

VIŠINA TURISTIČNE TAKSE

4. člen

Turistično takso v skladu z določili Zakona o spodbujanju razvoja turizma določa občina v točkah, pri določitvi točk pa upošteva vrsto turističnih gostinskih obratov, bivanje v sezonskem ali zunajsezonskem obdobju in obseg ugodnosti in storitev, ki jih brezplačno nudi turistom.

5. člen

Ob upoštevanju kriterijev iz predhodnega člena tega odloka se za območje Občine Grosuplje določi turistična taksa v višini 10 točk.

Znesek turistične takse se izračuna tako, da se pomnoži število točk z vrednostjo točke.

Vrednost točke turistične takse znaša v skladu z Zakona o spodbujanju razvoja turizma 22 SIT, Vlada RS pa lahko enkrat letno na podlagi gibanja cen življenjskih potrebščin uskladi vrednost točke.

UPORABA SREDSTEV TURISTIČNE TAKSE

6. člen

Turistična taksa je pristojbina za prenočevanje, s katero so zavezanecem za plačilo v turističnem območju na voljo določene storitve in ugodnosti, ki se jim ob vsakokratnem koriščenju ne zaračunavajo posebej in sicer predvsem za:

1. informacijsko turistično dejavnost, ki vključuje:
 - informiranje turistov,
 - zbiranje podatkov za potrebe informiranja obiskovalcev oziroma obiskovalk (v nadaljevanju: obiskovalcev),
 - ugotavljanje mnenj obiskovalcev o kakovosti turistične ponudbe,
 - sprejemanje in posredovanje predlogov in pritožb obiskovalcev v zvezi s turistično ponudbo pristojnim organom,
 - urejanje in vzdrževanje turistične signalizacije,
2. spodbujanje razvoja celovitih turističnih proizvodov turističnega območja,
3. trženje celovite turistične ponudbe na ravni turističnega območja,
4. razvoj in vzdrževanje skupne turistične infrastrukture, razvoj in vzdrževanje javnih površin namenjenih turistom,
5. organizacijo in izvajanje prireditev,
6. ozaveščanje in spodbujanje lokalnega prebivalstva za pozitiven odnos do turistov in turizma,
7. druge storitve, ki jih v turističnem območju brezplačno nudijo turistom.

POBIRANJE IN ODVAJANJE TURISTIČNE TAKSE

7. člen

Pravne osebe javnega in zasebnega prava, samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice (v nadaljevanju: samostojni podjetnik posameznik), sobodajalci in kmetje oziroma sobodajalke in kmetice (v nadaljevanju: sobodajalci in kmetje), ki sprejemajo turiste na prenočevanje, morajo pobirati turistično takso v imenu in na račun občine hkrati s plačilom storitev za prenočevanje ali najpozneje zadnji dan prenočevanja.

Osebe iz prejšnjega odstavka morajo pobirati in odvajati turistično takso za prenočitev turista tudi v primeru, če mu ne zaračunavajo plačila storitev za prenočevanje.

Če je turist oproščen plačila celotne ali dela turistične takse, mora biti vpisan razlog oprostitev v skladu s 27. členom Zakona o spodbujanju razvoja turizma v evidenci, ki je določena v 31. členu navedenega zakona.

Osebe iz prvega odstavka tega člena nakazujejo pobrano turistično takso do 25. dne v mesecu za pretekli mesec na vplačilni podračun Občine Grosuplje – turistične takse št. 01232-4323206256, hkrati pa so v navedenem roku dolžne predložiti občini in pristojnemu davčnemu organu mesečno poročilo, iz katerega mora biti razvidno število prenočitev in znesek pobrane turistične takse. Poročilo morajo oddati na obrazcu, ki je priloga temu odloku.

Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo voditi evidenco o turistični taksi, ki se vodi v evidenci gostov v skladu s predpisi, ki urejajo prijavo prebivališča. Iz evidence mora biti poleg s predpisi o prijavi prebivališča določenih podatkov, razvidno tudi število prenočitev posameznega gosta oziroma turista.

NADZOR NAD POBIRANJEM TURISTIČNE TAKSE

8. člen

Nadzor nad pobiranjem in odvajanjem turistične takse ter vodenjem evidenc kot tudi prisilno izterjavo plačila takse v skladu z 32. členom Zakona o spodbujanju razvoja turizma opravlja pristojni davčni organ. Medsebojna razmerja med občino in davčno upravo se uredijo s pogodbo.

Nadzor iz prejšnjega odstavka tega člena lahko opravlja tudi pristojni občinski organ v okviru svojih pooblastil.

KAZENSKES DOLOČBE

9. člen

Z globo od 1.000.000 SIT do 3.000.000 SIT se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki sprejema turiste na prenočevanje, če ne:

- pobira takse v skladu s prvim in drugim odstavkom 7. člena tega odloka,
- če ne nakazuje pobrane turistične takse v skladu z določbo četrtega odstavka 7. člena tega odloka,
- vodi evidence v skladu z 31. členom Zakona o spodbujanju razvoja turizma.

Z globo od 50.000 SIT do 200.000 SIT se kaznuje za prekrške iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

Z globo od 300.000 SIT do 1.000.000 SIT se kaznuje za prekrške iz prvega odstavka tega člena samostojni podjetnik posameznik, ki sprejema turiste na prenočevanje.

Z globo 30.000 SIT do 100.000 SIT se kaznujeta za prekrške iz prvega odstavka tega člena sobodajalec in kmet, ki sprejemata turiste na prenočevanje.

KONČNE DOLOČBE

10. člen

Za vsa ostala vprašanja, ki niso opredeljena v tem odloku, se neposredno uporablja Zakon o spodbujanju razvoja turizma.

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o turistični taksi v Občini Grosuplje (Uradni list RS, št. 89/98).

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 417-6/97

Grosuplje, dne 23. februarja 2005.

Župan
Občine Grosuplje
Janez Lesjak l. r.

**MESEČNO POROČILO
O PRENOČITVAH IN PLAČANI TURISTIČNI TAKSI**za _____
(navedite mesec in leto)ZAVEZANEC _____
_____STATUS ZAVEZANCA: pravna oseba javnega in zasebnega prava, samostojni podjetnik posameznik,
sobodajalec, kmet
(ustrezno obkrožite)

NASLOV _____

ŠT. SOB. _____ ŠT. APARTMAJEV _____ ŠT. LEŽIŠČ _____

Število prenočitev po prvem odstavku 27. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04)
– oprostitve plačila turistične takse _____ in višina zaračunane in pobrane turistične takse
_____ (v SIT).Število prenočitev po drugem odstavku 27. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04)
– plačilo turistične takse v višini 50% _____ in višina zaračunane in pobrane turistične takse
_____ (v SIT).

Število prenočitev, za katere se v skladu s 23. členom Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04) in 2. členom Odloka o turistični taksi v Občini Grosuplje (Uradni list RS, št. 24/05) plačuje polna turistična taksa _____ in višina zaračunane in pobrane turistične takse _____ (v SIT).

SKUPNA VIŠINA PLAČANE TURISTIČNE TAKSE _____ .
(turistična taksa v Občini Grosuplje znaša 10 točk)ŠT. GOSTOV: domačih _____
 tujih _____
 skupaj _____OPOMBE _____

Datum _____

Žig

Podpis odgovorne osebe

Na podlagi 28. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04) in 7. člena Odloka o turistični taksi v Občini Grosuplje (Uradni list RS, št. 24/05) so zavezanci dolžni:

1. Pobrano turistično takso za pretekli mesec nakazati do 25. v mesecu na vplačilni podračun Občine Grosuplje - turistične takse št. 01232-4323206256.
2. Predložiti občini in pristojnemu davčnemu organu mesečno poročilo, iz katerega mora biti razvidno število prenočitev in znesek turistične takse.

HRASTNIK**788. Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)**

Na podlagi 25. in 28. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO), 409. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99 – ZFPPO, 36/00 – ZPDZC, 54/01, 50/01), z 2. členom in točko III. Medobčinske pogodbe o izgradnji in obratovanju medobčinskega centra za ravnanje z odpadki Zasavje sprejemajo Občinski sveti občin Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik, Radeče na podlagi določil 17. člena Statuta Občine Hrastnik na 17. redni seji dne 22. 12. 2004

O D L O K**o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)****1. člen**

Občine Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik in Radeče ustanovljajo javno podjetje Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (skrajšani naziv: CEROZ d.o.o.), s sedežem v Hrastniku, Cesta 1. maja 56, na način in pod pogoji, določenimi v Družbeni pogodbi, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Javno podjetje bo opravljalo naslednje dejavnosti:

Šifra	Naziv dejavnosti
D 37.100	Reciklaža kovinskih ostankov in odpadkov
D 37.200	Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov
G 51.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala
G 51.190	Posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov
G 51.570	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki
I 63.110	Prekladanje
I 63.120	Skladiščenje
K 71.340	Dajanje drugih strojev in opreme v najem
K 72.300	Obdelava podatkov
K 74.130	Raziskovanje trga in javnega mnenja
K 74.820	Pakiranje
O 90.010	Ravnanje z odpadki
O 90.022	Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov
O 90.023	Ravnanje z nevarnimi odpadki
O 90.032	Druge dejavnosti javne higiene
O 93.050	Druge osebne storitve

S sklepom skupščine se lahko dejavnost družbe razširi ali spremeni.

3. člen

Za podpis Družbene pogodbe in drugih dokumentov, potrebnih za ustanovitev in registracijo javnega podjetja je pooblaščen župan občine.

4. člen

Odlok mora biti sprejet v enakem besedilu na vseh občinskih svetih ustanoviteljic.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-03-6/04

Hrastnik, dne 22. decembra 2004.

Župan
Občine Hrastnik
Miran Jerič l. r.

JESENICE**789. Odlok o povprečni gradbeni ceni koristne stanovanjske površine in stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Jesenice za leto 2005**

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 12/99, 16/99, 59/99, 70/00, 100/00, 28/01 in 51/02), 146. člena v povezavi s drugim odstavkom 179. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) in 10. člena statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 2/01) je Občinski svet občine Jesenice na 24. seji dne 24. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o povprečni gradbeni ceni koristne stanovanjske površine in stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Jesenice za leto 2005****1. člen**

Ta odlok določa povprečno gradbeno ceno stanovanjske površine in povprečne stroške komunalnega urejanja stavbnih zemljišč za določitev prometne vrednosti stanovanjskih hiš in stanovanj ter drugih nepremičnin v letu 2005.

2. člen

Povprečna gradbena cena za m² koristne stanovanjske površine, ki se izračunava za III. stopnjo opremljenosti brez stroškov komunalnega urejanja in brez cene stavbnega zemljišča znaša na dan 31. 12. 2004 167.339,00 SIT/m².

3. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč na območju občine Jesenice za III. stopnjo komunalne opremljenosti in gostoto naseljenosti 100–200 prebivalcev/ha znašajo 21.277 SIT na m² koristne stanovanjske površine.

– za komunalne objekte in naprave individualni rabe (vodovod, elektrika, telefon, kanalizacija, plinovodno in vodo-odvodno omrežje) 9.580 SIT/m²

– za komunalne objekte in naprave kolektivne rabe (ceste, parkirišča, javna razsvetljava, odvodnjavanje) 11.697 SIT/m².

4. člen

Cene za stavbno zemljišče se oblikujejo po območjih v odstotkih povprečne gradbene cene, in sicer:

I. območje od 7% do 9%, ki obsega:

mesto Jesenice, zahodno od potoka Ukova in severno od železniške proge Ljubljana – Jesenice – Beljak, Mejni plato Karavanke, Počivališče Jesenice in Plavški travnik I. in II;

II. območje od 6% do 8%, ki obsega:

naselje v mestu Jesenice Podmežakla ter naselja Slovenski Javornik, Koroška Bela, Hrušica in Blejska Dobrava;

III. območje od 4% do 6,5%, ki obsega:
mesto Jesenice med reko Savo Dolinko in Železniško
progo Jesenice – Nova Gorica z naseljem Podkočna ter na-
selja Kočna, Lipce in Potoki;

IV. območje od 2,5% do 5%, ki obsega:
vsa ostala območja Občine Jesenice, ki niso opredelje-
na v območjih I., II., III.

5. člen

Cene iz 2. in 3. člena tega Odloka se mesečno revalori-
zirajo na osnovi povprečnega indeksa za stanovanjsko grad-
njo, ki ga mesečno objavlja GZS – združenje za gradbeništvo
in IGM Ljubljana.

6. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok preneha veljati Odlok
o povprečni gradbeni ceni koristne stanovanjske površine
in stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini
Jesenice za leto 2004 (Uradni list RS, št. 42/04).

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Urad-
nem listu RS.

Št. 007-1/2005

Jesenice, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. I. r.

KOPER

**790. Odlok o prenehanju veljavnosti Odloka o
ustanovitvi komisije za opravljanje nalog po
Zakonu o nezdružljivosti opravljanja javne
funkcije s pridobitno dejavnostjo**

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper
(Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03)

RAZGLAŠAM

ODLOK

O PRENEHANJU VELJAVNOSTI ODLOKA O USTANOVITVI KOMISIJE ZA OPRAVLJANJE NALOG PO ZAKONU O NEZDRUŽLJIVOSTI OPRAVLJANJA JAVNE FUNKCIJE S PRIDOBITNO DEJAVNOSTJO

Št. 108-8/96

Koper, dne 11. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič I. r.

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi
(Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US, 45/94 – od-
ločba US, 57/94, 14/95, 20/95 – odločba US, 63/95, 73/95
– odločba US, 9/96 – odločba, 39/96 – odločba US, 44/96
– odločba US, 26/97 – dopolnitev, 70/97, 10/98, 68/98 – od-
ločba US, 74/98, 12/99 – sklep US, 16/99 – popravek sklepa
US, 59/99 – odločba US, 70/100, 100/00, 28/01 – odločba
US, 16/02 – sklep US, 51/02 in 108/03 – odločba US) in
27. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št.
40/00, 30/01 in 29/03) je Občinski svet Mestne občine Koper
na seji dne 10. februarja 2005 sprejel

ODLOK

o prenehanju veljavnosti Odloka o ustanovitvi komisije za opravljanje nalog po Zakonu o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo

1. člen

Odlok o ustanovitvi Komisije za opravljanje nalog po
zakonu o nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s prid-
bitno dejavnostjo (Uradne objave, št. 14797) preneha veljati
skladno z Zakonom o preprečevanju korupcije (Uradni list
RS, št. 2/04).

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Urad-
nem listu Republike Slovenije.

Št. 108-8/96

Koper, dne 10. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič I. r.

Ai sensi dell'articolo 180 dello Statuto del Comune città
di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01 e 29/03)

PROMULGO

IL DECRETO

SULLA CESSAZIONE DEL DECRETO SULL'ISTITUZIONE DELLA COMMISSIONE INCARICATA DI SVOLGERE LE MANSIONI IN VIRTU' DELLA LEGGE SULL'INCOMPATIBILITA' DELL'ESPLICAZIONE DELLA PUBBLICA FUNZIONE CON L'ESERCIZIO DI ATTIVITA' LUCRATIVE

Numero: 108-8/96

Capodistria, 11 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

Ai sensi dell'articolo 29 della Legge sull'autonomia loca-
le (Gazzetta uff. della RS n. 72/93, 6/94-sentenza della CC,
45/94 – sentenza della CC, 57/94, 14/95, 20/95 – sentenza
della CC, 63/95, 73/95 – sentenza della CC, 9/96 – sentenza
della CC, 39/96 – sentenza della CC, 44/96 – sentenza della
CC, 26/97 – integrazione, 70/97, 10/98, 68/98 – sentenza
della CC, 74/98, 12/99 – delibera della CC, 16/99 – rett. de-
libera della CC, 59/99 – sentenza della CC, 70/100, 100/00,
28/01 – sentenza della CC, 16/02 – delibera della CC, 51/02
e 108/03 – sentenza della CC) e dell'articolo 27 dello Statuto
del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01
e 29/03), il Consiglio comunale di Capodistria, nella seduta
del 10 febbraio 2005 ha approvato il

IL DECRETO

SULLA CESSAZIONE DEL DECRETO SULL'ISTITUZIONE DELLA COMMISSIONE INCARICATA DI SVOLGERE LE MANSIONI IN VIRTU' DELLA LEGGE SULL'INCOMPATIBILITA' DELL'ESPLICAZIONE DELLA PUBBLICA FUNZIONE CON L'ESERCIZIO DI ATTIVITA' LUCRATIVE

Articolo 1

Il decreto sull'istituzione della Commissione incaricata di svolgere le mansioni in virtù della Legge sull'incompatibilità dell'esercizio della pubblica funzione con l'esercizio di attività lucrative (Bollettino uff. n. 14/94) cessa di avere efficacia, in armonia con la Legge sulla lotta alla corruzione (Gazzetta ufficiale della RS, n. 2/04).

Articolo 2

Il presente decreto entra in vigore il giorno successivo a quello della sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia.

Numero: 108-18/96
Capodistria, 10 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

791. Sklep o spremembi Sklepa o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Mestne občine Koper

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03)

**RAZGLAŠAM
SKLEP
O SPREMENBI SKLEPA O FINANCIRANJU
POLITIČNIH STRANK IZ SREDSTEV
PRORAČUNA MESTNE OBČINE KOPER**

Št. 4032-3/2003
Koper, dne 18. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Na podlagi 26. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 62/94, 24/99, 70/00 in 51/02) ter na podlagi 27. člena Statuta Mestne občine (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03) je Občinski svet občine Koper na seji dne 17. februarja 2005 sprejel

**SKLEP
o spremembi Sklepa o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Mestne občine Koper**

1

Besedilo prvega odstavka 4. točke sklepa o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 17/03 in Uradne objave, št. 10/04) se spremeni, tako da se glasi:

“V okviru sprejetega proračuna se za leto 2005 name-nijo sredstva za financiranje političnih strank v višini 0,6% primerne porabe občine za leto 2005.”

Besedilo tretjega odstavka pa se spremeni tako, da se glasi:

“Strankam se v letu 2005, ob upoštevanju višine zneska za financiranje političnih strank iz 3. točke, pogojev iz 2. točke in prejšnjega odstavka tega sklepa, sredstva porazdelijo so-razmerno glede na število glasov volivcev, ki jih je posamez-

na politična stranka dobila na zadnjih volitvah. Temu ustrezno določi župan vrednost na vsak dobljen glas, na zadnjih lokal-nih volitvah v Občinski svet Mestne občine Koper.”

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Urad-nem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2005 dalje.

Št. 4032-3/2003
Koper, dne 17. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Visto l'articolo 180° dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00 e 30/01)

**PROMULGO
LA DELIBERAZIONE
SUL FINANZIAMENTO DEI PARTITI POLITICI
DAL BILANCIO DEL COMUNE CITTA' DI
CAPODISTRIA**

Numero: 4032-3/2003
Capodistria, 18 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

Visto l'articolo 26° della Legge sui partiti politici (Gaz-zetta ufficiale della RS, n. 62/94, 24/99, 70/00 e 51/02) e l'articolo 27° dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino ufficiale n. 40/00, 30/01 e 29/03), il Consiglio comunale, nella seduta del 17 febbraio 2005, ha approvato la seguente

**LA DELIBERAZIONE
SUL FINANZIAMENTO DEI PARTITI POLITICI
DAL BILANCIO DEL COMUNE CITTA' DI
CAPODISTRIA**

1

Il testo del punto 4, primo comma, della deliberazione sul finanziamento dei partiti politici dal bilancio del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 17/03 e Bollettino uff. n. 10/04) è modificato e recita:

“In ambito al bilancio di previsione approvato, i fondi destinati al finanziamento dei partiti politici nel 2005 equival-gono al 0,6% del consumo idoneo del comune nel 2005.”

Il testo del terzo comma è modificato come segue:

“Per l'anno 2005, i fondi sono ripartiti tra i partiti poli-tici in proporzione del numero di voti ottenuti alle ultime elezioni, tenendo conto degli importi stanziati a tale scopo di cui al punto 3, delle condizioni di cui al punto 2, come pure quanto previsto dal comma precedente della presente deliberazione. In conseguenza di ciò il sindaco stabilisce l'importo spettante per ogni singolo voto ottenuto alle ultime elezioni amministrative nel consiglio comunale del Comune città di Capodistria.

2

La presente deliberazione entra in vigore il giorno suc-cessivo a quello della sua pubblicazione nella Gazzetta uffici-ale della RS, e si applica a decorrere dal 1° gennaio 2005.

Numero: 4032-3/2003

Capodistria, 17 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

792. Sklep o ugotovitvi manjšega odstopanja od grafičnega dela prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Mestne občine Koper

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03)

RAZGLAŠAM

SKLEP

o ugotovitvi manjšega odstopanja od grafičnega dela prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Mestne občine Koper

Št. K3503-99/2002

Koper, dne 18. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Na podlagi 6. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 30/01) in 27. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 17. februarja 2005 sprejel

SKLEP

o ugotovitvi manjšega odstopanja od grafičnega dela prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Mestne občine Koper

1

S tem sklepom se kot manjša odstopanja od prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana, ki ne pogojujejo postopka sprememb plana, potrdijo spremembe in dopolnitve v kartografski dokumentaciji sprejetih odločitev o namenski rabi površin v skladu z merili iz točke 6.2.2. v 6. členu Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 33/01).

2

V kartografski dokumentaciji prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine se na listu Koper 28 meja poselitvenih površin na območju razpršene gradnje razširi na parcelo št. 145/5 k.o. Ankanan.

3

V kartografski dokumentaciji prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine se na listu Koper 17 meja poselitvenih površin na območju razpršene gradnje zamakne tako, da poteka po parcelnih mejah 177/3, 177/5, 177/2, 177/7, 177/6 in vključuje še južni del parcele 177/4 vse k.o. Oltra. Skupna površina poselitvenih površin se ne spreminja.

4

V kartografski dokumentaciji prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine se na listu Koper 40 kot območje urbanih poselitvenih površin z oznako ZU-87/6 opredelijo parcele št. 2473/2, 2473/1 in 2481/1, vse k.o. Sv. Anton, v celoti.

Na parceli št. 531/1 se zaradi zaokrožitve meje območja urbanih poselitvenih površin mejo korigira tako, da se pomakne poselitvena površina na južni del parcele, na rob ureditvenega območja za poselitev (ZU-87/6).

5

V kartografski dokumentaciji prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine se na listu Buje 7 meja poselitvenih površin na območju razpršene gradnje na parcelah št. 188*, 2532, 2531, 2585/4, vse k.o. Koštabona, korigira glede na določeno mejo gradbene parcele v projektni dokumentaciji za rekonstrukcijo mlina.

6

Ta manjša odstopanja od plana začnejo veljati naslednji dan po objavi sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije, v kartografsko dokumentacijo pa se vnesejo pri naslednjih spremembah plana.

Št. 3503-99/2002

Koper, dne 17. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Visto l'articolo 180 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff., n. 40/00 e 30/01)

PROMULGO

LA DELIBERAZIONE

sull'individuazione della lieve difformità dell'illustrazione grafica riferita agli elementi territoriali dei piani a lungo ed a medio termine del Comune città di Capodistria

N.: 3503-99/2002

Capodistria, 18 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

Visto l'articolo 6° del Decreto sulle modifiche ed integrazioni agli elementi territoriali del piano a lungo ed a medio termine del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 33/01) e l'articolo 27° dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01 e 39/03), il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria ha approvato, nella seduta del 17 febbraio 2005, la seguente

DELIBERAZIONE

sull'individuazione della lieve difformità dell'illustrazione grafica riferita agli elementi territoriali dei piani a lungo ed a medio termine del Comune città di Capodistria

1

Con la presente deliberazione si approva la lieve difformità degli elementi territoriali dei piani a lungo ed a medio termine, tale da non imporre la procedura di variazione

del piano, e di conseguenza le modifiche ed integrazioni alla documentazione cartografica relativa alla decisione in ordine alla destinazione d'uso finalizzato delle aree, in armonia con i criteri di cui all'articolo 6°, punto 6.2.2 del Decreto sulle modifiche ed integrazioni agli elementi territoriali dei piani a lungo ed a medio termine del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 33/01).

2

Il confine dell'area abitativa caratterizzata da edificazione sparsa, riportata sul foglio Koper 28 della documentazione cartografica degli elementi territoriali dei piani a lungo ed a medio termine, è esteso alla particella catastale n. 145/5, c.c. di Ancarano.

3

Nella documentazione cartografica degli elementi territoriali dei piani a lungo ed a medio termine del comune, si procede, riguardo il foglio Koper 17, allo spostamento dei confini delle zone abitative caratterizzate dalla edificazione lungo i bordi delle particelle catastali 177/3, 177/5, 177/2, 177/7, 177/6, comprendente altresì il margine meridionale della particella catastale 177/4, c.c. di Oltra. La superficie complessiva delle aree abitative rimane inalterata.

4

Nella documentazione cartografica degli elementi territoriali dei piani a lungo e a medio termine del comune, si procede, riguardo al foglio Koper 40, all'individuazione delle aree abitative urbane, contrassegnate ZU-87/6, che coincidono con le particelle catastali n. 2473/2, 2473/1 e 2481/1, tutte c.c. di Sv. Anton.

Ai fini di circoscrizione del confine dell'area abitativa urbana si procede, riguardo alla particella catastale n. 531/1, alla correzione del confine spostandolo al margine meridionale della particella ovvero al bordo dell'area di cui sopra (ZU-87/6).

5

Nella documentazione cartografica degli elementi territoriali dei piani a lungo e a medio termine del comune, si procede, riguardo al foglio Buje 7, alla correzione del confine delle aree abitative contraddistinte dalla edificazione sparsa sulle particelle catastali n. 188*, 2532, 2531, 2585/4, tutte c.c. di Kostabona, in funzione del confine del lotto fabbricabile, come definito nella documentazione progettuale e destinato alla ricostruzione del mulino.

6

Le presenti difformità dal piano entrano in vigore il quindicesimo giorno successivo a quello della pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia. L'iscrizione nella documentazione cartografica avverrà in concomitanze con le successive modifiche al piano.

N.: 3503-99/2002
Capodistria, 17 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

793. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 180. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03)

RAZGLAŠAM SKLEP O UKINITVI JAVNEGA DOBRA

Št. 4652-9/2003
Koper, dne 18. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Na podlagi 29. in 51. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 45/94, 57/94, 14/95, 73/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 100/00) ter 27. in 127. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 17. februarja 2005 sprejel

SKLEP o ukinitvi javnega dobra

I
Na nepremičninah s parc. št. 4622/4 k.o. Semedela in s parc. št. 5564/6 k.o. Bertoki se ukine javno dobro.

II
Nepremičninam iz 1. točke tega sklepa preneha imeti značaj javnega dobra in postane last Mestne občine Koper.

III
Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 4652-9/2003
Koper, dne 17. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Ai sensi dell'articolo 180° dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01 e 29/03)

PROMULGO LA DELIBERAZIONE SULLA CESSAZIONE DEL CARATTERE DI DEMANIO PUBBLICO COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA

Numero: 4652-9/2003
Capodistria, 18 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

Visti gli articoli 29° e 51° della Legge sull'autonomia locale (Gazzetta uff. della RS, n. 72/93, 6/94, 45/94, 73/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 100/00), come pure gli articoli 27° e 127° dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. 40/00, 30/01 e 29/03), il consiglio comunale di Capodistria, nella seduta del 17 febbraio 2005, ha approvato la seguente

**DELIBERAZIONE
SULLA CESSAZIONE DEL CARATTERE DI
DEMANIO PUBBLICO**

I

Si procede alla soppressione del bene pubblico riguardando alle particelle catastali n. 4622/4, c.c. di Semedella, e n. 5564/6, c.c. di Bertocchi.

II

Gli immobili di cui al punto I. della presente deliberazione cessano di avere carattere di demanio pubblico e diventano proprietà del Comune città di Capodistria.

III

La presente deliberazione entra in vigore il giorno successivo a quello della sua pubblicazione nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia.

Numero: K4652-9/2003
Capodistria, 17 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

794. Ugotovitveni sklep

Na podlagi drugega odstavka 37.a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba US, 45/94 – odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 – odločba US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odločba US, 44/96 – odločba US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odločba US, 74/98, 59/99 – odločba US, 70/00, 87/01, 51/02 in 108/03 – odločba US) ter 27. in 32. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 10. februarja 2005 sprejel naslednji

UGOTOVITVENI SKLEP

1

Občinski svet Mestne občine Koper ugotavlja, da so v skladu s 37.a členom Zakona o lokalni samoupravi nastali razlogi za prenehanje mandata članici Občinskega sveta Mestne občine Koper Ireni Fister, ker je dne 22. decembra 2004 podala odstop s te funkcije.

Mandat članice Občinskega sveta Mestne občine Koper ji preneha z dnem 10. februar 2005.

2

Ireni Fister z dnem 10. februar 2005 preneha tudi mandat članice Odbora za finance in gospodarstvo ter članice Statutarno-pravne komisije, ker je podala odstop s teh funkcij.

3

Ta sklep začne veljati takoj in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 116-7/2003
Koper, dne 10. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Ai sensi della Legge sulle autonomie locali, per effetto dell'articolo 37 a, secondo comma, (Gazzetta uff. della RS, n. 72/93; 6/94- sentenza della CC, 45/94-sentenza della CC, 57/94, 14/95, 20/95 – sentenza della CC, 63/95 – interpretazione autentica, 9/96 – sentenza della CC, 44/96 – sentenza della CC, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – sentenza della CC, 74/98, 59/99 – sentenza della CC, 70/00, 87/01, 51/02 e 108/03-sentenza della CC) ed in virtù degli articoli 27 e 32 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01 e 29/03), il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria, nella seduta del 10 febbraio 2005, ha accolto la seguente

DELIBERA RICOGNITIVA

1

Il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria rileva che si sono verificate le condizioni di cui all'articolo 37 a della Legge sulle autonomie locali, previste per la cessazione del mandato di consigliere del Consiglio comunale del Comune città di Capodistria a Irena Fister che in data del 22 dicembre 2004 ha rassegnato le dimissioni da tale carica.

Alla sunnominata, il mandato di membro del Consiglio comunale del Comune città di Capodistria cessa il giorno 10 febbraio 2005.

2

Dal 10 febbraio 2005, Irena Fister decade anche dalla funzione di membro del Comitato per le finanze e l'economia e di membro della Commissione giuridico – statutaria avendo essa rassegnato le dimissioni da tali cariche.

3

La presente delibera diventa immediatamente efficace ed è pubblicata nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia.

Numero: K1116-7/2003
Capodistria, 10 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

795. Ugotovitveni sklep

Na podlagi drugega odstavka 37.a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94-odločba US, 45/94 – odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 – odločba US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odločba US, 44/96 – odločba US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odločba US, 74/98, 59/99 – odločba US, 70/00, 87/01, 51/02 in 108/03 – odločba US) 27. in 32. člena Statuta Mestne občine Koper (Uradne objave, št. 40/00, 30/01 in 29/03) je Občinski svet Mestne občine Koper na seji dne 10. februarja 2005 sprejel naslednji

UGOTOVITVENI SKLEP

1

Občinski svet Mestne občine Koper ugotavlja, da so v skladu s 37.a členom Zakona o lokalni samoupravi nastali razlogi za prenehanje mandata članu Občinskega sveta Mestne občine Koper Dinu Pucerju, ker je dne 10. januarja 2005 podal odstop s te funkcije.

Mandat člana Občinskega sveta Mestne občine Koper mu preneha z dnem 10. februar 2005.

2

Dinu Pucerju z dnem 10. februar 2005 preneha tudi mandat namestnika predsednika Odbora za gospodarske javne službe in promet v skladu s 67. členom Statuta Mestne občine Koper.

3

Ta sklep velja takoj in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. K1116-24/2003

Koper, dne 10. februarja 2005.

Župan
Mestne občine Koper
Boris Popovič l. r.

Ai sensi della Legge sulle autonomie locali, per effetto dell'articolo 37 a, secondo comma, (Gazzetta uff. della RS, n. 72/93; 6/94- sentenza della CC, 45/94-sentenza della CC, 57/94, 14/95, 20/95 – sentenza della CC, 63/95 – interpretazione autentica, 9/96 – sentenza della CC, 44/96 – sentenza della CC, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – sentenza della CC, 74/98, 59/99 – sentenza della CC, 70/00, 87/01, 51/02 e 108/03-sentenza della CC) ed in virtù degli articoli 27 e 32 dello Statuto del Comune città di Capodistria (Bollettino uff. n. 40/00, 30/01 e 29/03), il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria, nella seduta del 10 febbraio 2005, ha accolto la seguente

DELIBERA RICOGNITIVA

1

Il Consiglio comunale del Comune città di Capodistria rileva che si sono verificate le condizioni di cui all'articolo 37 a della Legge sulle autonomie locali, previste per la cessazione del mandato di consigliere del Consiglio comunale del Comune città di Capodistria a Dino Pucer che in data del 10 gennaio 2005 ha rassegnato le dimissioni da tale carica.

Al sunnominato, il mandato di membro del Consiglio comunale del Comune città di Capodistria cessa il giorno 10 febbraio 2005.

2

Dal 10 febbraio 2005, Dino Pucer decade anche dalla funzione di vice presidente del Comitato per i servizi pubblici economici e traffico, come previsto nell'articolo 67 dello Statuto del Comune città di Capodistria.

3

La presente delibera diventa immediatamente efficace ed è pubblicata nella Gazzetta ufficiale della Repubblica di Slovenia.

Numero: K1116-24/2003

Capodistria, 10 febbraio 2005.

COMUNE CITTA' DI CAPODISTRIA
SINDACO
Boris Popovič m. p.

LAŠKO

796. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju sredstev za razvoj kmetijstva in podeželja Občine Laško

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) in 21. člena Statuta Občine Laško (Uradni list RS, št. 8/00 in 88/02) je Občinski svet občine Laško na 16. seji dne 2. 3. 2005 sprejel

P R A V I L N I K o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju sredstev za razvoj kmetijstva in podeželja Občine Laško

1. člen

V Pravilniku o dodeljevanju sredstev za razvoj kmetijstva in podeželja Občine Laško (Uradni list RS, št. 40/02) se v 4. členu:

- v tretji alineji 2. točke besedilo »upravičeni kmetje« nadomesti z besedilom »upravičene fizične in pravne osebe«,
- v prvi alineji 3.A točke delež »30%« poveča na »50%«,
- v prvi alineji 3.C in prvi alineji 5.B točke, delež »50%« poveča na »100%«,
- druga alineja 3.B točke spremeni tako, da glasi: »Upravičenec poda vlogo s priloženim računom opravljanja storitev ter dokazilom o plačilu stroškov«,
- na koncu 3.D točke dodata besedici »v tujini«,
- v drugem odstavku 5.A točke besedilo »v višini 30% stroškov, vendar ne več kot 500.000,00 SIT« nadomesti z besedilom »v višini 50% stroškov, vendar ne več kot 1.000.000,00 SIT«,
- v 2. in 5.A točki doda nova alineja, ki glasi: »Za investicije, ki niso povezane s proizvodnjo, predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov se uporablja pravilo »de minimis«.

2. člen

Te spremembe in dopolnitve pravilnika začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 32001-20/02

Laško, dne 2. marca 2005.

Župan
Občine Laško
Jože Rajh l. r.

LENDAVA

797. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o taksi za obremenjevanje okolja

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

O D L O K o spremembi in dopolnitvi odloka o taksi za obremenjevanje okolja

1. člen

V Odloku o taksi za obremenjevanje okolja (Uradni list RS, št. 135/03) se v prvem in drugem odstavku 13. člena besede »denarno kaznijo« nadomestijo z besedo »globo«.

2. člen

V prvem, drugem in tretjem odstavku 14. člena se besede »denarno kaznijo« nadomestijo z besedo »globo«.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu republike Slovenije.

Št. 01503-0043/2003

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

798. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o prometni ureditvi v Občini Lendava

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembi in dopolnitvi odloka o prometni ureditvi v Občini Lendava**

1. člen

V Odloku o prometni ureditvi v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 58/00, 19/01 in 135/03)

se v prvem odstavku 4. člena za besedo »pešcev« doda vejica in beseda »kolesarjev«.

2. člen

11. člen se nadomesti z besedilom »Ustavljanje in parkiranje ni dovoljeno na otroškem igrišču, na zelenih površinah in v parku.«

3. člen

Črtajo se 5., 8., 9., 10., 12., 24., 25., 26. in 27. člen.

4. člen

22. člen se nadomesti z besedilom »Na občinskih cestah na območju Občine Lendava je izrečno prepovedan promet vozil skupne mase nad 7,5 ton razen na podlagi posebnega dovoljenja. Prepoved se označi s prometno signalizacijo.«

5. člen

V prvem odstavku 38. člena se številka »6« nadomesti s številko »7«.

6. člen

V prvem odstavku 40. člena se besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«, v drugem odstavku 40. člena se besede »denarno kaznijo 5.000« nadomestilo z besedilom »globo 10.000«.

7. člen

41. člen se nadomesti z besedilom:

»Z globo 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek voznik:

- ki ravna v nasprotju z 11. členom,
- ki ravna v nasprotju s 14. členom,
- ki ravna v nasprotju s 17. členom,
- ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 18. člena,
- ki ravna v nasprotju z 31. členom,

– ki ravna v nasprotju z 32. členom,

– ki ravna v nasprotju s 34. členom.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01503-0041/2003

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

799. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o plakatiranju in neprometnih znakih v Občini Lendava

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembi in dopolnitvi odloka o plakatiranju in neprometnih znakih v Občini Lendava**

1. člen

V Odloku o plakatiranju in neprometnih znakih v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 11/01) se v prvem, drugem in tretjem odstavku 25. člena besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

V prvem odstavku se besedilo »od 15.000 do 150.000« nadomesti s »150.000«, v drugem odstavku se besedilo »od 20.000 do 200.000« nadomesti z »200.000«, v tretjem odstavku se besedilo »od 10.000 do 60.000« nadomesti s »60.000«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-01-19/01

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

800. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Lendava

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembi in dopolnitvi odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Lendava**

1. člen

V Odloku o oskrbi s pitno vodo v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 60/01) se v prvem in drugem odstavku 35. člena besede »denarno kaznijo do« nadomestijo z besedo »globo«.

2. člen

V prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku 36. člena se besede »denarno kaznijo do« nadomestijo z besedo »globo«.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35201-0004/01-šd

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

801. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih komunalnih, tehnoloških in padavinskih voda

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih komunalnih, tehnoloških in padavinskih voda

1. člen

V Odloku o odvajanju in čiščenju odpadnih komunalnih, tehnoloških in padavinskih voda (Uradni list RS, št. 82/01) se v prvem, drugem in tretjem odstavku 65. člena besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35201-0003/01

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

802. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskih cestah

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskih cestah

1. člen

V Odloku o občinskih cestah (Uradni list RS, št. 15/99) se v prvem in drugem odstavku 59. člena besede »denarno kaznijo najmanj« nadomestijo z besedo »globo«.

2. člen

V prvem odstavku 60. člena se besede »denarno kaznijo najmanj« nadomestijo z besedo »globo«.

3. člen

V prvem in drugem odstavku 61. člena se besede »denarno kaznijo najmanj« nadomestijo z besedo »globo«.

4. člen

V prvem in drugem odstavku 62. člena se besede »z denarno kaznijo najmanj« nadomestijo z besedo »globo«.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-01-01-/99

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

803. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet Občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki

1. člen

V Odloku o načinu opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (Uradni list RS, št. 108/03) se v prvem in drugem odstavku 83. člena besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

2. člen

V prvem in drugem odstavku 84. člena se besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

3. člen

V prvem, drugem in tretjem odstavku 85. člena se besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

4. člen

V 86. členu se besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01503-0020/2003

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

804. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o komunalnih taksah v Občini Lendava

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o spremembi in dopolnitvi odloka o komunalnih taksah v Občini Lendava****1. člen**

V Odloku o komunalnih taksah v Občini Lendava (Uradni list RS, št. 8/04) se v prvem in drugem odstavku 18. člena besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01503-0036/2003

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

805. Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o javnem redu in miru

Na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03 in 86/04) in 17. člena Statuta Občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o prenehanju veljavnosti odloka o javnem redu in miru****1. člen**

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o javnem redu in miru (Uradni list RS, št. 82/01).

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 22100-0001/01

Lendava, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Lendava
mag. Anton Balažek l. r.

806. Ugotovitveni sklep o odstopu s funkcije člana Občinskega sveta občine Lendava

Na podlagi 30. in 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95, 51/02 in 73/03 - odl. US) je Občinska volilna komisija Lendava sprejela naslednji

U G O T O V I T V E N I S K L E P**1**

Občinska volilna komisija Lendava ugotavlja:

– da je Radovan Žerjav dne 14. 10. 2004 podal odstop s funkcije člana Občinskega sveta občine Lendava, s čimer mu v skladu z določilom šeste alineje 37.a člena Zakona o lokalni samoupravi, preneha mandat,

– da je mandat člana Občinskega sveta občine Lendava prešel na naslednjega kandidata z liste Slovenske ljudske stranke – SLS t.j. Dominik Kotnjek, roj. 6. 8. 1967 iz Lendave, Kidričeva ul. 6, ki je dne 30. 12. 2004 podal izjavo, da sprejema mandat člana Občinskega sveta občine Lendava za preostanek mandatne dobe.

2

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema sklepa o potrditvi mandata novemu članu občinskega sveta.

Lendava, dne 14. januarja 2005.

Predsednica
OVK Lendava
Karin Ščap Gubič, univ. dipl. prav. l. r.

807. Sklep o potrditvi mandata za člana občinskega sveta

Na podlagi 17. člena Statuta občine Lendava (Uradni list RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) ter v skladu z določilom 10. člena Poslovnika Občinskega sveta občine Lendava (Uradni list RS, št. 52/99) je Občinski svet občine Lendava na 17. seji dne 10. 2. 2005 sprejel naslednji

S K L E P**1**

Občinski svet potrjuje mandat Dominiku Kotnjek iz Lendave, Kidričeva ul. 6, ki je postal član občinskega sveta za preostanek mandatne dobe v smislu 30. in 31. člena Zakona o lokalnih volitvah.

2

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema in se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01503-0011/2005

Lendava, dne 15. februarja 2005.

mag. Anton Balažek l. r.
Župan-Polgármester

808. Ugotovitveni sklep o prenehanju mandata

Na podlagi 17. in 23. člena Statuta občine Lendava (Ur.l. RS, št. 26/99, 119/00 in 69/02) je Občinski svet občine Lendava na 13. seji dne 14. 10. 2004 sprejel naslednji

U G O T O V I T V E N I S K L E P**1**

Občinski svet občine Lendava ugotavlja, da je članu občinskega sveta Žerjav Radovanu (iz liste Slovenske ljudske stranke – SLS) v skladu z določilom šeste alineje 37.a člena Zakona o lokalni samoupravi, prenehal mandat.

2

O prenehanju mandata članu občinskega sveta Žerjav Radovanu, se obvesti Občinsko volilno komisijo Lendava, ki v skladu z določbo 37.a člena Zakona o lokalni samoupravi ter določbo 30. člena Zakona o lokalnih volitvah, določi novega člana občinskega sveta.

3

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema.

Št. 01503-0064/2005

Lendava, dne 18. oktobra 2004.

mag. Anton Balažek l. r.
Župan – Polgármester

LITJA

809. Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)

Na podlagi 25. in 28. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO), 409. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99 – ZFPPO, 36/00 – ZPDZC, 54/01, 50/01), z 2. členom in točko III. Medobčinske pogodbe o izgradnji in obratovanju medobčinskega centra za ravnanje z odpadki Zasavje sprejemajo Občinski svet občine Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik, Radeče in Občinski svet občine Litija na podlagi določil 16. in 90. člena Statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 18/04) na 21. redni seji z dne 20. 1. 2005

ODLOK

o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)

1. člen

Občine Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik in Radeče ustanovljajo javno podjetje Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (skrajšani naziv: CEROZ d.o.o.), s sedežem v Hrastniku, Cesta 1. maja 56, na način in pod pogoji, določenimi v družbeni pogodbi, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Javno podjetje bo opravljalo naslednje dejavnosti:

Šifra	Naziv dejavnosti
D 37.100	Reciklaža kovinskih ostankov in odpadkov
D 37.200	Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov
G 51.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala
G 51.190	Posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov
G 51.570	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki
I 63.110	Prekladanje
I 63.120	Skladiščenje
K 71.340	Dajanje drugih strojev in opreme v najem
K 72.300	Obdelava podatkov
K 74.130	Raziskovanje trga in javnega mnenja
K 74.820	Pakiranje
O 90.010	Ravnanje z odpadkami

O 90.022	Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov
O 90.023	Ravnanje z nevarnimi odpadki
O 90.032	Druge dejavnosti javne higiene
O 93.050	Druge osebne storitve

S sklepom skupščine se lahko dejavnost družbe razširi ali spremeni.

3. člen

Za podpis družbene pogodbe in drugih dokumentov, potrebnih za ustanovitev in registracijo javnega podjetja je pooblaščen župan občine.

4. člen

Ta odlok mora biti sprejet v enakem besedilu na vseh občinskih svetih ustanoviteljic.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-204/2000

Litija, dne 20. januarja 2005.

Župan
Občine Litija
Mirko Kaplja l. r.

810. Sklep o določitvi višine subvencije za reprodukcijo v živinorejo

Na podlagi 9. člena Pravilnika o financiranju kmetijstva v Občini Litija (Uradni list RS, št. 40/02 in 92/02) in Odloka o proračunu Občine Litija za leto 2005 in Odloka o proračunu Občine Litija za leto 2006 (Uradni list RS, št. 19/05) Občina Litija izdaja

SKLEP

o določitvi višine subvencije za reprodukcijo v živinorejo

I. Subvencija za sofinanciranje osemenjevanja govejih živali, ki jo plačuje Občina Litija, znaša 1.500 SIT na osemenitev posamezne živali.

II. Subvencija iz I. točke tega sklepa se porablja na podlagi pogodbe, ki jo Občina Litija sklene z Veterinarsko postajo Litija in Veterinarsko ambulantno Gabrovka, pravnima osebam, ki imata pridobljeni koncesiji za opravljanje te dejavnosti na območju Občine Litija.

III. Upravičenci do subvencij iz I. točke tega sklepa so kmetje in rejci govejih živali, ki imajo stalno bivališče na območju Občine Litija in redijo živali v Občini Litija.

IV. Sredstva za reprodukcijo v živinorejo so zagotovljena v proračunih Občine Litija za leti 2005 in 2006, postavka »310102 Regresiranje umetnega osemenjevanja«.

V. Višina subvencije iz I. točke tega sklepa velja od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2006.

Št. 321-1/2005

Litija, dne 2. marca 2005.

Župan
Občine Litija
Mirko Kaplja l. r.

MARKOVCI**811. Sklep o določitvi cene programov v vrtcu v Občini Markovci**

Na podlagi 30. in 31. člena Zakona o vrtcih (ZVrt – UPB1 – Uradni list RS, št. 113/03) in 16. člena Statuta Občine Markovci (Uradni list RS, št. 15/99, 110/00 in 76/02) je Občinski svet občine Markovci na 17. seji Občinskega sveta občine Markovci, dne 24. 2. 2005 sprejel

S K L E P**o določitvi cene programov v vrtcu v Občini Markovci****1**

Cene programov v vrtcu v Občini Markovci znašajo od 1. 3. 2005 dalje mesečno na otroka v dnevnem (10-urnem) varstvu za otroke

– prve starostne skupine (od 1 do 3 let)	90.669 SIT/mesec
– druge starostne skupine (od 3 do 6 let)	63.741 SIT/mesec

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in velja naslednji dan po objavi, uporabljati pa se začne 1. 3. 2005.

Št. 380-05/02-3

Markovci, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Markovci
Franc Kekec l. r.

812. Sklep za ceno vzdrževalnine kableske televizije

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US, 45/94 – odločba US, 57/94, 14/95, 20/95 – odločba US, 73/95 – odločba US, 9/96 – odločba US, 44/96 – odločba US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odločba US, 74/98, 12/99 – pop.sklep US, 59/99 – odl. US, 70/2000, 100/2000, 16/02 – sklep US, 51/02) in 16. člena Statuta Občine Markovci (Uradni list RS, št. 15/99, 110/00 in 76/02) je Občinski svet občine Markovci na 17. redni seji, dne 24. februarja 2005 sprejel

S K L E P**za ceno vzdrževalnine kableske televizije****1**

Cena vzdrževalnine, ki zajema vse stroške v zvezi s kablskim sistemom in razširjeno reprodukcijo, znaša 1.400 SIT + DDV.

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 3. 2005.

Št. 380-05/02-4

Markovci, dne 24. februarja 2005.

Župan
Občine Markovci
Franc Kekec l. r.

MIREN-KOSTANJEVICA**813. Odlok o proračunu Občine Miren-Kostanjevica za leto 2005**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), 29. člena Zakona o javnih finan-
cah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00 in 79/01) in 18. člena Statuta Občine Miren-Kostanjevica (Uradni list RS, št. 58/99) je Občinski svet občine Miren-Kostanjevica na 15. redni seji dne 28. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o proračunu Občine Miren-Kostanjevica za leto 2005****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem odlokom se za proračun Občine Miren-Kostanjevica za leto 2005 (v nadaljnjem besedilu: proračun) določajo višina proračuna, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine.

2. VIŠINA PRORAČUNA**2. člen**

Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV v tisoč tolarjev

Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2005
I. SKUPAJ PRIHODKI	
(70+71+72+73+74+75)	856.272
PRIHODKI (70+71)	597.824
70 DAVČNI PRIHODKI	440.876
700 Davki na dohodek in dobiček	346.345
703 Davki na premoženje	54.758
704 Domači davki na blago in storitve	39.773
71 NEDAVČNI PRIHODKI	156.948
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	131.500
711 Takse in pristojbine	2.356
712 Denarne kazni	400
714 Drugi nedavčni prihodki	22.692
72 KAPITALSKI PRIHODKI	37.000
720 Prihodki od prodaje stanovanj	27.000
722 Prihodki od prodaje zemljišč	10.000
73 PREJETE DONACIJE	30.690
730 Prejete donacije iz domačih virov	30.690
74 TRANSFERNI PRIHODKI	185.758
740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	185.758
75 PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	5.000
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	872.334
40 TEKOČI ODHODKI	170.898
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	45.624
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.610
402 Izdatki za blago in storitve	113.764
409 Rezerve	5.900
41 TEKOČI TRANSFERI	249.885
410 Subvencije	4.500
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	142.700

	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	31.423
	413 Drugi tekoči domači transferi	71.262
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	369.811
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	369.811
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	81.740
	430 Investicijski transferi	81.740
	III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) I.-II.	-16.062

B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB

Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2005
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	–
V. DANA POSOJILA	–
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	–

C) RAČUN FINANCIRANJA v tisoč SIT

Skupina/Podskupina kontov	Proračun leta 2005
VII. ZADOLŽEVANJE	–
VIII. ODPLAČILA DOLGA	–
IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-16.062

Splošni del občinskega proračuna – odhodki, sestavljen po funkcionalni klasifikaciji po področjih proračunske porabe in posebni del, sestavljen po ekonomski in funkcionalni klasifikaciji javnofinančnih prejemkov in izdatkov na ravni podskupin kontov ter načrt razvojnih programov so priloga k temu odloku.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

- Prihodki požarne takse po 59. členu zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93),
- Prihodki za izgradnjo pomnika braniteljem slovenske zemlje na Cerju.

4. člen

Na predlog predlagateljev finančnih načrtov neposrednega uporabnika župan odloča o prerazporeditvah pravic porabe med proračunskimi postavkami v okviru posameznega področja proračunske porabe v posebnem delu proračuna – priloga.

Župan najkasneje v mesecu septembru in konec leta poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2005 in njegovi realizaciji.

Rebalans proračuna se sprejme s sklepom občinskega sveta in objava ni potrebna.

5. člen

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke, investicijske transfere ne sme presegati 50% pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25%

pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami.

6. člen

Županu se dovoli prekoračitev posameznih proračunskih postavk v nujnih primerih, in sicer:

- do 1 mio SIT za 20%,
- od 1 do 5 mio SIT za 15%,
- nad 5 mio SIT za 10%.

Za naslednje postavke se županu dovoli prerazporejanje sredstev v okviru skupnega zneska:

- plače in drugi izdatki zaposlenim,
- prispevki delodajalcev za socialno varnost,
- vzgoja in izobraževanje,
- otroško varstvo.

7. člen

Proračunski sklad je račun proračunske rezerve, oblikovane po zakonu o javnih financah.

Proračunska rezerva se v letu 2005 oblikuje v višini 0,5% prihodkov proračuna.

Župan odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF do višine 2.000.000 tolarjev in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

4. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

8. člen

Občina bo v letu 2005 odhodke usklajevala s prihodki. Kolikor pa to ne bo mogoče se bo občina zadolžila v skladu z zakonom.

Občina ne bo dajala poroštev za izpolnitev obveznosti javnih zavodov in javnih podjetij, katerih ustanoviteljica je. Kolikor pa bi bilo to potrebno, se bodo poročstva sprejemala s sklepom občinskega sveta.

5. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

9. člen

Nadzor nad poslovanjem s sredstvi in izvrševanjem proračuna opravlja nadzorni odbor, ki dvakrat letno pripravi poročilo občinskemu svetu in pooblaščen revizor v skladu z navodilom o oblikah in izvajanju notranjega finančnega nadzora v občinah (Uradni list RS, št. 9/01).

Pooblaščenega revizorja sprejme občinski svet na predlog župana.

10. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Miren-Kostanjevica v letu 2006, se uporablja ta odlok in sklep župana do sprejetja proračuna za leto 2006 oziroma v skladu z akti občine.

11. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-4/2005

Miren, dne 28. februarja 2005.

Župan
Občine Miren-Kostanjevica
Zlatko-Martin Marušič l. r.

PREBOLD**814. Odlok o merilih, kriterijih in višini obveznega prispevka za nove priključke in povečanju kapacitete obstoječih priključkov na javno vodovodno omrežje**

Na podlagi 26. in 59. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93) ter 15. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 21/99 in 27/04) je Občinski svet občine Prebold na 25. seji dne 24. 2. 2005 sprejel

O D L O K**o merilih, kriterijih in višini obveznega prispevka za nove priključke in povečanju kapacitete obstoječih priključkov na javno vodovodno omrežje****1. člen**

Ta odlok določa merila in kriterije za določitev višine obveznega prispevka, ki ga plača investitor – uporabnik (v nadaljevanju: uporabnik) za priključitev objekta na javno vodovodno omrežje in za povečanje kapacitete obstoječega priključka na javno vodovodno omrežje (v nadaljnjem besedilu: merila in kriteriji).

2. člen

Merila in kriteriji veljajo za priključitev objektov na obstoječe vodovodno omrežje ali vodovodno omrežje v izgradnji, v lasti Občine Prebold in v upravljanju gospodarske javne službe – Javno komunalno podjetje Žalec d.o.o. (v nadaljevanju: upravljavec).

3. člen

Za priključitev na javno vodovodno omrežje se uporabniku zaračuna obvezni prispevek v višini:

SIT

1. – za eno gospodinjstvo do povprečne porabe pitne vode 16 m ³ /mesec	240.000
– za vikend, klet, zidanico do povprečne porabe pitne vode 16 m ³ /mesec	240.000
– za samostojne garaže do povprečne porabe pitne vode 3 m ³ /mesec	150.000
2. – za obrtne delavnice, podjetja, trgovine, gostinstvo do povprečne porabe vode 3 m ³ /mesec	240.000
– za obrtne delavnice, podjetja, trgovine, gostinstvo do povprečne porabe vode 6 m ³ /mesec	290.000
– za obrtne delavnice, podjetja, trgovine, gostinstvo do povprečne porabe vode 9 m ³ /mesec	340.000
– za obrtne delavnice, podjetja, trgovine, gostinstvo do povprečne porabe vode 12 m ³ /mesec	390.000
– za obrtne delavnice, podjetja, trgovine in gostinstvo s porabo vode nad 12 m ³ /mesec	390.000 +
– za vsak m ³ vode nad 12 m ³ /mesec	9.100
3. – za kmetijstvo do povprečne porabe pitne vode 12 m ³ /mesec	240.000
– za kmetijstvo s povprečno porabo pitne vode nad 12 m ³ /mesec	240.000 +
– za vsak m ³ vode nad 12 m ³ /mesec	9.100

Izjema so investitorji in prosilci iz 2. točke 3. člena, ki prvič pričenjajo z dejavnostjo, oziroma povečujejo svojo dejavnost na območju Občine Prebold ter prosilci iz 3. točke 3. člena, ki investirajo v kmetijo odprtih vrat ali stacionarni kmečki turizem. Le tem se priključek izvede na podlagi odločbe o začasem odlogu plačila, ki jo izda za gospodarstvo

pristojen organ občinske uprave na pisno vlogo investitorja. Odlog plačila je eno leto od začetka poslovanja, vendar največ dve leti od pravnomočnosti gradbenega dovoljenja oziroma dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji. V primeru zamude pri plačilu odložene obveznosti po preteku odloženega roka in v primeru prenehanja poslovanja prosilca – investitorja, ima upravljavec omrežja pravico, da investitorju fizično prekine dobavo pitne vode.

4. člen

Obvezni prispevek je uporabnik dolžan plačati glede na namembnost objekta in kapaciteto priključka. Če uporabnik povečuje objekt in s tem kapaciteto priključka ali spreminja namembnost objekta, plača le razliko obveznega prispevka med novo in staro kapaciteto priključka ter stroške izdaje novega soglasja.

5. člen

Obvezni prispevek odmerja strokovna služba upravljavca na osnovi:

- meril in kriterijev tega odloka,
- podatkov uporabnika o potrebni kapaciteti priključka,
- tehničnega izračuna projektanta za interno vodovodno omrežje.

6. člen

Priključek na javno vodovodno omrežje izvede upravljavec omrežja ali od njega pooblaščenno podjetje na osnovi plačanega obveznega prispevka in na stroške uporabnika.

7. člen

Uporabniki lahko obvezni prispevek iz 3. člena tega odloka poravnajo v več obrokih. Za obročno plačevanje na osnovi vloge o obročnem plačevanju skleneta uporabnik in upravljavec posebno pogodbo v kateri določita število obrov, višino posameznega obroka, čas zapadlosti in pogoje zavarovanja plačila. Plačilo prispevka ali sklenjena posebna pogodba je osnova za pridobitev soglasja za priklop na javno vodovodno omrežje.

8. člen

Uporabnik, ki se naknadno priključuje na javno vodovodno omrežje, ki so ga skladno odloku o merilih in kriterijih za sofinanciranje izgradnje primarnih in sekundarnih vodovodov (Uradni list RS, št. 99/99) v določenem deležu sofinancirali občani in Občina Prebold, je dolžan za pridobitev soglasja za priklop na javno vodovodno omrežje predhodno plačati svoj delež sovlaganja in na osnovi tega pridobiti pozitivno mnenje Občine Prebold. Šele na podlagi tega pozitivnega mnenja lahko pridobi soglasje od upravljavca javnega vodovodnega omrežja.

9. člen

Obvezni prispevek se ne plača za gradnjo objektov:

- socialnih in neprofitnih stanovanj,
- v katerih se izvaja javni program s področij predšolske vzgoje in izobraževanja,
- v katerih se izvajajo javni programi socialnih in zdravstvenih storitev,
- za pokopališko dejavnost,
- za šport, rekreativne namene in igrišča,
- v katerih se izvaja javni program kulturne dejavnosti za potrebe občanov,
- za izboljšanje ekološkega stanja,
- s področja požarnega varstva in Civilne zaštite.

Pogoj za oprostitev plačila obveznega prispevka za navedene objekte je financiranje iz javnih sredstev.

10. člen

Upravljavec enkrat letno uskladi podatke glede povečanja porabe pitne vode nad, s soglasjem določeno porabo.

V primeru, da uporabnik prekoračuje s soglasjem določeno povprečno mesečno porabo pitne vode v preteklih 12 mesecih, si mora pridobiti novo soglasje in doplačati obvezni prispevek v skladu s 3. členom, točka 2 in 3 tega odloka.

11. člen

V primeru, da uporabnik ne poravnava svoje obveznosti iz 9. člena tega odloka v roku dveh mesecev, oziroma se z upravljavcem v tem času ne dogovori o načinu poravnave, upravljavec sproži tožbo zoper uporabnika.

12. člen

Vsem pravnim osebam, ki v svojem soglasju za priklop na vodovodno omrežje nimajo omejitve količine, upravljavec javnega vodovoda izda brezplačno soglasje z omejitvijo. Osnova za izračun omejitve je povprečje porabljene pitne vode v zadnjih petih letih, ali pa povprečna letna poraba pitne vode v zadnjih petih letih, če je ta bolj ugodna.

13. člen

V primeru odklopa z javnega vodovodnega omrežja je plačan obvezni prispevek prenosljiv na drugo lokacijo v Občini Prebold glede na tehnične pogoje in presojo upravljavca. Lastnik soglasja oziroma obveznega prispevka si mora od upravljavca pridobiti za ta prenos novo soglasje.

14. člen

Lastnik soglasja oziroma obveznega prispevka lahko prenese obvezni prispevek na drugo fizično ali pravno osebo na isti lokaciji. Ta prenos mora biti izvršen pisno pri upravljavcu. Če dosedanji lastnik soglasja prenese obvezni prispevek na dva ali več novih uporabnikov na isti lokaciji, se skladno s 3. členom tega odloka upošteva že poravnana obveznost prispevka glede na odobreno porabo. Novi uporabniki si morajo pridobiti novo soglasje za priklop.

15. člen

Pri spremembi namembnosti objekta in s tem priključka, si mora uporabnik pridobiti novo soglasje in poravnati razliko v višini obveznega prispevka, določenega v 3. členu tega odloka. Negativna razlika se ne vrača.

16. člen

Pri gradnji poslovnih prostorov, katerih namembnost v fazi gradnje ni znana, mora uporabnik plačati obvezni prispevek za 12 m³ vode po poslovni enoti pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja. Uporabnik poslovnega prostora si mora nato pri upravljavcu pred priključitvijo na javno vodovodno omrežje pridobiti ustrezno soglasje in po potrebi doplačati obvezni prispevek.

17. člen

Obvezni prispevek za priključitev na javno vodovodno omrežje plača uporabnik na transakcijski račun upravljavca.

18. člen

Zbrana sredstva obveznih prispevkov za priključitev na javno vodovodno omrežje so prihodek proračuna Občine Prebold in se izključno uporabljajo za novogradnje, rekonstrukcije in posodobitve ter razširitve vodovodnega omrežja s pripadajočimi objekti na območju občine Prebold. Upravljavec je dolžan sredstva plačanih obveznih prispevkov za priključitev na javno vodovodno omrežje odvesti v proračun Občine Prebold.

19. člen

Višino prispevka iz 3. člena tega odloka uskladi enkrat letno upravljavec na osnovi podatkov o rasti cen življenjskih potrebščin v preteklem letu, ki jih objavlja Statistični urad RS v Uradnem listu RS. Predlog za uskladitev višine prispevka

pripravi upravljavec v roku enega meseca od objave podatkov o rasti cen življenjskih potrebščin v preteklem letu za tekoče leto. Nove višine prispevka se objavijo v Uradnem listu RS.

20. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati Odlok o merilih, kriterijih in višini obveznega prispevka za nove priključke in povečanju kapacitete obstoječih priključkov na javno vodovodno omrežje (Uradni list RS, št. 86/02) in Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o merilih, kriterijih in višini obveznega prispevka za nove priključke in povečanju kapacitete obstoječih priključkov na javno vodovodno omrežje (Uradni list RS, št. 114/03).

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-05/13/2005-01

Prebold, dne 24. februarja 2005.

Župan

Občine Prebold

Vinko Debelak, univ. dipl. inž. grad. I. r.

815. Odlok o dopolnitvi odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah

Na podlagi 3., 4. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93), 26. in 105. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 1/96, 56/99, 22/00, 67/02) in 15. člena Statuta Občine Prebold (Uradni list RS, št. 21/99 in 27/04) je Občinski svet občine Prebold na 25. seji z dne 25. 2. 2005 sprejel

ODLOK

o dopolnitvi odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah

1. člen

V odloku o lokalnih gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 14/94) se v 16. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Javno komunalno podjetje Žalec d.o.o., ki je ustanovljeno na podlagi prvega odstavka tega člena, je pooblaščen za upravljanje nalog iz sedme in osme alineje prvega odstavka 13. člena Odloka o gospodarskih javnih službah, ki ga je sprejela skupščina Občine Žalec dne 21. 2. 1994 (Uradni list RS, št. 14/94).«

2. člen

Ta dopolnitev odloka začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-05/14/2005-01

Prebold, dne 24. februarja 2005.

Župan

Občine Prebold

Vinko Debelak, univ. dipl. inž. grad. I. r.

PUCONCI**816. Odlok o izvajanju gospodarske javne službe pokopališke in pogrebne dejavnosti ter urejanje pokopališča**

Na podlagi 3. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98), 3. in 6. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Puconci (Občan, št. 4/97), 12. in 25. člena Zakona o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter o urejanju pokopališč (Uradni list SRS, št. 34/84 in Uradni list RS, št. 26/90), 29. in 61. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 39/96, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98, 12/99, 16/99 in 59/99 – odl. US), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, 7/03 in 86/04), 16. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 35/99, 23/01, 65/02 in 89/02) je Občinski svet občine Puconci na 21. seji dne 28. 1. 2005 sprejel

ODLOK**o izvajanju gospodarske javne službe pokopališke in pogrebne dejavnosti ter urejanje pokopališča****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se za območje Občine Puconci določa izvajanje gospodarske javne službe opravljanja pokopališke in pogrebne dejavnosti, urejanja pokopališč ter način opravljanja pogrebnih svečanosti (v nadaljnjem besedilu: javna služba).

2. člen

Upravljalavec pokopališč na območju Občine Puconci je Občina Puconci, ki lahko svoje pravice in dolžnosti prenese na ožje dele Občine. Izvajanje javne službe se prepusti v odločitev upravljavcu. Izvajanje nekaterih dejavnosti iz javne službe pogrebne in pokopališke dejavnosti se lahko prepusti v odločitev naročnikom pogreba.

3. člen

Na območju Občine Puconci se nahajajo pokopališča v naslednjih krajih: Beznovci, Bokrač (2 pokopališča), Dankovci, Lemerje, Moščanci, Pečarovci, Predanovci, Puconci (za Puconce in Gorico), Strukovci, Vaneča (2 pokopališča), Zenkovci, Bodonci, Brezovci, Dolina, Kuštanovci, Mačkovci, Otovci (2 pokopališča), Poznanovci (2 pokopališča), Prosečka vas, Puževci, Šalamenci, Vadarci, (2 pokopališča).

Vsako pokopališče mora imeti pokopališki kataster in načrt pokopališča, evidenco grobov in oznako groba. Za izdelavo pokopališkega katastra mora poskrbeti upravljalavec pokopališča.

4. člen

Pokopališče se zgradi ali obstoječe razširi na območju, ki je določeno z občinskim prostorskim planom. O ustanovitvi novih, razširitvi in opustitvi obstoječih pokopališč, odloča na predlog sveta krajevne skupnosti Občinski svet občine Puconci.

5. člen

Pokopališka dejavnost se izvaja na pokopališču in zajema predvsem:

- zagotovitev uporabe mrliške vežice,
- izvajanje pogrebnih svečanosti,

– izkop in zasip jame ter zaščito sosednjih grobov,

– opravljanje drugih nalog, ki so določene z zakonom in tem odlokom.

6. člen

Pogrebna dejavnost se praviloma izvaja izven pokopališč in zajema predvsem naslednje aktivnosti:

- urejanje dokumentacije,
- ureditev in prevoz pokojnika,
- oddajanje grobnih prostorov v najem in vodenje katastra pokopališč,
- opravljanje drugih nalog, ki so določene z zakonom in s tem odlokom.

7. člen

Urejanje pokopališč je dejavnost, ki obsega vzdrževanje pokopališč, delitev na posamezne zvrsti grobov, prekope grobov in opustitev pokopališč, zajema pa predvsem naslednja dela:

- čiščenje in odstranjevanje odpadkov in snega,
- odvoz odpadkov na odlagališče,
- košnjo zelenic,
- vzdrževanje poti,
- vzdrževalna dela na objektih in napravah.

II. UREJANJE POKOPALIŠČ**8. člen**

Na določenem pokopališču se pokopavajo:

- vsi umrli na območju, za katerega je pokopališče namenjeno,
- umrli iz sosednjih naselij ali drugih krajev, če je umrli pred smrtjo tako želel oziroma če tako želijo svojci umrlega, ki imajo po zakonu pravico izbirati pokopališče,
- neidentificirane osebe, ki so umrle na območju, za katerega je pokopališče namenjeno.

9. člen

Način ureditve pokopališča določi upravljalavec pokopališča.

Na starih delih pokopališča se morajo grobovi prilagoditi obstoječemu stanju kolikor je to možno, lahko pa upravljalavec na osnovi načrta razdelitve izdelata drugačen, bolj racionalen načrt razdelitve.

10. člen

Na pokopališčih so naslednje vrste grobov:

- enojni grob od 0,80 do 1,20 m širine,
- dvojni grob od 1,20 do 1,80 m širine,
- trojni grob od 1,80 do 2,80 m širine,
- otroški grob od 0,70 do 0,90 m širine,
- skupna grobišča in
- prostor za anonimne pokope.

Dolžina enojnih, dvojnih in trojnih grobov je največ do 2,50 m, otroških pa do 1,50 m.

Žarni grobovi so globine 0,70 do 1,10 m, širine od 0,70 do 1,10 m in dolžine od 0,80 do 1,30 m.

Če se shrani žara s pepelom umrlega v klasičnem grobu, se plačuje najemnina za klasičen grob.

Upravljalavec pokopališča vodi posebno knjigo o anonimnih pokopih.

11. člen

Kot grobišča označujemo prostore za skupen pokop ob morebitnih naravnih in drugih nesrečah ter v vojni ali v izrednih razmerah.

V skupna grobišča se prenesejo tudi posmrtni ostanki iz grobov, za katere se je razdrla najemna pogodba. Za skupna grobišča skrbi občina.

12. člen

Mere grobne jame so: dolžina 2,20 m, širina 0,80 m in globina 1,80 m.

Za otroke smejo biti jame odgovarjajoče skrajšane in zožene, vendar najmanj 1,20 m globoke.

Globina žarnega groba je najmanj 0,80 m, širina do 1 m in dolžine 1,20 m.

Če je v isti jami predvidenih več zaporednih pokopov, je lahko jama poglobljena največ do 3,20 m. Plast zemlje nad zadnjo krsto pa mora biti najmanj 1,50 m, kolikor to dopušča terenske razmere.

13. člen

V vrsti je razdalja od enega do drugega groba 0,30 m, poti med posameznimi vrstami grobov pa so lahko široke najmanj 0,50 m.

14. člen

Pokopališče mora biti ograjeno z ograjo in praviloma odmaknjeno od drugih objektov. Če je pokopališče ograjeno z zidom, se nanj na novo ne smejo pritrvati nagrobne plošče.

Spomeniki in druga znamenja ne smejo segati preko grobnega prostora, v višino pa smejo segati največ 1,20 m. Izven meje določenega grobnega prostora ni dovoljeno nobenih posegov najemnikov.

15. člen

Vsako pokopališče mora imeti urejen prostor, kamor izvajalec javne službe spravi spomenike, ki so ostali od pokopa opuščeni grobov ali so jih odstopili lastniki pri zamenjavi z novimi. Vsako pokopališče mora imeti tudi shrambo za orodje, urejen prostor za odlaganje odpadkov ter prostor za pričetek pogrebnih svečanosti.

16. člen

Mrliška veža je prostor, ki je namenjen za čuvanje umrlih do njihovega pokopa oziroma prevoza do kraja pokopa.

Uporabo mrliške vežice in njen obratovalni čas določi upravljavec s pravilnikom o pokopališkem redu. V času, ko je mrliška vežica zaprta, se lahko vstopi vanjo samo z dovoljenjem upravljavca.

17. člen

Prekop groba oziroma ponoven pokop v isti grob je dovoljen po preteku mirovalne dobe. Mirovalna doba je čas, ki mora preteči od zadnjega pokopa na istem mestu in na istem grobu. Mirovalna doba za grobove ne sme biti krajša od 10 let, pri čemer je potrebno upoštevati značilnosti zemljišča, na katerem je pokopališče. Mirovalna doba ne velja za žarne grobove.

Pred potekom mirovalne dobe se sme grob odpreti le, če to zahtevajo svojci ali druge fizične in pravne osebe, ki izkažejo pravni interes, da se posmrtni ostanki izkopljejo oziroma prekopljejo na drugo pokopališče ali v drugi grob na istem pokopališču, po poprejšnjem soglasju najemnika groba in z dovoljenjem občinske uprave. Za izkop se uporabljajo predpisi o izkopu umrlih.

III. NAČIN IN ČAS POKOPA

18. člen

Svojci, pristojni organi in institucije so dolžni, po uradno ugotovljeni smrti, prijaviti pokop izvajalcu javne službe, najmanj 36 ur pred pokopom. Točen čas pokopa, pokopališče in pogrebne storitve določi izvajalec v dogovoru s svojci umrlega in predstavnikom verske skupnosti, če gre za verski obred.

19. člen

Umrli do pogrebnih svečanosti in pokopa leži v mrliški vežici. Umrli občani, ki bodo pokopani na pokopališču v drugih občinah, lahko do organiziranega prevoza na pokopališče ležijo v mrliški vežicah na območju Občine Puconci. Prevoz umrlega s kraja smrti na kraj, kjer leži do pogreba, se opravi na krajevno običajen način.

Prevoz trupla pokojnega s kraja smrti na kraj upepelitve pa je dovoljen samo s posebej v ta namen prirejenimi vozili in to s koncesionarjem, ki ima dovoljenje za takšne prevoze.

20. člen

Pokop umrlega se opravi na pokopališču v skladu s pokopališkim redom in krajevnimi običaji. Način pokopa in pogrebne svečanosti se opravijo v skladu z voljo umrlega. Če umrli ni izrazil svoje volje, odloči o tem oseba, ki je stalno živela z njim ali druga z zakonom določena oseba oziroma izvajalec javne službe v dogovoru s pristojnim organ socialnega skrbstva. Anonimni pokop se opravi po volji umrlega. Opravi se s pokopom krste ali žare, in sicer na posebej določenem prostoru ter brez označbe imena umrlega.

21. člen

Če pokop in pogrebne svečanosti organizira krajevna skupnost, društvo ali združenje, se umrli pred pokopom izjemoma lahko položi tudi na določen kraj zunaj pokopališča. Verske skupnosti lahko v skladu s pokopališkim redom položijo umrlega stanovskega predstavnika do pokopa v objekt, ki je namenjen opravljanju verskih obredov.

22. člen

Umrli se položi v krsto in nato v grob za klasičen pokop, v vrstni grob ali grobišče. Pokop zunaj pokopališča je dovoljen samo v izjemnih primerih na podlagi dovoljenja pristojnega organa za notranje zadeve in po predhodnem soglasju pristojnega organa zdravstvenega varstva. Upepeljeni ostanki umrlega se shranijo v žaro in pokopljejo v grob za klasičen pokop ali v žarni grob.

23. člen

Stroške pokopa mora poravnati oseba, ki je naročila pokop oziroma dediči umrlega. V primeru, ko stroške pokopa poravnava občina, ima le ta pravico do povračila stroškov iz zapuščine umrlega.

IV. SKLENITEV NAJEMNE POGODBE ZA GROB

24. člen

Prostore za grobove daje v najem upravljavec z najemno pogodbo, sklenjeno med upravljavcem kot najemodajalcem in najemnikom groba. Najemna pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki in v skladu s tem odlokom. Najemna pogodba mora določati:

- osebe najemnega razmerja,
- čas najema oziroma uporabe groba,
- vrsto groba,
- višino letne najemnine in način plačevanja,
- obveznost najemnika glede urejanja groba,
- obveznosti izvajalca javne službe glede urejanja pokopališča,
- ukrepe v primeru ne izvrševanja obveznosti iz pogodbe.

25. člen

Prostor za grobove se daje v najem za določen čas, ki ne sme biti krajši od 10 let in se lahko po poteku pogodbe podaljša. Najmanj dva meseca pred potekom najemne pogodbe mora upravljavec opozoriti najemnika o prenehanju pogodbe in ga opozoriti na posledice, če pogodbe pisno ne bi podaljšal.

26. člen

Posamezniki, ki si želijo predhodno zagotoviti svoj prostor za grob, ga lahko predčasno vzamejo v zakup in z upravljavcem sklenejo zakupno pogodbo.

Višino zakupa določi, na predlog upravljavca, občinski svet občine.

27. člen

Kolikor najemnik ne izpolnjuje obveznosti določenih v pogodbi, ga upravljavec opozori, da jih izpolni. Če najemnik po določenem roku ni ravnal v skladu z opozorilom, lahko izvajalec javne službe prenese posmrtno ostanke v skupno grobišče in grobni prostor odda v najem drugemu interesentu.

28. člen

Upravljavec lahko razveljavi najemno pogodbo v naslednjih primerih:

- če najemnik po predhodnem opozorilu upravljavca ne poravnava najemnine za preteklo leto,
- če najemnik ne vzdržuje groba kljub posebnemu opozorilu,
- ob opustitvi pokopališča,
- kadar tako zahteva načrt razdelitve pokopališča.

Šteje se, da grob ni vzdrževan takrat, kadar nagrobna znamenja ogrožajo varnost ljudi oziroma je tako zanemarjen, da kviri estetski videz pokopališča.

29. člen

V primeru poteka ali razveljavitve najemne pogodbe za grob mora najemnik z grobnega prostora odstraniti opremo groba v 15 dneh po poteku ali razveljavitvi najemne pogodbe. Če ne odstrani opreme v določenem roku, jo po predhodnem opozorilu najemnika grobnega prostora odstrani izvajalec javne službe na stroške najemnika grobnega prostora. V času od odstranitve opreme groba do poteka mirovalne dobe in ponovne oddaje grobnega prostora drugemu najemniku skrbi za minimalno vzdrževanje opuščene groba izvajalec javne službe.

Sredstva za kritje vzdrževanja iz prejšnjega odstavka tega člena zagotavlja upravljavec.

V. POGREBNE SVEČANOSTI

30. člen

Pogrebna svečanost je sestavni del pokopa in ima javni pietetni značaj, pri tem se najprej upošteva želja umrlega ali njegovih najbližjih svojcev. Na željo pokojnega ali svojcev se lahko pogreb opravi v družinskem ali ožjem sorodstvenem krogu.

31. člen

Pogrebna svečanost se opravi na pokopališču, kjer bo pokop. Za umrle, za katere se ugotovi, da nimajo svojcev ali drugih, ki bi poskrbeli za pokop, mora pogrebno svečanost naročiti in plačati Občina Puconci.

32. člen

Pogrebna svečanost se prične z dvigom pokojnikove krste ali žare z mrliškega odra. Ta opravila in odvoz krste v pogrebnem sprevodu ter položitev krste v jamo opravijo pogrebniiki.

33. člen

Pogrebni sprevod se odvija od kraja, kjer se prične pogrebna svečanost do groba na pokopališču. Razpored v sprevodu je praviloma naslednji:

- na čelu sprevoda je državna zastava,
- v primeru verskega obreda je za državno zastavo simbol verske skupnosti,

- sledijo prapori, nosilci pokojnikovih odlikovanj in priznanj, godba, pevci,
- v primeru verskega obreda sledijo predstavniki verske skupnosti,

- sledi pogrebni voz ali nosilci krste oziroma žare,
- sledijo najožji svojci in
- za njimi ostali udeleženci pogreba.

Razpored v sprevodu se lahko spremeni na željo pokojnega ali svojcev oziroma opravi na krajevno običajen način.

V primeru verskega obreda lahko sprevod vstopi tudi v objekt določene verske skupnosti.

34. člen

Ob grobu se udeleženci pogrebnih svečanosti običajno razvrstijo tako, da so neposredno ob grobu svojci umrlega, nosilci pokojnikovih odlikovanj in priznanj, državne zastave in prapori, v primeru verskega pogreba pa tudi predstavnik verske skupnosti in simbol verske skupnosti.

Krsta z umrlim ali žara s pepelom umrlega se položi v grob, nato se opravi del verskega obreda, če gre za cerkveni pogrebni obred. Nato zaigra godba, pevci zapojejo žalostinke, če sodelujejo pri pogrebu.

Temu sledijo poslovični govori pooblaščenega predstavnika krajevne skupnosti, če te poslovitve ni bilo na začetku pogrebne svečanosti, in govori drugih predstavnikov ter zaključni obred na krajevno običajen način. Po zadnjem pozdravu z zastavo in prapori je pogrebna svečanost zaključena.

35. člen

Društvo, ki ima ob pogrebi svojih članov posebne običaje (lovci, gasilci in drugi), se lahko vključi v pogrebno svečanost.

Če pri pogrebnih svečanostih sodeluje enota s strelnim orožjem, ki izstrelí častno salvo kot zadnji pozdrav pokojniku, mora biti zagotovljena popolna varnost udeležencev pogreba, za kar je odgovoren poveljnik oziroma vodja enote.

Častna salva se izstrelí pred zaključkom pogrebne svečanosti.

36. člen

Če pri pogrebu pokojnika tudi zvonijo, zvonjenje lahko traja med pogrebno svečanostjo do deset minut oziroma s prekinitvami do petnajst minut, v primeru verskega pogreba pa v skladu z običaji verske skupnosti.

VI. PRAVICE IN OBVEZNOSTI IZVAJALCA JAVNE SLUŽBE

37. člen

Izvajalca javne službe ima poleg že navedenih še naslednje obveznosti:

- zagotavljati kvalitetno izvajanje javne službe,
- upoštevati tehnične, sanitarne ter druge normative in standarde, povezane z izvajanjem javne službe,
- omogočati nadzor nad opravljanjem javne službe,
- kot dober gospodar upravljati in vzdrževati objekte, naprave in druga sredstva, ki so javno dobro,
- ugotavljati pravilnost pokopaliških dokumentov za dovolitev pokopa,
- določati prostor, dan in uro pokopa v sporazumu z naročnikom pokopa,
- v skladu s tem odlokom sklepati pogodbe za najem grobov,
- za opravljanje oziroma izvajanje določenih storitev javne službe sklepati pogodbe z zato registriranimi podjetji,
- zagotavljati red in čistočo v mrliški vežici in na pokopališču,
- voditi kataster komunalnih naprav na pokopališču,

- voditi evidenco o grobovih in pokopih na določenem pokopališču,
- sprejeti pravilnik o pokopališkem redu,
- zaračunavati uporabo mrliške vežice,
- v skladu z veljavnimi predpisi voditi ustrezno finančno poslovanje,
- opravljati druge naloge v skladu z veljavnimi predpisi.

38. člen

Izvajalec javne službe je dolžan zavarovati vrednostne predmete, ki se najdejo ob prekopu grobov in jih shraniti. Najdene predmete mora izvajalec izročiti upravičencu oziroma upravljavcu.

VII. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV
STORITEV JAVNE SLUŽBE

39. člen

Uporabniki storitev javne službe, ki je predmet tega odloka, imajo poleg že navedenih še naslednje pravice:

- pravico uporabe storitev javne službe pod pogoji, določenimi z zakonom, tem odlokom in drugimi predpisi,
- pravico svojcev do izbire pokopališča, kjer naj bi bil umrli pokopan, če obstajajo za to objektivne možnosti,
- pravico do odločanja o načinu pokopa,
- pravico do sklenitve najemne pogodbe za grob,
- pravico do pritožbe na pristojne organe, če so kršene pravice uporabnikov,
- pravico postaviti ali odstraniti nagrobni spomenik le v soglasju z upravljavcem pokopališča. Uporabniki storitev javne službe, ki je predmet tega odloka, imajo poleg že navedenih še naslednje obveznosti:
- uporabljati storitve izvajalca v skladu s tem odlokom,
- upoštevati določila navodila upravljavca v zvezi z izvajanjem pokopališkega reda,
- plačevati uporabo objektov oziroma storitev upravljavca,
- skrbeti za red in vzdrževanje grobov v skladu s tem odlokom.

VIII. VZDRŽEVANJE REDA, ČISTOČE IN MIRU NA
POKOPALIŠČU

40. člen

V območju pokopališča ni dovoljeno:

- nedostojno vedenje, kot je vpitje, glasno smejanje, razgrajanje in hoja po grobovih oziroma prostorih za grobove,
- odlaganje smeti in odpadkov izven za to določenega prostora,
- druge vrste onesnaževanja pokopališkega prostora in objektov v območju pokopališča,
- poškodovanje mrliške vežice, grobov, nasadov in drugih naprav in predmetov v območju pokopališča,
- vodenje živali na pokopališče,
- vožnja s kolesom ali motornim vozilom in jih shranjevanje na pokopališču,
- odtujevanje predmetov s tujih grobov, pokopaliških prostorov in iz objektov v območju pokopališča,
- trganje zelenja in cvetja na tujih grobovih. Zidarska, kamnoseška, kovinostrugarska in druga dela, ki so namenjena urejanju pokopališč in s tem povezani prevozi, se lahko opravljajo le z dovoljenjem upravljavca.

41. člen

V neposredni bližini območja pokopališča v času pogrebnih svečanosti niso dovoljene dejavnosti, ki motijo potek pogrebnih svečanosti (npr. povzročanje hrupa, vpitje, moteči

zvoki in podobno). Izvajalec pokopališča oziroma tisti, ki vodi pogrebne svečanosti, povzročitelja nedovoljenih dejavnosti na to opozori pred začetkom pogrebnih svečanosti.

42. člen

Pokopališke poti, zgradbe, ograje, žive meje, spomenike in obeležja splošnega pomena ter druge komunalne naprave mora vzdrževati izvajalec javne službe. Za sakralne objekte v sklopu pokopališča skrbi lastnik ali izvajalec javne službe, če ga lastnik za to pooblasti.

Za red in vzdrževanje pokopališča je odgovoren izvajalec javne službe.

Za red in vzdrževanje grobov so odgovorni najemniki grobov.

IX. FINANCIRANJE JAVNE SLUŽBE

43. člen

Pokopališča in pogrebna dejavnost ter urejanje pokopališč se financirata iz naslednjih virov:

- najemnin za grobove,
- uporabe mrliških vežic,
- sredstva proračuna za vzdrževanje objektov, ki so javno dobro v lasti občine,
- prostovoljnih prispevkov ob pogrebi namesto vencev, cvetja ...
- dotacij in donacij ter
- drugih virov.

44. člen

Upravljavec mora določiti merila na podlagi katerih se oblikuje cena za grobni prostor ter za uporabo pokopaliških objektov. Najemnina za grobni prostor se plačuje letno, uporaba mrliške vežice pa sprotno. Višino najemnine in ceno uporabe mrliške vežice določi, na predlog upravljavca, s posebnim sklepom občinski svet, in sicer najpozneje do meseca marca.

Sredstva se zbirajo na računu upravljavca.

Najemnine in sredstva uporabe mrliške vežice morajo pokriti stroške rednega vzdrževanja pokopališča in objektov ter manjše investicijske posege.

X. NADZOR

45. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka opravlja občinska uprava ter druge pristojne inšpekcijske službe.

XI. KAZENSKÉ DOLOČBE

46. člen

Z denarno kaznijo 20.000 SIT se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če ravna v nasprotju s 37. členom tega odloka.

Z denarno kaznijo 100.000 SIT se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izvajalca javne službe, če ravna v nasprotju s 37. členom tega odloka.

Z denarno kaznijo 20.000 SIT se za prekršek kaznuje posameznik, če ravna v nasprotju s 40. členom in prvim odstavkom 41. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo 100.000 SIT se za prekršek kaznuje pravna oseba, če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 40. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo 20.000 SIT se za prekršek kaznuje posameznik oziroma najemnik groba, če ravna v nasprotju z 10. členom tega odloka.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

47. člen

Upravljavec izvajanje javne službe lahko prenese na javno podjetje ali izbranega koncesionarja.

Glede opravljanja pokopališke in pogrebne dejavnosti ter urejanja pokopališč se neposredno uporabljajo določbe zakona in na podlagi zakona sprejetih podzakonskih predpisov, kolikor ta odlok ne vsebuje konkretnjših določb.

48. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka prenehata veljati Odlok o pokopališkem redu na območju Občine Puconci (Občan, št. 4., 15. 7. 1997).

49. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35207-8/2004

Puconci, dne 10. februarja 2005.

Župan
Občine Puconci
Ludvik Novak l. r.

RADEČE

817. Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)

Na podlagi 25. in 28. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO), 409. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99 – ZFPPOd, 36/00 – ZPDZC, 54/01, 50/01), z 2. členom in točko III. Medobčinske pogodbe o izgradnji in obratovanju medobčinskega centra za ravnanje z odpadki Zasavje sprejemajo Občinski sveti občin Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik, Radeče na podlagi določil 18. člena Statuta Občine Radeče, na 13. redni seji

O D L O K

o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)

1. člen

Občine Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik in Radeče ustanovljajo javno podjetje CENTER ZA RAVNANJE Z ODPADKI ZASAVJE d.o.o. (skrajšani naziv: CEROZ d.o.o.), s sedežem v Hrastniku, Cesta 1. maja 56, na način in pod pogoji, določenimi v Družbeni pogodbi, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Javno podjetje bo opravljalo naslednje dejavnosti:

Šifra	Naziv dejavnosti
D 37.100	Reciklaža kovinskih ostankov in odpadkov
D 37.200	Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov
G 51.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala
G 51.190	Posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov
G 51.570	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki

I 63.110	Prekladanje
I 63.120	Skladiščenje
K 71.340	Dajanje drugih strojev in opreme v najem
K 72.300	Obdelava podatkov
K 74.130	Raziskovanje trga in javnega mnenja
K 74.820	Pakiranje
O 90.010	Ravnanje z odpadki
O 90.022	Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov
O 90.023	Ravnanje z nevarnimi odpadki
O 90.032	Druge dejavnosti javne higiene
O 93.050	Druge osebne storitve

S sklepom skupščine se lahko dejavnost družbe razširi ali spremeni.

3. člen

Za podpis Družbene pogodbe in drugih dokumentov, potrebnih za ustanovitev in registracijo javnega podjetja je pooblaščen župan občine.

4. člen

Odlok mora biti sprejet v enakem besedilu na vseh občinskih svetih ustanoviteljic.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 03200-13/2004-15

Radeče, dne 22. septembra 2004.

Župan
Občine Radeče
Franc Lipoglavšek l. r.

RAVNE NA KOROŠKEM

818. Odlok o ustanovitvi Koroškega gasilskega zavoda

Na podlagi 2., 3. in 12. člena Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 71/93, 1/95, 28/95, 73/97 in 28/00), Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 17/91, 55/92, 66/93, 8/96, 36/00), 26. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99, 70/00, 100/00) in 16. člena Statuta Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 39/99) je Občinski svet občine Ravne na Koroškem na 19. seji, dne 16. 2. 2005 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi Koroškega gasilskega zavoda

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Koroški gasilski zavod je poklicna gasilska organizacija, ki opravlja preventivna in operativna dela v zvezi z varstvom pred požarom, naloge zaščite in reševanja ob naravnih in drugih nesrečah, naloge zaščite in reševanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi in tehničnega reševanja ob nesrečah v cestnem prometu ter ob nesrečah na tekočih in stoječih vodah in druge naloge zaščite in reševanja širšega pomena.

Zavod opravlja naloge v primerih in pod pogoji, ki jih določata ustanovitelj in država s posebnimi predpisi.

2. člen

Koroški gasilski zavod je organiziran kot javni zavod. Dejavnost zavoda se šteje kot obvezna javna lokalna služba in se izvaja v javnem interesu.

Ustanovitelj zavoda je Občina Ravne na Koroškem.

II. IME IN SEDEŽ

3. člen

Ime zavoda je: Koroški gasilski zavod, skrajšano ime je: KGZ, sedež zavoda: Koroška cesta. 13, Ravne na Koroškem.

Zavod ima status pravne osebe.

Zavod lahko spremeni sedež in firmo samo s soglasjem ustanovitelja.

III. DEJAVNOST ZAVODA

4. člen

Zavod opravlja naslednje dejavnosti:

- L/75.250 Zaščita in reševanje pri požarih in nesrečah:
 - gašenje požarov,
 - reševanje ljudi, premoženja in živali ob naravnih in drugih nesrečah,
 - naloge zaščite in reševanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi,
 - naloge tehničnega reševanja ob nesrečah v cestnem prometu,
 - naloge zaščite in reševanja na stoječih in tekočih vodah,
 - reševanje iz višin in globlin,
 - druge naloge zaščite in reševanja širšega pomena,
 - intervencije po nalogu ustanovitelja.
- vodenje, izvajanje in podpora enot civilne zaščite:
- Poklicno in prostovoljno gasilstvo:
 - požarno-preventivna dejavnost,
 - vzdrževanje gasilske zaščitne in reševalne opreme,
 - storitve z gasilsko zaščitno in reševalno opremo.
- Druge oblike zaščite in reševanja.
- K/74.30 Tehnično preizkušanje in analiziranje
 - servisiranje ročnih gasilnikov,
 - preizkušanje protipožarnih sistemov in hidrantnega omrežja,
 - opravljanje preventivnih pregledov v bivalnem, naravnem in delovnem okolju,
 - ugotavljanje ustreznosti objektov glede na požarno varnost,
- M/80.422 Drugo izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje, d.n.
 - I/60.240 Cestni tovorni promet:
 - prevozi pitne vode.
 - G/51.900 Druga trgovina na debelo.
 - G/52.488 Trgovina na drobno v drugih specializiranih prodajalnah, d.n.
 - K/74.204 Drugo projektiranje in tehnično svetovanje.

Zavod lahko opravlja tudi gospodarsko dejavnost, če je ta namenjen opravljanju dejavnosti, za katero je bil zavod ustanovljen. Opravljanje teh storitev ne sme onemogočati opravljanje temeljne dejavnosti zavoda.

Zavod lahko spremeni ali razširi dejavnost le s soglasjem ustanovitelja.

5. člen

Zavod lahko opravlja javno gasilsko službo izven območja ustanovitelja samo s soglasjem ustanovitelja.

Ne glede na prejšnji odstavek, lahko zavod prosto izvršuje obveznosti iz koncesijskega razmerja z Ministrstvom za obrambo za dejavnosti reševanja na cesti in izlitja nevarnih snovi.

IV. ORGANI ZAVODA

6. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda,
- strokovni svet,
- direktor-poveljnik.

Svet zavoda

7. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ima sedem članov.

Svet zavoda sestavljajo:

- štirje predstavniki ustanovitelja,
- en predstavnik uporabnikov,
- en predstavnik zainteresirane javnosti,
- en predstavnik zaposlenih v zavodu.

8. člen

Predstavnik ustanovitelja v svet zavoda imenuje Občinski svet občine Ravne na Koroškem, na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Predstavnik zaposlenih v svetu zavoda izberejo zaposleni na neposrednih tajnih volitvah. Predstavnik zaposlenih ima svojega namestnika, ki se voli istočasno na neposrednih volitvah. Kandidata predlaga zbor zaposlenih v zavodu ali pisno skupina najmanj treh zaposlenih s podpisami. Volitve so veljavne, če je na zboru prisotnih več kot polovica zaposlenih v zavodu. Izvoljen je kandidat, ki dobi večino glasov zaposlenih, ki so volili.

Predstavnik uporabnikov v svet zavoda imenujejo gospodarske družbe, ki financirajo dejavnost zavoda.

Predstavnik zainteresirane javnosti v svetu zavoda je praviloma predstavnik zavarovalništva. Imenujejo ga območne zavarovalnice, ki se ukvarjajo s požarnim zavarovanjem.

9. člen

Mandat članov sveta zavoda traja štiri leta in je vezan na mandat občinskega sveta. Po poteku mandata so lahko ponovno imenovani.

10. člen

Pristojnosti sveta zavoda:

- sprejema statut zavoda in statutarne spremembe v soglasju z ustanoviteljem,
- sprejema program dela in razvoja zavoda,
- sprejema finančni načrt in zaključni račun,
- daje ustanovitelju in direktorju predloge ter mnenja o posameznih vprašanjih s področja delovanja zavoda,
- na predlog direktorja imenuje člane strokovnega sveta,
- predlaga ustanovitelju spremembo ali razširitev dejavnosti,

Strokovni svet

11. člen

Strokovni svet obravnava vprašanja s področja strokovnega dela zavoda in odloča o strokovnih vprašanjih.

Strokovni svet zavoda sestavljajo člani, ki jih izmed strokovnih delavcev imenuje svet zavoda.

Člani strokovnega sveta so lahko tudi zunanji člani, strokovnjaki s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Sestavo, način imenovanja in trajanje mandata članov ter naloge se natančno določijo s statutom.

Direktor zavoda

12. člen

Poslovodni organ zavoda je direktor, ki organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, ga predstavlja in zastopa ter je odgovoren za zakonitost dela. Direktor tudi vodi strokovno delo zavoda in je zanj odgovoren svetu zavoda.

13. člen

Direktorja imenuje in razrešuje svet zavoda v soglasju z ustanoviteljem.

14. člen

Direktor je imenovan na podlagi javnega razpisa. Direktor mora poleg splošnih, z zakonom določenih, pogojev izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

1. končana VII. stopnja izobrazbe tehnične ali družboslovne smeri,
 2. najmanj pet let delovnih izkušenj na vodstvenih delovnih mestih,
 3. opravljen splošen in poseben del strokovnega izpita iz varstva pred požarom,
 4. izkušnje s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.
- Mandat direktorja traja pet let in je po preteku mandata lahko ponovno imenovan.

V. FINANCIRANJE ZAVODA

15. člen

Ustanovitelj zagotavlja pogoje za delovanje zavoda. Ustanovitelj zagotavlja sredstva zavodu za delovanje v skladu z zakonom, standardi in normativi.

Zavod pridobiva sredstva za delovanje:

- iz sredstev ustanovitelja v obsegu, ki je določen vsako leto z letno pogodbo med ustanoviteljem in zavodom,
- iz pogodb zainteresiranih pravnih in fizičnih oseb za katere zavod opravlja storitve,
- z lastno dejavnostjo.

16. člen

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod doseže pri opravljanju svoje dejavnosti, uporablja izključno za razvoj svoje dejavnosti.

17. člen

Zavod odgovarja za svoje obveznosti s sredstvi, s katerimi razpolaga. Zavod se sme zadolževati le s soglasjem ustanovitelja.

18. člen

Zavod je pravna oseba in nastopa v pravnem prometu neomejeno. Pravne posle z nepremičnim premoženjem pa lahko opravlja le s soglasjem ustanovitelja. Nepremično premoženje, ki ga zavod potrebuje za opravljanje svoje dejavnosti, mu ustanovitelj da v upravljanje.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Z uveljavitvijo tega odloka se prenesejo na Koroški gasilski zavod vse pravice in obveznosti Gasilskega zavoda Ravne na Koroškem. Koroški gasilski zavod je pravni naslednik Gasilskega zavoda Ravne na Koroškem.

20. člen

Do imenovanja novih članov sveta zavoda traja mandat starim članom sveta zavoda.

21. člen

Direktorju zavoda se mandat podaljša do registracije zavoda.

22. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS.

23. člen

Z uveljavitvijo tega odloka v preneha veljati Odlok o ustanovitvi Gasilskega zavoda Ravne na Koroškem (MUV, 9/94).

Št. 002-01-0001/2005-107

Ravne na Koroškem, dne 16. februarja 2005.

Župan

Občine Ravne na Koroškem

Maksimilijan Večko, univ. dipl. inž. l. r.

519. Spremembe in dopolnitve Odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Ravne na Koroškem

Na osnovi 9. in 12. člena Zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99, 126/03) in 16. člena Statuta Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 39/99, 61/01, 65/03) je Občinski svet občine Ravne na Koroškem na 19. seji, dne 16. 02. 2005 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ODLOKA o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Ravne na Koroškem

1. člen

S to Spremembo in dopolnitvijo odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Ravne na Koroškem se spremeni oziroma dopolni Odlok o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Ravne na Koroškem, objavljen v MUV, št. 11/94.

2. člen

V 8. členu se pod Z 23 – PREŠKI VRH 13, Prežihova bajta spremeni alineja a), in se glasi:

a) Parc. št. S 33, S6/1, 260/1-del, 261-del, 262-del, 263-del, 264/1 – del, 264/2 in 268/1 – del, vse k.o. Preški vrh.

3. člen

Ta sprememba in dopolnitev Odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Ravne na Koroškem se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 350-01-0001/2005-400

Ravne na Koroškem, dne 16. februarja 2005.

Župan

Občine Ravne na Koroškem

Maksimilijan Večko, univ. dipl. inž. l. r.

820. Sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč in osnovni ceni stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem

Na podlagi 42. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) in 16. člena Statuta Občine Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 39/99) je Občinski svet občine Ravne na Koroškem na 19. seji dne 16. 2. 2005 sprejel

S K L E P

o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč in osnovni ceni stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem

I

Ta sklep določa povprečno gradbeno ceno koristne stanovanjske površine, povprečne stroške komunalnega opre-

mljanja stavbnih zemljišč in vrednost stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem za leto 2005.

II

Povprečna cena stanovanjske površine, kategorizirane s III. stopnjo opremljenosti na območju občine na dan 31. 12. 2004 za m² koristne površine znaša 170.000 SIT.

III

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč za povprečno stopnjo opremljenosti znašajo:

- za individualno komunalno rabo (IKR) 7.500 SIT/m²
- za kolektivno komunalno rabo (KKR) 11.000 SIT/m²

IV

Osnovna cena za m² stavbnega zemljišča se določi po območjih, v odstotkih od povprečne gradbene cene koristne stanovanjske površine kot je navedeno v II. točki tega sklepa:

I.A	območje –	centralni del mesta Ravne na Koroškem	2,5% – 4,0%
I.	območje –	ožje območje mesta Ravne na Koroškem, ožje območje naselja: Kottlje, Dobja vas	2,0%–3,5%
II.	območje –	območje mesta Ravne na Koroškem, območje naselij: Kottlje, Dobja vas, Strojnska Reka, Dobrije	1,5%–3,0%
III.	območje –	širše območje mesta Ravne na Koroškem, območje naselij: Kottlje, Dobja vas, Strojnska Reka, Dobrije	1,0%–2,5%
IV.	območje –	v ostalem območju občine opredeljena stavbna zemljišča	0,5%–1,5%
V.	območje –	industrijske in obrtne cone	1,5%–3,5%

Meje območij so določene v grafični prilogi, ki je sestavni del tega sklepa.

V

Pri izračunu vrednosti nezazidanega stavbnega zemljišča se upošteva:

- 60% osnovna vrednost zemljišča
- 40% uporabna vrednost zemljišča.

VI

Občinski svet lahko na predlog župana določi za zemljišča, ki imajo posebne fizične, ekonomske in družbene pogoje, drugačno vrednost za m² stavbnega zemljišča, kot je določeno v IV. točki tega sklepa.

VII

Podana cena za m² stanovanjske površine in komunalna opremljenost se valorizirajo s povprečnim indeksom porasta cen za stanovanjsko gradnjo, ki ga objavlja Gospodarska zbornica Republike Slovenije – Združenje za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala.

Vrednost zemljišča se valorizira z indeksom cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji, ki ga objavlja Statistični urad Republike Slovenije.

VIII

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati Sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč in osnovni ceni stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem (Uradni list RS, št. 44/04).

IX

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 002-01-0001/2005-107

Ravne na Koroškem, dne 16. februarja 2005.

Župan

Občine Ravne na Koroškem

Maksimilijan Večko, univ. dipl. inž. I. r.

TRBOVLJE

821. Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)

Na podlagi 25. in 28. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO), 409. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99 – ZFPF, 36/00 – ZPDZC, 54/01, 50/01), z 2. členom in točko III. Medobčinske pogodbe o izgradnji in obratovanju medobčinskega centra za ravnanje z odpadki Zasavje sprejemajo občinski sveti občin Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik, Radeče na podlagi določil 29. člena Statuta Občine Trbovlje na 18. redni seji

O D L O K

o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)

1. člen

Občine Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik in Radeče ustanavljajo javno podjetje Center za ravnanje z

odpadki Zasavje d.o.o. (skrajšani naziv: CEROZ d.o.o.), s sedežem v Hrastniku, Cesta 1. maja 56, na način in pod pogoji, določenimi v Družbeni pogodbi, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Javno podjetje bo opravljalo naslednje dejavnosti:

Šifra	Naziv dejavnosti
D 37.100	Reciklaža kovinskih ostankov in odpadkov
D 37.200	Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov
G 51.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala
G 51.190	Posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov
G 51.570	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki
I 63.110	Prekladanje
I 63.120	Skladiščenje
K 71.340	Dajanje drugih strojev in opreme v najem
K 72.300	Obdelava podatkov
K 74.130	Raziskovanje trga in javnega mnenja
K 74.820	Pakiranje
O 90.010	Ravnanje z odpadki
O 90.022	Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov
O 90.023	Ravnanje z nevarnimi odpadki
O 90.032	Druge dejavnosti javne higiene
O 93.050	Druge osebne storitve

S sklepom skupščine se lahko dejavnost družbe razširi ali spremeni.

3. člen

Za podpis Družbene pogodbe in drugih dokumentov, potrebnih za ustanovitev in registracijo javnega podjetja je pooblaščen župan občine.

4. člen

Odlok mora biti sprejet v enakem besedilu na vseh občinskih svetih ustanoviteljic.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35206-4/03

Trbovlje, dne 20. decembra 2004.

Župan
Občine Trbovlje
Bogdan Barovič l. r.

ZAGORJE OB SAVI

822. Odlok o ustanovitvi Javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje, d. o. o. (Ceroz, d. o. o.)

Na podlagi 25. in 28. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO), 409. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99 – ZFPF, od 36/00 – ZPDZC, 54/01), v skladu z 2. členom in točko III. Medobčinske pogodbe o izgradnji in obratovanju medobčinskega centra za ravnanje z odpadki Zasavje, sprejemajo Občinski sveti občin Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik

in Radeče, na podlagi določil 16. člena Statuta Občine Zagorje ob Savi (Uradni vestnik Zasavja, št. 13/03) na 19. seji Občinskega sveta občine Zagorje ob Savi, dne 9. 2. 2005

ODLOK

o ustanovitvi Javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje, d. o. o. (CEROZ, d. o. o.)

1. člen

Občine Litija, Zagorje ob Savi, Trbovlje, Hrastnik in Radeče ustanovljajo javno podjetje Center za ravnanje z odpadki Zasavje, d. o. o. (skrajšani naziv: CEROZ, d. o. o.), s sedežem v Hrastniku, Cesta 1. maja 56, na način in pod pogoji, določenimi v družbeni pogodbi, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Javno podjetje bo opravljalo naslednje dejavnosti:

Šifra	Naziv dejavnosti
D 37.100	Reciklaža kovinskih ostankov in odpadkov
D 37.200	Reciklaža nekovinskih ostankov in odpadkov
G 51.130	Posredništvo pri prodaji lesa in gradbenega materiala
G 51.190	Posredništvo pri prodaji raznovrstnih izdelkov
G 51.570	Trgovina na debelo z ostanki in odpadki
I 63.110	Prekladanje
I 63.120	Skladiščenje
K 71.340	Dajanje drugih strojev in opreme v najem
K 72.300	Obdelava podatkov
K 74.130	Raziskovanje trga in javnega mnenja
K 74.820	Pakiranje
O 90.010	Ravnanje z odpadki
O 90.022	Dejavnost deponij, sežiganje in drugi načini odstranjevanja trdnih odpadkov
O 90.023	Ravnanje z nevarnimi odpadki
O 90.032	Druge dejavnosti javne higiene
O 93.050	Druge osebne storitve

S sklepom skupščine se lahko dejavnost družbe razširi ali spremeni.

3. člen

Za podpis družbene pogodbe in drugih dokumentov, potrebnih za ustanovitev in registracijo javnega podjetja, je pooblaščen župan občine.

4. člen

Ta odlok mora biti sprejet v enakem besedilu na vseh občinskih svetih ustanoviteljic.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 012-11/2004

Zagorje ob Savi, dne 9. februarja 2005.

Župan
Občine Zagorje ob Savi
Matjaž Švagan l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

770.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (ZJU-A)	1833
771.	Zakon o osnovni šoli (uradno prečiščeno besedilo) (ZOsn-UPB1)	1833
772.	Zakon o sodiščih (uradno prečiščeno besedilo) (ZS-UPB1)	1844
773.	Zakon o sodniški službi (uradno prečiščeno besedilo) (ZSS-UPB1)	1860
774.	Zakon o prekrških (uradno prečiščeno besedilo) (ZP-1-UPB1)	1874
775.	Zakon o pomilostitvi (uradno prečiščeno besedilo) (ZPom-UPB1)	1902
776.	Zakon o notariatu (uradno prečiščeno besedilo) (ZN-UPB1)	1903
777.	Zakon o orožju (uradno prečiščeno besedilo) (ZOro-1-UPB1)	1918
778.	Zakon o zdravstveni dejavnosti (uradno prečiščeno besedilo) (ZZDej-UPB2)	1934
779.	Zakon o zdravstvenem varstvu rastlin (uradno prečiščeno besedilo) (ZZVR-1-UPB1)	1948
780.	Zakon o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (uradno prečiščeno besedilo) (ZRGSO-UPB1)	1968

OBČINE

CERKNICA

781.	Odlok o spremembah in dopolnitvah splošnih prostorskih ureditvenih pogojev za Občino Cerknica	1984
------	---	------

DOBREPOLJE

782.	Odlok o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2005	2021
------	--	------

DOLENJSKE TOPLICE

783.	Odlok o proračunu Občine Dolenjske Toplice za leto 2005	2023
784.	Sklep o povišanju cen programov predšolske vzgoje v Vzgojno-izobraževalnem zavodu OŠ Dolenjske Toplice, enota vrtec Gumbek	2026
785.	Odredba o ureditvi prometa na delu lokalne ceste Dolenjske Toplice – Meniška vas, v naselju Dolenjske Toplice	2026

GORIŠNICA

786.	Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Gorišnica za leto 2004	2027
------	---	------

GROSUPLJE

787.	Odlok o turistični taksi v Občini Grosuplje	2027
------	---	------

HRASTNIK

788.	Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)	2030
------	---	------

JESENICE

789.	Odlok o povprečni gradbeni ceni koristne stanovaljske površine in stroških komunalnega urejanja stavbnih zemljišč v Občini Jesenice za leto 2005	2030
------	--	------

KOPER

790.	Odlok o prenehanju veljavnosti Odloka o ustanovitvi komisije za opravljanje nalog po Zakonu o nedružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo	2031
791.	Sklep o spremembi Sklepa o financiranju političnih strank iz sredstev proračuna Mestne občine Koper	2032
792.	Sklep o ugotovitvi manjšega odstopanja od grafičnega dela prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Mestne občine Koper	2033
793.	Sklep o ukinitvi javnega dobra	2034
794.	Ugotovitveni sklep	2035
795.	Ugotovitveni sklep	2035

LAŠKO

796.	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju sredstev za razvoj kmetijstva in podeželja Občine Laško	2036
------	---	------

LENDAVA

797.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o taksi za obremenjevanje okolja	2036
798.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o prometni ureditvi v Občini Lendava	2037
799.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o plakativanju in neprometnih znakih v Občini Lendava	2037
800.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o oskrbi s pitno vodo v Občini Lendava	2037
801.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih komunalnih, tehnoloških in padavinskih voda	2038
802.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskih cestah	2038
803.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki	2038
804.	Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o komunalnih taksah v Občini Lendava	2039
805.	Odlok o prenehanju veljavnosti odloka o javnem redu in miru	2039
806.	Ugotovitveni sklep o odstopu s funkcije člana Občinskega sveta občine Lendava	2039
807.	Sklep o potrditvi mandata za člana občinskega sveta	2039
808.	Ugotovitveni sklep o prenehanju mandata	2039

LITIJA

809.	Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)	2040
810.	Sklep o določitvi višine subvencije za reprodukcijo v živinorejo	2040

MARKOVCI

811.	Sklep o določitvi cene programov v vrtcu v Občini Markovci	2041
812.	Sklep za ceno vzdrževalnine kableske televizije	2041

MIREN-KOSTANJEVICA		
813.	Odlok o proračunu Občine Miren-Kostanjevica za leto 2005	2041
PREBOLD		
814.	Odlok o merilih, kriterijih in višini obveznega prispevka za nove priključke in povečanju kapacitete obstoječih priključkov na javno vodovodno omrežje	2043
815.	Odlok o dopolnitvi odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah	2044
PUCONCI		
816.	Odlok o izvajanju gospodarske javne službe pokopališča in pogrebne dejavnosti ter urejanje pokopališča	2045
RADEČE		
817.	Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)	2049
RAVNE NA KOROŠKEM		
818.	Odlok o ustanovitvi Koroškega gasilskega zavoda	2049
819.	Spremembe in dopolnitve Odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Ravne na Koroškem	2051
820.	Sklep o povprečni gradbeni ceni, povprečnih stroških komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč in osnovni ceni stavbnega zemljišča v Občini Ravne na Koroškem	2052
TRBOVLJE		
821.	Odlok o ustanovitvi javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje d.o.o. (CEROZ d.o.o.)	2052
ZAGORJE OB SAVI		
822.	Odlok o ustanovitvi Javnega podjetja Center za ravnanje z odpadki Zasavje, d. o. o. (Ceroz, d. o. o.)	2053

Pravkar izšlo

POGODBA O USTAVI ZA EVROPO

- POGODBA O USTAVI ZA EVROPO
- PROTOKOLI IN PRILOGE
- SKLEPNA LISTINA

ZALOŽBA
Uradni list
Republike Slovenije

– 261242 vezana izdaja • umetno usnje • format 145×205 mm **4950** SIT z DDV

Slovenska ul. 9, 1000 Ljubljana
Spletna trgovina: www.uradni-list.si
Naročite po faksu: **01/425 14 18**

N A R O Č I L N I C A

S tem nepreklicno naročam

• POGODBA O USTAVI ZA EVROPO

– 261242 vezana izdaja **4950** SIT z DDV

Štev. izvodov _____

Podjetje _____

Oddelek _____

Davčna št. _____

Davčni zavezanec _____

DA _____

NE _____

Ulica in številka _____

Kraj _____

Datum _____

Podpis in žig _____

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2005 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767